# ORATIONES ET EPISTOLAE CANTABRIGIENSES

(1876-1909)

# ORATIONES ET EPISTOLAE CANTABRIGIENSES

(1876–1909)

MACMILLAN AND CO., Limited
LONDON · BOMBAY · CALCUTTA
MELBOURNE

THE MACMILLAN COMPANY
NEW YORK · BOSTON · CHICAGO
ATLANTA · SAN FRANCISCO

THE MACMILLAN CO. OF CANADA, Ltd.
TORONTO

# ORATIONES ET EPISTOLAE CANTABRIGIENSES (1876–1909)

BY

JOHN EDWIN SANDYS, LITT.D.

FELLOW OF ST JOHN'S COLLEGE AND PUBLIC ORATOR IN THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

HON. LITT.D., DUBLIN; HON. LL.D., EDINBURGH

FELLOW OF THE BRITISH ACADEMY

MACMILLAN AND CO., LIMITED
ST. MARTIN'S STREET, LONDON
1910

*Statutum de oratore eligendo et ejus officio.*

'... statuimus ordinamus et volumus ut unus aliquis orator publicus eligatur, cujus humeris quæ incumbant onera his capitulis colligenda duximus ...'

From the earliest Statute on the Office of Public (*i.e.* University) Orator (1522), printed from the *Liber Procuratoris Junioris* in *Cambridge University Commission Documents*, 1852, i 431.

# PREFACE

THE present volume contains a complete collection of the Latin Speeches and Letters, which I have had the privilege of writing during the last thirty-three academical years, as Public Orator in the University of Cambridge. Many of them have been preserved in manuscript alone, or have been only privately printed. A few have appeared *in extenso* in *The Times*; others solely in the *Cambridge Chronicle*, or (in the case of many of the speeches on Bishops or Deans) solely in *The Guardian*. Those relating to men of science have been regularly printed in *Nature*. In the *Cambridge University Reporter*, where a majority of them have appeared, the series has been complete and uninterrupted since June 1893, but there are many gaps in the record of the seventeen years preceding that date.

The publication of these compositions in a collected form has been suggested to me from time to time in the most diverse quarters. Thus, a few years ago, a distinguished man of letters, a member of the University of Oxford, urged that such a work would be 'a record of contemporary honours', and 'an honourable memorial of the public spirit of Cambridge'.

The publication of the work at this particular date has been mainly prompted by the writer's completion of thirty-three years of service in the autumn of 1909. In the spring of that year a precedent was opportunely set by my friend, Dr Merry, the Public Orator of the sister University, who then published the admirable Creweian and other Orations, which he had delivered in the Sheldonian Theatre and elsewhere during his distinguished tenure of an Office which he has adorned for thirty years, and which he has recently resigned amid universal regret. Late in the autumn, the dark-blue volume published by the Clarendon Press was followed by one in the green binding characteristic of Trinity College, Dublin, containing a hundred and forty-one brief and brilliant speeches delivered in the course of twenty years by three successive Orators. It also included the felicitous and comprehensive panegyric pronounced on the memorable occasion of the Tercentenary by one of those three, the editor of the volume, my friend, Professor Tyrrell. In his preface, he expresses the hope that the book will be acceptable not only to the Honorary Graduates of Dublin, 'but also to others who take an interest in a form of composition which is quite *sui generis*, and which has perhaps, in some instances, an historic as well as literary interest'.

The Public Orator of Oxford, who has the important duty of commemorating the benefactors of that University every second year, in alternation with the Professor of Poetry, has the privilege of presenting the recipients of the honorary degree of Master of Arts alone, while the higher degrees *honoris causa* (such as the distinguished degree of *D.C.L.*) belong to the province of the Professors or other representatives of the several Faculties. The Public Orator of Cambridge has the duty of presenting for all degrees, whether complete or titular, which are conferred *honoris causa* in any Faculty whatsoever.

The distinction between complete and titular degrees *honoris causa* is important. It may here be explained that complete degrees *honoris causa* are conferred at Cambridge solely on members of that University. Usually, the recipients are Bishops or Deans, or Heads of Houses; these receive the complete degree of D.D. Complete degrees may also be conferred on Members of the Royal Family, Privy Councillors, Peers, or (by the amended Statute of 1893) on Members of the Supreme Court of Judicature; these receive the complete degree of LL.D.[1] In all the above cases the recipient of the complete degree *honoris causa* pays a fee of £50 to the University Chest.

The University has also power 'to grant admission to complete Degrees *honoris causa*, without fulfilment of the usual conditions, to persons who, having already been admitted to a Degree in the University, or obtained some University office, are distinguished by conspicuous merit'[2].

Under the first of the two alternatives in the above paragraph, the complete degree of Doctor may (for example) be conferred *honoris causa* on a Cambridge Professor 'of conspicuous merit', who is already a Master of Arts of that University. Thus, the complete degree of LL.D. *honoris causa* was conferred on Professor Maitland in 1891. In such cases the recipient pays to the University Chest the sum of £25, the ordinary fee for the complete degree of Doctor.

Under the second of the above alternatives, the complete degree of M.A. *honoris causa* is conferred on members of other Universities elected to a University office in Cambridge. All of these, on becoming full Members of the Senate, pay the ordinary University fee for the degree of M.A. (£12); and, until May, 1884, they paid a further fee of five guineas to the University Chest, and were presented in a set speech by the Public Orator. Under the existing rule Professors alone pay the extra fee, and are presented in full form by the Orator. The rest of the resident recipients of the complete degree of M.A. *honoris causa* pay no such fee, and are presented by him in the brief formula provided for this purpose in the *Ordinances*.

[1] Cp. Statute A, Chap. II, Sect. 18, Par. 1 (p. 9, ed. 1904). [2] *ib.* Par. 2.

In contrast to the complete degrees *honoris causa*, which involve the payment of fees, are the titular degrees *honoris causa*, which are purely honorary, and for which, of course, no fees are charged. These are rarely conferred on resident members of the University, but they are occasionally bestowed on Professors after a long period of distinguished service. The terms in which titular degrees are allowed in the Statutes are as follows: 'Titles of Degrees in Arts, Law, Medicine, Surgery, Science, Letters, or Music may be granted to foreigners of distinction, or to British subjects who are of conspicuous merit or have done good service to the State or to the University'[1]. It will be observed that, by Statute, there is no titular degree in Divinity; while, in practice, there is none in Medicine or Surgery. The titular degrees actually conferred are those of Doctor of Law, Doctor of Letters or Science, and Doctor of Music; also those of Master of Arts, and Master of Music.

During the last thirty-three years the Public Orator has delivered speeches in presenting about 90 members of the University for the complete degree of D.D. *jure dignitatis*, as Bishops, Deans, or Heads of Houses; six for the complete degree of LL.D.[2]; one for that of Litt.D.[3]; and about 20 Professors for the complete degree of M.A. *honoris causa*. The recipients of titular degrees, whom he has presented, are nearly 200 for the degree of *LL.D.*; more than 120 for that of Doctor of Science; and more than 50 for that of Doctor of Letters. Of 14 Doctors of Music, two only have been presented for the complete degree, namely Joseph Joachim (in 1877) and Professor Stanford (in 1887). In the exceptional case of Joachim, the Orator acted (by special request) on behalf of the Professor of Music[4]. *Titular* Degrees in Music (as well as in Science and Letters) have only been allowed by Statute since February 1882. Of 30 persons presented in full form for the degree of M.A. *honoris causa* (besides the 20 Professors above mentioned), some have received the complete, and others the titular, degree. In the Index, all complete degrees *honoris causa* are printed in Roman type, and all titular degrees in Italics.

The text of the compositions here printed has been, to some slight extent, revised. Small matters of spelling have been made more uniform. There has

[1] Cp. Statute A, Chap. II, Sec. 18, Par. 3.

[2] H.R.H. Prince Edward of Wales (1888), Richard Assheton Cross (now Viscount Cross), Lord Walsingham, Sir John Gorell Barnes (now Lord Gorell), Professor Maitland, and Professor Westlake.

[3] Hallam, Lord Tennyson.

[4] Professor (afterwards Sir George) Macfarren. See Grace of 23 May 1876, *University Reporter*, p. 510. Under other Graces of the same date, the complete degree was conferred on Goss and Sullivan, who were presented by Mr Jebb in June 1876. None of these three degrees were (or, indeed, could be) conferred under the then existing Statute for Degrees *honoris causa*. Under the New Statute of February 1882, the *titular* degree has been conferred on Boito, Max Bruch, Cowen, Dvořák, (Sir Edward) Elgar, Glazounow, Grieg, (Sir Alexander) Mackenzie, Horatio W. Parker, (Sir Hubert) Parry, Saint-Saëns, and Tschaikowsky.

been a gradual change in the Latin equivalent for 'William'. The traditional *Gulielmus*, retained in an early Letter sealed by the University[1], was, in general accordance with Mr E. A. Freeman's opinion, given up for *Wilelmus*, and, at his own direct suggestion, it was ultimately set aside in favour of *Willelmus*[2]. In the revised text I have more frequently used the normal Ciceronian formula, *abhinc annos viginti*, instead of the various alternatives found in later Latin. A doubt once raised as to the correctness of my repeated use of *non unus*, in the sense of *plus quam unus*, led to my occasionally substituting the latter, until I found that the former (although rare in Cicero) was in fact supported by at least a dozen examples in the *Institutio Oratoria* of Quintilian.

In revising the many speeches in honour of members of Trinity College, I have now adopted, more frequently than before, the name which has the advantage of being the original title of that College:—*Collegium Sanctae et Individuae Trinitatis.* This is the only title recognised in the Latin statutes and in the body of the charter, and it is in strict accordance with ancient ecclesiastical usage. The shorter title *Sanctae Trinitatis* may be seen in the margin of the head of the charter, and is implied in Bentley's inscription on Roger Cotes in the ante-chapel, which has the single S. for *Sanctae.* The double letter, S.S. or SS., for *Sanctissimae*, is found in the same ante-chapel in the later inscriptions in honour of Porson, Dobree, Burn and Cobb, and on the pedestals of the statues of Bacon and Tennyson[3]. The superlative variety of the abbreviated title is, presumably, a reverential form of words, derived from popular usage, without possessing quite the same authority as the title given to the College in its charter. In revising my proofs I have only once introduced *Sanctissimae* (No. 154), while I have often used *Sanctae*, and have entirely discarded the unauthorised *Sacrosanctae*.

On the ground that adjectives ending in *-ensis* ought only to be formed from names of places, and never from names of persons, I have always preferred *Universitas Yaleana* to *Yalensis* (the epithet still in use at New Haven), and *Collegium Owensianum* to *Owense* (certainly once used in Manchester). *Yalensis* cannot be correctly applied to the University endowed by Elihu Yale, but only to a University established at a place bearing that name; and *Owense* would obviously be open to a similar objection. The case of Balliol College is peculiar. The name of the founder, John de Baliol, happens to end with the name of a place. Nevertheless, as the College is not at any place called Baliol,

[1] No. 533.

[2] 'Please remember another time, Wi*ll*elmus—all those *l*s'; in Freeman's Letters of 1879 (on Professor William Stubbs), communicated by me to *Literature*, 27 April 1901, p. 348 f. This last change was not, however, made until 1893.

[3] Similarly, the full title on the book-plate of the College Library is *Collegium SS. et Individuae Trinitatis.*

I prefer *Collegium Balliolanum* to *Balliolense*, while I am well aware that the official title is *Collegium de Balliolo*. The University of Aberdeen I have now uniformly described as *Universitas Aberdonensis*. This was the form officially used by the University on the occasion of its Quatercentenary. It seems to imply that the place was once known as *Aberdonum*. The Latin name of the place is now *Aberdonia*, and it is from this that the students, in issuing their invitations on the same occasion, correctly formed the less frequent epithet, *Aberdoniensis*, which I once preferred.

The results of the minute researches of Zielinski on the rhythm of the *clausulae* in Cicero's Speeches, published in 1904[1], have added, I will not say a new terror to the task of writing Latin prose, but a series of statistical facts for respectful consideration. Zielinski's general rule may be briefly stated by saying that, in Cicero's Speeches, the sentence most frequently closes with a cretic base followed by a trochaic cadence of two or more syllables, that is, with – ⏑ – (followed by – ⏑, or – ⏑ –, or – ⏑ – ⏑, or – ⏑ – ⏑ – etc.). Hence the following are among the best typical forms: *morte vicerunt*; *cessit audaciae*; *audeat judicare*; and *spiritum pertimescerem*, but there are many variations, which cannot here be noticed. A certain familiarity with Cicero's teaching in the *Orator* had already led me to make frequent use of the cadence of the double trochee, as in *comprobavit*; and on several occasions I found reason to infer that, on this point, modern ears were as susceptible as those of the ancient Romans[2]. The first set of speeches deliberately written in accordance with the new rules was that of 14 June 1905. Since then I have, necessarily, been more or less conscious of the existence of those rules, and have sometimes half-unconsciously kept them, without having always had sufficient time to follow them minutely.

During the years covered by the speeches in this volume, the question of Latin pronunciation has been from time to time before the public. While I have always sympathised with the cause of reform, my earlier practice was to acquiesce in a somewhat precise variety of the ordinary English pronunciation. One who is officially 'the voice of the Senate' ought (I felt) to speak in a form of Latin understood by the Senate; and I have never forgotten the law laid down by Cicero:—*semper oratorum eloquentiae moderatrix fuit auditorum prudentia*[3]. I afterwards adopted the reformed pronunciation in those cases in which I had reason to believe that it would be more agreeable to the recipient of the degree,

[1] Cp. *Das Clauselgesetz in Ciceros Reden* (Leipzig, 1904), first summarised in English by Professor Kirby Flower Smith in the *American Journal of Philology* for 1904, pp. 453—463, with the bibliography, etc., in A. C. Clark's *Fontes Prosae Numerosae* (Oxford, 1909).

[2] Cicero, *Orator*, 212–5; cp. *Classical Review*, xxi (1907) 85.

[3] *Orator*, 24.

as in the case of distinguished foreigners, or experts in music. The first that I so presented was Mr (now Sir) Hubert Parry, in 1883. Finally, from June 1904, I adopted it in all cases. The use of a universal language like Latin is specially appropriate on academic occasions of international interest, and I have reason to know that the adoption of the reformed pronunciation has been welcomed on a series of such occasions, ending with the Darwin Commemoration of last June. That pronunciation has now become sufficiently familiar to senior Members of the Senate, as well as to junior members of the University.

The presence of a large audience in the galleries, as well as on the floor of the Senate House, on occasions of special interest, serves as a reminder to any one whose duty it is to speak in Latin that, above all things, he must never be prolix. An English audience is usually generous enough to listen to anyone who obeys the last of Luther's three rules, which I once heard quoted by Professor William Selwyn at the opening of the new buildings of the Union Society in 1866:—*stehe fest auf; thue den Mund auf; höre bald auf;* 'stand up firmly; open your mouth boldly; leave off timely'. It is the endeavour to avoid the risk of becoming dull that is the justification for certain lighter touches, which are less appropriate in a printed page, but may perhaps be charitably forgiven on the general principle applied by Cicero to some of his own pleasantries in the *Pro Murena*:—*aliquid coronae datum*[1]. A severer style is naturally reserved for the Letters sent to University Benefactors, and to other Universities or Learned Societies. Almost all of these were sealed by Grace of the Senate. Two (Nos. 532 and 540) were written at the request of the Vice-Chancellor at a time of the year when a Congregation for approving them was not available. One of them (No. 541), the Letter of Condolence with the University of Leyden on the death of Cobet, was unofficial, but, as it was signed by all the resident representatives of Cambridge classical scholarship, it is here printed as an *epistola Cantabrigiensis*. Another (No. 553), the Letter of thanks addressed to the generous founders of the Hopkinson Memorial, was (for reasons officially approved) written in English.

In seeing this volume through the press, it was originally my intention simply to add the references for the passages quoted or translated in the text, and to leave all else to speak for itself. But, after the first twenty-seven pages were already in type, I became conscious that, owing to lapse of time or other causes, the point of many of the allusions might not be perfectly obvious. Compositions so brief as these must necessarily be allusive. Thus, it is rarely possible, or (if possible) appropriate, to quote in the Latin text the actual title

[1] *De Finibus*, iv 74.

of an author's work. It will, however, be frequently found at the foot of the page, or, in some of the earlier cases, in the Index. The Notes, in general, supply the basis of fact on which the composition is founded.

The names of all the recipients of addresses or degrees have been entered in the Index, which also includes a selection of carefully ascertained biographical dates. Bishops are entered under the names of their sees, as well as under their surnames; and all recipients of degrees, besides being registered in the alphabetical order of their names, are grouped under the Universities to which they belong. It thus appears that the number of *titular* degrees conferred by Cambridge on her own sons, during the period covered in this volume, is nearly forty, and that the number conferred on members of the University of Oxford is exactly sixty.

During the unexpectedly protracted preparation of this volume, it has been a pleasure to light upon the letters I have received in past years from many of those whom I have had the privilege of presenting for their degrees. A single specimen may here suffice:—

'Cobham, Surrey, *June* 23*rd*, 1883.

My dear Sir,

A thousand thanks for the printed copies of your speeches, which you have so kindly sent to me. I am glad the speeches are in this permanent form. For myself, I can only say, that I could wish the next age (if the next age enquires at all about me) to read no other and no longer character of me than yours.

Most truly yours,

Matthew Arnold.'

I venture to hope that, among those who give a kindly welcome to this volume, there will be found not a few of the many friends of the distinguished persons (whether living or dead) whose merits are recalled in its pages; and that it will also prove a pleasant memento of the past to those of the Honorary Graduates and Benefactors of this University who are, happily, still living.

J. E. SANDYS.

MERTON HOUSE, CAMBRIDGE.
*May*, 1910.

# CONTENTS

## CORRIGENDA

pp. 3, 10, for περὶ read πέρι, and (in reference) read *Od.* viii 63 f.
p. 80, line 10 of No. 158, for *patefacit* read *patefecit.*
p. 133, note 5, for iii read ii.

*In the headlines.*

p. 84 (and in text p. 85), for *Mortlake* read *Morton.*
p. 86, omit *William.*
p. 99, for *Richard* read *Sir Richard.*
p. 118, for *Francis* read *Frank.*
p. 172 (and in text), for *Stewart* read *Stuart.*
p. 183, for *de* read *von.*
p. 205, for *T. H.* read *Sir Thomas.*

# *Orationes*

## 30 *Nov.* 1876

(1) Dignissime domine, Domine Procancellarie, et tota Academia:

Si Romanorum oratorum maximus numquam sine magna animi perturbatione dicere incipiebat, quanto magis me necesse est commoveri, qui hodie primum apud vos vestri oratoris officio fungor, vestigiis insistens viri eloquentissimi qui oratorum Atticorum memoriam inter nos feliciter instauravit, cuius eloquentiam nunc maxime desideratis[1]. At enim tanta est vestra indulgentia, tanta et tam diversa inter se duorum horum philologorum merita, qui hodie in ordinem magistrorum in artibus cooptantur, ut neque ipsam dicendi materiem difficilem esse, neque vos mihi difficiles fore arbitrer.

Hic autem vir in litteris Hebraicis doctissimus, ex antiqua propagine sacrae gentis oriundus, cum linguarum et philosophiae studiis maximo cum fructu sese dedisset, philosophiae doctor ab Academia Ienensi et professor Hebraicae linguae et antiquitatis in Hungaria creatus est. Ibi exorto bello sub signis acerrimi libertatis assertoris, Kossuthium dico, fortiter proeliatus, post varios casus in Anglia nostra, primum inter 'fumum et opes strepitumque'[2] Mancunii, qua in urbe decem annos Archisynagogus erat, deinde in hac tranquilliore Musarum sede, libertatis asylum adeptus est. Nomen viri nostis omnes; quod, quamquam nonnullis nostrum quo potissimum sono exprimatur obscurum est, clarum tamen et illustre aliquid significare accepimus; laetamur saltem hunc non iam in urbe magna coactum esse 'e fumo dare lucem'[3], sed in hac Academia illis esse ascriptum quibus 'hinc lucem'[4] diffundere est propositum.

Namque abhinc annos decem praeceptor Rabbinicarum et Talmudicarum litterarum a vobis ita constitutus est, ut, munere suo ter in ternos annos prorogato, deinde nuper cum novo lectoris titulo in decem annos denuo amplificato, doctrinae suae fontes non iam sibi suaeque genti reservaret, sed nostros etiam quaesitum ad fontem deduceret, nostris monstraret viam[5]. Praeclare autem Ennius:

'homo qui erranti comiter monstrat viam,
quasi lumen de suo lumine accendat facit.
nihilo minus ipsi lucet, cum illi accenderit'[6].

Bibliothecae etiam vestrae, quam iam antea frequentaverat, plus quam decem annos magno fuit adiumento, atque indicem codicum nostrorum omnium Hebraicorum iubentibus syndicis vestris iam diu in se recepit conficiendum, cuius prima pars nuper in lucem emissa est, opus laboris et eruditionis plenum, in quo (quod in talibus libris quo rarius eo magis laudandum) omnia litterarum monumenta quae in uno quoque volumine congesta sunt, accurate non modo recensentur et distinguuntur, sed etiam saepe exscribuntur atque illustrantur. Itaque, nisi fallimur, quod ad codices nostros Hebraicos attinet, post messoris huius segetes, vix spicilegium ceteris relinquetur.

[1] R. C. Jebb, Public Orator, 1869–76. [2] Horace, *Carm.* iii 29, 12. [3] *Ars Poëtica*, 143.
[4] Part of the University motto. [5] Juvenal, xiv 103–4. [6] Cicero, *De Officiis*, i 51.

Quos inter labores, dum Veteris praesertim Testamenti libros legere atque intellegere studet, tantum abest ut neglegat Novi, ut hos etiam libros, utpote inter Iudaeos et a Iudaeis scriptos, Iudaeorum institutis et loquendi forma solitus sit illustrare, qua in re exemplar sibi semper proposuit clari nominis doctorem Cantabrigiensem, Horarum Hebraicarum scriptorem[1], cuius nomen et plus quam nomen inter nos in dominae Margaretae lectore Theologico post ducentos annos etiam nunc superstes vivit[2].

Duco ad vos SOLOMONEM MARCUM SCHILLER-SZINESSY.

(2) Plus quam millesimus agitur annus ex quo viri intrepidi non e Scandinavia tantum sed e nostrarum etiam insularum septentrionali parte profecti, inter Arctoos fluctus absconditam, et coopertam glacie unde nomen Islandiae postea habitura erat, invenerunt insulam; ex qua, millesimo fere post Christum natum anno, alii deinde remotiores etiam oras audacter exploraverunt, eadem animi fortitudine praediti qua nostrates nuper tanta frigora, tot pericula perpessi e regionibus sub Arcto positis non sine gloria redierunt.

In illa igitur tam remota insula, floruerunt iam pridem litterarum artes; artes oratoriae diu intermortuae, libertate civium nuper novis legibus exaucta, denuo reviviscunt; nunc iterum, ut audacius dicam,

'de conducendo loquitur iam rhetore Thule'[3].

Ibi scilicet vir hic litterarum laude insignis natus erat; ipse vidit, nos fama tantum cognovimus, miras illas aquarum columnas ebullientium atque alte exsilientium; vidit montes illos partim perpetua nive tectos, partim ignibus exardescentes, unde 'montium regina' terra illa nonnumquam nuncupatur; quae quam cara suis sit, satis testatur populare illud carmen:

salve, stricta gelu tellus, carissima salve
patria, prisca parens; natis dilecta manebis
usque tuis, dum spirat amor, sol splendet in altis
montibus oceanusque ingentem amplectitur orbem.

Sedes tam dilectas quibus causis adductus vir hic deseruerit, fortasse requiritis: propter ipsam patriae caritatem patriam reliquit[4]. Reliquit iubente episcopo suo, ut in Anglia nostra, verbo Dei in suam linguam iam pridem ab aliis reddito, accurate edendo operam daret; ut nostri sermonis exactam scientiam sibi acquireret; ut philologiae quae dicitur comparativae fines conaretur extendere; ut sacrum prioris aevi carmen Lilium in laudem Virginis Mariae nuncupatum primus recenseret et nostram in linguam redderet; ut socium laboris sui nactus egregium terrestris paradisi poëtam, historias illas de antiquo heroum saeculo enarraret unde ille alter intra hos paucos dies novam sibi lauream rettulit[5]; ut suae gentis lepidas illas fabulas de montium marisque monstris, de fluviorum fontiumque nymphis, nostram in voluptatem interpretaretur; ut monumentum pristinae inter suos nostratesque societatis, vitam Sancti Thomae Cantuariensis abhinc annos plus quam sexcentos Islandice scriptam, publico sumptu ederet; denique ut lustrum totum in hac Academia viveret, et multam multarum linguarum cognitionem et plurimorum librorum experientiam aliunde conquisitam, nostrae bibliothecae in usum impenderet.

[1] John Lightfoot. [2] Joseph Barber Lightfoot. [3] Juvenal, xv 112. [4] Cicero, *pro Sestio*, 53.
[5] William Morris, whose *Story of Sigurd the Volsung* was first printed in 1876.

Tu vero, qui hoc ipso die quem e toto ordine septem dierum populares tui honoribus accipiendis faustum esse autumant, Artium Magister propter merita hodie fies, artes eas quibus hanc Academiae laudem meruisti, per plura etiam lustra inter nos indies felicius excolas.

Duco ad vos EIRÍKR MAGNÚSSON.

## 8 *March* 1877

(3) QUAE abhinc annos triginta in hac ipsa curia, coram Alberto Principe Cancellario nostro admodum deflendo, coram ipsa Regina nemini nostrum non dilecta, hunc, vixdum e pueris egressum, eximios cantus fidibus modulantem audivit; eadem Academia virum, per omnem Europam inter principes totius artis musicae iam diu numeratum, hodie reducem salvere iubet. Hodie nobis redditus est Orpheus,—utinam ipsa etiam adesset Eurydice[1]; nunc iterum, ut poëtae verbis utar quem Cremonae vicina genuit Mantua, Academi in silvis Orpheus

'obloquitur numeris septem discrimina vocum,
iamque eadem digitis, iam pectine pulsat eburno'[2].

Quid dicam de illis qui inter fautores tanti ingenii olim exstiterunt, de viris sempiternae memoriae Mendelssohnio et Schumanno? Nobis autem tamquam triplici vinculo hospitii coniunctus est Regiae Academiae Artium apud Berolinenses Professor, trium deinceps Professorum Cantabrigiensium amicus, primum Thomae Attwood Walmisley, deinde Wilelmi Sterndale Bennett, denique illius qui nuper horum sacrorum antistes a vobis est creatus,

*τὸν περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε,*
*ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν*[3].

Tantis igitur gloriatur praeceptoribus ars illa, quae in solitudine consolatur, in turba delectat vitaeque communis societatem iucundiorem reddit; quae fessos recreat, aegrotantibus, si non ipsam dare salutem (sicut olim insanienti Hebraeorum regi), auxilium tamen aliquatenus ferre hodie conatur; quae ipsum Dei cultum adiuvat, et intimos animi affectus exprimit, ipsa intima numerorum cantuumque nixa scientia. Quid autem si ars tanta Musarum nomine vere digna, in hac etiam Musarum domo quasi in ordinem redacta atque via quadam et ratione alumnis nostris tradita, inter severiora nostra studia sedem suam aliquando vindicabit? Quid si, inter tot 'tripodas, praemia fortium,' novam quandam laureolam Apollini Musagetae dedicare volueritis? Interim huic Apollinis ministro quem ipsum prope appellaverim Arcitenentem, huic interpreti certe divinorum in arte sua virorum Sebastiani Bach et Ludovici Beethoven; qui magnus ipse vates magnorum vatum memoriam non sinit interire[4]; hanc lauream nostram Apollinarem, hunc titulum Doctoris in Musica, donare licet: qui honos numquam antehac ab ulla Academia Britannica habitus est alienigenae, uno illo excepto, qui nascentis mundi primordia immortali cantu consociavit, Iosepho Haydn[5].

At enim *αἴλινον ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Φοῖβος ἰακχεῖ, τὰν καλλίφθογγον κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ*[6]. Gravamur hodie abesse popularem huius viri, alterum Musarum Teuto-

[1] Amalie (Weiss) Joachim, the noted contralto singer. [2] Virgil, *Aen.* iv 646. [3] Homer, *Od.* viii 61. [4] Overture, on the death of the patriot-poet Heinrich von Kleist, composed for this occasion. [5] Mus. Doc. at Oxford, 1794. [6] Eur. *H. F.* 349.

nicarum decus, virum in difficillimo musicae genere facillimum, Iohannem Brahms[1]. Quamquam autem ipse fato iniquo procul retentus est, carmen illius egregium quod 'fatorum' nuncupatur vesperi audietis; audietis etiam novum opus, quo non modo ceteros omnes sed se ipsum superasse dicitur. Post tot triumphos nemo negabit tanto viro consentaneam esse requiem. Ceterum quo maiore animi aegritudine illum absentem desideramus, eo elatiore gaudio praesentem salutamus Iosephum Ioachim.

## 3 *May* 1877

(4) Quod Platonis omnium Academicorum principis vestibulo erat praescriptum, idem nostrae Academiae admodum placuit, *μηδεὶς ἀγεωμέτρητος εἰσίτω*[2]. Eo libentius igitur audietis virum hunc Mathematicis studiis feliciter excultis raro illo praemio numismatis aurei ab Academia Londiniensi adhuc adulescentem esse donatum. Neque vero in vestibulo disciplinarum omnium commoratus est, sed per ipsam litterarum humaniorum ianuam ad interiora linguarum sacrarum penetralia est progressus. Wineri Grammaticam Hellenisticam, optimam illam quidem, denuo Anglice reddidit, suis aliorumque copiis auxit, uni denique ex episcopis Ecclesiae Anglicanae Wesleianus dedicavit, pignus concordiae vere Christianae. Mox, eodem episcopo praeside, illis est ascriptus, quibus cura gravis mandata est Testamenti Novi nostram in linguam emendatius reddendi; atque intra hos paucos dies (iuvat recordari) interpretes illi, toto laboris spatio semel decurso, nunc primum pervenerunt 'praescripta ad candida calcis'[3], ubi caelestis ille fluvius describitur, tamquam crystallum splendidus. Quos inter labores, quamquam vir hic ad Camum nostrum e Thamesis ripa missus est, scholae praepositus Wesleianae in illis hortis constitutae unde dicesserat Asclepiades ille noster, medicorum eloquentissimus[4]; crediderim tamen nonnumquam ante oculos huius obversari, non solum Collegii Richmondiani imaginem, studiorum suorum septemdecim annos conscii, sed pulcherrimum illum e vicino etiam colle prospectum, ubi volvitur purus adhuc Thamesis, non poëtae modo argumentum, sed doctissimo cuique exemplar,—tranquillus ille quidem amnis, non tardus tamen; profundus sed pellucidus idem[5]. Talium certe praeceptorum, talium interpretum in memoria haerebit semper Horatianum illud:—

'cum tabulis animum censoris sumet honesti,  
audebit, quaecunque parum splendoris habebunt  
verba, movere loco quamvis invita recedant...  
adsciscet nova, quae genitor produxerit usus.  
vemens et liquidus puroque simillimus amni  
fundet opes'[6].

Duco ad vos Wilelmum Moulton.

[1] Composer of the *Schicksalslied* (Song of Destiny), *Triumphlied* and *Deutsches Requiem*. A grace of the Senate, proposing to confer the degree of Mus. Doc. on Herr Brahms, as well as Prof. Joachim, was passed 18 May, 1876. [2] Tzetzes, *Chiliades*, viii 973. [3] Lucretius, vi 92. [4] G. M. Humphry, M.D.; Cicero, *de Oratore*, i 62, 'neque vero Asclepiades, is quo nos medico amicoque usi sumus, qui tum eloquentia vincebat ceteros medicos, in eo ipso, quod ornate dicebat, medicinae facultate utebatur'.

[5] 'O could I flow like thee, and make thy stream  
My great example, as it is my theme!  
*Though deep, yet clear: though gentle, yet not dull;*  
Strong without rage; without o'erflowing, full'.  
Sir John Denham, *Cooper's Hill*, 189 f.

[6] Horace, *Epp.* ii 2, 110 f.

## 18 *June* 1877

(5) INTER praecipua coloniarum Britannicarum decora numeratur provincia Canada, quam ad occidentem solem quasi terminum dicionis nostrae positam esse dicerem, nisi meminissem imperio Britannico solis occasum esse ignotum. Quid igitur dicam?

> an mare quod supra memorem, quodque alluit infra?
> anne lacus tantos? Laurentia flumina, teque
> fluctibus et fremitu retonans Niagara tremendo?[1]

Tantam profecto regionem si quis pro rei magnitudine laudare vellet, opus esset ei illius eloquentia qui proconsul in urbe quod superioris Canadae caput est abhinc annos tres provinciam totam feliciter perlustratam admirabili verborum splendore descripsit[2].

In eadem vero urbe vir hic post sacros plus quam triginta annorum labores Decanus Cathedralis erat creatus, qui quanta comitate, quanta dignitate, quantulo otio, iam duo lustra munere suo functus sit, non est quod longius exsequar. Hunc autem alumnum suum paulisper reducem nuperrime salutavit Divi Ioannis Collegium; ipsa etiam Academia mox abiturum non iam iuvenum clamore sed virorum tacitis votis hodie prosequitur. Plausus quidem soliti hodie siluerunt; scaena nostra est deserta; vix unus superest

> 'in vacuo laetus sessor plausorque theatro'[3].

Vos tamen linguis animisque favebitis, dum dignitatis iure ad gradum sacrae Theologiae professoris admittitur vir admodum reverendus, HENRICUS IACOBUS GRASETT.

## 3 *Nov.* 1877

(6) INTER antiquos memoratu dignum videbatur Athenienses solos in foro suo aram Misericordiae posuisse[4]; sed ne Athenis quidem domus publico sumptu conditae miseris et corpore aegro laborantibus hospitio patebant. Quanto igitur humanius, quanto arti medicae excolendae accommodatius, nos, recentium quoque temporum immanitate exuta, pauperes et calamitosos, qui mente etiam capti sunt, summa cura tractandos et utili manuum labore exercendos in securas sedes secludimus, asyli nomen ab antiquis illis mutuatas qui rem ipsam numquam habuerunt.

Talis autem asyli haud procul ab urbe nostra positi praeses adest hodie, vir non modo peregre in Italia de investigandis rebus medicis bene meritus, sed (ut ad propiora veniamus) in hac etiam Academia eo praesertim nomine laudandus, quod iam novem annos alumnis nostris medicinae studiosis ultro concessit, ut eos qui curae suae traditi sunt identidem inviserent, et nulla habita emolumenti ratione suae experientiae fructus perciperent.

Ipse Hippocrates medicinae pater discipulos suos iureiurando obstrinxisse dicitur, sese magistri sui filiis artem medicam nulla accepta mercede esse tradituros[5]; quanto praestantius est hunc Hippocratis discipulum nullo iureiurando devinctum sed sua sponte

[1] Cp. Virgil, *Georg.* ii 158. [2] Lord Dufferin. [3] Horace, *Epp.* ii 2, 130.
[4] Pausanias, i 17, 1. [5] *Hippocratis iusiurandum.*

motum, non iam in suorum praeceptorum progeniem sed in alienae Academiae adulescentes tantum beneficium gratis contulisse.

Tu vero, qui nostris alumnis magno cum fructu medicae artis magister sponte exstitisti, honoris causa Artium Magister nobis esto.

Duco ad vos GEORGIUM MACKENZIE BACON.

## 17 *Nov.* 1877

(7) MEMINISTIS Horatianum illud, 'fortes creantur fortibus'; vix igitur necesse est commemorare viri huius de rerum natura optime meriti patrem fuisse medicum egregium, avum poëtam quoque insignem. 'Doctrina sed vim promovet insitam'[1]; iuvat igitur recordari pueritiam huius fovisse scholam celeberrimam Salopiensem; adulescentiam aluisse non modo Caledonias illas Athenas, sed in hac etiam Academia Miltoni nostri Collegium. Tanti in laudem alumni, nisi fallor, ipsa paterni fluminis nympha, non immemor hunc primum patefecisse insularum corallinarum originem, illa inquam Sabrina quae Miltoni in carmine vivit,

curalio nitida roseum caput exseret unda[2],

frontemque tam venerabilem sua praecinget corolla.

Quanta cum voluptate accepimus insularum illarum circulos, sese e vadis sensim attollentes, quasi florum immortalium palmarumque victricium corona locos illos virides placidosque in Oceani campo designare, ubi priores insulae depressae et sepultae sunt. Quam facete describit, quo modo varios sensuum affectus exprimant indices illi vultus et ipsa tacitorum oculorum eloquentia; quo more apes, dum dulce illud nectar e flore delibant, quod continuandae floris stirpi utile sit, ipsae aliunde referant. Quam venuste explicat, quo modo captet Venus ipsa muscas; quali ex origine sint Veneris volucres, 'raucae, tua cura, palumbes'[3]; quibus cantuum illecebris, quo splendore plumarum, concilientur volucrum amores. Quam familiariter, velut rex ille excellenti sapientia, de tot rebus disserit, quicquid volat, quicquid natat, quicquid serpit humi; quam varia eruditione disputat de fabuloso illo lepadum balanorumque marinorum genere, de montium igneorum miraculis, sed idem de gracili vitis pampino et lentis hederarum bracchiis in apricum enitentium; quanta liberalitate in patrocinium suum vindicat non modo 'aurea pavonum saecla'[4], sed etiam minus pulchram simiarum propaginem[5]. Qua de re quamquam poëta vetus dixit, 'simia quam similis nobis'; nobis tamen, viri Academici, cum oratore Romano, viro Academicae praesertim philosophiae dedito, gloriari licet, 'mores' esse 'in utroque dispares'[6].

Illud certe extra omnem controversiam constat, pulchrum esse tantam rerum naturae varietatem contemplari, regiones remotas invisere, silvarum incaeduarum solitudinem penetrare, insularum prope ignotarum recessus perscrutari, varias denique animalium formas comparare inter se et distinguere; pulchrius, haec omnia accuratissime observata aliorum in usum voluptatemque litterarum mandare monumentis; omnium pulcherrimum, infinita talium rerum multitudine ad leges quam paucissimas revocata, ipsum fontem

[1] Horace, *Carm.* iv 4, 29, 33. [2] Cp. Milton, *Comus*, 885 f. [3] Virgil, *Ecl.* i 58.
[4] Lucretius, ii 503. [5] *Regum liber* I, iv 33, x 22. [6] Cicero, *De Natura Deorum*, i 97.

et originem omnium repetere. Quanta igitur laude vir hic dignus est, qui adhuc iuvenis, aliorum magis quam suo commodo, tot terras lustraverit, lustratas feliciter descripserit; qui maturiore aetate, tot generibus animantium et earum rerum quas terra gignit diligenter investigatis, illi praesertim legi constituendae operam dederit, qua docere conatus est, ita e perpetuo prope ad internecionem debellantium certamine aptissimam quamque novae stirpi propagandae speciem vivam victricemque superesse, ut tot species inter se diversae alia ex alia minutatim per immensam annorum seriem generari potuerint.

'Usus et impigrae simul experientia mentis
paulatim docuit pedetemtim progredientes.
sic unumquicquid paulatim protrahit aetas
in medium, ratioque in luminis erigit oras.
namque alid ex alio clarescere et ordine debet
*omnibus*, ad summum donec venere cacumen'[1].

Tu vero, qui leges naturae tam docte illustraveris, Legum Doctor nobis esto.

Duco ad vos CAROLUM DARWIN.

## 6 *Dec.* 1877

(8) NOTA est omnibus Mona illa insula quae, in medio cursu inter Angliam, Hiberniam, Caledoniam posita, non modo legum veteribus institutis et suo colle sacro gaudet, sed religionis etiam priscae monumentis plurimis atque inter insulas Britannicas omnium antiquissimo gloriatur episcopatu. Illi igitur insulae in rebus sacris nuper placuit hunc praeficere praesidem, Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis alumnum, virum strenuum, disertum, prudentem; nihil tentantem quod non pro virili perficiat, memorem sane tituli sui nobilis, *ne tentes aut perfice.* Illic ante oculos semper habebit episcoporum priorum piam memoriam, quorum e numero nominare iuvat socium eiusdem Collegii Marcum Hildesley, qui verbo Dei in linguam Monensium usque ad finem reddito, tum demum voti sui compos, appropinquantem vitae finem aequo animo expectavit; premet ipsa vestigia viri vere Apostolici, Thomae Wilson, cuius aureus libellus qui *Sacra Privata* inscribitur non minus annis maturioribus accommodatus est, quam tenerae discipulorum aetati huius viri scripta quibus preces publicae Ecclesiae Anglicanae explicantur. Talium virorum exemplar erit huic viro felix in futurum omen; ille etiam titulus qui in nummis Monensium legebatur, huic certe viro, novo titulo hodie ornando, usu et experientia magnarum urbium spectato et probato, novam provinciam pede fausto nuper ingresso, optimum omnium portendit auspicium:—*quocunque ieceris stabit.*

Duco ad vos virum admodum reverendum, ROWLEY HILL, episcopum Monensem.

(9) Indiae septentrionalis episcopum provinciae nimis amplae laboribus arduis oppressum nuper visum est duobus additis episcopis sublevare, quorum uni, Academiae Oxoniensis alumno, viro bonis omnibus dilecto[2], tradita est illa quinque fluviorum terra, quae Alexandro restitit ultimus itinerum terminus; alteri, viro huic Cantabrigiensi, Wintonensis ecclesiae honoris causa Canonico, regio Burmensis destinata est, ultra ipsum

[1] Lucretius, v *ad finem.*

[2] Thomas Valpy French.

Gangen in intimo Orientis sinu recondita. Recentissimo illi episcopatui, Wintonensium suorum liberalitate constituto, designatus est Collegiorum nostrorum antiquissimi alumnus, vir in urbe nostra eo praesertim nomine commemorandus quod annos quattuordecim suburbanis nostris tenebris lucem et lampada vitae purioris praetendebat. Ex Oriente esse lucem, vetere proverbio dicimus; quod non minus in ipsa re divina verum est quam in ea parte divinarum rerum quam naturam appellamus. Lucem igitur sacram illam nobis ab Oriente datam, ipsi Orienti nos reddamus invicem. Sicut enim saepe sub occasum solis non occidentalis tantum caeli regio suo splendore fulget, sed lumine trans nubes misso orientales etiam poli partes novo rubore refulgent; ita e nostris insulis ad occasum solis positis, trans terras caligine mersas, talium virorum auxilio 'usque ad Auroram et Gangem'[1] transmittetur purae religionis lumen.

Duco ad vos virum reverendum, IONATHAN HOLT TITCOMB.

## 4 *April* 1878

(10) E REGIONIBUS imperio Britannico in Australi parte Africae subditis egressi quondam (uti meministis) Batavorum coloni, post varios casus trans Vallum flumen rempublicam constituerunt, quae libertatis nomine gloriata, non dedignata est indigenarum finitimorum affectare servitutem. Hinc primum exorta est Livingstonii nostri nobilis indignatio, indigenas illos in veriorem libertatem asserentis; hinc nuper exorta ingravescentis belli praesagia coloniis nostris in propinquo positis periculosi; nam res nostra agitur, 'paries cum proximus ardet'[2].

Itaque incolarum ipsorum magno cum fructu visum est adiungere imperio nostro provinciam illam fertilem atque auro divitem, ipsis denique insulis Britannicis vix minus late patentem; visum est etiam tantae provinciae parti maiori hunc virum episcopum primum praeficere, qui tot stipendia inter Wintonenses suos meritus, grato tamen animo recordatur tirocinium suum in nostra Academia sub isdem tentoriis toleratum, e quibus in eandem orbis terrarum partem profectus est sanctae crucis signifer ille, Carolus Fredericus Mackenzie.

Ibis igitur, miles noster, ubi in remotis illis castris, longinquum illum (prope dixerim) trans vallum, te tua expectat sedes praetoria; in provinciam bello nuper tumultuantem pacis satelles ibis; ibis denique, ubi sub alio caelo inter nova sidera sanctae crucis signum contemplaberis. In illo signo vince.

Duco ad vos HENRICUM BROUGHAM BOUSFIELD, episcopum Pretoriensem.

(11) Trans aequor Atlanticum, contra Laurentii fluminis ostia, iacet (uti nostis) insula in orbe novo Novae Terrae nomine appellata. Ipsa tellus sterilis atque ingrata; sed in proximo est mare piscium fecundum et cetaria illa nostra, quibus nonnumquam etiam amici nostri nobis invidere videntur; gignit terra generosam illam canum fidorum atque inter fluctuum pericula intrepidorum subolem; caelum denique nonnumquam per noctem quoque Aurorae quae dicitur Borealis splendore irradiatum, sed interdiu etiam caligine et nebulis haud raro densum.

[1] Juvenal, x 1 f. [2] Horace, *Epp.* i 18, 84.

Atqui e tenebris insulae illius prope occidentem solem positae elucet optimi episcopi memoria illustris, quem plus quam triginta annos circum litoris illius anfractus ferebat navis illa, quae, velut pacis nuntia pennis candidis vecta, columbae potius quam accipitris quo vocabatur nomen merita est, quamquam ipse nominis omen alacri animo accipiebat, omnia fausta ex auspicio illo Homerico auguratus, οὔτοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις[1].

Tanti igitur viri in locum, cuius adiutor atque adeo successor optimus provinciam illam maritimam prae valetudine nuper invitus deposuit, placuit hunc virum mittere, qui sub umbra magnarum scholarum non sine laude vixit; qui Sanctae Trinitatis e Collegio maximo quondam evectus, Sancti Ioannis portum libenter intrabit; qui scholae Harroviensis alumnus, unum e condiscipulis suis egregium laboris socium illic inveniet; qui eorum, qui curae suae tradentur, inter aquarum pericula fidus erit custos; qui inter homines denique victum tenuem e cetariis nostris quaeritantes occupatus, summa reverentia recordabitur mandata illa apostolorum primis divinitus data, 'venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum'[2].

Duco ad vos LLEWELLYN JONES, Novae Terrae episcopum designatum.

## 23 *May* 1878

(12) QUOD anni proximi illo die augurabamur, quo in hac ipsa domo Orpheum nostrum reducem salutavimus, illud hodie optimis auspiciis ratum esse vehementer gaudemus[3]. Studiis musicis in Academia nostra melius ordinandis novum septemvirorum collegium constituistis; ad summos in musica honores aditum nemini nisi per scientiarum portam patere voluistis; musicae ipsi, quae antiquitus inter septem illas liberales artes erat numerata, novam lauream baccalaureatus in artibus concessistis; denique hunc virum, abhinc annos tres non Regiae modo Academiae Musicae praepositum sed in nostra quoque Academia et Professorem et Doctorem in musica creatum, Senatui nostro placuit magistratu in artibus ornare, Senatorum nostrorum in numerum asciscere.

Viri tanti merita insignia in legibus illis quae musicam moderantur explicandis et ad certam normam revocandis, non nostrae laudis indigent. Audivistis etiam ipsi carmina illa nostratium, viri huius arte concinentium vocibus accommodata; quis 'alaudae cantum' illum non meminit? quis 'Orphei citharam' non recordatur? quis alia carmina nostri Shakesperii? Cui non, inter aetatis nostrae, Academiae nostrae Musas moranti, redeunt in mentem huius ingenio musicis modis donati lyrici illi versus poetae laureati, Aluredi Tennyson, necnon viri desideratissimi, Caroli Kingsley? Procul auribus excipio, nisi fallor, bucinarum longius et longius resonantium concentum[4]; videor mihi audire trans maris frementis aestum, trans arenas murmurantes, planctum puellae nequiquam vocantis[5]. Maias Kalendas (Floralia illa nostra) quas nuper praeterivimus, viri huius inter laudes (hoc praesertim die quo Floralia aguntur) nemo praeteribit; illud certe carminis argumentum (ne maiora commemorem) commune habet cum illo viro, cuius memoriam colit, cuius exemplar aemulatur, decessore suo, Wilelmo Sterndale Bennett. Neque vero neglegenda

[1] Homer, *Od.* xv 531; Bishop Edward Feild, and 'the Hawk'.
[2] *S. Mat.* iv 19.
[3] No. 3 *supra.*
[4] The Bugle Song in *The Princess.*
[5] 'The Sands of Dee'.

est nobis nympha illa Caledonii lacus, quae cum huius Musa consociata ad extremum Britanniae terminum, 'vel occidentis usque ad ultimum sinum'[1], nuperrime penetravit[2]; utque postremo argumenta magis sacra attingamus, non ignota est vobis huius arte celebrata 'vox illa in deserto clamantis'.

Utinam ipsi hodie inter hanc audientium frequentiam huius consessus dignitatem pulchritudinemque oculis contemplari contingeret; atqui donum illud commune lucis ereptum donis rarioribus Musa ipsa suo vati compensare est conata, cui (velut olim Miltono nostro) sub ipsa quasi 'caelestium alarum umbra'[3] tenebris ex ipsis clarius elucet ingenî lumen. Venit rursus in memoriam vates ille de quo ipsius Homeri versus inter ultima vatis nostri praeconia vestro (si placet) praeconi nunc iterum laudare liceat:—

*κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,*
*τὸν περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε*
*ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν*[4].

Duco ad vos Georgium Alexandrum Macfarren.

## 6 *June* 1878

(13) Quanta patientia, quanta de illis rebus fiducia, quae oculis non cernuntur sed animo praesagiuntur, ille erat praeditus, qui primus trans aequor Atlanticum maris ignoti pericula perpessus orbem novum gentibus patefecit.

Huius viri in fidem mox tradetur ipsa insula, quam in orbe novo primam repertam Sancti Salvatoris nomine appellavit; ubi signo crucis primum statuto, ab incolis mirantibus, ipse obstupescens, tamquam nuntius caelo demissus salutatus est auspicati nominis nauta ille, Christophorus Columbus. Huius in laboribus sacris patientiam mox experientur ceterae quoque insulae omnes quas in extremo Oceani sinu occidentem versus solem iacentes Bahamas nuncupamus. Ipsae in profundo mari minutatim coralio ita creverunt, ut industriae infinitae monumenta exstiterint; pulchrius tamen patientiae indefessae monumentum episcopi prioris in vita superest, qui tredecim annos navigio suo 'pacis nuntio' appellato vectus, ipse rerum caelestium vere nuntius, insulas illas inter sese procul distantes inter aquarum pericula invisere solebat[5].

Ibis igitur, ubi post annorum prope duorum interregnum, provinciae non divitis heres, insularum tuarum inopiae dona divina dispensabis; ibis, ubi non modo in sede tua Nassoviensi ante oculos habebis statuam magnanimi illius Columbi,

qui nauta nudus, regna promisit tamen[6],

sed in ipso corde effigiem decessoris tui penitus infixam fovebis, illorum exemplar imitatus qui hereditatem regni divinitus promissi 'fide et patientia' sunt adepti[7].

Duco ad vos Franciscum Alexandrum Randal Cramer-Roberts, Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis alumnum, episcopum Nassoviensem designatum.

[1] Horace, *Epod.* i 13. [2] 'The Lady of the Lake', recently performed at Penzance.
[3] Milton, *Defensio Secunda*, vi (iv) 271 Mitford. [4] Homer, *Od.* viii 60 f.
[5] Bishop Caulfield, and 'the Messenger of Peace'.
[6] Nudo nocchier, promettitor di Regni. (Chiabrera, on Columbus.) [7] *Ep. ad Hebr.* vi 12.

(14) In his sedibus saeculorum priorum munificentia doctrinae dedicatis atque recentioribus disciplinis melius indies accommodatis, antiqua respicimus et veneramur vetera, sed idem inter recentiora optimum quidque fovemus et nova (modo vera sint) non reformidamus. Quanto igitur cultu digna est illa praesertim scientia, quae ipsa nuper in ordinem redacta, orbis terrarum explorat antiquitatem, quae prioris aevi vestigia saxis impressa indagatur, quae monumenta vetusta rupibus insculpta interpretatur, quae illas denique rerum species quae antiquitus vivebant cum his quae hodie supersunt comparat. Quanta etiam laude vir hic dignus est, qui annos quadraginta, magnum vitae spatium, illi scientiae excolendae impenderit; qui viginti annos inter Londinienses professoris munere functus sit; qui nobis denique eo artiore vinculo sit coniunctus, quod ipse geologorum Britannicorum quotquot nunc vivunt eruditissimus, duo annos illius viri erat vicarius, qui aequalium suorum diu superstes, non recentiorum modo disciplinarum lumen sed priscae etiam virtutis exemplar nobis praeferebat, Nestor ille noster, Adamus Sedgwick.

Geologiae quidem studiosis satis notum est huius viri magnum illud opus, in quo tot antiquae vitae monumenta e rupibus effossa per seriem recensentur; sed omnes sibi eo praesertim nomine obstrinxit, quod neque laudis neque lucri avidus suos fontes omnibus patere passus est, quodque e suae scientiae finibus in illas artes egressus est, quae ad communem vitae utilitatem pertinent, illud unice verum arbitratus, scientiam artis expertem sibi soli vivere, artem scientia nixam universo generi humano magno in perpetuum esse adiumento.

Iure igitur post tot annos laboribus assiduis deditos professoris emeriti titulo inter suos ornatus est, felix laborum praeteritorum memoria, felix etiam successore suo[1]; iure a nobis Artium Magister hodie salutatus, quasi ex alto mari in portum placidum vectus, hac saltem laureola nunc demum coronatur,

> 'ceu pressae cum iam portum tetigere carinae,
> puppibus et laeti nautae imposuere coronas'[2].

Ceterum nobis vix necesse est coram illo plura dicere, cui lapides quoque muti loquuntur; quod si talis viri laudes prorsus tacuissemus, prope ipsa saxa (nisi fallor) indignabunda reclamare voluissent.

Duco ad vos Ioannem Morris.

## 11 *June* 1878

(15) Camus noster alumnum luget, maeret collegam episcoporum ordo, optimum episcopum, patriae haud ita pridem redditum, nunc prorsus ereptum terris, non modo ipsa Britannia sed coloniarum quoque Britannicarum remotissimae desiderant, omnes denique boni qui ubique sunt amissum queruntur virum vere nobilem Georgium Augustum Selwyn. Magnum profecto est patriam ipsam et colonias tam remotas communi amore coniunxisse, regiones tam diversas uno devinxisse desiderio.

In longinquo illo caelo, ubi primum trans regionem late patentem episcopi illius lux sola fulgebat, septem stellae postea effulserunt, septem provinciis septem praesides sunt praepositi. Atqui stella alia ab alia splendore differt; astronomis certe notum est, inter

[1] Thomas George Bonney.

[2] Virgil, *Georg.* i 303.

stellas quae in Australi polo sanctae crucis signum irradiant, illam quae prae ceteris fulget esse duplicem. Duplicis sane episcopatus laudem ille meruit, et peregre quinque lustra et domi duo conspiciendus, ita tamen ut inter novae provinciae labores memoriam prioris numquam prorsus deponeret, sed ardore pristino usque ad finem flagraret, et prope extremo spiritu lumen illud commemoraret illuminandis gentibus destinatum.

Gentibus remotis lucem attulisse, Sancti Pauli in vestigiis institisse, non omnibus contingit; huic certe viro in locum illius nuperrime electo aptum fortasse erit exemplar Sanctus Barnabas ille, cum ipso Paulo toties consociatus. Si illius ex nomine, cuius festum hodie celebratur, auspicium licet ducere, provinciam illam patre orbatam viri huius consolatio recreabit, confirmabit exhortatio. Meministis quam elato animo supra terrestria surgere visus sit illo die, quo nuper in Academiae templo contionatus est; nostis quam fidelis, quam carus pastor suo gregi fuerit; audivistis quot in locis, quanto animi fervore, quali eloquentia, dormientes excitaverit, currentes hortatus sit, stantes confirmaverit, lapsos erexerit, errantes in viam salutis reduxerit.

Miles olim inter Indos, castrorum e sole in nostram vitam umbratilem confugisti, antiquissimo Collegio ascriptus, illi apostolo dedicato qui militem Romanum Cornelium quasi gentium exterarum antesignanum in Christi nomen novo sacramento adegit; ex his umbraculis egressus, pacis stipendia optimis auspiciis meruisti; mox ecclesiae militantis inter duces numeraberis. Qui salutis sempiternae viam toties aliis ostendisti, tibi ipsi hodie ex animo salvere atque adeo valere iubemus. Vale, miles noster; sit tibi itineri cotidiano non impar valetudo, et in provincia tua fortiter et feliciter administranda maius indies incrementum. 'Tu vero vigila, in omnibus labora'[1], bonum certamen certa, fidem serva.

Duco ad vos Wilelmum Dalrymple Maclagan.

## 24 *October* 1878

(**16**) Pax amica est artibus; nemo igitur mirabitur Artium Magistris pacis ministrum perquam placere. Virum pacis in artibus diu versatum, iuris admodum peritum, in negotiis tum privatis tum publicis gerendis valde exercitatum, hodie salutamus, non partium studio incensi, dignitati huius ordinis non consentaneo, sed animo ingenuo illum admirati quem in sua praesertim provincia tota Britannica de re publica optime meritum esse iudicat.

Regni Britannici provinciae domesticae lustrum iam unum praepositus, quot leges societati civium tuendae et suo cuique tribuendo destinatas pertulit, quae agri publici commoda conservarent, quae iura hominum industriorum atque illorum a quibus mercede conducuntur definirent, quae carcerum denique administrandorum consuetudines moderarentur. Ipsius Reginae autem clementiae dispensator quam dignus exstitit; quam firmum columen Ecclesiae illius quae talium virorum auxilio mox ampliore fruetur episcopatu. Quam salutaris vero illa lex, ab hoc viro inter prima iuventutis vota olim exoptata, cuius auctoritate domiciliis tenuiorum civium nimis artis dirutis, amplioribus aedificatis, urbium

[1] S. Pauli *Ep. ad Timotheum*, II iv 5.

magnarum ex angustiis pestium cohortes exturbare, et divinum illud edictum FIAT LVX pauperum in tenebris licet pronuntiare. Sic semper 'salus populi suprema lex esto'[1].

Talia igitur ab hoc viro intra proximum quinquennium in Senatu illo perlata sunt, cui priore quinquennio magnis illis comitiis Lancastriensium suorum suffragiis redditus erat, ipsi 'Achilli'[2] non 'impar congressus'[3]. Nuper autem, quod meministis omnes, tota Britannia inter pacem et bellum suspensa, eidem viro acerrimo atque eloquentissimo ita respondit ut plus quam suis partibus novam fiduciam adderet. In Senatu Britannico quis percontantibus promptior? quis, ut Academice loquar, 'ad respondendum quaestioni' paratior? Quod ad ipsam denique Academiam attinet, non silentio praetermittendum est hunc virum inter primos legis illius latorem fuisse, qua nostrae Academiae melius ordinandae septemviri optimi nuper constituti sunt.

Qui cum tot legibus feliciter ferendis auctor fuerit, iure optimo Legum Doctor hodie creabitur. Academi in silvas hodie regressus, nunc iterum in Cantabrigia sua sese sentit esse domi. Vobis autem, iuvenes Academici, spes patriae et Academiae nostrae novum incrementum, Mater illa Alma, quae nonnumquam filiis suis

> 'inspicere tamquam in speculum in vitas omnium
> iubet atque ex aliis sumere exemplum sibi'[4],

eadem hodie alumnum suum, integritatis incorruptae et diligentiae indefessae, patriae in usum dedicatae, quasi domesticum ad imitandum proponit exemplar, Regni Britannici provinciae domesticae praesidem, RICHARDUM ASSHETON CROSS.

## 21 *Nov.* 1878

(17) ARTEM musicam cum divino praesertim cultu consociatam, tanta veneratione colebant Athenienses, ut antiquitus certe (uti dicit disciplinae Academicae auctor ille et princeps Plato) festorum dierum sollennia nullis clamoribus ineptis, nulla pastoricia fistula, violarent[5]. In nostra igitur Academia consentaneum est maiore solito silentio et reverentia ab omnibus qui adsunt virum hunc hodie excipi, cuius ingenio musicis modis donati cultus divini ritus sollennes in multis Britanniae partibus celebrantur. Quotiens hunc virum in Academiae templo carmina sacra arte eximia organo quod dicitur modulantem audivimus; quotiens in Collegio quoque illi Apostolo consecrato, qui olim in Aegaeo mari inter aquarum longe sonantium multitudinem, inter ingentia tonitrua, ipsos angelorum choros et caelestium lyrarum concentum exaudivit. Quali tactu admirabiles illos fistularum vocalium sonos elicit, ita tamen ut inter canentium voces non iam ipse regnare et dominari, sed sensim ducere illas et comitari potius videatur. Ergo, qui aliorum voces totiens cum voluptate audiri passus est, hunc ipsum in Senatus nostri consiliis tam diu tacuisse minime congruit. Itaque ex hoc die, nostra civitate ornatus, non iam oppido tantum Cantabrigiensi sed ipsi quoque Academiae consilium dare poterit, idque non iam tacitis litterarum monumentis mandatum sed viva illa voce expressum, quae non modo in musica sed in aliis quoque rebus mirum quantum valet. Quo quidem die tali honori aptiorem nullum esse arbitror; scilicet hoc ipso anni die immortalibus

[1] Cicero, *De Legibus*, iii 8. [2] W. E. Gladstone. [3] Virgil, *Aen.* i 475.
[4] Terence, *Ad.* 415. [5] Plato's *Laws*, p. 325 C.

ascriptus est Orpheus ille Britannicus, Henricus Purcell; huius diei lux crastina musicae sacrae ipsi patronae Sanctae Caeciliae dedicata est, quae eo nomine a poëtis Orpheum ipsum superasse fertur, quod

> 'ille vix umbram revocavit Orco;
> illa sublatas super astra mentes
> inserit caelo'[1].

Talis ut magister artis Artium fiat Magister, duco ad vos artis musicae doctorem atque adeo praeceptorem egregium, musicae sacrae artificem optimum, GEORGIUM MURSELL GARRETT.

---

## 10 *June* 1879

(18) IURIS initium a natura esse ductum auctore Tullio accepimus; iuris peritiam summam cum intima rerum naturae cognitione esse consentaneam, non modo Baconis nostri exemplo confirmatum est, sed huius quoque iudicis auctoritate defenditur. Magnum profecto rerum naturae amorem testatur oratio illa, qua abhinc annos tredecim Societatis Britannicae scientiarum finibus proferendis praesidis annui munus auspicatus, in universa rerum natura ordinem quendam serie perpetua continuatum inesse docebat; testatur oratio illa altera abhinc annos plus quam triginta primum edita, qua primus indicavit lucem, calorem, vim electricam, vim magneticam, mutuam rerum quae dicitur affinitatem, ipsum denique motum, omnes alium ex alio posse generari, omnes necessitudine quadam inter se aptos et connexos esse, 'ostendens' (ut Lucreti verbis utar)

> 'corpuscula materiai
> ex infinito summam rerum usque tenere,
> undique protelo plagarum continuato'[2].

Quod si ipse tenore continuo ingenî tanti vim totam rerum naturae cognoscendae intendisset; ille profecto qui luci electricae novum splendorem addidit, talium rerum obscuritati etiam maiorem lucem attulisset. Ceterum ille, qui non modo legum scientiam sed scientiarum quoque leges optime interpretatus est, iure optimo Legum Doctor hodie creabitur; duplicis palmae laudem meritus, vestrum omnium plausu iure excipietur WILELMUS ROBERTUS GROVE.

(19) Regiae artium Academiae Academia Cantabrigiensis hodie gratulatur; artium Britannicarum antistitem Artium Magistri iubemus salvere. Artium Academiae illi, praesidis novi auspiciis, novum praeceptum nuper datum est:—artem scilicet per se esse nobilem; ipsum igitur artificem trita et usitata non reformidare; talia enim ipso artificis tactu nobilia statim fieri[3]. Atqui ipse quanta dignitate, non iam tenuia amplificando sed grandia potius aemulando, nobilitatem artis intemeratam conservaverit, declarat primum illud ingenî magni documentum, in quo pictoris magni Florentini triumphum egregie depinxit[4]; declarat gravis illa poëtae maximi Florentini exulantis imago; declarant denique magna illa argumenta, sive historiae sacrae sive poëtarum Graecorum e fontibus petita.

[1] From the rendering of Pope's *Ode on S. Cecilia's Day* (Nov. 22) in Christopher Smart's *Poems*, ii 109, ed. 1791. [2] Lucretius, ii 529. [3] Motto from Goethe in Academy Catalogue, 1879.
[4] 'Cimabue's *Madonna* carried in procession through the streets of Florence'.

Homeri Helena, Homeri Nausicaa, Aeschyli Clytaemnestra, Sophoclis Electra, Euripidis Alcestis, tot feminarum immortales formae, huius ingenio nova immortalitate donatae sunt. Neque vero arte una contentus, sculptoris quoque magni laudem aemulatus est, omnes artes quae ad imitandum pertinerent vinculo quodam inter sese contineri arbitratus. Qui igitur quasi alterum Apollinem cum altero Pythone decertantem arte Lysippi ex aere effinxit, Apollinari laurea vere dignus est; qui laureatam Apollinis pompam quae *δαφνηφορία* nominatur, velut alter Apelles, pingendo expressit, nostram fortasse laureolam non aspernabitur. Duco ad vos pictorem eximium, sculptorem egregium, militem quoque strenuum, oratorem denique optimum, FREDERICUM LEIGHTON.

(20) Quod poëta vetus de virtute dixit, viam longam et arduam et primum quidem difficilem ad illam ducere[1], idem omnes videntur experiri qui vias tritas relinquentes ad hunc poëtam penitus cognoscendum aggrediuntur, cuius carmina, velut Pindari ipsius, sunt revera *φωνᾶντα συνετοῖσιν*[2]. Atqui nemo quasi in vallibus immorando languere velit, cui velut montium latera liceat tentare et superatis nubibus in ipsum culmen evadere, ubi huius ingenio templa sunt condita, non iam rerum naturae sed humano potius generi contemplando consecrata. Quanta subtilitate ipsa corda hominum reserat, intimos mentis recessus explorat, varios animi motus perscrutatur. Quod ad tragoediam antiquiorem attinet, interpretatus est (uti nostis omnes) non modo Aeschylum quo nemo sublimior, sed etiam Euripidem quo nemo humanior; quo fit ut etiam illos qui Graece nesciunt, misericordia moveat Alcestis, terrore tangat Hercules. Recentiora argumenta tragica cum lyrico quodam scribendi genere coniunxit, duas Musas et Melpomenen et Euterpen simul veneratus. Musicae miracula quis dignius cecinit?[3] Pictoris Florentini in arte perfecti vitam inter crepuscula vesperascentem coloribus quam vividis depinxit[4]. Vesperi quotiens, dum foco adsidemus, hoc iubente resurgit Italia[5]. Vesperi nuper, dum huius idyllia forte meditabar, Cami inter arundines mihi videbar vocem magnam audire clamantis,—*Πὰν ὁ μέγας οὐ τέθνηκεν*[6]. Vivit adhuc Pan ipse, cum Marathonis memoria et Pheidippidis velocitate immortali consociatus. Duco ad vos ROBERTUM BROWNING.

(21) Regium illum historiae professorem Oxoniensem purpura nostra qualicumque decorare volumus, qui quamquam imperî sui intra terminos universam annalium nostrorum memoriam inclusit, regna tamen domus Andegavensis quasi propriam provinciam suo sibi iure vindicavit. Cuius laudes palam praedicare eo magis iuvat, quod regnorum illorum historiae partem non minimam in monumentis publico sumptu editis condidit, praefationum magnarum in umbra lucem veritatis passus latere. Quantum autem, inter ipsos conditores iuris Anglici, regis Henrici secundi memoria huic viro imprimis debeat, doctissimo cuique satis notum. Pluribus loquuntur libri illi, in quibus institutorum nostrorum origines ex ipsis fontibus derivatas descripsit, optimum quidque, sive antiquum sive novum, nullo partium studio ingenue admiratus. Ecclesiam Anglicanam populo universo libertatis vindicem identidem exstitisse ostendit. Episcoporum Anglicanorum serie continua explicata, temporibus diligenter notatis, mille et trecentorum annorum

[1] Hesiod, *Works and Days*, 287. [2] *Ol.* ii 93. [3] *Saul*, and *Abt Vogler*. [4] Andrea del Sarto (called 'the faultless painter'). [5] *By the Fireside*, st. v etc. [6] Plutarch, *De Defectu Oraculorum*, c. 17, Πὰν ὁ μέγας τέθνηκεν.

memoriam uno libello colligavit. Ipsi denique recordamini quantorum virorum in locum quanta cum dignitate et nuper et olim electus sit; in Collegî societatem primum triginta abhinc annos cooptatus est, discedente viro cum huius fama totiens consociato, Edvardo Augusto Freeman; idem nuper, omnibus plaudentibus, Aedis Sancti Pauli canonicis ascriptus, successit viro studiis tum aliis, tum etiam historicis, inter alumnos nostros promovendis optime merito, Episcopo Dunelmensi, Doctori Lightfoot. Duco ad vos WILELMUM STUBBS.

(22) Societatis Britannicae scientiarum finibus proferendis praeses ille, quem Regiae quoque Societatis praesidem hodie salutamus, fines quam amplos mathematicorum regno assignaverit, meministis omnes qui anno proximo orationem illam Dublinensem[1] audivistis. Imperium neque temporis neque spatii finibus terminatum illis dedit, quos nonnumquam iuvat quasi oceani infiniti propter litora calculos numerare, nonnumquam in purum illud caelum, regionem illam inexplicabilem evolare, ubi spatium multiplex extenditur, ubi nodi, tantum abest ut solvi, ut ne necti quidem possint. Ipse, ne Europae quidem philosophorum finibus contentus, Indorum quoque doctrinam mathematicam et antiquam linguam sacram exploravit; Asiae et Europae confinia bis lustravit, lustrata litteris mandavit. Populi in usum, ordine quam lucido lucis et coloris leges ipse illustravit; quot aliorum libros e prelo suo regio in lucem emisit, et sua et nostra cum Academia privilegiorum communium iure adhuc aliquatenus coniunctus; quanta denique liberalitate, et ministrorum suorum et populi universi liberaliter educandorum causa, pro virili parte laboravit. Ut viro integerrimo, titulis plurimis aliunde cumulato, nostri quoque tituli mantissa accedat, duco ad vos WILELMUM SPOTTISWOODE.

(23) Pariter iniquum esse existimavit Aristoteles ab oratore rerum omnium rationes accuratas exigere, atque mathematicum ad persuadendum apposite dicentem tolerare. Atqui ipse exemplar egregium *μαθηματικοῦ πιθανολογοῦντος*[2] libenter admiratus esset, si in Senatu Oxoniensium flumen orationis aureum fundentem hunc geometriae professorem audire potuisset, qui nomine duplici, et linguarum antiquarum et scientiarum mathematicarum peritia, cathedra illa dignus est quam Savilius ille, et Chrysostomi editor et interpres Euclidis, primus occupavit, occupatam annuo reditu in perpetuum ornavit.

Tertii quidem ordinis linearum enumerationem Newtonus ille noster olim Latine conscripsit, hic autem, quarti ordinis lineis eadem lingua descriptis, e certamine toti Europae ab Academia Berolinensi proposito, duplicis palmae particeps discessit. Quanta igitur spe et expectatione libros illos de recentiore quae dicitur geometria, de subtilioribus numerorum proprietatibus, plus quam Horatianum annorum per numerum intra scrinia huius inclusos, iamdudum flagitamus; quos, uti par est omnibus numeris absolutos, aliquando prodituros esse speramus. Interim in negotiis Academicis singulari urbanitate diu versatus, nunc non modo collegio augurum Britannicorum qui caeli praesagia observant praesidet, sed septemviris quoque Academiae Oxoniensi legibus conscribendis ascriptus est. Academiae illius pulcherrimae inter decora diu numeretur, diu Platonis praecepto obsecutus videat ut *οἱ ἐν τῇ καλλιπόλει*[3] geometriam nequaquam neglegant. Duco ad vos HENRICUM IOANNEM STEPHEN SMITH.

[1] *Nature*, 15 Aug. 1878. [2] Aristotle, *Ethics*, i 3, 4. [3] Plato, *Rep.* 527 C.

(24) Academi inter silvas qui verum quaerunt, non modo ipsi veritatis lumine vitam hanc umbratilem illustrare conantur, sed illustrissimum quemque veritatis investigatorem aliunde delatum, ea qua par est comitate excipiunt. Adest vir cui in veritate exploranda ampla sane provincia contigit, qui sive in animantium sive in arborum et herbarum genere quicquid vivit investigat, ipsum illud vivere quid sit, quali ex origine natum sit; qui exquirit quae cognationis necessitudo, inter priores illas viventium species et has quae etiam nunc supersunt, intercedat. Olim in oceano Australi, ubi rectis 'oculis monstra natantia'[1] vidit, victoriam prope primam, velut alter Perseus, a Medusa reportavit; varias deinceps animantium formas, quasi ab ipsa Gorgone in saxum versas, sagacitate singulari explicavit; vitae denique universae explorandae vitam suam totam dedicavit. Physicorum inter principes diu honoratus, idem (ut verbum mutuemur a Cartesio illo cuius laudes ipse in hac urbe quondam praedicavit) etiam 'metaphysica' honore debito prosecutus est. Illum demum liberaliter educatum esse existimat qui tum ceteris animi et corporis dotibus instructus sit, tum praesertim quicquid turpe sit oderit, quicquid sive in arte sive in rerum natura pulchrum sit diligat[2]. Neque tamen ipse (ut ait Aristoteles) 'animalium parum pulchrorum contemplationem fastidio puerili reformidat'[3], sed in perpetua animantium serie hominis vestigia perscrutari conatus, satis ampla liberalitate in universa rerum natura 'humani nihil a se alienum putat'[4]. Duco ad vos virum intrepidum, facundum, propositi tenacem, THOMAM HENRICUM HUXLEY.

(25) Quam magna est rerum natura, in magnis quam immensa, in minimis quam magna. Quam multa miracula, antiquis ignota, illis nuper ostendit qui minuta curiositate arcana illa, quae oculorum aciem fugiunt, instrumentorum novorum auxilio perscrutantur. Hic autem ille est qui, et terrestrium et de caelo delapsorum lapidum investigandis elementis primis, primus inter Britannos talium instrumentorum usum accommodavit. Nuper Societatis Geologicae praeses electus, annorum triginta labores oratione cumulavit in qua vere marmoreum sibi monumentum exegit. Illud vero acutissimum quod crystallis etiam minutissimis exploratis, in quibus (ut fit) pars altera est aquae plena, altera aëris quoque vacua, olim indicavit qua potissimum caloris temperie inclusa illa aqua totum illud vacuum implere, quo potissimum rerum statu saxum illud, quondam ignibus prorsus liquidum, primum durescere potuisset. Scilicet crystallum illud (ut Claudianus ait)

> 'non potuit toto mentiri corpore gemmam;
> sed medio mansit proditor orbe latex.
> auctus honos; liquidi crescunt miracula saxi
> et conservatae plus meruistis aquae'[5].

Suo phaselo vectus quot maria mox lustrabit, in terra iam pridem unum saltem Argonautarum, qui terram oculis penetrabat, eatenus aemulatus, quod in intima saxorum materia perspicienda, ipse oculo potuit 'quantum contendere Lynceus'[6].

Duco ad vos HENRICUM CLIFTON SORBY.

[1] Horace, *Carm.* i 3, 18.
[2] *Lay Sermons*, p. 30.
[3] Aristotle, *De Partibus Animalium*, i 5.
[4] Terence, *Heaut.* 77.
[5] Claudian, 33 (58), 3—6.
[6] Horace, *Epp.* i 1, 28.

(26) 'Nusquam maius silentium quam in sacrariis litterarum' esse dicitur[1]. Huic certe viro, bibliotheca in magna diu feliciter occupato, genus vitae tranquillum et quietum neque tamen litterarum reipublicae eo minus utile contigit. Qui quondam iuvenis inter Thamesis undas remigio facili erat spectandus, nunc eadem facilitate Musei Britannici clavum tenet, in statione versatus gravibus certe curis obnoxia sed externis saltem procellis non vexata. E forensi strepitu remotus ipse, laudatur tamen quod summa fide eloquentissima monumenta illius iudicî ediderit, quo in Senatu Britannico Indiae septentrionalis proconsul erat accusatus. Notus theologis, notus archaeologis Psalterî Traiectini ab hoc viro editus codex ille e Britannorum custodia Batavorum in manus olim elapsus. Huius auspiciis et collegarum optimorum auxilio, codicum omnium in huius tutela conservatorum tituli ita per seriem in centum libris descripti sunt ut Musei illius fontes, huius labore maximo, minimo aliorum temporis dispendio, doctissimo cuique statim pateant. Iure igitur hodie exoptat Academia ut Societatis Palaeographicae praeses atque adeo conditor, diu inter illos supersit qui (ut Euripidis utar verbis)

γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν Μούσαις ἀεί[2].

Iure exoptat ut Μουσεῖον illud maximo cum civium fructu diu gubernet Edvardus Augustus Bond.

(27) In Academiae disciplinis aliquatenus ad novam normam redigendis placuit nobis nuperrime inter litterarum humaniorum studia archaeologiae quoque sedem diu debitam vindicare; itaque iuventuti Academicae, per linguarum antiquarum portas, ad artium antiquarum atria novus aditus mox patebit. Eo igitur maiore gaudio salutamus hodie virum qui, et Salopiensium et Oxoniensium disciplina optima imbutus, in ipsis penetralibus archaeologiae diu cum laude versatus est, qui in Museo Britannico monumentis Graecis et Romanis, quorum pars magna a se ipso reperta erant, praepositus, Atticarum praesertim inscriptionum fidus interpres exstitit; qui, aliis dubitantibus, ipse primus veram antiquitatem vindicavit thesauri Peloponnesiaci ab illo[3] inventi qui denuo vera reddidit vetera illa vaticinantis verba:—

'eruet ille Argos Agamemnoniasque Mycenas'[4].

Huius autem, partim auspiciis, partim ductu, et Rhodon et Mitylenen atque Epheson[5] exploratas vidimus; Mausoleum Halicarnassense diu terra obrutum primus detexit et in lucem rursus protulit; viam sacram Branchidarum, Cereris templum Cnidi positum feliciter indagavit; Cnidi repertum saxeum leonem, Cononis fortasse victoriae maritimae monumentum, maris reginae Britanniae tradidit. Neque vero neglexit alteram Veneris sedem, Britannorum tutelae nuper creditam; immo reddidit nuper 'diva potens Cypri' Newtonum 'incolumem finibus' Anglicis[6].

Ergo vestrum omnium inter plausus decem illustrium virorum seriem claudat vir de archaeologia optime meritus, Carolus Newton.

---

[1] Symmachus, *Laudatio in Valentinianum*, ii 22.
[2] Euripides, *Hippolytus*, 451.
[3] Heinrich Schliemann.
[4] Virgil, *Aen.* vi 838.
[5] Horace, *Carm.* i 7, 1 f.
[6] *Carm.* i 3, 1 f.

## 16 *Oct.* 1879

(28) VIRUM laboribus sacris patria procul toleratis iam satis spectatum et approbatum Academiae nomine hodie salvere atque adeo valere iubemus; qui abhinc annos viginti e Collegio Divi Ioannis egressus, statim sese totum Indiae dedicavit; qui scholae theologicae Cottayamensi Cantabrigiensium suorum sumptu aedificatae, discipulorum suorum magno cum fructu, diu praefuit; qui, Academi silvis denuo redditus, has inter umbras optimis auspiciis Indorum antiquam linguam sacram addidicit. Provinciae Travancoriensis episcopus tandem consecratus, mox redibit in Australem illam Indiae partem, unde codices illos antiquissimos, partim Hebraica, partim Syriaca lingua conscriptos, bibliothecae nostrae rettulit Claudius Buchanan; redibit in oram illam, quam lustravit olim vir animi fervore prope Apostolico insignis, Franciscus Xavier; redibit in ipsam terram, ubi Apostolorum unus, Sanctus Thomas, ecclesias septem condidisse creditur. Apostoli illius in memoriam qui barbarorum hasta transfixus fidem suam morte signavit, episcopatui novo velut insigne datum est scutum in quo depicta est hasta hastaeque superaddita corona; Christi sub signo militantium sine sanguine triumphos hasta pura indicat, indicat corona illam quae numquam marcet gloriae coronam. Vale igitur miles noster, forti animo et corpore esto, fidei scutum tibi sume[1], bonum certamen certa, fidem serva[2].

Praesento vobis virum admodum reverendum IOANNEM MARTINDALE SPEECHLY, episcopum primum Travancoriensium.

## 30 *Oct.* 1879

(29) MEMINISTIS quanto partium studio ecclesia Torontonensis illo tempore excitata sit, quo episcopi optimi demortui in locum successor idoneus ipsius ecclesiae suffragiis quaerebatur. In comitiis illis sacris magnum profecto erat partibus aut his aut illis unice dignum visum esse candidatum; maius fortasse, cum candidatorum neuter suffragiorum numerum satis magnum tulisset, ad honorem episcopatus ab utrisque partibus esse expetitum. Illum autem ipsum, viri Academici, hodie salutamus, ad quem ecclesia illa discordiis fessa velut ad arbitrum controversiarum suarum confugit,—virum qui adhuc iuvenis inter condiscipulos suos Academicos laboribus sacris dirigendis eminuerat, qui postea in Coloniae nostrae Canadensis provincia superiore studiis mathematicis fovendis operam dederat, qui illic Collegio Hellmuthiano, discipulorum suorum magno cum fructu, praefuerat, qui episcopi denique Huronensis et praesentis adiutor et absentis vicarius egregius exstiterat.

Nuper Oceanum emensus, Collegium suum, cui Christi nomen inditum est, hodie libenter revisit: mox Atlanticum rursus transiturus, nonnumquam fortasse Collegii eiusdem alumni illius magni non immemor, verba illa Miltoni de summi Numinis ministris secum meditabitur:—

Illo iubente, mille pernices volant
trans maria magna transque terras nuntii;
qui stant modo exspectantque, et illi serviunt[3].

[1] *Eph.* vi 16. [2] 2 *Tim.* iv 7. [3] Cp. Milton, *Sonnet* 19, *ad finem.*

Tu vero, qui velut fidus minister Domini tui vocantis iussa in statione tua paratus exspectasti, nunc ad maiorem dignitatis gradum evectus, Ecclesiae Torontonensi esto pacis nuntius, concordiae pignus esto.

Praesento vobis virum admodum reverendum ARTHURUM SWEATMAN, episcopum Torontonensem.

## 20 *Nov.* 1879

(30) MAGNUM sane est illustri domo esse natum; maius sese illa domo dignum suis factis praestitisse: momenti non parvi Collegio omnium maximo esse ascriptum; maioris autem, eum vitae cursum tenuisse ex quo denuo illustraretur titulus ipse in quo Collegium illud gloriatur 'veram nobilitatem esse virtutem'[1].

Salutamus Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis alumnum ex illa gente oriundum quae quondam fere eodem tempore et Ecclesiae Anglicanae episcopum et Senatui Britannico praesidem donavit. Salutamus filium honoratissimi illius Marchionis de Northampton, Regiae Societatis Praesidis, artium et scientiarum patroni egregii, viri de litterarum republica et de communi civium libertate optime meriti. Salutamus denique virum qui ipse in Academia nostra, abhinc annos triginta studiis mathematicis feliciter excultis honorem inter summos adeptus, statim in hac ipsa domo artium magistratu suo iure est ornatus; qui curis sacris postea dedicatus, ecclesiae Anglicanae Senatui in provincia Cantuariensi quotannis convocato annos septendecim non sine laude plurima est ascriptus; qui, in consilio dando prudentissimus, in negotiis sacris obeundis indefessus, nuper inter omnium approbationem ecclesiae cathedrali Wigorniensi, ipsius Reginae iussu, est praepositus.

Mox igitur, in provinciam suam profectus, non modo, prope confinia regionis illius, gentis suae cunabula antiqua libenter inviset, sed templo quoque illi, ubi Rex Angliae Ioannes fato quodam 'inter sanctos' est sepultus, ubi dormit Princeps ille Arthurus morte immatura peremptus, diu (ut speramus) praeesse atque adeo prodesse gaudebit. Vale igitur, templo illi in Sabrinae margine posito plurimos per annos et decanus et decus esto; 'i decus i nostrum', felicibus 'utere fatis'[2].

Praesento vobis Archidiaconum venerabilem, Dominum honorabilem, ALWYNE COMPTON, ecclesiae Wigorniensis Decanum designatum.

## 4 *Dec.* 1879

(31) VIRUM et de Geologiae scientia et de Academia nostra bene meritum, qui inter alumnos nostros fratrem summos honores Academicos adeptum iactat[3], inter affines suos magnum illum Indiae proconsulem quem nuper amisimus numerat[4], qui ipse in Schola Regia quae Metallorum nuncupatur honores omnibus numeris absolutos quondam percucurrit, hodie civitate nostra donamus, nostro suffragii iure ornamus. 'Saxa et solitudines' (ut aiunt) 'voci respondent'[5]; nosne, in hodierna praesertim senaculi nostri solitudine, illorum laudes tacere possumus, quibus ipsa saxa muta eloquuntur?

[1] Cp. Juvenal, viii 20.
[2] Virgil, *Aen.* vi 546.
[3] C. H. Tawney, Senior Classic, 1860.
[4] Lord Lawrence.
[5] Cicero, *pro Archia* § 19.

Quod saxa Sabrinae fluminis aestuario vicina iam accuratius cognoscimus, huic viro acceptum referimus; quaenam inter Britanniae rupes nonnullas et ipsas Alpes Rhaeticas necessitudo intercedat, huius divinatione patefactum est. Etenim illa profecto vera divinatio est, non quae divitiarum venas in terra absconditas virgula quadam fortuita indicare simulat[1], sed quae, ratione et via progressa, ex intimis rupium latebris ipsam veritatem extorquet.

Ut ad propiora transeamus, quantum huius liberalitati Museum nostrum Geologicum, quantum huius doctrinae alumni nostri studiis geologicis dediti, debeant, plurimis notum est; quantum denique Professor Woodwardianus[2] huius auxilio adiutus sit, ille ipse, qua est comitate, libenter confitetur.

Talium igitur beneficiorum recordationem Mater nostra Alma, non duro illa quidem saxo insculptam servat sed in tenero potius corde impressam retinet; utque aliquatenus animum suum gratum testificetur, nunc ad perfectum gradum Magistri in Artibus admittit virum et de se ipsa et de alumnis suis et de Professore suo optime meritum, EDVARDUM BERNARD TAWNEY.

## 12 *Feb.* 1880

(32) ANNUS iam unus, uti meministis, intercessit, ex quo Reginae nostrae filiam morte immatura interemptam, non modo Senatus noster, sed patria quoque universa lamentata est[3]. Qui autem Principissae illi desideratissimae Ecclesiae Anglicanae nomine verbis supremis valedixit, eum ipsum hodie Academiae nomine iubemus salvere. Salutamus virum qui officiis sacris in Germania functus, nuper uni e remotissimis coloniis nostris episcopus datus est, alumnus quondam Aulae illius Pembrochianae, quae iure olim (sicut nostis) 'Collegium Episcopale' nominabatur. Mox igitur trans aequor Atlanticum per immensos lacus provinciae Canadensis, ultra montium oppositorum claustra, in regionem illam longinquam ibit, quam occidentem versus solem imperii nostri terminum esse dicerem, nisi meminissem imperium Britannicum nullo solis occasu esse terminatum. Ergo ad litora Oceani Pacifici pacis satelles proficiscetur; nos interim, optima spe et expectatione proficiscentem votis optimis prosecuti, omnes omnia fausta nuntio nostro exoptabimus, Deum vocantem persequi parato 'vel occidentis usque ad ultimum sinum'[4].

Praesento vobis virum admodum reverendum, ACTON WINDEYER SILLITOE, Westmonasterii Novi in Columbia Britannica episcopum.

## 26 *Feb.* 1880

(33) RECENTIORUM scientiarum, et imprimis scientiae chemicae, ea est fortuna, sive parum felix sive perquam invidenda, ut in Latina praesertim oratione vix pro rei dignitate satis possint explicari. Quod si tantae scientiae laudes verbis exsequi magnum videtur, quanto maius est (quod huic viro aliquatenus contigit) ipsos terminos eius factis protulisse. Talium rerum studiosis scripta illa satis nota esse arbitramur, quae scientiae illi investigandae dedicavit. Ut tamen unum alterumve e plurimis leviter attingam, huius opera

[1] E. B. Tawney, in *Proceedings of the Bristol Naturalists' Society*, Vol. i, part 1, 1873. [2] Thomas McKenny Hughes. [3] Princess Alice of Hesse died 14 Dec. 1878. [4] Horace, *Epod.* i 13.

accuratius exploratum est metallum illud antiquis ignotum, quod bismuthium nuncupatur. Huius labore patefactum est, quam mirum in modum lacuum fontiumque aquae in fistulis plumbeis corrumpantur. Qua de re ipsum Horatium meministis interrogare:

'purior in vicis aqua tendit rumpere plumbum
quam quae per pronum trepidat cum murmure rivum?'[1].

Academiae Glasguensis alumnus, Tubingenensis discipulus, cum inter Mancunienses praeceptoris munere egregie functus esset, laudatus a laudatis viris, abhinc annos duo in scientia chemica praelector ab illo Collegio constitutus est, quod alterum e fundatoribus suis iactat medicum illustrem, cuius (ut in ipsius sepulcro inscriptum est) 'vivit post funera virtus'. Quod si ille in vivis nunc esset, libenter profecto audiret huic viro, atria illa vicina Virtutis et Sapientiae cotidie frequentanti, in senaculo nostro portam Honoris hodie patere. Quid enim si nuper e porta proxima hederae corona vetus evanuit? Hoc certe in loco Collegii illius praeceptoribus debiti honores etiam nunc supersunt; supersunt 'doctarum hederae praemia frontium'[2].

Iure igitur ad titulum Magistri in Artibus honoris causa admittetur vir de scientia chemica bene meritus, MATTHAEUS MONCRIEFF PATTISON MUIR.

## 29 *April* 1880

(34) QUEM quondam a Cami margine ad Trivonae ripas curis sacris vocatum tot amici, sive in ipsa Academia sive in rure vicino, sex iam annos desideraverunt; eundem, ad imperii nostri coloniam remotissimam mox profecturum episcopum, quanto maiore desiderio omnes prosequemur! Quasi vero non satis esset Australem illam terrarum partem eripuisse patriae Iacobum Moorhouse; illo avulso, etiamne alter simili metallo erat nobis avellendus? Tales profecto episcopos coloniis nostris invidemus. Quando rursus alumnum nostrum salutabimus? Quando iterum, sicut antea, in Academiae templo contiones admirabiles habentem audiemus? Speramus certe virum hunc episcopi prioris[3] ab exemplo aliquatenus esse decessurum, numquam per annorum triginta labores patriam respicere dignati. Atqui meministis munificentia quanta vir ille, eiusdem forte Collegii alumnus, latifundia sua omnia ecclesiae in usum testamento legaverit, unde fit ut condicione optima hereditatem sacram successor aditurus sit, ad administrandam provinciam ipsa Anglia vix minus late patentem idcirco electus, quod oneri tanto par videbatur. Venit nobis in mentem magni illius viri, qui ingenio studiis philosophiae aptissimo praeditus, imperii Romani provinciae longinquae, populi Romani ex opinione, erat praepositus, adiecto pontificatus sacerdotio. Quod de Agricola testatur Tacitus, idem de alumno nostro, tot amicorum expectantium votis episcopatus honori iamdudum destinato, etiam nobis fortasse gloriari licet. 'Haud semper errat fama, aliquando et elegit'. 'Nullum ab Agricola positum castellum...fuga desertum' esse dicitur[4]; miles noster sub Australi caelo Novum illud Castellum fidei suae traditum fortiter occupabit.

Praesento vobis provinciae Novocastellensis episcopum designatum, episcopali nomine virum, Doctorem PEARSON.

[1] Horace, *Epp.* i 10, 20. [2] *Carm.* i 1, 29. [3] William Tyrrell of St John's College, Bishop of Newcastle 1848–79. [4] Tacitus, *Agricola*, 9 and 22.

## 27 *May* 1880

(35) OPTIMIS, ut videtur, auspiciis hodie salvere iubemus unum ex illius Collegii[1] alumnis, ex quo tot lucis divinae nuntii ad extremas orientis oras exierunt. Salutamus virum qui laboribus sacris inter Sinenses obeundis plus quam viginti annorum seriem animo devotissimo dedicavit, qui cum illo episcopo, optimo viro, consociatus, cuius demortui in locum mox consecrabitur, Ecclesiae Anglicanae preces publicas illorum in linguam reddidit, qui eorundem in usum et carmina sacra plurima condidit, et Evangeliorum sanctorum et primum et ultimum summa fide interpretatus est.

Illud vero optimum augurium esse arbitramur, quod Sancti Ioannis interpretem Sinensem eo ipso anni die salutamus, qui Baedae venerabilis, idem evangelium nostram in linguam antiquitus interpretati, memoriae dedicatus est. Pulchrum etiam illud omen, quod eodem die quo Floralia nostra forte (ne dicam fortasse) celebrantur, alumno nostro a floreo illo orientis regno nuper nobis reddito hanc laudis coronam quantulamcumque contexere conamur, qui et ipse, exemplar omnium maximum secutus, ex ipsis floribus argumenta docendi mutuari non neglexit[2]. Felix denique illud auspicium, quod a sui Collegii magistro[3], ab uno ex aequalibus atque adeo ex amicis suis intimis, ad amplissimum in Theologia gradum nunc admittetur.

Quod felix igitur faustumque sit, tibi totique Senatui praesento virum et suo et fratrum suorum Cantabrigiensium[4] nomine nobis coniunctissimum, qui animo prope fraterno populum illum longinquum tot annos dilexit, quique, ne maiora commemorem, philosophi Sinensis[5] verba illa praeclara suo exemplo feliciter illustravit:—'in toto terrarum orbe omnes sumus fratres'.

Duco ad vos GEORGIUM EVANS MOULE, Sinensium in imperio medio episcopum designatum.

## 3 *June* 1880

(36) NUPER in hoc ipso loco professorem eloquentissimum, tum de aliis rebus plurimis multa, tum etiam in laudem gentis Caledoniae nonnulla disserentem audivimus[6]. Quod ille verbis exsecutus est, illius adiutor, quem hodie salutamus, suo ipsius exemplo demonstravit. Primum inter populares suos Academiae Aberdoniensis in studiis medicis discipulus, deinde peregre Academiae Berolinensis alumnus, postea inter Londinienses stipendio publico ornatus, pathologicis quae vocantur quaestionibus investigandis operam dedit; ita tamen ut, docendi munere nullo functus, inter aegrotantium *παθήματα* disciplinae medicae *μαθήματα* exquireret. Nuper autem praeceptoribus nostris, iuventutis Academicae magno cum fructu, ascriptus est, expertus demum, nisi fallor, ipsam rerum prius ignotarum investigationem, a docendi disciplina disiunctam, nonnumquam quasi solitudinem esse aridam ab humana societate prorsus desertam: etenim non modo discendo docemus, sed ex ipso etiam docendo aliquid addiscimus. Hunc igitur qui, ne plura commemorem,

[1] Corpus Christi College. [2] 'The Chinese Flower Ballad.' [3] The Vice-Chancellor, Dr E. H. Perowne. [4] Charles Walter Moule, and Handley Carr Glyn Moule (now Lord Bishop of Durham). [5] Confucius; no. 432 *infra*. [6] G. M. Humphry, Rede Lecturer for 1880.

feliciter perscrutatus est diram illam labem, qua materni nutrimenti fontium vicinia nonnumquam corrumpitur,—hunc, inquam, Mater Alma Cantabrigiensis alumnorum suorum inter numerum libenter adsciscit. Eundem, filium velut adoptivum, suo fovebit gremio, veteris poëtae verbis locuta:—

'hic non amandus? hiccine non gestandus in sinu est?'[1].

Ergo nostram in familiam animo laeto inducimus rerum pathologicarum investigatorem diligentissimum, scientiae anatomicae praeceptorem admirabilem, CAROLUM CREIGHTON.

---

## 11 *August* 1880

## *Meeting of the British Medical Association*

IN ipso limine orationis nostrae nihil auspicatius esse arbitramur quam ut vos, qui consiliorum vestrorum sedem hanc curiam elegistis, Senatus totius nomine omnes salutemus. Qui salutem aliis totiens attulistis, vosmet ipsos omnes iubemus salvere. Athenienses quidem olim vestro illi Hippocrati auream coronam in theatro publice decreverunt; nos autem, ut nostram erga vos omnes benevolentiam aliquatenus indicemus, e tot viris de humano genere bene meritis, nonnullos, velut exempli gratia, nostra corona qualicumque hodie ornare volumus, qui honos idcirco illis laudi est quod, vestrum omnium frequentia illustratus, vestrum omnium, uti speramus, consensu comprobatur.

(37) Erat nobis in animo Reipublicae Gallicae Senatorem illustrem, virum de investigandis humani generis varietatibus optime meritum, nostra laureola hodie decorare. Atqui laurea illa in cupressum mutata est; ille enim, qui ipsum fontem et originem loquendi indicavit, ipse inter omnium dolorem, morte immatura abreptus, conticuit et obmutuit[2]. Quo autem maiore animi aegritudine illum desideramus, eo maiore gaudio eiusdem Reipublicae civem salutamus, qui (ne plura commemorem) ipsam arcem sentiendi in cerebro positam, ipsam carinam illam corporis quae medulla spinalis nuncupatur, fortiter exploravit. Ceterum in tali materia non omnia nobis subtiliter disputanda, non omnia (ut de amicitia Tullius) 'ad vivum'[3] resecanda. Vobis igitur praesento Medicinae Professorem insignem, EDVARDUM BROWN-SÉQUARD.

(38) A Rheni Traiecto ad Cami ripas transire dignatus est vir, qui pulcherrimo studio dedicatus, disciplinae mathematicae, qua nos quoque gloriamur, scientiam accuratam cum oculorum humanorum exploratione exquisita coniunxit. Laetum profecto est auspicium quod oculis nostris nunc demum contemplari contingit virum Societati nostrae Philosophicae honoris causa iamdudum ascriptum, Physiologiae Professorem illustrem, Doctorem DONDERS.

(39) Trans fluctus Atlanticos, trans Oceanum non iam ut antea 'dissociabilem', patriae nostrae ad portus nuper advectus est vir venerabilis, quem inter fratres nostros Transatlanticos scientiae Chirurgicae quasi alterum Nestorem nominare ausim. Ergo libenter quasi fraterno amore hodie salutamus, civitatis bene ominati nominis civem, Chirurgiae Professorem Philadelphiensem, SAMUELEM GROSS.

[1] Terence, *Ad.* 709. [2] M. Paul Broca, the eminent surgeon and anthropologist. [3] Cicero, *De Am.* 18.

(40) E fratribus nostris ad nosmet ipsos transimus. Nostris e popularibus unum salutamus, Regiorum medicorum numero merito ascriptum, qui tum ceteris morbis propulsandis, tum praesertim formidulosae illi febrium cohorti profligandae fortiter incubuit, ausus ipsos mortis illius impetus morari, quae pede pulsat aequo 'pauperum tabernas regumque turres'[1]. Ergo nostro quoque titulo decoremus virum titulis iam plurimis aliunde ornatum, Baronettum illustrem, WILELMUM JENNER.

(41) Pulchrum sane est genus illud vitae quod θεωρητικὸν Graeci nominant; pulchrius fortasse quod idem πρακτικὸν appellant; omnium, nisi fallor, pulcherrimum, humano certe generi utilissimum, et θεωρίαν et πρᾶξιν mutua quadam societate inter sese coniunxisse. Cuius rei egregium exemplar in hoc viro hodie iuvat admirari, qui physiologiae scientiam intimam ad artis medicae usum cotidianum feliciter accommodavit. Talium virorum adventu, quotiens aegrotantium lectulis nova lux affulsit! Medicorum talium auxilio, quot et quantos viros ab ipso mortis limine ad vitam rursus vocatos vidimus! Vobis praesento Regiae Societatis Socium, e Regiis medicis unum, Baronettum insignem, WILELMUM GULL.

(42) Unum nostris ex alumnis, nostrarum scholarum umbrae hodie paulisper redditum, vultu quam laeto excipimus. Scilicet in hoc ipso senaculo, quinque et quinquaginta abhinc annos, e studiis mathematicis lauream insignem reportavit; deinde Collegii illius vicini socius electus est, cuius inter conditores medicum illum Regium, Ioannem Caium, exstitisse gloriamur; postea, e nostris umbraculis egressus, etiam urbis magnae in luce laudem illustrem adeptus, non modo Regii Medicorum Collegii praeses saepenumero est creatus, sed illius quoque Reginae medicis ascriptus est, quam usque ad hunc diem omnes et vivere et valere gaudemus. Vobis praesento Baronettum venerabilem, GEORGIUM BURROWS.

(43) Sequitur deinceps vir qui adhuc iuvenis corporis humani penetralia intima curiositate minuta perscrutatus, illa quae a se ipso optime erant fundata, ab aliis animo magno reliquit extruenda. Ipse interim sese ad illam potius partem explorandam destinaverat, cuius auxilio ad ceteras investigandas feliciter usus erat; ad ipsum videndi sensum, ad ipsos oculos (ut ita dicam) oculos sustulit. Quid autem humanius quam hebescentem oculorum aciem rursus acrem effecisse? Quid, prope dixerim, divinius quam hominibus lumine orbatis lucem illam diei quae Dei donum primum est, totiens reddidisse? Duco ad vos Regiae Societatis Socium, WILELMUM BOWMAN.

(44) Venio ad nomen multiplici scientiarum laude illustratum, Professoris scilicet Dublinensis, viri de studiis Theologicis, Geologicis, Zoologicis, Geographicis, Physicis, Mathematicis, Medicis denique, optime meriti. Ipsa autem 'naturae rerum contemplatio', ut ait Celsus, 'quamvis non faciat medicum, aptiorem tamen medicinae reddit'[2]. Omnia vero illa quae intra provinciae suae fines satis amplos inclusit, hodie saltem non modo orationis nostrae terminos artiores excedunt, sed temporis quoque angustiis iniquis excluduntur. Praesento vobis virum reverendum, qui fere nullum scientiarum genus intactum, nullum inornatum reliquit, SAMUELEM HAUGHTON.

[1] Horace, *Carm.* i 4, 13.

[2] Celsus, *De Medicina*, i p. 8, l. 27 f, ed. Daremberg.

(45) Quam multa, quae antiqui temeraria quadam coniectura fortuito assecuti sunt, nunc demum hodiernae scientiae experimentis vera esse constat. Ipse Lucretius olim divinaverat morbos idcirco generari 'nimirum quia sunt multarum semina rerum, et satis haec tellus nobis caelumque mali fert, unde queat vis immensi procrescere morbi'[1].

Atqui usque ad recentem memoriam incerti errabant medici, ut eiusdem verbis utar, 'expertes opis, ignari quid volnera vellent'[2]. Nunc autem, sicut nostis ipsi, per Europam totam, chirurgi fere omnes Machaonis nostri praeceptum illud praeclarum sequuntur, scilicet in volneribus sanandis nihil magis prodesse, quam noxia illa rerum primordia summa cura arcere. Itaque cum tanto viro nos quoque libenter foedus icimus, dextraeque illi intrepidae dextram hospitio iungimus. Duco ad vos Iosephum Lister.

(46) Magnum est insularum Britannicarum medicis in consilio deliberantibus summa cum dignitate praefuisse; felix officio suo optime functum, successori dignissimo munus reddidisse. Quis autem nobis debet esse coniunctior quam is qui nuperrime reipublicae medicae gubernacula illa uni e professoribus nostris tenenda tradidit?[3] Illi vero e portu iam solventi, nemo magis favere potest quam hic qui ex alto in portum invectus est, ipse in Collegio Professor prope celeberrimum Hiberniae portum posito. O si umquam inter nemora portui illi vicina, lapidem illum fabulosum, saxum illud eloquentiae, oratori vestro contigisset osculari; tum profecto tot et tantos viros ea qua par erat eloquentia laudare potuisset. Ceterum, utcumque haec sunt, praesento vobis Professorem venerabilem, Praesidem optimum, Doctorem O'Connor.

(47) Adest deinceps vir de sanitate populi nostri tuenda atque augenda optime meritus. Quod si huius viri laudes, sicut meministis, etiam ab exteris gentibus palam praedicatae sunt, quanto magis ab ipsis Britannis tot beneficiorum auctorem animo gratissimo commemorari necesse est. Ipsum Ciceronem in libris illis quos de legibus composuit, scripsisse recordamur, populi salutem supremam esse legem[4]. Ergo iure optimo Legum Doctorem hodie creamus virum de populi salute praeclare meritum, virum litterarum quoque laude insignem, Ioannem Simon.

(48) Claudit seriem nostram Andreas Wood, vir Caledoniae ex Athenis Academiae nostrae spatiis allatus, quem non modo Minervae Medicae sed ipsarum etiam Musarum inter cultores esse iuvat. Meminit fortasse Vergilianum illum Iapim, cui Apollo 'citharam dabat', 'scire potestates herbarum usumque medendi' maluisse[5]; sed suo ipsius exemplo probavit 'dulce' illud 'laborum lenimen' cum arte medendi esse consentaneum[6]. Recordatur certe Horatium illum suum, Apollinem ipsum laudare, non modo quod 'salutari levet arte fessos corporis artus', sed etiam quia 'novem Camenis acceptus' sit[7].

Restat ut vos omnes, qui sociorum vestrorum laudes tanta benevolentia audivistis, tanto plausu excepistis, Academiae nomine valere iubeamus. Ipsum Medicinae Patrem

[1] Lucretius, vi 662 f. [2] *ib.* v 998. [3] G. M. Humphry.
[4] Cicero, *De Legibus*, iii 8. [5] Virgil, *Aen.* xii 396. [6] *Carm.* i 32, 15.
[7] *Carm. Saec.* 62 f.

dixisse meministis, vitam esse brevem, artem longam[1]. Vos igitur, quorum arte vita totiens longior facta est, ipsi diu felices vivite. Vos qui omnium optime nostis, non vivere sed valere esse vitam[2],—vos, inquam, mox a nobis abituri, rursus forsan redituri, ipsi interim omnes valete.

## 11 *Nov.* 1880

(49) In annalium nostrorum memoria, inter illos saltem qui mathematicis studiis lauream nostram adepti sunt, semel tantum contigit ut in ordine honorum loci primi quattuor unius Collegii alumnis omnes assignarentur. E quattuor autem illis, quibus laus illa abhinc annos fere quadraginta contigit, primus evasit alumnus ille noster, quem in ipso loco laudis illius conscio, non iam unius tantum Collegii sed potius Academiae totius nomine, iubemus salvere. Vestro e numero nonnulli, qui aetate et experientia ceteris antecellitis, hunc virum abhinc annos prope triginta in Academiae templo contionantem audivistis. Pluribus nostrum notum est, quanta industria, quanto ingenio, scholis illis examinandis regendisque incubuerit, in quibus populi nostri praeceptores ipsi docendi disciplina imbuuntur. Ergo de populo Britannico et de ecclesia Anglicana optime meritus, abhinc annos novem, inter omnium plausus ecclesiae cathedrali Mancuniensi decanus est praepositus. Neque vero statim et temere titulum nostrum sibi arripuit, quem dignitatis iure licuit sibi arrogare; sed laudis nostrae occasionem prudens (secundum Horatianum illud) nonum repressit in annum[3]. Maluit certe nostrum ad gradum pedetemtim progredi. Quod duas saltem propter causas nobis pergratum est: primum quod huic viro titulus noster non tam dignitatis iure sed recentiorum potius annorum propter merita donari videtur; deinde quod nunc demum Senatui nostro Ecclesiae Anglicanae Senatui in provincia septentrionali convocato idcirco gratulari licet, quia nuperrime hunc potissimum praesidem sibi et prolocutorem elegit.

Notus vobis omnibus vir admodum reverendus, Decanus Mancuniensis, Beniamin Morgan Cowie.

(50) Domus Carthusianae discipulum, Collegii de Iesu alumnum, virum inter aequales suos Academicos bene cognitum, salutamus, qui post annorum quattuor stipendia sacra optimo sub duce inter Londinienses peracta, abhinc annos septem ad extremas Orientis oras lucis aeternae nuntius profectus est. Idem nuper Imperii Sinensis provinciae septentrionalis episcopus consecratus, ad urbem celeberrimam, quod gentis illius caput est, inter amicorum preces, inter Academiae vota, mox revertetur. Faxit Deus, ut plurimi ex illis qui imperii caelestis nomine vano adhuc gloriati sunt, huius auxilio regni caelestis civibus annumerentur; faxit, ut regionis illius incolae, quibus fame dira oppressis opitulatus est, quibus panem salutarem sed eundem cito periturum perituris nuper totiens largitus est, ipsi huius opera panis illius vivi participes fiant, qui de caelo descendit, quem si quis manducaverit, in aeternum vivet[4].

Vobis praesento imperii Sinensis provinciae septentrionalis episcopum, Carolum Perry Scott.

[1] Hippocrates, *Aphorismi*, i 1, ὁ βίος βραχὺς ἡ δὲ τέχνη μακρή. [2] Martial, vi 70, 15.
[3] Horace, *Ars Poëtica*, 388. [4] *S. Joannis Ev.* vi 51.

## 2 *Dec.* 1880

(51) REIPUBLICAE maximae Transatlanticae civem litterarum Respublica Cantabrigiensis hodie salvere iubet; foederatarum illarum civitatium trans Oceanum late patentium ex episcopis unum hodie salutat Universitas illa nostra, quae etiam ipsa e partibus plurimis inter sese in unum foederatis constare gloriatur. Quid autem si iugi Britannici a coloniis illis nostris quondam excussi recordatio nonnumquam resurgit? quid si praeteritorum vivit adhuc bellorum memoria? sed communis lingua, sed commune genus, sed commune nominum illustrium patrimonium, ita nos utrosque coniungit, ita vinculis artissimis obligat, ut trans maria lata dexteras tendamus, quicquid inter illos amabile, quicquid laudabile est, animo quasi fraterno amplexuri.

Meministis omnes quali eloquentia, quanto acumine, quam admirabili verborum et sententiarum dignitate, nuper in templo vicino ille nobis contionatus sit, quem trans Atlanticum ad nos vocavimus, qui, non iam hospes tantum sed plane amicus noster, nostri recentis luctus testis atque adeo particeps fuit[1]. Magnum autem illud argumentum, quod pro rei dignitate magnum in modum orationibus tribus exsecutus est, non nostrum est intra huius oratiunculae fines artiores includere conari; vosmet ipsi omnes recordamini. Illud vero unum dicere ausim, Academiae gratum esse, doctrinam illam Protagoream, *πάντων μέτρον ἄνθρωπος*, Academicae scholae ab ipso principe et conditore olim oppugnatam, eandem Academiae in templo ab oratore et philosopho Christiano non modo unicuique homini perniciosam, sed universis quoque gentibus periculosam esse demonstratam[2].

Ergo Academiae totius et Collegiorum omnium nomine, quorum inter umbras hospes noster magnorum virorum vestigia et memoriam nuper non sine voluptate perscrutatus est, vobis omnibus praesento Ecclesiae Americanae episcopum optimum, philosophum subtilem et acutum, oratorem denique amplum, copiosum, gravem. Duco ad vos virum admodum reverendum, Insulae Longae episcopum illustrem, Doctorem LITTLEJOHN.

## 10 *March* 1881

(52) OCCIDENTEM versus solem, in ipso limine provinciae Canadensis, trans nemora primaeva felicis Acadiae, ultra freti Fundiani fluctus aestuantes, iacet regio cuius incolae originem ex illis iactant, qui abhinc annos fere centum maluerunt fidem suam in Ecclesiam Anglicanam regnumque Britannicum antiquum servare, quam reipublicae Americanae iam tum nascentis inter cives numerari. Illi vero coloni nostri, tanto necessitudinis vinculo nobiscum coniuncti, plus quam triginta annos episcopum suspexerunt virum vere venerabilem, totius provinciae Canadensis metropolitanum nuper electum, IOANNEM MEDLEY. Tanto autem viro, iam aetate provecta et laboribus arduis oppresso, adiutor nuperrime designatus est unus ex alumnis nostris, de Anglicana Ecclesia bene meritus, historiae Ecclesiasticae et iuris canonici investigator indefessus; scriptor lepidus, acutus, doctus; vir simplicitate vitae et animi robore insignis. Ergo, qui domi,

[1] Death of Dr John Power, Master of Pembroke, 18 Nov. 1880. [2] *Sermons on Individualism.*

curis sacris deditus, dura pati, ut miles fortis, didicit; idem (uti speramus) provinciae illius longinquae et frigora nimia et nimios calores, pectore ad utramque sortem bene praeparato, tolerabit; et, trans aequor Atlanticum procul excubias agens, stipendia sua has inter umbras quondam peracta identidem memoria remensus, recordabitur Academicas quidem laurus cito perituras nonnumquam valetudine iniqua e manibus expectantium praeripi, aliam vero palmam eamque sempiternam illis destinari, qui ex ipsa corporis imbecillitate fortiores animo evaserint, qui Christi sub signis bonum certamen certaverint, qui fidem servaverint.

Vobis praesento Frederictonensis episcopi episcopum adiutorem designatum, Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis quondam scholarem, HOLLINGWORTH TULLY KINGDON.

## 31 *March* 1881

(53) SINGULARUM quidem scientiarum terminos protulisse, plurimis concessum est; uni vero plurimarum fines extendisse raro contigit. Atqui hodie virum salutamus, qui rerum naturae regionem plus quam unam feliciter occupavit, qui primum physiologiae penetralia perscrutatus, deinde physicorum studiorum campo amplissimo potitus, ipsam denique mathematicorum arcem fortiter expugnavit, ex alia deinceps in aliam provinciam progressus, velut militum Romanorum ille maximus, 'victrices aquilas alium laturus in orbem'[1].

Militarium medicorum ordini adhuc adscriptus, argumentum magnum intra unius libelli fines artiores complexus, ostendit vim illam, quae nonnumquam viva vocatur, in universa rerum natura esse conservatam, partes eius aliam ex alia posse generari, summam esse immutabilem. Quid huius ingenio excogitatas commemorem quaestiones illas hydrodynamicas, quid vortices illos qui scientiae mathematicae ad interiora pertinent? Illa vero magna opera, quorum in uno sensus audiendi clarissime explicatur, in altero videndi sensus pulcherrime illustratur, omnes, nisi fallor, aut vidistis ipsi, aut fama certe audivistis. Pulchrum est (uti hunc ipsum confitentem legimus), pulchrum profecto est, e scopulo quodam excelso late tumultuantem oceanum prospicere, fluctusque procul albescentes, modo breviores, modo longiores, oculis discernere[2]: pulchrius autem in physiologiae templo intimo versatum, oculorum ipsorum structuram exquisitam introspicere, et, lucis legibus obscuris ordine lucido evolutis, fluctuantes luminis motus metiri variamque colorum venustatem explicare: omnium fortasse pulcherrimum, in eisdem arcanis morantem, undas illas aëris quas nulla nisi mentis acie contemplari possumus, inter sese audiendo distinguere; sonitus cuiusque, dum tremit vibratque, intervalla numerare; universam denique musices theoriam et mathematicis et physicis et physiologicis probavisse argumentis.

Ille igitur qui tot provinciarum confinia lustravit, tot scientiarum fines propagavit, a nostra praesertim Academia, cuius alumni totiens ex eodem studiorum campo laureas reportarunt, ea qua par est reverentia hodie excipitur. Qui Academiae nostrae nemora, et iuventutis Academicae ludos et certamina iampridem admiratus est, idem fortasse severiora nostra studia quo melius noverit, eo benignius indies aestimabit. Vos certe

[1] Lucan, v 238. [2] *Die Lehre von den Tonempfindungen*, p. 42, ed. 1870; p. 30, E.T.

qui, talium virorum exemplar procul venerati, etiam nostras inter silvas verum quaeritis, quamquam hodie nemora illa nostra gravis umbra contristat[1], tamen inter ipsas lacrimas non sine gaudio virum magnum vidistis, quaque soletis benevolentia laudatum audivistis.

Vobis igitur praesento Academiae Berolinensis Professorem illustrem, HERMANNUM LUDOVICUM FERDINANDUM HELMHOLTZ.

## 2 *June* 1881

(54) ANNUM vidimus nomine non uno Academiae flebilem, annum Collegio plus quam uni luctuosum. Anni unius intra spatium, quattuor e Collegiorum praefectis, ordinis illius partem prope quartam, fato acerbo abreptos vidimus, quorum omnium, sive de suo cuiusque Collegio, sive de universa Academia, sive de litterarum republica, merita insignia vobismet omnibus nota sunt[2]. Hodie vero non modo illi, quos nuper amisimus, debito honore prosequendi sunt, sed ei quoque, qui in eundem doctorum ordinem dignitatis iure mox admittentur, ea qua par est observantia excipiendi. Meministis fortasse scriptorem quendam Romanum, Velleium, nisi fallor, Paterculum, Atheniensium gloriam contemplantem, miratum esse, aetatem unam decem oratores, unam aetatem artis tragicae tres magistros Athenis dedisse[3]; nosne, annales Academicos revolventes, memoratu indignum iudicabimus e decem illis summis viris, abhinc annos triginta uno eodemque die in honorum mathematicorum ordine primis renuntiatis, Collegiorum magistros tres exstitisse?[4] Illo autem die, sicut nostis omnes, locus omnium primus huic viro reservatus erat, quem hodie priorem salutamus, Collegii illius vicini magistrum nuper electum. In magistratu praeiverat vir doctissimus, secundum Ennianum illud 'multa tenens antiqua sepulta'[5]; qui cum animo magno sese dignitate sua abdicasset, plenus annis, plenus honoribus e vita excessit[6]. Illius igitur successorem vobis praesentamus, Scholae Etonensis discipulum, virum de mathematiciis studiis optime meritum, tutorem strenuum, praeceptorem etiam nunc indefessum, NORMAN MACLEOD FERRERS.

(55) Sequitur deinceps vir, eodem, uti diximus, die lauream suam primam adeptus, qui abhinc annos quinque in locum viri insigni gravitate, dignitate, sagacitate[7], Collegiorum omnium antiquissimi magister electus est. Quotiens e domus illius aula hospitali, ubi magistri prioris vultus venerabiles arte eximia depictos admirari licet, in cameram vicinam artificio exquisito decoratam convenimus, ubi fenestras illas lucidas magistri novi liberalitate splendide ornatas contemplari iuvat! Quod Camus noster ampliore alveo et purioribus undis ire didicit, huic viro imprimis acceptum rettulimus. Idem tum aliis, tum praesertim iuventuti Academicae, diu idcirco dilectus est quod ludorum Academicorum patronus egregius extitit, quodque plus quam semel procuratoris officio summa comitate, summo iudicio functus est.

Vobis praesentamus Collegii antiquissimi Magistrum, virum cum plurimis et amicitiae et hospitii iure coniunctum, IACOBUM PORTER.

[1] The funeral of Dr Bateson, late Master of St John's. [2] Dr Power, Master of Pembroke, and Dr Guest, of Gonville and Caius (1880); Dr Cartmell, Master of Christ's, and Dr Bateson, of St John's (1881). [3] Velleius Paterculus, i 16, 3 f. [4] N. M. Ferrers, James Porter, and C. E. Searle, all in the same list of Wranglers in 1851. [5] Ennius ap. Gellium, xii 4. [6] Edwin Guest (1800—1880), Master from 1852 to his resignation, shortly before his death. [7] Dr Cookson, Master of Peterhouse, 1847-76.

## 14 *June* 1881

(56) QUANTO dolore nuper audivit Senatus noster, conticuisse subito vocem illam, quae, vestra qui aetate et experientia antecellitis memoria, per annos novem in hoc ipso loco eloquentiae Latinae exempla egregia identidem ediderat[1]. Quanto desiderio eundem omnes nuper prosecuti sumus, qui, postea, quattuor et viginti annos Collegium omnium consensu magnum animo neque trepido neque temerario gubernavit; qui in tot consiliis aut de illo Collegio aut de ipsa Academia aut de aliis doctrinae domiciliis, sive Cami nostri prope ripas seu Sabrinae suae propter marginem positis, deliberationibus plurimis plurimam lucem attulit; quem tot annos cotidie, quasi in rerum natura certum aliquid perpetuumque, velut solis cursum cotidianum, contemplabamur; quo sole nostro subito extincto, statim omnes intelleximus, quantum lumen occidisset.

Hodie vero tanti viri successorem Academiae nomine iubemus salvere. Salutamus virum prudentem, Academiae totius Concilio nuper adscriptum, virum de sui Collegii statutis emendandis bene meritum. Salutamus virum non humanioribus tantum litteris imbutum, sed mathematicis praesertim studiis insignem et Iudaeorum linguae sacrae peritia illustrem. Oratoris sacri naeniam illam quae Ecclesiastae librum claudit, quis tam sobrie est interpretatus, quis eruditius explicavit?[2] Olim Veteris Testamenti locos in Novo Testamento laudatos summo iudicio examinaverat[3]; idem nuperrime recentiora quaedam mathematicorum inventa cum historia geometriae antiquae coniunxit. Boni autem, nisi fallor, theologi, boni mathematici, boni denique magistri est, et antiqua et nova inter sese comparare; nova antiquis, antiqua novis animo ingenuo accommodare, et sine ullo partium studio optimum quidque, sive antiquum sive novum, in honore debito habere.

Tanta vero argumenta nobis maiora, nobis altiora; nobis placet potius hodie virum e fallentis vitae semita, sapientiae variae studiis consecratae, ad fastigium dignitatis tantae nuper evectum, non aliter ea qua par est reverentia contemplari, quam ei qui ipsi in reductis vallibus morantes illos procul admirantur qui in ardua Alpium culmina, huic ipsi non ignota[4], e vallibus isdem evaserunt.

Plura ne loquamur monent vetera illa verba libri a Doctore nostro quondam editi, verba Doctoris illius Rabbinici, qui, cum aetatem totam inter sapientes egisset, nihil sibi invenisse visus est homini pulchrius quam silentium[5].

Ergo, ut Sacrae Theologiae Professor admittatur, vobis omnibus hodie praesentatur Collegii Divi Ioannis Magister, CAROLUS TAYLOR.

## 16 *June* 1881

(57) ULTRA Oceanum Indicum, in medio fere cursu inter imperii Britannici provincias maximas, inter Indiam et Australiam, in freto gentium omnium navibus frequentato, Britannicae dicionis insula quaedam nautis et mercatoribus plurimis portum

[1] W. H. Bateson, Public Orator, 1848–57; Master of St John's, 1857–81. [2] *The Dirge of Coheleth*, 1874. [3] *The Gospel in the Law*, 1869. [4] Monte Rosa, the Matterhorn, etc.
[5] 'All my days I have grown up amongst the wise, and have not found aught good for a man but silence', *Sayings of the Jewish Fathers*, i 18, ed. C. Taylor.

praebet hospitalem. Nomen insulae audivistis omnes; Singapore vocatur. Inde orientem adversus solem iacet una e maximis totius orbis terrarum insulis, quae Borneo nuncupatur, cuius in parte septentrionali est Regnum illud Sarawakense, ubi plurimos per annos fortiter imperitabat Rex Barbarorum, Britannus ille intrepidus, Iacobus Brooke. Insulae autem illius maximae septentrionalem oram prope tangit insula parva, imperii Britannici et fidei Christianae propugnaculum longinquum, Labuan nominata. Ignoscite, quaeso, oratori vestro nomina tot barbara in Latina praesertim oratione usurpanti, sed nomina illa idcirco Britannis cara sunt, quod Britannorum famam maritimam, Britannorum fortitudinem, Britannorum fidem commemorant. Mihi certe, si in oratione publica privata quaedam attingere paulisper licet, nomina illa cum annorum puerilium memoria quadam coniuncta sunt. Scilicet, sex et viginti abhinc annos in urbe celeberrima quod Indiae totius caput est, insularum illarum episcopus primus consecratus est[1]. Aderant illo die in ecclesia cathedrali Calcuttensi quattuor episcopi; aderat magna mirantium templumque celebrantium multitudo, quorum e numero unus, qui tempore illo adhuc puer erat, hodie Academiae nomine virum salutat qui episcopi illius primi successori[2] nuper ipse successit. Salutamus igitur virum qui annos tredecim inter insulas illas longinquas laboribus sacris incubuit, qui e regionis illius linguis inter sese diversissimis nonnullas, Malayensium praesertim linguam, accuratissime didicit, qui libros denique sacros complures in illorum linguam reddidit.

Ergo Senatus nostri nomine et salvere et valere iubemus virum usu et experientia probatum, Collegii Divi Ioannis alumnum, GEORGIUM FREDERICUM HOSE.

## 24 *Nov.* 1881

(58) SCIENTIAM illam geologicam, quae, in orbis terrarum origine et natura investiganda, neque temporis finibus terminatur neque saeculorum spatio coercetur, nos certe pro rei magnitudine, temporis praesertim angustiis impediti, orationis brevissimae intra spatium laudare non possumus. Iuvat potius hodie scientiae tam magnae professorem insignem vestrum omnium nomine salutare, qui in republica illa maxima trans Atlanticum natus, nostrae tamen provinciae Canadensis rupibus explorandis quinque et viginti annos dedicavit; qui de omnium animantium (ut nonnullis videtur) antiquissimo, quod Eozoon Canadense nuncupatur, doctissime disputavit; qui (ne plura commemorem) non modo vetustissimorum illorum saxorum, quae Laurentia nominantur, sed aliorum quoque complurium originem primam vicesque varias sagacissime investigavit. Quid autem si, in tot tantisque argumentis totiens retractandis, non semper sibi constare, non semper eadem sentire, visus est? Vos certe ex Academicae philosophiae disciplina didicistis, virum vere sapientem (ut Ciceronis nostri verbis utar) 'quod dixerit, interdum, si ita rectius sit, mutare; de sententia decedere aliquando'[3]. Ceterum idem necessitudinis vinculo in perpetuum duraturo nobiscum idcirco coniunctus est, quod professoris illius nostri, qui has inter umbras plus quam quinquaginta annos studiis geologicis lumen praetulit[4], et interpres et defensor egregius exstitit. Utinam hospiti nostro,—nuper ex

[1] F. T. McDougall, consecrated in Calcutta Cathedral, 1855.
[2] Walter Chambers, 1868–79.
[3] Cicero, *pro Murena*, 63.
[4] Adam Sedgwick.

Italia ad nos advecto, mox autem, favente (uti par est) Neptuno suo, in patriam transituro,—inter tot aedificia variis doctrinae studiis consecrata, novum illud Museum quod Nestoris illius nostri sempiternum fore monumentum iamdudum exspectamus, si non ad ipsum finem adductum, at inchoatum certe ostendere potuissemus. Ipsi meministis veteris poëtae monitum illud:

'gratia ab officio quod mora tardat abest'[1];

vestrum igitur officium est, viri Academici, qui beneficiorum tantorum non immemores estis, monumentum illud magnum ad exitum felicem quam maturissime perducere; nos interim nostro qualicumque laudis officio perfuncti, plausus illos vestros, qui hospiti nostro iam diu debentur, non iam amplius morabimur.

Ergo vobis praesento Regiae Societatis Londiniensis Socium, virum de studiis geologicis optime meritum, THOMAM STERRY HUNT.

## 1 *June* 1882

(59) INTER Academiae nostrae disciplinas vix dici potest quantum nuper creverit floruerit que artium antiquarum studium illud quod Archaeologia nuncupatur. Per artium illarum portam ad honores Academicos aditum novum alumnis nostris nuper patefecimus. Artium illarum praeceptores habemus optimos. Artibus illis dedicatum iactamus templum, quod ad externum splendorem attinet, satis augustum, sed disciplinae huius indies crescenti materiae nimis angustum. Mox, uti speramus, atriis fruemur amplioribus; mox, si vestrae placuerit munificentiae, artium antiquarum monumenta in aedificio novo per seriem disposita, et universae doctrinae adiumentum magnum et his praesertim studiis novum addent incrementum. Interim e praeceptoribus illis nostris unum, qui per biennium proximum his disciplinis non minus erudite quam iucunde iuventuti nostrae tradendis fortiter incubuit, Magistri ad perfectum gradum honoris causa hodie admittimus. Qui Praxitelis Mercurium, nuper e pulvere Olympico feliciter erutum, elegantissime descripsit, ipse numinis illius cultor, quod et fidibus canoris et palaestrae praesidet, non modo musices hodiernae oblectamentis sed gymnastices quoque antiquae monumentis gaudet interesse. Qui autem nuperrime doctissime ostendit non quamvis athletae statuam Apollinis ipsius simulacrum nominari debere, ille profecto, Academiae Palatinae Heidelbergensis alumnus, non illius tantum favore dignus est, qui 'Palatinas videt aequus arces'[2], sed a nostra quoque Academia hodie merito est 'laurea donandus Apollinari'[3]. Ergo dexter adest Apollo, dexter Mercurius 'nepos Atlantis'[4], dum hospitem nostrum, Atlanticum trans aequor advectum, nostram in familiam inducimus, et reipublicae magnae Transatlanticae civem civitate nostra ornamus, nostroque iure senatorio donamus. Tu igitur, qui Academiae nostrae artium antiquarum interpres tam doctus, tam subtilis, tam iucundus exstitisti, Artium Magister nobis esto.

Vobis praesento CAROLUM WALDSTEIN.

[1] Ovid, *Epp. ex Ponto*, III iv 52, 'gratiaque officio' etc. [2] Horace, *Carm. Saec.* 65. [3] *Carm.* iv 2, 9. [4] *Carm.* i 10, 1.

## 15 *June* 1882

(60) DUM Academi inter nemora hospitalitatis iure tot hospites fruuntur, iuvat vestrum omnium nomine virum hospitio vetere nobiscum coniunctum palam salutare. Hodie scilicet salvere iubemus unum e professoribus illis clarissimis qui Cantabrigiae illius nomen illustrius reddiderunt, quam abhinc annos plus quam ducentos trans aequor Atlanticum unus ex alumnis nostris, in loco postea Academiae nostrae nomine nuncupato, fundavit. Neque vero cum nostra tantum Academia sed cum omnibus qui ubique sunt scientiarum studiosi, idcirco consociatus est, quod inter illos exstitit, qui e gente non una oriundi, gentis plus quam unius in commodum, seriem illam librorum ediderunt, et universae rerum naturae et partibus eius variis illustrandis dedicatam[1]. E provincia vero tanta quasi propriam regionem scientiam Chemicam sibi sumpsit explorandam ; qua in regione quantum scientiarum terminis proferendis profuerit, illi testantur, qui studiis isdem excolendis vitam suam totam consecrarunt. Nobis igitur vix necesse est merita huius viri singularia singillatim enumerare; nobis supervacaneum commemorare, animo quam magno rerum elementa omnia quasi per seriem ordinare tentaverit; cura quam minuta rerum primordia vel tenuissima ponderaverit. Talium profecto virorum exemplo praeclare ostenditur, humanas quidem leges de minimis non curare, rerum autem naturae in legibus investigandis ne minima quidem neglegi oportere: etenim ipsa rerum natura non modo in magnis magna est, sed in minimis quoque maxima.

Tu vero qui rerum naturae leges tam docte illustrasti, Legum Doctor nobis esto.

Vobis praesento IOSIAM PARSONS COOKE.

## 1 *March* 1883

(61) NON Platonis tantum in Republica artem musicam cum litterarum disciplina coniunctam esse constat; sed nostra quoque in Academia neminem iam, nisi per artium liberalium portam, in scientiae illius penetralia progredi patimur. Eo libentius igitur Academiae nomine salutamus hodie scholae celeberrimae Etonensis discipulum, Academiae illustris Oxoniensis alumnum, qui abhinc annos sedecim, adulescens adhuc, titulo Baccalaurei in Musica dignus esse inter suos iudicatus, ipse in Academia nostra musicorum certaminum inter iudices numeratus est. Quotiens poëtarum priorum carmina, huius ingenio fidibus canoris commissa, quasi spirare adhuc et denuo vivere videntur! Huius auxilio, ut cum Horatio loquar, 'non si quid olim lusit Anacreon, delevit aetas'[2]. Idem poëtae Etonensis, poëtae Oxoniensis, magni illius Shellei tragoediam admirabilem, quae Prometheus nominatur, cantibus quam exquisitis accommodavit! Vos certe, qui nuper in hac ipsa Academia fabulam illam spectavistis, meministis ipsi tremendum illum Furiarum chorum; ipsi quasi vidistis matutinas illas stellarum pallescentium excubias Titanis miseriam vix tolerabilem contemplantium[3]; audivistis denique arte musica feliciter

[1] *The New Chemistry*, in the *International Scientific Series.*
[2] Horace, *Carm.* iv 9, 9. *Three Odes of Anacreon.*
[3] 'The pale stars of morn
Shine on a misery dire to be borne'.

expressam fluctuum illorum innumerabilium fugam, velut in oceano immenso sine fine tumultuantium[1].

Iuvat igitur laurea nostra hodie coronare virum et artis et scientiae musicae peritissimum, cuius inter laudes neque patrem eius praeterire possumus, pictorem eximium qui ecclesiae Eliensis laquearia sua manu, suo sumptu, ornavit[2]; neque socerum eius, Sidneium Herbert, virum et de ecclesia et de patria optime meritum, cuius memoriam poëtae antiqui verbis paululum mutatis celebrare ausim:

> te semper patriae mea Musa intexeret armis,
> et sumpta et posita pace fidele caput[3].

Vobis igitur praesento virum et suo et suorum nomine laude nostra dignissimum, CAROLUM HUBERTUM PARRY.

## 7 *June* 1883

(62) MULTUM in Palmerio nostro nuper amisimus; qui qualis et quantus vir fuerit, vosmet ipsi recordamini. Erat in illo (uti meministis) ingenium tam multiplex, tam pariter ad omnia versatile, ut natum ad id unum diceretis quodcumque ageret[4]. Erat in illo (ne plura commemorem) animus subtilis, acutus, facetus; morum urbanitas summa; linguarum denique orientalium admirabilis illa peritia, unde et famam maximam et fatum luctuosum consecutus est: 'non ille pro caris amicis aut patria timidus perire'[5].

Successorem illius hodie Academiae nomine salvere iubemus,—virum non modo Arabicae et Hebraicae linguae sed mathematicorum quoque studiorum admodum peritum; qui Academiarum Germanicarum doctrina instructus, inter Aberdonienses suos haud ita pridem litteras Hebraicas profitebatur, iuventuti Academicae unice dilectus. Postea in maximis Caledoniae urbibus inter maximam audientium frequentiam, summo animi candore, summo veritatis amore, de argumentis sacris disputavit. Idem doctissimis illis viris adscriptus est, quibus Testamentum Vetus Anglice redditum emendandum traditur. Nuper in Arabia exul felix commoratus, et Arabicae linguae consuetudine cotidiana adsuetus, nobis iam praeceptor datus, nostra certe in Academia doctrinam suam libere impertiet; orientalium gentium historiam et linguas libere illustrabit; probabit denique non de rerum tantum natura verum esse, Ex Oriente esse lucem.

Vobis praesento linguae Arabicae lectorem doctissimum, Professorem ROBERTSON SMITH.

---

## 13 *June* 1883

(63) QUOTIENS Italiam contemplamur, animo quam laeto illorum nomina recordamur, quorum auxilio terra illa pulcherrima, non iam in partes plurimas divisa, uno tandem sub dominatu feliciter coniuncta est. E triumphi tanti auctoribus unum hodie praesentem

[1] 'The waves of a thousand streams rush by
To an ocean of splendour and harmony'.

[2] Mr Gambier Parry. [3] Cp. Propertius, ii 1, 35 f. [4] Livy, xxix 40. [5] Horace, *Carm.* iv 9, 51 f. Edward Henry Palmer (1840—1882), Fellow of St John's and Lord Almoner's Reader in Arabic, 'a scholar and linguist of rare genius, who, when travelling on public duty into the Sinai Desert', was 'treacherously and cruelly slain in the Wady Sādr, August 11th, 1882'. (From epitaph in St Paul's Cathedral.)

salutamus, virum a tribus deinceps regibus honoribus amplissimis ornatum; qui non modo victoriis illis e Palestro et Solferino reportatis magna cum laude interfuit; sed, velut alter Archimedes, bellica illa opera construxit, unde ex Ancona et Caieta novam gloriam est adeptus. Idem pacis in artibus versatus, Academiae Taurinensis quondam professor, professoris Cantabrigiensis[1] analyticam illam numeris computandis machinam olim Europae primus explicavit. Postea patriae legatus, sapientia miti et matura omnium corda in sese allexit, quotiens sive in Austria, sive in Gallia, sive in ipsa Britannia commoratus est. Denique non alia manu regum Longobardorum ferrea illa corona ex Austria relata et Italiae reddita est. Iure igitur optimo vir venerabilis, de Italia praeclare meritus, inter omnium plausus hodie protinus excipietur,—velut olim ubi

'sideris instar
emicuit Stilichonis apex et cognita fulsit
canities'[2].

Agmen nostrum ducit hodie vir et belli et pacis artibus insignis, Italiae et dux et legatus illustrissimus, LUDOVICUS FREDERICUS MENABREA.

(64) Hodie ex Germania adesse gaudemus virum et de Britannia Romana et de litteris antiquis optime meritum. Inter eruditos notae sunt praelectiones illae de grammatica et Graeca et Latina, de litteris Latinis, de inscriptionibus Romanis, de universa denique Philologiae historia, ab hoc viro breviter ac summatim descriptae et adumbratae. Iuvat duo illa itinera Britannica ab hospite nostro docte et iucunde narrata recordari; iuvat Britanniae et Hispaniae inscriptiones Latinas ab eodem per seriem magnam perspicue dispositas et peritissime explicatas commemorare; iuvat etiam minora illa volumina laudare monumentis Christianis recensendis consecrata. Merito igitur Mater illa Alma, quae abhinc annos trecentos illius adulescentiam aluit, qui inscriptionum Romanarum thesaurum primus omnium condidit[3], eadem hodie virum de Britanniae titulis Romanis praeclare meritum titulo suo honorifico exornat; cuius rei memoriam non duro illa quidem saxo insculptam sed animi grati tabulis impressam in perpetuum servabit.

Duco ad vos Professorem Berolinensem, et Londiniensium et Cantabrigiensium Societatibus Antiquariis honoris causa adscriptum, AEMILIUM HÜBNER.

(65) Cum in Academia nostra museum novum artium antiquarum studiis dedicatum intra paucos menses apertum iri speremus, nihil opportunius esse arbitramur, quam ut eodem anno virum et de studiis illis et de patria nostra optime meritum animi grati testimonio quantulocumque ornemus. Academiae illius professor, quae plus quam decem annos prope Galliae fines doctrinae Germanicae propugnaculum exstitit, et Athenarum in arce aedificatum magnum illud Phidiae monumentum opere admirabili descripsit[4], et Instituti Archaeologici in Capitolio positi annorum quinquaginta annales stilo lucido enarravit[5]. Nos vero Britannos beneficio singulari idcirco sibi coniunxit, quod marmora antiqua in museis nostris privatis conservata opere magnifico enumeravit, recensuit,

[1] Charles Babbage, Lucasian Professor of Mathematics, 1829–39. [2] Claudian, *De Bello Getico*, 458 f. [3] Janus Gruter, 1615. [4] *Der Parthenon*, 1871. [5] *Geschichte des deutschen archäologischen Instituts* (1829–79), 1879.

illustravit[1]. Hodie Panathenaea nostra agimus et praemia nostra optimo cuique donamus; illum igitur qui 'intactae Palladis arcem', si non 'carmine perpetuo'[2], at libro certe in perpetuum duraturo, celebravit, Academiae nostrae oliva libentissime coronamus.

Vobis praesento virum et de artibus antiquis et de Britannia nostra optime meritum, ADOLFUM MICHAELIS.

(66) Ex Athenis ipsis ad Athenas illas Caledonias transeamus. Si quidem, Platonis auctoritate, illa demum civitas revera beata est, ubi aut philosophi regnant aut reges philosophantur[3], quam felix est Athenarum illarum Academia, quae, regis doctissimi in adulescentia abhinc annos trecentos fundata, hodie viri philosophiae antiquae studiis dediti imperio gubernatur. Doctissimi cuiusque in manibus est Ethicorum Aristotelis editio illa ab hoc viro abhinc annos triginta primum in lucem missa, et plus quam semel postea denuo recensita et subsidiis amplioribus exornata. Etiam eis qui Graece nesciunt notus est aureus ille de Xenophonte libellus, ab eodem iucunditate illa inaffectata conscriptus quam Xenophonti ipsi tribuit Quintilianus. Scholae Harroviensis discipulus, Academiae Oxoniensis alumnus, Collegio plus quam uni inter Indos praepositus, Academiae illius septentrionalis annos iam quindecim cum dignitate maxima et praeses et procancellarius exstitit. Urbis illius pulcherrimae Academia diu floreat; diu praesidio fruatur baronetti insignis, ALEXANDRI GRANT.

(67) Sequitur deinceps vir de zoologiae, physiologiae, archaeologiae studiis optime meritus, scientiarum finibus proferendis Societati Britannicae nuper praepositus. Quo munere dum fungebatur, scientiarum victorias per annos proximos quinquaginta partas in oratione admirabili feliciter enarravit[4]. Idem in Senatu Britannico monumenta nostra antiqua legibus publicis defendenda curavit; populi Britannici magno cum fructu feriarum publicarum numerum amplificavit. Ipse in rerum naturae immensitate ne minima quidem contemnenda esse arbitratus, etiam formicarum mores diligentissime investigavit, investigatos felicissime descripsit[5]. Nota omnibus maiora illa volumina, quorum in uno, tempora ante rerum gestarum memoriam exacta et monumentis antiquis et barbarorum recentiorum moribus illustravit[6]; in altero, generis humani progressum ab origine prima perscrutatus, vetera illa Lucreti de genere humano verba vera esse contendit[7]:

'usus et impigrae simul experientia mentis
paulatim docuit pedetemtim progredientes'[8].

Vobis praesento Academiae insignis Londiniensis Procancellarium, baronettum illustrem, IOANNEM LUBBOCK.

(68) Virum genere nobili cultuque Academico insignem, inter Oxonienses suos rei musicae Professorem, eo laetius hodie salutamus quod nuper in nostra quoque Academia studium illud cum litterarum disciplina coniungendum esse iussimus. Hic autem in

[1] *Ancient Marbles in Great Britain*, 1882. [2] Horace, *Carm.* i 7, 5. [3] Plato, *Rep.* 473 D. [4] *Fifty Years of Science*, 1881. [5] *Ants, Bees, and Wasps*, 1882. [6] *Pre-historic Times, as illustrated by ancient remains, and the manners and customs of modern savages*, 1865; *ed.* 4, 1878. [7] *The Origin of Civilisation, and the Primitive Condition of Man*, 1870; *ed.* 4, 1882. [8] Lucretius v 1452 f.

Ecclesia Anglicana officiis sacris diu dedicatus, musicae sacrae excolendae incubuit, et scholam pueris artibus liberalibus et scientia musica erudiendis destinatam fundavit, fundatamque diu liberaliter sustinuit. Illa vero volumina, quae de harmoniae legibus aliisque rei musicae arcanis conscripsit, inter artis tam exquisitae peritos et lecta et laudata sunt. Viri talis exemplar contemplatus, nemo iam mirabitur quod Elysiorum camporum in eadem regione, non modo 'Threicius' ille 'sacerdos', Orpheus, 'obloquitur numeris septem discrimina vocum', sed 'inter odoratum lauri nemus' etiam illi versantur

> 'quique sacerdotes casti dum vita manebat,...
> quique sui memores alios fecere merendo'[1].

Triplici igitur laude etiam inter vivos dignus est vir et de studiis musicis et de officiis sacris et de alumnis suis optime meritus, baronettus insignis, FREDERICUS ARTHURUS GORE OUSELEY.

(69) Proximus incedit vir de India administranda egregie meritus, qui imperî illius in provinciis omnibus prope omnes honorum gradus adeptus, Indiam totam penitus cognovit; qui (ne minora commemorem) regiones maximas maxima cum laude gubernavit et Indiae totius aerario publico summa cum dignitate praepositus est; qui plus quam semel laboribus indefessis multitudinem immensam fame formidulosa afflictam et oppressam e morte miserrima eripiendam curavit. Nuper patriae redditus, otium suum partim libris illis optimis conscribendis consecravit; quorum in uno, quicquid de ipso Indiae statu nosse operae pretium est, coloribus vividis verisque descripsit[2]; in altero, annorum triginta memoriam cum virorum illustrium nominibus identidem consociatam, sine ullo partium studio, summo animi candore, summo iudicio prosecutus est[3]. Talium virorum virtute imperium illud ingens indies magis stabilitum confirmatumque est; talium virorum merita, tum ab ipsa Britannia, tum ab imperî nostri orientalis gentibus animo grato commemorantur; talium virorum laudes Maronis ipsius praeconio concludere ausim:

> 'quantas ostentant, aspice, vires;
> atque umbrata gerunt civili tempora quercu'[4].

Ergo nostra quoque corona decoramus virum imperî nostri ob cives etiam in pace servatos corona civica ornandum, virum imperio tanto dignum, baronettum illustrem, RICHARDUM TEMPLE.

(70) In imperio nostro Indico vetus illud praeceptum 'divide et impera' novo sensu observatum est. Totum enim imperium illud in partes quam plurimas divisit trigonometrica illa quae dicitur telluris exploratio, quae regionem illam immensam accuratissime dimensa est, quae totius orbis terrarum et figurae et gravitati investigandae inserviit, quae in Indiae litore aestus maritimi intervalla dinumeravit, quae montium celsissimorum altitudinem computavit, quae sidera denique ipsa diligentissime observavit.

Tantae vero explorationi plus quam viginti annos praepositus est vir non de Indiae tantum finibus dimetiendis sed de scientiarum quoque terminis etiam ultra Indiae terminos proferendis bene meritus. Idem in obsidione non una fortiter pro patria

[1] Virgil, *Aen.* vi 645—664. [2] *India in* 1880. [3] *Men and Events of my time in India*, 1882.
[4] Virgil, *Aen.* vi 771.

proeliatus est[1]. Nuper denique, Britannorum armis trans Indum militantibus, huius auspiciis explorator plurimus e septentrionali Indiae parte ad occidentem solem transmissus,

'Hesperios audax' venit 'metator in agros'[2].

Vobis praesento Societatis Regiae socium, virum de plurimis scientiis praeclare meritum, Iacobum Thomam Walker.

(71) Salutamus deinceps criticum egregium, sed eundem poëtam eximium; virum et litterarum laude illustrem, et in laudandis litteris (ut ipsi meministis[3]) insignem; qui totius Europae sive in litteris sive in ludis litterariis, quicquid optimum est, imitandum Britannis identidem proposuit; qui ipse in pedestri scribendi genere stili lucidi, dulcis, lepidi, admirabile exemplar omnibus praebuit. Quam suaviter subamarus est quotiens Attico quodam lepore et salibus quicquid insulsum est irridet, Graeca quadam elegantia quicquid barbarum est contemnit. De gravioribus vero argumentis, quanto animi candore, quanta subtilitate, disputat. Idem poëta quam venustus, quam varius. Non modo de Homero in linguam nostram reddendo ex cathedra disseruit, sed ipse carmina Homericum aliquid spirantia in voluptatem nostram conscripsit[4]. Tragoediam antiquam quam fideliter imitatus est[5]; Musas Sicelides quam feliciter aemulatus[6]. Equidem crediderim Thamesin ipsum inter rura illa fluentem, ubi poëta ipse natus erat, alumno suo exemplar suum praetulisse, suum ingenium inspirasse; qui amnis, poëtarum laudibus celebratus, tranquillus at non tardus it, profundus at pellucidus idem est[7].

Vobis praesento virum et suo et patris et Academiae Oxoniensis nomine nobis dilectum, Matthaeum Arnold.

(72) Quantum miratus esset litterarum Graecarum lumen illud, Plato, si providere potuisset, fore aliquando ut vir quidam, cuius maiores libertatis asylum trans aequor Atlanticum petissent, in Atlantide nova Graecas litteras maxima cum laude doceret, et in ipsa Europa nomine et fama notesceret; postea Athenas ipsas inviseret, propter Cephisi marginem Academiae ipsius inter umbras ambularet, artium Graecarum monumenta contemplaretur; deinde Asiae litora archaeologorum laboribus illustrata praetervectus, ipsius Troiae vestigia perscrutaretur; postremo ad insulam, ipsa Sicilia multo maiorem ultra Herculis columnas in septentriones spectantem, transvectus, ab alia Academia hospitio exciperetur, ubi et geometriae et grammaticae studia in honore haberentur, ubi ipsius denique Platonis scripta laudarentur, lectitarentur, assidue explicarentur. Haec omnia si Plato ipse prospicere potuisset, libenter confessus esset, non inter Graecos tantum suos, sed in aliis quoque gentibus τὸ φιλομαθὲς inesse[8].

Vobis praesento Academiae Cantabrigiensis Transatlanticae nobiscum coniunctissimae praeceptorem φιλομαθέστατον, virum de grammatica Graeca praeclare meritum, Professorem Goodwin.

[1] Sieges of Mooltan (1848), and Delhi (1857). [2] Lucan, i 382. [3] *Literature and Science*, Rede Lecture, 1882. [4] *Sohrab and Rustum*. [5] *Merope*. [6] *The Scholar-Gipsy*, and *Thyrsis*. [7] 'Though deep, yet clear; though gentle, yet not dull', Sir John Denham, *Cooper's Hill*, 191; cp. no. 4. [8] Plato, *Rep.* 435 E.

(73) In tellure illa antiqua, unde Britannorum arma laureas suas recentissimas rettulerunt[1], ab hoc viro, pacis artibus illustri, et doctrinae variae rudimenta hausta sunt et famae futurae iacta sunt fundamenta. Illic, auspiciis optimis, et in Arabica et in hieroglyphica, quae vocatur, lingua instructus, plus quam triginta deinceps annos inter Musei Britannici custodes numeratus est, ubi provinciae numismaticae iam tredecim annos praepositus, adiutorum optimorum auxilio et Graeciae et Italiae et Orientis totius numismatis antiquis enumerandis, examinandis, describendis, fere viginti volumina dedicavit. Artium vero antiquarum exempla illa, specie quidem minutissima, eadem ceteris fere omnibus diutius duratura sunt; dumque maiora famae monumenta temporis lapsu consenescunt, et nonnumquam auctorum suorum ne nomina quidem conservant, intra nummuli terminos artiores tutius inclusa, rerum gestarum memoria posteritati serae in perpetuum traditur[2]. 'In tenui labor, at tenuis non gloria'[3].

Ut virum de sacra praesertim archaeologia optime meritum et in re numismatica spectatum et probatum titulo nostro signemus, vobis praesento Reginaldum Stuart Poole.

(74) Academiae Victorianae professorem insignem Academiae Cantabrigiensis nomine iubemus salvere; qui iam quinque et viginti annos Collegî celeberrimi Mancuniensis inter decora numeratus, abhinc annos viginti Regiae Societati adscriptus, abhinc annos novem ab eadem Societate regio numismate ornatus est. Praeceptorum suorum Heidelbergensium, illustrium virorum[4], et interpres et adiutor, solis ipsius radios retexuit et lucis illius vim chemicam exploravit. Solis a cultore tanto elementa illa chemices in lucem edita, quo sub sole ignota sunt, quot in linguas reddita sunt! Doctioribus loquuntur maiora illa volumina ab hoc viro, collegae optimi auxilio, conscripta[5]. Neque vero libris tantum doctrinam suam credidit, sed discipulos quoque plurimos eodem animi ardore imbuit, eodem ingenî lumine accendit, qui omnes quasi in suo quisque orbe ipsum auctorem lucis suae referunt, et alios invicem suo lumine illustrant.

Vobis praesento virum et de scientia chemica et de Academia illa quae eodem ac nos Cancellario[6] gloriatur, optime meritum, Henricum Enfield Roscoe.

(75) Venio tandem ad nomen pictoris admirabilis, qui in historico genere pingendi lauream suam primam adeptus, rerum antiquitus gestarum memoriam oculis nostris praeclare revocasset, nisi maluisset saeculi nostri illustrium virorum imagines posteritati tradere. Neque vero externam tantum oris speciem sed mentis quoque liniamenta sibi sumpsit imitanda, animi effigiem voltus, ingenî indices oculos arbitratus[7]. Qua in arte quanta fama merito floreat, nostra quoque Academia testatur, quae nuper imaginem Cancellarii sui optimi nemini alii pingendam commendaverit[8].

Idem in mythologico quodam pingendi genere, quantus artifex, quantus poëta exstitit. Quanta colorum subtilitate argumenta illa fabularum Graecarum e fontibus hausta nobis interpretatus est. Huius virga revocati et Orpheus et Eurydice plus quam semel nobis e

[1] Battle of Tel-el-Kebir, 13 Sept. 1882. [2] Pope, *Ep.* v, *To Mr Addison*, 19—24. [3] Virgil, *Georg.* iv 6. [4] Bunsen and Kirchhoff. [5] Roscoe and Schorlemmer's *Treatise on Chemistry*, in 3 vols. (or 9 parts), 1877–92. [6] William Cavendish, seventh Duke of Devonshire. [7] Cicero, *Orator*, 60. [8] Portrait in the Fitzwilliam Museum.

tenebris redditi. Quid dulcius tremula illa Psyches figura? Quid suavius pendula illa Diana Endymiona suum dormientem osculante? Quid purius denique pallida illa Daphne inter laurus suas elucente? Iure igitur optimo Daphnes illius pictor laurea nostra qualicumque hodie coronatur; iure hodie purpura nostra decoratur saeculi nostri Parrhasius,—

'liquidis ille coloribus
sollers nunc hominem ponere, nunc deum'[1].

Dextrae tam admirabili dextram libenter hospitio iungimus. Duco ad vos GEORGIUM FREDERICUM WATTS.

---

## 8 *Nov.* 1883

(76) IN hoc ipso loco, abhinc annos duodecim, unum e Collegii maximi Praelectoribus auspiciis optimis titulo vestro honorifico exornastis. Hodie eundem, tot annorum usu et experientia spectatum probatumque, et Academiae totius Professoribus merito adscriptum, Senatus nostri in ordinem honoris causa adsciscimus. Quantum interim, huius praesertim laboribus, inter alumnos nostros creverit vigueritque physiologiae studium, vosmet ipsi omnes animo grato recordamini. Ut animantium in corporibus ex ipso corde, velut e fonte quodam, salutares illi sanguinis rivi per membra omnia fluunt refluuntque; non aliter corporis Academici in partes quam plurimas ex hoc fonte scientiae flumina effluxisse atque inde rursus redundasse dixerim. Tali e fonte quot alumnis vires novae redditae sunt! Quotiens ex alumnis rivuli fontem ipsum denuo auxerunt! E discipulis vero tam multis cum magistro tanto feliciter consociatis, plurimos adhuc superesse, nonnullos etiam adesse hodie gaudemus; unum illum non sine lacrimis desideramus qui, nascentis vitae primordiis huius auxilio sagacissime investigatis, nuper inter Alpium culmina, in ipso aetatis flore, morte immatura e nobis est abreptus[2]. Talium filiorum progenies Matri Almae indies nova succrescat: Magistrorum talium accessionibus et Professorum et Senatorum ordo identidem nobis augeatur.

Vobis praesento Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis socium, Physiologiae Professorem illustrem, MICHAELEM FOSTER.

(77) In Professoribus novis vestro omnium nomine salutandis, fato quodam iniquo successoris laudes decessoris desiderio nonnumquam aliquatenus imminui videntur. Hodie vero ornat adhuc Professorum ordinem eloquentissimus ille Anatomiae Professor quem diu sumus admirati[3]. Integro igitur sinceroque gaudio Professorem illum iubemus salvere, quem Caledonia Hiberniae quondam donavit, Hibernia Britanniae nuper reddidit. Salutamus virum, qui corporis humani scientiam interiorem, antiquissimum illud atque regium (uti nuper audivimus) scribendi argumentum[4], quasi propriam provinciam penitus exploravit; qui, ne his quidem finibus contentus, sed etiam in alias rerum naturae regiones egressus,

[1] Horace, *Carm.* iv 8, 7 f. [2] Francis Maitland Balfour. [3] G. M. Humphry, appointed Professor of Surgery on his resignation of the Professorship of Human Anatomy, 1883. [4] 'The first author on Anatomy was a King', Prof. Macalister's *Introductory Lecture*, in *British Medical Journal*, 27 Oct. 1883, p. 808 f, *ad fin.*

non modo de zoologia et de comparativa quae dicitur anatomia egregie meritus est, sed geologiae quoque operam singularem impendit, petrographiae praesertim recentiores progressus curiositate minuta perscrutatus. Idem et litterarum amore et linguarum peritia insignis, inter rerum antiquarum monumenta ne hieroglyphica quidem neglexit, neque historiam ecclesiasticam intactam reliquit. Ergo non uni tantum Collegio sed toti Academiae gratum est, virum tot tantisque animi dotibus instructum, Societati illi tam cito esse adscriptum, cui medicinae studia commendavit olim vir et de litteris antiquis et de scientiis recentioribus praeclare meritus, Thomas Linacre.

Vobis praesento Collegii Divi Ioannis socium, Anatomiae Professorem insignem, ALEXANDRUM MACALISTER.

## 22 *Nov.* 1883

(78) QUAM invidenda nobis illorum vita est, qui a rerum terrestrium strepitu remoti, templum quoddam observando caelo dedicatum incolunt, ubi noctibus serenis tot lucidorum orbium ortus obitusque contemplantur, tot stellarum immotarum stationes perpetuas accuratissime definiunt, tot siderum errantium cursus prius ignotos admirabili quadam divinatione augurantur. Consentaneum nimirum est eum, cui primo quondam Oceani filia, Metis, inter sidera affulserat[1], tot annos in rure illo suburbano cum Neptuni inventore nostro celeberrimo[2] feliciter esse consociatum. Iuvat certe viri tanti adiutorem fidelissimum hodie civitate nostra donare,—virum et linguarum recentiorum et studiorum mathematicorum perquam peritum, neque in numeris tantum computandis sollertissimum, sed in sideribus quoque observandis perspicacissimum. Ipse rerum omnium Fabricator, cetera quidem animalia terram prona spectare passus,

> 'os homini sublime dedit, caelumque tueri
> iussit, et erectos ad sidera tollere vultus'[3];

quanto igitur honore illi digni sunt qui, qua in re ceteris animantibus homines praestant, in ea hominibus ipsis tam praeclare antecellunt[4].

Vobis praesento virum et de scientia astronomica et de Academia nostra optime meritum, ANDREAM GRAHAM.

## 6 *Dec.* 1883

(79) QUANTUM Batavorum ingenio et industriae litterarum antiquarum studia debuerint, vobismet ipsis, viri doctissimi, satis cognitum esse arbitramur. In nostra certe Academia olim, ipso Bentleio suadente, preli Academici in usum, typorum Graecorum Latinorumque apparatum novum Batavorum ex officinis impetravimus[5]; neque ex alia gente, artis typographicae inventione paulo serior, exortus erat hospes ille noster Desiderius Erasmus. Hodie Erasmi nostri popularem, bibliothecae nostrae per annos complures hospitem, hospitii veteris iure salutamus,—virum de artis typographicae origine investi-

[1] Mr Graham discovered the planet Metis in 1848.
[2] John Couch Adams, no. 142 *infra*.
[3] Ovid, *Met.* i 85 f.
[4] Cicero, *De Inv.* i 5.
[5] Cp. *History of Classical Scholarship*, ii 408.

ganda praeclare meritum, qui artis illius incunabula non aliorum scrinia compilando sed suo Marte perscrutatus, maluit ipsos veritatis fontes exquirere quam fabularum veterum rivulos securus haurire[1]. Idem codicum plurimorum e fontibus petitum iuris Teutonici monumentum antiquissimum quod Lex Salica nuncupatur, ita tabulis exhibendum curavit ut uno conspectu textus decem commodissime inter sese comparari possint[2]. Denique (ne minora commemorem) opus maius iampridem aggressus, thesaurum illum maximum denuo editurus est, in quo medii quod dicitur aevi Latinitatis copiae serie immensa conditae et repostae sunt. Quod si thesauri illius conditorem primum in urbe natali eius statua titulo honorifico inscripta commemorat[3], quidni tanti operis editorem novum titulo nostro quantulocumque honoris causa signemus, praeteritorum laborum ex omine operi futuro omnia fausta augurati?

Vobis praesento Ioannem Henricum Hessels.

## 13 *Dec.* 1883

(80) Ex alumnis nostris unum, insperato nobis paulisper redditum, in provinciam suam remotam propediem profecturum, hodie Academiae nomine salvere, atque adeo valere, iubemus. Quem quondam officiis sacris dedicavit eloquentissimus ille episcopus Oxoniensis, liberatoris Africae filius[4]; idem nuperrime, viri desideratissimi in locum[5], interioris Africae episcopus consecratus, ordinem illum sacrum continuabit, quem inchoavit olim alumnus ille noster, Carolus Fredericus Mackenzie. Magnum profecto est magnorum virorum vestigiis insistere. Scilicet in templo vicino audierat ille verba oratoris sacri ad castra illa remota vocantis[6]; in hoc ipso loco, abhinc annos sex et viginti, audivit Academia celeberrimum illum Africae exploratorem, qui itineribus indefessis regionem immensam militi Christiano occupandam patefecerat[7]. Talium virorum memoria militem nostrum stipendia illa longinqua tolerantem consolabitur; talium virorum exemplar inter gentium barbararum tenebras novum lumen accendet; talium virorum auxilio, lucis divinae munera illa quae in nostram orbis terrarum partem, prope ab ipso solis nostri ortu, iampridem descenderunt, terram illam diu caligine oppressam quasi vespertino lumine nunc demum illustrabunt.

'Nos...primus equis Oriens afflavit anhelis;
Illic sera rubens accendit lumina Vesper'[8].

Vobis praesento Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis alumnum, virum laboribus sacris spectatum probatumque, Carolum Alan Smythies, interioris Africae episcopum consecratum.

[1] (1) Introduction etc. to translation of A. Van der Linde's work on L. J. Coster of Haarlem, 1871; (2) *Gutenberg: Was he the Inventor of Printing?*, 1882; since followed by (3) *Haarlem the birthplace of Printing, not Mentz*, 1887. [2] *Lex Salica*, 1880. [3] Statue of Du Cange at Amiens. [4] Samuel, son of William, Wilberforce. [5] Edward Steere (1828–82). [6] George Augustus Selwyn's Four Advent Sermons of 1854, on *The Work of Christ in the World.* [7] David Livingstone's Lecture in the Senate House, 4 Dec. 1857. [8] Virgil, *Georg.* i 250 f, quoted in William Pitt's celebrated Speech on the slave-trade, 2 April, 1792.

## 26 *Jan.* 1884

(81) Anni proximi sub finem (iuvat recordari) fabulam illam Aristophanis, quae Aves nominatur, cum voluptate maxima prope omnes spectavimus. Hodie vero, ad studia nostra severiora redeuntes, nihil auspicatius esse arbitramur, quam annum novum honore in illum collato signare, qui omnium avium genera et naturas quasi propriam provinciam sibi sumpsit explorandam. Illum igitur Senatoribus nostris hodie merito adscribimus, qui Pomeraniae maritimae in parte orientali a gente antiquissima oriundus, in celeberrimis Germaniae Academiis zoologiae palaeontologiae mineralogiae studiis operam suam feliciter impendit; qui ante hos tres annos in Britanniam idcirco est vocatus, ut aves in Museo Britannico conservatas summa cura describeret; qui in nostra denique Academia nuper non modo de vertebratis quae dicuntur animalibus praelectiones habuit doctissimas, sed etiam thesauris nostris ornithologicis custodiendis cum fructu nostro maximo est praepositus. Inter antiquos quidem avium a volatu cantuque rerum futurarum omina ducebantur: nos meliora edocti, hodie in hoc viro, Procancellarii novi[1] auspiciis, veram avium scientiam laude debita exornamus, ex initio tam felici omnia fausta in futurum augurati.

'Date candida, cives,
omina, et inceptis dextera cantet avis'[2].

Vobis praesento virum et de studiis ornithologicis et de Academia nostra optime meritum, Hans Gadow.

## 12 *June* 1884

(82) Unum ex alumnis nostris, scholae magnae Britannicae[3] discipulum, Collegii maximi Britannici olim scholarem, nuper honoris causa socium electum, virum honoribus Academicis et in Britannia[4] et in Gallia cumulatum, et Reipublicae Gallicae inter viros primarios insignem[5],—virum tantum, inquam, publicarum rerum e luce Academiae umbraculis paulisper redditum, quanta voluptate, quanta animi elatione hodie iubemus salvere! Salutamus illum, qui quondam e certamine nautico, fluminis Isis cum alumnis Thamesis inter undas commisso, ad Camum nostrum victor reversus[6], fortasse nunc quoque, sive Thamesis sive Sequanae suae prope ripam, inter rerum publicarum fluctus, Cami sui arundines salicesque nonnumquam recordatur. Salutamus illum, qui Asiam occidentalem itineribus tam prosperis plus quam semel lustravit, ut e regionis illius numismatis antiquis, monumentis inscriptis, fastis denique provincialibus, per Europam totam inter omnes doctos famam insignem reportarit[7]. Salutamus Reipublicae maximae civem senatoremque, qui imperatoris Romani edictum celeberrimum, a Britannis olim repertum, ordine lucido descripsit, et commentario eruditissimo illustravit[8]. Salutamus denique Reipublicae illius legatum fidelissimum[9], cuius adventus populo utrique con-

[1] N. M. Ferrers, D.D., Master of Gonville and Caius College. [2] Propertius, iv (v) 1, 67 f.
[3] Rugby. [4] Chancellor's Medallist, and Second in First Class of Classical Tripos at Cambridge, 1849.
[5] Minister of Public Instruction, 1876–7; Minister of Foreign Affairs, 1878. [6] 29 March, 1849.
[7] Cp. *History of Classical Scholarship*, iii 267 f. [8] *The Edict of Diocletian*, ed. 1864. [9] Ambassador of France to England, 1883–93.

cordiae non interruptae pignus, pacisque in perpetuum duraturae omen feliciter exstitit. Ergo Academiae nostrae oliva illum hodie libentissime coronamus qui, sive inter Gallos sive inter Britannos, Galliae devotissimus, idem est omnium Gallorum Cantabrigiae carissimus.

Vobis praesento WILELMUM HENRICUM WADDINGTON.

(83) Virum de Ottomannorum litteris praeclare meritum titulo nostro honorifico ornare, illo ipso anni die Senatui nostro nuper placuit, quo urbs celeberrima Constantini Ottomannorum armis olim expugnata est. Quantum autem tum Europae totius, tum praesertim Britanniae, intersit gentem illam penitus cognitam perspectamque habere, non est quod longius exsequamur, eo praesertim praesente, cui uni haec omnia quam nobis omnibus notiora esse arbitramur. Adest scilicet vir qui, partim Ottomannorum, partim Britannorum auspiciis, gentis illius linguae et institutis penitus cognoscendis annos plus quam quinquaginta dedicavit. Quod Nelsoni nostri vita, quod Paleii nostri argumenta, quod Testamenti Novi oracula in linguam illam sive primum sive nunc demum accuratius reddita sunt, huius inter laudes merito commemoratur. Quod Persarum carminum mysticorum pulchritudo etiam Britannis patet, huic nuperrime acceptum rettulimus[1]. In grammaticis autem quaestionibus explicandis quam lucidus est! in lexicis condendis quam eruditus! Quanta vero spe et exspectatione opus illud maius diu flagitamus, in quo tot populorum Orientalium doctrina velut in thesauro quodam immenso condita conservabitur. Tantis profecto laboribus ad exitum felicem aliquando perductis, huius ex amplissimis doctrinae copiis litterarum respublica fiet, ut Horati verbis utamur, *thesauris Arabum opulentior*[2].

Merito igitur litterarum doctorem hodie nominamus litterarum Orientalium interpretem eruditissimum, IACOBUM WILELMUM REDHOUSE.

(84) Adest deinceps vir e gente nostra oriundus, qui, patria (in ipsa iuventute) relicta, patriae de sermone antiqua, patriae de monumentis vetustissimis per annos plurimos peregre bene meritus est. Scilicet inter Danos illos, qui artissimo necessitudinis vinculo nobiscum coniuncti sunt, nostram linguam et antiquiorem et recentiorem praeclare professus, linguae illius simplicitatem robustam, non praeceptis tantum suis, sed etiam exemplo suo aliis identidem commendavit. Qui igitur lingua illa nostra quam dulcis sit, quam ampla, quam tenera, quam virilis, non immerito commemorat, ille profecto hodie patrio illo sermone debuit vobis commendari, non nostra qualicumque Latinitate laudari. Neque tamen (ne minora referamus) opus illud ingens hodie silentio praeterire possumus, in quo Europae septentrionalis monumenta antiquissima, litteris Runicis quae vocantur inscripta, omnia quae adhuc innotuerunt diligentissime in unum collegit, accuratissime descripsit, fidelissime interpretatus est[3]. Ergo saeculorum priorum fragmenta illa, non iam in sedibus remotis dispersa et dissipata, hominum incuriae obnoxia, imbribus ventisque vexata, oblivione sempiterna minutatim obruentur; sed vindicem tam fortem fidelemque

[1] *The Mesnevī of Jelālu-'d-dīn, translated*, 1881. [2] Horace, *Carm.* iii 24, 1 f. [3] *The Old-Northern Runic Monuments of Scandinavia and England*, 3 vols. folio, 1866–84.

nacta, et extra omnem fortunae aleam iam in tuto collocata, posteritatis memoriae perpetuae tradentur. Tanto enim in opere (Latinis verbis pace huius dixerim) et monumentis illis et sibi ipsi

> 'exegit monumentum aere perennius...
> quod non imber edax non Aquilo impotens
> possit diruere aut innumerabilis
> annorum series'[1].

Vobis praesento Georgium Stephens.

## 19 *June* 1884

(85) Comitatum maximum Eboracensem nostis omnes, quam late pateat, rerum naturae pulchritudine quam varia excellat, maiorum nostrorum sive fortitudinis sive pietatis quot monumentis glorietur.

> 'Adde tot egregias urbes, operumque laborem,
> tot congesta manu praeruptis oppida saxis,
> fluminaque antiquos subterlabentia muros'[2].

Talis autem tantaeque regionis partes illae quae ad occasum solis et septentriones spectant, alumni nostri, quem reducem salutamus, quasi tutelae sacrae propediem commendabuntur. Nostis ipsi qualis ab incepto processerit; olim inter amicos suos Academicos litterarum amore et animi generositate insignis; postea inter omnes hominum ordines, sive pauperum in tabernis, sive regum prope turres, in laboribus sacris spectatus probatusque. Saeculi primi Christiani velut imaginem huius in Narcisso adumbratam vidistis; ipsum nuper in Academiae templo eloquentia solita contionantem plus quam semel audivistis. E contionibus autem Hulseanis illis locum unum hodie libet recordari, ubi iudicem magnum laudat dicentem, eo magis quemque inter Britannos pollere, quo quis doctrina, eloquentia, virtute ceteris antecellat. Addidit ipse eloquentiam sine doctrina esse inanem quandam linguae volubilitatem; eloquentiam cum doctrina coniunctam, virtutis vero expertem, quasi fucatum esse dicendi nitorem; veram eloquentiam sine virtute esse nullam[3]. Habemus hodie, Academici, trium illarum rerum praestantium in uno coniunctarum exemplar; praesentem videmus virum eloquentem, doctum, probum, episcopum Riponensem designatum, Wilelmum Boyd Carpenter.

(86) Hodie a Collegio antiquo[4] magna alumnorum suorum frequentia annus ab illo trecentesimus celebratur, in quo Academiae in solo deposita est glans illa quernea aliquando in arborem evasura et non tantum Academiam ipsam ramorum luxurie mox obumbratura[5] sed etiam trans aequor Atlanticum progenie nova gloriatura. E Cantabrigia autem Transatlantica, non nomine tantum sed ipsa origine et vetere hospitii iure nobiscum coniuncta, diei tam fausti testis, nuperrime nobis legatus insignis advectus est. Adest unus e professoribus illis qui Cantabrigiae illius nomen illustrius reddiderunt, nuntius ille felix quem, eloquentiam eius hesternam recordatus[6], Horati verbis alloqui ausim: 'Mercuri,

[1] Horace, *Carm.* iii 30, 1 f. [2] Virgil, *Georg.* ii 155. [3] p. 145. [4] Emmanuel College.
[5] Fuller's *Cambridge*, 278. [6] Speech of 18 June, in *Commemoration of the 300th Anniversary of the Foundation of Emmanuel College*, pp. 15—22, followed by a second Speech on 19 June, *ib.* pp. 28—31.

facunde nepos Atlantis'[1]. Adest vir de artium historia praeclare meritus, qui poëtae maximi Florentini Vitam Novam quae vocatur feliciter interpretatus est, qui medii quod dicitur aevi aedificia ecclesiastica opere egregio illustravit, qui archaeologicam denique societatem illam primus condidit, cuius coloniam Athenas auspiciis optimis recentissime deductam[2], etiam Britanni imitari et aemulari nunc maxime conantur[3]. Ergo hospiti nostro non ingratum erit atria illa nostra invisere, archaeologiae studiis nuper dedicata, et unius e popularibus suis curae commendata[4]; in museo illo vicino pictoris maximi tabulas illas, ab amico suo Britannico, artium existimatore optimo[5], nobis donatas, laetus agnoscet. Domum illam proximam, Collegiorum nostrorum antiquissimum, non sine pietate quadam contemplabitur, recordatus illic educatum esse unum e maioribus suis, theologum illum non minus doctum quam modestum, qui cum aliis plurimis trans aequor Atlanticum libertatis asylum abhinc annos plus quam ducentos petivit[6]. Gaudebit denique in Collegio illo altero sacra saecularia hodie celebrasse, cuius aula ex hospitali, velut ex urbis antiquae πρυτανείῳ, Collegii primi Transatlantici conditor puram illam flammam olim trans oceanum secum tulit, quasi coloniae novae artium optimarum studiis consecratae focum ignibus illis perpetuis accensurus, qui nunc quoque, talium virorum auxilio, et incorrupti conservantur, et materia nova quotidie aluntur, et lumine indies clariore effulgent[7].

Vobis praesento Academiae Cantabrigiensis Transatlanticae legatum, Professorem insignem, CAROLUM ELIOT NORTON.

## 4 *Dec.* 1884

(87) ADEST Universitatis Edinensis scholae medicae praeclarae alumnus, qui Germaniae cum tribus deinceps Universitatibus magnis[8] consociatus, inter nosmet ipsos denique de physiologiae mysteriis praelectiones insignes habuit. Idem quondam (ut ad remotiora transeamus) Ottomannorum inter milites arti medicae deditus, in ipsa Epiro, prope Pindi montes, prope Dodonae antiquae diu desertum oraculum, velut ἰατρόμαντις aliqui, consulentibus respondebat. Ad eundem postea Respublica Argentina, morbo gravi et inexplicabili oppressa, velut ad oraculum aliquod misit, cuius responsis obsecuta sese peste illa dira protinus liberavit. Inter antiquos quidem victimarum in visceribus rerum futurarum praesagia quaerebantur; hic autem, non vanus haruspex, ex ipsis morbis quos alii reformidant, ex ipsa Morte quae aliis tacet, veritatem ipsam audacter extorquet,—adeo ut Catonis verbis profiteri possit:

'me non oracula certum
sed mors certa facit'[9].

Praesento vobis CAROLUM SMART ROY, Pathologiae Professorem.

[1] Horace, *Carm.* i 10, 1. [2] The American School of Classical Studies at Athens, 1882. [3] The British School at Athens, 1886. [4] Charles Waldstein. [5] John Ruskin. [6] John Norton. [7] 'The spark from Emmanuel, which kindled Harvard's torch, lives on in the transmitted flame', Speech of 18 June, *u.s.*, p. 21. [8] Berlin, Leipzig, Strassburg. [9] Lucan, ix 582 f.

## 5 *Feb.* 1885

(88) ANNO proximo, inter omnium gratulationes, Collegium antiquum, Reginae Elissae temporibus fundatum, annum ab origine sua trecentesimum feliciter celebravit[1]. Collegii illius liberalitate, Academiae totius ad fructum, cathedra nova Historiae Ecclesiasticae inter nos docendae nuper dedicata est. Hodie igitur Academiae totius nomine salvere iubemus Historiae illius Professorem primum Cantabrigiensem, Collegii antiquissimi Oxoniensis quondam socium, virum laboribus sacris spectatum probatumque, litterarum denique in republica inter historiarum scriptores merito laudatum. Nostis ipsi libellum aureolum in quo quondam Reginae Elissae tempora stilo lucido illustravit[2]. Vidistis etiam maiora illa volumina, in quibus argumentum ingens aggressurus,—Ecclesiae scilicet Romanae historiam inter saecula in rebus sacris ordinis purioris cupida,—operis tanti exordia magna sine ullo partium studio, summo animi candore, summa scribendi dignitate inchoavit. Meministis libri illius partem quam magnam occupet Pontifex ille Romanus, Aeneas Silvius, Piccolominorum gente oriundus, cuius facta quaedam illustriora arte eximia sed vix satis fideli depicta bibliothecae Senensis in parietibus contemplari licet. Quantum miratus esset Aeneas ille, qui in Britanniam quondam orator missus, Angliae septentrionalis regionem quandam horridam incultamque (ut illi quidem videbatur) non sine vitae suae periculo peragravit[3], si providere potuisset aliquando prope illam ipsam regionem virum omni litterarum genere excultum suos Commentarios diligenter perlecturum, suam vitam Britannis fideliter traditurum[4]. Orator ille, si hodie adesse et Professoris nostri merita omnia percensere potuisset, sui proverbii memor non immerito dixisset, hodie non homini cuilibet dignitatem esse datam, sed virum dignum dignitati[5].

Ergo libenter Senatus nostri in ordinem honoris causa adsciscimus Historiae Ecclesiasticae Professorem primum Cantabrigiensem, virum reverendum MANDELL CREIGHTON.

## 19 *Feb.* 1885

(89) QUAE abhinc annos quadraginta in hoc ipso loco iuvenem quendam tribus deinceps comitiis maximis carmen numismate annuo dignatum recitantem audivit, eadem Academia post tot annos alumnum suum, episcopatus honori nuper designatum, ea qua par est observantia salutat. Salutat eundem Collegium illud maximum, cuius tria saecula fere eodem tempore feliciter exacta carmine eximio iuvenis celebravit. Interim alumnus noster quot laborum sacrorum experientia quanta probatus est; suo gregi pastor quam fidelis, quam dilectus; sed idem, ultra pascua suae curae et custodiae commissa, in regiones remotas quam late prospicere solitus, illorum omnium strenuus adiutor qui, sive in Africa, sive in India, Christi ad ovile errantes reducunt. Quot lectoribus noti sunt commentarii illi in Novi Testamenti libros ab hoc viro conscripti; quot in templis

[1] Emmanuel College; cp. no. 86, *supra*. [2] *The Age of Elizabeth*, 1876. [3] Creighton, *History of the Papacy*, iii 54 f, ed. 1900. [4] Vicar of Embleton, Northumberland, 1875–84. [5] 'Dignitatibus viros dandos, non dignitates hominibus', *ib.* p. 338.

audiuntur carmina illa sacra ab eodem sive edita sive inventa[1]; quot in manibus sunt maiora illa poëmata, in quibus Miltonico quodam argumento vita humana per saeculorum praeteritorum cursum describitur, vitaeque futurae mysteria praesagiuntur[2]. Habetis Academici, exemplar viri qui Musas illas dilectas, quas olim inter has Musarum sedes iuvenis colebat, ne matura quidem aetate deseruit. Videtis etiam quam vera sint vetera illa Callimachi[3] verba, quae Latine reddere ausim:

si quem Pierides iuvenem adspexere benigno
lumine, non illum deseruere senem.

Vobis praesento episcopum Exoniensem designatum, EDVARDUM HENRICUM BICKERSTETH.

## 28 *May* 1885

(90) SAEPENUMERO in hoc loco regionum remotarum episcopos designatos, in provincias suas propediem profecturos, nostra benevolentia, nostris laudibus sumus prosecuti; hodie vero episcopum, non iam spe et expectatione laudatum, sed re et experientia probatum salutamus. Salutamus Collegii maximi discipulum, qui, Thamesis inter undas, fluminis Isis cum alumnis plus quam semel certamini illi interfuit, in quo vel citra victoriam etiam contendisse est decorum[4]. Idem postea, plurimos per annos, insulas illas a nobis remotissimas, sed societatis humanae vinculo nobiscum coniunctas, nave illa vectus identidem lustravit, cuius ipsum nomen crucis signum, in Australi caelo lucens, felicissime commemorat. Illic, inter rerum incertarum tenebras, inter caecam superstitionis caliginem, gubernatori nostro caelum nocturnum contemplanti, nonnumquam sidus illud sanctum quasi benigno lumine affulsisse crediderim. Affulsit certe illorum gloria, qui laboribus sacris in terra exactis, velut stellae in caelo in perpetuum splendent; affulsit patris optimi, episcopi illius illustris, exemplar[5]; affulsit denique decessoris sui, Deo devotissimi martyris, memoria[6]. Tanti autem viri successor, non ultor, consecratus moderatione rarissima praeclare ostendit, barbarorum scelera non ferro et igne atrociter esse punienda, sed iure et aequitate temperanter vindicanda. Merito igitur, exempli tam fausti in memoriam, in Senatu Britannico alumnus noster honoris causa iam pridem est nominatus[7]; merito idem, etiam nostro in Senatu, dignitatis iure vobis commendatur. Sed quid nostrum, quid Britanniae totius Senatum commemoro? Iuvat omnes bonos qui ubique sunt, quotiescumque nomen illud gentibus olim tam carum, tam venerabile, hominum amore et reverentia denuo dignum existimatur.

Talium profecto virorum laboribus verba illa sacra antiquitus pronuntiata, indies nobis veriora redduntur:—Dominus regnat; exultet in illo terrarum orbis, insularum multitudo in illo exultet[8].

Vobis praesento Melanesiae episcopum, virum admodum reverendum, IOANNEM RICHARDSON SELWYN.

[1] *Hymnal Companion to the Book of Common Prayer*, 1870, 1876, etc. [2] *Yesterday, To-day, and for Ever*, 1866, etc. [3] *Ep.* 21, Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας | μὴ λοξῷ, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους. [4] Ovid, *Met.* ix 6; 1864 and 1866. [5] George Augustus Selwyn (1809—1878). [6] John Coleridge Patteson (1827—1871). [7] By Mr Trevelyan, who, on 23 Aug. 1881, stated that 'nothing short of gratitude was due to Bishop Selwyn' for the way in which he had dealt with the murderers of Lieut. Bower (Hansard, vol. 265, p. 722). [8] *Psalm* xcvii 1.

## 25 *Oct.* 1885

(91) Nostis omnes Collegium illud, regum laudibus plus quam semel celebratum, quod Collegii Regalis fundator ipse 'notabile et insigne' olim appellavit; quod postea praeteriens quondam Angliae Regina verbis illis honorificis, 'o domus antiqua et religiosa', salutavit. Nostis domum illam antiquam, tot poëtarum, tot episcoporum, tot martyrum denique memoria illustratam. Meministis Ridleii ipsius verba, Collegio suo carissimo non sine desiderio valedicentis, et hortos illos quietos, studiorum suorum sacrorum conscios, prope ipsa Paradisi confinia, e longinquo alloquentis[1]. Quod si Ridleius ille Collegium tam dilectum posset revisere, miraretur fortasse tot aedificia antiqua diruta, tot nova in eorum locum exstructa; sed idem in Collegii sui custode, inter tot vices virum summae constantiae, inter hodierni temporis splendorem simplicitatis pristinae praesidem, laetus agnosceret. Gauderet denique eum qui rure quondam pastor bonus gregem suum fideliter custodierat, qui postea discipulos suos consiliis paternis tutor gubernaverat, eundem et magistrum et tutorem per quinquennium felix Collegio suo volenti praefuisse. Quem Ridleius ipse magistrum probavisset, virum talem a nobis laudari prorsus supervacaneum. Recordati tamen in hoc ipso loco, abhinc annos fere triginta, uno eodemque die, et hunc virum et Procancellarium nostrum dignissimum[2] dignitatis suae gradum primum esse adeptos, laetamur eum ipsum, qui illo die iuventutis Academicae agmen merito duxit, hodie ipsius aequalem, probitatis tam spectatae praesidem, ad dignitatis tantae gradum auspiciis optimis esse admissurum.

Vobis praesento Collegii Pembrochiani Magistrum, virum reverendum, Carolum Edvardum Searle.

## 12 *Nov.* 1885

(92) Inter alumnos nostros non sine superbia quadam illos numeramus, qui terrarum omnium gentes animo fraterno contemplati, nihil humani a se alienum putarunt; qui communis humanitatis amore imbuti, Africae filios diu oppressos in libertatem vindicarunt[3]. Eo maiore igitur gaudio nos, qui optimum quemque titulis nostris ornare, nostrum vocare, diu consuevimus, gentis illius civem egregium Artium Magistrum hodie nominamus, qui honos ante hunc diem a nobis certe habitus est Afrorum nemini. Ipse gentium plurimarum linguas, perturbatas prius et confusas, ad certum quendam ordinem redegit, redactas litterarum lumine illustravit, verbique divini oracula litterarum novarum monumentis commendavit. Idem litteris et Anglicis et Hebraicis et Arabicis eruditus, quot linguarum difficultates, quanta patientia, quanto ingenio superavit! Christi sub signis fortiter proeliatus, imperii illius fines regionibus quam remotis, ultra fluvios nobis prius ignotos, quanta fide propagavit! 'Haec est victoria quae mundum vincit'[4]; hinc gloria verior, hinc fama purior, quam si quis 'domita nomen ab Africa lucratus'[5] sit.

Vobis praesento fluminis Nigri Superioris Archidiaconum, virum reverendum, Henricum Johnson.

[1] Chr. Wordsworth's *Ecclesiastical Biography*, iii 103, ed. 1853. [2] N. M. Ferrers (B.A. 1851).
[3] William Wilberforce; Thomas Clarkson. [4] *S. Joann. Ep.* I, v 4. [5] Horace, *Carm.* iv 8, 19.

(93) Saepenumero in hoc loco, fere viginti abhinc annos, oratorem illum quem diu desideravimus, Academiae laudes pronuntiantem audiebamus; qui quanto litterarum amore, quanta morum urbanitate, quanta animi liberalitate insignis fuerit, nemini vestrum ignotum esse arbitror. Quamquam autem illius nobis, ut ipsius verbis alium desiderantis utar, 'silet facunda lingua, fida torpet dextera'[1]; vivit adhuc dextrae illius liberalitas, vivit illius litterarum amor, quotienscumque illius in nomine, a praeceptoribus ad hoc ipsum designatis, inter alumnos nostros litterarum nostrarum studium accenditur. Adest hodie e praeceptoribus illis unus, qui ipse poëta elegans, venustus, varius, fidibus tibiisque cantare peritus[2], idem litterarum atque artium existimator doctus, subtilis, candidus exstitit. Hoc ducente, poëtarum nostrorum Arcadiam pererravimus[3]; hoc interpretante, etiam Scandinaviae litteras melius intelleximus[4]. Ipsi legistis studia illa saeculi decimi septimi litteris dedicata[5]; audivistis habitas, nuper editas vidistis praelectiones illas saeculi eiusdem poëtis illis consecratas, qui prioris aevi redundantes numeros intra fines artiores coercuerunt[6]. Nostis libellum illum aureolum in quo Graii nostri vitam descripsit, qui poëta Pindarum ipsum aemulatus, idem (quod Horatio vix minus difficile videbatur) proprie potuit communia dicere[7]. Nostis quattuor illa volumina ab eodem edita, in quibus nunc denique et epistolae illius lepidae puro et incorrupto textu leguntur, et carmina eiusdem omnia sive leviora sive graviora accuratissime recensentur[8]. Quod poëtae denique ipsius imago, ab artifice optimo egregie marmore expressa, aulam illam hospitalem ornat, ubi ipse tot annos libenter commoratus erat, et huic viro praesertim et huius amicis acceptum rettulimus[9]. Qui igitur poëtam illum nostrum honore debito prosecutus est, eidem hodie hoc qualecumque animi grati testimonium libentissime reddimus.

Vobis praesento virum de litteris Britannicis optime meritum, EDMUNDUM WILELMUM GOSSE.

(94) Ille, si quis alius, laude mihi dignus videtur, qui, quantum inter lucrum et laudem intersit, expertus, divitiarum illecebris omnibus contemptis, non auro perituro e terrae penetralibus eruendo sese devovit, sed rerum naturae veritati perpetuae, quae in profundo latet, explorandae sese totum consecravit. Adest vir, qui puro veritatis amore imbutus, illius fama non minus pura ad nos allectus est, quem in ipso vitae flore inter Alpium culmina non ita pridem amisimus[10]. Illius igitur laborum per triennium inter participes, et totidem deinceps annos inter heredes numeratus est. Tantis vero in laboribus non semper interest oculorum aciem rebus minutioribus perscrutandis periclitari; iuvat interdum etiam maiora contemplari. Huic certe, in animalium formis indagandis, nihil nimis parvum, nihil nimis magnum visum est. Is enim qui domi curiositate minuta etiam talpae originem investigavit, idem ex Africae regione a nobis remotissima elephanti maximi sua manu occisi ossa grandia ad Museum nostrum victor

[1] W. G. Clark's Preface to new ed. of J. H. Monk's *Euripidis Fabulae Quatuor* (1857), p. vi.
[2] *On Viol and Flute*, *Selected Poems*, ed. 1883 (New York) etc. [3] *Pastoral Poetry* in Grosart's *Spenser* (1882 f), and in *Enc. Brit.* [4] *Northern Studies*, 1879. [5] *Seventeenth Century Studies*, 1883.
[6] *From Shakespeare to Pope*, 1885. [7] *Ars Poëtica*, 128. [8] *Life* (1882), and *Works of Gray* (1884).
[9] Bust by Hamo Thornycroft, unveiled 20 May 1885. [10] Francis Maitland Balfour.

reportavit. Magnum profecto est ultima ex Africa spoliis opimis onustum redisse; laudem vero maiorem eidem destinat virtus,

> 'diadema tutum
> deferens uni, propriamque laurum,
> quisquis ingentes oculo irretorto
> spectat acervos'[1].

Vobis praesento virum de studiis morphologicis optime meritum, WALTERUM HEAPE.

## 27 *Nov.* 1885

(95) NUPER in foro Romano, non sine magno hominum doctorum gaudio, Atrium Vestae luci redditum est, et, Virginum Vestalium in laudem scripti, tituli honorifici sunt reperti. Quanto autem maiore cum voluptate illum hodie titulo nostro honorifico ornamus, qui in ipsa Anglia collegium celeberrimum piarum illarum sororum fundavit, quae, ministerio sanctissimo devotae, et pauperum in tabernis et aegrotantium prope lectos, religionis flammam incorruptam conservant, et ecclesiae illi fideliter inserviunt, quam plerique regni Britannici quasi Palladium esse arbitrantur. Ipse in oppido regis Alfredi incunabulis insigni, in loco illo cuius ipsum nomen cum nomine huiusce tam diu consociavimus, laboribus sacris strenue obeundis annos plus quam triginta dedicavit[2]. Postea, inter ecclesiae Wigorniensis canonicos electus, idem ille qui de civibus nostris ad militiam domesticam evocatis bene meritus erat, puellarum schola auspiciis optimis condita, recentiorum laborum lustrum feliciter condidit. Nuper denique ecclesiae illius Decanus merito est creatus, cui Blakesleius ille noster, Collegii eiusdem alumnus, annos tredecim maxima cum dignitate praefuerat. Diu templi illius magnifici praeses supersit, quod triplici turrium gloria veteris Lindi collem late conspicuum coronat,

> qua 'planus modico tumore vertex
> caelo perfruitur sereniore;
> et, curvas nebula tegente valles,
> solus luce nitet peculiari'[3].

Vobis praesento virum admodum reverendum, Decanum Lincolniensem, WILELMUM IOANNEM BUTLER.

## 26 *Feb.* 1886

(96) NOSTIS omnes urbem illam magnam, in India septentrionali antiquam imperî sedem, quae prope triginta abhinc annos, seditionis atrocissimae inter flammas, Christianorum sanguine innocentium conspersa est[4]. *Semen* vero *est sanguis Christianorum*[5]; in illo certe loco Christianorum colonia indies florentior iampridem constituta est; et fidei propugnaculum illud manibus fidelissimis olim fundatum, postea tum ab aliis quorum

[1] Horace, *Carm.* ii 2, 21 f. [2] Vicar of Wantage, from 1846. [3] Martial, iv 64, 5 f.
[4] Rev. M. J. Jennings, Rev. A. R. Hubbard, Daniel Corrie Sandys, and others (11 May, 1857).
[5] Tertullian, *Apol.* 50 ad fin.

nomina honore debito recordamur[1], tum huiusce Academiae ab alumnis novo robore confirmatum est[2]. Ex alumnis autem illis primus erat ille idem, quem post stipendia dura fortiter exacta hodie ad nos paulisper reducem salutamus, quemque in provinciam novam propediem profecturum hodie ex animo iubemus valere. Scilicet valetudine iniqua ab India repulsus, ter conatus erat castra tam diu dilecta revisere, ter e manibus ipsis spes irrita recesserat; tum vero audita est vox ad Orientis insulas remotissimas vocantis, neque miles noster, qua est fortitudine, vocem illam sequi recusavit. Ergo ecclesiae Anglicanae inter Iaponenses episcopus nuper consecratus, sedem illam remotam omnium bonorum precibus votisque comitatus petet. Neque solus, uti speramus, maria magna transibit; adsint duci et signifero nostro proficiscenti commilitones fidelissimi; adsit eidem excubias illas longinquas toleranti contubernalium fida et fraterna cohors. Videat iuventus nostra, ne quid militi nostro adiumenti desit.

Vobis praesento Episcopum Iaponensem, Episcopi filium, Collegii vere Episcopalis socium, EDVARDUM BICKERSTETH.

## 11 *March* 1886

(97) ILLUM nobis hodie redditum salutamus, qui abhinc annos plus quam triginta, primum in colle vicino, deinde Thamesis prope ripam, caeli nostri sidera summa cura observabat. Idem postea maria lata emensus, poli Australis stellas nobis ignotas diligentia non minore est perscrutatus. In utraque igitur orbis terrarum parte, industria et virtute eadem insignis, caelum tantum, non animum mutavit. Neque vero caelestia contemplatus, terrestria neglexit, in colonia illa remota, non caelo tantum observando, sed tabellariis quoque publicis regendis praepositus. Scilicet in caelo contemplando expertus orbes inter sese distantes admirabili quadam vi sese invicem attrahere, idem laboribus illis operam dedit, ex quibus homines quoque inter sese distantes epistolarum commercio propius adducerentur. Sed ne scriptarum quidem epistolarum celeritate contentus, de coloniis illis omnibus et inter sese et cum Britannia ipsa vinculo quodam coniungendis bene meritus est. Huius enim auspiciis, partim huius ipsius ductu, trans totam Australiam, per regionem aditu difficillimam, non minus quam vicies centena milia passuum late patentem, catena quaedam electrica serie perpetua porrecta est. Talium virorum laboribus, utinam coloniae illae a nobis remotissimae, vinculis indies artioribus inter sese consociatae, cum ipsa Britannia foedere novo in perpetuum duraturo coniungantur.

Vobis praesento CAROLUM TODD.

## 10 *June* 1886

(98) NOSTIS omnes, nonnulli vestrum nuper vidistis, ecclesiam illam Verulamensem militis Christiani, Sancti Albani, memoriae consecratam. In ecclesia illa, unde doctrinae lumen tam diu effulsit, miles noster primis doctrinae rudimentis imbutus est[3]. Nostis

[1] Rev. Thomas Skelton, Rev. R. R. (and Mrs) Winter, and Rev. J. H. Crowfoot. [2] Cambridge Mission to Delhi, founded in 1876–7. [3] Until 1870, the Lady Chapel of the Abbey Church of St Alban's was used as the 'Grammar School of King Edward VI'.

etiam Collegium illud omnium antiquissimum, quod episcopi Eliensis liberalitate fundatum, episcopi huiusce adulescentiam fovebat. Meministis denique proelium illud atrocissimum in Africa Australi abhinc annos septem commissum, in quo Britannorum arma barbarorum hastis infeliciter cesserunt[1]. In illo ipso loco, in ipsis Martis vestigiis, signifer noster pacis castra posuit, crucis signum statuit, militum nostrorum in memoriam templum dedicavit. In regionem illam bello desolatam propediem reversurus, provinciae suae prioris nomen (Bloemfontein appellant)—nomen floribus contextum, fontibus derivatum—prosperi laboris omen accipiet, verba illa sacra recordatus:—

'exsultabit solitudo et florebit quasi lilium';
'aperiam in supinis collibus flumina et in medio camporum fontes'[2].

Duco ad vos virum admodum reverendum, DOUGLAS MCKENZIE.

## 17 *June* 1886

(99) UTINAM viveret hodie orator ille noster, cuius nomen non modo nostram Academiam ornavit, sed cum poëtae maximi Britannici nomine totiens coniunctum, in tot orbis terrarum regiones exiit[3]. Ille profecto viri huiusce laudes pro rei dignitate exsequi potuisset; ille scilicet abhinc annos plus quam viginti in Polonia peregrinatus, cum nostratium negotia huius viri tutelae tradita invenisset, singulare eius ingenium statim agnovit, agnitum patefecit, patefactum legationis amplioris munere ornatum vidit. Quam libenter salutasset ille amicum suum, sui Collegii olim discipulum, publicarum rerum e luce Academi umbraculis paulisper redditum. Quanta verborum elegantia admirabilem eius linguarum Slavonicarum peritiam laudasset, et honores in eum plurimos ob legationes sive in Roumania sive Ottomannorum in imperio prospere gestas collatos recensuisset. Ceterum rerum tam recentium testes e mortuis excitare vix consentaneum. Vosmet ipsi recordamini, non prohibuisse nuper neque foederis Berolinensis condiciones neque montem Haemum interpositum, quominus Ottomannorum imperii duae provinciae, foedere illo separatim constitutae, subito in unum coalescerent; cumque de re tam gravi gentes Europae maximae deliberarent, Britanniae causam manibus huiusce esse creditam, et omnia ad exitum tutum esse perducta[4]. Talium virorum prudentia, ex oriente toto belli nubes nuper dispersae et dissipatae sunt, pacisque lumen in illo caelo denuo effulget. Ergo Academiae oliva libenter coronamus pacis ministrum insignem, Britanniae legatum illustrem, WILELMUM ARTHURUM WHITE.

(100) Trans aequor Atlanticum, ex Academia nobiscum nomine non uno consociata, nuper ad nos feliciter advectus est vir non scientiarum tantum amore sed litterarum quoque laude insignis, qui 'Phoebo ante alios dilectus' donum Apollinis non unum accepit, sed medendi artem cum eloquendi peritia et carmina pangendi facultate coniunxit[5]. Iuvat nuper audivisse eum, cuius carmen prope primum 'folium ultimum' nominatum est[6], folia

[1] The battle of Isandlwana, Jan. 1879. [2] *Isaiah*, xxxv 1, xli 18. [3] W. G. Clark, Public Orator 1857–69, joint-editor of the 'Cambridge Shakespeare', and of the 'Globe edition' of 1864 etc. [4] The union of Eastern Roumelia with Bulgaria, brought about by the revolution at Philippopolis, 18 Sept. 1885, was formally recognised by the powers on 5 April 1886. [5] Virgil, *Aen.* xii 391–7. [6] *The Last Leaf.*

adhuc plura e scriniis suis esse prolaturum. Novimus quanto lepore descripserit colloquia illa antemeridiana, symposia illa sobria et severa sed eadem festiva et faceta, in quibus totiens mutata persona, modo poëta, modo professor, modo princeps et arbiter loquendi, inter convivas suos regnat[1]. Talibus libellis comitati, etiam Scandinaviae solitudines tolerare possemus; talibus libellis edocti, vitae humanae societatem melius diligere discimus. Societatis vinculo artissimo cum huiusce popularibus coniuncti, vix recordari volumus, hoc ipso die fere centum abhinc annos proelium illud inter colonos nostros et nosmet ipsos esse commissum, cuius monumentum, fortium virorum in honorem conditum, Cantabrigiae Transatlanticae viciniam prospicit[2]. Iuvat potius meminisse diem eundem cum scriptoris egregii, Addisonii nostri, memoria consociatum esse. Iuvat verba in illius laudem olim scripta mutuari, dum gratias hodie agimus 'haud ignobili poëtae, in oratione soluta contexenda summo artifici, censori morum gravi sane sed et periucundo, levioribus in argumentis subridenti suaviter, res etiam serias lepore quodam suo contingenti'[3]. Ille vero ne quinquagesimum quidem vitae annum vidit; hic autem fere eodem aetatis tempore nova fama effloruit,—velut olim ubi in ipso auctumno novus refulget aestatis splendor. Videor mihi vatem quendam canentem audivisse, illum cuius in corde aestas aeterna floreret, non vocandum esse senem[4]. Equidem iuventutis perpetuae fontem illum quem trans aequor Atlanticum Hispanorum nautae frustra quaerebant, nautam hunc feliciorem, non fabulosas inter insulas sed Academicae iuventutis in amore perpetuo, in amore mutuo, invenisse crediderim[5]. Trans occidentis amplum illum sinum, levi phaselo vectus, diu naviget: nautili illius ritu, quem versibus tam pulchris descripsit, indies per ampliora ad altiora tendat[6]. Suam Academiam, per tot saecula feliciter conservatam, intra paucos menses carmine saeculari iterum celebret[7], diuque superstes ipse exornet; nostrae denique Academiae honoris causa adscriptus, diu et nostrum et totius litterarum reipublicae ad fructum floreat, vigeat, valeat, Litterarum Doctor, OLIVER WENDELL HOLMES.

---

## 9 *July* 1886

### *Visit of representatives of the Colonies and India*

UTINAM liceret hodie patrio illo nostro sermone uti, dum patriae eiusdem filios e tot orbis terrarum partibus nobis paulisper advectos Academiae totius nomine salutamus, quos non modo communis lingua, commune genus, commune nominum illustrium patrimonium, sed etiam eandem erga Reginam fides, vinculis nobiscum artissimis coniungit. Atqui ipsa illa lingua Latina quam moris antiqui memores etiam nunc usurpamus, hodie nos quasi commonefacere videtur, nomini Britannico tantum orbis terrarum spatium esse divinitus donatum, quantum ne Romani quidem imperii victrices aquilae umquam transvolarunt[8].

[1] *The Breakfast-Table Series:—The Autocrat* (1857–8), *The Professor* (1858–9), and *The Poet* (1871–2). [2] The Monument at Charlestown commemorating the 'Battle of Bunker Hill' (17 June 1775) and commanding a view of Boston and Cambridge. [3] *Inscription to Mr Addison*, 1805. [4] 'While we've youth in our hearts, we can never grow old', the last line of *Our Indian Summer* (1856). [5] *The Fountain of Youth* (1873). [6] *The Chambered Nautilus* (1857–8). [7] The *Song* of 1836 was in due time followed by the *Poem* of 8 Nov. 1886. [8] 'Regions Caesar never knew | Thy posterity shall sway; | Where his eagles never flew, | None invincible as they'. Cowper's *Boadicea*.

Salvete igitur, Britanniae totius alumni, quos in terris inter sese tam diversis immensa Britannicae pacis maiestas velut numinis cuiusdam alis amplectitur. Ubicumque terrarum nominis nostri famam intemeratam conservatis, conservatam indies latius extenditis, omnes ex animo iubemus salvere. Non possumus certe aedificia tam ampla, tam varia, tam rerum naturae et artium donis pulcherrimis referta, hodie vobis ostendere, quam atria illa magna in ipsa *μητροπόλει* condita, quae vestris laboribus repleta, vestras omnium laudes loquuntur[1]: patent tamen vobis omnibus Musea nostra; patent Collegia nostra omnia; patent omnium corda. In Collegiis illis, una in Universitate feliciter consociatis, videtis reipublicae magnae in unum foederatae exemplar. Vosmet ipsi igitur pro virili parte in unum laborantes, diem illum faustum propius adducite, quo nominis Britannici tot provinciis maximis foedere quodam artiore inter sese et cum ipsa Britannia consociatis, et vita nova per tot corporis immensi partes late diffusa, vetera illa Maronis verba sensu novo vera reddentur:

> 'spiritus intus alit totamque effusa per artus
> mens agitat molem et magno se corpore miscet'[2].

Reliquum est, ut vestro e numero nonnullos, velut exempli causa, titulo nostro deinceps ornemus, quem honorem non modo illis ipsis laudi esse sed etiam cum vobis omnibus quasi communicari et participari volumus.

(101) Primus omnium incedit provinciae in ipsis Indiae penetralibus positae rex illustrissimus, qui cum imperio Britannico amicitiae vinculis coniunctus, relicto regno suo, relicto lacu illo placido qui palatii sui turribus subiacet, maria magna ausus est nuperrime transire, ut Britanniam ipsam melius cognosceret. Quem in ipsa India honoris causa salutat Martius ille fragor undecies repetitus[3], eundem hodie vosmet ipsi Britannorum more plausibus vestris excipite. *αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην*[4]. Vobis praesento PATÁL SINGH, Regem Nursingurensem.

(102) Sequitur deinceps vir in negotiis ad imperium nostrum inter Indos pertinentibus indefessus, imperii Indici concilio Britannico nuper merito adscriptus, qui primum Burmanensi, deinde Bengalensi provinciae maxima cum laude praepositus, in utraque provincia praeclare ostendit populi salutem supremam esse legem[5]. Iuris igitur Doctorem libenter nominamus virum honorabilem, equitem insignem, ASHLEY EDEN.

(103) In Australiam transgressi virum salutamus, qui Reginae Elissae a saeculo aureo genus suum ducens, ipse inter provinciae illius aureae decora est quae Reginae Victoriae nomine gloriatur. Ipsis Argonautis multo feliciores illos esse dixerim, qui in illa provincia vellere aureo non uno potiti, magna erga cives suos munificentia Reginae ipsius favorem sunt adepti. Vobis praesento baronettum illustrem, WILELMUM IOANNEM CLARKE.

(104) Laetamur hodie non abesse provinciae illius Canadensis legatum, quam occidentem versus solem imperii Britannici terminum esse dicerem, nisi meminissem imperio Britannico solis occasum esse ignotum. Talium virorum auspiciis trans amplis-

[1] The Colonial and Indian Exhibition. [2] Virgil, *Aen.* vi 526. [3] The legally authorised salute of eleven guns. [4] Aristophanes, *Eq.* 546 f. [5] Cicero, *De Legibus*, iii 8.

simam illam provinciam ad oceani pacifici fluctus via ferro strata nuperrime perducta est, licetque Britannis per ampliorem quandam Britanniam fortiter progredi 'vel occidentis usque ad ultimum sinum'[1]. Vobis praesento equitem illustrem, CAROLUM TUPPER.

(105) Proximus accedit vir litterarum humaniorum studiis inter Oxonienses suos olim insignis, qui plus quam triginta deinceps annos in publicis negotiis maximis versatus, non modo maris Ionii insulas ingenii sui lumine illustravit, sed etiam postea non minus quam quinque e coloniis nostris summa prudentia, summa comitate, summa dignitate gubernavit[2]. Vergili verbis prope posset rogare: 'quae regio in terris nostri non plena laboris?'[3]; nisi forte, Ithacae suae memor, versu Homerico mavult laudari: *πολλῶν ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω*[4]. Vobis praesento virum omni genere laudis excellentem, GEORGIUM FERGUSON BOWEN.

(106) Maria rursus transeamus ad Australiae provinciam illam mediam quae Australi ab oceano Indicum ad mare latissime patet. Inter provinciae illius miracula vidistis nuper tropaeum quoddam totum ex aere puro conditum[5]; talium vero civium e virtutibus coloniae illi 'monumentum aere perennius'[6] positum esse dixerim. Vobis praesento equitem illustrem, SAMUEL DAVENPORT.

(107) Ad Novae Zealandiae insulam ulteriorem transvecti, litora tangimus, quorum non modo arbores animaliaque sed etiam ipsa saxa viri huiusce laboribus notiora nobis reddita sunt. Illum, qui (ne maiora eius merita commemorem) Museo nostro prioris aevi avem rarissimam illam, quae *δείνορνις* nominatur, liberaliter donavit, ipsum inter saeculi huius ingenia rariora libenter numeramus. *πολλὰ τὰ δεινὰ κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει*[7]. Vobis praesento Regiae Societatis Socium, virum de scientia non una praeclare meritum, equitem insignem, IULIUM VON HAAST.

(108) Venio ad nomen viri litterarum atque artium studio insignis, qui in provincia Bombayensi Regio Museo hortisque quondam praepositus, scientiam Europae inter Indos propagavit, quique Britanniae postea redditus, artes Indiae Europae patefecit. Vobis praesento artium orientalium existimatorem eximium, medicinae doctorem, equitem illustrem, GEORGIUM BIRDWOOD.

(109) Claudit agmen alumnus noster, iuris baccalaureus, EDVARDUS BUCK, in imperio nostro Indico vectigalium et agri culturae provinciae praepositus. Idem, uti nostis, artium Indicarum miraculis illis comparandis, transmittendis, disponendis praefuit, quorum pulchritudinem et splendorem ingens Britannorum multitudo cotidie admiratur. Atria illa longa talium virorum laborem testantia, Vergili verbis usus laudaverim:

'at domus interior regali splendida luxu
instruitur, mediisque parant convivia tectis:
arte laboratae vestes ostroque superbo,
ingens argentum mensis, caelataque in auro
fortia facta patrum, series longissima rerum
per tot ducta viros antiqua ab origine gentis'[8].

[1] Horace, *Epod.* i 13. [2] Queensland, New Zealand, Victoria, Mauritius, and Hong Kong. [3] Virgil, *Aen.* i 460. [4] *Od.* i 3. [5] The great 'trophy' from the copper-mines of South Australia. [6] Horace, *Carm.* iii 30, 1. [7] Sophocles, *Ant.* 332. [8] Virgil, *Aen.* i 637 f.

(110) Nuper in Graecia paulisper peregrinatus, in ipso ludorum Isthmiorum stadio, dum de rerum antiquarum memoria nescio quid meditabar, pineis e frondibus cito perituram mihi decerpsi coronam. Hodie vero corona diutius duratura ecclesiae Graecae antistitem ornamus, cuius ipsum nomen, floribus mille compositum, coronis aptissimum est. Qui in vitae velut stadio quot honores percucurrerit, paucis accipite. Ab insula Cypro oriundus, in urbe illa sacra, Hierosolymis, theologiae professor, collegii theologici praeses, synodi denique patriarchalis socius nominatus est. Nuper episcopatus honore plus quam semel dignus existimatus, maluit tamen per annos duodecim coloniae Graecae Londiniensis summus sacerdos esse, quam aut in Cypro sua episcopus aut in ipsa Corcyra archiepiscopus vocari. Tales viros dum Britanni honore debito excipiunt, ecclesiae aliquatenus inter sese diversae vinculis artioribus coniunguntur. Non omnibus certe idem ovile est, eadem (ut Graece dicam) *μάνδρα*; grex autem unus est, unusque Pastor,—omnium pastorum Princeps ille quidem, a quo fidelissimus quisque aliquando percipiet (ut in verbis Graecis desinam) *τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον*[1].

Diu corona illa dignus vivat Archimandrites noster, Hieronymus Myriantheus.

## 11 *Nov.* 1886

(111) In ipso initio libri sui declarat Vitruvius, architecti scientiam pluribus disciplinis et variis eruditionibus esse ornatam. Quod quam vere dictum sit, hodie exemplo luculento comprobatum videmus. Architectum enim, doctrinae variae dotibus plurimis instructum, Academiae nomine hodie salutamus: artium antiquarum professorem eruditum, artium recentiorum existimatorem eximium, Artium Magistrum merito nuncupamus. Qui studiorum suorum velut in cursu, quot artium monumenta perscrutatus est; quot orbis terrarum regiones pervagatus! Ut orientis et occidentis urbes minus notas praeteream, quid tot artium inventrices illas Athenas dicam? Quid Mycenas, quid Peloponnesi interioris penetralia remotiora referam? Quid Italiam, artium recentiorum matrem, quid ipsam denique Romam commemorem, ubi urbis aeternae inter monumenta vitae suae tabernaculum tam diu collocavit?[2] Illum igitur qui Fori Romani imaginem omnium accuratissimam diligentia exquisita delineavit, hodie Senatorum nostrorum ordini honoris causa adscribimus. Qui Vestae prope templum, Regiam illam antiquam tam luculenter descripsit, eum Regalis potissimum Collegii hospitio frui consentaneum esse confitemur. Qui ubique optima quaeque architecturae exempla prae aliis praetulit, vix miramur eundem inter nosmet ipsos templi pulcherrimi in umbra habitare maluisse.

Vobis praesento Collegii Regalis hospitem, artium professorem doctissimum, Ioannem Henricum Middleton.

## 9 *Dec.* 1886

(112) Equidem nescio, viri Academici, quo potissimum praeconio virum et publicis et privatis virtutibus plurimis ornatum hodie palam laudare debeam. Atqui ipsi experti novimus, qualis in amicos suos, qualis in collegas, qualis in discipulos suos fuerit, in omni

[1] 1 *Pet.* v 4. [2] *Ancient Rome in* 1885, etc.

vitae communis officio strenuus, promptus, fidelis. Qui quamquam neque fluminis paterni aestuarium[1] neque Sabrinae suae fluctus obliviscitur, quamquam neque Scandinaviae litora neque Italiae urbes inexploratas reliquit, tamen, nisi fallor, Cami sui ripas, Collegii sui victoriarum per tot annos conscias[2], ante omnia dilexit. Ipse rerum cotidianarum undis diu iactatus et portum quendam tranquilliorem nuperrime nactus, non dignitatis novae illecebris vires pristinas torpere patietur, sed Collegii sui gubernacula fortiter tenebit, nonnumquam navis cursui nimis incitato pro prudentia sua moderaturus, sed idem, si quando opus fuerit, socios suos, viros optimos, verbis promptis hortaturus:—

'nunc, o lecta manus, validis incumbite remis'[3].

Duco ad vos virum reverendum, HENRICUM ARTHURUM MORGAN.

(113) Quem valetudine iniqua impeditum illo die desideravimus, quo coloniarum nostrarum tot viros primarios titulo nostro ornavimus[4], eundem hodie salvum sospitemque libenter salutamus. Salutamus Academiae Oxoniensis alumnum, virum et iuris et litterarum humaniorum studiis olim insignem, in una ex Australiae coloniis reipublicae administrandae quondam praepositum[5]. Idem postea omnium coloniarum nostrarum ad ipsum *πρυτανεῖον* vocatus, et prope ipsum focum *μητροπόλεως* positus, plus quam quindecim annos ignibus illis fovendis studuit qui, talium virorum auxilio, inter colonias remotissimas et ipsam patriam amorem indies flagrantiorem accendunt[6].

Duco ad vos equitem illustrem, ROBERTUM HERBERT.

(114) Salutamus deinceps virum insignem qui iuventutem armis, aetatem mediam litteris, annos maturos Academiae, vitam vero totam patriae dedicavit. Salutamus legatum illustrem, cuius fidei et tutelae imperii Britannici causa, in extrema Orientis ora, inter Seras illos remotos, auspiciis optimis olim tradita est. Salutamus denique virum doctissimum, qui bibliothecam nostram beneficio auxit singulari, sapientiae orientalis divitiis, quas cura infinita per tot annos congesserat, Academiae nostrae in perpetuum donatis. Tanti vero muneris et auctor et interpres et custos Academiam nostram utinam plurimos in annos exornet; quique orientem prope solem, aetatis prioris in luce, patriae nomen illustrius reddidit, idem inter Academiae nostrae occidentalis umbras, vesperascente leniter vitae die, hospes honoratus diutissime supersit.

ἀστὴρ ὃς πρὶν ἔλαμπες ἑῷος, πατρίδι φέγγος,
λάμπ' Ἀκαδημείας ἕσπερος ἡμετέρας[7].

Duco ad vos virum de litteris orientalibus praeclare meritum, equitem insignem, THOMAM FRANCISCUM WADE.

(115) E remotissima illa Australiae provincia quae Victoria nuncupatur, nuper nobis redditus est vir de Geologiae quae vocatur scientia optime meritus, qui abhinc annos fere triginta cum Nestore illo nostro, qui scientiam illam inter nosmet ipsos tam diu pro-

[1] The river Conway. [2] 'Head of the River', 1875 to 1885. [3] Virgil, *Aen.* x 294. [4] 9 July 1886. [5] Premier of Queensland, 1860–65. [6] Permanent Under-Secretary for the Colonies, 1871–92. [7] Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος· | νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις. Plato in *Anth. Pal.* vii 670.

fitebatur[1], consociatus, opus magnum de Britanniae saxis palaeozoicis conscripsit. Idem postea Regiae Societatis socius nominatus, et Societati philosophicae Cantabrigiensi honoris causa adscriptus, in colonia illa nobiscum coniunctissima studiis illis quae ad rerum naturam pertinent ad certam quandam normam dirigendis, et iuventuti Academiae impertiendis, plurimos per annos optimo cum fructu operam dedit. Non immerito igitur honoris Academici titulus huic viro a Nestore illo quondam promissus, nuper a vobis concessus est, rogante Collegii maximi Magistro[2], viro maiestate incomparabili, lepore inerrabili praedito, cuius exitum nobis quidem luctuosum Euripidis fabulae olim ab ipso feliciter illustratae verbis hodie prosequi velim :—

εὐδαίμων μὲν ὃς ἐκ θαλάσσας
ἔφυγε χεῖμα, λιμένα τ' ἔκιχεν·
εὐδαίμων δ' ὃς ὕπερθε μόχθων
ἐγένετο[3].

Duco ad vos historiae naturalis professorem eruditum, FREDERICUM M^C^COY.

## 10 *Feb.* 1887

(116) ANIMO quam laeto nuper virum insignem, Scholae Harroviensis diu magistrum, Ecclesiae Glocestrensis paulisper Decanum, Collegio maximo praepositum vidimus[4]. Animo quam laeto hodie illius successorem salutamus, Academiae eiusdem filium, antiquissimae Scholae, antiquissimi Collegii alumnum[5], qui et litterarum sacrarum et linguarum recentiorum peritia insignis, Gallicanae Ecclesiae oratores sacros feliciter aemulatus est. Olim in ipsis Cambriae penetralibus Professoris munere functus[6], postea Collegio theologico Glocestrensi praepositus, nuper urbi illi redditus est, ubi tot annos laboribus sacris fortiter incubuerat. Interim non sine laude templo illi Londiniensi praefuit, cuius porticus (sicut nostis ipsi) Erechthei Atheniensis speciem aliquatenus refert[7]. In Erechtheo autem ipso, uti meministis, vigebat antiquitus olea illa celeberrima ab ipsa Minerva olim sata, omnium Academiae olearum sacrarum mater illa quidem futura, cuius folia virorum laude dignorum frontibus destinata sunt. Ergo dignitatis iure Erechthei Londiniensis antistitem Academiae oliva libenter coronamus.

Duco ad vos virum admodum reverendum, HENRICUM SPENCE.

(117) Cum Collegio Harvardiano antiquitus consociati, nuper vetera amicitiae iura auspiciis optimis renovavimus; litteris datis acceptisque trans maria lata dextras iunximus[8]; legatis denique insignibus missis, ludis illis saecularibus, etiam absentes, velut praesentes interfuimus. Hodie vero e Collegii illius professoribus unum revera praesentem videmus, virum et suo et patris et Collegii sui nomine nobis dilectum. Donec Alpium inter culmina ingentes illae glaciei moles desuper paulatim descendunt, tam diu patris illius nomen

[1] Adam Sedgwick, Professor of Geology, 1818–73. [2] W. H. Thompson, D.D., Master of Trinity. [3] Euripides, *Bacchae*, 902 f. [4] Henry Montagu Butler, D.D., Head Master of Harrow, 1859–85; Dean of Gloucester, 1885; Master of Trinity since 1886. [5] Westminster School, and Corpus Christi College. [6] Appointed Professor of Modern Literature at Lampeter in 1865. [7] Vicar of St Pancras, 1877–86. [8] The Commemoration (in Nov. 1886) of the 250th Anniversary of the founding of Harvard.

superstes vivet, qui, in Republica non magna natus, Rempublicam maximam gloriae suae fecit participem, expertus scilicet vetera illa verba quam vera essent:—

'omne solum forti patria est, ut piscibus aequor,
ut volucri vacuo quicquid in orbe patet'[1].

Filii vero famam patre tanto non indignam, quibus potissimum verbis exsequi potero? Utinam tu mihi hodie adesses,

'o testudinis aureae
dulcem quae strepitum, Pieri, temperas;
o mutis quoque piscibus
donatura cycni, si libeat, sonum'[2].

Atqui Musa illa vocata non audit; rogata tacet; virumque praeconio altiore dignum sermone pedestri laudandum relinquit. Ergo, utcumque possumus, virum libenter laudamus, qui, cum ingenii sui ope aeris thesaurum ingentem invenisset, Academiam suam divitiarum suarum amplitudine ornavit, iudice me (insusurrare mihi videtur Horatius), iudice me, 'non sordidus auctor naturae verique'[3]. Quid autem de vivario illo dicam, aequoris Atlantici prope marginem ulteriorem condito, ubi maris immensi miracula minutissima ab hoc viro accuratissime examinantur, ubi oceani ipsius e penetralibus profundis rerum naturae veritas ipsa audacter extorquetur? Satis erit hodie de veritate illa dicere quod olim de Romanorum virtute dictum est:—

'merses profundo; pulchrior evenit'[4].

Duco ad vos marinae praesertim zoologiae indagatorem indefessum, ALEXANDRUM AGASSIZ.

---

## 20 *June* 1887

(118) DIEM faustum hodie celebramus; celebramus diem quo Regina nostra dilectissima nomine regio primum salutata est. Optimis igitur auspiciis virum salvere hodie iubemus, qui ab ipsa Regina plus quam semel nuper titulo honorifico est ornatus. Illi vero tituli non ipsi tantum honori, sed etiam toti Academiae sunt voluptati; urbis enim maximae praefectus nominatus, filii nostri nomine gloriatur. Scholae magnae[5] discipulus, Collegii maximi alumnus, nuper iuventutis suae memor, Almae Matri aulam suam hospitalem patefecit[6]. Interim quam varia rerum experientia spectatus et probatus est! Olim colonias nostras remotissimas invisit; deinde, patriae redditus, non modo pacis de artibus bene meritus est, sed militibus quoque voluntariis conscribendis fortiter incubuit. Neque Martem tantum est veneratus; sed etiam ipsum Mercurium, et mercaturae et palaestrae pariter patronum, non infeliciter coluisse confitetur. Mercurii minister tam insignis 'Mercurialium virorum'[7] praeconio non indignus est; quique

[1] Ovid, *Fasti*, i 493 f. Louis Agassiz (1807–73), the author of important papers on the movements of glaciers, on fossil fishes, and many other subjects, left Switzerland for the United States in 1846. [2] Horace, *Carm.* iv 3, 17. [3] *ib.* i 28, 14. [4] *ib.* iv 4, 65. [5] Rugby. [6] The Cambridge Banquet at the Mansion House, 20 April, 1887. [7] Horace, *Carm.* ii 17, 29.

'Martem tunica tectum adamantina'[1] olim colebat, idem pacis purpura hodie a vobis non immerito vestitur.

Vobis praesento urbis Londiniensis praefectum, baronettum insignem, REGINALDUM HANSON.

(119) Sequitur deinceps Academiae Sydneiensis procancellarius, qui Academiae illi nascenti inter primos adscriptus, inter aequales suos litterarum humaniorum et philosophiae studiis excellebat. Neque in toga tantum erat insignis; sed etiam coloniae illius defendendae causa cives suos ad arma quondam vocavit. Idem inter populares suos et senator olim et patronus iuris peritissimus, postea iudex integerrimus exstitit. Data est iudici nostro, ut accepimus, difficilis et molesta illa iuris dicendi provincia, quae ad quaestiones matrimonii pertinet. Saepe, ut opinor, vincula vitae consociatae parum felicia nutu suo dissolvit; nonnumquam fortasse coniuges sortem iniquam sine causa conquerentes, in pristinam felicitatem restituit. Iudicis tanti consiliis colonia illa nobis coniunctissima diutissime utatur; vitaeque communis vinculis indies artioribus nobiscum consociata, foederis aequi felicitate in perpetuum fruatur.

'Felices ter et amplius
quos irrupta tenet copula'[2].

Duco ad vos iudicem doctissimum, WILELMUM CAROLUM WINDEYER.

(120) Incedit proximus Academiae Calcuttensis procancellarius, vir de imperio nostro inter Indos administrando bene meritus, vir litterarum quoque laude insignis. Sive Indiae totius historiam uno in libello contexit, sive Indorum de linguis gentibusque vetustis disputat, sive Orissae rura late pererrat, seu provinciae Bengalensis annales evolvit, seu proconsulis magni vitam morte immatura abrepti describit[3], ubique scriptorem elegantem, eruditum, eloquentem agnoscimus. Quid dicam de immensa illa voluminum serie, in quibus rerum ad Indiam administrandam pertinentium multitudo prope infinita, viri tanti ab adiutoribus optimis industria admirabili undique collecta, ab ipso ordine lucido disposita et digesta est?[4] Opera illa magna, magno imperio, magna gente digna esse etiam exterae nationes confitentur. Talium certe virorum laboribus vetera illa poëtae verba, urbem Romanam laudantia, nunc demum de gente Britannica inter Indos late imperante vera esse comprobantur:

'haec est, in gremium victos quae sola recepit
humanumque genus communi nomine fovit
matris, non dominae ritu, civesque vocavit
quos domuit, nexuque pio longinqua revinxit'[5].

Duco ad vos equitem illustrem, WILELMUM WILSON HUNTER.

(121) Provincia Canadensis quam fidelis in Reginam sit, et olim notum est et nuper denuo luculenter comprobatum. Provinciae illius e viris primariis unus adest, qui nuperrime inter Canadenses suos, cum collega non minus munifico[6] consociatus, anni tam

[1] Horace, *Carm.* i 6, 13. [2] *ib.* i 13, 17 f. [3] *Life of Lord Mayo.* [4] 128 volumes of 'statistical survey', condensed into the nine volumes of *The Imperial Gazetteer of India* (1881). [5] Claudian, *de consulatu Stilichonis*, iii 150–3. [6] Sir George Stephen, Bart.; afterwards Lord Mount-Stephen.

felicis in memoriam, aegrotantium in usum templum quoddam salutis suo sumptu dedicavit[1]. Idem liberalitate admirabili viae illi ferreae muniendae opitulatus est, quae nuper non modo provinciae illius regiones remotissimas artius coniunxit, sed etiam imperii nostri partes, temporis intervallo late disiunctas, velut propius adduxit. Iuvat diei illius memoriam repetere, quo ipse operi illi ingenti velut manum extremam imposuit, viaeque tantae clavum ultimum adegit. Non auro splendido, ut alias, sed ferro simplici solidoque clavus ille ultimus factus erat; sine ullo epularum apparatu, sine ulla orationum magniloquentia, in Columbiae Britannicae silvarum solitudine, turba non magna adsistente, magnum illud laboris immensi monumentum ad finem felicissimum perductum est[2]. Videor mihi rursus poëtam illum veterem imperii nostri partes tam diversas in unum coniunctas quasi praesagientem audire:

> 'huius pacificis debemus moribus omnes
> quod veluti patriis regionibus utitur hospes,
> quod sedem mutare licet, quod cernere Thulen
> lusus et horrendos quondam penetrare recessus,...
> quod cuncti gens una sumus'[3].

Duco ad vos equitem munificum, DONALDUM ALEXANDRUM SMITH[4].

(122) Vetere proverbio dicimus ex oriente esse lucem. Atqui in extremo orientis sinu, in imperio illo Iaponico quod solis orientis ipsam sedem sese iactat, nonnulli exstiterunt qui, patriae suae inter lumina merito numerati, etiam e regionibus solis prope occasum positis lucem novam sibi reddi posse arbitrati sunt. Ex illis unus hodie nobis advectus est, vir liberali in primis candidoque iudicio praeditus, qui popularibus suis persuasit, ut optimae spei adulescentes aliquot ad celeberrimam quamque Academiam occidentalem educandos identidem mitterent. Ipse nuper, cum adiutore optimo[5] consociatus, ad Europae gentes legatus missus est, ut non modo de universa disciplinarum academicarum ratione, sed praesertim artium elegantiorum de studiis inquireret. Utinam populares eius, dum a gentibus occidentalibus utilia quaedam acquirunt, quicquid sua in arte, suo in vestitu, pulchrum est, ne amittant. In picturis Iaponicis fere omnia nitida, laeta, lumine collustrata sunt; nulla apparet umbra: non aliter insulae illae orientales, talium virorum consiliis indies clariores redditae, nulla rerum adversarum umbra obscurentur; sed oceani pacifici inter fluctus cum orbis terrarum gentibus concordiae vinculis coniunctae, solis orientis regionem semper novo splendore illustrent.

Duco ad vos Academiae Tokiensis procancellarium, ARATA HAMAO.

(123) Iuvat tandem pervenire ad historiae naturalis professorem Harvardianum, botanicorum transmarinorum facile principem. Annorum quinquaginta intra spatium de scientia sua pulcherrima quot libros, eruditione quam ampla, genere scribendi quam admirabili composuit. Quotiens oceanum transiit, ut Europae herbaria diligentius perscrutaretur, virosque in sua provincia primarios melius cognosceret. In aliorum laboribus examinandis, recensendis, nonnumquam leviter corrigendis, iudicem quam

[1] The Victoria Hospital in Montreal. [2] The driving of the last spike of the Canadian Pacific Railway on 5 Nov. 1885 (described in *Quarterly Review*, Jan. 1887, p. 132 f). [3] Claudian, *de consulatu Stilichonis*, iii 154–9. [4] Afterwards Lord Strathcona. [5] Mr Okakura, Dec. 1885.

perspicacem, quam candidum, quam urbanum sese praebuit. Quanta alacritate olim inter populares suos occidentales Darwini nostri solem orientem primus omnium salutavit, arbitratus idem doctrinam illam de formarum variarum origine causam aliquam primam postulare, et fidei de numine quodam, quod omnia creaverit gubernetque, esse consentaneum. Viro tanto utinam contingat, ut opus illud ingens, quod Americae Borealis Florae accuratius describendae olim dedicavit, ad exitum felicem aliquando perducat. Illum interim, qui scientiam tam pulchram suis laboribus, sua vita, tam diu illustravit, usque canam ad senectutem, ut poëta noster ait, 'vitae innocentis candidum florem gerens'[1],—illum, inquam, his saltem laudis flosculis, hac saltem honoris corolla, libenter coronamus.

Plurimos in annos Academiae coronam illustriorem reddat Florae sacerdos venerabilis, ASA GRAY.

---

## 27 *Oct.* 1887

(124) QUAM libenter hodie Collegii maximi alumnum, Christi militem, salutamus, qui stipendiis sacris inter Indos approbatus, Indiae regionis ipsius episcopus designatus est, quam Alexander ille magnus olim victoria lustravit. Scilicet inter Hyphasin flumen, Alexandri itinerum terminum, et fabulosi illius Hydaspis ripas, victoriae non unius conscias, militis nostri praetorium propediem collocabitur. Mox in castra illa longinqua rediturus, saepenumero, nisi fallor, militiae suae rudimenta prima prope Camum posita animo grato respiciet; in excubiis illis sacris procul occupatus, et vestro et omnium bonorum auxilio fortiter adiuvabitur; tanto denique itineris spatio a nobis divisus, sed idem imperii non orbis terrarum finibus terminati minister constitutus, ex ipso Hyphasis sui margine vosmet ipsos Alexandri verbis, Alexandro felicior, non frustra alloquetur: '*Vos oro quaesoque ne alumnum commilitonemque vestrum deseratis*'[2].

Duco ad vos archidiaconum venerabilem, viri optimi[3] successorem dignum, HENRICUM IACOBUM MATTHEW.

(125) Nuper in hoc ipso loco Academiae Sydneiensis procancellarium, iudicem sapientem, honoris causa salutavimus[4]; hodie Academiae eiusdem e professoribus unum, unum ex alumnis nostris, nobis paulisper redditum, non minore animi voluptate iubemus salvere. Christi Collegio abhinc annos septendecim adscriptus, quamquam nullo adhuc gradu Academico inter nosmet ipsos ornatus erat, audivit tamen scientiae vocem ad coloniam nostram remotissimam vocantis, vocantemque secutus, primum mineralogiae, deinde etiam rei chemicae, professor inter Sydneienses nominatus est. Illic insignia eius et in scientias illas et in coloniam nostram et in Academiam Sydneiensem merita, inter peritos satis nota esse constat. Cuius rei ut unum saltem exemplum proferam, colonis illis nostris, de provinciae suae metallis anxie quaerentibus, dedit noster identidem responsa civitati salutaria; scilicet nunc quoque, velut olim in ipsa Roma, *sapientis domus est*

[1] 'Wearing the white flower of a blameless life' (from Tennyson's *Dedication of the Idylls*).
[2] Curtius, ix 2, 28. [3] Thomas Valpy French, first Bishop of Lahore, 1877–87. [4] No. 119 *supra*.

*oraculum civitatis*[1]. Ergo rerum naturae vatem tam egregium, veritatis indagatorem tam indefessum, Artium Magistrum merito nuncupamus.

Duco ad vos societatis illustris non unius socium, ARCHIBALDUM LIVERSIDGE.

## 8 *March* 1888

(126) QUANTO spiritu instincta sunt verba illa a poëta Romano Ulixi quondam tributa:

'nam genus et proavos et quae non fecimus ipsi,
vix ea nostra voco'[2].

Non aliter alumnus ille noster, quem Academiae nomine salutamus, proavos quidem suos, viros fortes, nominare hodie nos sine dubio vetabit, avum tamen patremque commemorare fortasse patietur,—patrem, inquam, militem bello insignem[3], avum vero urbis Dublinensis magistratum summum, qui Hibernos olim tumultuantes, sua fortitudine, sua moderatione, pro virili parte compescuit[4]. Ipse, qua est modestia, inter alumnos nostros fuisse animo grato confitetur, Cami prope ripas litteras humaniores dilexisse, Trivonae in margine annos triginta laboribus sacris operam dedisse[5]. Illic Episcopi Lichfieldiensis archidiaconis adscriptus, eidem nuper adiutor datus est, et episcopatus honore cumulatus est. Laetamur profecto eum qui adhuc, archidiaconi in munere, episcopo suo velut oculus exstitit, provinciaeque sibi creditae minister perspicax invigilavit, ipsum tandem campum quendam ampliorem esse nactum, ubi virtus eius latius excurrere atque etiam melius possit perspici.

Duco ad vos baronettum insignem, virum admodum reverendum, LOVELACE TOMLINSON STAMER, episcopum Salopiensem.

## 24 *May* 1888

(127) ADEST ex alumnis nostris unus, qui quondam inter nosmet ipsos litteris humanioribus Musisque (Thaliae praesertim, nisi fallor) deditus, deinde Collegii Marlburiensis magistris adscriptus, postea in agri Eboracensis viculo quodam, oratoris illius nostri Rogeri Aschami[6] solo natali, annos fere viginti laboribus sacris fortiter incubuit[7]. Idem nuper alumno nostro, episcopo Riponensi, viro disertissimo[8], adiutor datus est, simul in agro Dunelmensi loci illius rector nominatus qui episcopi insignis non unius memoriam conservat[9]. Illic habebit ante oculos episcoporum priorum, episcoporum qui nunc sunt illustrium exemplar; habebit intus laborum a sese fideliter gestorum conscientiam. Nihil igitur hodie restat quam ut alumno nostro, grave munus inituro, omnia fausta comprecemur, votisque optimis in provinciam novam profecturum prosequamur.

[1] Cp. Cicero, *De Oratore*, i 200. [2] Ovid, *Met.* xiii 140 f. [3] Captain Sir Lovelace Stamer. [4] Sir Wm Stamer. [5] Rector of Stoke-upon-Trent from 1858. [6] Public Orator, 1546–54. [7] Rector of Kirkby Wiske, 1866–88. [8] Wm Boyd Carpenter. [9] Rector of Stanhope from 1888. The following Rectors of Stanhope became Bishops:—Cuthbert Tunstall (1508–20), Bp of London and Durham; Joseph Butler (1725–40), Bp of Bristol and Durham; Edmund Keene (1740–71), Bp of Chester and Ely; Thomas Thurlow (1771–87), Bp of Lincoln and Ely; and Henry Philpotts (1820–31), Bp of Exeter.

Duco ad vos virum strenuum, sagacem, amabilem, IOANNEM IACOBUM PULLEINE, episcopum de Penrith consecratum[1].

---

## 9 *June* 1888

(128) INTER has doctrinae sedes, Regum auxilio antiquitus fundatus, Principum adventu hodie illustratas, quantum iuvat Principis nostri filium, Principis Alberti Cancellarii nostri nepotem, Academiae totius verbis salutare. Salutamus Principem et suo et matris pulcherrimae et Reginae augustissimae nomine nobis omnibus carissimum. Recordamur prima disciplinae rudimenta fluminis Devoniensis in aestuario amoeno tolerata[2]. Recordamur itinera illa longinqua, in quibus (velut olim cum Mentore Telemachus) regiones remotissimas invisit, invisit tot colonias nobis coniunctissimas, invisit insulas illas occidentales quae oceani fluctus, tot victoriarum nostrarum conscios, gloriae Britannicae velut tropaeis distinguunt[3]. Recordamur quali urbanitate inter nosmet ipsos nuper versatus sit; quali morum modestia ipse 'princeps iuventutis' iuventuti illi Academicae exemplar exstiterit, in qua spes patriae positas esse dixerim. Quantum de ipso in posterum sperare liceat, vitae praeteritae ex omine confidenter auguramur. Regia in domo tot exempla sibi ad imitandum proposita secutus, nullum alium sibi finem proponet, quam patriae prodesse et imperii totius commodis consulere. Interim, velut hodie Cancellarii nostri prope sellam curulem, non aliter imperii Britannici propter solium augustum adest utrimque Princeps optimus,—

> 'hinc pater Aeneas,
> et iuxta Ascanius, magnae spes altera Romae'[4].

Duco ad vos ALBERTUM VICTOREM CHRISTIANUM EDVARDUM WALLIAE PRINCIPEM.

(129) Adsurgit proximus Academiae Oxoniensis Cancellarius, qui inter maiores suos et Wilelmum et Robertum Cecilium, Cancellarios illos nostros, numerat. Ceciliorum autem genti quantum debeat Britannia, non modo Reginae Elissae testatur aetas, sed etiam Victoriae saeculum denuo comprobat. Adest vir de India administranda bene meritus; adest legatus ille qui, cum collega magno[5] consociatus, pacem nobis et honorem ex Europae consiliis reportavit. Adest partium in civitate nostra magnarum, hodie certe maximarum, dux acer intrepidusque, qui imperii nostri dignitatem totiens inter exteros defendit, quique insularum Britannicarum partes in unum coniunctas dirimi non patitur. Adest orator denique subtilis, acutus, lepidus, sed idem, si quando res poscit, vehemens, animosus, gravis; cuius genus dicendi parum describerem, si Horati verbis usus 'vincere Caecilium gravitate'[6] dicerem: dixerim potius Cecilium, non gravitate tantum, sed gravitate cum lepore quodam admirabili commixta vincere.

Duco ad vos virum admodum honorabilem, ROBERTUM CECILIUM, MARCHIONEM DE SALISBURY.

[1] Subsequently Bishop of Richmond. [2] On board the *Britannia* at Dartmouth. [3] The cruise of the *Bacchante*. [4] Virgil, *Aen.* xii 166, 168. During the delivery of this speech, H.R.H. Albert Edward, Prince of Wales (who was accompanied by the Princess of Wales), was seated to the right of the Chancellor, while Prince Albert Victor stood on the Chancellor's left. [5] Lord Beaconsfield, who (with Lord Salisbury), on 16 July, 1878, brought back 'peace with honour' from the Congress of Berlin. [6] Horace, *Epp.* ii 1, 59.

(130) Quam libenter intuemur, Academici, Academiarum duarum[1] deinceps Rectorem, virum inter Caledoniae lumina merito numeratum, virum in Britanniae Senatu insignem, virum et domi et peregre approbatum, virum de imperio nostro per totum orbem terrarum foedere quodam artiore paulatim propius adducendo praeclare meritum. Hodierno certe die, quo sine ullo partium studio optimum quemque ingenue laudamus, iuvat meminisse ab hoc viro luculenter esse demonstratum in rebus exteris consiliorum consuetudinem quandam non partium mutationibus obnoxiam sed unam perpetuamque esse persequendam[2]. Novimus quali eloquentia et scientiam illam quae vitae communis societatem investigat olim illustraverit, et iuventuti Academicae patriae historiam, patriae amorem postea commendaverit[3]. Novimus quanta liberalitate, balnearum apparatu splendido donato, civium tenuiorum vitam iucundiorem nuper reddiderit[4]. Munificentiae tantae in memoriam putabit fortasse quispiam, virum tot titulis clarioribus ornatum, etiam 'de balneo equitem' debere nominari. Equitis certe nomen non prorsus aspernabitur; etenim ne nunc quidem, inter rerum graviorum curas, iuventutis suae studia omnino obliviscitur, sed nonnumquam, versus illius Horatiani memor,

'gaudet equis canibusque et aprici gramine campi'[5].

Duco ad vos virum insignem, ARCHIBALDUM PHILIPPUM PRIMROSE, COMITEM DE ROSEBERY.

(131) Sequitur deinceps vir insignis, Angliae totius haud ita pridem Cancellarius. Magnum profecto est, munere quod civi possit contingere omnium praestantissimo plus quam semel cum dignitate singulari esse functum; maius fortasse, munus illud, cum primum oblatum sit, propter religionem quandam detrectavisse. Magnum amicitiae vinculum eadem de republica velle; maius virtutis documentum, etiam ab amicis veteribus non sine dolore dissentire, si quando eorum consiliis ipsa respublica in discrimen adduci videatur. Ecclesiae quam gratus carminum sacrorum libellus ille aureolus a viro tanto compositus[6]; quanto autem gratius, quod idem ipsa Ecclesiae iura voce neque trepida neque temeraria identidem defendit[7]. In ipso quanta iuris scientia, quanta auctoritas, quanta constantia. Qui inter Oxonienses suos olim 'longa ferae bella Numantiae'[8] versibus Vergilianis aptavit, idem non iam in carmine condendo, sed in vitae totius ratione constituenda, legi illi Horatianae fidelissime paruit:—

'servetur ad imum
qualis ab incepto processerit et sibi constet'[9].

Duco ad vos virum illustrem, ROUNDELL PALMER, COMITEM DE SELBORNE.

(132) Partem alteram esse audiendam inter Britannos quidem ubique constat. Hoc iubente, Britanniae Senatus, in partes plures divisus, olim didicit ne quartam quidem partem esse neglegendam[10]. Eidem fortasse laus eadem quondam tribuenda erat, quae

[1] Aberdeen and Edinburgh. [2] As Foreign Secretary in 1886. Cp. *The Foreign Policy of Lord Rosebery* (1901). [3] Addresses delivered at Glasgow (1874), Aberdeen (1880), and Edinburgh (1882). [4] The gift of a swimming-bath to the People's Palace, 14 May 1888. [5] *Ars Poëtica*, 162. [6] *The Book of Praise*, 1862 etc. [7] *A defence of the Church of England against Disestablishment*, 1886, etc. [8] Horace, *Carm.* ii 12, 1. [9] *Ars Poëtica*, 126 f. [10] The 'Fourth Party' of 1880–85.

poëtae magni Florentini in paradiso ipsi poëtae propterea tribuitur, quod in republica partem sibi ipsi solus fecerit[1]. Sumptuum publicorum censor tam severus, ut Romanorum sub imperio sine dubio inter quinqueviros minuendis publicis sumptibus numerandus fuisset, olim ingenue confessus est Principis nostri inter Indos itinera summum splendorem debere comitari. Indiae in Britannia administrandae paulisper praepositus, viderat ipse provinciae illius immensae magnitudinem, audierat laudes suas linguis prope ignotis celebratas. Audiet hodie non vatum Indorum carmina, sed poëtae sibi non ignoti, ipsius Horati verba, dum idcirco laudatur quod genere nobili natus virisque primariis acceptus, etiam plebi non minus carus est, velut alter Mercurius, 'superis deorum gratus et imis'[2]. Audiet poëtae eiusdem verba, quae ad se ipsum in Senatu non illepide transtulit[3]:—

'non ebur neque aureum
mea renidet in domo lacunar'.

Addere potuisset, quod prae modestia non addidit:

'at fides et ingeni
benigna vena est pauperemque dives' (divitemque pauper)
'me petit'[4].

Duco ad vos virum lepidum, versutum, strenuum, audacem, DOMINUM RANDOLPH CHURCHILL.

(133) Salutamus deinceps virum doctissimum, qui in Italia prope pulcherrimum orbis terrarum sinum, montis Vesuvii in vicinia natus, in Bavaria inter Monacenses a professore illo eruditissimo educatus est, quem historiae ecclesiasticae Nestorem nominaverim[5]. Idem Britanniae inter Senatores delectus et Senatus illius ordini superiori adscriptus, postea in ipsa Roma fidei Catholicae antiquae acerrimus defensor exstitit. Quid dicam de libellis illis, quos sive de Henrico octavo et Wolseio[6] sive de Sancti Bartholomaei die fatali[7] conscripsit? Quid de tot litterarum monumentis sive libertati vindicandae sive veritati investigandae sive rerum gestarum historiae fideliter narrandae consecratis? Si Plinius ille, qui avunculi sui eruditissimi cum memoria consociatum montem Vesuvium exardescentem descripsit, viri huisce laudes hodie celebrare potuisset, sine dubio verbis eisdem usus esset, quibus unum ex amicis suis posteritati tradidit:—'nihil est illo gravius, sanctius, doctius;...quantum rerum, quantum exemplorum, quantum antiquitatis tenet! Nihil est quod discere velis, quod ille docere non possit. Mihi certe, quotiens aliquid abditum quaero, ille mihi thesaurus est'[8].

Duco ad vos virum in historia ecclesiastica eruditissimum, BARONEM ACTON.

(134) Adest deinceps vir in rebus omnibus quae ad pecuniam pertinent peritissimus, quem tabularum publicarum Cancellarium appellare velim; ipsum tamen arbitror, quippe qui litteris Latinis excultus sit, aerarii praefectum malle nominari. Qui quot civium admirationem sibi nuper idcirco conciliavit quod, non partium studio sed patriae amore instinctus, maluit optimatium consiliis interesse quam amicos veteres in vias novas

[1] *Paradiso*, xvii 68 f. [2] Horace, *Carm.* i 10, 20. [3] Speech on 22nd May, 1884. [4] Horace, *Carm.* ii 18, 1 f, 9 f. [5] Dr Döllinger. [6] *Quarterly Rev.* Jan. 1877. [7] *North British Rev.* Oct. 1869. [8] Pliny, *Epp.* i 22, 2.

discedentes sequi. Olim in Senatu Britannico Academiarum nostrarum praemia doctissimo cuique sine ullo discrimine patefacienda censuit. Idem postea legatus pertinax ab Ottomannorum imperio, ut Thessaliae provinciam Graeciae redderet, impetravit. Inter illos igitur qui litterarum amore imbuti sunt, quis est quin animo grato illum respiciat, cuius auxilio et 'Thessala Tempe' et 'Pindi iuga' et 'Larissae campus opimae'[1],—tot loca sive ipsa regionis amoenitate, sive rerum ibi gestarum memoria insignia,—genti illi antiquitus illustri denuo donata sunt? Beneficium tam praeclarum huic imprimis acceptum rettulimus inque memoriae tabulis libenter inscripsimus.

Duco ad vos Georgium Ioachim Goschen.

(135) Academiae nostrae consuetudini antiquae consentaneum est illos e regni totius Senatoribus quos Senatus noster suis delegit suffragiis, tempore idoneo Doctoris titulo honoris causa ornare. Inter tot viros primarios conspicitur hodie senator ille noster qui in Senatus Britannici institutis usu et experientia iampridem probatus est, quique Senatores ipsos, quibus in rogationibus examinandis et corrigendis praeerat, totiens monebat, ut ordinis illius amplissimi dignitatem conservarent[2]. Ergo vir in legibus nostris rite constituendis tanta cum gravitate tam diu versatus Iuris Doctor merito nominatur, nisi forte, ut est et litteris excultus, et Musis (nisi fallor) deditus, et litteris nostris prope omnibus huc illuc etiam e Collegio in Collegium[3] transmittendis praepositus, Litterarum Doctor mavult vocari. Sed nomen utrumcumque libentius accipit, iure optimo doctor creatur.

Duco ad vos Henricum Cecilium Raikes.

(136) Hiberniae administratio quam ardua, quam molesta sit, inter omnes constat. Viro forti certe et intrepido opus est, ut insularum nostrarum pars illa magna consiliis firmis, consiliis iustis, omnium bonorum in utilitatem, omnium malorum in terrorem, gubernetur. Virum talem inter Britannos atque adeo inter alumnos nostros, plus quam semel vidimus; virum talem hodie titulo nostro honorifico libenter ornamus, qui necessitudinis vinculis plurimis nobiscum consociatus, idcirco tot civium bonorum plausu excipitur quod vincula illa, quae regni totius partes inter sese coniungunt, divelli non sinit. Talium virorum dum consiliis utimur, tria illa iuncta in uno quis separabit?

Duco ad vos Arthurum Iacobum Balfour[4].

(137) Viri de iure et historia bene meriti filius, Academiae Caledoniae plus quam unius alumnus, miles et in bello et in pace insignis, non nostro, qualecumque est, indiget praeconio. Quotiens ipsum adspicimus, totiens non sine dolore quodam recordamur, quantum inter Indos pro patria pugnando passus sit[5]. Recordamur belli Crimeani tempore res illas fortissime gestas, quibus ipse interfuit, Bospori Cimmerii fauces occupatas, expugnatam

[1] Horace, *Carm.* i 7, 4—11. [2] Chairman of Ways and Means, and Deputy Speaker. [3] Early in 1886, before Mr Raikes was appointed Postmaster General, the 'College Messenger Post,' started by St John's, was suppressed as an infringement of the privileges of the Post Office (*Eagle*, xiv 113). [4] Then in the second year of his tenure of the office of Secretary for Ireland, 1887–91. [5] Major Alison lost his left arm at the Relief of Lucknow, Nov. 1857.

Sebastopolin. Recordamur denique ab eodem, imperatoris magni ductu et auspicio[1], victorias ab Africa, non modo littoris aurei ex propinquo[2] sed etiam Nili prope ostia[3], reportatas. Illum igitur cui regni totius Senatus publice quondam gratias egit, eundem nostro quoque in senaculo libenter laudamus; civiumque omnium nomine, qui ob patriam defendendam arma sponte sumpserunt, iudicem eorum candidum et benignum Iuris Doctorem merito creamus.

Duco ad vos baronettum 'insignem fama et felicibus armis'[4], ARCHIBALDUM ALISON.

(138) Salutamus deinceps Regiae Societatis praesidem, professorem nostrum Lucasianum, Senatorum nostrorum omnium consensu Britanniae Senatoribus additum; quem in munere illo triplici Newtoni nostri in vestigiis insistere gloriamur. Atqui ipse, qua est morum suavitate et modestia, vix tali sese honore dignatur, sed a plausu populari remotus et seclusus, templum quoddam serenum occupat, ubi reverentia debita rerum naturae miracula perscrutatur, ubi 'in statione tranquilla collocatus'[5] lucis leges obscuras observat, observatas ingenii sui lumine illustrat. Viro tali rerum naturam contemplanti crediderim apparere nonnumquam sedes illas quietas,

> 'quas neque concutiunt venti, nec nubila nimbis
> aspergunt, nequi nix acri concreta pruina
> cana cadens violat, semperque innubilus aether
> integit, et large diffuso lumine rident'[6].

Duco ad vos virum illustrem, Professorem STOKES.

(139) Venio ad nomen physicorum professoris quem non sine desiderio nuper amisimus[7], viri cum Cancellarii nostri[8] munificentia haud ita pridem consociati. Ex illo velut fonte, liberalitatis flumen amplum professoris nostri in provinciam defluxit inque alias Academiae partes redundavit. Ipse fontium exsilientium et aquarum destillantium naturam quam feliciter exploravit; caeli colorem illum caeruleum quam dilucide explicavit; quicquid audiendi, quicquid videndi, ad rationes intimas pertinet, quam sapienter interpretatus est; quotiens in rerum natura eventis specie quidem inter sese diversis causas easdem subesse ostendit. Quam profundam rei mathematicae *θεωρίαν*, ut aiunt, cum quanta in experimentis instituendis sollertia coniunxit; quam subtilem denique scientiae cognitionem cum sensu illo communi consociavit, qui non in magna tantum fortuna sed in omni vitae condicione rerum omnium est revera rarissimus[9].

Duco ad vos IOANNEM WILELMUM STRUTT, BARONEM RAYLEIGH.

(140) Scientiam Chemicam et in bello et in pace utilem esse, quis negabit? Heri in hoc ipso loco virum hunc insignem docentem audivistis, quo potissimum modo scientia illa populi saluti consulere et pericula pacis in artibus suscepta possit avertere[10]. Idem

[1] Sir Garnet Wolseley. [2] Ashantee Expedition, 1873–4. [3] Battle of Tel-el-Kebir, 1882. [4] Virgil, *Aen.* vii 745. [5] Seneca, *De Ira*, iii 6, 1, 'sublimis animus, quietus semper et in statione tranquilla conlocatus'. [6] Lucretius, iii 19 f. [7] Lord Raleigh was Professor of Experimental Physics from 1879 to his resignation in 1884. [8] William Cavendish, seventh Duke of Devonshire, founder of the Cavendish Laboratory. [9] Juvenal, viii 73. [10] Rede Lecture on 'Applications of Science to the protection of Human Life.'

Martis fulmina illa antiquis ignota quam familiariter tractat; pulverem illum formidulosum quo Bellona gaudet, quot experimentis vexat; quam admirabilem in modum velut Olympius ille Aristophanis, fulgurat, tonat, omnia permiscet[1]. Atqui non minus quam Pericles ille Atheniensis, qui tot insularum imperium civitati suae conciliavit, inter ipsa tonitrua audit tot coloniarum Britannicarum uno in imperio coniunctarum vocem, et illorum consiliis pro virili parte opitulatur qui in ipsa *μητροπόλει* artium et scientiarum templum quoddam imperio tanto dignum consecrare voluerunt[2]. Templi illius e sacerdotibus unum, cuius praeceptor coram Principe nostro in hoc senaculo quondam laudatus est[3], hodie coram eodem, templi illius praeside illustrissimo, titulo nostro libenter ornamus.

'sunt hic etiam sua praemia laudi;
sunt lacrimae rerum et mentem mortalia tangunt'[4].

Duco ad vos Hofmanni discipulum, Faradai successorem, FREDERICUM AUGUSTUM ABEL.

(141) Perveni tandem ad Professorem nostrum Sadlerianum, virum non modo in recentioris quae dicitur Algebrae provincia, sed etiam studiorum mathematicorum in toto regno inter principes numeratum; qui, quamquam iuris peritia honores summos adipisci poterat, maluit sese scientiae illi dedicare, quae verbis quam paucissimis, quam illi quae verbis quam plurimis, rerum veritatem exprimere conatur. Quantum tamen prudentia eius Academiae profuerit, et Senatus totius Concilium et Collegium plus quam unum testantur; neque Cami tantum prope ripas sed etiam in ipsa Europa atque adeo trans aequor Atlanticum fontes eius aliis patuerunt[5]. Idem, velut alter Socrates, ipsi rerum pulchritudini et veritati mentis oculis contemplandae sese consecravit, arbitratus illa sola quae studiorum suorum in puro velut caelo sint, revera esse, illorum autem imagines quas *φαινόμενα* vocamus, velut specus *εἴδωλα* videri; ipsam vero pulchritudinem percipi quidem posse, sed non omnibus explicari. Quam dilucide tamen regnum suum quondam non campo deserto comparavit, sed regioni cuidam pulcherrimae primum e longinquo prospectae, cuius partem unamquamque posse deinde peragrari, cuius et clivos et valles, et rivos et rupes, et flores et silvas posse propius maxima cum voluptate aspici[6]. Diu, inter numina silvestria, regionem illam laetam feliciter pererret Professor noster insignis, ARTHURUS CAYLEY.

(142) Extra ipsas Athenas, stadiis fere decem ab urbe remotus, prope ipsam Platonis Academiam, surgit Coloneus ille tumulus Sophocleo carmine olim laudatus, Neptuni templo quondam ornatus, astronomi magni Metonis cum memoria consociatus. Et nos Colonum nostrum iactamus, clivum illum spatio a nobis eodem distantem, locum arboribus

[1] Aristophanes, *Ach.* 531; Cicero, *Orator*, 29. [2] Sir Frederick Abel was Organising Secretary of the Imperial Institute, from 1887. [3] On 4 June, 1864, the degree of LL.D. was conferred on A. W. Hofmann in the presence of H.R.H. Albert Edward, Prince of Wales, who had received an honorary degree on the previous day. [4] Virgil, *Aen.* i 401 f. The degree was conferred a few days after the lamented death of Lady Abel. [5] In 1882, Prof. Cayley gave a course of lectures at the Johns Hopkins University, Baltimore, towards the end of Prof. Sylvester's tenure of the Professorship of Mathematics in that University. [6] The above two sentences were suggested by passages in Prof. Cayley's *Address as President of the British Association*, Sept. 1883; *Nature*, 20 Sept., pp. 492 *b*, and 496 *b*.

obsitum, avibus canorum, ubi in templo quodam stellis observandis dedicato vivit Neptuni ipsius inventor. Quid si Colono nostro deest Cephisus? sed aqua de clivo illo antiquitus deducta, Collegii Herscheliani sub hortis transmissa, Newtoni in Collegio in fontem exsilit[1]. Quid si Neptuni inventi gloria cum altero[2] participatur? sed, gloriae illius geminae velut imago perpetua, Geminorum in sidere est stella quaedam quae caeli totius inter stellas duplices prae ceteris fulget. Idem neque stellarum geminarum cursus neque Saturnum neque Uranum inexploratum reliquit; neque faces illas caelestes, Leonides vocatas, quas ter in annis fere centenis orbes suos magnos conficere ostendit; neque motum illum medium lunae qui cum motu diurno terrae collatus per saeculorum lapsus paulatim acceleratur[3]. Talium virorum laudibus non debet obesse quod inter nosmet ipsos vivunt; pravum enim malignumque foret 'non admirari hominem admiratione dignissimum, quia videre, alloqui, audire, complecti, nec laudare tantum, verum etiam amare contigit'[4].

Tot insignium virorum nominibus hodie velut cumulus accessit vir illustris, Professor Adams.

---

## 18 *July* 1888

### *Visit of the Bishops attending the Lambeth Conference*[5].

Salvete patres in Deo reverendi, ecclesiae in tot orbis terrarum partibus militantis duces salvete! Vestris a vigiliis paulisper avocati, Vergili verbis non sine superbia quadam uti potestis: 'quae regio in terris nostri non plena laboris?'[6] Ubicumque igitur sacramento quodam divino imbuti, imperii Christiani propugnacula, vestrae tutelae tradita, defenditis; ubicumque, generis eiusdem vinculis consociati, linguam nostram communem, velut tesseram quandam militarem, vel potius hospitalem, usurpatis; sive in insulis Britannicis fidei antiquae aras focosque veteres colitis; sive trans aequor Atlanticum fidei illius facem orbi novo praetenditis; sive Africae tenebras lumine puro illustrari, sive Asiae lucem a mundi totius luce caelesti superari vidistis; sive poli Australis inter sidera sanctae crucis signum suspexistis et in illo signo vincere perseverastis; quibuscumque ab oris ad Academiae nostrae umbras hospitales hodie venistis, Senatus totius nomine unumquemque vestrum ex animo iubemus salvere. Vestrum unicuique pandimus hodie Collegia quidem nostra omnia; sed corda magis nostra vobis pandimus. Vestro autem ordini quantum debeat Cantabrigia, ipsa aedificia nostra testantur. Episcopi liberalitate Collegiorum nostrorum omnium antiquissimum fundatum est; episcopi in memoriam Collegiorum nostrorum recentissimum conditum est[7]. Sunt et alia Collegia non minus

[1] This ancient fountain (already known in 1325) rises near the Observatory Hill and passes under the grounds of St John's, on its way to the Great Court of Trinity. [2] Leverrier, Hon. LL.D. Cambridge, 16 June, 1874. 1845 (Sept. and Oct.) was the year of Adams' theoretical prediction of the new planet; 1846 (June and Aug.) that of the publication of Leverrier's independent prediction; while 23 Sept., 1846, was the date of the identification of the planet by Galle at the Berlin Observatory. [3] The secular acceleration of the moon's mean motion, 1853. [4] Pliny, *Epp.* i 16, 9. [5] More than eighty Bishops were present in the Senate House (see *Guardian*, 25 July, p. 1106, and *Eagle*, xv 209—214). [6] *Aen.* i 560. [7] Peterhouse, and Selwyn.

insignia quae conditores suos episcopos fuisse iactant. In Collegiis vero duobus optime constituendis Dominae Margaretae munificentia consiliis obsecuta est episcopi. E Collegiis minoribus (ut aiunt) unum Collegii episcopalis nomine gloriatur[1]; Collegium autem maximum inter alumnos suos (ne alios commemorem) archiepiscopum certe illustrem numerat, cuius sub praesidio de rebus gravissimis deliberaturi nuper convenistis[2]. Ex eiusdem denique Academiae umbraculis etiam alii profecti sunt, quorum auxilio ecclesiae Anglicanae fama in omnem terram atque adeo in orbis terrarum fines remotissimos pervenit. Nusquam igitur animo magis fraterno excipientur episcopi, qui in aliis doctrinae sedibus educati, laudis eiusdem inter participes numerantur. Ergo talium virorum e numero nonnullos titulo nostro hodie ornamus, quorum in nominibus seligendis id potissimum spectavimus ut insularum Britannicarum et imperii nostri provinciarum transmarinarum sedes metropolitanas, quarum praesides nostris in tabulis nondum inscripti sint, benevolentiae nostrae signo quantulocumque decoremus; quibuscum e reipublicae maximae Transatlanticae episcopis fratrum par nobile honoris causa consociandum curavimus. Sunt autem et illi et vosmet ipsi omnes (ut Sancti Pauli verbis utar) 'fratres nostri, apostoli ecclesiarum. Ostensionem ergo, quae est caritatis vestrae et nostrae gloriae pro vobis, in illos ostendite in faciem ecclesiarum'[3]. Quid si tot ecclesiae, per tot orbis terrarum partes distributae, sive regionis sive morum varietate, aliquatenus inter sese discrepant? At omnes unus (uti speramus) 'Spiritus intus alit'[4].

'Facies non omnibus una
non diversa tamen—qualem decet esse sororum'[5].

(143) PROVINCIA Eboracensis archiepiscoporum serie quam longa, quam illustri glorietur, fusius explicare hodie supervacaneum. Illud unum dicere ausim: prope hoc ipso anni die, abhinc annos mille ducentos sexaginta tres, ab archiepiscopo quodam Cantuariensi Paulinum illum episcopum fuisse consecratum[6], cui rex Anglorum Aeduinus in civitate Eboracensi episcopatus sedem paulo postea donavit. Ubi rex ille gloriosus humili in templo Christum confessus est, ibi postea condita est ecclesia illa cathedralis quae per totum orbem terrarum, ubicumque lingua nostra usurpatur, singulari quadam fruitur veneratione. Sedem tam insignem, tot annorum memoria consecratam, provinciae tantae archiepiscopus ea qua par est dignitate hodie repraesentat.

Duco ad vos WILELMUM THOMSON, Academiae Oxoniensis alumnum insignem, archiepiscopum Eboracensem.

(144) Caledoniam hodie laudare propterea non licet, quod telluris illius episcopus 'primus' gradum nostrum haud ita pridem est adeptus[7]. Non sine gaudio tamen praetereuntes salutamus Sancti Patricii illius patriam[8], qui Hiberniam Christi in nomine occupavit; quique, abhinc saecula plus quam quattuordecim, ecclesiae Armachanae

[1] Pembroke College. [2] Edward White Benson. [3] 2 *Cor.* viii 23. [4] Virgil, *Aen.* vi 726. [5] Ovid, *Met.* ii 13. [6] 21 July 625. [7] Hugh Willoughby Jermyn, of Trinity Hall, D.D. 1871, elected Bishop of Brechin 1875. [8] St Patrick was probably born in Ailclyde, now Dumbarton.

fundamenta posuit. Ex illo autem anno, inter varios casus, archiepiscoporum plus quam centum series sedem illam antiquissimam ornavit.

Duco ad vos ROBERTUM KNOX, Academiae Dublinensis alumnum, collegarum optimorum suffragiis archiepiscopum Armachensem, Hiberniae totius primatem, electum.

(145) Cum Hiberniae ecclesia amicitiae iura plus quam semel hodie libenter confirmamus, dum urbis Dublinensis sedem antiquam episcopalem, episcoporum quidem fere sexaginta, archiepiscoporum autem fere quinquaginta serie illustratam laudamus. Nota omnibus ecclesia illa cathedralis Sancti Patricii in honorem olim condita, et munificentia maxima a cive egregio[1] in splendorem pristinum nuper restituta.

Duco ad vos civis tanti generum, oratoris eloquentissimi nepotem, virum optimum, pacis et concordiae amicum, Baronem PLUNKET, archiepiscopum Dublinensem.

(146) Ad occidentis insulas statim transeamus et Americae Australis litora proxima petamus. Videor mihi regionem illam fabulosam quam Raleius auro fulgere dictitabat, veritatis luce illuminatam videre. Video advenas ab Africa olim advectos, video subiectos quondam 'orientis orae Seras et Indos'[2], uno in Domino, una in fide, feliciter coniunctos. Video fluminis Demerarae decursum lintribus crebrum; audio indigenarum preces religionis purae aquas lustrales poscentium[3].

Duco ad vos WILELMUM PIERCY AUSTIN, Collegii Exoniensis quondam socium, ecclesiae Anglicanae episcoporum Nestorem, insularum occidentalium provinciae ecclesiasticae episcopum metropolitanum.

(147) Americae Septentrionalis litora deinceps legimus, provinciaeque Canadensis ad ostia appropinquamus. Praetervehimur interim Novae Scotiae promontoria, quam e coloniis nostris omnibus episcopi tutelae primam traditam fuisse constat[4]. Amnem ingentem ascendimus, lacus immensos navigamus, provinciamque maximam bello acerrimo a Britannis captam, pacis artibus florentem, in Reginam nostram fidelem, fidei denique Christianae triumphis felicem invisimus.

Duco ad vos IOANNEM MEDLEY, Collegii sui inter Oxonienses quondam socium, virum et theologiae et musicae peritum, virum in laboribus sacris indefessum, episcopum Frederictonensem, provinciae Canadensis metropolitanum.

(148) Africae Australis promontorium non sine desiderio intactum relinquimus[5], et ad Auroram et Gangem protinus pergimus. Sine dubio locum illum Tullianum nuper ab archiepiscopo Cantuariensi laudatum meministis, ubi Scipionis in somnio imperator Romanus his fere verbis interrogatur: 'num aut tuum aut cuiusquam vestrum nomen vel Caucasum hunc quem cernis transcendere potuit, vel illum Gangen tranatare?'[6]. Atqui nuntiorum fidelium auxilio Imperatoris nostri divini nomen per Indiam totam ultra flumen illud sacrum ad provinciae tam magnae montes septentrionales iam diu percrebuit. Fallor

[1] Benjamin Lee Guinness. [2] Horace, *Carm.* i 12, 55. [3] H. W. Tucker, *The English Church in Other Lands*, p. 64, ed. 1886. [4] 1787. [5] The Bishop of Capetown, William West Jones, D.D., was prevented by illness from attending to receive the honorary degree, which it had been proposed to confer upon him. [6] Cicero, *De Rep.* vi 20, 22. Cp. *Guardian*, 4 July (1888), 991.

an audio vocem fluminis illius in ripa clamantis, flumen esse revera sacrum cuius fontes Dei civitatem laetificant?[1] Fallor an audio vocem e montibus ipsis procul respondentis: 'quam pulchri super montes pedes annunciantis et praedicantis pacem, annunciantis bonum, praedicantis salutem'[2]?

Duco ad vos Edvardum Radulphum Johnson, Academiae Oxoniensis alumnum, episcopum Calcuttensem, Indiae totius metropolitanum.

(149) Maria rursus transeamus; ultra aequor Atlanticum, ultra lacum Superiorem, reipublicae maximae provinciam lustremus, ubi fluminis immensi circa fontes, per campos latissime patentes, tot indigenae, ritibus superstitiosis abiectis, moribus cruentis exutis, Christi imperium mite et benignum animo grato acceperunt. Cernimus laborum prope apostolicorum, 'in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis in solitudine'[3], toleratorum fructus. Cernimus inter tot aedificia nova pacis artibus dedicata Collegium illius nomen referens, qui abhinc annos fere centum in Caledonia consecratus, inter Britanniam et rempublicam Americanam successionis apostolicae vinculum exstitit[4].

Duco ad vos Henricum Benjamin Whipple, virum non minus strenuum quam sagacem, non minus eloquentem quam veracem[5], Indorum transatlanticorum apostolum.

(150) Ex Eboraco nostro antiquo profecti, in Eboraco novo, reipublicae maximae urbe maxima, itineris hodierni cursum terminamus. Ibi civium multitudinem ingentem admiramur, suum in ecclesiam amorem certatim testantium, templique novi magnificentiam liberalitate insigni adiuvantium. Olim a poëta sacro, Georgio Herbert, oratore nostro, parum feliciter dictum est:—

In Britannia
fides moratur prisca suspenso gradu,
parata ad oras transvolare Atlanticas[6].

Quod si ille hodie oratoris munere iterum fungi potuisset, libenter confessus esset, recte statuisse olim procancellarium quendam Cantabrigiensem versus illos veritatis spiritu non esse instinctos[7]; interque primos laetatus esset, tot episcopos e tot orbis terrarum partibus advectos, procancellarii nostri auspiciis, vetera hospitii iura nobiscum renovare, aequoris Atlantici in litore utroque fidem unam superesse gloriantes.

Duco ad vos virum insignem, Henricum Codman Potter, Eboraci Novi episcopum.

---

## 8 *Nov.* 1888

(151) Nuper in hoc ipso loco, magna praesente episcoporum frequentia, Caledoniae laudes non sine desiderio prope intactas praetermisimus[8]. Eo maiore igitur gaudio sedis

[1] *Psalm*, xlvi 4. [2] *Isaiah*, lii 7. [3] 2 *Cor.* xi 26. [4] Dr Samuel Seabury of Connecticut, consecrated at Aberdeen by three Bishops of the Episcopal Church in Scotland, 14 Nov. 1784.
[5] 'Straight Tongue' and 'The Father who does not lie' were the names given to Bp Whipple by the Indians of Minnesota.
[6] 'Religion stands on tip-toe in our land,
Ready to pass to the American strand'.
*The Church Militant*, 239 f.
[7] Walton's *Life of George Herbert* (Wordsworth's *Eccl. Biogr.* iv 49 f, ed. 1853). [8] No. 144 *supra*.

in Caledonia vetustissimae praesidem, tot episcoporum Lismorensium heredem, Academiae nomine hodie salutamus. Salutamus insularum septentrionalium episcopum, quae fidei Christianae focum antiquum, Ionae insulam, Sancti Columbae tamquam nidulum in asperrimis saxulis adfixum, non modo rupium praeruptarum serie perpetua coronant, sed etiam laborum piorum corona quadam immortali cingunt. Episcopi autem huiusce auspiciis (ne plura commemorem) Caledoniae fauces illae formidulosae, caede crudeli quondam infames[1], religionis mitissimae mysteria, adsistente venerabunda indigenarum multitudine, patrio in sermone saepenumero celebrata viderunt. Eiusdem e domicilio (ut meministis ipsi) hospes exierat presbyter ille Anglicanus qui in vita plurima perpessus, hieme proxima nemoris remoti inter nives quietas mortis pacem defessus invenit. Illo vero die fatali, viri fidelis reliquias, ab episcopo fideli per noctem frustra quaesitas, solis ad ortum, domini ipsius in adventum, fida canum custodia fideliter conservavit[2]. Fidei autem tantae dum exempla inter homines recordamur, mentesque a terrestribus ad caelestia paulisper revocamus, verba divinitus dicta procul audire nobis videmur: 'haec dicit primus et novissimus, qui fuit mortuus et vivit... Esto fidelis usque ad mortem et dabo tibi coronam vitae'[3].

Duco ad vos episcopum fidelissimum, virum in laboribus piis obeundis indefessum, in donis plurimis ecclesiae dandis munificum, Iacobum Robertum Alexandrum Chinnery-Haldane.

(152) E Caledoniae insulis occidentalibus ad Hiberniae litora vicina provecti, Musices Professoris nostri patriam libenter tangimus. Quod si ipse solum illud natale non immerito iactat cumque Britannia adhuc esse coniunctum gaudet, nos invicem nostro cum alumno consociari gloriamur famamque nominis eius non iam Hiberniae invidemus sed nostrae quoque Academiae inter laudes vindicamus. Quotiens fabulae antiquae scaenam nostram ineunt, totiens viri huiusce ab ingenio auxilium quaerimus: sive senum Thebanorum sive Eumenidum chorus modis musicis aptandus erat, argumento utrique parem, atque adeo plus quam parem, sese praestitit. Si carmina cultus divini in usum condenda sunt, si gentium exterarum vates celebrandi[4], si nostratium versus immortales arte musica consociandi[5], aliorum argumenta non modo fideliter interpretatur, sed etiam sui ingenii lumine feliciter illustrat. Regio Musices in Collegio Professor nominatus, dramatis melici scholae novae in Britannia constituendae quantum addidit impetum! Idem chori musici inter Londinienses rector et moderator[6], musices magistros in Germania antiquos quanta reverentia colendos esse ostendit! Quid autem de Apollinis Musagetae ministro nostro tam prompto, tam alacri dicam, qui Musarum et Gratiarum comitumque vocalium choro stipatus, maiestate manus modo silentium imperat, modo admirabilem carminum concentum elicit?[7] Inter criticos quidem ambigitur utrum Phoebus ipse ab Horatio *doctor* an *ductor argutae Thaliae* nominetur[8]. Unus certe e Phoebi ministris hodie dignus nomine est utroque,—tot chororum *ductor* musicesque *doctor*.

Duco ad vos virum et domi et peregre musices laude insignem, Carolum Villiers Stanford.

[1] The Pass of Glencoe. [2] On 17 Dec. 1887, during a visit to the Bishop of Argyle and the Isles, Alexander Heriot Mackonochie, formerly of St Alban's, Holborn, was found dead among the snows of the Mamore deer-forest, NE of Ballachulish, with the Bishop's dogs faithfully guarding the body. [3] *Rev.* ii 8, 10. [4] *The Veiled Prophet of Khorassan*, and *Savonarola*. [5] Robert Browning, *Three Cavalier Songs*; Tennyson's ballad of *The Revenge*, etc. [6] Conductor of the Bach Choir since 1885. [7] Conductor of the Cambridge University Musical Society, 1873–93. [8] Horace, *Carm.* iv 6, 25.

(153) Caledoniae ad Athenas deinceps pergimus, quae tot filiis insignibus superbiunt, quorum unusquisque, dum Edinae castellum respicit, potest poëtae verbis usus gloriari:—

> 'scandentes si quis cernet de vallibus arces,
> ingenio muros aestimet ille meo'[1].

Recordamur hodie ibi natum fuisse virum Musis et Apollini dilectum, qui, e pueritia vixdum egressus, ingenii sui documentum prope primum inter Germanos dedit, quique postea natali in urbe arti musicae docendae sese diu dedicavit, ut curis omnibus tandem liberatus, Musis ipsis totum consecraret:—

> nam 'vatem egregium cui non sit publica vena,
> qui nihil expositum soleat deducere, nec qui
> communi feriat carmen triviale moneta,...
> anxietate carens animus facit'[2].

Quam ingenue admiramur Musarum ministrum artis suae dignitatis conscium, qui cum quantum inter lucrum et laudem interesset olim intellexisset, argumenta trita et vulgaria prorsus neglexit contempsitque. Quam libenter contemplamur annos ab eodem Florentiae peractos, ubi Caledoniae Musarum nequaquam oblitus[3], etiam ab ipsa Corsica atque a Ponto Euxino et Columbae et Iasonis argumenta feliciter petivit, ubi Novae Nuptae fata egregie cantavit, ubi Saronis rosam liliumque vallis carminum serie eximia contexuit[4]. Quid plura referam? quid poëtae nostri maximi comoediam musico exordio ab hoc ipso instructam? quid Provinciae Narbonensis cantus amorem spirantes? quid carmina fabulas Indorum suavissimas redolentia?[5] Ut domum denique redeamus, quis nescit eundem Academiae musicae Londiniensis praesidem vatis nostri in locum nuper esse constitutum, quem Homeri verbis usus denuo ausim describere:—

> *τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε,*
> *ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν*[6].

Duco ad vos vatis illius e successoribus dignissimis alterum, virum inter musices Britannicae decora praecipua merito numeratum, ALEXANDRUM CAMPBELL MACKENZIE.

## 2 *May* 1889

(154) PROVINCIAE Glasguensis episcopum, scholae Marlburiensis discipulum, Collegii Sanctissimae Trinitatis alumnum, virum litteris humanioribus excultum et laboribus sacris spectatum, nescio quo potissimum praeconio satis pro meritis eius laudare possim. Illud unum dixerim, neminem fortasse laborum sacrorum experientia magis varia probatum episcopatus munere esse nuper ornatum. Sive Angliae orientalis in litore, sive ruris tranquilli in secessu, sive oppidi indies crescentis in turba, sive Sancti Edmundi prope fanum venerabile, Christi ministerio vitam dedicavit, omnium bonorum ubique laudem, ubique amorem, est adeptus[7]. Angliae igitur orientali e regione ad Caledoniae partem occidentalem vocatus, nova in provincia laudem veterem sine dubio conservabit;

[1] Propertius, iv (v) 1, 65 f. [2] Juvenal, vii 53. [3] *Cottar's Saturday Night*, and *Scottish Rhapsodies*. [4] *Colomba*, *Jason*, *The Bride*, and *The Rose of Sharon*. [5] *Overture to 'Twelfth Night'*, *The Troubadour*, and *The Story of Sayid*. [6] Homer, *Od.* viii 63; No. 12 *supra*. [7] Yarmouth, Thorpe-Morieux, Luton, and Bury St Edmund's.

et inter amicos novos, velut antea inter veteres, erit exemplar scribae in regno caelorum docti, de thesauro suo et nova et vetera proferentis[1].

Duco ad vos virum doctum, disertum, diligentem, virum non minus mitem quam munificum, virum semper humilem, semper amabilem, WILELMUM THOMAM HARRISON, episcopum Glasguensem.

## 23 *May* 1889

(155) QUAERITIS fortasse quis adsit hodie, cuiusnam laudes ea qua soletis benevolentia sitis audituri. Adest viri de imperio nostro inter Indos conservando praeclare meriti[2] filius natu maximus. Adest scholae Harroviensis discipulus eximius, qui Collegii sui in magistro pueritiae suae rectorem carissimum respicit[3]. Adest vir et inter ludos et inter seria olim spectabilis, ludorum in campo inter nosmet ipsos, ut Graece loquar, *εἷς τῶν ἕνδεκα*, idemque in scientia morali lauream eo clariorem adeptus quod cum alumno nostro de Hibernia administranda bene merito participata est[4]. Adest denique Archidiaconi Westmonasteriensis[5] gener, quem eloquentia solita socer ipse nuper palam hortatus est, quo die Westmonasterii in aede venerabili Tasmaniae episcopus quartus est consecratus.

Ipsa vero Tasmania, uti nostis ipsi, non aliter Australiae, quam Vectis insula Britanniae subiacet. Haec episcopum nostrum trans maria magna non sine amicorum desiderio proficiscentem fortasse ultima prospiciet: illa, toto orbis terrarum spatio a nobis divisa, eundem non sine omnium bonorum gaudio sibi donatum aliquando salutabit. Qua de re quis non poëtae laureati carmen illud statim recordabitur, quem Vectis insula, quem Britannia, suum esse gloriatur?—

Quale iubar primum velo e candente renidet
navis devexo nostros referentis ab Austro;
quale iubar summum rosea face carbasa tingit
quae desiderium nostrum sub marmora mergunt;
tam laetum actorum tempus, tam triste, dierum[6].

Sed quid die tam fausto tristia cum laetis intempestive commiscemus? Felicioribus potius auspiciis alumnum nostrum Academiae nomine et salvere hodie et valere iubeamus.

Duco ad vos virum admodum reverendum, HENRICUM HUTCHINSON MONTGOMERY, insulae Tasmaniae episcopum.

## 6 *June* 1889

(156) INTER has Musarum sedes, artium liberalium studiis consecratas, quantum iuvat virum salutare cum tribus deinceps doctrinae domiciliis, primum cum schola Etonensi, deinde Trinitatis cum Collegio, denique cum Museo Britannico, non sine laude consociatum,

[1] *Matth.* xiii 52. [2] Sir Robert Montgomery, K.C.B., G.C.S.I. [3] H. M. Butler, D.D.
[4] Bracketed with Mr A. J. Balfour in Moral Sciences Tripos, 1869. [5] F. W. Farrar, D.D.
[6] 'Fresh as the first beam glittering on a sail,
That brings our friends up from the underworld,
Sad as the last which reddens over one
That sinks with all we love below the verge;
So sad, so fresh, the days that are no more'.
From *The Princess*, 'Tears, idle tears'.

qui artium in provincia plus quam una inter principes numeratus, et Italiae renascentis et Orientis ultimi opera exquisita cura infinita collegit, collecta munificentia summa patriae donavit. Idem non exterarum tantum gentium opera pulcherrima identidem Britanniae largitus est, sed etiam semel saltem artis Britannicae monumentum antiquissimum et pretiosissimum, saeculi noni dico cistellam Northumbriensem, inter exteros absconditum detexit, redemit, Britanniae reddidit[1]. Munificentia singulari insignis ipse, munificentiae exemplum etiam aliis praetulit. Uni certe ex amicis suis auctor erat suasorque, ut in Academia non una sed et Londinii et Oxoniae et Cantabrigiae, pecuniae summa satis ampla legata, artium professores in perpetuum institueret[2]. Ergo animi grati in testimonium hoc honore quantulocumque alumnum nostrum libenter ornamus. Etenim, ut Ciceronis utar verbis, *quid* est *melius aut quid praestantius bonitate et beneficentia? Gratus* autem *animus est una virtus, non solum maxima, sed etiam mater virtutum omnium reliquarum*[3].

Duco ad vos virum artium et litterarum laude illustrem, Societatis nostrae Archaeologicae e conditoribus unum, antiquitatum Britannicarum aevique medii in Museo Britannico custodem munificum, AUGUSTUM WOLLASTON FRANKS.

## 17 *Oct.* 1889

(157) PROCANCELLARII novi[4] auspiciis annum novum nuper ingressa, nihil gratius Academia, nihil magis consentaneum arbitratur, quam Collegii eiusdem ab alumno, atque adeo quondam socio, honorum suorum seriem novam auspicari. Quid lauream duplicem hodie commemorem, qua, studiis mathematicis litterisque humanioribus feliciter excultis, in hoc templo honoris abhinc annos sex et triginta coronatus est? quid annos septem postea Cami in ripa iuventuti instituendae dedicatos? quid sex et viginti deinceps ruris remoti in secessu, Luni prope marginem, Christi ministerio consecratos?[5] Ecclesiae Carlislensis canonicorum ordini plus quam semel adscriptus, nuper episcopo ipsi, viro et olim et nunc Cantabrigiensibus dilecto[6], episcopatus novi cum nomine adiutor datus est. Nomen autem episcopatus eius, uti meministis, non modo Lancastriae septentrionalis ab oppido maritimo derivatum est[7], cuius amplo e reditu Cancellarii nostri munificentia in Academiam totiens defluxit; sed etiam ipsam regionem ante oculos revocat, ubi Cancellario ab eodem fideliter custoditae, monasterii perquam magnifici ruinae saeculi prioris memoriam conservant[8]. Illo certe in templo aedificando conditor ipse, postea Stephani nomine rex Angliae creatus, verbis egregiis testatus est, regum rosas paulatim marcescere, ducum et imperatorum flores interire, principum coronas et palmas decidere et perire, omnia denique cursu quodam continuo ad finem fatalem mortemque properare[9]. Christi autem in templo condendo si quis fideliter laboraverit, viro tali novimus ab episcoporum omnium Principe divino in perpetuum reservari non perituram gloriae coronam. Operis cotidiani

[1] The Northumbrian casket in the Anglo-Saxon Room of the British Museum. [2] Felix Slade. [3] *De Nat. Deor.* i 121; *pro Plancio*, 80. [4] H. M. Butler, D.D., Master of Trinity. [5] Vicar of Kirkby-Lonsdale, on the Lune, 1862–88. [6] Harvey Goodwin, Bp of Carlisle, 1869–91. [7] Barrow in Furness. [8] Furness Abbey. [9] Preamble of Charter of Furness Abbey, quoted in Wordsworth's note on the line in *The Excursion*, Book vii, 'Perish the roses and the flowers of Kings'.

inter vicissitudines coronam illam immortalem alumnus noster ante oculos habebit; transque templi terrestris ruinas domum in caelo aeternam, non hominum manibus exstructam, indies propius contemplabitur.

Duco ad vos virum admodum reverendum, HENRICUM WARE.

## 10 *June* 1890

(158) PRIMUS omnium incedit hodie Collegii Balliolani magister, Academiae Oxoniensis haud ita pridem procancellarius, vir Academiae pulcherrimae inter decora praecipua iam dudum numeratus. Litteras Graecas per dimidium fere vitae suae spatium professus, liberalitate amplissima et historiae et philosophiae antiquae thesauros, etiam eis qui Graece nesciunt, nuper identidem reclusit. Thucydidis obscuritatem stilo imprimis lucido interpretatus, opus eius immortale, non modo aetatis huius actis diurnis[1], sed etiam populi Atheniensis lapidibus inscriptis aliquanto maius esse Britannis ostendit[2]. Ipso Platone de caelo suo in vitam nostram cotidianam deducto, (ne alios commemorem) oratori certe maximo Britannico, quem nuper amisimus, litterarum tractus prius ignotos patefacit[3]. Aristotelis denique Politica patrio in sermone non minus feliciter reddidit quam luculenter illustravit. Idem, velut alter Socrates, quid alii revera in animo gestent, quam sagaciter indicat, quam sollerter elicit! Collegio suo insigni quam fidelis; discipulis suis, qui totius Academiae totiens velut flos et robur exstiterunt, quot annos quam totus deditus! Tali in viro quis non tutoris et magistri imaginem antiquam nobis redditam statim agnoscet?

> 'Di maiorum umbris tenuem et sine pondere terram
> spirantesque crocos et in urna perpetuum ver,
> qui praeceptorem sancti voluere parentis
> esse loco'[4].

Duco ad vos iuventutis Academicae praeceptorem carissimum, vitae antiquae interpretem felicem, Professorem JOWETT.

(159) Isis in ripa diutius moramur, Academiae templum libenter intramus, oratorem ibi magnum intuemur argumenti magni, argumenti divini conscium, Academiae prope totius aures mentesque erectas tenentem. Tamesi flumine postea devecti, eundem urbis maximae maximo in templo, coram immensa civium multitudine, eloquentia solita contionantem agnoscimus. Hodie vero Cami prope marginem rursus eundem contemplati, ante omnia recordamur quali amicitia, Sancti Pauli canonicorum in ordine, cum collega suo Cantabrigiensi, postea episcopo Dunelmensi consecrato[5], coniunctus fuerit. Amicitiam illam testatur Patrum Apostolicorum ab episcopo illo editorum dedicatio[6], testatur oratio qua amicus superstes episcopi desideratissimi memoriam prosecutus est[7].

[1] 'I believe it has been said that one copy of *The Times* contains more useful information than the whole of the historical books of Thucydides' (Richard Cobden at the Manchester Athenaeum, 27 Dec. 1850). [2] 'Even to appreciate the value of such remains, it is to the higher study of the mind of Hellas and of her great men that we must return' (*Essays on Inscriptions*, ad fin., in *Translation of Thucydides*). [3] John Bright. [4] Juvenal, vii 207 f. [5] Bp Lightfoot. [6] Dedication of Lightfoot's *Apostolic Fathers*, Part ii, ed. 1889. [7] Sermon in St Paul's Cathedral, 22 Dec. 1889.

Non tamen obliviscimur quanto studio collegae sui Oxoniensis, linguae Hebraicae quondam professoris, vitae conscribendae sese dedicaverit, quem ne episcopatus quidem honos iam tandem merito oblatus, opere ab incepto revocare potuerit[1]. Interim Sancti Pauli in aede venerabili, in statione sibi divinitus commissa, moderatione quanta eloquentiam suam non partium studiis excitandis accommodavit sed religioni purae populo toti commendandae consecravit! Arcis divinae super muros velut speculator et custos positus, caeli praesagia quam acriter prospicit, quam fideliter denuntiat! Talium certe virorum exemplo vatis Hebraei verba antiqua denuo vera esse facta crediderim:—'Super muros tuos, Ierusalem, constitui custodes; tota die et tota nocte in perpetuum non tacebunt'[2].

Duco ad vos virum aetatis nostrae oratorum sacrorum inter principes numeratum, HENRICUM PARRY LIDDON.

(160) Salutamus deinceps salutis ministrum, Aesculapii e filiis unum, quem idcirco praesertim Machaona nominaverim quod saeculi nostri oratorum cum Nestore ipso[3] totiens consociatus est;—nisi forte, Romano potius exemplo delectatus, mavult Asclepiadis illius disertissimi nomen mutuari, quo medico et amico utebatur Lucius Licinius Crassus, saeculi sui oratorum eloquentissimus[4]. In re publica partium liberalium studiosus, in re privata liberalitate singulari insignis, non modo medicinae sed etiam philosophiae et religionis penetralia ingressus est. Meministis antiquos, non modo de corporis salute ab Aesculapio, sed etiam de rebus fere omnibus, quae vitam anxiam et sollicitam reddant, ab ipso Apolline solitos esse oracula exposcere. Viri talis igitur, velut iurisconsulti Romani domus, est velut civitatis oraculum, unde cives eius, ut Apollo Pythius apud Ennium dicit, consilium expetunt, non salutis tantum sed etiam 'summarum rerum incerti', quos incepti certos 'compotesque consili dimittit'[5]. Ergo virum, quem aut litterarum aut scientiae aut medicinae doctorem nominare licuisset, iuris doctorem non immerito creamus.

Duco ad vos medicinae professorem emeritum, Regii Medicorum Collegii Londiniensis praesidem, baronettum insignem, suavem, eruditum, eloquentem, ANDREAM CLARK.

(161) Etiam alter Aesculapii filiorum, Podalirius (nisi fallor), hodie nobis sese praesentem obtulit, quem a fratre suo idcirco disiungere neque possumus neque volumus, primum quod professoris in munere quondam erat collega eius coniunctissimus, deinde quod forte quadam domum vicinam atque adeo proximam incolit, denique quod dignitate non minore Collegio alteri praesidet, ubi Britanniae chirurgi per tot annos quasi penates suos posuerunt. Medicinae studiosis nota sunt scripta eius per seriem longam edita, in quibus pars ea medicinae quae manu curat illustratur, et litterarum monumentis mandatur. Neque silentio praeterire possumus quaecumque de pathologia praesertim, quam quondam profitebatur, accuratissime scripsit; scilicet mortem ipsam, quae aliis tacet, huic velut rerum naturae vati et interpreti constat esse eloquentem. Neque prorsus intacta re-

[1] *Life of Pusey*, 1893–97. [2] *Isaiah*, lxii 6. [3] W. E. Gladstone. On Nestor and Machaon, cp. *Iliad*, xi 510–520. [4] Cicero, *De Oratore*, i 62. [5] *ib.* i 199.

linquimus quicquid de morborum contagione disputavit. Medicorum nemo fortasse Horati verba in re medica saltem eruditius illustravit:—'delicta maiorum immeritus lues'[1].

Duco ad vos Regii Chirurgorum Collegii praesidem, chirurgum illustrem, JONATHAN HUTCHINSON.

(162) Nullum artis genus nunc certe inter nosmet ipsos in honore habetur magis, quam id quod virorum insignium imagines pictas posteritati tradit. Consentaneum igitur eum potissimum laurea nostra hodie coronari, qui in ea praesertim provincia velut omnium princeps diu regnabat. Sex et quinquaginta anni, magnum vitae humanae spatium, tempore ex eo praeterierunt, quo virum de Afris in libertatem asserendis bene meritum coloribus vividis iterum expressit; sex autem et triginta, ex quo Novae Zealandiae episcopi primi imaginem iterum depinxit[2]. Longum est aliorum imagines prope innumerabiles percensere; tria quattuorve milia fuisse perhibentur. Id tantum dico, plurimos per annos inter aequales eius vix quemquam paulo insigniorem exstitisse, cuius vultus imitando non reddiderit. Gratulamur patri, quod in filio suo, saeculi huius tot formarum sive pulchrarum sive aliter insignium pictore eximio, fabularum antiquarum interprete elegantissimo, et nominis et artis suae revera dignum nactus est heredem[3]; viroque tam venerabili, dum vita inter suavem dierum praeteritorum recordationem leniter vesperascit, omnia fausta et tranquilla ex animo optamus. Dixit olim medicinae pater vitam esse brevem, artem vero longam[4]; huic autem artifici laetamur longam concessam esse vitam, artemque eius confidenter auguramur diu fore superstitem.

Duco ad vos virum urbanum, pictorem egregium, Artium Academiae Regiae socium emeritum, GEORGIUM RICHMOND.

(163) Archaeologiae studia nonnulli certe arida mentis nutrimenta arbitrantur. Hic autem etiam difficili in materia ingenii sui non minus facilis quam felicis alimentum invenit, qui etiam silices duros iam diu in deliciis habet, ex ipsoque saxo doctrinae scintillam saepenumero excudit,

'suscepitque ignem foliis atque arida circum
nutrimenta dedit, rapuitque in fomite flammam'[5].

Quicquid lapidis, quicquid aeris, quicquid auri et argenti Britannia antiqua usurpabat, assidue conquisivit; conquisitum erudite illustravit[6]. Britanniae nummorum investigator acerrimus, propterea etiam ultra fretum Britannicum numismate aureo honoris causa donatus est. Neque antiquis tantum thesauris operam dedisse videtur, sed etiam Societatis Regiae praefectus aerario, tot scientiis auxilium quotannis certatim flagitantibus, pecuniae publicae dispensator providus, aequus, benignus exstitit. Quondam Geologicae, iam dudum Numismaticae Societati praepositus, nunc etiam Antiquitatis peritorum Societati maximae summa cum dignitate praesidet. Quot scientiarum trans provincias

[1] Horace, *Carm.* iii 6, 1. [2] Portraits of William Wilberforce (1834) and George Augustus Selwyn (1854–5) in the Combination Room of St John's College. The earlier portraits of Wilberforce (1832) and Selwyn (1841) are represented in the Small Combination Room by engravings given to the Public Orator by Mr Richmond in 1890. [3] William Blake Richmond (K.C.B. 1897). [4] *ὁ βίος βραχὺς ἡ δὲ τέχνη μακρή* (Hippocrates, *Aph.* i 1; Seneca, *De Brev. Vitae*, i 1). [5] Virgil, *Aen.* i 176. [6] *Coins of the Ancient Britons*, 1864; *Ancient Stone Implements..*, 1872; *Ancient Bronze Implements..*, 1881.

aquilas suas felices tulit! Quid si non (velut alter ille quem hodie expectabamus)—quid, inquam, si non 'nomen ab Africa lucratus rediit'[1], tamen laudes eius Musae nullae 'clarius indicant. ., quam Calabrae Pierides, neque si chartae taceant quod bene feceris mercedem tuleris'[2]. Audite igitur ipsum Ennium viri huiusce praeconia praesagientem :—

'doctus, fidelis,
suavis homo, facundus, suo contentus, beatus,
scitus, secunda loquens in tempore...
multa tenens antiqua'[3].

Duco ad vos virum de antiquitatis studiis praeclare meritum, IOANNEM EVANS.

(164) Plus quam tres et quinquaginta anni interfuerunt, ex quo Academiae nostrae inter silvas adulescens quidem errabat, populi sacri antiquissima stirpe oriundus, cuius maiores ultimi, primum Chaldaeorum in campis, deinde Palestinae in collibus, caeli nocturni stellas innumerabiles, prolis futurae velut imaginem referentes[4], non sine reverentia quadam suspiciebant. Ipse numerorum peritia praeclarus, primum inter Londinienses Academiae nostrae studia praecipua ingenii sui lumine illustrabat. Postea trans aequor Atlanticum plus quam semel honorifice vocatus, fratribus nostris transmarinis doctrinae mathematicae facem praeferebat[5]. Nuper professoris insignis in locum electus, et Britanniae non sine laude redditus, in Academia Oxoniensi scientiae flammam indies clariorem excitat[6]. Ubicumque incedit, exemplo suo nova studia semper accendit. Sive numerorum *θεωρίαν* explicat, sive Geometriae recentioris terminos extendit, sive regni sui velut in puro caelo regiones prius inexploratas perrerat, scientiae suae inter principes ubique conspicitur. Nonnulla quae Newtonus noster, quae Fresnelius, Iacobius, Sturmius, alii, imperfecta reliquerunt, Sylvester noster aut elegantius explicavit, aut argumentis veris comprobavit. Quam parvis ab initiis argumenta quam magna evolvit; quotiens res prius abditas exprimere conatus, sermonem nostrum ditavit, et nova rerum nomina audacter protulit![7] Arte quali numerorum leges non modo poëtis antiquis interpretandis sed etiam carminibus novis pangendis accommodat![8] Neque surdis canit, sed 'respondent omnia silvae'[9], si quando, inter rerum graviorum curas, aevi prioris pastores aemulatus,

'Silvestrem tenui musam meditatur avena'[10].

Duco ad vos Collegii Divi Ioannis Socium, trium simul Academiarum Senatorem, quattuor deinceps Academiarum Professorem, IACOBUM IOSEPHUM SYLVESTER.

(165) Claudit seriem viri eiusdem aequalis, qui doctrinae rudimentis primum Salopiae, deinde Etonae, denique Trinitatis in Collegio maximo imbutus, eadem in Academia isdem e studiis lauream suam primam reportavit. Sed ne his quidem finibus contentus, etiam musices mysteria perscrutatus est[11], et philologiae provinciam satis amplam sibi vindicavit. Quanta perseverantia etiam contra consuetudinem, ut Quintiliani verbis

[1] H. M. Stanley, no. 166 *infra*. [2] Horace, *Carm.* iv 8, 19–22. [3] Ennius, ap. Gellium xii 4. [4] *Genesis*, xv 5. [5] University of Virginia, 1841–5; Johns Hopkins Univer., 1877–83. [6] Succeeded H. J. S. Smith as Savilian Professor, 1883–97. [7] Prof. Cayley in *Nature*, 3 Jan. 1889. [8] *The Laws of Verse*, 1870; *Eagle*, xiv 251, xv 251, xix 601 f, 604. [9] Virgil, *Ecl.* x 8. [10] *ib. Ecl.* i 2. [11] Papers on Musical Pitch (1877–80), Musical Scales (1885), etc.

utar, 'sic scribendum quidque iudicat, quomodo sonat'[1]! Quanta subtilitate de linguae Graecae et Latinae vocalibus disputat[2]; quam minuta curiositate etiam patrii sermonis sonum unumquemque explorat! A poëtis nostris antiquioribus exorsus, non modo saeculorum priorum voces, temporis lapsu obscuratas, oculis et auribus nostris denuo reddidit, sed etiam nostro a saeculo in dialectis variis usurpatam litterarum appellationem, signis accuratis notatam, posteritati serae cognoscendam tradidit[3]. Venient anni (licet confidenter vaticinari) quibus dialectorum nostrarum tot varietates, non minus quam Arcadum et Cypriorum linguae antiquae, hominum e cognitione prorsus obsolescent; tum profecto viri huiusce scriptis cura infinita elaboratis indies auctus accedet honos.

'Mortalia facta peribunt,
nedum sermonum stet honos et gratia vivax'[4].

Interim a nobis certe sermonis Britannici conservator animi grati testimonium, honoremque diu debitum, diu duraturum, accipiet.

Duco ad vos philologum insignem, ALEXANDRUM IOANNEM ELLIS.

## 23 *Oct.* 1890

(166) IN hoc ipso loco, abhinc annos fere tres et triginta, Senatus frequens Africae causam Britannorum virtuti egregie commendantem Livingstonium audivit[5]. Hodie vero non minore animi alacritate virum insignem adspicimus, qui Livingstonium, Africae in penetralibus diu abditum, amicorum omnium e conspectu diu abreptum, non minus fortiter quaesivit quam feliciter repperit[6]; qui postea viri illius immortalis reliquias gloriae Britannicae in templo depositas veneratione debita prosecutus est; qui nuper denique ab Africa totiens perlustrata maxima cum laude reversus, templo in eodem, nuptiarum suarum auspicatissimo die, viri tanti sepulcrum floreae coronae munere ornare non est oblitus[7]. Interim, Africa in peragranda, quot pericula quam fortiter toleraverat! Viderat olim Britannorum arma et in orientali et in occidentali Africae parte imperatorum illustrium ductu triumphantia[8]; idem postea eadem in tellure pacis triumphos virtutibus vere imperatoriis auxit. Quod imperatoris Romani Gnaei Pompeii inter laudes Tullius commemorat, idem de hoc viro multo verius praedicare possumus:—'Africam exploravit'[9]. Quod si factorum eius insignium testes quaeritis, oratoris eiusdem eodem de imperatore verba usurpaverim: 'Testis est Africa'[10]. Testis profecto est Africa, cuius amnes immensos superavit, cuius silvas luce maligna obscuras et barbarorum sagittis venenatis formidulosas penetravit, cuius lacus denique ingentes montesque nivibus perpetuis obtectos accuratissime observavit. Idem, velut alter Hannibal, rerum naturae in claustris diffringendis, etiam ipsas rupes perrupisse perhibetur[11]. Quid dicam de pygmaeorum gente a scriptoribus

[1] Quintilian, i 7, 30. *Plea for Phonetic Spelling*, ed. 2, 1848, etc. [2] On the pronunciation of Latin (1874) and Greek (1877). [3] *Early English Pronunciation*, 1869–89. [4] Horace, *Ars Poëtica*, 69. [5] 4 Dec. 1857. [6] *How I found Livingstone* (10 Nov. 1871). [7] 12 July 1890. [8] *Coomassie* (1873–4) *and Magdala* (1866–7), 1874. [9] Cicero, *De Imp. C. Pompeii*, 34. [10] *ib.* 30. [11] *Bula Matari*, 'Breaker of Rocks', was the name by which Stanley was known to all the natives from the sea to Stanley Falls. Cp. *The Congo*, i 147 f, 237; and pp. 330, 346 f, of the *Autobiography* edited in 1909 by Lady Stanley, who informs me that, in building roads, Stanley began by 'lighting fires and letting water pour over the rocks',—a method similar to that adopted by Hannibal for pulverising the rocks in crossing the Alps (Livy, xxi 37).

antiquis olim commemorata[1] et ab hoc viro in latebris eius silvestribus denuo detecta? Quid de Lunae montibus[2], non iam fabularum incertarum nube involutis sed veritatis luce nunc demum illustratis? Quid de Nili origine, inter lacus magnos Ptolemaeo[3] non ignotos etiam amplius patefacta? Nostis verba a poëta Romano Caesari quondam in Aegypto tributa: 'spes sit mihi certa videndi Niliacos fontes, bellum civile relinquam'[4]. Regionem igitur quam Caesar, Britannorum victor, cernere nequiquam exoptavit, eandem gentis Britannicae alumnus, Cambria in nostra natus et fratribus nostris transmarinis postea adscriptus, comitum fortium et fidelium cum auxilio, fide indomita, perseverantia indefessa, fortitudine intrepida victor peragravit. Qui salutem aliis[5] audacter obtulit, eum ipsum hodie ex animo iubemus salvere.

Duco ad vos virum de Africa praeclare meritum, HENRICUM MORTLAKE STANLEY.

## 6 *Nov.* 1890

(**167**) SANCTI Albani aedes, uti nostis omnes, in regione posita est, quae aliquatenus ipsa loci amoenitate, multo autem magis rerum antiquitus ibi gestarum fama est insignis. Ibi quondam erat Cassivelauni oppidum, silvis paludibusque munitum[6]; ibi, Caesaris post victoriam, Verulamium municipium Romanum constitutum, a regina Boadicea dirutum, a Suetonio Paulino denuo conditum[7]. Sed loci gloria, cum tot nominibus coniuncta, ab altero in alterum vallis latus iamdudum transiit, circaque fanum vetustum, nuper denuo instauratum, moratur, ubi militis Romani, Britanniae totius martyris primi, reliquiae quondam conservatae fuisse perhibentur. Nuper autem, episcopatus sede ibi feliciter constituta, loco antiquitus insigni nova fama accessit. Episcopatus illius honorem ex alumnis nostris uni nuperrime contigisse laetamur, qui abhinc annos triginta Collegii maximi erat discipulus, quod inter alumnos suos illustres Franciscum Baconem, Baronem Verulamiensem, fuisse gloriatur. Gratum Collegio, gratum Academiae, quod viri tanti memoriâ Sancti Albani cum oppido Cantabrigia est adhuc consociata. Gratum etiam hodie, quod necessitudinis vincula illa vetera episcopi novi nomine denuo renovata et confirmata sunt.

Vobis praesento Christi militem strenuum, fortem, fidelem, IOANNEM WOGAN FESTING, Sancti Albani sedis episcopum consecratum.

## 28 *Jan.* 1891

(**168**) TEMPORIS iniquis inclusus spatiis, nescio quo potissimum praeconio episcopum Dubrensem Academiae nomine excipere debeam. Salutamus tamen libenter alumnum nostrum, Collegii Pembrochiani, Collegii vere episcopalis, quondam discipulum, virum et litteris humanioribus et theologiae studiis excultum, qui non modo propter eximiam Testamenti Graeci peritiam sed etiam ob litterarum Anglicarum exempla quaedam egregia, optime in hoc ipso loco recitata, abhinc annos fere tredecim praemio ab Academia est ornatus[8]. Postea episcopi Dunelmensis, quem nuper deflevimus[9], fere decem annos et

[1] *e.g.* Aristotle, *Hist. An.* viii 14. [2] Ptol. iv 8 §§ 3, 6. [3] iv 9 § 3. [4] Lucan, x 191 f.
[5] Livingstone (1871) and Emin Pasha (29 Apr. 1888). [6] Caesar, *B. G.* v 21. [7] Tacitus, *Ann.* xiv 33.
[8] Winchester Reading Prize, 1876; Carus Greek Testament Prize, 1878. [9] J. B. Lightfoot, *ob.* 1889.

adiutor indefessus et amicus perquam dilectus exstitit[1]. Merito igitur episcopi desideratissimi ab amico insigni, archiepiscopo inquam Cantuariensi[2], ipse archidiaconus Cantuariensis et ecclesiae cathedralis canonicus nominatus est; merito idem et episcopus et archiepiscopi ipsius adiutor nuperrime consecratus est. Ergo vir inter Angliae tractus suos septentrionales adhuc in laboribus sacris spectatus, etiam in Australi regni parte, Cantiae in comitatu, Angliae totius in horto felicissimo, ex agro sibi divinitus credito messes indies uberiores, uti speramus, percipiet. Ibi horti sui in herbas ex utraque caeli regione auras salubres invocare poterit, verbis illis sacris fortasse usus: *Surge, Aquilo, et veni, Auster: perfla hortum meum... Veniat dilectus meus in hortum suum*[3].

Duco ad vos virum admodum reverendum, GEORGIUM RODNEY EDEN[4].

## 5 *Feb.* 1891

(169) UNI e professoribus nostris, Britanniae Senatoribus adscripto, nuper valediximus, cuius merita de Academiae praesertim finibus Britanniae in oppidis magnis amplius prorogandis, animo grato in perpetuum recordabimur[5]. Successorem autem eius hodie salutamus, qui, vitae humanae spatio dimidio vixdum decurso, quindecim iam annos, primum solis orientis inter insulas[6], deinde patriae septentrionalis in litore[7], professoris munere egregie functus est. Interim opera eius insignia, partim machinis vapore actis explicandis, partim scientiae magneticae investigandae dedicata, non modo doctrinae Britannicae inter thesauros, sed etiam Societatis Regiae inter annales relata sunt. Quid dicam de pulcherrimo eius invento, quo terrae motus etiam levissimi accuratissime indicantur?[8] Nonnulli certe vestrum audivistis orationem eximiam, qua nuper, munus suum auspicatus, scientiae machinali Academiae inter studia locum vindicavit, supellectilem ampliorem ei deberi arbitratus. Croesi divitiis si forte frueremur, Archimedis scientiam apparatu amplissimo libenter ornaremus. Interim civium munificorum liberalitatem exspectantes, his studiis in hac arce doctrinae denuo instaurandis (ut Vergili utar versu) *Dividimus muros et moenia pandimus urbis*[9]. Quod si quis hodie loci eiusdem verbis male ominatis abuti velit, *Scandit fatalis machina muros*[10]; omen illud in melius statim convertimus, recordati ex equo Troiano viros fortes, meros principes, exstitisse[11]. Tali igitur viro, scientiae tantae inter principes numerato, non iam manus nostras velut devicti dedimus; foedere potius novo utrimque devincti, dextram dextrae libenter iungimus. Duco ad vos Professorem EWING.

## 5 *March* 1891

(170) QUEM sex abhinc annos auspiciis optimis professorem nobis datum salutavimus[12], eundem hodie episcopatus honori merito designatum non sine dolore aliquo et desiderio iubemus valere. Interim professoris munere quanta cum laude, quanto discipulorum

[1] Domestic Chaplain, 1879–83; Vicar of Bishop-Auckland, 1883–90. [2] E. W. Benson. [3] *Canticum Canticorum*, iv 16. [4] Afterwards Bishop of Wakefield, 1897. [5] James Stuart, M.P., Professor of Mechanism, 1875–89, founder of the University Extension system, which originated in his *Six Lectures to the Workmen of Crewe* (delivered in 1868, and privately printed in 1869). [6] Tokyo, 1878–83. [7] Dundee, 1883–90. [8] Cp. *Treatise on Earthquake Measurement*, 1883. [9] *Aen.* ii 234. [10] *ib.* 237. [11] Cicero, *De Or.* ii 94. [12] No. 88 *supra*.

suorum cum fructu, quanta collegarum suorum cum voluptate functus est; historiae ecclesiasticae provinciam sibi creditam, quanta cum fide, quanta cum dignitate administravit. Dolemus sane opus illud ingens, quod haud ita pridem est aggressus, nondum prorsus ad umbilicum esse perductum; etenim nostris certe temporibus neque professoris neque episcopi in cathedra solet semper coniungi 'cum dignitate otium'[1]. Speramus tamen, etiam in nova laboris provincia, fore ut historiae Musam benignam, severam, veracem colere numquam desinat, sed ab ipso sedis sibi destinatae nomine studiorum suorum velut omen in posterum ducat. Consentaneum nimirum ei potissimum qui Sancti Petri cathedram pontificesque Romanos operis magni argumentum sibi sumpsit, Sancti Petri in oppido sedem episcopalem esse attributam. Ex alumnis nostris unus, postea episcopus Petroburgensis consecratus, historicis in studiis principissae Victoriae praeceptor datus est[2]: fortasse alius sedis eiusdem episcopus, qui isdem e studiis famam adeptus, reginae Elissae regnum doctrina varia illustravit, opere suo magno ad exitum felicem aliquando perducto[3], litterarum in republica non minus quam in ipsa ecclesia, saeculi Victoriani inter lumina olim nominabitur.

Duco ad vos virum honoribus plurimis merito cumulatum, episcopum Petroburgensem designatum, Professorem CREIGHTON.

## 14 *May* 1891

(171) QUOTIENS alumnos nostros post annorum complurium absentiam Academi silvis paulisper redditos salutavimus! Quotiens eosdem in provincias suas proficiscentes votis optimis prosecuti sumus! Hodie tamen eatenus novum argumentum tracto, quod oratoris in officio vestram indulgentiam annos prope quindecim expertus, nunc primum (quod felix faustumque sit) Collegii Sidneiani discipulum Academiae praesento. Illa vero doctrinae domus, fratrum Franciscanorum in sede antiqua collocata, et a femina spectatissima, cui nomen Franciscae erat, olim fundata, non modo Cromwelli imaginem pictam in penetralibus suis conservat, sed etiam Ecclesiae Anglicanae inter decora plus quam unum decanum, plus quam unum episcopum[4], sibi vindicavit. Hic autem, abhinc annos quindecim Mathematicis in studiis lauream nostram adeptus, postea, praesertim inter Silures suos, laboribus sacris fideliter obeundis incubuit. Ibi nuper uni ex episcopis adiutor datus, ipse titulum episcopalem oppidi magni e nomine traxit, ubi caeli lumen ignium fumantium caligine haud raro (nisi fallor) obscuratur. Ergo tenebras inter tantas lucis divinae minister constitutus, etiam sacris in rebus vetus illud praeceptum ante oculos identidem habebit:—'non fumum e fulgore, sed e fumo dare lucem'[5].

Vobis praesento virum admodum reverendum, IOANNEM LLOYD, episcopum de Swansea.

## 21 *May* 1891

(172) QUEM ante hos tres annos in episcopis nonnullis titulo nostro decorandis imprudentes praetermisimus, eum hodie ad nos feliciter advectum non sine gaudio

[1] Cicero, *pro Sestio*, 98. [2] George Davys (1780–1864), Fellow of Christ's, tutor to the Princess Victoria, 1827–29, and Bishop of Peterborough, 1839–64; author of *A Plain and Short History of England* (publ. 1870). [3] *History of the Papacy during the Period of the Reformation*, 1882–94. [4] *e.g.* George Butler, Dean of Peterborough, from 1842; and Robert Machray, Bishop of Rupert's Land, from 1865. [5] Horace, *Ars Poëtica*, 143.

singulari salutamus. Salutamus episcopum episcopi filium, filiorum suorum in Christo revera patrem, qui trans aequor Atlanticum abhinc annos tres et viginti episcopus Albanensis consecratus, Angliam nostram idcirco identidem invisit, ut ecclesiarum nostrarum cathedralium non modo aedificia sed etiam instituta penitus perdisceret, atque e tot exemplis optimum quidque suos in usus converteret. Olim verbis quam exquisitis ecclesiarum illarum dignitatem descripsit,—aedem pulchritudine venerabili urbem subiacentem coronantem et consecrantem, horas praetereuntes sono suavi nuntiantem, saeculorum praeteritorum memoriam cotidie renovantem, mentesque a terrestribus ad caelestia revocantem[1]. Idem nuper animo quam grato in sede sua episcopali templum ex ipsis fundamentis sensim surgens aspexit, ubi provinciae totius velut ara focusque constitutus est; ubi tot columnae, manuum piarum liberalitate exstructae, nominum insignium, nominum sacrorum, nominum dilectorum memoriam conservant; ubi tot fenestrae lucidae, aut Gregorii Magni, aut Baedae Venerabilis, aut Sancti Albani, primi martyris Anglici, aut Sanctae Margaretae, reginae Caledonicae, historiis illustrantur; ubi tot donorum splendor novus sanctitatis priscae velut imagine illuminatur; ubi crucis denique signum, lapidibus pretiosis decoratum et episcopi ipsius in sinu suspensum, corda sursum ad civitatem caelestem vocat, cuius fundamenta sunt omni lapide pretioso ornata, portaeque singulae ex singulis margaritis conditae. Dei domum tam augustam procul contemplati, recordamur arcae divinae tabernaculum Iudaeorum a rege his fere verbis olim dedicatum:—'Afferte Domino gloriam et honorem; afferte dona, et introite in atria eius; adorate Dominum in decore sancto'[2].

Duco ad vos virum admodum reverendum, WILELMUM CROSWELL DOANE, Episcopum Albanensem.

---

## 16 *June* 1891

## *Inauguration of Lord Walsingham as High Steward*

(173) MULTUM in summo Seneschallo nostro nuper amisimus; qui duodetriginta annos amplissimo illo functus officio, aureo numismate carmini heroico Latino per annos complures donato, et insignem litterarum humaniorum amorem et eximiam erga Academiam benevolentiam testabatur[3]. Carmen autem audietis hodie praemio illius ornatum, carmen Timoleontis in laudem conscriptum, qui olim Crimisi (ut meministis) ad ripam progressus, militibus suis omine triste attonitis egregie ostendit apii coronam non mortuorum modo sepulcris sed etiam ante omnia victorum frontibus esse idoneam[4]. Ergo Seneschalli a nobis abrepti sepulcro corona nostra quantulacumque non sine reverentia imposita, hodie successorem eius illustrem, certaminum complurium victorem, libenter coronamus. Olim Etonae, postea Cantabrigiae, in ludo campestri spectandus, saepenumero erat (ut Graece dicam) *εἷς τῶν ἕνδεκα*. Suo igitur in foro iuventuti Academicae iudex nullus erit benignior, nullus gratiosior. Idem, avium ferarum venator acerrimus,

[1] An abbreviated rendering of a passage in the Bishop's address to his Convention in 1874, quoted on p. 22 of the *Historical and Architectural Guide to the Cathedral of All Saints, Albany* (ed. 1891), which is also the source of some of the subsequent details. [2] 1 *Chron.* xvi 29. [3] Edward James Herbert, Earl of Powis (1818–91), High Steward 1863–91. [4] Plutarch, *Timoleon*, 26.

quot in campis quantas strages edidit! Scientiarum amore instinctus, quot terras longinquas lustravit! Etiam papilionum genera minutissima, microlepidoptera nominata, curiositate subtilissima perscrutatus est, rerum naturam in minimis quoque maximam esse arbitratus. Musea vero nostra rerum naturae illustrandae dedicata, quot et quantis muneribus ornavit! Nuper autem, cum id agebatur ut Academiae inter studia etiam agri culturae locus tribueretur, Academiae consiliis quanta cum dignitate, quanta cum comitate interfuit! Ergo scientia illa, senectutis inter voluptates a Tullio laudata, patriae totius ad communem fructum, etiam iuventutis nostrae inter studia fortasse aliquando numerabitur. Qua de re, ut Tullii verbis utar, 'possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum, sed ea ipsa quae dixi sentio fuisse longiora'[1].

Duco ad vos Regiae Societatis socium, virum praeclare de Academia et adhuc meritum et in posterum sine dubio meriturum, BARONEM WALSINGHAM[2].

---

(174) TITULO nostro primum omnium hodie ornamus virum titulis quam plurimis aliunde decoratum, qui (ne minora commemorem) orbis terrarum in regionibus inter sese remotissimis, inter omnium approbationem Reginae ipsius vicarius exstitit. Quid referam sex annos in provincia Canadensi feliciter exactos, ubi (ut poëtae locum ab ipso quondam non sine lepore laudatum usurpem)

> Hyperionis instar
> solis in occidui solio flammante sedebat[3];

ubi 'occidentis usque ad ultimum sinum'[4] inter omnium plausus velut triumphans ibat; ubi in coloniis illis fidelissimis Reginam erga ipsam amorem indies flagrantiorem incendebat? Quid annos quattuor dicam imperio nostro inter Indos non modo prudenter conservando sed etiam fortiter prorogando dedicatos? Etenim in orientem versus solem regionem ipsa Britannia tribus partibus maiorem imperio nostro addidit, novo cognomine Burmanicus appellari meritus. Idem in legationibus obeundis quam exercitatus, quam praeclare versatus! Olim in Syria Christianorum sanguinis vindex; postea velut uno tenore Petropolis a pruinis Bospori atque adeo Nili ad solem transiit[5], quolibet sub caelo ubique felix, etiam Italiae in luce aliquando non minus quam antea illustris futurus. Legati sane inter virtutes taciturnitas quaedam non immerito numeratur, quae in hoc certe viro cum admirabili consentanea est eloquentia. Oratoris igitur eloquentissimi, comoediarum scriptoris lepidissimi[6] pronepos, neque una in tellure neque una in lingua dedit insignia eloquentiae documenta. Olim etiam in ultima Thule Latine locutus[7], postea semel saltem Graecam inter Canadenses[8], Persicam inter Indos[9], Gallicam coram Galliae comoedis praestantissimis habuit orationem[10]. Patrio autem in sermone quam promptus,

[1] Cicero, *De Senectute*, 51 and 55. [2] Lord Walsingham was admitted to the *complete* degree of LL.D. *honoris causa*. All the other degrees conferred on the same occasion were *titular*. [3] "Like Hyperion, 'enthroned in the flaming West'", is printed as a quotation in the *Speech at the Reform Club*, 22 Feb. 1879; but these words (with their context) are only a general reminiscence of Keats, *Hyperion*, i 161–8. [4] Horace, *Epodes*, i 13. [5] 'He passed without a difficulty, or a difference, from the frosts of St Petersburg to the sun of Constantinople' (Lord Rosebery). [6] Sheridan. [7] *Letters from High Latitudes*, p. 66 f, ed. 1857. [8] At the University of Montreal, 13 Feb. 1878, *Speeches*, ed. Milton, p. 247. [9] A statement probably due to some rumour arising out of Lord Dufferin's remarkable industry as a student of Persian (*Life*, by Sir Alfred Lyall, ii 287, 300, 317). [10] 28 July 1871, *Speeches*, *l.c.* p. 129.

quam peritus, quam perfectus dicendi artifex! Nuper vitam ante actam memoria remensus, etiam iuventuti Caledonicae, prudentissimis mortalium, Mentor fuit[1]. Neque vero verbis dicendis magis quam rebus gerendis studuit, sed ubique terrarum trans maria lata gloriae Britannicae velut imaginem ante oculos habuit, nihil antiquius arbitratus quam Britanniae famam veterem factis extendere, nihil pulchrius quam patriae prodesse[2].

Duco ad vos oratorem, legatum, rectorem omni laude nostra maiorem, MARCHIONEM DE DUFFERIN.

(175) In imperii nostri Indici quasi corpore, non satis est quod caput egregium gubernat omnia; etiam bracchiorum, pectoris, ceterorum membrorum, opus est auxilio. Viri autem huiusce prudentia et sapientia imperio nostro longinquo diu profuerunt. Ibi primum domesticis, deinde externis rebus administrandis praepositus, Indiae septentrionalis provinciae mediae maxima cum laude erat praefectus. Quod si illa demum beata est civitas, in qua aut philosophi regnant aut reges philosophantur[3], quam fortunata erat illa imperii nostri provincia, ubi rectore in eodem et philosophi et proconsulis partes erant feliciter consociatae. Originum antiquarum in studiis eruditis versatus, idem saeculi nostri in negotiis agendis erat indefessus. Nuper, magno laborum spatio decurso, patriae redditus, consilio Indico summa cum dignitate adscriptus est. Interim ne subsicivi quidem temporis otium perire passus, quamquam lyram ipsam non neglexit[4], sermonis pedestris Musam severiorem summo cum fructu coluit. In versibus quidem eius hominum vita, qualis inter Indos philosophanti appareat, patet quasi votiva in tabella non minus fideliter descripta quam ipsius imago quae, a pictore eximio nuper depicta, principum Indicorum in eum benevolentiam in perpetuum testabitur[5]. Ceteris autem in scriptis quam praeclare ostendit, et in provinciis domi administrandis et in rebus foras gerendis, inter nostrum imperium Indicum et Romanorum imperium antiquum quanta similitudo intercedat[6]. Idem quam erudite, quam luculenter, etiam de Indiae religionibus disputat! Ceterum tanto de argumento plura hodie dicere non nostrum est: crastino die in hoc ipso loco ipsum audietis[7].

Interim vobis praesento equitem insignem, ALUREDUM LYALL.

(176) Salutamus deinceps virum et scientiarum et litterarum laude illustrem, in Academia Edinensi quondam Geologiae Professorem, Britanniae et Hiberniae explorationi geologicae praepositum, Societatis Regiae socium, Societatis Geologicae praesidem, Societatis denique Britannicae scientiarum terminis prorogandis praesidem designatum. Geologiae et geographiae studiosorum in manibus sunt scripta eius plurima, scientiis illis aut docendis aut illustrandis destinata[8]. Etiam aliis loquuntur libri eius elegantissime conscripti, quorum in uno Caledoniae montes vallesque per immensam saeculorum seriem causis

[1] *Rectorial Address at St Andrew's*, 1891. [2] 'To our fond imagination, in whatever lands we may be serving, amid all our troubles and anxieties, England rises to our view, as she did to the men of Cressy, like a living presence, a sceptred isle amid inviolate seas, a dear and honoured mistress, the mother of a race, .. whose beneficent .. flag illumines every sea and pavilions every shore' (from peroration of the Mansion House Speech of 29 May 1889). [3] Plato, *Rep.* 473 D. [4] *Verses Written in India*, 1889 etc. [5] Portrait, by Shannon, in the Convocation Hall of the University of Allahabad. [6] *Asiatic Studies, Religious and Social*, 1882. [7] Rede Lecture on *Natural Religion in India*. [8] *Text-Book of Geology*, 1882 etc.

cotidianis minutatim exsculptas fuisse demonstrat[1]; in altero vitam et res gestas geologi magni, quem Siluriae regem nominaverim[2], ea qua par est dignitate describit. Viri talis laboribus non modo geologiae fines latius indies propagantur, sed etiam populo universo studia illa praeclara commendantur.

Duco ad vos geologum illustrem, ab ipsa Regina nuper novo honore ornatum, ARCHIBALDUM GEIKIE.

(177) Quod e sapientibus septem unus dixisse fertur, ἀρχὴ ἄνδρα δείξει[3], de hoc certe viro, per honorum cursum satis longum probato, verum esse constat. Regio Chirurgorum in Collegio, primum Museo conservando praepositus, deinde physiologiam et comparativam quae dicitur anatomiam professus, deinceps Musei Britannici aedificio novo rerum naturae studiis dedicato praefectus est. Idem Societati et Zoologicae, et Anthropologicae, et Britannicae, maxima cum laude praefuit. In Museis autem ordinandis quam perspicax: in scientiarum studiis populo toti commendandis quam disertus; hominum in diversis generibus capitis mensura inter sese distinguendis quam subtilis; maris denique in monstris immensis describendis quam minutus! Ergo, velut alter Neptunus, intra regni sui fines etiam 'immania cete'[4] suo sibi iure vindicat: idem, anthropologiae quoque in studiis versatus, ne barbaras quidem gentes contempsit, sed, velut alter Chremes, homo est; humani nil a se alienum putat[5].

Duco ad vos Regiae Societatis socium, virum honoribus plurimis merito cumulatum, WILELMUM HENRICUM FLOWER[6].

(178) Sequitur deinceps vir, qui scientiarum in provinciis duabus, et in zoologia et in bacteriologia quae dicitur, famam insignem est adeptus. Primum Ponti Euxini in litore septentrionali[7] zoologiam professus, multa de morphologia animalium, quae invertebrata nominantur, accuratissime disseruit. Deinde Parisiis rerum naturae investigatori celeberrimo adiutor datus[8], eis potissimum causis perscrutandis operam dedit, per quas genere ab humano morborum impetus hostiles possent propulsari. Nam, velut hominum in mentibus virtutes et vitia inter sese confligunt, non aliter animantium in corporibus contra pestium exercitus copiae quaedam sanitatis et salutis ministrae concertare perhibentur. Mentis quidem certamen olim in carmine heroico, Psychomachia nominato, Prudentius narravit. Inter eos autem qui corporis certamen experimentis exquisitis nuper explicaverunt, locum insignem sibi vindicat vir quidam summa morum modestia praeditus, qui, velut vates sacer, proelium illud sibi sumpsit celebrandum, in quo tot cellulae vagantes, quasi milites procursantes, morborum semina maligna corripiunt, correpta comprimunt, compressa extinguunt[9]. Talium virorum auxilio febrium cohortes paulatim profligantur, et generis humani saluti novum indies affertur incrementum.

Merito igitur titulo nostro hodie coronatur e salutis humanae ministris unus, ELIAS METSCHNIKOFF.

[1] *Scenery of Scotland*, 1865, 1887 etc. [2] Sir Roderick Murchison, 1875. [3] Bias, ap. Arist. *Eth.* v 1, 16. [4] Virgil, *Aen.* v 822. [5] Terence, *Heaut.* 77. [6] Author of an *Introduction to the Osteology of the Mammalia*; the Osteological *Catalogue* of 1879, etc. [7] University of Odessa. [8] At the *Institut Pasteur.* [9] *Lecture on Phagocytosis and Immunity*, translated in *British Medical Journal*, 31 Jan. 1891.

(179) Etiam Musae historicae cultorem illustrem, Academiae celeberrimae Dublinensis alumnum, hodie salutamus. Diu legentium in manibus fuerunt opera illa magna stilo lucido conscripta et Europae in historia tractanda occupata, quorum in uno de vi rationis in hominum opinionibus commutandis disputat[1]; in altero de saeculi cuiusque moribus inter Augusti et Caroli Magni aetates disserit[2]. Opere in utroque diu agnovimus scriptorem et doctrina varia et veritatis amore insignem. Hodie vero eundem titulo nostro idcirco decoramus quod, non iam Europae totius sed patriae potius historiam aggressus, saeculi prioris rebus gestis enarratis, opus ingens ad finem feliciter perduxit[3]. Quot Thucydides libros bello Peloponnesiaco narrando dedicavit, totidem volumina magna, non minorem veritatis amorem testantia, saeculi unius rebus gestis conscribendis consecravit. Opere in toto libenter admiramur scriptorem veracem, sine ullo partium studio fidelem, rem unamquamque curiositate minuta prosequentem. Hiberniae vero, patriae eius natalis, annales nemo adhuc minutius, nemo accuratius exploravit; quod patriae totius, his praesertim temporibus, quantum intersit, quis est quin statim agnoscat? Qui quondam patriae natalis duces ingenue admirabatur[4], nunc certe patriae universae commoda ante omnia putat esse praeponenda[5]. Qua de re audite paulisper Tullium ipsum in libro de Legibus inscripto disserentem. 'Omnibus municipibus duas esse censeo patrias, unam naturae, alteram civitatis...sed necesse est caritate eam praestare quae... universae civitatis est, pro qua mori et cui nos totos dedere et in qua nostra omnia ponere et quasi consecrare debemus. Dulcis autem non multo secus est illa quae genuit quam illa quae excepit. Itaque hanc meam esse patriam prorsus numquam negabo, dum sit illa maior, haec in ea contineatur'[6].

Duco ad vos virum et patriae suae natalis et patriae universae inter litterarum lumina diu numeratum, WILELMUM EDWARDUM HARTPOLE LECKY.

(180) Oratoribus antiquis in peroratione praesertim animi motus varios aut excitare aut sedare licebat: artis musicae magistris idem facere ubique licet. Ergo nos quoque, statim peroraturi, virum libenter laudamus in animi affectibus inter sese diversissimis arte musica exprimendis sollertissimum. Olim Bohemiae in rure remoto in lucem editus, et per ardua, per adversa, in altiora evectus, patriae famam suo illustravit ingenio, patriae in arte musica quicquid proprium esset fideliter interpretatus. Testantur cantus eius vocibus duabus accommodati, Moraviae Musas ipsas spirare visi[7]; testantur choreae Slavonicae[8], quae fautoris et adiutoris eius magni[9] choreas Hungaricas aemulantur; testantur symphoniae, partim elegorum modis flebilibus contristatae, partim fidium furore tremendo agitatae[10]; testatur denique, velut Lemurum e regno egressa, formidulosa sponsae per tenebras abreptae fabula[11]. Idem arte quali etiam alienigenarum musicam aut aliquatenus imitando aut in melius commutando expressit, sive tribuum errantium cantus tristes effingit[12], sive Italorum carmina sacra misericordiam moventia operis magni argumentum sibi sumit.

[1] *History of...Rationalism*, 1865 etc. [2] *History of European Morals*, 1869. [3] *History of England in the Eighteenth Century*, 1878—1890. [4] *Leaders of Public Opinion in Ireland*, 1861 and 1871. [5] In and after 1886. [6] Cicero, *De Legibus*, ii 2 § 5. [7] The Moravian duets, *Klänge aus Mähren*. [8] The *Slavische Tänze*. [9] Brahms. [10] *Symphonies* enriched by the employment of the Bohemian *Dumka* (or elegy) and the *Furiant* (a kind of wild scherzo). [11] The *Spectre's Bride*. [12] *Gipsy Songs*.

Qua de re non aliorum egetis testimonio; vos de matre dolorosa, iuxta crucem lacrimosa, carmen hesterno die egregie recitatum audivistis[1].

Vestro igitur testimonio plus quam defensus, vestro iudicio est omnibus numeris absolutus, Musicae Doctor, ANTONINUS DVOŘÁK.

---

## 15 *Aug.* 1891

### *Visit of the International Congress of Hygiene and Demography*

NESCIO quo potissimum exordio hospites nostros, qui de salute publica nuper deliberaverunt, Senatus nomine salutare debeam. Ad ipsos conversus, illud unum dixerim:—qui aliorum saluti tam praeclare consuluistis, vosmet ipsos omnes iubemus salvere. Ea vero studia, quae vobis cordi sunt, gloriamur in Britannia certe Academiam nostram primam omnium adiuvisse[2]. In salutis publicae ministris nominandis valent plurimum diplomata nostra[3], valent etiam aliarum Academiarum, quae, exemplo nostro incitatae, laudis cursum eundem sunt ingressae. Hodie vero collegarum vestrorum nonnullos, qui gentium exterarum inter lumina numerantur, diplomate nostro honorifico decorare volumus. Nemini autem mirum sit, quod viros medicinae in scientia illustres Iuris potissimum Doctores hodie nominamus. Etenim Tullium ipsum in libris quos de Legibus composuit, scripsisse recordamini populi salutem supremam esse legem[4].

(181) PRIMUM omnium vobis praesento gentis vicinae, gentis nobiscum libertatis bene temperatae amore coniunctae, civem egregium, Parisiorum in Academia medicinae forensis professorem praeclarum, facultatis medicae decanum dignissimum, salutis denique publicae annalium editorem indefessum[5]. Olim Caesar 'omnes medicinam Romae professos civitate donavit'[6]; nos non omnes certe, sed, habito delectu aliquo, unum e reipublicae Gallicae medicis illustrissimis, qui admirabilem in modum medicinae et iuris studia consociavit, corona nostra ob cives etiam in pace servatos libenter coronamus.

Duco ad vos PAULUM CAMILLUM HIPPOLYTUM BROUARDEL.

(182) Quo maiore dolore Austriae et Germaniae legatos illustres absentes desideramus[7], eo maiore gaudio Italiae legatum insignem praesentem salutamus. Salutamus Academiae Bononiensis, nobiscum vetere hospitii iure coniunctae, alumnum, tribus deinceps in Academiis, primum Mutinae, deinde Panormi, denique Ticini in ripa professorem, qui medicinae scientiam cum rerum antiquitus gestarum studiis feliciter consociavit[8], quique in Italiae scriptoribus eximiis, non modo in Boccaccio sed etiam in Torquato Tasso, artis suae argumenta non indigna invenit[9]. Quondam imperator quidam Romanus Roma in ipsa augurium salutis per annos complures omissum repeti ac deinde continuari iussit[10]. Quod autem salutis publicae concilio Londiniensi etiam Italia interfuit, velut augurii

[1] The *Stabat Mater* performed by the University Musical Society, 15 June 1891. [2] Examination in State Medicine, approved by Grace, 4 Feb. 1875. [3] Approved 14 Oct. 1875. [4] *De Legibus*, iii 3, 8. [5] *Annales d'hygiène publique et de la médecine légale*, from 1878. [6] Suetonius, *Julius Caesar*, 42. [7] Von Inama-Sternegg of Vienna (no. 222 *infra*), and von Esmarch of Kiel. [8] *Annali delle Epidemie in Italia*, Bologna, 1865–83 etc. [9] *Escursioni d' un medico nel Decamerone*, and *Della infirmatà di Torquato Tasso*, 1881. [10] Tacitus, *Ann.* xii 23.

felicis omen accipimus. Recordamur denique poëtam antiquum urbis aeternae de nomine his fere verbis non inepte esse gloriatum:—

Roma ante Romulum fuit;
non ille nomen indidit,
sed diva flava et candida,
Roma, Aesculapi filia[1].

Duco ad vos Aesculapi ministrum fidelissimum, ALPHONSUM CORRADI.

(183) Quis nescit urbem florentissimam quod Hungariae caput est, nomine bilingui nuncupatam, fluminis Danubii in utraque ripa esse positam? Quis non inde nobis feliciter advectum esse gaudet salutis publicae professorem insignem, virum titulis plurimis cumulatum, qui etiam de Angliae salubritate opus egregium conscripsit[2]? Idem, velut alter Hippocrates, de aëre, aquis et locis praeclare disseruit[3]. Olim Hippocrates ipse corona aurea Atheniensium in theatro donatus est[4]: nos Hippocratis aemulum illustrem laurea nostra qualicumque in hoc templo honoris libenter ornamus.

Duco ad vos bacteriologiae cultorem acerrimum, IOSEPHUM DE FODOR.

---

## 19 *Nov.* 1891

(184) NOSTIS omnes Angliae scholarum magnarum antiquissimam, quae ab episcopo insigni fundata, annos fere quingentos verba illa velut titulum prae se tulit: ***mores cuiusque, is est quisque***[5]. Hodie vero episcopum salutamus tituli illius non immemorem, virum et morum humanitate summa praeditum et morali in scientia lauream nostram abhinc annos quattuor et viginti adeptum. Idem episcopo cum uno[6] affinitate coniunctus, episcopo alteri[7] adiutor consecratus est, in urbe maxima, cuius in rure suburbano non sine fructu laboraverat, laboribus novis operam daturus. Videor mihi audire vocem trans Thamesin flumen a ripa remotiore clamantis et auxilium implorantis: ***transgredere et nos adiuva***[8]. Videor mihi videre viros, hominum amore divino instinctos, fluminis eiusdem a ripa feliciore transgredi paratos,

tendentesque manus ripae ulterioris amore[9].

Duco ad vos Collegii Emmanuelis quondam scholarem, episcopi Roffensis adiutorem, virum admodum reverendum, HUYSHE WOLCOTT YEATMAN[10].

## 3 *Dec.* 1891

(185) QUIS nescit Societatis Seldenianae decus columenque; iuris Anglici antiqui interpretem felicem; iuris hodierni etiam in controversiis fictis iudicem aequum et

[1] Line 1 is here restored from Philargyrius ad Virg. Ecl. i 19, '*Roma* et *ante Romulum fuit*, et a dea eam sibi nomen adquisisse Marianus Lupercaliorum poëta sic ostendit' (then follow lines 3 and 4 and three others in a corrupt form). Line 2 is inserted above as a necessary transition to lines 3 and 4, as corrected by the critics. These last two lines form the *beginning* of the passage, as printed in Baehrens, *Frag. Poët. Lat.* (1886) p. 384. [2] *Public Health in England* (in Hungarian), Budapest, 1870. [3] *Hygienic Investigations on the Air, Soil, and Water in relation to Epidemic Diseases* (in Hungarian and German). [4] *Opera* (Geneva, 1657), p. 1291. [5] Manners maketh man. [6] Bishop of Lichfield. [7] Bishop of Rochester. [8] *Acta Apost.* xvi 9. [9] Virgil, *Aen.* vi 314, 'tendebantque manus' etc. [10] Since Bishop of Worcester.

benignum? Quod ad opera eius insignia attinet, quid dicam Regum Anglicorum actiones antiquas novo lumine ab ipso illustratas[1]? Quid Bractonis adversaria commentariis eius eruditissimis explicata[2]? Quid locorum certorum, et imprimis regionis Eliensis, iudicia privata curiositate minuta ab eodem explorata[3]? Aliquando fortasse etiam regni Anglici librum magnum censualem a Wilelmo primo confectum, a Professore nostro, qua solet prudentia, excussum videbimus[4]. Interim inter iuventutem Academicam iuris controversi velut rector et moderator diu dominetur; diu etiam fictis in causis Tullii et Quintiliani praecepta nostro in saeculo feliciter illustret. Etenim quo magis scholarum in umbra iuvenes Academici eiusmodi prolusionibus exercentur, eo paratius ad veras causas descendent, forique solem non reformidabunt.

Duco ad vos iuris Anglici Professorem doctissimum, FREDERICUM WILELMUM MAITLAND.

## 17 *Dec.* 1891

(186) SALUTAMUS hodie virum admodum reverendum, qui in studiis mathematicis lauream insignem inter nos adeptus, abhinc annos prope triginta Collegii maximi Socius electus est. Deinde, post annos multos laboribus sacris dedicatos, archidiaconus Eboracensis nominatus et deinceps archiepiscopi Eboracensis adiutor consecratus, cum in Ecclesiae Anglicae provincia septentrionali res ad interregnum plus quam semel adducta erat, bis interregis officio sese parem praebuit[5]. Episcopatus autem novi nomen ab oppido sumptum est, ubi in templo magnifico inter aevi prioris monumenta sedes quaedam lapidea est quae pacis cathedra vocatur. Ergo etiam episcopi nostri sedes sensu novo erit (ut speramus) pacis cathedra. Pacis minister in perpetuum constitutus, erit, sicut antea, Evangelii illius fidelis interpres, quod olim angelorum cantu gloriam in excelsis Deo et in terris pacem nuntiavit[6].

Duco ad vos episcopum Beverlacensem, ROBERTUM JARRATT CROSTHWAITE.

## 28 *Jan.* 1892

(187) ANNI plus quam quadringenti et triginta sunt peracti, ex quo Dux inclitus Eboracensis, rosae albae signifer illustris, proelio cum copiis Lancastriensibus commisso, die post Christi diem natalem quinto ab hostibus captus et occisus est[7]. Nuper eodem in loco, illo ipso die natali, viri tanti e posteris unus, pacis minister quem hodie salutamus, honorem sibi a Regina destinatum gregi suo verbis idoneis nuntiavit. Mitto annos plurimos laboribus sacris ab alumno nostro fideliter dedicatos; unum illud commemoro, viri huius praesertim auxilio deberi, quod in oppido laborum eius per annos sedecim conscio Episcopatus novi sedes feliciter constituta est[8]. Ipse nuper Episcopus Monensis designatus, regionem Eboracensem sibi diu dilectam non sine suorum desiderio propediem relinquet, in insula ultra litora Lancastriae posita fideliter laboraturus. Ibi

[1] *Select Pleas of the Crown.* [2] *Bracton's Note-Book*, 1887. [3] *The Court Baron*, 1891. [4] *Domesday Book and Beyond*, 1897. [5] On the death of Abp Thomson (1890) and of Abp Magee (1891). [6] *S. Lucae Ev.* ii 14. [7] Richard Plantagenet, third Duke of York, slain at the Battle of Wakefield, 30 Dec. 1460. [8] Wakefield.

nonnumquam fortasse, dum gentis suae fortunas secum revolvit, recordabitur Regum magnorum flores interire, Ducum insignium rosas marcere[1], sed salutis sempiternae ministrorum fidelissimo cuique a pastorum omnium Principe divino non perituram destinari gloriae coronam.

Duco ad vos Archidiaconum venerabilem, NORMANNUM DUMENIL IOANNEM STRATON, Episcopum Monensem designatum.

## 25 *Feb.* 1892

(188) SALUTAMUS hodie virum inter nosmet ipsos rerum naturae quidem in studiis lauream insignem quondam adeptum, mathematicis autem scientiis excultum, inter Londinienses vero summa cum laude medicinae doctorem olim creatum. Qui quondam corporis praesertim saluti adiuvandae studia sua fere omnia destinaverat, postea animarum potius in salute praedicanda vitae suae tabernaculum posuit. Nuper post annos multos laboribus sacris in hac urbe dedicatos, vocem ad Africae partem Australem vocantis audivit, et non sine suorum desiderio vocantem obsecutus est. Nobis igitur nihil hodie reliquum est, quam ut alumno nostro in provinciam novam profecturo omnia fausta ex animo exoptemus, sedis illius remotae nomen ipsum, nomen floribus contextum, nomen fontibus derivatum, episcopo nostro laboris prosperi omen esse augurati. Talium (ut speramus) virorum adventu, Africae loca desolata velut rosa florebunt; et in ipso deserto aquarum salubrium fontes exsilient[2].

Duco ad vos Collegii Sidneiani socium, IOANNEM WALE HICKS, Episcopum de Bloemfontein.

---

## 11 *June* 1892

### *Inauguration of His Grace the Duke of Devonshire[3] as Chancellor*

DIGNISSIME domine, Domine Cancellarie, et tota Academia:

(189) UBICUMQUE nomen Britannicum extenditur, tempore quocumque, sive caelo sub sereno, sive polo nubibus occupato, Reginae nostrae filii et semper et ubique honore debito excipiuntur. Quod si inter fluctus dominari Britannia dicitur, consentaneum nimirum est Reginae Britannicae e filiis unum classis Britannicae inter praefectos numerari. Novimus scientiae navalis rudimenta prima a Principe nostro in navi esse posita, cui nomen dedit Euryalus. Recordamur eundem Sancti Georgii sub tutela trans mare Atlanticum ad occidentis insulas navigasse. Postea animis quam attentis Principis nostri pericula, Principis nostri itinera prospere facta, ex insula Australi per extremas orientis oras usque ad Indiae litora prosecuti sumus, navis fortunas varias procul contemplati, dum 'Galatea secat spumantem pectore pontum'[4]. Nemo Polyphemi molem immanem, nemo litora Siciliae, portumque Melitae, nemo Herculis a columnis usque ad

[1] No. 157 *supra*, n. 9. [2] *Isaiah*, xxxv 1, 6. [3] Spencer Compton Cavendish, eighth Duke of Devonshire, Chancellor 1892–1908. [4] Virgil, *Aen.* ix 103.

Nili ostia maris illius fluctus melius cognoscit, ubi Britanniae naves iter gentibus tutum ubique praestant. Diu Reginae nostrae auspicio, et Principis nostri ductu, classis Britannica, quocumque in mari semper bello parata, orbis terrarum pacem et securitatem inviolatam custodiat.

Duco ad vos Principem ALFREDUM ERNESTUM ALBERTUM, DUCEM DE EDINBURGH.

(190) Incedit proximus Academiae Oxoniensis alumnus insignis, qui Academiae illius nomine Senatui Britannico quondam adscriptus est, suffragiorum in certamine ipsi Achilli[1] non impar congressus[2]. Idem negotiorum publicorum provincias quam magnas quam sapienter administravit, primum provinciae domesticae, deinde rebus bellicis, denique imperii Indici concilio praepositus. Nuper Reginae concilii privati fere septem annos praefectus, sapientia quam miti ei praesertim provinciae praesidet, cui prope tota in Britannia patriae spes erudienda traditur. Viri huiusce et collegarum eius auspiciis iam tandem a prima pueritia sapientiae porta unicuique gratis patet[3]. Per apertam illam portam indies plures ingrediantur; inque templo doctrinae indies melius initiati, ad civium munera paratiores evadant.

Duco ad vos Reginae concilii privati praesidem venerabilem, Vice-Comitem de CRANBROOK.

(191) Magnum profecto est Britanniae totius officio maritimo plus quam semel praefuisse, magnum eodem in regno et rerum bellicarum et imperii Indici administrationi interfuisse; multo maius peregre in imperio nostro inter Indos Reginae ipsius partes egisse, munere illo ingenti non minus fortiter quam feliciter fuisse functum, virtutibus vere regiis populi totius amorem sibi in perpetuum conciliasse[4]. Ab Horatio quidam idcirco laudatur quod, honore eius quasi per virtutes prorogato, 'consul non unius anni' fuerit[5]: viri huiusce inter laudes ponere ausim quod quadriennii non unius proconsul exstitit; sed quotiens in Senatu de imperio nostro Indico disputatur, nemo promptius, nemo praesentius, provinciae sibi quondam commissae commodis consulit.

Duco ad vos stellae Indicae equitem illustrem, Comitem de NORTHBROOK.

(192) Quid est tam admirabile, ait Tullius, quam ex infinita multitudine hominum existere unum, qui id, quod omnibus natura sit datum, vel solus vel cum paucis facere possit?...quid tam potens tamque magnificum, quam populi motus, iudicum religiones, senatus gravitatem, unius oratione converti?[6] Quanta igitur laude prosequendus est vir senatorum ordinis amplissimi inter decora numeratus, qui Senatu in Britannico abhinc annos prope viginti honores summos, qui et senatori et advocato dari possunt, est adeptus. Idem, abhinc annos sex, cum partium liberalium dux et signifer eloquentissimus nova de Hibernia consilia inire coepisset, ne honore quidem summo sibi oblato, ut aut Angliae totius Cancellarius aut provinciae domesticae praefectus nominaretur, eo adductus est, ut de re tam gravi et suam et partium suarum sententiam pristinam desereret. Virum talem igitur non modo propter iuris peritiam eius singularem sed etiam ob insignem animi

[1] W. E. Gladstone, 1865. [2] *Aen.* i 475. [3] The Free Education Act of 1891. [4] Viceroy and Governor-General of India, 1872–76. [5] Horace, *Carm.* iv 9, 39. [6] Cicero, *De Oratore*, i 31.

constantiam libenter laudamus, oratore ab eodem a quo exordium nostrum sumpsimus etiam laudis nostrae finem mutuati: 'nihil est autem quod tam deceat, quam in omni re gerenda consilioque capiendo servare constantiam'[1].

Duco ad vos populi salutis patronum egregium[2], equitem insignem, HENRICUM JAMES.

(193) Municipiorum Angliae ea est condicio ut eorum in institutis viri ingenio idoneo praediti velut arenam quandam ingredi possint, ubi vitae publicae officiis paulatim assuescant, regni ipsius ad res tractandas sese accingant, imperii totius commodis inservire discant. Videtis virum qui, honorum municipalium spatio decurso, municipii maximi praefectus nominatus est[3]; postea, municipii eiusdem nomine, regni totius Senatui quater adscriptus, rerum publicarum provinciae magnae merito est praepositus[4]. Idem cum nova quaedam de Hibernia consilia sibi periculosa esse viderentur, maluit a duce suo, maluit etiam ab amico suo, discedere quam insulas nostras in uno coniunctas, quod ad sese attineret, sinere divelli[5]. Ipse inter senatores suffragiis electos partium suarum ductor constitutus[6], socios suos quam fortiter ducit, adversarios quam acriter oppugnat! Etenim, quamquam in rerum natura eos potissimum flores diligere dicitur, qui solis a radiis remoti in horto secluso ab aperto caelo delicate defenduntur[7], ipse vitae publicae solem atque pulverem numquam reformidat, quolibet sub caelo ad dimicationem semper promptus, semper paratus.

Duco ad vos virum honorabilem, IOSEPHUM CHAMBERLAIN.

(194) Sequitur deinceps Academiae Oxoniensis alumnus, vir et litterarum laude et libertatis amore iam dudum illustris, qui saeculi prioris inter viros primarios, partim regni Britannici denuo constituti, partim reipublicae Gallicae nascentis inter lumina, scribendi argumenta insignia invenit, inventa feliciter tractavit[8]. Ipse autem in Senatu Britannico novem annos versatus, propter singularem animi constantiam merito ab omnibus observatur. Qui quondam de veri falsique finibus non minus subtiliter quam graviter disputavit[9], idem publicis in negotiis 'rectum ubi inter curva subit'[10] ingenue dignoscit; et Senatus in luce publica, non minus quam litterarum in vita umbratili, suo exemplo legem Horatianam egregie illustrat:—

'servetur ad imum
qualis ab incepto processerit, et sibi constet'[11].

Duco ad vos virum honorabilem, IOANNEM MORLEY.

(195) Salutamus deinceps iudicis magni, iudicis optimi nuper a nobis abrepti fratrem, virum ab ipsa pueritia scientiae machinali deditum et devotum, virum sua in provincia iam dudum inter principes numeratum. Martis fulmina quis melius novit? Neptuni in campis navium bellicarum casus improvisos quis subtilius explicavit?[12] Minervae ministros, quibus artificiorum utilium in scientia iuventus nostra erudienda traditur, quis promptius, quis praesentius, adiuvit? Una quidem scientia, Archimedis nomine olim

[1] *De Officiis*, i 125. [2] By the Factory and Workshops Act of 1891. [3] Mayor of Birmingham, 1874, '75, '76. [4] President of the Board of Trade, 1880–85. [5] Letter to Mr Gladstone of 15 March, and Speech of 1 June, 1886. [6] Leader of the Liberal Unionists in the House of Commons. [7] Orchids etc. [8] Burke, and Walpole; Voltaire, Rousseau, and Diderot. [9] *On Compromise*, 1874. [10] Persius, iv 11 f. [11] Horace, *Ars Poëtica*, 126. [12] Report on the explosions on board the *Thunderer* (1876).

nobilitata, Cancellarii nostri a patre illustri inter nos liberaliter fundata est[1]; alia Cancellarii ipsius munificentia mox magnopere adiuvabitur[2]. Optimis igitur auspiciis Archimedis aemulum insignem hoc potissimum die iuris doctorem nominamus.

Duco ad vos baronettum illustrem, FREDERICUM IOSEPHUM BRAMWELL.

(196) Bosporo in Cimmerio stipendia cum laude meruisse; postea primum Bosporo in Thracio Britanniae legato, deinde provinciae Canadensis praefecto adiutorem esse datum; postremo ex Africa laureas complures rettulisse; hoc est satis magnam orbis terrarum regionem vitae fortiter actae monumentis implevisse. Africae quot partes, modo belli[3], modo pacis artibus, unus et idem illustravit, primum provinciae occidentalis praefectus, deinde in regionem australem pacis et concordiae nuntius publice missus, denique litori ad orientem versus solem patenti praepositus[4]. Talium virorum auxilio quidni orbis terrarum regio illa immensa post tot saeculorum moram beneficia nobis olim divinitus donata quasi munere caelesti aliquando accipiet?

'nos...primus equis Oriens afflavit anhelis,
illic sera rubens accendit lumina vesper'[5].

Duco ad vos equitem fortissimum, FRANCISCUM DE WINTON.

(197) Si iurisconsultum summum, si senatorem insignem hodie praesentem laudare ausim, vereor ne quis dicentem interpellet rogando, 'quis vituperavit?'[6] Iuvat tamen non sine superbia aliqua alumni nostri vitae cursum paulisper contemplari; iuvat palmam ab eo primam pedum pernicitate ab Iside ad Camum olim reportatam hodie recordari[7]. Postea, vitae velut spatio secundo decurso, disciplinae forensis honores solito maturius adeptus est; denique Senatui Britannico adscriptus, velut alter Pollio et in foro et in Senatu illustris, dignus est qui Horati verbis appelletur:—

'insigne maestis praesidium reis,
et consulenti, Pollio, curiae'[8].

Quod si exiguum generi humano vitae curriculum natura circumscripsisse dicitur, immensum gloriae[9]; utinam in reliquo vitae cursu diu inter Academiae, diu inter iurisconsultorum ordinis amplissimi, diu inter patriae decora, alumnus noster feliciter supersit. Quicquid tamen famae ei in posterum reservatur, inter vitae praemia maiora nonnumquam fortasse non sine voluptate locum recordabitur, ubi primum ei 'velocis gloria plantae'[10] famae futurae velut omen affulsit.

Duco ad vos equitem insignem, RICHARDUM EVERARD WEBSTER[11].

(198) De imperio nostro inter Indos administrando plus quam semel 'par nobile fratrum'[12] praeclare meritum est. In hac ipsa Academia fratres duos, viros illustres, unum[13]

[1] By the gift of the Cavendish Laboratory for Experimental Physics. [2] By the donation of £1000 for the Engineering Laboratory (*Reporter*, 23 May 1893). [3] In command in West Africa, 1887–8; and Secretary to Emin Pasha Relief Expedition, 1888. [4] Administrator of Congo State, 1884–6; Commissioner in Swaziland, 1889; Administrator for East Africa Company, 1890. [5] Virgil, *Georg.* i 250; cp. no. 80 *supra*. [6] Antalcidas in Plutarch's *Apophthegmata*, p. 217, *σοφιστοῦ δέ τινος μέλλοντος ἀναγιγνώσκειν ἐγκώμιον* 'Ηρακλέος, *τίς γὰρ αὐτὸν, ἔφη, ψέγει;* [7] Two mile race (as well as One mile flat race) of 25 March 1865. [8] Horace, *Carm.* ii 1, 13 f. [9] Cicero, *Pro Rabirio Perd.* 30. [10] Juvenal, xiii 98. [11] Afterwards Lord Alverstone. [12] Horace, *Serm.* ii 3, 243. [13] Sir John Strachey, G.C.S.I.

de India, alterum de studiis geographicis, egregie disserentes audivimus: hodie fratrem alterum, virum scientiarum amore insignem, honoris causa libenter salutamus. Quod Indiae campi sitientes aquarum rivis plurimis irrigantur, quod ibi terrarum spatia inter sese remota publicarum viarum velut catena ferrea coniuncta sunt, huic imprimis utrumque acceptum rettulimus[1]. Idem Indiae montes septentrionales quam audacter exploravit; nivis aeternae e penetralibus, quot arborum et herbarum, quot lapidum et saxorum spolia velut victor reportavit[2]! Aestuum maritimorum motus circa Indiae litora quam accurate dimetiendos curavit! Rerum autem caelestium, ventorum tempestatumque, scientiae animum quam acriter intendit[3]! Nuper orientis inter insulas, cum flammis subito exardescentibus sedes quaedam Volcani fragore ingenti displosa est, aëris concussi tremores ter circa totum orbem terrarum geminatos, et undarum more sensim subsidentes, subtiliter dimensus est[4]. Constat et Aurorae et Vesperis colores roseos, quos propter pulchritudinem eximiam annum prope totum mirabamur, causa ex eadem traxisse originem. Non immerito igitur purpura nostra hodie vestimus concilii meteorologici praesidem, virum de Societate Geographica, de Societate Regia, de concilio denique Indico praeclare meritum.

Duco ad vos militem illustrem, RICHARDUM STRACHEY.

(199) Iure optimo hodie nobis redditum salutamus senatorem inter nosmet ipsos olim propter litterarum humaniorum peritiam laurea nostra ornatum[5], qui nostra in Academia etiam iuris in studiis et morali in scientia praemiis Academicis adiudicandis praefuit. Quondam inter Londinienses iuris prudentiam professus, nuper Iustiniani in opere magno titulum de usufructu commentario perpetuo erudite explicavit[6]. Idem eis olim adiutor egregius datus est, qui Angliae scholis examinandis quondam praepositi, de re tam gravi voluminum seriem ingentem ediderunt[7]. Studiosorum in manibus est opus eximium in quo grammaticae Latinae leges ordine lucido expositas iam inde a Plauto exorsus ad Suetonii saeculum deduxit[8]. Ergo quem Suetonius ipse inter claros grammaticos libenter numerasset, quemque ob insignia eius de Latinis praesertim litteris merita Litterarum Doctorem nominare poteramus, eundem hodie propter iuris peritiam eius singularem Doctorem in Iure merito creamus.

Duco ad vos HENRICUM IOANNEM ROBY.

(200) Nuper Newtoni discipulum magnum amisimus, qui mathematicis rationibus adhibitis planetam prius ignotum adhuc iuvenis detexit et Neptuni nomine posteritati serae cognoscendum reliquit[9]. Idem trans aequor Atlanticum abhinc annos quindecim etiam scientiae suae novum lumen agnovit, agnitum aliis statim patefecit. Scilicet, terrarum quidem in orbe, oceano lato inter sese divisi, rationum reconditarum ope ambo eadem de Lunae motu invenerant[10]: caeli autem regionem eandem diu contemplati, non minus studiorum societate quam morum modestia eadem coniuncti, alter alterum non

[1] Inspector-General of Irrigation, 1866. [2] Survey of the Himalayan province of Kumam, 1848 f. [3] Chairman of the Meteorological Council. [4] Section on atmospheric phenomena of the Krakatoa eruption, Aug. 1883, in *Phil. Trans. R.S.* [5] Senior Classic, 1853. [6] 1884. [7] Secretary to Schools Inquiry and Endowed Schools Commissioners, 1865–72. [8] 1871–74. [9] Adams (no. 142 *supra*), *ob.* 21 Jan. 1892 (*Eagle*, xvii 121—137). [10] Adams did much towards securing recognition of Mr Hill's work on the Lunar Theory (1877), which overlapped his own work on the same subject. Cp. Glaisher's *Address* (Royal Astr. Soc., Feb. 1887).

aemulum et invidum sed socium et amicum statim agnovit. Utinam amicus superstes opus ingens de Iovis et Saturni motibus perturbatis abhinc annos quattuordecim incohatum ad exitum felicem aliquando perducat! Ipse rerum omnium opifex caelestis, cum cetera animantium genera terram prona spectare passus sit,

'os homini sublime dedit, caelumque tueri
iussit, et erectos ad sidera tollere vultus'[1].

Praeclarum igitur quiddam videtur adeptus is qui, qua re homines animantibus ceteris praestent, ea in re hominibus ipsis antecellat[2]. Ergo Newtoni et Newtoni discipulorum in Academia astronomi nostri magni socium superstitem titulo nostro libenter decoramus.

Duco ad vos Georgium Wilelmum Hill.

(201) Cum Academia Dublinensis annos trecentos feliciter exactos propediem celebratura sit, nihil auspicatius ducimus quam sedis doctrinae tam insignis inter Professores dotibus tam variis ornatos unum saltem titulo nostro honorifico decorare. Adest vir qui litterarum antiquarum in utraque provincia, velut alter Alexander, orbis sui terminos artiores arbitratus, cum Euripidis Bacchas, opus Alexandro ipsi non ignotum, egregie ediderat[3], linguae Latinae professor electus est; cumque deinceps linguae Graecae cathedram ornabat, Plauti Militem Gloriosum feliciter explicavit[4], et Tulli epistolas omnes interpretandas sibi sumpsit[5]. Idem tactu quam levi cottabi in lusu excellit[6]; Hermathenae quotiens quam auspicato litat; donis quam eximiis Musas ipsas quam assidue colit[7]! Ergo Musarum cultorem felicem, litterarum antiquarum criticum acutum, interpretem eruditum, virum utriusque linguae sermones doctum, laurea nostra hodie libenter ornamus.

Duco ad vos Robertum Yelverton Tyrrell.

(202) Sive in historia contexenda sive in commentariis conscribendis nihil pura et illustri brevitate dulcius[8]. Magnum profecto est urbis Romae exordium commentario lucido illustrasse[9]; maius pacis Britannicae maiestatem immensam verbis argumento tanto non indignis explicasse, et imperii Britannici tot partes, ab oceano non iam, ut antea, dissociabili coniunctas, etiam foedere uno aliquando consociandas ostendisse[10]. Qui Napoleonis in saeculo Germaniae imaginem labore immenso, velut e saxo, exsculpsit, idem Napoleonis vitam libelli unius intra terminos artiores inclusit[11]. Qui ne theologiae quidem arcana intacta reliquit[12], idem rerum publicarum de studiis inter iuventutem Academicam, velut alter Socrates, subtiliter disputat. Quanta vero audientium turba stipatus quam dilucide de historiae recentioris argumentis disserit! Cetera quidem Academiae studia Professores sua quemque in provincia insignes iactant; historia vero, 'testis temporum, lux veritatis, vita memoriae, magistra vitae'[13], qua voce melius quam Professoris nostri Universitati toti commendari potest?

Duco ad vos Professorem Seeley.

(203) Academiae spatia olim pedibus suis pernicibus pressa revisit hodie viri insignis, historiae quondam Professoris Cantabrigiensis[14], filius, vir litterarum laude illustris, vir

[1] Ovid, *Met.* i 85 f. [2] Cicero, *De Inv.* i 5. [3] ed. 1871. [4] ed. 2, 1885. [5] 1879—1900. [6] Contributor to *Hesperidum Susurri* (1867), and *Kottabos* (1869 f). [7] ed. *Dublin Translations into Greek and Latin Verse*, 1882. [8] Cicero, *Brutus*, 62. [9] Livy i, 1871. [10] *The Expansion of England*, 1883. [11] *Stein*, 1879; *Napoleon*, 1885. [12] *Ecce Homo*, 1865. [13] *Orator*, 66. [14] Sir James Stephen.

etiam aliorum famae non modo nostro in saeculo sed apud posteros quoque providus. Sive vitam nostram umbratilem depingit, sive Alpium culmina sibi quondam non ignota describit, sive horas inter libros suaviter peractas respicit, sive saeculi prioris et historiam et philosophiam et litterarum lumina recenset, sive etiam graviora inter argumenta versatur, ubique scriptorem facilem, facetum, doctum, disertum, agnoscimus[1]. Quid dicam de libro quem Professoris et Senatoris illustris vitae narrandae dedicavit, qui diei luce orbatus ingenii sui lumen patriae donavit?[2] quid denique de immensa voluminum serie, in qua tot insignium popularium nostrorum vitae et saeculo nostro et posteritati serae cognoscendae traduntur?[3] Opus illud ingens feliciter incohatum utinam ad exitum prosperum cito perductum videat! Interim qui aliorum famae tam egregie consulit, ipse locum insignem inter eos est adeptus, qui saecula praeterita nobis praesentia reddunt, quique saeculi praesentis lumina posteritati commendant, 'et quasi cursores vitai lampada tradunt'[4].

Duco ad vos LESLIE STEPHEN.

---

## 8 *Dec.* 1892

(204) NUPER alterum ex Astronomiae professoribus nostris Galilaei in honorem ad Universitatem Patavinam legatum misimus[5]. Hodie alterum ex eisdem in Senatum nostrum honoris causa libenter cooptamus. Fato autem singulari, anno in eodem, et Galilaei gloriam et Academiae Dublinensis famam ludis saecularibus celebratam vidimus. Ergo hoc praesertim die, quo procul in Italia ludi illi, astronomi magni in memoriam indicti, sine dubio ad finem felicem perducuntur, adsciscere nobis consentaneum est Academiae Dublinensis astronomum insignem, nuper nobis Neptuni inventoris celeberrimi[6] in loco professorem datum. Praeceptorem igitur, non pueritiae tantum, sed etiam iuventutis et aetatis maturae ingeniis feliciter erudiendis aptissimum, animo grato accipimus. Quod si praeceptorum nostrorum in ordine alii (ut videtur) Mercurii, alii Iovis sub sidere nati sunt, virum hunc certe, et eloquentia prompta et animo perquam geniali praeditum, sidere sub utroque natum fuisse crediderim. Caeli vero inter sidera, praeter Iovis satellites olim a Galilaeo ipso primum observatos, nuper satelles quintus terris apparuit[7]: in eodem autem anno (iuvat recordari) inter tot lumina Academiae, velut orbis quidam caelestis, Iovis satelles novus etiam nobis affulsit.

Duco ad vos et Societatis Regiae et Collegii Regalis socium, equitem insignem, ROBERTUM STAWELL BALL.

## 2 *March* 1893

(205) QUAM libenter salutamus hodie Academiae Berolinensis alumnum venerabilem; linguae Sanskriticae, primum Caledoniae nostrae in Athenis, deinde fluminis Rheni in ripa inter Bonnenses Professorem; virum olim de Italiae antiquae dialectis[8], postea etiam de

[1] *Sketches of Cambridge*; *The Play-Ground of Europe*; *Hours in a Library*; *English Thought in the 18th century*; *Johnson, Pope, and Swift*; *The Science of Ethics* etc. [2] *Life of Henry Fawcett.* [3] *Dictionary of National Biography.* [4] Lucretius, ii 79. [5] G. H. Darwin. [6] J. C. Adams (no. 142 *supra*). [7] 9 Sept. 1892. [8] *Die Umbrischen Sprachdenkmäler* (with Kirchhoff), 1849–51.

Indorum lingua sacra praeclare meritum[1]. Nostram vero Academiam nuper beneficio singulari propterea sibi devinxit quod, codices plurimos in lingua illa conscriptos et in bibliotheca nostra conservatos accurate examinandos et diligenter recensendos suscepit. Viri huiusce autem merita taliumque studiorum laudes (iucundum sane utrumque dicendi argumentum) coram eo praesertim qui primus linguam illam inter nosmet ipsos docuit[2], hodie longius prosequi vix necesse est. Illud unum dixerim: philologiae comparativae e studiis non modo linguarum plurimarum originem communem esse penitus perspectam, sed etiam animum prope fraternum inter eos omnes excitari debere, quorum linguae, formis inter sese tam variis praeditae, velut sorores tamen matre ab una originem duxerunt,

'Facies non omnibus una,
Non diversa tamen, qualem decet esse sororum'[3].

Nos certe adversus hunc potissimum virum, qui tot linguas, inter se originis communis iure coniunctas, tam feliciter coluit, animum nostrum fraternum libenter confitemur, interque nostrae Matris Almae filios honoris causa merito cooptamus.

Duco ad vos THEODORUM AUFRECHT.

## 6 *March* 1893

(206) QUIS nescit Ecclesiae Petroburgensis faciem occidentalem, arcus triplicis altitudine admirabili superbientem? Quis templi eiusdem turrim mediam non meminit, nuper non iam in arena fallaci sed in saxo solido denuo fundatam? Templi autem illius cura et praesidium uni ex alumnis nostris nuperrime traditum est, viro inter labores sacros, non modo, primum maris Hibernici media in insula, deinde Angliae totius media in urbe, diu spectato, sed etiam in provincia nobis finitima diu valde approbato[4]. Ipse, uti speramus, Decani in officio erit Ecclesiae suae 'decus columenque'[5]; adversus ventos quoslibet velut turris quadrata stabit immotus; amicorum denique et ipsius Academiae votis omnibus expletis, erit is qui prope omnium difficillimus inventu est, qui a Graecis dicitur ἀνὴρ τετράγωνος ἄνευ ψόγου τετυγμένος[6].

Duco ad vos Collegii de Iesu alumnum, WILLELMUM CLAVELL INGRAM.

## 21 *March* 1893

(207) PROVINCIAE Canadensis ultra lacus immensos, Principis Ruperti in terra, regio late patet quae nomine splendido Assiniboia nuncupatur. Episcopi autem sedem ibidem collocatam quo potissimum nomine appellare debeam nescio. *Qu'Appelle* appellant. Ibi laboribus strenuis fideliter obeundis annos octo dedicavit vir genere nobili oriundus, qui, sedis illius episcopus primus consecratus, gregis sui late dispersi inter desideria nuper patriae redditus est[7]. In locum eius nuperrime electus est alumnus noster, vir disciplina mathematica excultus, qui primum in rure nostro suburbano[8], deinde in Anglia septentrionali Baedae Venerabilis inter vestigia[9], in laboribus sacris feliciter versatus est. Regio

[1] Glossary to, and Edition of, *Rig Veda* etc. [2] John Peile, Litt.D., Master of Christ's, then Vice-Chancellor. [3] Ovid, *Met.* ii 13. [4] Vicar of Kirk Michael, Isle of Man, 1864–74; Vicar of St Matthew's, Leicester, 1874–93; Hon. Canon of Peterborough, 1887. [5] Horace, *Carm.* ii 17, 4. [6] Simonides, ap. Plat. *Protag.* 339 B. [7] Rt Rev. the Hon. Adelbert J. R. Anson. [8] Chesterton. [9] Jarrow.

illa remota, alumno nostro credita, quasi catena ferrea cum oceano utroque nuper coniuncta est: vinculo magis tenero sed eodem diu duraturo ipse nobiscum est in perpetuum consociatus.

Duco ad vos Collegii Divi Ioannis quondam Scholarem, WILLELMUM IOANNEM BURN.

## 21 *March* 1893

(208) UNIVERSITATIS Berolinensis Rector Magnificus, vir non modo de medicina et salute publica, sed etiam de anthropologia, de ethnologia, de archaeologia praeclare meritus, vir et sexagesimo et septuagesimo exacto aetatis anno honoribus amplissimis cumulatus, satis magnum hodie praebet dicendi argumentum. Ipse laude nostra maior, laudes tamen suas (qua est modestia) invitus audiet; atqui laudes illas non verba nostra qualiacumque, sed ipsius opera insignia, ipsius discipuli illustres, ipsius denique orationes disertissimae, etiam ipso invito, satis clare loquuntur.

Legistis fortasse orationem illam in qua, Rectoris munus nuper auspicatus, studiorum Academicorum orbe universo lustrato, partium liberalium dux et signifer olim insignis dixit veram Academiae libertatem esse libertatem docendi, libertatem discendi; ostenditque, qua potissimum mentis disciplina iuventus Academica discendi amore vere liberali imbui posse videretur[1]. Legistis certe, fortasse etiam audivistis, orationem alteram in qua nuperrime inter scientias biologicas locum pathologiae proprium vindicavit, et, studiorum suorum origines repetens, non modo HARVEII nostri merita immortalia denuo commemoravit, sed etiam GLISSONII nostri gloriam prope intermortuam ab integro renovavit[2]. HARVEII quidem in doctrina, *omne vivum ex ovo* nasci, lacunam magnam relictam esse constat; laetamur lacunam tantam ab eo magna ex parte esse expletam qui primus omnium re vera probavit *omnem cellulam e cellula* generari[3].

Ergo rerum naturae investigator tantus, tot illustrium praesertim medicorum in Academia, titulo nostro honorifico iure optimo decoratur. Etenim, ubicumque florent medicinae studia cum rerum naturae observatione exquisita feliciter coniuncta, talium virorum nomina in honore maximo non immerito habentur. Talium certe virorum per labores verba illa vetera vera facta sunt, quae Salutis in templo supra portam inscripta esse debent:—*sine rerum naturae cognitione trunca et debilis est medicina*[4].

Duco ad vos Regiae Societatis Londiniensis unum e sociis extraneis, virum gentis Teutonicae inter decora numeratum, RUDOLFUM VIRCHOW.

## 27 *April* 1893

(209) INTER coloniarum nostrarum provincias episcopales omnium antiquissima (sicut nostis) Nova Scotia nominatur; anni autem centum sunt exacti ex quo, provincia tanta in partes divisa, etiam provinciae Canadensi datus est episcopus, et fluminis Laurentii in aestuario pulcherrimo, provinciae totius velut in ipso lumine, urbs victoriae maximae[5] conscia episcopi novi sedes designata est. Nuper episcopatus ille, tot annorum memoria

[1] *Lernen und Forschen*, 15 Oct. 1892. [2] *Croonian Lecture* of 16 March (in *Nature*, 23 March, 1893, 487—492). [3] *Die Cellularpathologie*, 1858 etc. [4] Celsus, *De Medicina*, *Praef.* [5] The battle of the Heights of Abraham (13 Sept. 1759), and the surrender of Quebec.

insignis, uni ex alumnis nostris oblatus est, viro disciplina mathematica olim exculto, viro postea in laboribus sacris diu probato. Qualis autem in munere sacro sibi primum credito perficiendo fuerit, testantur aedificia plurima intra viginti annorum spatium, sive cultui divino celebrando, sive pueritiae erudiendae, sive alios in usus optimos, dedicata[1]. Haec vero omnia, quae totiens rogatus deserere nolebat, nunc tandem, synodi totius suffragiis unanimis trans oceanum vocatus, non sine desiderio reliquit. E praeterito tamen vitae cursu illud saltem licet confidenter augurari, illum qui super pauca fuerit fidelis, etiam super multa praepositum sine dubio non minus fidelem fore. Ergo non sine auspiciis optimis, inter amicorum omnium vota, alumnum nostrum in provinciam novam rediturum et salvere hodie et valere ex animo iubemus.

Duco ad vos Corporis Christi Collegii quondam Scholarem, ANDREAM HUNTER DUNN, episcopum de Quebec.

## 13 *June* 1893

(210) FLUMINIS Indi ultra ostia, Oceani Indici in angulo remoto, surgit inter undas regio ter felix, non modo viarum quasi catenis ferreis cum imperio nostro Indico coniuncta, sed etiam amicitiae vinculis firmissimis nobiscum consociata. Adest hodie regionis illius rex illustrissimus, vir imperio nostro inter Indos fidelissimus, qui, non bello tantum paratus, nostrum in usum copias auxiliares ultro comparavit; sed pacis quoque in artibus insignis, suo in regno iura et leges in honore esse iussit; aegrotantium ad dolores levandos velut ipsi Saluti templum dedicavit; populi totius in commodum litterarum studia ubique fovit; artium denique et scientiarum Academiam constituit, quam, imperii nostri cum Universitate vicina foedere quodam consociatam, velut sororis nostrae filiam libenter salutamus[2]. Iuvat regem de populo suo erudiendo tam praeclare meritum titulo Academico hodie decorare. Iuvat etiam unum e popularibus eius in ludo campestri insignem inter alumnos nostros numerare[3].

Duco ad vos stellae Indicae ordinis primi equitem illustrissimum, Regem de BHAONAGAR.

(211) Angliae totius Cancellarium, virum iuris peritissimum, Senatus Britannici ordini superiori praepositum, titulo Doctoris in Iure esse dignissimum nemo negabit. Gratum Academiae, quod viri huiusce praesertim opera anno proximo lex perlata est, qua iuventus nostra faeneratorum ab insidiis melius defensa est[4]. Gratum patriae, quod idem, non modo Angliae legibus ferendis pro virili parte invigilat, sed etiam trans maria magna late prospiciens imperii totius commodis inservit. Nuper, in urbe quod imperii nostri caput est, ab ipsa Regina templum quoddam dedicatum est, quod in posterum (ut speramus) et Indiae gentes et coloniae nostrae remotissimae velut imperii totius focum respicient[5]. In templo illo Principis nostri auspiciis aedificando, notum omnibus quantum valuerint tum aliorum insignium virorum consilia, quorum e numero unum

[1] Vicar of All Saints, S. Acton, 1872–92. [2] An Arts College affiliated to the University of Bombay. [3] Prince Ranjitsinhji. [4] The Act of 1892 'to render penal the inciting infants to betting or wagering or borrowing money'. [5] The Imperial Institute.

haud ita pridem titulo nostro decoravimus[1], tum praesertim eius qui, ab ipsa Regina propterea honore novo nuper cumulatus, etiam vestro favore et plausu hodie merito excipietur.

Duco ad vos de Balneo equitem insignem, BARONEM HERSCHELL.

(212) Salutamus deinceps imperatorem illustrem, quem ab India salvum sospitemque redditum plus quam semel excepit patriae totius acclamatio. Olim, abhinc annos fere tredecim, bello trans Indum flumen ultra terminos imperii nostri per biennium fortiter gesto, fere decem milia militum per regionem difficillimam celeritate prope incredibili duxerat, et proelio prospere commisso labem et infamiam nomini nostro inustam prorsus deleverat[2]. Illo tempore, ut poëtae versu, verbo uno tantum mutato, utar, 'Unus homo nobis *properando* restituit rem'[3]. Nunc, post septem annos, paci praesertim confirmandae et imperii nostri terminis contra hostium impetus terra marique tuendis strenue dedicatos, etiam e pace triumphos non minus insignes reportavit[4]. Imperatoris nostri celeritatem etiam gens in Europa bellorum peritissima quondam admirata est: nunc imperii nostri terminos, imperatoris eiusdem consilio et prudentia defensos, Asiae, atque adeo Europae, gentes finibus nostris vicinae violare non audebunt.

Duco ad vos virum collegis suis devotissimum, ducem militibus suis carissimum, BARONEM ROBERTS DE KANDAHAR.

(213) Huic praesertim viro, litteras Anglicas olim inter Vindobonenses, postea inter Berolinenses professo, quantum Anglia debeat, satis notum omnibus, qui in linguae nostrae studiis vitae suae tabernaculum posuerunt. In hoc certe viro litterae Anglicae antiquae investigatorem, praeceptorem, editorem nactae sunt acerrimum. Testis est carminum antiquorum Teutonicorum maximum ab eo accuratissime exscriptum[5]; testis est saeculi quinti decimi historia, de Hercule quodam Anglico conscripta, ab eodem diligentissime edita[6]; testis denique est poëtae sui temporis maximi, poëtae sanctam crucem ab Helena inventam egregie describentis, carmen ab eodem cura non minore expolitum[7]. Viro tali nos certe, quorum in bibliothecis totiens tanto cum fructu laboravit, hodie animi grati testimonium libenter reddimus.

Duco ad vos Philologiae Anglicae Professorem Berolinensem, IULIUM ZUPITZA.

(214) Anno proximo inter orbis terrarum Academiarum gratulationes Universitas Dublinensis tria saecula feliciter exacta ludis saecularibus celebravit, etiam in posterum (ut speramus) pericula inter omnia diu incolumis superfutura. Anno eodem Universitatis illius bibliothecam invisentibus admirari licebat lyram vetustissimam regis prisci, Dalcassiorum ductoris, digitis olim (ut aiunt) pulsatam[8]. Hodie unum ex alumnis eius, gentis illius progeniem, virum rege Olillo prognatum et stirpe antiquissima Momoniensium

[1] Sir Frederick Abel, no. 140 *supra*. [2] The march of 313 miles from Kabul (11 Aug. 1880) ending in the relief of Kandahar (31 Aug.), and the defeat of Ayub Khan (1 Sept.). Lord Roberts, *Forty-One Years in India*, ii 347—370, 377. [3] Ennius (Virgil, *Aen.* vi 846). [4] Nov. 1885—March 1893 (*ib.* 398—460); cp. Speech at Dover, 7 May. [5] Béowulf. [6] Guy of Warwick. [7] Cynewulf's *Elene*. [8] The 'harp of Brian Boroimhe' (pron. Boru), under whose leadership the famous tribe of the Dal Cais defeated the Danes at Clontarf, near Dublin, 1014. Cp. *The Book of Trinity College, Dublin*, 1892, p. 171 f.

oriundum, salutamus[1]; qui, factionum novarum a clamoribus dissonis remotus, Hiberniae litteris antiquis, velut Sibyllae foliis diu dispersis, in unum colligendis et in linguam nostram reddendis vitam suam totam dedicavit. Propter patriae praesertim amorem, nulla mercedis exspectatione adductus, laborem tam ingentem est aggressus: numquam, 'silvae Gadelicae' ambages pererrans, 'aspectans silvam immensam' (velut alter Aeneas) precatus est:—

> 'si nunc se nobis ille aureus arbore ramus
> ostendat nemore in tanto'[2].

Eo libentius nosmet ipsi silvae tam antiquae exploratori indefesso laudis nostrae frondes qualescumque hodie inteximus; et Hiberniae regis antiqui progeniem honoris nostri corona merito coronamus.

Duco ad vos silvae Gadelicae editorem principem[3], STANDISH HAYES O'GRADY.

(215) Die hesterno societas quaedam arti musicae inter nosmet ipsos colendae dedicata annos quinquaginta ab origine sua prospere actos auspiciis optimis celebravit. Aderat dux et signifer ipse, qui Musarum in choro velut Apollinis Musagetae vicem tam diu, tam feliciter gessit[4]. Aderant etiam alii artis tam iucundae Professores illustres, quorum e numero nonnullos e gentibus inter se diversis ad nos devectos titulo nostro hodie decoramus. Ceteris autem et aetate et experientia excellit vir gentis vicinae inter lumina numeratus, qui memoria prope incredibili praeditus, Musas Mnemosynes fuisse filias suo exemplo luculenter comprobavit. Musicae sacrae interpres quam doctus[5], artis musicae existimator quam subtilis exstitit! Quot terras ipse peragravit! in quot orbis terrarum regiones, coram quanta audientium multitudine, fama eius pervenit! Laetamur eum, qui olim ignis caelestis datorem Promethea celebravit[6], ipsum inter tot gentes artis musicae munera caelestia totiens tam feliciter dispersisse. Laetamur etiam Samsonis scriptorem celeberrimum, Phrynes ex fabula laudis suae coronae flores novos nuper intexuisse[7].

Duco ad vos CAROLUM CAMILLUM SAINT-SAËNS.

(216) Sequitur deinceps fluminis Rheni alumnus insignis, qui amnis paterni nympham fatalem olim egregie cecinit[8]. Sive patriae ex historia, velut ex Arminio Germaniae vindice, aut patriae ex litteris, velut ex Schillero, Germaniae decore eximio, argumenta sumit; sive Scandinaviae fabulas et Normannorum virtutem bellicam nobis interpretatur; sive Graeciam denique repetens, aut Salaminis pugnam aut Ulixis errores denuo nobis praesentes reddit, vatem ubique magnum libenter agnoscimus[9]. Talium virorum in laude et Graeciae et Germaniae poëtae velut uno ore conspirant. Quid Homerus olim cecinit?

> πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
> τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
> οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν[10].

[1] Descended from Oilill Oluin, King of Munster, one of the Dal Cais. [2] Virgil, *Aen.* vi 186 f. [3] 1892. [4] C. V. Stanford. [5] Organist of the Madeleine, 1857–77. [6] *Les Noces de Prométhée*, Cantata of 1867. [7] Operas of *Samson et Dalila* (1890), and *Phryné* (1893). [8] Opera of *Lorelei*. [9] *Arminius*, Schiller's *Lied von der Glocke*, *Frithjofsaga*, *Normannenzug*, *Salamis*, and *Odysseus*. [10] *Odyssey*, viii 479 f.

Quid autem Schillerus?

> 'vita sit in statuis; spirare poëmata possint;
> ipsum animum callet Musica sola loqui'[1].

Duco ad vos Maximilianum Bruch.

(217) Russorum ex imperio immenso hodie ad nos delatus est viri illustris, Rubinsteinii, discipulus insignis, qui neque Italiam neque Helvetiam inexploratam reliquit, sed patriae carmina popularia ante omnia dilexit. Ingenii Slavonici et ardorem fervidum et languorem subtristem quam feliciter interpretatur! Musicorum modorum in argumentis animo concipiendis quam amplus est! in numeris modulandis quam distinctus! in flexionibus variandis quam subtilis! in orchestrae (ut aiunt) partibus inter se diversis una componendis quam splendidus![2] Talium virorum animo grato admiramur ingenium illud facile et promptum, quod, velut ipsa rerum natura, nulla necessitate coactum sed quasi sua sponte pulcherrimum quidque in luminis oras quotannis submittit. Audiamus Propertium:—

> 'auspice quot submittit humus formosa colores:
> et veniunt hederae sponte sua melius'[3].

Etiam nosmet ipsi hodie fronti tam felici hederae nostrae corollam sponte imponimus. Duco ad vos Petrum Tschaikowsky.

(218) Italiae inter decora libenter nominamus vatem eximium, qui Musarum munere duplici donatus, non modo in arte musica sed etiam in carminibus condendis famam insignem est adeptus[4]. Qui pro patria olim fortiter pugnavit, idem musica in arte etiam exterarum gentium ingenia conspicua ea qua par est reverentia respicit[5]. Quod ad opera praeclara ab ipso conscripta attinet, fatebitur fortasse nimium diu in scriniis suis inclusum tenuisse Neronem; est etiam, ni fallor, 'scriptus', 'necdum finitus Orestes'[6]: quantam autem ex utroque laudem aliquando adepturus sit, operum priorum ex omine licet confidenter augurari. Argumenta vero, a poëta tam eximio de Hamleto, de Othello, de Falstafio denique conscripta, numeris musicis ab aliis egregie consociata sunt[7]. Ipse Mephistophelis personam plus quam semel egregie est interpretatus, in Musis colendis non alios imitatus, sed ubique sui ingenii motus proprios secutus. Nemo certe poëtae maximi Germanici, Mephistophelis scriptoris celeberrimi, monito illi melius obtemperavit:—

> 'ipsum pectore prodeat necessest,
> quidquid pectora permovere sumet'[8].

Fortasse etiam alios suo tempore laudabimus[9]: hodie Musarum numero contenti, artis Musicae praesertim inter praeconia novem virorum illustrium laudes terminamus. Duco ad vos Arrigo Boito.

---

[1] B. H. Kennedy, *Between Whiles*, p. 81, translated from Schiller's epigram on *Tonkunst*:—'Leben athme die bildende Kunst, Geist fordr' ich vom Dichter; | Aber die Seele spricht nur Polyhymnia aus'.
[2] E. Dannreuter in Grove's *Dict.* ed. 1. [3] Propertius, i 2, 9 f. [4] *Il libro dei Versi* etc. [5] Bach, and esp. Beethoven, Mendelssohn, and Wagner. [6] Juvenal, i 6. [7] *Amleto* (for Faccio), *Otello* and *Falstafio* (for Verdi). [8] H. A. J. Munro, *Translations* (1884), no. 1, from *Faust*, Part II, Act iii, 'Denn es musz von Herzen gehen, Was auf Herzen wirken soll'. [9] *e.g.* Grieg, no. 223 *infra.*

## 1 *March* 1894

(219) Quam libenter salutamus ex alumnis nostris unum, qui Britanniae in parte septentrionali Collegii florentissimi Aberdonensis a conditore oriundus[1], inter colonias nostras Australes Academiam Adelaidensem, quam inter filias nostras non sine superbia numeramus, sua sub tutela positam esse gloriatur. Ibi provinciae maximae tota Gallia, tota Germania, plus quam quadruplo latius patenti praepositus, regionem tam immensam audacter peragravit, itineris tanti socium insignem nactus medicum Cantabrigiensem, cuius ipsum nomen Caledoniae suae castellum in memoriam revocat[2]. Quid commemorem proconsulis nostri ductu plus quam quadraginta dies inter loca deserta atque arida fortiter toleratos, rerumque naturae solitudines reconditas feliciter reclusas? Quid (ne maiora dicam) etiam talpae genus novum, quod *notoryctes* nominatur, e latebris suis in lucem protractum? Quid eiusdem auspicio et imperio etiam beluae antiquae, quae *diprotodon* vocatur, reliquias ingentes saeculo nostro denuo patefactas?[3] Ipsum Sancti Georgii inter equites illustriores numeratum, non draconem fabulosum vi et armis domuisse dixerim, sed monstrorum haud minus horrendorum vestigia immania sumptu et labore maximo detegenda curavisse. Talium virorum auxilio, non modo imperii Britannici provinciae remotissimae vinculis artioribus nobiscum consociantur, sed etiam scientiarum fines, nostris a filiis totiens propagati, per spatia indies latiora extenduntur.

Duco ad vos scientiarum patronum illustrem, provinciae maximae et proconsulem et investigatorem indefessum, virum et suo et fratris sui[4] nomine nobis coniunctissimum, Algernon Keith-Falconer, Comitem de Kintore.

## 6 *March* 1894

(220) Hodie laudis genus novum libenter auspicati, Hispanae gentis civem nunc primum salutamus. Salutamus virum de physiologiae scientia optime meritum, qui inter flumen Hiberum montesque Pyrenaeos abhinc annos duo et quadraginta natus, et fluminis eiusdem in ripa Caesaraugustae educatus, primum ibidem, deinde Valentiae, deinceps Barcelonae munere Academico functus, tot honorum spatio feliciter decurso, nunc denique in urbe, quod gentis totius caput est, histologiae scientiam praeclare profitetur. Abhinc annos fere decem professoris munus Valentiae auspicatus, fore auguratus est, ut intra annos decem studiorum suorum in honorem etiam inter exteras gentes nomen suum notesceret. Non fefellit augurium; etenim nuper etiam nostras ad oras a Societate Regia Londiniensi honoris causa vocatus, muneri oratorio, virorum insignium nominibus iam pridem ornato, in hunc annum destinatus est[5]. Omitto opera eius maiora de histologia et de anatomia conscripta; praetereo etiam opuscula eiusdem quadraginta, intra lustra duo in lucem missa; haec enim omnia ad ipsa scientiae penetralia pertinent. Quid vero dicam de artificio pulcherrimo, quo primum auri, deinde argenti

[1] George Keith, Earl Marischal, founder of Marischal College, 1593. [2] Edward Charles Stirling, M.D., Trin., accompanied Lord Kintore on his arduous journey from Port Darwin to Adelaide. [3] On *Notoryctes typhlops*, and *Diprotodon australis*, see *Trans.* and *Mem.* respectively of Royal Society of S. Australia. [4] Hon. Ion Keith-Falconer (1856–87), Lord Almoner's Professor of Arabic, 1886 f. [5] Croonian Lecture of 8 March.

ope, in corpore humano fila quaedam tenuissima sensibus motibusque ministrantia per ambages suas inextricabiles aliquatenus explorari poterant? In artificio illo argenti usum, inter Italos olim inventum, inter Hispanos ab hoc viro in melius mutatum et ad exitum feliciorem perductum esse constat[1]. Si poëta quidam Romanus regione in eadem genitus, si Valerius Martialis, inquam, qui expertus didicit fere nihil in vita sine argento posse perfici, hodie ipse adesset, sine dubio popularem suum verbis suis paululum mutatis non sine superbia appellaret:—

> 'vir Celtiberis non tacende gentibus,
> nostraeque laus Hispaniae,...
> te *nostri Hiberi ripa* gloriabitur,
> nec me tacebit Bilbilis'[2].

Duco ad vos virum et in Hispania et inter exteras gentes laudem merito adeptum, histologiae professorem insignem, SANTIAGO RAMÓN Y CAJAL.

## 10 *May* 1894

(221) PLUS quam tria per saecula Ecclesia Cathedralis Eliensis cum Academia nostra vinculo quodam necessitudinis artissimo consociata est; inter Decanos enim Elienses quinque et viginti, qui plus quam trecentos quinquaginta deinceps annos munus illud ornaverunt, fere nemo reperitur quin aliquatenus saltem nobiscum coniunctus fuerit. In Merivalio quidem, alumno nostro insigni, Musarum cultore felici, historiarum scriptore illustri, multum nuper amisimus[3]. Viri talis autem in locum successit ex alumnis nostris alter, Collegii Sidneiani discipulus, vir non modo studiis mathematicis excultus sed etiam in litteris Anglicis praemio quondam ornatus Academico, qui et urbium magnarum in turba et ruris remoti in solitudine 'Christo in pauperibus'[4] eius fideliter inservivit. Atqui ne ruris quidem in secessu solitudinem revera videtur invenisse; audivit potius undique agricolarum voces iura sibi debita exposcentium ducesque sibi fideles exquirentium. Faxit Deus ut, talium virorum ministerio, civium ordines inter sese diversi concordia mutua inter sese coniungantur, et doctrinae Christianae finibus per spatia indies latiora propagatis, saeculorum in plenitudine omnia, sive publicis sive privatis in rebus, omnia, sive in artibus sive in scientiis, omnia, sive in caelo sive in terra, in Christo consummentur[5].

Duco ad vos virum admodum reverendum, CAROLUM WILLELMUM STUBBS, Decanum Eliensem[6].

(222) Quem nuper eo anno decorare volebamus, quo Tamesis nostri in ripa tot gentium legati de salute publica deliberabant[7], eum hodie anno eodem, quo Danubii sui in margine concilii eiusdem sedes designata est, auspiciis optimis praesentem salutamus.

[1] The chromate of silver method for shewing nerve-cells and their processes, invented by Golgi (no. 296 *infra*), and improved by Ramón y Cajal (J. N. Langley's *Practical Histology*, 1901, 240, 257). [2] Martial, i 49, 1—2; 61, 11—12. [3] Charles Merivale (1808—1893), Fellow of St John's, translator of Keats' *Hyperion*, author of *History of the Romans under the Empire*, Dean of Ely 1863–93. [4] Modern inscription on an alms-box. [5] *Eph.* i 10; quoted in *Preface* to *Christ and Democracy* (1883). [6] Dean *Designate*. Author of *Village Politics* (1878), *The Land and the Labourers* (1884), etc. [7] 15 Aug. 1891, nos. 181–3 *supra*.

Adest 'egregie cordatus homo'[1], quem Augusta Vindelicorum, olim 'splendidissima Raetiae provinciae colonia'[2], inter filios suos numerat, quemque tribus deinceps in doctrinae domiciliis[3] munere functum Academico, abhinc annos tredecim urbs illa regia, Vindobona, honoris causa ad sese vocavit. Ibi imperii totius civibus enumerandis praepositus, et Senatus ordini superiori adscriptus, non modo provinciam sibi creditam tam praeclare administravit, ut census Austriaci restitutor appellaretur, sed etiam opum publicarum scientiam cum historiae studiis feliciter coniunctam librorum serie perpetua illustravit. Quid dicam de opere eruditissimo quod Germaniae historiae oeconomicae enarrandae destinavit?[4] Quid de disputationibus subtilissimis gentium complurium in concilio, sive Vindobonae, sive Romae, sive Londinii denique habitis? Quid de tot scriptis, sive de legibus agrariis emendandis, sive de civium numero computando, sive de aliis rebus plurimis, quae hodie ne summatim quidem attingere possumus? Tot certe rerum argumenta infinita ne diutius exsequar, monent verba illa Aristotelea, quae viri tanti labores, circa numerorum praesertim computationes occupati, in partem optimam interpretantur:—*ἀηδὲς καὶ ἄγνωστον τὸ ἄπειρον· περαίνεται δὲ ἀριθμῷ πάντα*[5].

Duco ad vos virum inter imperii Austriaci lumina insignia numeratum, Professorem CAROLUM THEODORUM DE INAMA-STERNEGG.

(223) Artis musicae antistitem insignem, anno proximo desideratum[6], Scandinaviae ab litore hodie salvum sospitemque advenisse vehementer laetamur. Etenim huic imprimis acceptum rettulimus, quod gentium Borealium carmina popularia etiam inter nosmet ipsos, atque adeo ubique terrarum, nota sunt. Ipsum Apollinem, Musarum magistrum, Hyperboreorum gentem mitem et innocuam quotannis libenter invisisse dicitur; ibi Pindarus testatur non abesse Musam, sed ubique puellarum choros cum lyrarum et tibiarum concentu celebrari, laurus denique aureae crines epulantium fronde coronari[7]. Apollinis autem ministri huiusce auxilio trans regionem Boreae flatibus vexatam, trans Scandinaviae tractus remotos nivibus obrutos, carminum exaudimus varietatem suavissimam, atque inter saltantium choros, etiam absentes, velut ipsi interesse videmur. Talium certe virorum impulsu et instinctu dum corda nostra quasi fervore novo inspirantur, statim, velut Veris adventu, 'solvitur acris hiems'; 'nec prata canis albicant pruinis'; 'iunctaeque Nymphis Gratiae decentes alterno terram quatiunt pede'[8]. Ergo Apollinis ministrum Borealem laurea nostra hodie merito coronamus.

Duco ad vos EDVARDUM GRIEG[9].

---

## 18 *June* 1894

(224) HOSPITEM nostrum, trans oceanum Atlanticum ad Britanniam nuper advectum, animo fraterno hodie libenter salutamus. Salutamus reipublicae maximae civem, virum et scientiae et historiae navalis peritissimum, qui in litterarum monumentis ordine perspicuo

1 Ennius ap. Cic. *Tusc.* i 18. 2 Tacitus, *Germ.* 41. 3 Munich, Innsbruck, Prague. 4 *Wirtschaftsgeschichte*, 1879—1901. 5 Arist. *Rhet.* iii 8, 2. 6 13 June 1893. 7 *Pyth.* x 37—40. 8 Horace, *Carm.* i 4, 1, 4, 6 f. 9 Composer of *Norwegische Volkslieder und Tänze*, Songs *Aus Fjeld und Fjord*, 'Norwegian Melodies', etc. Cp. *Musical Times*, Feb., and *Century*, March, 1894.

dispositis luculenter ostendit, gentium magnarum in historia maris imperium quantum valuerit[1]. Dum talis viri libros stili lucidi lumine illustratos perlegimus, ante oculos nostros gloriae nostrae navalis imago velut ex ipsis undis splendida resurgit; in imperio nostro maritimo, non modo commercii nostri late diffusi causam et originem respicimus, sed etiam coloniarum nostrarum procul iacentium praesidium et auxilium agnoscimus[2]; novis denique stimulis incitamur, ut orbis terrarum ad communem fructum, pacis universae ad communem utilitatem, gloriam illam e manibus nostris ne sinamus eripi[3]. Auguramur etiam in posterum fratres nostros transmarinos gloriae illius participes futuros; interim utrimque eiusdem sanguinis, eiusdem linguae, eiusdem gloriae conscii, trans oceanum, non iam ut olim dissociabilem[4], hospitio in perpetuum (ut speramus) duraturo, dextras invicem libenter tendimus.

Quos coniungit amor, nequiquam dividit aequor;
iungimus unanimes trans freta magna manus[5].

Duco ad vos virum hospitii iure Britannis coniunctissimum, rei navalis Americanae inter decora numeratum, ALUREDUM THAYER MAHAN.

---

## 27 *June* 1894

## *Meeting of the Royal Agricultural Society of England*

DIGNISSIME domine, Domine Cancellarie; Principes illustrissimi; ceterique omnes quotquot hodie adestis:

Principis nostri[6], plus quam semel Praesidis sui, auspicio, Cancellarii nostri[7] sub praesidio, Regiam Agricolarum Anglicorum Societatem Cantabrigiam denuo invisentem Academiae totius nomine iubemus salvere. Ipso Tullio auctore novimus, primum nihil Xenophonti tam regale visum esse quam studium agri colendi; deinde hominum generi universo culturam agrorum esse salutarem; denique omnium rerum ex quibus aliquid adquiratur, nihil esse agri cultura melius, nihil dulcius, nihil homine dignius[8]. Salvete igitur studii tam praeclari professores, qui in agris colendis scientiam cum usu et experientia coniunctam profitemini[9]. Vos, segetis laetae in expectatione, telluris gremio semina creditis; nos, non minore cum spe, iuventutis nostrae in mentibus doctrinae germina inserere conamur. Vos, in agrorum cultura scientiae lumen per Angliae rura late diffunditis; nos, inter Academiae nostrae numina, etiam ipsi Cereri locum nuper

[1] *The Influence of Sea Power upon History*, 1890. [2] 'That maritime predominance which is the origin of our commercial prosperity and the safeguard of our Colonial Empire' (Lord Roberts in proposing the health of Captain Mahan and other naval officers of the United States at the banquet of 24 May 1894). [3] 'In maintaining the strength of the British Navy lies one of the best hopes for the peace of the world' (from Captain Mahan's reply). [4] Horace, *Carm.* i 3, 22. [5] A rendering of one of the most conspicuous mottoes at the banquet:—

'When love unites, wide space divides in vain,
And hands may clasp across the spreading main'.

[6] H.R.H. Albert Edward, Prince of Wales. [7] His Grace (Spencer Compton) the eighth Duke of Devonshire. [8] Cicero, *De Senectute*, 59 and 56; *De Officiis*, i 151. [9] *Practice with Science*, the motto of the Society.

seposuimus[1]. Et vestra et nostra commoda sunt aliquatenus communia; vestrae artes dum vigent, etiam nosmet ipsi prospera fortuna utimur, florent praediorum nostrorum reditus, florent Collegia nostra, floret tota Universitas. Nihil igitur auspicatius hodie precari possumus quam ut, vestrae Societatis auxilio, patriae totius ad fructum, civium omnium in usum, telluris munera divina indies ampliora vobis reddantur; utque nostrum quoque in populum universum descendant benedictiones illae antiquae:—*benedictus tu in civitate et benedictus in agro; benedictus fructus terrae tuae fructusque iumentorum tuorum; benedicti greges armentorum tuorum oviumque tuarum*[2].

Atque haec quidem ominis causa praefati, pergimus deinceps titulo nostro primum Principis nostri filium, Principis novi patrem, ornare, deinde vestrum omnium in honorem etiam alios decorare. Non omnes sane, quos volumus, hodie laudibus nostris adficere possumus; sed, velut in frugibus vendendis vosmet ipsi ex acervo magno grana quaedam aurea emptoribus ostendere soletis, non aliter vestro ex ordine amplissimo nonnullos quasi exempli causa, Cancellario nostro, Praesidi vestro, praesentamus, fidemque damus etiam ceteros esse bonae frugi.

Dignissime domine, Domine Cancellarie, et tota Academia:

(225) Quam libenter Reginae nostrae augustissimae et Principis Alberti, olim Cancellarii nostri, nepotem Academiae totius nomine nunc primum salutamus. Salutamus denuo patrem eius, Principem nostrum illustrissimum, quem abhinc annos triginta titulo eodem ornatum vidimus[3]; salutamus matrem, omnium consensu pulcherrimam, quam hodie etiam ipsam adesse vehementer laetamur. Salutamus Principem, qui prope ex ipsa pueritia scientiae navali perdiscendae sese strenue dedicavit; qui maria magna emensus, colonias nostras, toto orbe a nobis divisas, toto corde nobis coniunctas, regni sibi aliquando fortasse destinati nondum conscius, invisit; qui populorum magnorum historiae studiosus, imperii Britannici gloriam navalem sibi carissimam esse identidem indicavit. Nuper Kalendis Iuniis, dum misericordia solita pauperum aegrotantium saluti consulebat, classis Britannicae victoriam abhinc annos centum eodem anni die reportatam inter omnium plausus palam commemoravit[4]. Idem abhinc annum prope unum (iuvat recordari) inter regum principumque gratulationes, inter civium exultantium acclamationes, Ducis primi Cantabrigiensis neptim ab omnibus dilectam vitae totius consortem duxit[5]. Hodie vero, gaudio novo elati, laetamur regni tanti heredis heredem filio feliciter esse auctum, et matre salva genus regium usque ad tertium gradum prospere esse continuatum[6].

Duco ad vos Principem Georgium Fredericum, Ducem Eboracensem.

(226) Primus omnium Principibus nostris assurgit hodie Reginae ipsius in comitatu Cantabrigiensi legatus, cuius e maioribus unus, tempore Cromwelliano militia functus, pacis artes a se postea praelatas posteris suis feliciter excolendas tradidit[7]. Ipse, liberali imprimis ingenio praeditus, nuper in urbe nostra salutis templo administrando dignitatis

[1] Scheme for Examinations in Agricultural Science approved 9 Nov. 1893. [2] *Deut.* xxviii 3—4.
[3] 3 June 1864. [4] Lord Howe's victory over the French fleet at Ushant, off Brest, 1 June 1794.
[5] 6 July 1893. [6] 23 June 1894. [7] Edmund Peckover, who served in Cromwell's army, 1646–55, and obtained his discharge on joining the Society of Friends.

iure praepositus, statim munificentia summa pauperum nostrorum valetudini consuluit[1]. Viro tam munifico dum animi grati ex abundantia titulum nostrum hodie donamus, venit in memoriam monitum illud antiquum:—'date et dabitur vobis; mensuram bonam et confertam et coagitatam et supereffluentem dabunt in sinum vestrum: eadem quippe mensura, qua mensi fueritis, remetietur vobis'[2].

Duco ad vos Reginae legatum munificum, ALEXANDRUM PECKOVER.

(227) Sequitur deinceps Universitatis Aberdonensis Cancellarius, vir in publicis rebus saepenumero cum laude versatus, cuius pater Agricolarum Societati abhinc annos quinquaginta quattuor praeses prope primus fuit, quique ipse Societati eidem bis praepositus, inter Oxonienses suos honoris titulo anno eodem est ornatus, quo Cancellarii nostri pater, Cancellarius ipse, Societati praefuit[3]. Virum tot titulis iam pridem ornatum etiam nosmet ipsi hodie libenter decoramus. Atqui nullum titulum ipsi potiorem esse credimus quam a Principe nostro inter epulas regias Societatis suae in honorem habitas[4] palam fuisse appellatum 'agricolarum amicum'[5].

Duco ad vos periscelidis equitem illustrissimum, DUCEM DE RICHMOND.

(228) Incedit proximus vir insigni lepore et litterarum amore praeditus, qui maioribus inter arma illustribus oriundus[6], Minervam et Cererem non minus quam Martem coluit. Ipsa Ceres filiam suam, solis ex lumine telluris in gremio absconditam, facibus accensis quaesivisse fertur; Cereris autem cultor insignis, quem hodie salutamus, nihil antiquius duxit quam, Societatis suae fastis litterarum luce illustratis, Angliae totius agricolis facem doctrinae praetendere[7]. Talium virorum merita, inter Cereris ministros non obscura, etiam Academiae in lucem hodie libenter proferimus, Cererem ipsam atque Solem veritatis arbitrum Euripidis verbis testati:—

τήν τε πυρφόρον θεὰν
Δήμητρα θέμενοι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς[8].

Duco ad vos virum admodum honorabilem, COMITEM CATHCART.

(229) Salutamus deinceps virum Societatis vestrae consiliorum prope in omni parte praeclare meritum, Cancellarii nostri in loco in annum proximum Praesidem vestrum designatum. Per annos complures agrorum suorum reditu infeliciter imminuto, quanta animi cum magnitudine, quanta cum fortitudine, se gessit. Quam dignum laude illa Horatiana sese praestitit:—

'est animus tibi
rerumque prudens et secundis
temporibus dubiisque rectus'[9].

Duco ad vos Baronettum illustrem, IOANNEM HENRICUM THOROLD.

(230) Adest deinceps vir in bello quondam insignis, in pace postea illustris, primum Senatui Britannico tres et triginta annos adscriptus; deinde Angliae totius nemorum

[1] A munificent benefactor to Addenbrooke's Hospital. [2] *S. Lucae Ev.* vi 38. [3] 1870. [4] At the Jubilee Meeting of the Society at Windsor, 1889. [5] 'The Farmer's Friend'. [6] *e.g.* the 8th and 9th Barons, and (their successors) the 1st and 2nd Earls Cathcart. [7] Earl Cathcart represented the literary and educational side of the Society's work. [8] *Supplices*, 260. [9] *Carm.* iv 9, 34.

silvarumque et Cornwalliae metallorum reditibus exigendis praepositus[1]; denique Societatis vestrae de negotiis cotidianis praeclare meritus. Adest 'egregie cordatus homo'[2], vir in epistolarum commercio admirabilis, in animalium salute exploranda et adiuvanda indefessus.

Duco ad vos de Balneo equitem insignem, virum Principis nostri in domo merito probatum, ROBERTUM NIGEL FITZ-HARDINGE KINGSCOTE.

(231) Iuris Doctorum agmen claudit alumnus noster, iudicis[3] filius, qui adhuc iuvenis abhinc annos quattuor et quinquaginta Societatis vestrae conventui primo Cantabrigiensi interfuit[4]; qui postea, pestilentia gravi inter Britanniae boves saeviente, consilia salutaria solus obtulit pestemque tantam iussu publico opprimendam curavit[5]; qui deinceps Senatui Britannico per annos septemdecim adscriptus, agri culturae patronus strenuus exstitit; qui nuper denique Academiam nostram Seneschalli sui cum auxilio de agri culturae studiis deliberantem magnopere adiuvit[6]. Quod scientiae huius diplomata nostra hodie in honore sunt, talium virorum praesertim consiliis debemus.

Duco ad vos Academiae quidem nostrae Artium Magistrum, Britanniae vero agricolarum revera praeceptorem atque adeo Doctorem, ALBERTUM PELL.

(232) Salutamus tandem par nobile collegarum qui de agrorum cultura, de pecudum alimentis variis, experimentis exquisitis una elaborandis annos quinquaginta, magnum profecto aetatis humanae spatium, dedicarunt. Tot annorum autem labores non modo chartae fideles in perpetuum custodient, sed etiam saxum ingens nomine utroque insculptum inter posteros testabitur. Ab ipso autem 'monumentum aere perennius'[7] erit exactum, experimentis tam utilibus, tam fructuosis, munificentia ipsius etiam in posterum continuatis. Auguramur, nec nos fallit augurium, in agri culturae annalibus talium virorum nomina fore immortalia.

Duco ad vos Baronettum insignem, Regiae Societatis socium, virum Doctoris titulo bis aliunde merito ornatum, IOANNEM BENNET LAWES[8].

(233) Quos tot annorum labores una coniunxerunt, eos in laudibus nostris hodie divellere vix possumus. Constat tamen labores illos viri huiusce scientiae admirabili et industriae indefessae plurimum debere. Constat eosdem eiusdem scriptis, eiusdem orationibus, non modo in patria nostra sed etiam peregre, maximo cum fructu esse patefactos. Cum collega suo summa concordia coniunctus, Plinii verba iure optimo

[1] A.D.C. to Lord Raglan; M.P. for West Gloucestershire, 1852–85; Receiver for the Duchy of Cornwall, and Commissioner of Woods and Forests, Extra Equerry to H.R.H. Albert Edward, Prince of Wales. [2] Ennius ap. Cic. *Tusc.* i 18. [3] Sir Albert Pell, Judge of the Court of Bankruptcy. [4] Ernest Clarke, in the *Journal* of the Society, 30 June 1894, p. 23. [5] 1866. [6] As a Member of the Agricultural Education Syndicate appointed 6 Nov. 1890. [7] Horace, *Carm.* iii 30, 1. [8] See the Society's Report of the *Commemoration of the Jubilee of the Rothamsted Experiments* on 29 July 1893, with reproductions of Sir John Bennet Lawes' portrait by Herkomer, and of the granite boulder erected in front of the Laboratory at Harpenden 'to commemorate the completion of Fifty Years of continuous experiments (the first of their kind) in agriculture, conducted at Rothamsted by Sir John Bennet Lawes and Joseph Henry Gilbert, A.D. 1893'.

posset usurpare: 'nobis erat nullum certamen, nulla contentio, cum uterque pari iugo non pro se, sed pro causa niteretur'[1]. 'Felices ter et amplius quos irrupta tenet copula'[2].

Duco ad vos Regiae Societatis socium, virum ab ipsa Regina equitem propter merita nominatum, IOSEPHUM HENRICUM GILBERT.

(234) In scientia chemica investiganda diu inter peritos quaerebatur, quaenam ratio interesset inter atomorum pondera, e quibus rerum elementa constarent, et vires eas, sive chemicas sive physicas, quae elementis ipsis velut propriae inhaererent. Qua in ratione penitus perscrutanda atque ad certam quandam legem redigenda nemo plura perfecisse existimatur quam vir illustris, qui Siberia in remota natus, et abhinc annos undecim a Societate Regia Londiniensi numismate aureo donatus[3], hodie nostra corona qualicumque decoratur. Magnum profecto est inter tot elementa rationem certis intervallis velut circuitu quodam recurrentem observasse, eque rerum notarum observatione etiam ignota providisse[4]. Viri huiusce ingenio etiam elementa prius inaudita mentis divinatione singulari praedicta sunt posteaque in ipsa rerum natura reperta. Quae elementa, trium gentium insignium nominibus Gallium, Scandium, Germanium nuncupata, nomen ipsius illustrius reddiderunt et Russorum famam, quantum ad ipsum attinet, feliciter auxerunt. Ergo virum de scientia chemica tam diu tamque praeclare meritum, totque titulis aliunde ornatum, hodie etiam nostrorum

'turba Quiritium
certat tergeminis tollere honoribus'[5].

Newtoni certe in Academia honos ei praesertim debetur, qui etiam in scientia chemica Newtoni in vestigiis tam fideliter insistit, ut alumni nostri 'qui genus humanum ingenio superavit'[6] imaginem intuens, Lucreti verba paululum mutata possit usurpare:—

'te sequor, o Grantae magnum decus, inque tuis nunc
ficta pedum pono pressis vestigia signis'[7].

Duco ad vos scientiae chemicae professorem Petroburgensem, DEMETRIUM IVANOVITCH MENDELEEF[8].

(235) Vobis omnibus notum esse arbitramur concilii vestri per annos septem adiutorem strenuum et indefessum, virum in Britannia quidem Societati antiquitatis studiosorum, inter exteros autem societatibus plurimis honoris causa adscriptum. In agro Suffolciensi natum fuisse constat virum insignem, qui scriptis suis abhinc annos fere centum in lucem missis agri culturam (velut alter Tremellius) 'eloquentem reddidit'[9]. Viri tanti popularem, quem hodie laudamus, e loco suo natali spiritum eiusdem hausisse crediderim.

Duco ad vos ERNESTUM CLARKE.

[1] Pliny, *Epp.* iii 9, 9. [2] Horace, *Carm.* i 13, 17. [3] *Nature*, 14 Dec. 1882, p. 166 *a*. [4] *The Periodic Law of the Chemical Elements*, first published at a meeting of the 'Russian Chemical Society', March 1869; cp. Faraday Lecture of 4 June 1889, in Mendeleef's *Principles of Chemistry*, E.T. 1891, ii 435 f. [5] Horace, *Carm.* i 1, 7. [6] Inscription (from Lucretius, iii 1043) on the statue of Newton in the Antechapel of Trinity College. [7] After Lucretius, iii 3, 'te sequor, o Graiae gentis decus' etc. [8] Grace of 14 June, 1894 (unconnected with the meeting of the Royal Agricultural Society). [9] Columella, i 1, 12. Arthur Young, the author of the famous *Travels in France*, 1792, was a native of Suffolk.

(236) Claudit seriem patris in scientia chemica illustris[1] filius in eadem scientia insignis, qui inter Germanos Philosophiae Doctor multa cum laude nominatus[2], etiam de agri cultura inter Indos publice rettulit[3]. Idem, per annos novem Societati vestrae in re chemica consilio dando, patris successorem sese dignum praestitit. Quod omnibus gratum, nemini tamen mirum sit; etenim experti nostis Horatianum illud:—

'fortes creantur fortibus et bonis;
est in iuvencis, est in equis patrum
virtus'[4].

Duco ad vos IOANNEM AUGUSTUM VOELCKER[5].

## 8 *Nov.* 1894

(237) ORBIS terrarum in eadem regione, inter insulas Australes, duae provinciae episcopales prope eodem tempore sunt constitutae, utraque presbyterorum numero fere eodem instructa, utraque episcopi praesidio tempore eodem privata, utraque Collegii eiusdem alumno destinata. Nostis Collegium illud vicinum, quod inter socios suos fuisse gloriatur Africae interioris episcopum, Carolum Fredericum Mackenzie, qui Novae Zealandiae ab episcopo insigni olim excitatus[6], orbis terrarum spatium ingens emensus, trans maria magna Christi legatus libenter exiit. Hodie vero Collegii eiusdem socio, ad Novam Zealandiam ipsam proficiscenti, valedicimus, viro et litteris humanioribus et studiis theologicis exculto[7], qui non modo in Collegio suo lectoris et decani sed etiam in Academia procuratoris officio fideliter functus est. Idem in laboribus sacris inter castellum nostrum flumenque toleratis expertus olim valdeque approbatus[8], mox in provinciam suam longinquam omnium bonorum precibus, omnium amicorum votis, comitatus proficiscetur.

Duco ad vos FREDERICUM WALLIS, Episcopum Wellingtonensem designatum.

(238) Hodie etiam alteri Collegii eiusdem alumno ad Australiae provinciam occidentalem proficiscenti valedicimus. Olim Cami nostri in certaminibus nauticis non ignotus, postea inter Lancastrienses hominis egregie cordati, in laboribus sacris indefessi, laudem merito adeptus[9], etiam otium suum civium suorum trans oceanum navigantium commodis identidem libenter consecravit. Quondam voluntarios inter milites praefectus, nunc trans oceanum nova castra quaeret; illic, ecclesiae militantis inter duces adscriptus, stipendia inter nosmet ipsos olim tolerata animo grato recordabitur; neque fluminis Cycni in margine Cami sui ripas umquam obliviscetur. Fortasse nonnumquam requiret cara sui 'saliceta rivi'[10].

Duco ad vos CAROLUM OWEN LEAVER RILEY, Australiae occidentalis Episcopum.

[1] Augustus Voelcker, Ph.D., F.R.S. [2] Giessen. [3] 1889, *Report* published 1893. [4] *Carm.* iv 4, 29. [5] The text of the Address of Welcome and of the Speeches in honour of the representatives of the Royal Agricultural Society was published (with a translation) in 8 pages of the *Journal*, Ser. III, vol. v, part 3 (1894). [6] 1854; cp. no. 80, note 6. [7] Carus, Scholefield and Evans Prizes, and First Class in Classical Tripos (1876). [8] Curate of St Luke's, Chesterton. [9] At Lancaster and Preston. [10] A reminiscence of Jebb's rendering of *In Memoriam*, lxiii 20 (p. 49 of *Translations*, ed. 1907). Forcellini, however, *s.v. salicetum*, gives no satisfactory authority for this form of *salictum*.

## 1 *Feb.* 1895

(239) VIRUM olim et litteris humanioribus et studiis mathematicis laudem parem adeptum[1] et Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis socium electum, deinde in luce forensi feliciter versatum, postea Britanniae senatoribus parum diu adscriptum, denique iuris gentium professorem abhinc annos septem inter nosmet ipsos honorifice nominatum, hodie honoris causa Iuris Doctorem libenter creamus. Qui honos professoris nostri non modo vitae universae debetur, sed etiam laudi insigni, quam duobus ex operibus optime conscriptis et olim et nuper reportavit. Alterum de iure gentium privato litteris olim mandatum, et denuo plus quam semel in lucem emissum, ab Academia Edinensi alumno nostro honoris titulum merito impetravit[2]. Alterum non modo iuris peritis sed etiam litterarum republicae toti nuperrime traditum, stilo non minus lucido quam severo iuris gentium instituta luculenter illustravit[3]. Opus corona Cantabrigiensi esse dignissimum inter doctos constat, in quo, inter alia argumenta gravissima, non modo gentium imperio nostro inter Indos subditarum iura eruditissime explicantur, sed etiam Grotii de iure belli et pacis opus magnum accuratissime recensetur. Merito igitur professorem tam eruditum, tamque facundum, hodie decoramus, epigrammatis Graeci verba mutuati—*εἵνεκεν εὐεπίης πινυτόφρονος*,—nisi forte praestat Grotii ipsius verbis verba Graeca reddentis uti:—'Haec merita est facunda viri sapientia'[4].

Duco ad vos pacis ministrum insignem, iuris praeceptorem sapientissimum, Professorem WESTLAKE.

## 10 *Feb.* 1895

(240) SCHOLAE Etonensis discipulum, Trinitatis in Collegio celeberrimo septem Episcoporum aequalem[5], certaminis nautici contra Oxonienses quondam pro nobis participem, virum et belli et pacis in artibus spectatum, Academiae nomine hodie salutamus. Olim contra Russos Chersoneso in Taurica saeviente bello, alumnus noster, patriae amore excitatus, equitum nostrorum ducibus sese adscribendum sponte obtulit, turmamque suam sine dubio fortiter duxisset, nisi bellum prius profligatum esset. Deinde iuris studiis lauream nostram adeptus et laboribus sacris probatus, abhinc annos decem Archidiaconus Essexensis nominatus, nuper autem Episcopus Camulodunensis consecratus et Episcopo Verulamensi adiutor datus est. Sedi utrique, et Verulamio et Camuloduno, rerum gestarum in memoria, sua gloria reservata est; altera hodie Sancti Albani protomartyris Britannici nomen mutuata est; altera quondam imperii Romani inter Britannos colonia prima constituta est. Olim Cunobelinus, Tasciovani[6] filius, Caractaci pater, regni sui caput a Verulamio ad Camulodunum transtulisse fertur; nunc, in rebus sacris, proto-

[1] Sixth Wrangler and Sixth Classic, 1850. [2] *Private International Law*, 1858; rewritten 1880; ed. 3, 1890. [3] *Chapters on Principles of International Law*, 1894. [4] *Anth. Pal.* vii 22, 5. [5] Beverley, Fredericton, Glasgow, Lahore, Nelson, St Albans, and Sydney. [6] Cunobelinus appears on coins as the son of Tasciovanus (not of Cassivelaunus, who, as the opponent of Caesar in 54 B.C., belongs to the previous generation). The capital of Tasciovanus was Verulamium, while that of his son Cunobelinus was Camulodunum (John Evans, *Coins of the Ancient Britons*, 223—226); cp. Dio, lx 21, (Claudius) *τὸ Καμουλόδουνον τὸ τοῦ Κυνοβελλίνου βασίλειον εἷλε* (43 A.D.).

martyris Britannici sedes provinciae caput denuo constituta, Camuloduni ex urbe opem auxiliumque libenter quaesivit.

Duco ad vos Episcopi Verulamensis adiutorem, Episcopum Camulodunensem, virum in laboribus sacris obeundis indefessum, in consiliis dandis prudentissimum, HENRICUM FRANCISCUM JOHNSON.

## 28 *Feb.* 1895

(241) ORBIS terrarum inter insulas, praeter Australiam, latissime patet insula Australiae parti septentrionali ex adverso posita. Tota quidem insula insulis Britannicis duplo maior; insulae autem pars a Britannis occupata Anglia ipsa maior dimidio. Nostrae vero coloniae ibi administrandae praepositus est vir insignis, olim in Academia Aberdonensi medicinae doctor, nuper scientiarum complurium non modo fautor et adiutor, sed etiam ipse auctor atque investigator indefessus. Praesidis nostri auxilio, Anthropologiae, Geographiae, Geologiae, aliis denique scientiis nova lux affulsit, adeo ut coloniam illam remotissimam non tam imperii nostri propugnaculum quam scientiarum arcem et castellum longinquum appellaverim. De Caledoniae filiis, quibus ubique terrarum plurimum debet Britannia, nonnumquam dicitur, cum peregre absint, tum demum sese sentire esse domi. Huic Caledoniae filio paulisper reduci gratias hodie idcirco agimus, quod, a patria vocatus, non modo imperii nostri in utilitatem, sed etiam scientiae ad fructum, patriam relinquere est dignatus. Gens autem illa antiqua, ex qua ortus esse confitetur, olim sedibus paternis expulsa et ipso nomine prorsus privata[1], hodie, talium virorum auxilio, non sine nomine, non sine gloria est. Etenim gens illa Alpina[2], gentem fortissimam a poëta Romano quondam laudatam aemulata,

'duris ut ilex tonsa bipennibus,
nigrae feraci frondis in Algido,
per damna, per caedes, ab ipso
ducit opes animumque ferro'[3].

Duco ad vos equitem insignem, WILLELMUM MACGREGOR.

## 7 *March* 1895

(242) VIRI desideratissimi propter eruditionem multiplicem celeberrimi[4] in loco, laetamur nuper, statuto antiquo in melius mutato, linguae Arabicae professorem nobis dignissimum esse datum. Hodie vero eundem honoris causa Artium Magistrum creamus, nostroque Senatui libenter addimus. Atqui fluminis Rheni in ripa, in Academia Bonnensi, abhinc annos quinquaginta propter eximiam linguarum Orientalium peritiam Philosophiae Doctor olim nuncupatus est. Ibi de poëtae cuiusdam Arabici vita et carminibus commentationem luculenter conscripsit[5]; ibi, cum collega doctissimo consociatus[6], linguae Sanskriticae thesaurum copiosissimum edidit[7]. Postea in Museo

[1] In 1603. See Sir Walter Scott's Introduction to *Rob Roy*, and his *MacGregor's Gathering* (1816), .. 'the Clan has a name that is nameless by day'. [2] The *Clan Alpine*. [3] Horace, *Carm.* iv 4, 57. [4] W. Robertson Smith, no. 62 *supra*. [5] Abul-Ala, 1843. [6] Böhtlingk. [7] Hemachandra's Dictionary of Sanskrit Synonyms, St Petersburg, 1847.

Britannico codicum Orientalium custos nominatus, per annos quadraginta, ut diplomatis Bonnensis nuper honorifice renovati verbis utar, Musei illius 'codicibus Arabicis, Persicis, Turcicis, summa cum cura singularique doctrina descriptis, ad vastos litterarum thesauros omnibus aditum patefecit, adeuntes semper consilio atque opera comiter adiuvit'. Satis causae dictum esse opinor, Academici, cur professorem tanta doctrina, tanta comitate praeditum, ad Academiam nostram adeuntem ea qua par est comitate accipiamus. Vir linguarum Orientalium eruditione tam dives, dignus certe est qui Horati verbis appelletur

'intactis opulentior
thesauris Arabum et divitis Indiae'[1].

Duco ad vos Linguae Arabicae Professorem, CAROLUM RIEU.

## 9 *May* 1895

(243) INTER colonias nostras Australes provincia Adelaidensis patriae nuper episcopum donavit[2]; nosmet ipsi invicem coloniae illi remotissimae nostris e filiis non modo proconsulem[3] et professorem[4], sed etiam episcopum donamus. Ergo muneri tam sacro destinatum trans maria magna mittimus alumnum nostrum, virum litteris humanioribus excultum, studiis theologicis instructum, duorum deinceps Collegiorum socium[5], duobus deinceps episcopis Dunelmensibus vinculo artissimo consociatum[6]. Velut olim in Britannia nostra a duce egregio, Suetonio Paulino, iuvenis quidam eximius, Gnaeus Iulius Agricola, electus est quem contubernio aestimaret[7], non aliter alumnus noster merito dilectus episcopi Dunelmensis, Sancti Pauli interpretis doctissimi, contubernalis est constitutus. Quem fideli ministerio adhuc vivum adiuvabat, eiusdem memoriae, scriptorum eius reliquiis summa cura editis, non minus fideliter consuluit[8]. Sine dubio igitur, in coloniam illam longinquam profecturus, in munere suo obeundo talium episcoporum exemplar ante oculos retinebit; ibi, si quando, provinciam suam immensam contemplatus, Sancti Pauli verbis usus semet ipsum interrogabit, *τίς πρὸς ταῦτα ἱκανός;* Apostoli eiusdem in verbis vires novas divinitus donatas inveniet:—*πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με*[9].

Duco ad vos IOANNEM REGINALDUM HARMER, episcopum Adelaidensem designatum[10].

## 16 *May* 1895

(244) SEDES olim sibi notas hodie revisit alumnus noster, qui flumine Nilo quondam explorato, et Africa Australi postea perlustrata, velut alter Mercurius omnium qui inter loca deserta et inhospita peregrinantur adiutor et patronus egregius exstitit. Idem, velut alter Aeolus, etiam ipsos ventos caelique tempestates suae provinciae audacter adiunxit. Hodie vero Academiae nemora nuper procellis nimium vexata non sine misericordia contemplatus, e frondibus nostris caducis capiti tam venerabili coronam diu debitam

[1] *Carm.* iii 24, 1. [2] George Wyndham Kennion, Bp of Adelaide (1882–94), and afterwards of Bath and Wells. [3] Lord Tennyson. [4] E. von B. Bensly, afterwards at Aberystwyth. [5] King's and Corpus. [6] Lightfoot and Westcott. [7] Tacitus, *Agricola*, 5. [8] Lightfoot's *Leaders in the Northern Church*, *Apostolic Fathers*, and *Biblical Essays* (1893). [9] 2 *Cor.* ii 16; *Phil.* iv 13. [10] Bishop of Rochester, from 1905.

imponi passus est. Tempestatum certe in scientia iam dudum versatus, ventorum cursus tabulis fidelibus olim mandavit, gentesque varium caeli morem praediscere[1] docuit, laudem philosopho cuidam antiquo a Nubium choro Aristophanico quondam tributam uno saltem verbo mutato meritus:—*οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωρολογούντων*[2]. Longum est avorum et proavorum ingenia magna in ipsorum progenie continuata ab hoc viro, Caroli Darwinii cognato, virorum insignium exemplis illustrata percensere. Longum est tot honores titulosque ab ipso per tot annos cumulatos commemorare. Hoc autem in loco, eloquentiae eius abhinc annos undecim conscio, instituti anthropologici praesidem non corporis tantum sed etiam mentis humanae mensorem appellaverim. Inter antiquos quidem celebratum erat illud Protagorae, omnium rerum mensuram esse hominem[3]. Inter recentiores autem notum est hunc praesertim virum hominum omnium, imprimis pessimorum, mensuram ad amussim velle exigere. Ceterum plura hodie dicere supervacaneum est; constat enim ne optimorum quidem virorum a laudibus abesse debere mensuram.

Duco ad vos virum de scientia anthropologica et meteorologica praeclare meritum, caeli et terrae indagatorem indefessum, studiorum denique geographicorum etiam inter nosmet ipsos fautorem insignem, FRANCISCUM GALTON[4].

## 30 *May* 1895

(245) MEMINISTIS omnes poëtae nostri maximi locum insignem, ubi Northumbriae Ducis filius acerrimus non recusavit gloriam aut ex ipsa luna audacter deducere, aut maris in profundo demersam extrahere, modo solus sine rivali laudem omnem sibi vindicaret[5]. Quanto pulchrius autem rerum naturae penetralia intima assidue perscrutari, eque oceani altitudine immensa laudem cum sociis optimis participatam reportare. Adest unus ex illis qui, plus quam tribus annis in oceano explorando fortiter toleratis, ut poëtae antiqui verbis sensu novo utar,

> 'referebant navibus altis
> occulta spolia, et plures de pace triumphos'[6].

Una saltem nominis bene ominati navis velut ipsam rerum naturam ad certamen provocavit, ipsamque veritatem in profundo abstrusam orbi terrarum patefecit[7]. Tanti autem itineris monumenta, quinquaginta voluminum in serie ingenti a collegis plurimis parata, viri huiusce praesertim industria infinita, non modo adaucta et summatim descripta, sed etiam ad terminum felicem perducta et diei in lucem prolata sunt[8]. Quid non potuit rerum naturae, quid non potuit veritatis amor? 'Merses profundo; pulchrior evenit'[9].

Duco ad vos Universitatis Edinensis alumnum, oceani indagatorem indefessum, virum etiam in posterum sine dubio laudem indies maiorem meriturum, IOANNEM MURRAY[10].

[1] *Georg.* i 51. [2] Ar. *Nubes*, 360. [3] *πάντων μέτρον ἄνθρωπος.* [4] Author of *The Art of Travel*; *Meteorographica*; *Hereditary Genius*; *English Men of Science, their Nature and Nurture*; *The Measurement of Human Faculty* (Rede Lecture of 1884); *Finger Prints*, 1893–5; *Memories of my Life*, 1908. [5] Hotspur in *First Part of King Henry IV*, i 3, 201–7. [6] Juvenal, viii 106. [7] H.M.S. *Challenger* (Expedition 1872–76). [8] *Scientific Results*, 1876–82. [9] Horace, *Carm.* iv 4, 65. [10] K.C.B., and Knight of the Prussian Order *Pour le Mérite*, 1898.

(246) Quem abhinc annos septem in hoc ipso loco propter eruditionem singularem Doctoris titulo libenter decoravimus[1], eundem, Historiae Professorem Regium nuper merito nominatum, Senatorum nostrorum in ordinem honoris causa cooptamus. Partium autem liberalium ductori qui nunc est, cui eodem die titulum eundem non minus libenter obtulimus[2], duas saltem propter causas animo grato respicimus; primum, quod Historiae Professorem insignem, quem nuper amisimus, in ordinem equitum de imperio Britannico bene meritorum honorifice adscribendum curavit[3]; deinde, quod viri desideratissimi in loco successore tali nobis donato, quatenus poterat Academiae explevit desiderium. Gratulamur Academiae, quod ex hoc anno, viri talis adventu, et discipulis et praeceptoribus nostris doctrinae variae velut fons novus sitientibus patebit; etenim historicis quoque in studiis 'iuvat integros accedere fontes, atque haurire'[4]. Gratulamur Collegio maximo, cuius inter aulam portamque fons Franciscanorum antiquus[5] adhuc in auras exsilit, quod Historiae Professorem Regium honoris causa socium nuper elegit. Gratulamur denique ipsi Professori, Euripidis verba antiqua mutuati:—ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν[6].

Duco ad vos Historiae Professorem eruditissimum, BARONEM ACTON.

---

## 8 *Aug.* 1895

### *Congress of the Institute of International Law*

(247) GERMANORUM e patria, Martis et Minervae sede florentissima, omine laeto allatum salvere hodie iubemus virum eruditissimum, qui regis nostri Wilelmi quarti tempore extremo Hanoveriae natus, et tribus deinceps in Universitatibus[7] professor nominatus, non modo patriae suae consiliarius sed etiam imperii totius senator constitutus est. Quid dicam de laboribus eius infinitis plurimos per annos iuris gentium privati in provincia exploranda fortiter toleratis? Quid de opere eius maximo abhinc annos tres et triginta in lucem edito, et denuo, quod ad dimidiam eius partem attinet, operis pristini totius ad amplitudinem exaucto? Operis tam ingentis in ipso limine oratoris Romani verba inscripta libenter recordamur:—'qui civium rationem dicunt habendam, externorum negant, ei dirimunt communem generis humani societatem'[8]. Etiam professoris ipsius verba hodie mutuati non minus libenter confitemur, iuris gentium privati studium fila tenuissima illa quidem sed ad rerum magnam molem sustinendam apta contexere, quorum auxilio et mercis et mentis commoda inter populos permutantur, gentes inter se diversae reverentia mutua invicem consociantur, pacis denique imperium per orbem terrarum ubique confirmatur. Confitemur etiam populi fortis et prosperi esse, nulla amoris proprii sollicitudine excitata, sed patriae amore incolumi conservato, advenas non iam hostium sed hospitum in loco habere, et orbis terrarum gentes vinculis artioribus inter sese coniungere[9]. Eo libentius igitur hospitem nostrum honoris causa salutamus, Iuris Gentium Instituti quondam praesidem, professorem illustrem Goettingensem, CAROLUM LUDOVICUM DE BAR.

[1] No. 133 *supra.* [2] Lord Rosebery; no. 130 *supra.* [3] Sir John Seeley, K.C.M.G., 1894. [4] Lucretius, i 927. [5] Willis and Clark, *Architectural History of the University*, ii 427 f. [6] *Frag.* 920, Nauck. [7] Rostock, Breslau, Göttingen. [8] Cicero, *De Officiis*, iii 28. [9] Von Bar, *Theory and Practice of Private International Law*, ed. 2 (pp. 1162), p. xi ed. Gillespie, 1892.

(248) Russorum ex imperio amplissimo legatum ad nos missum quam libenter excipimus, quam libenter laudamus. Quotiens, patriae in nomine, exteras inter gentes, consiliis quantis quam prudenter interfuit. In urbe quod Belgarum caput est, olim de iure belli[1], nuper de Afrorum libertate[2], viris summis deliberantibus, quanta cum dignitate imperii maximi quasi personam gessit. Idem, ne minora commemorem, quanta industria, quanto ingenio, foedera omnia Russorum ab imperio cum Europae gentibus icta, quot voluminum in serie collegit, collecta ordinavit, ordinata historiae luce illustravit. Quanta cum voluptate volumina Britannorum foederibus reservata, haud ita pridem incohata, ad finem felicem perducta videbimus[3]. Interim, aureo libello abhinc annos sedecim in lucem misso, orientis rebus quantum lumen attulerit animo grato recordamur[4]. Optamus denique ut, salvo Russorum, salvo etiam nostro et sociorum nostrorum in Asia imperio, terminis utrimque coniunctis et in perpetuum stabilitis, nullo certamine commisso, sed populo utroque in Asia saltem pariter invicto,

'paribus se legibus ambae
invictae gentes aeterna in foedera mittant'[5].

Duco ad vos pacis ministrum insignem, Iuris Gentium Instituti quondam praesidis vicarium, professorem Petroburgensem, FREDERICUM DE MARTENS.

## 18 *June* 1896

(249) BATAVORUM e gente sollertissima, Grotii e patria celeberrima, virum insignem ad nos feliciter advectum Senatus nostri nomine libenter salutamus. Salutamus Iuris Gentium Instituti e conditoribus unum, Instituti eiusdem plus quam semel praesidis vicarium, virum inter populares suos non modo de fluminis Rheni navigatione sed etiam de rebus externis consiliarium constitutum. Nuper populorum complurium legati, de iuris gentium legibus ad certam quandam normam dirigendis et componendis publice deliberantes, neminem alium habuerunt praesidem[6]. Viro tanto gratulamur quod praecepta, philosophorum in disputationibus ad gentium leges inter se contrarias in concordiam redigendas per tot saecula elaborata, mox, ut speramus, non sine magno mercatorum omnium beneficio, non sine mutuo vitae commodorum multorum fructu, auctoritate publica inter omnes gentes rata erunt et confirmata.

Ergo plausibus vestris merito excipietur iuris gentium doctor peritissimus, TOBIAS MICHAELIS CAROLUS ASSER[7].

(250) Leges Angliae antiquas, sive Edwardi confessoris, sive Willelmi, sive Henrici primi nomine nuncupatas, rudi et indigesta mole diu confusas, ab hoc viro in ordinem tandem redactas et luculenter illustratas animo grato recordamur. Recordamur annorum viginti labores legibus nostris antiquis summa industria, summa sollertia investigandis ab eodem dedicatos. Recordamur denique annalium nostrorum memoriam obscuram inter Germaniae antiquae monumenta ab eodem clara in luce collocatam. Ergo virum ab imperatore Germano professoris titulo merito decoratum, etiam Universitas nostra doctoris

[1] 1874. [2] 1889 f. [3] *Traités conclus par la Russie*, vols. ix—xii, 1892–8. [4] *Russia and England in Central Asia*, pp. 130, 1879. [5] Virgil, *Aen.* xii 190 f. [6] Conference at the Hague, 1893–4. [7] Degree deferred from 8 Aug. 1895.

nomine libenter exornat. Olim maioribus nostris rex Angliae Henricus primus leges Edwardi regis sese redditurum esse promisit: a doctore nostro, leges nostras antiquas nobis propediem reddituro, regis nostri promissa aliquando nobis denuo explebuntur.

Iure igitur optimo Iuris Doctor nominatur iuris nostri restitutor felix, FELIX LIEBERMANN[1].

(251) Ex ipsis Bentleii nostri temporibus inter Bataviae et Britanniae viros doctos vetus necessitudo intercessit. Eo libentius hodie e Batavia ad nos advectum salutamus linguae Arabicae professorem insignem, linguae eiusdem professoris nostri desideratissimi institutionum grammaticarum editorem[2], qui bibliothecae Lugdunensis codices orientales denuo describendos sibi sumpsit, qui poëtae Moslimi carmina primus edidit[3], qui non modo historicorum Arabicorum fragmenta sed etiam historiae Arabicae annales antiquos undique conquisitos cum aliis consociatus recensuit[4], qui Geographorum denique Arabicorum bibliothecam solus condidit[5]. Idem, ne plura commemorem, non regionum modo expugnationis librum ipse accuratissime edidit[6], sed etiam alios adiuvare semper paratus, omnium animos sibi subiugavit, omnium corda expugnavit.

Duco ad vos linguae Arabicae professorem Lugdunensem, MICHIELEM IOANNEM DE GOEJE.

(252) Roma ab ipsa ad nos pervenit vir et de rebus sacris et de antiquitatis studiis praeclare meritus, qui Librum Pontificalem prolegomenis amplissimis et commentario doctissimo illustravit[7], qui Galliae antiquae fastos episcopales condidit[8], qui cognoscendae antiquitatis causa neque montem Athon neque insulam Patmon inexploratam reliquit[9]. Idem, ad argumenta altiora evectus, non modo cultus Christiani initia luculenter enarravit, sed etiam in ipsis originibus Christianis investigandis nuperrime est versatus[10]. Laetamur inter Anglos adesse hodie virum summa eruditione, summo animi candore praeditum, qui liberalitate vere Christiana, animo vere fraterno, etiam Ecclesiam Anglicanam respicit; qui Cantabrigiae denique paulisper moratus, non obliviscetur unum certe e Collegiis nostris habuisse quondam magistrum Matthaeum Parker, archiepiscopum Cantuariensem, per quem ordines sacros in Ecclesiam Anglicanam serie perpetua defluxisse credimus.

Duco ad vos scholae Gallicae in urbe Roma praesidem insignem, LUDOVICUM DUCHESNE.

(253) Salutamus deinceps virum de popularibus suis propterea praesertim bene meritum, quod non modo de studiorum Hebraicorum primordiis libellum conscripsit[11], sed etiam Verbi Dei in linguam popularem redditi historiam fusius exposuit[12]; qua in historia non ingratum Cantabrigiensibus quod psalmorum in codice quodam Cantabrigiensi inter-

[1] Author of *Anglo-normannische Geschichtsquellen*, 1879; English Chronicles in *Mon. Germ. Hist.* xxvii—xxviii (1885–8); *Ein Englisches Rechtsbuch v.* 1114 (1892); *Gesetze der Angelsachsen*, 1898—1906.
[2] Wm Wright's *Arabic Grammar*, ed. 1896 f. [3] 1875. [4] *Fragmenta*, and *Annales Tabarii.*
[5] Vol. viii, 1894. [6] *Al Baláduri.* [7] Ed. 1886. [8] 1894. [9] *Une Mission au Mont Athos.* [10] *Origines du culte chrétien*, and *Les origines chrétiennes.* [11] 1893. [12] *La Bible française au Moyen Age*, 1884.

pretationis Gallicanae fontem antiquissimum esse ostendit[1]. Salutamus virum, qui etiam Universitatis nostrae praeceptores in studiis sacris peregre occupatos summa benevolentia, summa amicitia adiuvit. Salutamus denique virum, qui Ecclesiae totius partem occidentalem eo nomine ad se devinxit quod Scripturae Sacrae editionem vulgatam non sine magno fructu laborum plurimorum argumentum sibi elegit[2]. Non multis certe contingit, ut non modo de patria, sed etiam de gente vicina, neque de una alterave tantum gente, sed etiam de Ecclesia occidentali universa bene meriti sint.

Duco ad vos Verbi Divini editionis vulgatae interpretem doctissimum, SAMUELEM BERGER.

(254) Adest deinceps vir quem inter fratres nostros transmarinos philologiae Teutonicae Nestorem nominaverim. Cum fratribus autem nostris, non modo generis, sed etiam linguae communis necessitudine coniuncti, inter nominis Anglici heredes honore non levi eum dignum arbitramur, qui linguae nostrae communis ipsos fontes feliciter exploravit, linguam nostram maternam velut almam matrem ante omnia dilexit, de grammatica denique Anglo-Saxonica opus ingenio magno, doctrina varia, simplicitate admirabili, philosophiae denique spiritu instinctum orbi terrarum donavit[3]. Idem maris Atlantici in litore utroque lexicorum magnorum auctoribus adiutor strenuus exstitit, solus inter populares suos societati philologicae Londiniensi honoris causa adscriptus. Quem nuper in honorem anni septuagesimi feliciter expleti uno die oratores decem patrio in sermone laudibus cumularunt[4], huius certe meritis pro rei dignitate commemorandis neque lingua Latina neque unus orator hodie sufficit.

Duco ad vos linguae Anglicae et philologiae comparativae professorem insignem, FRANCISCUM ANDREAM MARCH.

(255) Si Thales ille Milesius, 'rerum naturae certissimus explorator et astrorum peritissimus contemplator'[5], sapiens propterea nominatus est, quod solem lunae oppositu solere deficere primus omnium vidisse fertur, etiam hunc virum sapientiae laude non indignum arbitramur, qui solis et lunae defectus omnes antiquitus observatos cum astronomiae legibus hodiernis accuratissime comparavit. Idem quanto ingenii acumine aliorum de lunae motu placita correxit; quam admirabili studiorum caelestium cognatione cum Neptuni inventore nostro consociatus est[6]; quam infinita denique cura fratribus nostris transmarinis trans aequora navigantibus siderum cursus litterarum monumentis mandatos explicavit. Talium virorum de genere humano merita dum contemplamur, non iam miramur ipsum Vergilium a Musis esse precatum, ut sibi ante omnia

'caelique vias et sidera monstrent,
defectus solis varios lunaeque labores'[7].

Duco ad vos astronomum illustrem, SIMONEM NEWCOMB[8].

---

[1] Trinity College MS (R. 17. 1; II no. 987 James) ascribed by Berger to pupils of Lanfranc (*c.* 1120) in Christ Church Abbey, Canterbury. [2] *Histoire de la Vulgate pendant les premiers siècles du moyen âge* (1893), etc. [3] 1870. [4] *Memorial Volume* of Jubilee celebrated on 24 Oct. 1895. [5] Apuleius, *Florida*, 18 p. 90. [6] His work on the early eclipses had an intimate connexion with 'the secular acceleration of the moon's mean motion' and Prof. Adams' investigation of the subject. [7] *Georg.* ii 477 f. [8] Author of *Researches on the Motion of the Moon*, 1878; *Astronomical Papers of the American Ephemeris*, 8 vols., 1882—1905; *Spherical Astronomy*, 1906.

## 26 *Nov.* 1896

(256) SCHOLAE antiquissimae discipulum[1], Collegio ab antiquo honoris causa Socium electum[2], virum de Universitate tota praeclare meritum, etiam ipsi honoris causa libenter salutamus. Abhinc annos quinque Sancti Pauli canonicis adscriptus et episcopatus titulo postea ornatus, novimus quanta assiduitate in laboribus sacris obeundis versatus sit; quotiens populi totius in gratiam Ecclesiae Anglicanae historiam quanto lumine illustraverit[3]. Recordamur quanto prioris aevi amore instinctus patriae monumenta antiqua inter nosmet ipsos per quinquennium interpretatus sit[4]; quanto iudicio procuratoris officio per sex annos functus sit; Universitatis statutis denuo recensendis quattuor per annos adiutor quam strenuus exstiterit; Universitatis concilio quanta cum dignitate per annos sedecim interfuerit; Universitatis denique imperio non modo patriae per omnes partes sed etiam in colonias nostras longinquas prospere propagando annos duo et viginti quam feliciter dedicaverit[5]. Quid dicam de Alpibus ipsis ab alumno nostro totiens olim superatis? quid de antris glacialibus ab eodem audacter exploratis?[6] Alumni nostri nomen, non iam antri inhospitalis in obscuritate absconditum sed urbis magnae in media luce, imperii Britannici in ipso capite conspiciendum, non saxi duri in tabulis insculptum sed Matris Almae in pectore grato in perpetuum erit inscriptum. Etenim talium virorum auxilio Universitatis nostrae fama in omnes terras evecta est, et praecepta eius orbis terrarum in regiones remotissimas penetrarunt. Talium virorum et praecepto et exemplo admoniti plurimi didicerunt vitam sine veri inquisitione esse vacuam, sine ordine esse vanam, multum valere doctrinam examine iusto spectatam et probatam; Socratis denique dictum plus quam uno in sensu denuo esse verum :—ὁ ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ[7].

Duco ad vos virum admodum reverendum, GEORGIUM FORREST BROWNE, Episcopum Stepneiensem.

## 11 *March* 1897

(257) NONDUM ad vicinos nostros, freto angusto a nobis separatos, sed ad gentem oceano quidem interposito remotam, sed eandem communis sanguinis, communis linguae societate propinquam, transeamus[8]. Atqui gentis tantae tam remotae, tam propinquae legatus a gente vicina originem ultimam duxisse dicitur, pacis in artibus equitis intrepidi, equitis integerrimi[9] nomine et genere non indignus. Idem trans aequor Atlanticum olim senatorum ordini adscriptus, abhinc annos quattuor non iam ministri sed legati cum titulo patriae interpres ad nos advenit. Patriae dignitatis custos quam fidelis exstitit; idem benevolentia quam infinita illud sibi ante omnia proposuit, ut gentem utramque amicitiae vinculis indies artioribus inter sese in perpetuum coniungeret. Oceani in litore

[1] St Peter's School, York. [2] St Catharine's College. [3] *The Venerable Bede* (1879); *Lessons from Early English Church History* (1893), etc. [4] Disney Professor, 1887–92. [5] Secretary of the Cambridge Local Examinations, 1870–92. [6] *Ice Caves of France and Switzerland*, 1865. [7] Plato, *Apol.* 38 A. [8] This unnatural opening was due to the fact that on grounds of personal precedence it was suddenly found necessary to transfer the Ex-Ambassador of the United States to the *first* place, instead of presenting him *after* the French Ambassador in a speech that (as prepared for delivery) began with a perfectly natural phrase of transition from France,—'A vicinis nostris...transeamus'. [9] The famous *chevalier sans peur et sans reproche*.

utroque viri in publicis rebus versati quid potissimum sentiant, quaestiones impeditas genti utrique communes quo potissimum modo expedire conentur, talium virorum opera orbi terrarum patefactum. Ergo non modo de gente utraque optime est meritus, sed etiam de omnibus orbis terrarum partibus, ubicumque nomen Britannicum, ubicumque Anglorum lingua, trans regiones indies latiores sive nunc extenditur sive in posterum extendetur[1]. Felix profecto quadriennium illud in perpetuum iudicabitur, in quo non modo temporibus dubiis reipublicae maximae legatus pronuntiavit bellum inter fratres numquam oriri debere, sed etiam foedus verbis conceptum est, quo gentium ambarum disputationes non bello dirimerentur sed ad arbitrorum iudicium referrentur[2]. Felicitatis tantae participem, pacis oliva iam dudum coronatum, etiam laurea nostra pacifera libenter coronamus.

Duco ad vos virum honorabilem, THOMAM FRANCISCUM BAYARD.

(258) Gallorum a gente vicina, artium et urbanitatis, iuris et libertatis sede florentissima, adest legatus patriae fidelissimus, adest legatus Britannis acceptissimus. Olim in rebus exteris domi occupatus, de iudiciis in Aegypto constituendis bene meritus est; postea per quinquennium patriae legatus inter Berolinenses commoratus, ibi in iure gentium exterarum per Africae partes complures accuratius definiendo egregie versatus est; inde domum reversus, Sequanae sui ab accolis in Senatum est electus. Deinde, ubi maxima trans mare Atlanticum respublica de cetariis oceani Pacifici in parte septentrionali controversiam cum Britannis ad arbitros rettulerat, septem arbitrorum insignium praeses nominatus, sine ullo partium studio, summa dignitate, summa comitate, concilio praefuit quod controversiam tam longam, tam impeditam, ad exitum perduxit[3]. Habetis, Academici, exemplar vitae pacis in artibus praeclare peractae. Arbitrum igitur et legatum pacis amantissimum, patriae ad rura propediem rediturum, Universitatis Cantabrigiensis, Waddingtonii[4] Universitatis nomine, honoris causa salvere hodie atque adeo valere iubemus.

Duco ad vos Baronem ALPHONSUM CHODRON DE COURCEL.

(259) Universitatem Goettingensem nostis omnes a rege nostro Hanoveriensi, Georgio secundo, fuisse fundatam. Eo maiore gaudio scientiae mathematicae professorem Goettingensem, Newtoni Universitatis nomine, salutamus, virum vinculo non uno nobiscum coniunctum, non modo Societatis Regiae et Societatis Philosophicae Cantabrigiensis inter socios exteros numeratum, sed etiam a Societate Mathematica Londiniensi exteros inter omnes numismate honorifico solum donatum. Nuper Newtoni nostri a linearum tertii ordinis enumeratione exorsus, et lineae curvatae et superficies rationibus Algebraicis expressae quam potissimum formam revera habere demonstratae sint, luculenter enarravit; idem Cayleii nostri inventa insignia in maius auxit et rebus novis

[1] Lord Salisbury's speech at the Mansion House Dinner in honour of Mr Bayard, 2 March 1897. 'He appears to me to have deserved highly, not only of this country and of his own, but of English-speaking races all over the world, and not only that, but of the English-speaking races in the world that is to be'. [2] President Cleveland's Message to Congress on the affairs of Venezuela, and the signature at Washington of the Treaty of Arbitration between Great Britain and the United States on the seal-fisheries of the Behring Sea. [3] In the Court of Arbitration on the seal-fisheries the proceedings lasted from 23 March to 5 Aug. 1893. [4] No. 82 *supra*.

explicandis feliciter adhibuit. Neque Europae tantum terminis inclusus, etiam inter fratres nostros transmarinos, scientiae suae provincia tota colloquio familiari breviter percursa, inter alia ostendit scientiae illius regionem puram (ut aiunt) a scientia eadem ad usum cotidianum adhibita non sine periculo posse divelli; ne numerorum quidem θεωρίαν, quam gloriatum esse quendam[1] utilitatis macula nondum esse inquinatam, solam per se posse separari[2]. Ergo scientiae mathematicae partes omnes societate quadam inter se coniunctas esse libenter accipimus; neque minus libenter confitemur hodie non modo omnes doctrinae sedes, sed etiam gentes omnes, ubi doctrina in honore est, necessitudinis vinculis artissimis inter sese esse consociatas.

Duco ad vos scientiae mathematicae professorem Goettingensem, FELICEM KLEIN.

(260) Iam inde ab Erasmi tempore Testamenti Graeci studium quantopere inter nosmet ipsos floruerit, nemini ignotum. Collegiorum nostrorum in uno[3] olim libri eius incohata est editio, quae prima omnium e prelo prodiit[4]; ex alio nuper libri eiusdem critici insignes complures exierunt, inter quos unum ex episcopis Dunelmensibus, non modo Sancti Pauli sed etiam Ignatii epistolarum editorem, non sine desiderio nominaverim[5]. Eo libentius igitur alterum Ignatii editorem, alterum Testamenti Graeci criticum insignem hodie salutamus, virum theologorum cum schola Cantabrigiensi nomine non uno coniunctum, qui Testamenti Novi Canonis historiae conscribendae opus ingens, disquisitionum apparatu magno instructum, dedicavit[6]. Quam infinita industria etiam operis deperditi conformationem totam, fragmentis eius diligenter collocatis, divinavit[7]! Quotiens ea quae, observationis accuratae augurio usus, olim praesagiverat, postea vera esse comprobata sunt! Ergo Euripideum illud, quod Plutarchus in libello de defectu oraculorum conscripto negavit esse verum, Verbi Divini in oraculis interpretandis verum videtur esse:—μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς[8].

Duco ad vos theologiae professorem Erlangensem, THEODORUM ZAHN.

---

## 16 *March* 1897

(261) SCANDINAVIAE filium intrepidum, oceani septentrionalis exploratorem indefessum, post tot pericula terra marique per tres annos fortiter tolerata, salvum et sospitem reducem salutamus. Quid referam viri indomiti iuventutem primam disciplina severa assidue exercitam, et rerum naturae studiis feliciter dedicatam? Quid itinera per priora animi et corporis patientiam et fortitudinem spectatam probatamque? Quid itinere in ultimo, adiutoris optimi[9] auxilio, tot observationes sive magneticas sive meteorologicas e regione prius ignota reportatas[10]? Quid dicam de bene ominati nominis nave illa[11], quae glaciei solidae in mediis molibus, velut Symplegadum novarum in amplexu, constricta et

[1] Kummer. [2] See end of Lecture VI and beginning of Lecture VIII of the course delivered at Evanston, Illinois, after the *colloquium* of 21—26 Aug., 1893. [3] Queens'. [4] Erasmus' ed. of 1516. [5] Lightfoot. [6] *Forschungen zur Geschichte des Neu-Testam. Kanons*, 6 vols., 1881—1900, and *Grundriss*, ed. 2, 1904. [7] Tatian's *Diatessaron*. [8] *Frag.* 973 Nauck. [9] Lieut. Scott-Hansen. [10] *The Norwegian Polar Expedition* 1893–96, *Scientific results*, 1900; *The Oceanography of the North Polar Basin*, 1902. [11] The *Fram* ('Onward').

compressa, ductoris tamen providi vota non fefellit, sed, mobili in glacie immobilis inhaerens, ad ulteriora sensim delata est? Navem illam, navisque rectorem[1], ipsum Vergilium praedixisse crediderim:—

> 'alter erit tum Tiphys et altera quae vehat Argo
> delectos heroas'[2].

Quis autem pro rei dignitate laudare poterit par nobile illud comitum[3], qui, nave ipsa relicta, glaciei asperrimae per solitudines immensas audacter progressi, in regionem tandem pervenerunt orbis terrarum vertici septentrionali proximam, quo ex ipsa mundi origine nulla hominum vestigia prius umquam penetraverant[4]? Etiam arctoi pelagi tum demum patefacti de navita primo Horati verba licet usurpare:

> 'illi robur et aes triplex
> circa pectus erat qui fragilem truci
> commisit pelago ratem'[5].

Talium virorum exemplo admoniti discimus nihil magnum, nihil memorabile, nisi labore longo curaque infinita posse perfici. Talium virorum in orbe terrarum explorando providentia et fortitudine verba poëtae Romani futura vaticinantis denuo vera reddita sunt:—

> 'venient annis saecula seris
> quibus oceanus vincula rerum
> laxet et ingens pateat tellus,
> Tethysque novos detegat orbes
> nec sit terris ultima Thule'[6].

Duco ad vos FRIDTJOF NANSEN.

## 10 *June* 1897

(**262**) OCCIDENTIS in sinu remoto, insularum nostrarum quasi in ipso limine, iacet insula a Christophoro Columbo abhinc annos quadringentos primum detecta, et non modo navis suae ex nomine, sed etiam ecclesiae cathedralis Hispalensis e sacello quodam, *Sancta Maria Antiqua*, vel (ut Hispanico nomine breviore utar) *Antigua* nuncupata. Ibi, insularum plus quam decem sede episcopali constituta, abhinc annos quinque et quinquaginta episcopus primus consecratus est. Hodie vero ex alumnis nostris unum, sedis eiusdem episcopum quintum nuper electum, Senatus nomine libenter salutamus, virum laboribus sacris etiam in Caledonia et Americae Septentrionalis in partibus[7] spectatum probatumque, qui ad munus tam honorificum, tam laboriosum, divinitus vocatus, vocem vocantis persequi est paratus, 'vel occidentis usque ad ultimum sinum'[8].

Vobis praesento virum admodum reverendum, Trinitatis Collegii quondam discipulum, HERBERTUM MATHER.

---

[1] Captain Sverdrup. [2] *Ecl.* iv 34. [3] Nansen and Johannsen. [4] *Farthest North*, 1897 (86° 13·6′; 6 April, 1895). [5] *Carm.* i 3, 9. [6] Seneca, *Medea*, 378 f. [7] Newfoundland, Nova Scotia, and Inverness. [8] Horace, *Epod.* 1, 13.

17 *June* 1897

(263) PRIMUM omnium salutamus hodie Scholae Etonensis discipulum, Collegii Balliolani alumnum, qui quondam coloniae nostrae florentissimae Canadensi, deinde imperio nostro maximo inter Indos, inter omnium approbationem per quinquennium praepositus, nuper, imperii totius in ipso capite, rei militari administrandae maxima cum laude per biennium praefuit. Magnum est, et orientis et occidentis solis in regione, Reginae Victoriae vicarium egregium exstitisse; magnum etiam, imperii, quod solis occasum nescit, ad salutem communem, exercitus Britannici saluti universae mente provida consulere. Etenim, ut oratoris maximi verbis utar, 'summa dignitas est in eis, qui militari laude antecellunt; omnia enim, quae sunt in imperio et in statu civitatis, ab his defendi et firmari putantur'[1].

Duco ad vos virum de imperio Britannico praeclare meritum, MARCHIONEM DE LANSDOWNE.

(264) Cum imperio nostro inter Indos consociata est regio Britannia tota latius patens, quae, fere viginti in provincias divisa, Rajputana nominatur. Provinciae fere maximae[2], abhinc annos quadringentos quadraginta constitutae et iam prope octoginta annos in tutela nostra positae, ministrum primum libenter salutamus, virum principum genere antiquo oriundum, in ludo campestri equitem egregium[3], in re militari insignem, in provincia sua administranda felicem, imperio denique nostro fidelissimum. Principis nostri in comitatum honoris causa electus[4], purpura nostra honoris causa merito vestietur.

Duco ad vos Stellae Indicae equitem illustrem, Maharaj Dhiraj PRATAP SINGH Bahadur.

(265) Salutamus deinceps Universitatis Adelaidensis Cancellarium, virum Australiae in provincia Australi, non modo iudicis summi munere plus quam viginti annos functum et provinciae toti administrandae plus quam decies praepositum, sed etiam nuper Australasia e tota primum omnium iudicis nomine Reginae ipsius concilio privato honorifice adscriptum. Iuvat quattuor et quadraginta annos a viro insigni Australiae dedicatos recordari; iuvat iudicis tanti auxilio colonias nostras longinquas non iuris quidem nodis sed concordiae vinculis indies artioribus cum Britannia ipsa coniunctas contemplari[5]. 'Felices ter et amplius quos irrupta tenet copula'[6].

Duco ad vos coloniae remotissimae sed eiusdem nobis coniunctissimae iudicem, virum admodum honorabilem, SAMUELEM IACOBUM WAY.

---

## *Colonial Premiers*

REGNI felicissimi annum sexagesimum prospere exactum propediem celebraturi, ante omnia laetamur, diei tam fausti in honorem, tot viros primarios trans maria magna

[1] Cicero, *pro Murena*, 24. [2] Jodhpore. [3] Famous as a polo player. [4] Honorary A.D.C. to the Prince of Wales. [5] Speech at the South Australian Dinner, 29 May 1897. [6] Horace, *Carm.* i 13, 17.

Britanniae voce vocatos adesse. Laetamur tot viros, sua quemque a colonia libera in locum conspicuum libere electos, ad ipsam Britanniam, tot filiarum eximiarum matrem, tot coloniarum florentissimarum *μητρόπολιν*, maioris cuiusdam Britanniae quasi legatos advenisse. E coloniis nostris liberis potest unaquaeque non sine superbia dicere:—*filia matris in domo, domina sum tamen domi*[1]. Adsunt hodie sex insignes viri in coloniis tantis administrandis feliciter versati, quorum laboribus (ut speramus) tot provinciae maximae, per tot orbis terrarum partes spatio quidem disiunctae, foedere quodam artiore et inter sese et cum ipsa Britannia erunt aliquando consociatae. Viros tales, in unum laborantes, ne in laudibus quidem nostris hodie separare volumus. Atqui unumquemque eorum honoris causa libenter excipimus; dumque nomina eorum bene nota recitantur, etiam nominis Britannici heredes omnes, ubicumque terrarum sunt, una recordabimur.

(266) Primum igitur 'laurea donandus Apollinari'[2] est vir plus quam una in lingua eloquentissimus, partium liberalium inter Canadenses ductor insignis, coloniae maximae, coloniae in Britanniam liberalissimae legatus. Praesento vobis virum laude nostra maiorem, WILFRID LAURIER.

(267) Salutandus deinceps bene ominati nominis coloniae Victoriae legatus, vir iuris peritissimus, de salute publica et de rerum civilium negotiis plurimis in ordinem redigendis bene meritus. Praesento vobis equitem insignem, GEORGIUM TURNER.

(268) Novae Zealandiae insulae, spatio prope eodem atque insulae nostrae inclusae, legatum miserunt, qui, animo perquam liberali praeditus, partium suarum ultra fines fere nihil relinquendum existimavit, quique primus ex imperii Britannici ministris ius suffragii etiam Minervae et Musarum sexui donavit[3]. Praesento vobis virum honorabilem, RICHARDUM IOANNEM SEDDON.

(269) Tasmania ad nos misit virum litterarum laude insignem[4], cui, annis triginta inter Indos non sine fama exactis, Australasiae totius in insula saluberrima, etiam aetatis flexu novum honorum civilium spatium feliciter decurrisse contigit. Praesento vobis equitem illustrem, EDWARDUM NICOLAUM COVENTRY BRADDON.

(270) Australiae provinciam occidentalem quasi praesentem nobis reddit vir ob provinciam illam penitus explorandam titulis quam plurimis a Britannia atque adeo ab Europa ornatus, qui, colonia illa ante hos septem annos legum scribendarum iure primum donata, ministri primi muneri honorifico primus est praepositus. Praesento vobis equitem illustrem, IOANNEM FORREST.

(271) Coloniarum nostrarum seriem claudit hodie Africae Australis regio ante hos quadringentos annos Christi die Natali ab Europae nautis primum detecta, et abhinc annos quattuor et quinquaginta imperio nostro addita. Praesento vobis coloniae fidelissimae ministrum primum, virum iuris peritum, virum propositi tenacem, HARRY ESCOMBE.

[1] 'Daughter am I in my mother's house, | But mistress in my own'. Rudyard Kipling, *Our Lady of the Snows*, published 27 Apr. 1897. [2] Horace, *Carm.* iv 2, 9. [3] Grant of franchise to all adult women, Sept. 1893. [4] Author of *Life in India* (1870), etc.

(272) AFRICAM explorasse etiam aliis contigit; fluminis Nigri in ripis regionem immensam Britannis fortiter vindicasse et prudenter administrasse viri huiusce praesertim inter laudes numeratur. Non modo Hannonis, coloniarum Punicarum conditoris celeberrimi, sed etiam principis Henrici, Navigatoris insignis, gloriam aemulatus, Africam occidentalem pacis triumphis identidem illustravit. Idem etiam rei militaris peritus, indigenarum copias, disciplinae nostrae assuefactas, hostium nostrorum multitudinem ingentem docuit contemnere. Ergo, sociorum nostrorum ordine nigro instructorum fortitudinem expertus, nemo posthac hostium ex equitatu Afros nostros aspernabitur; nemo belli inter procellas audebit arbitrari:—

'nil color hic . . ., nil fascia nigra minatur'[1].

Duco ad vos virum de imperio nostro inter Afros propagando optime meritum, Sancti Georgii ex ordine equitem intrepidum, GEORGIUM DASHWOOD TAUBMAN GOLDIE.

(273) Domum paulisper reversi, virum egregium deinceps contemplamur, qui, olim in actis diurnis edendis non ignotus[2], et Europae et Asiae et Africae partes complures peragravit, peragratas litteris illustravit. Qui abhinc annos plus quam triginta comitatus Lancastriensis fame dira oppressi annales litterarum monumentis mandavit[3], idem comitatus Londiniensis de concilio, laborum ingentium sitim immensam diu perpesso, praeclare est meritus. Concilio tanto maxima cum laude sine ullo partium studio praefuisse etiam viri primarii, partium liberalium nuper ductoris[4], inter honores merito numeratur. Duco ad vos honoris eiusdem per biennium participem, equitem egregium, ARTHURUM ARNOLD.

(274) Anni prope quadraginta sunt peracti, ex quo in hoc ipso loco Universitas nostra Africae causam egregie orantem audivit Livingstonium[5]. Eadem hodie Livingstonii comitem fidelissimum, Livingstonii adiutorem optimum libenter salutat, virum scientiarum laude insignem, Regiae Societatis socium, a Societate Regia Geographica numismate aureo donatum, Africae denique in litore orientali per annos plurimos Britanniae procuratorem indefessum. Viri huiusce imprimis auxilio, nuper in illa Africae regione servi prope omnes in libertatem vindicati sunt, et beneficia Britannis olim quasi primo mane divinitus donata, nunc demum quasi vespere sero in Afrorum gentes e caelo descendunt.

'Nos . . primus equis Oriens adflavit anhelis;
illic sera rubens accendit lumina Vesper'[6].

Duco ad vos virum et de Afris et de Britannis praeclare meritum, Sancti Georgii equitem illustrem, IOANNEM KIRK.

(275) Olim inter Athenienses, cum rebus bene gestis Senatum quotannis coronari mos esset, etiamsi reliqua iuste peregisset, naves autem bellicas non aedificasset, coronam poscere non licebat[7]. Nos, qui imperio maximo per omnes orbis terrarum partes trans

[1] Juvenal, xiv 294. On 17 May Sir George Goldie had said, of the heroic courage of the Royal Niger Company's Hausa troops in the Niger-Soudan War, that 'the time would come when the thin black line of Bida would receive equal credit with the thin red line of English history'. [2] The first editor of the *Echo*. [3] *History of the Lancashire Cotton Famine* (1863–6). [4] Lord Rosebery. [5] 4 Dec. 1857. [6] Virgil, *Georg.* i 250; cp. no. 80, note 8 *supra*. [7] Demosthenes, *contra Androtionem*, 8.

maria immensa porrecto gloriamur, in navibus aedificandis imperii totius salutem positam esse iure optimo arbitramur. Ergo etiam Cantabrigiensium Senatus corona sua virum insignem libenter exornat, qui imperii totius ad commodum per annos complures navibus plurimis, et magnitudine et velocitate et robore praestantibus, quotannis aedificandis praefuit[1]. Viri tanti autem de meritis etiam plura hodie dicere velim,

'extremo ni iam sub fine laborum
vela traham et terris festinem advertere proram'[2].

Ultima tamen laudis nostrae corona vestrum omnium gaudio, vestrum omnium plausu, nisi fallor, comprobabitur,

'ceu pressae cum iam portum tetigere carinae,
puppibus et laeti nautae imposuere coronas'[3].

Duco ad vos Regiae Societatis socium, de Balneo equitem insignem, WILLELMUM HENRICUM WHITE.

---

## 18 *June* 1897

(276) INDIAE septentrionalis in medio iacet regio urbis invictae ex nomine appellata, et abhinc annos plus quam quadraginta imperio nostro addita. Regionis capiti nomen inditum est, quod etiam inter Indos aliquid felix fortunatumque significare existimatur[4]; inde nomen episcopatus novi ante hos quattuor annos primum constituti derivatum est. Tempore autem eodem episcopatui novo addita est provincia magna; et in ipso loco, ubi flumina sacra duo in unum confluunt, episcopatus sedes ipsa posita est et ecclesia cathedralis condita. Hodie vero provinciae tantae episcopum primum libenter salutamus, virum per annos complures, etiam imperii nostri Indici in ipso capite, laboribus sacris spectatum probatumque. Faxit Deus ut Indiae regio magna alumni nostri fidei et curae tradita, ubi ante hos quadraginta annos seditionis flammae formidulosae subito exarserunt, nunc certe, alumni nostri non sine auxilio, Christo duce et auspice Christo, religionis purae sacramentis imbuta sit, et militantis ecclesiae castris felicibus occupata. Ergo die crastino diei qui Corporis Christi nuncupatur, auspiciis optimis praesento vobis Collegii inde nominati alumnum dilectum, ALFREDUM CLIFFORD, episcopum de Lucknow.

## 19 *June* 1897

(277) RUSSORUM ex imperio maximo ad litora nostra nuperrime advectus est legatus insignis, imperatoris ipsius auspiciis, in honorem Victoriae Reginae, in honorem ecclesiae Anglicanae, ab ecclesiae orientalis episcopis ad Britanniam missus[5]. Ergo Senatus nostri nomine virum tam venerabilem libenter salutamus, qui primum in Academia Kazanensi prope viginti annos theologiam pastoralem (quae dicitur) praeclare professus, deinde in Academia Petroburgensi professor atque adeo rector constitutus, archiepiscopi munere

[1] Director of Naval Construction, 1885—1902. [2] Virgil, *Georg.* iv 116. [3] *ib.* i 303.
[4] Oudh takes its name from the ancient sacred city called in Sanskrit *A-yodhya*, 'the invincible'; and Lucknow is possibly a corruption of *Lakshmanauti*, the 'fortunate' or 'lucky' (Isaac Taylor's *Names and their Histories*, 1896, s.v.). [5] *Life and Letters of Mandell Creighton*, iii 237.

amplissimo ante hos quinque annos est ornatus. Viri doctrinae divinae tot dotibus eximiis praediti adventum, non modo concordiae et amicitiae quasi pignus arbitramur, sed etiam diei nobis fortasse in consiliis caelestibus destinati velut omen et augurium accipimus, quo ecclesia maxima orientalis cum ecclesia nostra vinculis artioribus consociabitur. Stant utrimque episcopi atque adeo archiepiscopi optimi, dextrasque dextris invicem extendunt, animo fraterno, animo vere Christiano inter sese coniuncti[1]. Talium virorum auxilio et orientalis et occidentalis ecclesiae desiderium fortasse aliquando explebitur, rataeque fient Christi ipsius preces verbis illis divinis expressae: ἵνα ὦσιν ἕν[2].

Duco ad vos pacis et concordiae nuntium acceptissimum, ANTONIUM, archiepiscopum de Finland[3].

## 11 *Nov.* 1897

(278) NUPER inter omnium desiderium, post annos tredecim archiepiscopi in munere ecclesiae Anglicanae regendae et augendae dedicatos, unus ex alumnis nostris morte subita abreptus, in ipsa domo Dei inter orandum in Domino obdormivit[4]. Alumni nostri desideratissimi in locum Universitatis Oxoniensis alumnum insignem archiepiscopum nuper constitutum salutamus. Olim inter Oxonienses suos studiis mathematicis et litteris humanioribus excultus et Collegii Balliolani socius electus, postea per annos undecim scholae Rugbeiensi praefuit, cuius e magistris tres deinceps archiepiscopi Cantuarienses exstiterunt[5]. Britanniae de scholis identidem praeclare meritus, et episcopatus honore duplici et in Devonia et inter Londinienses spectatus et probatus, per ardua per adversa ad altiora demum evectus est. Gratulamur archiepiscopo, qui tot episcopis ab omni orbis terrarum parte ad nos advectis tanta cum dignitate nuper praefuit; qui non modo Sancti Augustini adventum, sed etiam ecclesiae Britannicae sedem Augustini ipsius adventu antiquiorem, tot episcopis stipatus celebravit[6]; qui Reginae denique regni felicissimi annis sexaginta prospere exactis, coram ipsa Regina, civium in multitudinem immensam imperii Britannici et coloniarum nostrarum pompam triumphalem spectantium, benedictionis verba bene ominata pronuntiavit. Dum Sancti Pauli ante aedem illo die archiepiscopus summus capite aperto et soli ventisque exposito stabat, videbatur revera esse (ut Graece dicam) ἀνὴρ τετράγωνος[7], qui, saevit undecumque ventus, velut turris immota in perpetuum perstat[8].

Duco ad vos virum admodum reverendum FREDERICUM TEMPLE, archiepiscopum Cantuariensem.

(279) Hibernia Britanniae quot vinculis coniuncta sit, nemini ignotum est; Hiberniae Britannia quam multum debeat, inter omnes constat. Ab Hibernia non modo duces bello insignes accepimus, sed etiam viros pacis de artibus optime meritos, e quibus unum hodie praesentem honoris causa salutamus. Adest vir inter iuris Britannici lumina iam dudum numeratus, qui iuris admodum peritus in causis etiam difficillimis agendis et percontando

[1] Abp Maclagan was present. [2] *S. Joannis Ev.* xvii 21. [3] The archbishop's secular name was Alexander Vassilievich Vadkoffski. [4] Edward White Benson, *ob.* 11 Oct. 1896. [5] Tait, Benson, and Temple. [6] *Guardian*, 7 July 1897, p. 1083 f. [7] Simonides ap. Plat. *Protag.* 334 A. [8] 'That tower of strength | Which stood four-square to all the winds that blew!' Tennyson's *Ode on the Death of the Duke of Wellington*, stanza 4.

et persuadendo praeclarus exstitit, qui Senatui Britannico adscriptus et Britanniae et Hiberniae causam identidem eloquentia sua adiuvit, qui partium popularium in Hibernia ductorem pro virili parte defendit[1], qui controversia denique magna inter Britanniam et rempublicam maximam transmarinam ad arbitros relata, Britanniae iura fortiter vindicavit[2]. Idem, ad iudicis summi dignitatem inter omnium approbationem vocatus, nuper etiam trans aequor Atlanticum in ipsa illa republica quanto plausu a viris summis exceptus est, quo die de iure inter gentes definiendo et de rebus controversis ad arbitros referendis egregie disputavit[3]. Disputationis tantae in ipsa peroratione quanta cum eloquentia asseveravit, populum ipsum ubique terrarum pacem ante omnia exoptare, et prophetae antiqui verba illa prorsus comprobare et in corde intimo condita conservare:—'quam pulchri super montes pedes annuntiantis et praedicantis pacem, annuntiantis bonum, praedicantis salutem'[4].

Duco ad vos pacis ministrum insignem, iuris magistrum egregium, iudicem summum, Baronem Russell.

## 27 *Jan.* 1898

(280) Asiae in margine extremo ad orientem spectat solem imperium immensum, cuius linguam inter nosmet ipsos vir insigni comitate, Britanniae quondam legatus illustris, per annos novem nuper profitebatur[5]. Iuvat omnium librorum, quos ille liberalitate solita bibliothecae nostrae adhuc vivus dederat, indicem accuratum ab hoc viro nuperrime confectum commemorare; iuvat eundem linguae eiusdem professorem merito electum Academiae totius nomine salutare. Quinque et viginti per annos primum in insula Formosa, deinde Asiae in emporiis vicinis, nominis Britannici quasi personam gesserat; regionis illius historiam et litteras virosque insignes scriptis suis illustraverat[6]; annos denique duodeviginti linguae ipsius thesauro condendo et ad exitum prosperum perducendo dedicaverat[7]. Operis tam magni conditori erudito Academiae nomine gratias eo impensius agimus, quod ipsius non sine laude, quod nostro non sine lucro, linguam tam difficilem inter Cantabrigienses est contentus gratis profiteri.

Duco ad vos Academiae Aberdonensis Doctorem, Professorem nostrum, Herbertum Allen Giles.

## 10 *March* 1898

(281) Veris adventu iam propinquo, dum terra gaudet, dum caelum avet nitescere, et arbores frondescere[8], nihil auspicatius ducimus quam veris quasi praenuntium quendam trans maria advectum verbis bene ominatis salutare. Salutamus praeceptorem insignem, qui rerum naturae pulcherrimam nactus provinciam, discipulos ex omni orbis terrarum parte affluentes docet, qua lege lilia crocique calyces suos explicent; quo admonitu flores, alii solis calore, alii solis lumine adducti, se aperiant; arte quali *mimosa* tactum etiam mollissimum reformidet frondesque teneras in sese contrahat; artificio quam admirabili

[1] As leading counsel for Charles Stewart Parnell before the 'Parnell Commission', 1888–9. [2] Behring Sea Arbitration, 1893. [3] Address delivered before the American Bar Association, at Saratoga Springs, 20 Aug. 1896, printed in *The Times*, 21 Aug., p. 5. [4] *Isaiah*, lii 7. [5] Sir Thomas Wade (no. 114 *supra*). [6] *Chinese Biographical Dictionary*, 1898; etc. [7] *Chinese-English Dictionary*, 1892. [8] Ennius, ap. Cic. *Tusc. Disp.* i 69.

etiam vites, natura caducae, claviculis suis adminicula quaedam tamquam manibus complectantur, et quasi animantes a terra sese altius erigant[1]. Quam dilucide demonstrat, quicquid terra gignit, secundum ea quorum in medio vivit, velut ipsos animantes, naturam suam sensim variare ac mutare! Idem neque per membranam tenuissimam aquae sorbendae rationem, quae *osmosis* dicitur, neque cellularum motum, qui *chemotaxis* nuncupatur, inexploratum reliquit. Etiam animalium minutissimorum quae *bacteria* nominantur motus varios quam subtiliter moderatur, et in ipsum exitium quam insidiose pellicit! Nuper a Societate Regia Londiniensi in Britanniam vocatus, propediem (nisi fallor) ostendet, in eis rebus quas terra gignit, quinam sit ipse motus fons et origo; quo potissimum modo sucus ipse quem e terra trahunt, spiritus ipse quem e caelo hauriunt, quasi vim quandam mittat liberam, unde motuum inter se diversorum varietas tam magna exoriatur[2]. Quid est in his omnibus, Academici, (ut Ciceronis utar verbis) 'quid est, in quo non naturae ratio intellegentis appareat'[3]?

Praesento vobis scientiae botanicae praeceptorem illustrem, Professorem Lipsiensem, WILLELMUM PFEFFER[4].

## 9 *June* 1898

(282) ALUMNUM nostrum, Collegii maximi quondam scholarem, abhinc annos quattuor et triginta studiis mathematicis insignem, hodie nobis redditum libenter salutamus. Olim in laboribus sacris a praeceptore desideratissimo initiatus[5], postea urbis magnae in turba plurimos per annos fidei et sapientiae documentum dedit[6], et multorum amorem, multorum benevolentiam sibi conciliavit. Trium deinceps episcoporum Londiniensium[7] inter adiutores numeratus, nuper provinciae novae urbis illius in regione septentrionali positae episcopus adiutor inter omnium approbationem designatus est. Ergo, in ecclesiis non modo Sancto Salvatori sed etiam Sancto Georgio draconis hosti acerrimo dedicatis per annos viginti versatus, provinciam novam propediem ingressurus ecclesiarum illarum ex nomine omen faustum accipiet, Dei in hostibus debellandis verba illa divina recordatus:—'conculcabit leonem et draconem; . . ostendam illi salutem meam'[8].

Duco ad vos CAROLUM HENRICUM TURNER, episcopum Islingtonensem designatum.

---

## 15 *June* 1898

(283) OLIM in hoc ipso loco Italiae legatum belli et pacis artibus illustrem salutavimus[9]; hodie eiusdem adiutorem atque adeo successorem insignem non minus libenter salutamus. In Academia Taurinensi scientia mathematica excultus, et rei militaris et geographiae studiis deditus, Italiae toti accurate dimetiendae et describendae summa cum laude est praepositus. Huic imprimis debemus regionum Italiae tabulas depictas, partim lucis

[1] Cicero, *De Natura Deorum*, ii 120, *De Senectute*, 52. [2] The Croonian Lecture (17 March), 'On the Nature and Significance of Functional Metabolism in the Plant'. [3] *De Natura Deorum*, ii 120.
[4] Author of *Physiology of Plants*, three vols., E.T., Oxford, 1900—1906, and earlier works there quoted.
[5] Charles John Vaughan, *ob.* 1897. [6] Vicar of St Saviour's, Fitzroy Square, 1877–82; Rector of St George's in the East, 1882–97. [7] Bp Jackson, Bp Temple, Bp Creighton. [8] *Psalm* xci 13, 16.
[9] General Menabrea (no. 63 *supra*).

ipsius auxilio in lucem emissas; hunc non modo Linceorum Academia Romana sociis suis, sed etiam Italia tota senatoribus suis merito adscripsit; huius fama ultra patriae fines a se ipso tam diligenter descriptos etiam in alias Europae partes latissime diffusa est. Asiae regiones pulcherrimae (Vergilio[1] si credimus) Italiae cum laudibus certare nequeunt; Europae gentes maximae Italiae legatum insignem certatim laudant. Belli certe et pacis artes feliciter consociatae sunt Italiae in legato illustri, ANNIBALE FERRERO.

(284) Assurgit deinceps artis herbariae professoris praeclari filius illustris, qui olim scriptoris doctissimi vestigia secutus, ad iurisprudentiae studium aditus faciliores reddidit[2]; qui postea societatis de iure identidem optime disseruit[3]; qui plurimos per annos aequitatis potius quam iuris aut scripti aut tralaticii provinciam sibi egregie vindicavit. A poëta quodam Romano ille fortunatus esse dicitur, qui, vitae agresti deditus,

'nec ferrea iura
insanumque forum aut populi tabularia vidit'[4];

iura vero aequitatis ab hoc viro sex et triginta per annos prudentissime exposita, non iam 'ferrea' sed, velut Lesbiorum regulam illam plumbeam[5], ad rem unamquamque exquisite accommodata esse dixerim; forum autem, cui summa cum dignitate praesidet, tantum abest ut 'insanum' sit, ut iuris sani et sobrii quasi templum et asylum esse videatur; tabularium denique, cui nuper feliciter praepositus est, iuris et historiae Britannicae inter fontes uberrimos esse merito existimatur.

Duco ad vos iudicem insignem, populi nostri tabularii praesidem illustrem, NATHANIELEM LINDLEY.

(285) Hodie redditus est nobis alumnus noster, qui studiis mathematicis olim insignis, Collegii Divi Ioannis socius plus quam semel est electus; quique professoris munere inter Londinienses paulisper ornatus, postea, plus quam viginti per annos, ne in Senatu quidem Britannico professorem prorsus exuit. Non professoris tantum Academici sed etiam Senatus ipsius praesidis cathedra quam dignus erat a plurimis existimatus! Quotiens olim in actis diurnis huius a prudentia imprudentes discebamus[6]; quam sapienter in provincia sive rerum domesticarum sive coloniarum sive aerarii administranda versatus est; quanta cum gravitate in deliberationibus magnis, sive de populi totius enumeratione, sive de Britanniae operariis, sive de Indiae moneta interfuit! Ipse non iam unius tantum metalli sed auri atque argenti e valore monetae mensuram petendam putat[7]: nos interim virtutem et integritatem eius singularem in Senatu Britannico, velut aurum in igni, diu spectatam et probatam iam dudum contemplati, cum Stoicis libenter confitemur, solum sapientem esse divitem[8], nullam vim auri et argenti pluris quam virtutem esse aestimandam.

Duco ad vos Senatus Britannici Catonem, LEONARDUM HENRICUM COURTNEY.

(286) Iuris Anglici inter Oxonienses professor, olim Collegii Balliolani, postea Omnium Animarum Collegii electus socius, triplicem ob causam inter peritos laudatur;

[1] *Georg.* ii 138. [2] Introduction to the Study of Jurisprudence (founded on Thibaut's *System des Pandektenrechts*), 1855. [3] *Law of Partnership and Companies*, ed. 6, 1893. [4] *Georg.* ii 501 f. [5] Aristotle, *Ethics*, v 10, 7. [6] In the days when he was a regular writer for *The Times*. [7] A 'moderate bimetallist'. [8] Cicero, *pro Murena*, 61; *Paradoxa Stoicorum*, 6.

primum, quod praeceptor imprimis perspicax de domicilii praesertim iure et de legibus inter se repugnantibus luculenter disseruerit[1]; deinde, quod reipublicae Britannicae statum universum ordine lucido exposuerit[2]; postremo, quod rem controversam et dissensionis plenam 'sine ira et studio'[3] aggressus, Britanniae causam contra eos qui Hiberniam a nobis divellere conarentur, plus quam semel fortiter vindicaverit[4]. Talium virorum auxilio insulae Britannicae, nodo triplici in unum coniunctae, vinculis indies artioribus inter sese consociabuntur. Vinculum autem triplex non cito dirumpitur[5].

Duco ad vos iuris praeceptorem admirabilem, Professorem Dicey.

(287) Virum inter Oxonienses suos Collegiorum duorum socium honorifice electum, tres et viginti per annos iuris civilis professorem peritissimum et virorum insignium laudatorem disertissimum[6], virum sex deinceps ab Academiis ipsum honoris causa doctorem nominatum, titulo nostro qualicumque ornare volumus. Senatui Britannico annos duodeviginti adscriptus, novimus de rebus exteris, de Britanniae commercio, de Academia Londiniensi, de Angliae totius scholis quam praeclare sit meritus. Idem Angliae ad Universitates omnibus aditum patefacere, Caledoniae ad montes iter liberum omnibus aperire, Hiberniae iura nova donare, Graeciae fines latiores extendere pro virili parte est conatus. Quid dicam de libello aureolo quem olim de Sacro Imperio Romano conscripsit? quid de libris maioribus sive de Africa, sive de Asia trans Caucasum posita, sive de Republica maxima trans oceanum Atlanticum constituta[7]? Ad ipsum conversus dixerim:—tu litterarum laudem novam ab Africa lucratus redisti; vesperi dum foco adsidemus, te duce regiones remotas libenter invisemus,

'te vel per Alpium iuga
inhospitalem et Caucasum,
vel Occidentis usque ad ultimum sinum
*grato* sequemur pectore'[8].

Duco ad vos virum litterarum laude insignem, Iacobum Bryce.

(288) Scaenam in novam prodit hodie agendi et dicendi artifex peritissimus, partium actor primarum, quem Tullius, si nunc viveret, non minus quam Roscium, non minus quam Aesopum suum sine dubio laudaret. Utinam ipse coram vobis unam saltem e personis plurimis quas cum laude gessit, hodie vel paulisper sustinere posset, neve laudes suas ingenî nostri culpa sineret deteri. Atqui ipsum hodie de theatro egregie disserentem audivistis, deque republica praecepta etiam in ipsa Academia a Lyceo accepistis[9]. Etiam nunc praeter solitum tacentem contemplati, recordamur partes quas olim in scaena apparatu splendido ornata illustravit; recordamur arte quali, modo regum et principum personas sustinuerit, modo cardinalis magni purpuram induerit, Benedicti amorem, faeneratoris Veneti calamitatem, Mephistophelis denique calliditatem expresserit. Idem

[1] *The Law of Domicile* and *The Conflict of Laws*. [2] *The Law of the Constitution*. [3] Tacitus, *Ann.* i 1. [4] *England's Case against Home Rule*, 1886; *The Verdict*, 1890. [5] *Eccl.* iv 12. [6] At Oxford, all the recipients of the degree of D.C.L. *honoris causa* are presented by the Regius Professor of Civil Law. [7] *The Holy Roman Empire*, 1864, etc.; *Transcaucasia and Ararat*, 1877; *The American Commonwealth*, 1888; and *Impressions of South Africa*, 1897. [8] Horace, *Epode* i 11 f. [9] Rede Lecture on *The Theatre in its relation to the State*.

Shakespearii nostri memoriam sedemque natalem ante omnia coluit, scaenaeque Britannicae dignitatem non modo intemeratam conservavit sed etiam in maius adauxit. Hodie, dum annos duo et quadraginta coram populo exactos respicit, si velut olim Augustus Caesar, vosmet ipsos percontaretur, ecquid vobis 'videretur mimum vitae commode transegisse'[1], sine dubio statim vestros plausus comprobantium audiret.

Duco ad vos actorum principem, HENRICUM IRVING.

(289) Regiae Artium Academiae praesidem Academiae Cantabrigiensis nomine libenter salutamus. Honorum serie perpetua probatus, novimus quam feliciter, non modo artem et historiam pingendi professus sit, sed etiam artium scholis publicis et pinacothecae publicae praefuerit. Quam intima artis cognitione praeditus, non tenuia amplificando sed grandia potius aemulando, artem suam alto proposito destinavit! Quot argumenta pictore magno digna tetigit, tactuque suo ornavit! Dum ipsum respicimus, venit rursus in mentem miles Romanus usque ad mortem fidelis, venit machina belli Romana Carthagini delendae destinata, veniunt Iduum Martiarum portenta; redeunt Iudaeorum in Aegypto labores; redit Proserpina, et Andromeda; redit Atalanta, et Nausicaa; redeunt Aesculapii et Solomonis hospitae; rursus ad choreas invitant 'Horae Serenae'; plus quam semel denique 'motus doceri gaudet Ionicos matura virgo'[2]. Dextrae tot operum insignium consciae dextram libenter hospitio iungimus.

Duco ad vos pictorem illustrem, EDWARDUM IOANNEM POYNTER.

(290) Proximus incedit Collegii Balliolani magister, viri magni[3] successor non indignus, septem et viginti per annos inter Glasguenses philosophiam moralem maxima cum laude professus. Philosophiae studiosis bene nota sunt volumina illa, quae sive Comtii praeceptis breviter recensendis[4], sive Kantii philosophiae criticae plus quam semel lucide exponendae[5], sive Hegelii illius doctrinae accurate explicandae dedicavit[6], qui ex discipulis suis plurimis querebatur unum solum eumque perperam sese intellexisse[7]. Idem de philosophiae et litterarum studiis exquisitius disseruit, et de religionis origine et progressu fusius disputavit[8]. Viri tanti in laudibus eo brevior hodie sum, quod etiam de philosophis magnis verum videtur quod Tullius de philosophia ipsa olim dixit: 'numquam satis laudari digne poterit philosophia'[9].

Duco ad vos philosophum insignem, EDWARDUM CAIRD.

(291) Hodie reducem salutamus alumnum nostrum qui abhinc annos fere septem et quinquaginta Thamesis inter undas e certamine nautico cum Oxoniensibus commisso[10] semel tantum victus, plus quam semel victor evasit. Olim Academiae nomine in Italiam et Graeciam missus, de Atheniensium templis opus egregium edidit, in quo Parthenonis et columnas et epistylium columnis impositum lineis non rectis sed leviter curvatis contineri primus omnium ostendit, et ordinis Dorici maiestatem artificio tam minuto adiuvari demonstravit[11]. Idem nuper de templis Graecis ad stellas quasdam orientes

[1] Suetonius, *Augustus*, 99. [2] Horace, *Carm.* iii 6, 21, the motto of the 'Ionian Dance' of 1895 and 1898. [3] Jowett (no. 158 *supra*). [4] 1885. [5] 1878 and 1889. [6] 1883. [7] 'I am downcast about my Philosophy. For, of all my disciples, one only understands it; and he does not' (Hamilton's *Discussions*, p. 697 n., ed. 1852). [8] *Essays*, 1892, and *Giffard Lectures*, 1893. [9] *De Sen.* 2. [10] 1840, '41, '42. [11] *Principles of Athenian Architecture*, 1851.

conversis ingeniose disputavit[1]. Illud vero felicitatis conspicuae documentum Nestori nostro contigit, quod et Athenis et Londinii architecturae studiis diu deditus, non modo Sancti Pauli ecclesiae cathedralis in culmine sed etiam Iovis Olympii columnarum in fastigio solus omnium mortalium constitit. Viro ad tantam altitudinem evecto non sine reverentia quadam in hoc templo honoris lauream nostram laeti decernimus.

Duco ad vos Collegii Magdalenae socium, Britannorum Scholae Archaeologicae Atheniensi et Regio Architectorum Instituto nuper praepositum, FRANCISCUM CRANMER PENROSE.

(292) Imperii magni, imperii vere paterni inter officia est, non divitum tantum commodis inservire sed pauperum quoque in condicionem inquirere, pauperes adiuvare, pauperes ad altiora tollere. Adest vir qui ingenio excelso et industria infinita praeditus, imperii magni officio privatus functus est, et pauperum vita et laboribus minutissime descriptis, operis omnibus numeris absoluti exemplar domi forisque ad imitandum reliquit[2]. Talium virorum e laboribus, populi totius condicione accurate cognita, et leges bonae et humanitatis bene temperatae officia exoriuntur; talium virorum e laboribus non modo temporis hodierni historia fide digna contexitur, sed etiam in posterum melioris aevi adventus paulo propius adducitur; talium virorum e laboribus officii humani formula illa divina, a Seneca quondam laudata, denuo vera esse comprobatur:—'omne hoc quod vides, quo divina atque humana conclusa sunt, unum est; membra sumus corporis magni'[3].

Duco ad vos virum et de studiis oeconomicis et de populo Britannico praeclare meritum, CAROLUM BOOTH.

---

## 25 *August* 1898

## *Meeting of the International Congresses of Zoology and Physiology*

(293) IN ipso limine laudis nostrae nihil auspicatius arbitramur, quam tot viros, de zoologiae et physiologiae studiis bene meritos, a tot orbis terrarum partibus ad nos advectos, Academiae nomine iubere salvere. Dum omnibus Collegia nostra, omnibus etiam corda nostra pandimus, unum certe animo prope fraterno contemplamur, qui a fratribus nostris transmarinis ad nos transmissus, cordis praesertim de motu reciproco et olim et nuper plurima protulit. Idem in musculorum et 'nervorum' (ut aiunt) physiologiam multum inquisivit, neque psychologiae provinciam vicinam inexploratam reliquit. Huius imprimis exemplo et auctoritate factum est, ut etiam trans aequor Atlanticum physiologiae studia nunc maxime floreant, utque matris almae Cantabrigiensis filia transmarina, nomine eodem nuncupata, studiorum illorum sedes iam pridem constituta sit.

Duco ad vos HENRICUM PICKERING BOWDITCH[4].

[1] *The Orientation of Greek Temples* (Transactions of the Royal Society, 1893–7). [2] *Life and Labour of the People in London*, nine vols., 1891–7. [3] *Ep.* 95, 52. [4] Author of papers in Studies from Ludwig's Laboratory, and in *Journal of Physiology*, and *American Journal of Physiology*.

(294) E Germanis quidam oriundus, patris iucundi[1] filius, laudem ideo maximam est adeptus, quia, Italiae in litore hospitali, orbis terrarum in sinu amoenissimo, vivarium Oceani spoliis reservatum gentibus patefecit, quod quasi aquarum castellum appellaverim, unde doctrinae rivuli in omnes terras late diffluxerunt[2]. Vivarii illius conditorem inter hospites nostros diu numeravimus; eidem alumnos nostros animo laeto commendavimus; ab eodem scientia varia instructos animo grato rursus accepimus. Ipse animalium in partu praesertim explorando laboris immensi prodigus, neque minorem quam in vivario illo condendo fortitudinem ostendit, neque fortunam minus prosperam expertus est. Per totam certe vitam feliciter confirmavit verba ab ipso Plinio, historiae naturalis auctore locupletissimo, vitae suae in die novissimo prope Neapolim pronuntiata:—'fortes fortuna iuvat'[3].

Duco ad vos ANTONIUM DOHRN.

(295) Gallorum e gente insigni, non vicinitatis tantum vinculis nobiscum coniuncta, ad litora nostra advectum, salutamus patris doctrina multiplici ornati[4] filium, quem ipsum talium conventuum, non modo praesidem primum, sed etiam auctorem principem, atque adeo patrem, nominaverim. Avium in scientia diu versatus, etiam ex ipsis saxis avium formas latentes quam sollerter elicuit! Rerum naturae museo maximo inter Parisienses praepositus, navium bene nominatarum auxilio, etiam Oceani ipsius e profundo rerum naturae veritatem quam feliciter extraxit![5] Quid non potuit rerum naturae,—quid non potuit veritatis amor? 'Merses profundo, pulchrior evenit'[6].

Duco ad vos ALPHONSUM MILNE EDWARDS.

(296) Italiam, olim scientiarum matrem, laetamur nunc quoque filiis physiologiae de scientia praeclare meritis gloriari. Unum ex eis hodie salutamus, in Academia Papiensi Ticini prope ripam posita, pathologiae professorem insignem, virum etiam in eis quae oculorum aciem fugiunt observandis perspicacissimum. Idem duas praesertim ob causas in honore merito habetur: primum, quod in corpore humano fila quaedam tenuissima sensibus motibusque transferendis ministrantia, argenti auxilio per ambages suas inextricabiles exploranda et observationi subtiliori praeparanda esse docuit[7]; deinde, quod in sanguine humano parasitis quibusdam diligenter indagatis et inter sese separatis, aëris pestilentiam propulsare, febrium cohortes profligare audacter aggressus est[8]. Camilli mortem pestilentia absumpti[9] Camillus alter ultus est[10].

Duplex certe honos viro in uno conspicitur, CAMILLO GOLGI.

(297) Germania ad nos misit non modo maris animalium minutorum investigatorem indefessum, sed etiam operis immensi conditorem audacem, in quo animalium omnium ortum ab origine ultima indagare est conatus[11]. Ergo Caroli Darwin, alumni nostri magni, praedicatorem inter Germanos magnum salutamus. Salutamus etiam virum, qui in ipsa

[1] The eminent entomologist. [2] *The Zoological Station at Naples*, founded 1872. [3] ap. Plin. *Epp.* vi 16, 11. [4] Henri Milne Edwards, 1800–85. [5] Chief naturalist of the *Travailleur* and *Talisman* expedition. [6] Horace, *Carm.* iv 4, 65. [7] 1875, '79, etc. Cp. note on no. 220 *supra*, and Michael Foster's Toronto Address, *Nature*, 2 Sept. 1897, 435—440. [8] *Opera omnia* in 3 vols. 1903. [9] Plutarch, *Camillus*, *ad finem*. [10] The honour conferred on Golgi was warmly welcomed by the medical profession in Italy, and the concluding epigram on the two Camilli 'went the round of the Italian press' (*Lancet*, 10 Sept. 1898, p. 723). [11] *The History of Creation.*

rerum omnium origine recordatus omnia muta mansisse, 'donec verba, quibus voces sensusque notarent, nominaque invenere'[1], idem in ipsa animalium origine exploranda ob eam inter alias causam laudatur, quod, ingenio vivido praeditus, tot nomina nova invenerit,—quod totiens (ut Horati verbis denuo utar) 'sermonem patrium ditaverit et nova rerum nomina protulerit'[2].

Duco ad vos virum quem nominare satis est, ERNESTUM HAECKEL.

(298) Vir Batavorum inter rura genio felicissimo natus, omnium corda ad sese allexit, Europae gentium prope omnium linguas sibi vindicavit, Oceani denique monstra (ut ita dicam) minutissima et tenuissima, quae *Nemertea* nominantur, accuratissime investiganda sibi sumpsit. Illa vero monstra, si poëtis Graecis licet credere, satis antiqua et memoratu satis digna esse constat. Scilicet ipse Nereus erat νημερτὴς τε καὶ ἤπιος[3], Proteus autem γέρων ἅλιος νημερτής[4]. Sed haec utcumque sunt, in laudando viro, qui maris monstra illa forma multiplici praedita veracissime descripsit, nihil est facilius quam vera dicere, nihil iucundius quam (ut Homeri verbis utar) νημερτέα μυθήσασθαι[5].

Duco ad vos AMBROSIUM ARNOLDUM WILLELMUM HUBRECHT.

(299) Instituto Lipsiensi physiologiae studiosi quantum ubique debeant, doctissimo cuique satis notum. Instituti illius praesidis[6] olim adiutor egregius, postea Borussiae, nuper Helvetiae in capite physiologiam professus est; physiologiae φαινόμενα physicis praesertim rationibus explicare conatus est; adhibito denique instrumentorum auxilio, quae ipse aut primus invenerat aut in melius mutaverat, multa accuratius investigavit, multa prius ignota patefecit, in regiones novas scientiae suae terminos feliciter propagavit. Ob imperii tanti fines tam late propagatos lauream nostram victori felici libenter decernimus.

Duco ad vos HUGONEM KRONECKER.

(300) In provincia Palatina physiologiae professor Heidelbergensis abhinc annos plus quam triginta corporis cellularum in protoplasmate disputandi materiem satis amplam invenit; abhinc annos plus quam viginti de forma 'nervorum' in musculos desinentium multum disseruit; abhinc annos decem coram Societate Regia Londiniensi de ea physiologiae provincia disseruit, in qua vitae suae quasi tabernaculum posuerat[7]. Qui totiens unumquodque duorum lustrorum spatium laboribus suis luculenter illustravit, quasi regulam vitae Horatianum illud videtur sumpsisse:—

> 'servetur ad imum
> qualis ab incepto processerit, et sibi constet'[8].

Ergo etiam in posterum intra decem annos speramus physiologiae e provincia chemica fore ut talium virorum victoriis laurus plurimae referantur[9].

Duco ad vos WILLELMUM KÜHNE.

(301) Galliae ex Collegio Parisiensi laetamur adesse hodie historiae naturalis professorem illustrem, qui, apparatu exquisito adhibito, physiologiae quaestiones physicarum

[1] Horace, *Serm.* i 3, 103. [2] *Ars Poëtica*, 57. [3] Hesiod, *Theog.* 235. [4] *Odyssey*, iv 349. [5] *Iliad*, vi 376. [6] Carl Ludwig, 1868. [7] The Croonian Lecture of 1888. [8] *Ars Poëtica*, 126 f. [9] Cp. no. 399 *infra*.

rationum ope totiens explicavit. Idem non modo cordis palpitationem alternam, sanguinis cursum continuum, musculorum denique contractionem penitus exploravit, sed etiam animalium complurium motus varios lucis ipsius auxilio feliciter illustravit. Talium virorum dignitatem contemplata, Universitas nostra, non sine superbia quadam, etiam in hunc virum quadrare confitebitur verba illa comoediae Gallicae celeberrimae in extremo posita:—'dignus, dignus est intrare in nostro docto corpore'[1].

Novem virorum insignium seriem, non Senatus tantum nostri praeconio dignatam, sed etiam collegarum suorum omnium plausu comprobatam, claudit hodie professor illustris, STEPHANUS IULIUS MAREY.

---

## 27 *Oct.* 1898

(302) IN Oceano Indico, Indiae et Africae inter partes meridianas, in medio navium cursu posita, iacet insula abhinc annos trecentos Principis Batavorum in honorem Mauritius nuncupata; postea, nomine mutato, per annos prope centum a Francogallis occupata; deinde, nomine primo restituto, per annos iam prope nonaginta imperio nostro addita. *Insula dives opum variarum, et arundine dulci consita*[2]; insula, incolis frequens, propter Pauli et Virginiae historiam gentis utriusque iuventuti non ignota est. Insulae autem illius sedes episcopalis intra provinciae suae terminos insulas prope centum et quinquaginta minores amplectitur[3]. Nuper provinciae tam late patenti episcopus datus est alumnus noster, vir summo iudicio praeditus, qui, non modo partium popularium a ductore quodam insigni[4], sed etiam regio sanguine oriundus[5], et inter Lancastrienses et inter Eboracenses, Dei in templis aedificandis, populi in scholis regendis, laborum sacrorum in varietate maxima feliciter obeunda per annos complures versatus est. Qui in ecclesia Anglicana mediam quandam viam ante omnia praetulit, idem etiam Indico Oceano in medio, monitum illud antiquum ante oculos tenebit:—'medio tutissimus ibis'[6].

Duco ad vos Sanctae Mariae Magdalenae Collegii alumnum, WALTERUM RUTHVEN PYM, insulae Mauritii episcopum consecratum[7].

## 10 *Nov.* 1898

(303) ADEST unus ex alumnis nostris, qui olim inter Etonenses cum fratribus erat in ludo campestri spectandus; qui Trinitatis Collegio adscriptus, et in scientia morali lauream insignem adeptus, postea Ecclesiae Anglicanae duo Collegia, et inter Oxonienses et inter nosmet ipsos nuper condita[8], magnopere adiuvit, ibi per triennium tutor, hic per annos undecim magister constitutus. Idem, uti meministis, unus erat ex eis qui Academiae in templo praelectionum Hulseanarum nomine contiones habuerunt; unus etiam e scriptoribus, non modo libri egregii qui *Lux Mundi* nuncupatur, sed etiam libri non minus egregii de Ecclesia Anglicana emendanda nuper conscripti, in quo (iuvat recordari)

[1] Molière, *Le Malade Imaginaire, ad fin.* [2] *Not* a quotation. [3] The Seychelles. [4] Descended from John Pym (1584—1643), one of the 'Five Members'. [5] Connected, on his mother's side, through the St Johns of Bletshoe, with Henry VII and his royal ancestors. The first Sir John St John was a half-brother of the Lady Margaret. [6] Ovid, *Met.* ii 137. [7] Afterwards Bishop of Bombay. [8] Keble and Selwyn.

laicorum fidelium ordini privilegia plura putat esse concedenda. Abhinc quinquennium oppido inter Lancastrienses Ecclesio nominato in rebus sacris praepositus[1], nuper episcopi nomine episcopo Wintonensi adiutor datus est. Episcoporum ordo, hoc praesertim tempore, inter adiutores suos viros fortes et fideles etiam plures desiderat; alumnus certe noster, vir fortis et fidelis, muneri tam gravi designatus, verba numquam obliviscetur, quae Collegii, cui Magister erat, supra portam apparent: *στήκετε ἐν τῇ πίστει· ἀνδρίζεσθε*[2].

Duco ad vos virum honorabilem et reverendum Arthurum Temple Lyttelton, episcopum Southamptonensem designatum.

(304) Salutamus deinceps Collegii Regalis haud ita pridem socium, virum inter insignes doctrinae sedes per vitam prope totam versatum, scholarum in umbra natum, in schola Etonensi educatum, scholae Harroviensi per annos tredecim magna cum laude praepositum, virum Indorum lingua sacra (nisi fallor) imbutum, virum humanioribus certe litteris praesertim excultum. Salutamus Aristotelis Ethicorum, Politicorum, Rhetoricorum interpretem, qui opera illa tria deinceps suo exemplo illustravit; qui, morum disciplinae deditus, iuventutis et pueritiae vitam moresque et tutor et magister formavit; qui, ad res publicas paulisper vocatus, deliberationibus magnis de Academia Londiniensi interfuit; qui, eloquentiae denique studiosus, doctrinae in sede plus quam una dedit egregia eloquentiae sacrae documenta. Meministis quali eloquentia in templo vicino quotiens contionatus sit; meministis contiones certe illas in quibus de animae immortalitate disseruit[3]. Nuper imperii nostri inter Indos episcopus primarius designatus, et inter amicorum desideria in provinciam illam immensam profecturus, sine dubio vitam suam alto proposito denuo destinabit, et, inter Indiae religionum veterum monumenta peritura, non mortalia sed immortalia contemplabitur, recordatus etiam Aristotelem suum olim dixisse mortalem debere non mortalia cogitare, sed (ut ipsius verbis utar) *ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται ἀθανατίζειν*[4].

Duco ad vos virum reverendum Iacobum Edwardum Cowell Welldon, episcopum Calcuttensem designatum[5].

## 24 *Nov.* 1898

(305) Ab Aegypto nuper Britanniae redditus est vir bello insignis, quem titulo novo Regina Victoria victorem ornavit, quem non modo Hibernia sed etiam pars nostra Angliae non sine superbia sibi vindicat[6], quem tota denique Britannia suum esse gloriatur. A viro magno de Aegypto administranda bene merito[7] magnopere adiutus, omnia prudenter prospiciendo, omnia diu praeparando, omnia sumptu quam minimo, fructu quam maximo, ad finem perferendo, bellum difficillimum ad exitum felicem tandem perduxit; utriusque Nili prope confluentes die praestituta proelium commisit[8]; re praeclare gesta Britannorum veterem, Aegyptiorum novam in armis gloriam in perpetuum auxit; tredecim post annos exstitit Gordonis ultor, Aegypti vindex, tyranni regno saevo prorsus profligato, et regione immensa Aegypto restituta. Postea comitate quam admirabili collocutus est legatus noster cum gentis nobis vicinae nuntio et signifero inexpectato et improviso, qui, Africam

[1] Vicar of Eccles. [2] 1 *Cor.* xvi 13. [3] *The Hope of Immortality*, 1898. [4] *Ethics*, x 7, 8. [5] Afterwards Dean of Manchester. [6] Born in Ireland, but descended from the Kitcheners of Lakenheath, Suffolk, and deriving part of his title from his mother's former home at Aspall Hall, north of Debenham. [7] Lord Cromer. [8] Battle of Omdurman, 2 Sept. 1898.

audacter permensus, paludem Nili pestilentem, miles et Mercator idem, paulisper occupabat[1]. Nuper patriae redditus et a summis viris certatim laudatus, quanta dignitate, quanta morum modestia, nihil sibi arrogavit, laudem omnem ad socios suos, laudem omnem ad milites suos libenter rettulit. Talium virorum auxilio Iovis oraculum antiquum denuo verum redditum est, quicquid Nilus irrigaret, id omne Aegyptum esse[2]. Britanniae vero totius auctoritate orbi terrarum denuo monstratum, Nili vallem omnem revera esse Aegyptum, neque gentium exterarum incursionibus ullis debere esse expositam. Abhinc annos centum, Nili prope ostia, nova gloria accessit nomini bene ominato, Horatio Nelson, cuius nominis ipsae litterae loquuntur, *honor est a Nilo*. Nunc autem, et Horatio alteri, et Angliae parti nostrae, et nomini toti Britannico, fluminis eiusdem a ripa nova fama affulsit.

Vestri plausus, Academici, hodie non modo dati sunt, sed etiam denuo merito dabuntur victori felici HORATIO HERBERTO, BARONI KITCHENER.

## 8 *Dec.* 1898

(306) IN statutis nostris novis etiam iudicum ordini amplissimo licet dignitatis iure ad doctoris gradum accedere[3]. Iuvat hodie unum ex ordine tam venerabili iure novo utentem videre, quod non modo ipsi laudi et honori est sed etiam Academiae aliquatenus lucro et emolumento. Alumnus autem noster Collegio omnium antiquissimo adscriptus et aetatis anno vicesimo honorem in studiis mathematicis adeptus, quattuor et quadraginta natus annos ad iudicis dignitatem merito est evectus. Ea vero fori provincia alumno nostro contigit, in qua de testamentorum ruptorum aut ratorum iure, de rebus ad officium maritimum pertinentibus, de vinculo denique matrimonii solvendo disputatur. Interim iudex ipse vinculis quam plurimis non modo cum affinibus[4] et popularibus suis, sed etiam cum reipublicae maximae transmarinae civibus summis feliciter consociatus est. Ergo et ipsi, et affinibus et amicis eius, et reipublicae illi, talium virorum auxilio vinculis indies artioribus cum Britannia coniunctae, Horati verbis usi libenter gratulamur:—'felices ter et amplius, quos irrupta tenet copula'[5].

Praesento vobis virum honorabilem, Sancti Petri a Collegio honoris causa socium nuper electum, equitem insignem, iudicem denique integerrimum, IOANNEM GORELL BARNES[6].

## 2 *March* 1899

(307) IMPERIUM Iaponicum, incolis ab ipsis solis orientis terram nominatum, plurimis ex insulis compositum esse constat. Insulae vero maximae in ipso sinu, qui inter solis occasum et meridiem spectat, patet portus gentium exterarum commercio apertus, qui Osaka nuncupatur. Ibi, in ipso loco, in quo abhinc annos centum homines 'superstitionis' externae crimine condemnati in crucem agebantur[7], Ecclesiae Anglicanae

[1] Captain Marchand at Fashoda, 19 Sept. 1898. [2] Herodotus, ii 18. [3] In 1893, 'Members of the Supreme Court of Judicature' were added to the list of those on whom the University has power to confer 'complete Degrees *honoris causâ*' (*Statute* A, chap. II, sec. 18, par. 1). [4] Including H. A. Morgan, D.D., Master of Jesus College. [5] *Carm.* i 13, 17. [6] Afterwards Lord Gorell (1909). [7] H. W. Tucker, *The English Church in other lands*, p. 195.

sedes episcopalis nuper constituta est; episcopi autem primi in locum unus ex alumnis nostris nuperrime consecratus est. Pater eius olim de iudicum nostrorum vitis conscribendis bene meritus erat[1]; ipse, et inter Marlburienses et inter Cantabrigienses litteris humanioribus excultus, Christi e Collegio profectus, *Christi Imitationem* (ne plura commemorem) in linguam Japonicam reddidit, et annos plus quam viginti laboribus sacris in regione illa remota fortiter tolerandis consecravit. Iuvat eum qui, annis fere triginta exactis, discipuli sui docilitatem suavitatemque adhuc libenter recordatur, episcopo nuper consecrato Academiae totius nomine gratulari atque omnia prospera etiam in posterum precari. Faxit Deus, ut alumni nostri auxilio etiam solis orientis regio religionis purae lumine novo indies magis illustretur.

Duco ad vos Henricum Iacobum Foss, episcopum Osakensem.

(308) Hodie paulisper reducem salutamus Collegii Marlburiensis discipulum, Collegii Trinitatis alumnum, filium denique poëtae illius laureati, quem non modo Musarum sedes nostra sed etiam imperium totum Britannicum inter decora sua praecipua fuisse gloriatur. Nomen amici, cuius in memoriam naeniae multiplicis varietatem tantam uno in libello poëta inclusit, etiam filii in praenomine superstes vivit. Illa vero litterarum monumenta, in quibus patris vita filii pietate feliciter narrata est, cum poëtae ipsius fama immortali erunt in perpetuum consociata. Filio non minus quam patri curae fuit Gordonis memoria et puerorum schola viri tam magni in honorem condita. Filio non minus quam patri gaudio et admirationi fuit imperii Britannici 'porrecta maiestas ad ortus solis ab Hesperio cubili'[2]. Laetamur nominis tanti heredi tam digno Australiae provinciam quandam esse destinatam, quae talium virorum auxilio non modo cum aliis utrimque Australiae partibus sed etiam cum ipsa patria vinculis (ut speramus) indies artioribus erit in posterum coniuncta. Ergo, muneri tam magno designatus, alumnus noster die crastino ad Oceanum illum longinquum proficiscetur, ubi Australasiae *litus resonante longe tunditur unda*[3]. Ibi sidera nova contemplabitur, interque anni tempora nostris contraria versabitur[4]; sed, caelo quidem mutato, animum in suos numquam mutabit. Ibi domum suam paternam insulamque Vectem, et navium carbasa aut hinc aut illinc Britanniae litora praetereuntium, fortasse nonnumquam requiret. Idem fortasse nonnumquam etiam amicos suos Cantabrigienses recordabitur, qui eum ipsum, quem hodie, auspiciis optimis proficiscentem, non sine desiderio prosequuntur, aliquando non sine laurea nova ab Austro sibi redditum animo laeto excipient.

> Quale iubar primum velo e candente renidet
> navis devexo nostros referentis ab Austro;
> quale iubar summum rosea face carbasa tingit
> quae desiderium nostrum sub marmora mergunt;
> tam laetum actorum tempus, tam triste, dierum[5].

Hodie vero intempestivum foret tristia cum laetis commiscere. Quod felix igitur faustumque sit, duco ad vos Australiae Australis praesidem designatum, virum litterarum laude insignem, nominis magni heredem, Baronem Tennyson.

[1] Edward Foss (1787—1870), author of *The Judges of England*, 1848–64. [2] Horace, *Carm.* iv 15, 15 f. [3] Partly from Catullus, xi 3. [4] 'Katie walks *By the long wash of Australasian seas* Far off, and holds her head to other stars, And breathes in converse seasons'. *The Brook.* [5] A rendering of the second stanza of 'Tears, idle tears', from *The Princess*; cp. no. 155 *supra.*

## 16 *March* 1899

(309) Duos deinceps pathologiae professores fere in medio aetatis cursu morte immatura praereptos non sine dolore nuper amisimus, quorum utriusque egregia in Academiam merita non est quod longius exsequar: vosmet ipsi vobiscum non sine desiderio recordamini[1]. Hodie vero professorem, talium virorum in locum nuperrime electum, mora nulla interposita salutamus, et Senatus nostri in ordinem statim cooptamus. Abhinc annos viginti Regiae Societati Medicae inter Edinenses praepositus, postea ibidem uno in quinquennio discipulorum duo milia pathologiae praeceptis imbuisse dicitur. Idem et olim inter Berolinenses et nuper inter Londinienses maximo cum fructu his studiis operam dedisse fertur. Peritis quidem nota sunt volumina illa quae (ne alia commemorem) de pathologiae praesertim scientia conscripsit[2]. Ab isdem non sine spe magna exspectatur opus ingens in quo de remedio novo contra diphtheriae toxicum nuper feliciter adhibito, aegrotantium numero immenso recensito, accuratissime disputat[3]. Sunt etiam alia professoris nostri in studiis generi humano salutaria, quae memoratu sunt dignissima; sed hodie haec omnia, temporis iniquo exclusus spatio, ut Vergili verbis utar,

'praetereo atque aliis post me memoranda relinquo'[4].

Duco ad vos Professorem WOODHEAD.

## 27 *April* 1899

(310) VIRUM regni totius medicorum concilio praepositum, virum honoribus academicis plurimis cumulatum, etiam noster Senatus titulo suo decorare anno proximo decrevit. Inter Lancastrienses natus, inter Londinienses educatus, inter Edinenses, medicinae in schola celeberrima, quam tot coloniae Britannicae studiorum medicorum quasi μητρόπολιν venerantur, anatomiae scientiam per annos plus quam triginta praeclare professus, non modo Universitati suae aedificiis novis instruendae operam insignem dedit, sed etiam studiorum suorum Actis per seriem edendis iam dudum maxima cum laude praefuit[5]. Idem, rerum naturae spoliis olim in Britanniam feliciter reportatis, Australasiae praesertim anthropologiam opere in magno accuratissime expositam luculenter illustravit[6]. Nuper Societatis Britannicae scientiarum finibus proferendis praeses in annum proximum designatus, ab eadem disputationibus de anthropologiae scientia etiam inter Canadenses habendis haud ita pridem praepositus, hominum omnium plausus propterea praesertim meritus est, quod simiarum superbiam recentem repressit et generis humani dignitatem veterem denuo vindicavit[7].

Duco ad vos generis humani vindicem, equitem insignem, anatomiae professorem illustrem, WILLELMUM TURNER.

(311) Non modo in historia conscribenda sed etiam in historiarum scriptore collaudando ante oculos obversari debet Plinianum illud:—historia 'non ostentationi sed

[1] Professor Roy (1884–97), and Professor Kanthack (1897–99). [2] *Practical Pathology*, 1883, etc. [3] *Report on Diphtheria*, etc. [4] *Georg.* iv 148. [5] *Journal of Anatomy and Physiology.* [6] Volume on Anthropology in the Reports of the *Challenger* expedition. [7] Toronto address on the dignity of man and the points of difference between man and the anthropoids; *Nature*, 2 Sept. 1897, pp. 425—435.

fidei veritatique componitur'[1]. Adest vir qui inter Oxonienses suos trium deinceps Collegiorum[2] socius et inter Londinienses historiae quondam professor constitutus, saeculi decimi septimi partem priorem quasi propriam provinciam sibi vindicavit[3]. Bellum in Europa tempore illo per triginta annos gestum quam egregie descripsit[4]. Bellum inter nosmet ipsos civile, de die in diem quam diligenter narratum, opere quam ingenti sine ullo partium studio tractavit[5]. Cromwellii imaginem coloribus quam vividis, quam veris depinxit[6]. Curiositate quam minuta omnes rerum fontes (ne dicam rivulos) consectatur. Idem veritatis studio penitus immersus, tranquillitate quam severa in sapientiae templo quodam sereno versatur. Quotiens tamen lucem veritatis non musei sui intra parietes includere est contentus, sed urbis magnae inter turbas, populi totius ad fructum, ostendere est paratus[7].

Duco ad vos et populi et doctissimi cuiusque praeceptorem optimum, historiarum scriptorem fidelissimum et veracissimum, SAMUELEM RAWSON GARDINER.

(312) Unus ex alumnis nostris, Societatis Geologicae, Astronomicae, Linnaeanae socius, idcirco praesertim inter peritos laudatur, quod Palaeontographicae Societatis in usum, palaeontologiae studiosorum ad fructum, aevi prioris monumenta a rerum natura in saxis impressa, non sine summo ingenio et labore illustrata, per annos plurimos litterarum monumentis mandaverit[8]. Idem Universitatem nostram beneficio singulari ad sese devinxit, quod non modo bibliothecam suam, sed etiam vitae antiquae reliquias veteres in saxis conservatas et saxorum inter se diversorum exempla quam plurima, nuper nobis in perpetuum donavit. Illa vero exempla omnia, olim inter Londinienses in Collegio Regali professor, docendi praesertim in commodum collegerat, cum Horatio (ut videtur) arbitratus 'demissa per aurem quam quae sunt oculis subiecta' animum segnius excitare[9]. Etiam ipsa fama liberalitatis tantae nuper inter nosmet ipsos inter rerum naturae praesertim studiosos animum gratum excitavit. Quanto magis iuvat Universitatem totam liberalitatis tantae auctorem ipsum hodie oculis suis redditum et auspiciis optimis praesentem contemplari. Qui prioris aevi tot exempla nobis donavit, ipse nostro in saeculo munificentiae in Universitatem nostram ab aliis imitandum praebuit exemplum.

Praesento vobis geologiae professorem emeritum, virum de rerum naturae studiis praeclare meritum, THOMAM WILTSHIRE.

---

## 11 *May* 1899

(313) RUSSORUM ab imperio maximo legatus ad nos subito advectus est vir illustris, qui investigandi rationes novas inter primos secutus, animantium formas quasdam inferiores ex alia in aliam paulatim mutatas identidem indagavit; qui in confinio inter genera vertebris instructa et vertebris carentia iam pridem moratus, Amphioxi speciem ambiguam

[1] *Epp.* vii 17, 3. [2] Christ Church, All Souls', Merton. [3] *History of England from* 1603 *to* 1642. [4] In the small volume on *The Thirty Years' War*. [5] *History of the Great Civil War*, 1642–49. [6] *The Commonwealth and Protectorate*, 1649–56; and *Cromwell's Place in History*. [7] At Toynbee Hall, and at the Royal Institution. [8] *Memoirs of the Palaeontographical Society*. [9] *Ars Poëtica*, 180.

primus explicavit; qui larvae denique Ascidianae cum vertebrato animalium genere affinitatem imprimis indicavit[1]. Atqui, ne talium quidem virorum praeceptis attonitus, larvae illius degeneris propinquitatem reformidabit homo, non terrestris tantum sed etiam caelestis originis conscius, qui angelis paulo minor, gloria et honore est coronatus, super oves et boves, super feras omnes, super volucres et pisces, super omnia quae maris per vias pererrant, a Deo constitutus[2].

Duco ad vos zoologiae professorem Petropolitanum, ALEXANDRUM KOWALEVSKY[3].

## 25 *May* 1899

(314) IN Hibernia natum decani filium, iudicis magni nepotem, non modo Collegii Marlburiensis sed etiam inter nosmet ipsos Collegii Trinitatis discipulum, virum e theologicis studiis lauream nostram olim adeptum, nuper nobis non sine honore novo redditum libenter salutamus. Duo et quadraginta anni sunt exacti, ex quo inter Indos, ultra Hyphasin fluvium, Iomanis amnis in ripa, in urbe quod imperii antiqui caput fuerat, seditionis flammae in communi dicionis nostrae incendio etiam fidei Christianae sedem recentem subito consumpserunt[4]; duo vero et viginti, ex quo ibidem etiam Universitas nostra militiae Christianae nova castra posuit, et fluminum quinque regioni primus datus est episcopus; viginti denique, ex quo alumnus noster, ad castra illa longinqua missus, annorum duodecim post spatium operi toti est praepositus. Ergo, in ipso loco, in quo tot fidei Christianae milites, nobiscum vinculo non uno coniuncti, Christi sub vexillo per tot annos militarunt, ipse in excubiis illis peregre tolerandis diu spectatus et probatus, non modo commilitonibus suis dux et signifer indefessus, sed etiam municipibus suis pacis et concordiae minister acceptissimus exstitit. Idem oratoris sacri munere etiam Indorum in lingua tam egregie functus est, ut ipsi indigenae alumni nostri in lingua populari sermonem accuratissime pronuntiatum et more Asiatico verborum luminibus plurimis ornatum admirati, identidem exclamarent: 'unus est e nobis ipsis'. 'E nobis ipsis unus' is profecto numquam esse destitit, quem fluminum quinque regionis episcopum designatum[5] esse vehementer laetamur. Laetamur castra illa nostra remota a ductore suo non revera esse relicta et deserta, sed, episcopatus in munere novo, eiusdem praesidio potius et tutelae auspiciis optimis denuo esse tradita.

Duco ad vos regionis illius remotae episcopum designatum, GEORGIUM ALFREDUM LEFROY.

---

## 2 *June* 1899

### *Jubilee of the election of George Gabriel Stokes to the Lucasian Professorship*

(315) PRIMUM vobis praesento Artium Plurimarum Scholae[6] Parisiensis professorem, quem, in hoc ipso loco, die hesterno perspicuitate solita disserentem audivistis[7], virum non

[1] *Ascidia* in t. x, and *Amphioxus* in t. xi, of St Petersburg *Mémoires*, Ser. VII. [2] *Psalm* viii 5—8. [3] Degree deferred from 25 Aug. 1898. [4] On the Indian Mutiny and the Delhi Mission, cp. notes to no. 96 *supra*. [5] Bishop designate of Lahore, the capital of the Punjab. [6] The *École Polytechnique*. [7] Rede Lecture on *The Wave Theory of Light; its influence on Modern Physics.*

modo solis de lumine in partes suas solvendo, sed etiam orbis terrarum de mole metienda per annos plurimos praeclare meritum. Lucis in natura explicanda, quanta cum doctrinae elegantia, quanta cum experimentorum subtilitate, quam diu versatus est. Idem quam accurate velocitatem illam est dimensus, qua per aëris intervallum immensum lucis simulacra minutissima transvolitant,

> 'suppeditatur enim confestim lumine lumen,
> et quasi protelo stimulatur fulgere fulgur'[1].

Lucis transmittendae in *λαμπαδηφορίᾳ* quam feliciter lampada a suis[2] sibi traditam ipse etiam trans aequor Atlanticum alii[3] tradidit.

Duco ad vos Alfredum Cornu.

(316) Sequitur deinceps vir insignis Nemausi natus, Parisiensium in Universitate illustri geometriam diu professus et scientiarum facultati toti praepositus. Peritis nota sunt quattuor illa volumina, in quibus superficierum rationem universam[4] inclusit; etiam pluribus notum est, quantum patriae legatus deliberationibus illis profuerit, quae a Societate nostra Regia primum institutae, id potissimum spectant, ut omnibus e gentibus quicquid a scientiarum cultoribus conquiritur, indicis unius in thesaurum, gentium omnium ad fructum, in posterum conferatur[5]. Incepto tanto talium virorum auxilio ad exitum perducto, inter omnes gentes ei qui rerum naturae praesertim scientiam excolunt, sine dubio vinculis artioribus inter sese coniungentur.

Duco ad vos Ioannem Gastonum Darboux.

(317) Trans aequor Atlanticum ad nos advectus est vir insignis, qui ea quae professor noster Lucasianus de aetheris immensi regione, in qua lux propagatur, orbis terrarum motu perturbata, olim praesagiebat, ipse experimentis exquisitis adhibitis penitus exploravit. Lucis explorandae in provincia is certe scientiarum inter lumina numeratur, qui olim fratrum nostrorum transmarinorum in classe non ignotus, lampade trans oceanum e Gallia sibi tradita[6] feliciter accepta, etiam exteris gentibus subito affulsit, velocitatem immensam eleganter dimensus, qua lucis fluctus videntur (ut Lucreti verbis utar)

> 'per totum caeli spatium diffundere sese,
> perque volare mare ac terras, caelumque rigare'[7].

Duco ad vos Albertum Abraham Michelson.

(318) Scandinavia ad nos misit scientiae mathematicae professorem illustrem, qui studiorum suorum velut e campo puro laudem plurimam victor reportavit. Idem Regis sui auspiciis, qui praemiis propositis magnum huic scientiae attulit adiumentum, etiam exterarum gentium ad communem fructum prope viginti per annos Acta illa Mathematica edidit, quae in his studiis quasi gentium omnium internuntium esse dixerim. Ipse Homerus (ut Pindari versus verbo uno tantum mutato proferam) *ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν· αὔξεται καὶ* Μάθησις *δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς*[8].

Duco ad vos Magnum Gustavum Mittag-Leffler.

[1] Lucretius, iv 189. [2] Fizeau and Foucault. [3] A. A. Michelson (no. 317 *infra*). [4] Theory of Surfaces, 1887–98. [5] International Catalogue of Scientific Papers. [6] By A. Cornu (no. 315 *supra*). [7] iv 202. [8] Pindar, *Pyth.* iv 278 f, *αὔξεται δὲ καὶ Μοῦσα κ.τ.λ.* The last clause in the text was for many years the motto of the *Cambridge Messenger of Mathematics*, originally suggested in 1862, probably by E. A. Abbott.

(319) Universitatem Heidelbergensem abhinc annos quadraginta professorum par nobile[1] spectroscopo invento in perpetuum illustravit. Adest inde discipulorum plurimorum in scientia physica praeceptor, qui et in instrumentis novis inveniendis sollertiam singularem et in eisdem adhibendis industriam indefessam praestitit. Ei qui, in scientiae physicae ratione universa versati, viri huiusce inventis utuntur, etiam de sua scientia verum esse confitebuntur, quod de arte oratoria praesertim dixit Quintilianus:—'in omnibus fere minus valent praecepta quam experimenta'[2].

Duco ad vos GEORGIUM HERMANNUM QUINCKE.

(320) Universitatem Goettingensem, a Rege nostro Hanoveriensi Georgio secundo conditam, vinculo non uno cum Universitate nostra coniunctam esse constat. Constat eandem etiam per annos prope quinquaginta Caroli Frederici Gaussii, scientiae mathematicae et physicae professoris celeberrimi, gloria esse illustratam, qui cum ingenio fecundissimo disserendi genus consummatum coniunxit. Iuvat inde professorem ad nos advectum excipere, qui scientiae eiusdem pulcherrimam nactus provinciam, etiam lucem ipsam et crystalla ingenii sui lumine illustravit[3].

Sex virorum insignium seriem consummavit hodie WOLDEMAR VOIGT.

## 13 *June* 1899

(321) ADEST hodie e fratribus nostris transmarinis rerum divinarum interpretis humanissimi, Afrorum libertatis per vitam longam vindicis acerrimi[4] filius; adest poëtae nostri summi interpres indefessus, qui Shakespearii fabulis undecim per libros fere totidem accuratissime recensendis, et non sine interpretum plurimorum auxilio eruditissime explicandis, annorum triginta labores dedicavit. Laetamur reipublicae maximae transmarinae civem ad interpretandum poëtam, qui aequoris Atlantici in litore utroque linguae nostrae communis inter decora conspicua numeratur, tantam eruditionem, tantum ingenium, per tot annos contulisse. Laetamur poëtae tanti interpretem in hac praesertim Musarum sede laurea nostra hodie coronari, ex qua poëtae eiusdem textus Cantabrigiensis ab alumnis nostris duobus, ab oratore quondam nostro et a Collegii eiusdem socio quem adhuc superesse gaudemus, primum voluminum complurium per seriem editus, deinde unico in libello inclusus, per orbem terrarum totum exiit[5]. Poëtae nostri in fabula quadam, ab hoc viro haud ita pridem edita, ubi aestatis mediae somnia nocturna lepidissime narrantur, e faunis silvestribus unus intra horae unius spatium orbem terrarum totum vinculo uno sese cincturum esse audacter pollicetur[6]. Quod si, aestatis in hac hora meridiana, etiam nobis licet aliquantulum gloriari, nos hodie in multo minore temporis intervallo, in hoc ipso temporis momento, quo reipublicae maximae transmarinae civem egregium, poëtae nostri summi interpretem eximium laudamus, orbis terrarum partem utramque vinculo novo inter sese coniungimus.

Duco ad vos virum et nobis et Britannorum poëtae summo coniunctissimum, HORATIUM HOWARD FURNESS.

[1] Kirchhoff and Bunsen. [2] ii 5, 15. [3] *Kompendium der theoretischen Physik*, 1895 f; *Eigenschaften der Kristalle*, 1898. [4] Rev. William Henry Furness, D.D. [5] The *Cambridge Shakespeare*, edited by W. G. Clark and W. Aldis Wright (1863–66), followed by the *Globe Edition* of 1864, on the title of which see Alexander Macmillan's *Letters*, pp. 171 f, 174 f. [6] 'I'll put a girdle round about the earth | In forty minutes', Puck in *A Midsummer Night's Dream*, II i 175.

## 9 *Nov.* 1899

(322) AGRI CULTURAE professorem nostrum primum, auspiciis optimis nuper electum, Universitatis totius nomine libenter salutamus. Salutamus virum, primum per sex annos rei rusticae experientia probatum, deinde per quinquennium scientiae studiis et domi et peregre excultum, virum non modo praemio plus quam uno honorifice donatum, sed etiam doctoris titulo inter Monacenses summa cum laude ornatum, virum denique et Societati Regiae Edinensi et Societati Linnaeanae Londiniensi in perpetuum adscriptum. Olim inter Edinenses primus rei silvestris praeceptor, deinde in Universitate Dunelmensi agri culturae professor primus constitutus, nuper eodem cum titulo e Boreali Britanniae regione ad nos feliciter devectus est. Viri talis auxilio rei rusticae scientia, olim ab ipso Tullio senectutis inter voluptates numerata[1], nunc demum etiam iuventutis nostrae inter studia locum diu sibi debitum sine dubio vindicabit.

Duco ad vos WILLELMUM SOMERVILLE.

## 26 *April* 1900

(323) INSULAM Borneonem orbis terrarum inter insulas omnes prope maximam esse constat. Insulae autem illius, insulis nostris fere duplo maioris, in parte septentrionali patet regio, quae unum e Britannis regem suum[2] esse gloriatur. In eadem vero regione provincia quaedam, fluviorum ingentium infra confluentes[3], abhinc annos decem alumno nostro tradita est, qui barbarorum animos bellicosos pacis ad foedera vocavit, et armorum certamina saeva certaminis nautici in ludum mutavit[4]. Idem non modo in foedere inter barbaros sanciendo victimarum caesarum haruspex sollertissimus, sed etiam avium in silvis volantium augur et auspex admirabilis exstitit. Ergo alumni nostri auspiciis et Helvetiae et Bataviae et Germaniae et Galliae et Britanniae musea avium et animalium exemplis eximiis aucta et suppleta sunt, et insulae ipsius zoologia, anthropologia, geographia, novo lumine illustrata. Talia propter merita alumnus noster, non modo inter nosmet ipsos a Regia Geographiae Societate praemio singulari donatus est, sed etiam inter Europae gentes, tum aliis honoribus ornatus est, tum praesertim inter Germanos 'falconis albi eques' iure optimo nominatus est[5]. Nostra denique zoologiae, anatomiae, archaeologiae musea iam plus quam decimum per annum alumni nostri liberalitatem loquuntur. Ergo nos quoque insulae tantae, non modo avium et animalium venatorem assiduum, sed etiam montium et fluminum exploratorem intrepidum, ob scientiarum fines etiam imperii Britannici prope terminos feliciter propagatos, laurea nostra hodie libenter coronamus.

Duco ad vos museorum nostrorum patronum liberalissimum, exploratorum nostrorum[6] hospitem benignissimum, CAROLUM HOSE.

## 10 *May* 1900

(324) QUAM libenter Universitatis nostrae nomine Universitatis Sydneianae Senatorem insignem salutamus, virum etiam provinciae totius, quae ex Australiae coloniis filia nostra

[1] *De Senectute*, 51, 57. [2] Sir Charles Brooke, Rajah of Sarawak. [3] The Baram district. [4] W. McDougall, *A Savage Peace-Conference*, in *The Eagle*, xxi 70—82. [5] By the Grand Duke of Saxe-Weimar. [6] Cambridge Expedition to New Guinea and Borneo.

natu maxima est[1], inter decora conspicua iam dudum numeratum; qui provinciae illius Senatoribus suffragio electis quondam praepositus, et ad Senatum alterum honoris causa postea vocatus, tamen ambitione vulgari omni prorsus exuta, reipublicae munera magna obire idcirco noluit, ut in consilia summa totius Australiae ad fructum, totius imperii Britannici ad commodum, ad exitum prosperum perferenda pro virili parte totus incumberet[2]. Talium virorum labore assiduo Australiae provinciae prope omnes in unum adductae, foedere novo inter sese nunc demum coniunguntur, quod fortasse aliquando etiam toti Australasiae, et imperio toti Britannico, magno (ut speramus) erit adiumento. Vinculo quam arto coloniae nostrae cum Britannia ipsa etiam nunc coniunctae sint, testantur auxilia nobis olim in Aegyptum[3], nuper in Africam Australem ab Australia missa[4]; testatur tot coloniarum remotissimarum in Britanniam et Britanniae Reginam amor, etiam belli inter pericula nuperrime probatus.

Una dum Regina nostra est, unus in Reginam amor,
Unum foedus omnis esto nominis Britannici.

Foederis tanti in spe, nos interim cum hospite nostro foedus hodie libenter ferimus, dextramque dextrae hospitio iungimus.

Duco ad vos Australiae provinciae antiquissimae ad Britanniam legatum, virum iuris admodum peritum, EDMUNDUM BARTON.

## 14 *May* 1900

(325) SCANDINAVIAE regem insignem hodie libenter salutamus, militum Napoleoneorum ducis generosissimi[5] nepotem, qui Germanorum poëtae maximi fabulam celeberrimam populi sui in gratiam feliciter interpretatus est, qui in libello nostram in linguam reddito Suedorum regis, Caroli illius fortissimi, fortunas varias luculenter illustravit[6], qui dona denique a Musis sibi data inter ephemeridum suarum paginas elegantissimas regio sine nomine e scriniis suis evolare passus est[7]. Felix profecto est populus, qui regia in domo, rege in ipso, regis in patre et fratre, regis denique inter filios, artium et scientiarum tot patronos, tot cultores, numerat. Equidem Scandinaviae in penetralibus absconditam esse crediderim regionem illam felicem ultra Boreae flamina positam, ubi Apollinem Musarum magistrum Hyperboreorum gentem quotannis invisisse, ubi Musas ipsas non abesse, poëtae antiqui testantur[8]. Nostro autem Musarum in templo Scandinaviae duo decora conspicua, alterum quidem artis musicae antistitem insignem, Apollinis ministrum Borealem, alterum autem Oceani Arctoi exploratorem intrepidum, haud ita pridem salutavimus[9]. Hodie vero utriusque regem ipsum salutamus, artis musicae et Musarum cultorem eximium, oratorem egregium, rerum denique militarium et navalium scriptorem eruditissimum. Idem Scandinaviae totius concordiae in perpetuum conservandae imprimis deditus, ne in exteris quidem rebus regni sui partem alteram ab altera divelli passus est. Idem etiam Britannis omnibus, qui ubique sunt, hodie propterea praesertim carus est,

[1] New South Wales. [2] Mr Barton was the protagonist of Australian Federation. [3] The contingent from New South Wales arrived at Suakin on 29 March 1885. [4] Even before the Boer ultimatum of 9 Oct. 1899, contingents had been volunteered by West Australia and Tasmania. [5] Bernadotte. [6] *Memoir of Charles XII.* [7] *Poems and Leaflets from my Journal.* [8] Pindar, *Pyth.* x 37. [9] Grieg (no. 223) and Nansen (no. 261).

quod nuper Africae Australis in bello Britanniae causam iustam esse pronuntiavit, et coloniarum nostrarum fidem et fortitudinem praeconio praeclaro est prosecutus[1].

Merito igitur gratias habemus maximas Scandinaviae regi insigni, et regiae nostrae domus et Britanniae totius et imperii Britannici amico.

---

## 12 *June* 1900

(326) REIPUBLICAE maximae transmarinae ad Britanniam legatum vinculo non uno nobiscum consociatum esse constat. Aequore Atlantico interposito separati, stant utrimque duo populi maximi, communis generis, communis linguae, communium litterarum, communium rerum antiquitus gestarum vinculis inter sese coniuncti. Dum bella cum aliis ab alterutro geruntur, etsi populo alteri a parte neutra stare est propositum, tamen populo in utroque summi certe viri tacita quadam benevolentia inter sese coniunguntur. Inter viros summos qui in populum suum fidem singularem cum benevolentia in Britannos coniungunt, locum insignem obtinet reipublicae illius maximae legatus, vir inter suos in iure civili admodum peritus, in artibus omnibus quae iudicum animos conciliare et commovere possunt sollertissimus, vir denique non inter suos tantum, sed etiam ubicumque lingua nostra communis usurpatur, in omni orationum genere existimatus eloquentissimus. Laetamur Collegii Harvardiani alumnum tam insignem Iuris Doctorem ab eo potissimum pronuntiatum iri, qui Harvardi ipsius Collegio est praepositus[2].

Duco ad vos virum honorabilem, legatum illustrissimum, IOSEPHUM HODGES CHOATE.

(327) Assurgit proximus Universitatis Dublinensis Cancellarius, cuius pater, munere eodem ornatus atque etiam Regiae Societati praepositus, Hibernia in media instrumentum ingens stellis observandis olim construxit[3]; cuius de fratre autem, navis celerrimae inventore sollertissimo, omnibus notum est, 'quo turbine torqueat' undas[4]. Ipse famam inter peritos adeptus est, non modo de lunae calore subtilius inquirendo, sed etiam stellarum nebulis remotissimis (ut Aristophanis a Nubibus[5] aliquantulum mutuemur) *ὄμματι τηλεσκόπῳ* observandis. Habetis exemplar domus praeclarae et scientiarum amore conspicuae, cuius caput dignitatis Academicae heres dignissimus exstitit. Qui abhinc annos octo Universitatis suae inter ferias saeculares tot honores in alios contulit[6], hodie fortasse nobis ignoscet, quod honos ipsi olim debitus praecepto illi Horatiano nimium paruisse visus est:—'nonum prematur in annum'[7].

Duco ad vos virum admodum honorabilem, LAURENTIUM PARSONS, COMITEM DE ROSSE.

(328) Senaculo nostro hodie redditum salutamus alumnum nostrum, regni totius Senatorum suffragio electorum iam per quinquennium praesidem dignissimum, inter

[1] 'I am entirely on the British side in this war in South Africa....Already you are finding one good thing that has sprung from those very reverses, which were inevitable because you were inevitably unprepared. That good thing is the magnificent support and the splendid fighting of your Colonies'. From an interview with the King of Sweden and Norway in the *Daily Express*. [2] The Master of Emmanuel (W. Chawner, M.A.) was then Vice-Chancellor. [3] The Rosse telescope at Birr Castle, Parsonstown, completed in 1845. [4] Virgil, *Aen.* xi 284, no. 478 *infra*. [5] l. 290. [6] At the Dublin Tercentenary, 1892. [7] *Ars Poëtica*, 388.

Reginam ipsam et Senatores illos interpretem internuntiumque gravissimum, qui Senatus illius privilegia postulat, iura et consuetudines defendit, dignitatem conservat, controversias moderatur, interpellationes intempestivas coercet. Olim Collegiorum nostrorum maximo adscriptus, et in scientia morali lauream primam adeptus, adhuc iuvenis aequalium suorum deliberationibus praefuit, sortisque futurae nescius, Senatus summi in simulacro iuvenili, dignitatis sibi aliquando destinatae quasi augurium et praesagium primum praesentiebat[1]. Utinam plurimos per annos inter omnium approbationem alumnus noster insignis Senatus Britannici praeses supersit!

Duco ad vos virum admodum honorabilem, WILLELMUM COURT GULLY[2].

(329) Quantum patria Scholae Etonensi, quantum etiam Collegio Balliolano debuit! Salutamus domus utriusque alumnum insignem, inter Oxonienses suos primum iuris Anglici professorem, deinde Collegii Omnium Animarum praesidem, postea paulisper procancellarium, postremo Britanniae in Senatum Academiae totius nomine electum. Inter iuris Anglici peritos notus est liber eximius, quem de pactionibus faciendis plus quam semel edidit[3]; pluribus notum librorum par nobile, in quibus civitatis Britannicae iura et consuetudines luculenter explicavit[4]. Ergo Senatus Britannici imaginem olim in animo suo conceptam et coloribus veris accuratissime expressam, nunc demum oculis suis praesentem et usu et experientia cognitam contemplatur. Talium virorum interventu quotiens controversiarum velut in silva densa[5] quasi lux nova e tenebris effulget! Viri tales dum Universitatum nostrarum nomine in Senatum mittuntur, Universitates nostrae suffragii iure numquam privabuntur.

Duco ad vos virum iuris admodum peritum, baronettum insignem, WILLELMUM REYNELL ANSON.

(330) Quantum miratus esset historiarum scriptor, Gaius Cornelius Tacitus, si providere potuisset fore aliquando, ut Caledoniae fretum, Bodotriae nomine sibi notum, duobus deinceps pontibus immensis[6] iungeretur! Quantum miratus esset historiae pater ipse, Herodotus, si audivisset fore aliquando, ut vir quidam, ab insulis Britannicis sibi prorsus ignotis oriundus, fluminis Nili aquas redundantes duplici mole et aggere magno coerceret, et Aegypti regioni immensae irrigandae conservaret[7]! Operis utriusque magni conditorem magnum hodie praesentem contemplamur, qui non pacis tantum triumphis contentus, velut alter Archimedes, etiam Martis tormentorum inventor et machinator[8] admirabilis exstitit. Atqui ne Martis quidem inter opera pacis causam revera deseruit; etenim scriptoris antiqui de re militari monitum non ignotum est:—'qui desiderat pacem, praeparet bellum'[9].

Duco ad vos pacis ministrum egregium, Archimedis aemulum, equitem insignem, BENIAMIN BAKER.

[1] President of the Union, Easter Term, 1855. [2] Afterwards (1905) Viscount Selby. [3] *Principles of the English Law of Contract.* [4] *The Law and Custom of the Constitution*, in two vols., (1) *Parliament*, (2) *The Crown.* [5] 'A jungle of words' was Sir Wm Anson's own phrase (in Mr Humphry Ward's *Reign of Queen Victoria*, p. 114). [6] The two vast central spans of the Firth of Forth Bridge. [7] The two great dams across the Nile at Assuan and Assiut. [8] Livy, xxiv 34. [9] Vegetius, *De Re Militari*, 3 prol.

(331) Coloniae nostrae remotissimae, Novae Zealandiae, inter decora conspicua numeratus, adest hodie vir regionis illius indigenarum linguae imprimis peritus, cui, propter merita eius egregia, gratiae saepenumero publice sunt actae. Adest vir qui etiam regionis illius avibus summa cura describendis atque arte eximia depingendis opus magnum dedicavit[1]. Quantum autem liberalitati eius etiam nostra Academia debeat, Musei nostri parietes, avium et animalium aut prorsus aut prope extinctorum[2] exemplis ornati, satis clare loquuntur. Ergo quem ipsa Regina, quem et Gallia et Germania et Italia honoribus cumulaverunt, eundem etiam nosmet ipsi, tot munerum non immemores, laudis nostrae diademate decoramus.

Duco ad vos gentis plus quam unius equitem honoris causa nominatum, WALTERUM LAWRY BULLER.

(332) Litterarum Graecarum inter Oxonienses professorem insignem hodie libenter iubemus salvere. Olim Heracliti reliquias, qui ob linguam obscuram clarus erat, ordine lucido disposuit; postea ab Academia Berolinensi honorifice invitatus, Prisciani Lydi Metaphrasin in Theophrastum et eiusdem problematum solutiones edidit; nuper et Aristotelis Ethica Nicomachea et Aristotelis Poëtica accuratissime recensuit. In litteris Graecis recensendis, novimus quanto ingenii acumine, quanta subtilitate, quanta eruditione praeditus sit; novimus etiam quanto librorum rariorum amore captus sit. Utinam in posterum ab ipso eruditionis tantae fructus in annos singulos minus raros percipiamus. Interim in libris Graecis accuratissime edendis unus nobis est instar aliorum plurimorum; etenim in hunc potissimum quadrare videntur verba illa Heracliti:—**ὁ εἷς μύριοι, ἐὰν ἄριστος ᾖ**[3].

Duco ad vos Professorem BYWATER.

(333) Salutamus deinceps linguae Hebraeae in Collegio Novo inter Edinenses professorem insignem, unum ex eis quibus Veteris Testamenti in linguam nostram accuratius reddendi cura olim mandata est. Eruditionem eius testantur Grammaticae Hebraeae principia plus quam semel edita; testantur Veteris Testamenti ex poëtis et prophetis nonnulli commentariis optimis instructi[4]; testatur denique Novi Testamenti ad Hebraeos epistola luculenter explicata. Viro in tali praeceptorem admiramur promptum et alacrem; litterarum sacrarum interpretem sapientem, cautum, accuratum; virum in Caledonia tota inter sapientiae lumina iam pridem numeratum. Quot discipulis stimulos et calcar addidit! Quotiens Veteris Testamenti verba illa suo exemplo illustravit: *Sapientium verba sunt sicut stimuli, et quasi clavi penitus infixi*[5]!

Duco ad vos Professorem Edinensem, ANDREAM BRUCE DAVIDSON.

(334) Surgit deinceps Collegii Balliolani socius, qui historiam antiquam inter Oxonienses quondam professus, postea Aristotelis in libris politicis praesertim interpretandis omnium consensu palmam tulit. Iam per annos tredecim peritis nota sunt operis illius praeclari volumina duo, prolegomenis amplissimis et commentariis eruditissimis instructa. In utroque (ne plura commemoremus) quicquid inter Aristotelis Politica et litteras Graecas

[1] *History of the Birds of New Zealand.* [2] The Moa and the Elephant Seal. [3] Fragm. 113 ed. Bywater. [4] *Job; Ezekiel, Nahum, Habakkuk, Zephaniah.* [5] *Eccl.* xii 11.

universas commune est, cum eruditione summa identidem indicatur. Operis magni partem reliquam prope ad finem (nisi fallimur) perductam iam dudum expectamus, in quo non minus Cantabrigiensium quam Oxoniensium suorum ad fructum, sine dubio inter omnium doctorum approbationem, 'monumentum aere perennius'[1] sibi exactum inveniet[2].

Duco ad vos WILLELMUM LAMBERTUM NEWMAN.

(335) Archaeologiae studium, nisi via quadam et ratione sit excultum, prorsus perversum et praeposterum esse, ab hoc viro praesertim discimus. Olim prioris aevi monumenta in Britannia accuratissime dimensus, postea populorum antiquorum pondera et mensuras varias non minus accurate comparavit[3]. Idem Aegypti pyramides penitus exploravit[4]; deinde et Naucratis situm a se primo detectum et lacus Moeridis in regione Labyrinthi ruinas diligenter perscrutatus, in utroque Herodoti[5] in rebus narrandis fidem comprobavit[6]. Quid Tanim et Daphnas, quid Amarnae collem, quid Abydi sepulcra, quid Copti τέμενος commemorem? Praetereo Palaestinam; nihil dico de gentis illius novae vestigiis, Nili in valle ab hoc viro passim repertis[7], nihil de aetatis Mycenaeae terminis ab eodem accuratius definitis. Quotiens Graeciae antiquae historiam ex Aegypti monumentis novo lumine illustravit! Quotiens aevi prioris reliquiis pedetemtim effossis et separatim dispositis, historiae antiquae seriem continuam explicavit et ipsam rerum veritatem in pulvere penitus abstrusam diei in lucem protraxit!

Duco ad vos archaeologiae Aegyptiae inter Londinienses professorem, WILLELMUM MATTHAEUM FLINDERS PETRIE.

(336) Sequitur scientiarum Academiae Gallicae socius illustris, scientiae mechanicae caelestis inter Parisienses professor insignis, Societatis Regiae Londiniensis inter socios exteros olim numeratus, Astronomorum denique a Societate Regia numismate aureo nuper donatus. Quantam laudem meritae sunt investigationes illae subtilissimae, de aestuum maritimorum natura universa, de molium liquidarum sese rotantium aequilibrio, de planetarum denique et satellitum cursu vario, ad exitum felicem ab hoc viro perductae! Studiorum mathematicorum in utraque provincia, et analytica et physica, propter scientiae suae prope infinitam varietatem inter principes numeratus, quam egregie nuper ostendit quantum provinciae illae vicinae invicem inter sese debeant! Quam pulchre studiorum suorum voluptatem cum artis musicae et artis pingendi voluptate comparavit! Quam ingenue mathematicam physicam confitetur novam quandam linguam desiderare; linguam cotidianam nimis exilem, nimis ambiguam esse, quam ut aliquid tam delicatum, tam subtile, tam varium, possit exprimere[8]! Et nos idem hodie libenter confitemur: viro tali pro meritis eius tam variis laudando lingua nostra vix sufficit. 'Conamur tenues grandia'[9].

Duco ad vos gentis vicinae, nobiscum scientiarum vinculis multis consociatae, civem illustrem, HENRICUM POINCARÉ.

(337) Progreditur proximus Universitatis Aberdonensis, Oxoniensis, Goettingensis, alumnus, inter Oxonienses quidem duorum deinceps Collegiorum[10] honoris causa socius et

[1] Horace, *Carm.* iii 30, 1. [2] *The Politics of Aristotle*, in 4 vols., 1887—1902. [3] *Inductive Metrology*. [4] *Pyramids and Temples of Gizeh*. [5] ii 178 and 148, respectively. [6] *Naukratis*, Part i, 1886; and (on the Labyrinth) *Hawara* etc., 1889, pp. 4—8. [7] The 'New Race' (1896), since recognised as Libyans. [8] Zürich Address in the *Acta Mathematica* of 1897, pp. 331—341. [9] Horace, *Carm.* i 6, 9. [10] Exeter and Lincoln.

archaeologiae Graecae paulisper praeceptor, inter Aberdonenses autem iam quattuordecim per annos litterarum humaniorum professor. Atqui, nisi fallor, numquam magis sese sensit esse domi, quam cum Asiae occidentalis in penetralibus prope inaccessis est peregrinatus. Quantum lumen itinera illa et geographiae et historiae et litteris sacris attulerint, testantur libri de Asiae geographia historica et de ecclesia in imperio Romano, ubi etiam de Plinii et Traiani epistolis, de Pauli et Theclae actis, de Glycerio denique diacono, doctissime disputatur. Idem testantur libri de Phrygiae et oppidis et episcoporum provinciis, de Sancto Paulo cive Romano et de eiusdem itineribus, de epistola eius ad Galatas conscripta, de Christi denique ipsius anno et loco natali. Vir de sacra praesertim archaeologia tam praeclare meritus, diu et in Britannia et trans aequor Atlanticum antiquitatis studiosos libris suis erudiat, consiliis adiuvet, exemplo excitet.

Duco ad vos Professorem Aberdonensem, WILLELMUM MITCHELL RAMSAY.

(338) Ex Atlantide exorsus, in Atlantide laudis nostrae cursus hodie desinit. Helladis ab insulis etiam ad Hesperiam novam, ultra fortunatorum insulas fabulosas positam[1], Helladis amor trans maria migravit. Etiam trans aequor Atlanticum ad Cantabrigiam novam transvolavit litterarum Graecarum studium quod Cantabrigia nostra olim ab Oriente accepit. Adest alter ex eis qui in Collegio Harvardiano litteras Graecas praeclare profitentur; adest scholae archaeologicae Americanae Athenis constitutae unus e conditoribus praecipuis, qui etiam ipsis Athenis archaeologiam professus est, qui (ne plura commemorem) de scaena Aristophanis, de Atheniensium opisthodomo, de muro denique Pelargico eruditissime disputavit. Antiquitatis studiosis pergratum, quod ne ultimum quidem argumentum illud intactum reliquit, oraculo Delphico deterritus,—**τὸ Πελαργικὸν ἀργὸν ἄμεινον**[2].

Seriem insignium virorum claudit hodie et linguae et archaeologicae Graecae Professor, IOANNES WILLIAMS WHITE.

---

## 11 *October* 1900

(339) TRANS aequor Atlanticum ad nos nuper advectus est vir scientiarum in provincia insignis, qui etiam de astronomia recentiore librum pulcherrimum conscripsit[3]. In urbe quod reipublicae maximae transmarinae caput est, viri huiusce curae multa mandata sunt: primum museum maximum rerum naturae spoliis quam plurimis ornatum; deinde institutum celeberrimum scientiae et augendae et divulgandae destinatum; denique arx et specula quaedam stellarum lumini in partes suas distribuendo dedicata[4]. Luminis in spectro, ut aiunt, infra radios rubros radii alii qui oculorum aciem prorsus effugiunt, viri huiusce ingenio, instrumenti novi auxilio quod *βολόμετρον* nominavit[5], paulatim proditi et patefacti sunt. Nemo mirabitur virum stellarum observandarum amore tanto affectum, etiam e terra volandi desiderio ingenti esse commotum,—adeo ut, quasi alis novis adhibitis, plus quam trium milium pedum per spatium, etiam avium volatum aemulari

[1] 'Further west Than your sires' Islands of the Blest' (Byron's *Isles of Greece*, st. 2). [2] Thucydides, ii 17, 1. [3] *The New Astronomy*. [4] The National Museum, the Smithsonian Institution, and the Astrophysical Observatory, in Washington. [5] Due to Prof. Gildersleeve; cp. ***Hellas and Hesperia***, 63.

potuerit[1]. Fortasse aliquando, Icari sortem non veritus, etiam Horati praesagia illa sibi ipsi vindicabit:—

'non usitata nec tenui ferar
penna biformis per liquidum aethera[2]'.

Fortasse rerum terrestrium impatiens, rerum caelestium avidus, ausus erit e terris 'volare sideris in numerum, atque alto succedere caelo'[3].

Duco ad vos SAMUELEM PIERPONT LANGLEY.

## 22 *Nov.* 1900

(340) SANCTAE Caeciliae in die sollemni nihil auspicatius esse arbitramur quam artis musicae Britannicae duo saltem lumina vestrum omnium nomine laudare. Virginem illam canentem ut audirent, ipsos angelos de caelo descendisse accepimus; virginem illam comitemque eius ut coronaret, nuntius quidam caelestis rosarum immortalium coronas duas detulisse dicitur[4]. Adest Sanctae Caeciliae e cultoribus unus, qui non modo Endymionis in somnio virginem Dianam de luna descendentem, sed etiam virginem aliam pulcherrimam, magico quodam in somno per annos centum inter rosas dormientem, cantu eximio descripsit; qui inter numina silvestria, inter ruris divini idyllia, inter lilia rosasque, in ipsa florum eloquentia tacita, in intimis denique animi affectibus exprimendis, operum suorum argumenta invenit[5]. Olim coloniarum nostrarum inter insulas occidentales natus, et ab ipsa infantia Musis dedicatus, non modo Britanniae in urbibus magnis artis suae moderator admirabilis exstitit, sed etiam ad coloniam nostram Australem sidere sub fausto[6] quondam navigavit. Viri huiusce ingenio ducti, et Sanctae Ursulae, et Regis Haroldi, et Paulinae et Claudii, et Signae et Gemmae, fortunas varias persequimur[7]; Cambriae et Scandinaviae solitudines ingredimur, perque noctem Borealem, modo trans lacus tranquillos remigantium cornua canora, modo trans nives tacitas equitantium tintinnabula, modo inter silvas immensas Boreae flatus motu tremulo suspirantes, exaudimus[8]. Omnia vero poëtarum carmina illa, quae modis musicis feliciter consociavit, non minus difficile est hodie percensere, quam folia omnia numerare quae Dodonae in silvis flatu quodam divino commota susurrabant[9]. Tot carminum exquisitorum e numero prope infinito, speramus plurima fore immortalia.

Duco ad vos FREDERICUM HYMEN COWEN[10].

(341) Musarum in silva hodie ramus 'non deficit alter aureus', non 'Iunoni infernae'[11] sed Sanctae Caeciliae virgini caelesti consecratus. Rami illius frondes (ut viri huiusce operum peritis notum est) non Equitis tantum Nigri umbra transvolat, sed etiam Lux Christi lumine divino illustrat. Hunc ducentem prosecuti, modo Bavariae saltus pererramus, modo Regis Olafii, Regis Caractaci fortia facta cognoscimus, modo maris imagines varias contemplamur, modo Reginae nostrae Victoriae ferias saeculares recordati, Sancti

[1] *Nature*, 28 May 1896, p. 88. [2] *Carm.* ii 20, 1. [3] Virgil, *Georg.* iv 227. [4] Mrs Jameson's *Sacred and Legendary Art*, p. 584 f. [5] 'The Dream of Endymion', 'The Sleeping Beauty', 'Fairyland', 'Ruth', 'The Language of Flowers', and the 'Ode to the Passions'. [6] 'The Stars were with the Voyagers'. [7] 'Saint Ursula', 'Harold', 'Pauline', and 'Signa'. [8] The Welsh and Scandinavian Symphonies. [9] Oracular signs were derived at Dodona from the rustling of the leaves of the sacred oak-tree. [10] See *Musical Times*, Nov. 1898, pp. 713–8. [11] Virgil, *Aen.* vi 138, 143 f.

Georgii vexillum denuo veneramur, et imperii nostri milites ad numeros Martios incedentes denuo admiramur[1]. Nuper modorum musicorum arte quali Gerontii animam temporis in puncto minutissimo caeli per spatium infinitum leniter labentem descripsit! arte quali choros caelestes 'laudem Deo in excelsis, laudem Deo in profundis' cantantes induxit[2]! Quotiens orchestrae totius e concentu quam admirabilem sonorum varietatem elicuit[3]! Operis totius in argumentis musicis et in ipso exordio indicandis et opere in reliquo deinceps iterandis[4], Mendelssohnii potissimum vestigia secutus, magistri tamen nullius in verba iuravit. Musarum potius ipsarum discipulus, si quando Malvernii sui e collibus, prope ipsa Musarum Britannicarum incunabula[5], prope castra Britannica Caractaci fortasse conscia, solis orientis in lumine tot templorum turres[6] prospicit, vitaeque suae primordia respicit, vatis antiqui verbis usus non sine superbia quadam modesta potest confiteri:—

*αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας*
*παντοίας ἐνέφυσεν*[7].

Duco ad vos EDWARDUM WILLELMUM ELGAR[8].

## 9 *May* 1901

(342) MILITIS Romani, Britanniae totius martyris primi, memoriam Sancti Albani sedes episcopalis conservat. Sedis autem illius episcopo, alumno nostro, quem abhinc annos undecim laudavimus[9], adiutor nuper datus est alumnus alter, quem hodie salutamus. Sanctae Mariae Magdalenae in Collegio litteris humanioribus quondam excultus et domus Carthusianae praeceptoribus deinceps adscriptus, in rure propinquo, cuius ipsum nomen crocos redolet, operum suorum sacrorum recordationem suavissimam reliquit[10]. Deinde per annos complures urbis maximae Londinii ultra fines solem orientem spectantes lucis divinae minister indefessus exstitit[11]. Olim Suetonius Paulinus et Londinium defensoribus nudavit deseruitque, et municipium Romanum Sancti Albani nomine postea nuncupatum a Britannis dirutum vidit[12]. Alumnus noster, Suetonio felicior, Sancti Albani ecclesiam auspiciis optimis denuo conditam conspexit. Idem, Suetonio fortior, urbis Londinii fines tutelae suae sacrae traditos fortiter defendet, et castra fidei suae credita numquam deseret.

Duco ad vos virum admodum reverendum, THOMAM STEVENS, Sancti Albani episcopi episcopum adiutorem[13].

(343) Milites nostros, de Academia, de Cantabrigia, de patria bene meritos, ab Africa Australi salvos sospitesque nobis redditos hodie ex animo salutamus. Plus quam annus est exactus, ex quo Matris Almae filii prope triginta, qui patriae ad arma vocanti nomina sponte dederant, ad Africam profecti sunt[14]. Ibi itinera longa perpessi, viis ab hoste totiens dirutis et denuo muniendis et diu defendendis operam strenuam dederunt. Ibi Martis quoque pericula experti, victoris in agmine cum exercitus Britannici duce

[1] 'The Black Knight', and *Lux Christi*; 'The Bavarian Highlands', 'King Olaf', and 'Caractacus', 'Sea Pictures', the 'Banner of St George', and the 'Imperial March'. [2] 'Praise to the Holiest in the height, And in the depth be praise', from the *Dream of Gerontius*. [3] 'Orchestral Variations'. [4] The *Leitmotiv*. [5] The scene of William Langland's *Vision of Piers the Plowman*. [6] Of Worcester. [7] *Odyssey*, xxii 347 f. [8] See *Musical Times*, Oct. 1900, pp. 641–8. [9] No. 167 *supra*. [10] Saffron Walden. [11] St John's, Stratford. [12] Tacitus, *Ann*. xiv 33. [13] Bishop of Barking. [14] Feb. 1900.

celeberrimo ipsam Praetoriam auspiciis optimis sunt ingressi. Rei tam bene gestae praeconio neque centuria illa fraudanda est, cui alumni nostri sunt adscripti[1], neque ipse centurio, cui Academiae totius nomine gratias hodie agimus et habemus maximas. Opus arduum et longum animo et intrepido et indefesso aggressus, rem ita dexter egit, ut non modo ducis sibi praepositi[2] sed etiam militum suorum laudes sit adeptus. Videor mihi audire ex alumnis nostris alium atque alium viri optimi laudes animo grato prosequentem: 'me labore lassum, febri fessum, recreavit'; 'me salvum sospitemque domum reduxit'; 'numquam plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit ipsi, cum fortis, tum etiam felix'[3]. Virum tam fortem, tam felicem, et ob virtutem inter arma probatam, et ob fidem erga alumnos nostros spectatam, toga nostra academica vestimus tituloque nostro honorifico libenter decoramus.

Duco ad vos virum de Academia, de Cantabrigia, de patria bene meritum, Cantabrigiae civem egregium, GEORGIUM FREDERICUM WHITMORE.

## 5 *Dec.* 1901

(344) COMITATUS Lancastriensis quam late pateat, quot incolis sollertissimis abundet, oppidorum maximorum multitudine quam insigni floreat, episcopo denique quam admirabili gaudeat, nemini vestrum ignotum esse arbitramur. Nuper illo in comitatu episcopo Mancuniensi, olim alumno nostro, quem honoris causa commemoramus[4], adiutor datus est alumnus noster alter, quem honoris causa hodie salutamus. Salutamus virum et ruris remoti in solitudine et urbium magnarum in turba spectatum et probatum, qui ab episcopo illo ad comitatum Lancastriensem abhinc annos sex vocatus, et honoris causa ecclesiae cathedralis Mancuniensis inter canonicos postea adscriptus, civium ordines inter omnes plurimum pollere perhibetur. Idem et ingenii sollertia et eloquentia admirabili et animi vi quadam magnetica praesertim praeditus, omnium aures ad sese attrahit, omnium corda ad altiora avocat. Iuvat eo potissimum anno alumnum nostrum bene meritum Academiae nomine laudare, quo vir inter Mancunienses praesertim olim notissimus, quem abesse hodie vehementer dolemus, et Academiae toti, et Collegio omnium antiquissimo ab episcopo Eliensi quondam fundato, auspiciis optimis est praepositus[5]. Etiam Collegium alterum ab alio episcopo Eliensi postea fundatum merito iactamus[6]. Duco ad vos Collegii illius episcopalis quondam discipulum, virum olim remigandi peritissimum, nunc ecclesiae gubernandae destinatum, EDWYNUM HOSKYNS, episcopum Burnleiensem[7].

## 22 *May* 1902

(345) ARCHIEPISCOPO Eboracensi, alumno nostro insigni[8], adiutor nuper datus est alumnus noster alter, quem hodie non sine gaudio salutamus. Collegii Divi Ioannis ex

[1] The Volunteer Company of the Suffolk Regiment. [2] Colonel G. F. C. Mackenzie. 'No Commanding Officer could wish to have a finer body of men under his command. It has not been our fortune to see much fighting, but we have had some. We entered Pretoria with Lord Roberts, and Barberton with General French, and of long marches and hard work in repairing and holding railways and roads we have had a full share', *Report of Cambridge University Volunteers*, 1901, p. 9. [3] Partly from Cicero, *pro Murena*, 38. [4] James Moorhouse, D.D. [5] A. W. Ward, Litt.D., Master of Peterhouse, who was then Vice-Chancellor. [6] Jesus College. [7] Bishop of Southwell, 1904. [8] Wm Dalrymple Maclagan, D.D.

umbraculis abhinc annos triginta egressus, septem deinceps in locis, quos hodie recitare longum est, laboribus sacris non sine laude functus est, Spiritus illius divini munera septem, quae et in presbyteris et in episcopis ordinandis exoptantur, sine dubio expertus,

qui septiformis gratiae
dat septiforme donum,
virtutis septifariae,
septem petitionum [1].

Etenim, ut Hugonis de Sancti Victoris monasterio e commentariis aliquantulum mutuemur, 'septem petitiones in Dominica Oratione propterea ponuntur, ut septem dona mereamur Spiritus Sancti, quibus recipiamus septem virtutes, per quas, a septem vitiis liberati, ad septem perveniamus beatitudines' [2]. Faxit Deus, ut, episcopi in munere difficillimo obeundo, alumnus noster populo fidei suae credito pacis et concordiae suasor et hortator assiduus adsit, et illa saltem beatitudine non indignus existimetur:—'beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur' [3].

Duco ad vos virum admodum reverendum, IOANNEM NATHANIELEM QUIRK, archiepiscopi Eboracensis episcopum adiutorem [4].

---

## 10 *June* 1902

(346) IN honorem anni sexagesimi ex quo Regina Victoria regnare coeperat, aderat legatus insignis a republica maxima trans aequor Atlanticum ad Britanniam transmissus. Legatus idem denuo adest, ut Regis nostri consecrationi honoris causa intersit. Nihil dico de legatione eius inter Francogallos bene gesta; nihil de illius commentariis ab eodem editis, qui orationem idcirco nobis donatam existimavit, ut animi nostri sensus celaremus [5]. Praetereo annos triginta in actis diurnis tribuni sub nomine egregie edendis exactos [6]. Ne humanitatem quidem eius singularem commemoro, qua pecuniis totiens collatis tot pauperum pueros urbium magnarum e turba ruris divini in aëra puriorem emittendos curavit [7]. Illud unum dico: legati tam insignis in persona acceptissima reipublicae illius humanitatem, benevolentiam, amicitiam, hodie ante oculos nostros praesentes contemplamur, et, non modo ipsius sed etiam populi sui magni in honorem, legatum ipsum libentissime salutamus.

Duco ad vos virum honorabilem, doctoris titulo triplici trans oceanum ornatum, reipublicae maximae transmarinae legatum, WHITELAW REID [8].

(347) Regis nostri in honorem, reges quidam insignes ex India publice vocati, regis nostri consecrandi spectaculo sollenni honoris causa sunt interfuturi. India e media ad nos advectum hodie libenter salutamus virum regno suo, Caledonia nostra non minus late patenti, fortiter et sapienter gubernando imprimis deditum, qui, etiam in rebus

[1] 'Tu septiformis' etc., 'dans' etc. quoted in Flacius Illyricus, *Varia Poëmata*, p. 66, ed. 1557, 'Veni, Creator Spiritus, Spiritus recreator'. [2] Trench's *Sacred Latin Poetry* (ed. 1864), p. 176 n. [3] *S. Matt. Ev.* v 9. [4] Suffragan Bishop of Sheffield. [5] *Memoirs of Talleyrand*, 1891. [6] The *New York Tribune*. [7] The *Tribune* Fresh Air Fund. [8] Special Ambassador to Great Britain for the Jubilee of Queen Victoria (1897), and for the Coronation of Edward VII (1902); subsequently Ambassador, 1905 f.

militaribus acerrimus, nuper copiarum nostrarum in extrema Orientis ora contra Seras militantium inter praefectos numeratus[1], suo sumptu navem ornavit, quae milites nostros seu vulnere seu morbo fessos hospitio exciperet. A rege tam humano, tam forti, in imperium nostrum tam fideli, arx superba Gwalioris iure optimo occupatur.

Duco ad vos regem, ab ipso rege nostro honoratum, stellae Indicae equitem insignem, Maharaja Dhiraj MADHO RAO SINDHIA, regem de Gwalior.

(348) Indiae a regione occidentali adest rex imperio Britannico coniunctissimus, qui studiorum nostrorum disciplina adhuc iuvenis inter Indos imbutus, regno florentissimo iam per annos octo suo iure praefuit. Ibi populi sui ad fructum, liberalitate vere regia, non modo vectigalium plurimorum onera gravissima sustulit, sed etiam pestilentiae famisque mala multa mitigavit. Idem ad urbem ipsam, quod regni totius caput est, viam ferream muniendam curavit, et in urbe regia Collegium haud ita pridem conditum suis impensis omni docendi apparatu instruxit. Regem de populi sui iuventute erudienda tam praeclare meritum laudis Academicae corona libenter coronamus.

Duco ad vos stellae Indicae equitem insignem, SHAHU CHHATRAPATI MAHARAJ, regem de Kolhapur.

(349) Quam fidelis in patriam et olim et nuper exstitit provincia illa maxima Canadensis, cui alumnus noster insignis quondam per quinquennium praepositus, regionem illam immensam cum coniuge sua acceptissima, Reginae Victoriae filia, feliciter peragravit, peragratam coloribus vividis descripsit[2]! Idem matrem poëtarum esse Caledoniam suo exemplo denuo comprobavit; neque eundem sermonis pedestris Musas severiores neglexisse testantur libri et Palmerstonii et reginae Victoriae de vitis, et imperii Britannici de partibus omnibus foedere in uno consociandis ab eodem conscripti[3]. Nemo mirabitur virum de imperio Britannico tam praeclare meritum et Regis ipsius concilio esse additum et castelli regii scholae suae celeberrimae vicini custodem esse nominatum. Nemo mirabitur Universitatem nostram alumnum suum insignem honore eodem hodie dignari quo patrem eius, virum illustrem, abhinc annos quadraginta, in hoc ipso loco dignata est[4].

Praesento vobis virum admodum nobilem, IOANNEM DOUGLAS SUTHERLAND CAMPBELL, Ducem de Argyll.

(350) Solis orientis in regione positae imperii Japonici insulae cum insulis nostris ad occidentem solem spectantibus vinculis indies artioribus iam dudum consociatae, foedere novo, in perpetuum (ut speramus) duraturo, nuper sunt coniunctae[5]. Consentaneum nimirum est solis orientis tellurem illam cum imperio nostro per tot orbis terrarum partes late diffuso consociari, quod solis occasum nescire constat. Adest vir cuius auxilio foedus illud nuper feliciter factum est; cuius pater inter primos insulas Japonicas gentibus exteris aperiendas esse sensit; qui in urbe, quod imperii nostri caput est, olim educatus, postea totius Europae mores et instituta exploravit; qui peregre quidem et Serum et Russorum

[1] Orderly Officer to General Gaselee in North China, August, 1900. [2] *Memories of Canada*, and *Canadian Pictures*. [3] *Tales and Poems*; *Life of Lord Palmerston*, and *of Queen Victoria*; *Imperial Federation*. [4] At the 'Installation' of William Cavendish, seventh Duke of Devonshire, 9 June 1862. [5] The Anglo-Japanese Alliance of 30 Jan. 1902.

umbraculis abhinc annos triginta egressus, septem deinceps in locis, quos hodie recitare longum est, laboribus sacris non sine laude functus est, Spiritus illius divini munera septem, quae et in presbyteris et in episcopis ordinandis exoptantur, sine dubio expertus,

qui septiformis gratiae
dat septiforme donum,
virtutis septifariae,
septem petitionum[1].

Etenim, ut Hugonis de Sancti Victoris monasterio e commentariis aliquantulum mutuemur, 'septem petitiones in Dominica Oratione propterea ponuntur, ut septem dona mereamur Spiritus Sancti, quibus recipiamus septem virtutes, per quas, a septem vitiis liberati, ad septem perveniamus beatitudines'[2]. Faxit Deus, ut, episcopi in munere difficillimo obeundo, alumnus noster populo fidei suae credito pacis et concordiae suasor et hortator assiduus adsit, et illa saltem beatitudine non indignus existimetur:—'beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur'[3].

Duco ad vos virum admodum reverendum, IOANNEM NATHANIELEM QUIRK, archiepiscopi Eboracensis episcopum adiutorem[4].

---

## 10 *June* 1902

(346) IN honorem anni sexagesimi ex quo Regina Victoria regnare coeperat, aderat legatus insignis a republica maxima trans aequor Atlanticum ad Britanniam transmissus. Legatus idem denuo adest, ut Regis nostri consecrationi honoris causa intersit. Nihil dico de legatione eius inter Francogallos bene gesta; nihil de illius commentariis ab eodem editis, qui orationem idcirco nobis donatam existimavit, ut animi nostri sensus celaremus[5]. Praetereo annos triginta in actis diurnis tribuni sub nomine egregie edendis exactos[6]. Ne humanitatem quidem eius singularem commemoro, qua pecuniis totiens collatis tot pauperum pueros urbium magnarum e turba ruris divini in aëra puriorem emittendos curavit[7]. Illud unum dico: legati tam insignis in persona acceptissima reipublicae illius humanitatem, benevolentiam, amicitiam, hodie ante oculos nostros praesentes contemplamur, et, non modo ipsius sed etiam populi sui magni in honorem, legatum ipsum libentissime salutamus.

Duco ad vos virum honorabilem, doctoris titulo triplici trans oceanum ornatum, reipublicae maximae transmarinae legatum, WHITELAW REID[8].

(347) Regis nostri in honorem, reges quidam insignes ex India publice vocati, regis nostri consecrandi spectaculo sollenni honoris causa sunt interfuturi. India e media ad nos advectum hodie libenter salutamus virum regno suo, Caledonia nostra non minus late patenti, fortiter et sapienter gubernando imprimis deditum, qui, etiam in rebus

[1] 'Tu septiformis' etc., 'dans' etc. quoted in Flacius Illyricus, *Varia Poëmata*, p. 66, ed. 1557, 'Veni, Creator Spiritus, Spiritus recreator'. [2] Trench's *Sacred Latin Poetry* (ed. 1864), p. 176 n. [3] *S. Matt. Ev.* v 9. [4] Suffragan Bishop of Sheffield. [5] *Memoirs of Talleyrand*, 1891. [6] The *New York Tribune*. [7] The *Tribune* Fresh Air Fund. [8] Special Ambassador to Great Britain for the Jubilee of Queen Victoria (1897), and for the Coronation of Edward VII (1902); subsequently Ambassador, 1905 f.

militaribus acerrimus, nuper copiarum nostrarum in extrema Orientis ora contra Seras militantium inter praefectos numeratus[1], suo sumptu navem ornavit, quae milites nostros seu vulnere seu morbo fessos hospitio exciperet. A rege tam humano, tam forti, in imperium nostrum tam fideli, arx superba Gwalioris iure optimo occupatur.

Duco ad vos regem, ab ipso rege nostro honoratum, stellae Indicae equitem insignem, Maharaja Dhiraj MADHO RAO SINDHIA, regem de Gwalior.

(348) Indiae a regione occidentali adest rex imperio Britannico coniunctissimus, qui studiorum nostrorum disciplina adhuc iuvenis inter Indos imbutus, regno florentissimo iam per annos octo suo iure praefuit. Ibi populi sui ad fructum, liberalitate vere regia, non modo vectigalium plurimorum onera gravissima sustulit, sed etiam pestilentiae famisque mala multa mitigavit. Idem ad urbem ipsam, quod regni totius caput est, viam ferream muniendam curavit, et in urbe regia Collegium haud ita pridem conditum suis impensis omni docendi apparatu instruxit. Regem de populi sui iuventute erudienda tam praeclare meritum laudis Academicae corona libenter coronamus.

Duco ad vos stellae Indicae equitem insignem, SHAHU CHHATRAPATI MAHARAJ, regem de Kolhapur.

(349) Quam fidelis in patriam et olim et nuper exstitit provincia illa maxima Canadensis, cui alumnus noster insignis quondam per quinquennium praepositus, regionem illam immensam cum coniuge sua acceptissima, Reginae Victoriae filia, feliciter peragravit, peragratam coloribus vividis descripsit[2]! Idem matrem poëtarum esse Caledoniam suo exemplo denuo comprobavit; neque eundem sermonis pedestris Musas severiores neglexisse testantur libri et Palmerstonii et reginae Victoriae de vitis, et imperii Britannici de partibus omnibus foedere in uno consociandis ab eodem conscripti[3]. Nemo mirabitur virum de imperio Britannico tam praeclare meritum et Regis ipsius concilio esse additum et castelli regii scholae suae celeberrimae vicini custodem esse nominatum. Nemo mirabitur Universitatem nostram alumnum suum insignem honore eodem hodie dignari quo patrem eius, virum illustrem, abhinc annos quadraginta, in hoc ipso loco dignata est[4].

Praesento vobis virum admodum nobilem, IOANNEM DOUGLAS SUTHERLAND CAMPBELL, Ducem de Argyll.

(350) Solis orientis in regione positae imperii Japonici insulae cum insulis nostris ad occidentem solem spectantibus vinculis indies artioribus iam dudum consociatae, foedere novo, in perpetuum (ut speramus) duraturo, nuper sunt coniunctae[5]. Consentaneum nimirum est solis orientis tellurem illam cum imperio nostro per tot orbis terrarum partes late diffuso consociari, quod solis occasum nescire constat. Adest vir cuius auxilio foedus illud nuper feliciter factum est; cuius pater inter primos insulas Japonicas gentibus exteris aperiendas esse sensit; qui in urbe, quod imperii nostri caput est, olim educatus, postea totius Europae mores et instituta exploravit; qui peregre quidem et Serum et Russorum

[1] Orderly Officer to General Gaselee in North China, August, 1900. [2] *Memories of Canada*, and *Canadian Pictures*. [3] *Tales and Poems*; *Life of Lord Palmerston*, and *of Queen Victoria*; *Imperial Federation*. [4] At the 'Installation' of William Cavendish, seventh Duke of Devonshire, 9 June 1862. [5] The Anglo-Japanese Alliance of 30 Jan. 1902.

proferendis nuper praepositum; Regiae denique Societatis inter lumina iam dudum numeratum. Qui insulae Britannicae explorationem magneticam non semel tantum ad finem felicem perduxit, nunc Universitati maximae est praepositus, in qua, animi vi quadam magnetica praeditus, collegarum suorum omnium corda ad se attrahit, et Universitatis totius ad communem fructum Londiniensium liberalitatem allicit.

Duco ad vos Universitatis Londiniensis praesidem insignem, ARTHURUM WILLELMUM RÜCKER.

(357) Erasmi memoria Cantabrigiensibus tam cara est, ut hunc virum nobis eo libentius propterea adsciscamus, quod in libro eximio novum studiorum ordinem a Coleto, a Moro, ab Erasmo denique inter Britannos olim instauratum feliciter enarravit, quodque etiam eodem de saeculo libellum aureolum conscripsit[1]. Viri eiusdem e studiis oeconomicis, a rure sibi propinquo exorsis, iam dudum didicimus in Britannia etiam ante Romanorum dominationem agri publici duo genera exstitisse, in orientali quidem regione vicum unumquemque, in occidentali autem tribum totam agrum habuisse communem, genus primum e servitute, alterum e libertate originem traxisse, sed hodierno rerum ordini neutrum esse consentaneum[2]. Hunc magistrum secuti, Britanniae historiam oeconomicam minus simplicem fortasse, sed eandem magis amplam quam antea esse, neque ad sese tantum pertinere cernimus, sed etiam generis humani cum historia universa consociari. Licet cum eodem sperare hodie Britanniam nostram, institutis liberis, institutis popularibus fretam, imperii moli indies maiori sustinendae haudquaquam fore imparem, neque fessum illum poëtae Titana esse imitaturam, qui capite obstipo destinatam ad metam labat labore lassus, humeris Atlanteis

pondus vix tolerabile,
fati orbem nimium, ferens[3].

Duco ad vos virum in studiis oeconomicis insignem, FREDERICUM SEEBOHM.

(358) Collegio Yaleano, ultra oceanum Atlanticum posito, ob annos ducentos feliciter exactos haud ita pridem libenter gratulati[4], non minus libenter hodie virum eximium salutamus qui Collegio in eodem artem musicam praeclare profitetur. Viri huiusce autem fama, non patriae tantum finibus inclusa, etiam trans oceanum ad nos volavit. Inter opera eius egregia, quae annorum minus quam viginti in spatio exiguo plus quam quinquaginta ad numerum edidit, artis musicae peritis nota sunt imprimis Sancti Christophori acta modis musicis ab eo accommodata[5]; etiam peregre notus est Cantus eius Peregrinus[6]; neque minus nota 'Hora Novissima'[7], et carmen illud, cuius in ipso limine 'astant angelorum chori'[8]. Nunc annorum septem post labores professoris in munere toleratos, anni unius otio bene parto fruitur; sed ne in otio quidem arti suae eximiae colendae defuit. Orpheus ipse, si vera canit Vergilius, etiam camporum Elysiorum inter otia divina

'obloquitur numeris septem discrimina vocum,
iamque eadem digitis, iam pectine pulsat eburno'[9].

[1] *The Oxford Reformers, Colet, Erasmus and More*; and *The Era of the Protestant Revolution.*
[2] *The English Village Community.* [3] 'The weary Titan, ... | Staggering on to her goal; | Bearing on shoulders immense, | Atlanteän, the load, | Wellnigh not to be borne, | Of the too vast orb of her fate'. Matthew Arnold, *Heine's Grave*, quoted in Preface to *The Early Village Community*, p. viii. [4] 13 June 1901. [5] *The Legend of St Christopher.* [6] *A Wanderer's Psalm.* [7] Words by Bernard de Morlaix. [8] Words by Thomas à Kempis. [9] *Aen.* vi 646.

Laurean nostram ultimam libenter hodie offerimus artis musicae professori Yaleano, HORATIO WILLELMO PARKER.

## 12 *June* 1902

(359) TEMPORIS nimium brevis intra spatium agri culturae professorem nostrum primum et salvere iussimus et valere diximus[1]. Ille igitur patriae toti in posterum donabit, quod Cantabrigiae paulisper concesserat; nos interim successorem eius libenter salutamus, virum quondam in Caledonia et in agris colendis et in ingenio suo excolendo feliciter exercitatum, postea non modo inter Indos, sed etiam, primum in occidentali, deinde in septentrionali Britanniae regione, agri culturae professorem merito constitutum[2]. Studiorum Academicorum in provincia tam nova occupanda, speramus professorem nostrum novum iuventutis nostrae ingeniis excolendis multo plus quam biennium esse impensurum, et, domo stabili inter nosmet ipsos collocata, non Scythas illos campestres esse aemulaturum,

'quorum plaustra vagas rite trahunt domos, . .
nec cultura placet longior annua'[3].

Duco ad vos agri culturae professorem nostrum, in Universitate Dunelmensi nuper scientiarum magistrum nominatum, THOMAM HUDSON MIDDLETON[4].

## 23 *Oct.* 1902

(360) UNUM ex alumnis nostris, episcopum Melburnensem nuper designatum, non sine gaudio hodie et salvere et valere iubemus. Scholae Sedbergensis ex umbraculis egressus, Divi Ioannis in Collegio disciplina mathematica excultus, in comitatu Eboracensi plus quam quinque et viginti per annos in laboribus sacris spectatus[5], munera sibi credita omnia, summa cum fide, summa cum dignitate, explevit. In provinciam autem novam trans oceanum propediem profecturus, habebit ante oculos Collegii sui alumni insignis, episcopi olim Melburnensis, nunc Mancuniensis[6], exemplar. Viri talis, intervallo quodam interposito, successor constitutus, et provinciae tantae regendae destinatus, praeceptorum academicorum ambagibus longis hodie non indiget. Etenim, ut Senecae verbis utar, 'longum iter est per praecepta, breve et efficax per exempla'[7].

Duco ad vos HENRICUM LOWTHER CLARKE, episcopum Melburnensem designatum.

## 15 *Jan.* 1903

(361) NUPER in hoc ipso loco imperii Japonici legatum illustrem, pacis nuntium insignem, honoris causa titulo nostro libenter decoravimus[8]. Hodie ibidem pacis nuntium alterum, imperii illius insulae septentrionali episcopum ante hos sex annos donatum, et

[1] William Somerville, 1899—1901; no. 322 *supra*. [2] Baroda, Aberystwyth, and Durham. [3] Horace, *Carm.* iii 24, 10. [4] Professor of Agriculture, 1902—1907. [5] York, Dewsbury, Huddersfield. [6] James Moorhouse, D.D., Bishop of Melbourne, 1876–86; Bishop of Manchester, 1886—1903. [7] *Ep.* 6, 5. [8] No. 350 *supra*.

post labores sacros peregre feliciter exactos paulisper nobis redditum, non minus libenter salutamus. Olim in agro nobis finitimo Sancti Edmundi inter umbracula educatus[1], postea inter nosmet ipsos in Collegio illo insigni scholaris est electus, quod, praeter alia laudis nomina, etiam episcoporum Japonicorum seminarium non immerito potest appellari[2]. Ibi litteris humanioribus excultus, theologiae in studiis probatus, Hebraeorum in lingua eruditus, in provincia sua longinqua ex oraculis Divinis antiquissimis plurima insularum illarum in lingua est interpretatus. Ergo, ex insulis nostris, solis ad occasum spectantibus, solis orientis in terram etiam noster nuntius verbi Divini lumen trans maria transmisit, Academiae huiusce alumnus non indignus, quae tot orbis terrarum partibus *hinc lucem* tradidisse gloriatur[3].

Duco ad vos Christi e Collegio insularum Japonicarum episcopum alterum, virum admodum reverendum, PHILIPPUM KEMBALL FYSON.

## 29 *Jan.* 1903

(362) INTER Indiam et Chersonesum Auream iacet Burmannorum provincia magna, etiam ipsa Britannia prope tribus partibus latius porrecta. Provinciae autem illius, finibus olim artioribus inclusae, episcopum primum abhinc annos quinque et viginti in hoc ipso loco oratori vestro excipere contigit[4]. Idem hodie sedis eiusdem episcopum tertium honoris causa libenter salutat, virum primum in Collegio Pembrochiano litterarum humaniorum et divinarum studiis excultum; deinde Prophetarum in schola illa nostra praeceptorem constitutum, quae nunc maxime Academiae liberalitatem exposcit[5]; denique in Collegio Caiano episcopi Wellingtonensis[6] in vicem decani munere difficili iam per annos undecim summa cum laude functum. In Collegio vicino licet per Virtutis et Sapientiae aditus severiores ad Honoris portam pulcherrimam progredi. Eo libentius hodie Collegii illius socium et decanum, virum tanta virtute, tanta sapientia praeditum, in hoc templo Honoris honore novo decoramus. Utinam alumno nostro, imperii Britannici de officiis sacris nuper contionato, et ipsi solis orientis in regionem splendidam Christi ecclesiae aedificandae causa propediem profecturo, liceat in posterum plurimos per annos superstiti plurimos 'tamquam lapides vivos' in templo illo Divino inaedificare[7].

Duco ad vos virum reverendum ARTHURUM MESAC KNIGHT, episcopum Rangoonensem designatum[8].

(363) Historiae recentioris professor nuper nobis donatus, qua est morum modestia, noluit hodie a nobis palam laudari. Non nostrae certe laudis indiget vir ingenio tam vario, tam multiplici, tam pariter in plurima versatili praeditus, qui, inter Dublinenses

[1] Bury School. [2] Christ's College, cp. no. 307 *supra*. [3] *hinc lucem et pocula sacra*, the motto of the University. [4] No. 8 *supra*. [5] Clergy Training School. [6] Frederic Wallis, D.D., no. 237 *supra*. [7] 1 *Pet.* ii 5. Towards the close of the University Sermon on the previous Sunday, the Bishop designate had quoted 'some lines written in the far east', ending with the words,

'The Empire's built within our hearts,
We fashion *there* its shape and parts, ...
Then happy I,
If, in its splendid eastern wing,
I set a stone for God and King
Before I die'.

HENRY WOOLLEY.

[8] Appointed Warden of St Augustine's College, Canterbury, 1909.

suos et historiae hodiernae et litterarum Graecarum professor constitutus, Pindari quidem carmina velut alter poëta interpretatus est[1], historiam vero Graecorum, Romanorum, Byzantinorum, Ottomannorum, animo veritatis tam studioso narravit[2], ut historia, 'testis temporum', etiam tamquam 'lux veritatis' luculenter appareat[3]. Quid commemorem et imperii Romani labentis et cadentis, et Graeciae Italiaeque civitatum foederatarum historias, ab aliis egregie conscriptas ab eodem accuratissime editas?[4] E scriptoribus illis alter certe, qui abhinc annos triginta in hoc ipso Senaculo nosmet ipsos docuit historiam totam revera esse unam[5], abhinc annos duodecim in historia Siciliae incohanda feliciter auguratus est, virum doctum quendam, vixdum e iuventute egressum, esse in posterum de scientia illa una et perpetua bene meriturum[6]. Is autem cuius vitae spatia ulteriora historiae professor Oxoniensis tanta cum spe et exspectatione prospexit, ipse professoris nostri eruditissimi, viri desideratissimi[7], in vicem electus, praeceptoris munus inter nos nuperrime auspicatus praeclare ostendit, historiam non iam litterarum elegantiorum esse provinciam, ne 'vitae' quidem esse 'magistram'[8], sed scientiam quandam severam et accuratam, quam nosmet ipsi, quasi in limine saeculorum innumerabilium collocati, 'sub specie perennitatis'[9] debeamus contemplari. Qui 'sub specie perennitatis' historiae scientiam tam amplam nobis nuper patefecit, idem utinam plurimos per annos inter nosmet ipsos 'sub specie' iuventutis perennis supersit.

Duco ad vos Collegii Regalis socium, virum nobis omnibus acceptissimum, Pro fessorem Bury.

## 7 *March* 1903

(364) Emmanuelis Collegium, Reginae Elissae in saeculo fundatum, haud ita pridem, Reginae Victoriae in saeculo, provinciae Petroburgensi episcopum donavit[10]. Nuper autem Collegium idem episcopi illius successori[11] dedit adiutorem, quem Academiae nomine hodie iubemus salvere. Olim litteris humanioribus inter nosmet ipsos excultus, deinde abhinc annos quadraginta ab episcopo Roffensi in ordines sacros admissus, denique ab episcopo Petroburgensi, postea archiepiscopo Eboracensi[12], primum sanctae Margaretae ecclesiae Leicestrensi est praepositus, deinde ecclesiae cathedralis Petroburgensis canonicis merito adscriptus. Idem nuper episcopus Leicestrensis consecratus, honoris titulum novum ex ipso loco adeptus est, ubi, Angliae totius in medio, Cordeliae pater sepultus esse dicitur[13], ubi in rure certe vicino Wolseius ille magnus mortuus est[14], ubi in nemore denique propinquo orator quidam Cantabrigiensis 'divinam virginem divinum divini Platonis Phaedonem Graece sedulo perlegentem' invenit[15]. Dum alumni nostri, episcopatus munere difficili nuper ornati, vitae spatia ulteriora non sine votis optimis prospicimus, nihil hodie auspicatius esse arbitramur, quam dialogi illius divini in

[1] *Nemean and Isthmian Odes*, 1890–2. [2] *History of Greece* (1900); *Roman Empire from Augustus to Marcus Aurelius* (1893), *from Arcadius to Irene* (1889). [3] Cicero, *De Oratore*, ii 36. [4] Gibbon's *Decline and Fall*, ed. 1896—1900; Freeman's *Federal Government in Greece and Italy*, ed. 1893. [5] *The Unity of History*. [6] *History of Sicily*, vol. i (1891), p. xvii. [7] Lord Acton. [8] Cicero, *l.c.* [9] A phrase in Professor Bury's Inaugural Lecture on *The Science of History*, suggested by Spinoza's *sub specie aeternitatis*. For the latter cp. Cicero's transl. of Plato's *Timaeus*, 6, '(mundi artifex) *speciem aeternitatis* imitari maluit'. [10] Mandell Creighton, no. 170 *supra*. [11] The Hon. Edward Carr Glyn, D.D., Oxford. [12] Wm Magee. [13] Geoffrey of Monmouth states that Llyr (King Lear) was buried at Caer Lyr, or Leicester. [14] At Leicester Abbey. [15] Roger Ascham, *Epp.* p. 237, ed. 1703, on Lady Jane Grey in Bradgate Park, near Leicester.

verbis illis praeclaris et spei optimae plenis desinere:—καλὸν γὰρ τὸ ἆθλον, καὶ ἡ ἐλπὶς μεγάλη[1].

Duco ad vos virum admodum reverendum, LUDOVICUM CLAYTON, episcopum Leicestrensem consecratum.

## 14 *May* 1903

(365) MAGNUM profecto est provinciae maximae penitus explorandae et scientiarum terminis latius proferendis vitam suam totam dedicasse. Salutamus virum, qui per annos plus quam quadraginta provinciae maximae Canadensis flumina, lacus, montes, campos denique latissime patentes exploravit; ibi locis plurimis nomina primus imposuit, et, ipse mortalium modestissimus, flumini a se primum indagato suum nomen ab aliis inditum audivit[2]. Atqui nomen suum non in aqua scriptum, sed provinciae tantae in saxis potius insculptum reliquit; regionis illius immensae geologiam, geographiam, biologiam, archaeologiam libellorum in serie longa illustravit, et non modo provinciae ipsius terminos ubique definivit, sed etiam scientiarum fines ubique propagavit.

Duco ad vos Reginae Universitatis Canadensis[3] doctorem, Societatis Regiae Londiniensis socium, provinciae Canadensis exploratorem indefessum, ROBERTUM BELL.

## 28 *May* 1903

(366) ADEST Collegii Divi Ioannis alumnus, primum in orientali, deinde in occidentali Angliae parte, per annos plurimos laboribus sacris spectatus et probatus. Idem, artis musicae peritus, ecclesiae Cathedralis Glocestrensis canonicis, olim minoribus, postea maioribus, est adscriptus; ibi viginti per annos habuit ante oculos episcopi Glocestrensis, viri venerabilis, exemplar[4], cuius in castris militiae sacrae tirocinium posuit et virtutis suae documentum insigne dedit. Ipse nuper ad episcopi munus merito vocatus, et episcopi Norvicensis adiutor constitutus, nomen episcopale ab oppido antiquo accipiet, quod olim per annos fere viginti etiam ante urbem Norvicensium Angliae orientalis sedes episcopalis fuerat[5]. Regionis illius in parte septentrionali, Nelsoni in patria positus[6], in munere suo sacro sustinendo semper recordabitur, Angliam ipsam ab unoquoque, ut officium suum faciat, exspectare[7]; etiam in posterum, sicut antea, Sancti Pauli exemplum secutus, omnia omnibus factus erit, ut nonnullos saltem salvos faciat[8]; et Dei in ecclesia administranda verba illa divina numquam obliviscetur: 'beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur'[9].

Duco ad vos archidiaconum Glocestrensem, IOANNEM PHILIPS ALLCOTT BOWERS, episcopum de Thetford designatum.

---

[1] Plato, *Phaedo*, 114 C. [2] Dr Robert Bell has been called 'the place-name father of Canada'; his own name was given by others to the 'Bell' river falling into James Bay, which he surveyed in 1895. [3] Queen's University, Kingston, on Lake Ontario. [4] Charles John Ellicott, D.D. [5] 1075 to 1094, when the see was removed from Thetford to Norwich. [6] At North Creake Rectory, south of Burnham Thorpe, the birthplace of Nelson. [7] 'England expects that every man will do his duty' (Nelson's last signal at Trafalgar); cp. no. 487 *infra*. [8] 1 *Cor.* ix 22. [9] *S. Matt. Ev.* v 9.

## 12 *June* 1903

(367) Regis nostri frater superstes Cantabrigiae quam carus sit, vestri plausus satis indicarunt. Ipse rei militaris peritissimus, copiis nostris primum in India orientali, deinde in Anglia australi, denique in regni totius regione occidentali, in ipsa Hibernia, summa cum laude praefuit. Novimus illo die, quo Rex noster inter civium omnium acclamationes consecratus est, quanto studio, quanta alacritate, frater eius fidelissimus militum pompam triumphalem ordinaverit[1]. Novimus etiam eo die, quo Indiae in urbe olim regia Rex idem, inter principum plurimorum plausus, Indiae Imperator pronuntiatus est[2], quanta cum dignitate, quanta cum comitate, Regis ipsius vicarium praesentes adiuverint et Princeps noster et uxor eius acceptissima, quam una hodie omnes ex animo iubemus salvere. Quondam in hoc ipso loco Regis nostri fratrem alterum, in re navali insignem, ea qua par erat reverentia salutavimus[3]. Hodie vero Principis illius a nobis nimium cito abrepti fratrem, Principem in re militari illustrem, ob rem publicam bene gestam animo grato salutamus. Laetamur Principum nostrorum propaginem arboris illius Vergilianae ramis non immerito posse comparari:—

'primo avulso non deficit alter
aureus, et simili frondescit virga metallo'[4].

Duco ad vos Principem Arthurum Willelmum Patricium Albertum, Ducem de Connaught.

(368) Salutamus deinceps Scholae Harroviensis discipulum, Academiae Oxoniensis alumnum, virum olim ab archiepiscopo quodam Cantuarensi[5] non modo 'electum quem contubernio aestimaret'[6], sed etiam vinculo artiore sibi feliciter consociatum. Recordamur archiepiscopi illius vitam quam luculenter narraverit; recordamur, primum in Reginam nostram Victoriam, deinde in Regem nostrum quam fidelis exstiterit, trium deinceps archiepiscoporum Cantuariensium[7] amicus, trium deinceps sedum episcopalium[8] praeses inter omnium approbationem constitutus. Faxit Deus, ut ecclesia Anglicana, archiepiscopi huiusce fidei et prudentiae divinitus credita, et regni totius ad fructum pace et concordia continua fruatur, et imperii totius ad utilitatem in perpetuum floreat. Faxit etiam, ut pacis nuntia navis, ab eo nuper consecrata[9], oceani Pacifici inter insulas prospero cursu naviget; utque Assyriae ecclesia antiqua, ab eodem denuo confirmata[10], novo robore etiam in posterum augeatur.

Duco ad vos virum admodum honorabilem, virum admodum reverendum, Randallum Thomam Davidson, archiepiscopum Cantuariensem.

(369) Insulae Melitae, et militibus imperii nostri in praesidio illo patria procul excubantibus, nuper praepositus est vir insignis, qui Africa in australi laureas primas olim adeptus, et in Africam septentrionalem, atque adeo in Aegyptum, statim translatus, victoriarum illarum particeps fuit quae ducis Arabi seditionem in perpetuum domuerunt[11]. Idem militum Aegyptiorum exercitui toti per annos septem praepositus, victoria triplici

[1] 9 Aug. 1902. [2] 1 Jan. 1903. [3] 11 June 1892, no. 189 *supra*. [4] *Aen.* vi 143. [5] Archibald Campbell Tait. [6] Tacitus, *Agricola*, 5. [7] Tait, Benson, Temple. [8] Rochester, Winchester, Canterbury. [9] 23 May 1903. [10] 11 June 1903. [11] 1882.

reportata[1], ut Vergili verbis utar, 'victor ab Aurorae populis et litore rubro'[2] rediit. Postea domum reversus, auxiliis nostris domesticis recensendis per triennium praefuit; in Aegyptum denique denuo missus, ibi, per annum periculi et gloriae plenum, patriae militum omnium imperator exstitit[3]. Habetis exemplar viri virtutibus imperatoriis et domi et peregre praeclari, cui patria plurimum debere confitetur.

Duco ad vos militem illustrem, BARONEM GRENFELL.

(370) Adest vir in imperio nostro Indico, olim rei militaris provinciae, postea exercitui toti praepositus, cui quondam ob rem inter Burmannos bene gestam gratiae publice erant actae. Idem, fluminis Nili in regione fortiter proeliatus, nuper etiam ex Africa australi, atque adeo a terra Natali, et sibi et patriae lauream numquam perituram reportavit. Ibi, in oppido collibus undique cincto inclusus, centum et duodeviginti per dies cum exercitu suo fortissimo et belli et famis pericula omnia pro patria et pro imperio toto Britannico fortiter tolerabat[4]. Interim (ut meministis omnes) exercitus nostri dux Devoniensis, Fabius ille noster[5],

> 'nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
> arte locum, et variis adsultibus irritus urguet'[6].

Ter conatus erat trans Tugelam flumen, per Coronam Vallis[7], ultra Caesaris Castra perrumpere; ter et loci natura et belli fortuna et hostium fortitudo conantem represserant. O diem felicem, quo militum nostrorum per virtutem, oppido illo obsidione longa tandem liberato, et patriae et imperio toti Britannico nova lux affulsit[8]. Urbis liberatae defensoris acerrimi tutelae non immerito nuper tradita est rupes illa Calpe, quam maris Mediterranei clavem esse constat. Herculis certe ad columnas, Herculis laborum ad metas, miles noster virtute et fortitudine sua victor pervenit; ultra columnas autem illas praeconium nostrum hodie progredi non poterit[9].

Duco ad vos equitem fortissimum, GEORGIUM STEWART WHITE.

(371) In ordine duodecim virorum insignium, quos propter merita egregia Rex noster honore novo nuper cumulavit, laetamur prope omnes etiam ab Academia nostra titulo honorifico iam dudum fuisse ornatos. Rei navalis autem duces, in ordine illo iure optimo inclusos, per maria magna procul navigantes prospeximus, fluminis nostri angusti ad ripam nondum advectos vidimus, honore diu debito nondum decoravimus. Eo libentius hodie virum olim in ponto Euxino, deinde in oceano Sinensi, postea Africae occidentalis in litore, deinceps Nili prope ostia, denique rursus inter Sinenses virtute navali illustrem, praesentem laudamus[10]. Asiae in litore longinquo viri huiusce imperio gentis non unius socii libenter paruerunt; Europae in terra propinqua gentis non unius reges ducem certatim celebrarunt, 'cui, belli insigne superbum, tempora navali fulgent rostrata corona'[11].

Duco ad vos virum insignem, classis Britannicae e praefectis unum, EDWARDUM HOBART SEYMOUR.

[1] Near Suakim, 1889. [2] *Aen.* viii 686. [3] 1897–8. [4] The defence of Ladysmith, 2 Nov. 1899 to 27 Feb. 1900 (inclusive). [5] General Sir Redvers Henry Buller. [6] Virgil, *Aen.* v 441. [7] Vaalkranz. [8] 28 Feb. 1900. [9] Pindar, *Ol.* iii 43 f; *Isthm.* iii 30 f. [10] Crimea (1854–5), China (1857–62), Congo (1870), bombardment of Alexandria (11 July 1882), relief of Tientsin and Peking by the Allies (1900). [11] *Aen.* viii 684.

(372) Legatus noster, ad imperium Sinense haud ita pridem missus, antea Japonicas praesertim inter insulas per annos quadraginta in periculis plurimis erat spectatus et probatus. Ibi populi illius linguam difficilem perdidicit; solis orientis terram late patentem ordine lucido descripsit; gentem illam admirabilem, amicitiae vinculis artioribus nobis nuper consociatam, nobis identidem conciliavit. Nuper ad imperium Sinense publice a Britannis missus, negotium lentum et arduum patientia infinita aggressus est, in legatione sua longinqua linguae Sinensis professoris nostri primi[1] successor ultimus merito constitutus. Utinam in imperio illo caelesti, litterarum antiquarum studiis dedito, ipse litteras hodiernas diu illustret, et florum in tellure illa celeberrima, non modo in floribus suis colendis gaudeat, sed etiam, patriae totius ad utilitatem, laborum suorum longorum fructus indies uberiores percipiat!

Duco ad vos in imperio Sinensi legatum nostrum eximium, ERNESTUM MASON SATOW[2].

(373) Qui quondam in agro Saresberiensi, pugnae equestris in simulacro ficto, omnium admirationem excitavit[3], idem nuper, Africae Australis in certamine vero, etiam omnium exspectationem plus quam semel superavit. Olim in Aegypto re bene gesta[4], in terra Natali pugnae equestri duplici feliciter interfuit[5]; ibi obsidionis impendentis e laqueis sese in ipso articulo temporis expedivit; trans Tugelam flumen subito evolavit; postea, periculis plurimis strenue superatis, per centum milia passuum, duo deinceps trans flumina, incredibili celeritate progressus, Adamantopolis[6] portas victor intravit. Idem abhinc triennium, a duce nostro celeberrimo Nonis Iuniis capta Praetoria[7], septem diebus interpositis, hoc ipso (nisi fallor) anni die, Cameli ad Vadum stationem sibi creditam fortiter atque adeo pertinaciter tenebat[8]. Nemo fortasse umquam equitibus praepositus virtutes illas imperatorias inter se contrarias, consilium in providendo cum celeritate in conficiendo, pertinaciam et patientiam cum pernicitate et velocitate, felicius coniunxit.

Duco ad vos equitem egregium, IOANNEM DENTON PINKSTONE FRENCH.

(374) Vir in Caledonia quidem natus, in Aegypto autem vulnere duplici pro patria fortiter accepto, regioni Dongolensi magna cum laude praepositus, famam recentiorem (uti scitis omnes) australi praesertim ex Africa reportavit. Ibi, ex urbe trans Tugelam flumen circumsessa, paucis comitantibus, per noctem elapsus, in colle propinquo tormentum ingens, fulminum fontem fatalem, funditus evertit[9]; ibi, imperatorum nostrorum primus fluminis Vahalis limitem Christianae vicinum transiit; ibi, trans rempublicam olim liberam nominatam[10], quasi retis immensi plagis passim dispositis, hostium plurimos Basutorum in montes adversos inclusit atque ad deditionem compulit. Nuper domum reversus et exercitus nostri copiis in Caledonia sua praepositus, etiam in posterum pro patria saepenumero (ut speramus) prospere proeliabitur.

Duco ad vos equitem eximium, ARCHIBALDUM HUNTER.

[1] Sir Thomas Wade, no. 114 *supra*. [2] Author of an *English-Japanese Dictionary*, a *Guide to Japan*, etc. etc. [3] 1898. [4] Soudan, 1884–5. [5] Elandslaagte, and Rietfontein. [6] The 'diamond-town' of Kimberley, relieved by General French, 15 Feb. 1900. [7] Pretoria, entered by Lord Roberts, 5 June 1900. [8] Kameelsdrift, 11—12 June, and the battle of Diamond Hill, 12 June 1900. [9] The night-sortie of 8 Dec. 1899, and the blowing up of the great 'Creusot' on Gun Hill, near Ladysmith. [10] The Orange Free State.

(375) Laudis nostrae cursum hodiernum claudit vir rei navalis peritus, qui olim identidem Africae fluminum complurium ante ostia rem bene gessit[1], qui nuper navi praepositus, quae non nomine tantum sed etiam ipso aspectu hostibus terrorem potest incutere, tempore opportuno Africae Australis in terra Natali ad litus appulit, et tormentis navalibus proelii terrestris in usum subito mutatis, militibus nostris graviter laborantibus opem et auxilium ex insperato attulit[2]. Postea etiam in oceano Sinensi gloriam non minorem adeptus, navem illam formidulosam Britanniae in portum maximum salvam sospitemque inter omnium gratulationes reduxit[3]. Nautae nostro salvo sospitique nobis post tot pericula reddito coronam nostram ultimam libenter offerimus, laudis nostrae cursu hodierno auspiciis optimis terminato,

> 'ceu pressae cum iam portum tetigere carinae,
> puppibus et laeti nautae imposuere coronas'[4].

Coronam classicam merito hodie adeptus est vir inter classis nostrae decora praecipua numeratus, PERCY MORETON SCOTT.

---

## 12 *Nov.* 1903

(376) HAUD ita pridem, ut meministis omnes, plenus annis, plenus honoribus, e vita excessit vir insignis, per annos plurimos primum anatomiam, deinde chirurgiam, inter nosmet ipsos praeclare professus[5]. Qui qualis quantusque vir fuerit, quanto scientiae amore, quanta animi alacritate, quanta sermonis facundia praeditus, non est quod longius exsequar: vosmet ipsi vobiscum recordamini. Chirurgiae vero professoris nostri primi in locum, annorum septem intervallo interposito, nuper electus est vir egregius, quem, tot aliis ministrum salutis, Academiae nomine hodie ipsum iubemus salvere. Viri talis autem inter laudes, non nostrum erit hodie scientiae tam reconditae penetralia perscrutari, non artis intimae mysteria occulta et abstrusa in lucem proferre; ne corporis quidem mala illa dura verbis duris expressa, ut ἀρθρῖτις, ut ἀγκύλωσις, totiens ab hoc viro feliciter levata, coram vobis hodie commemorabuntur. Mentis potius ad bona praeclara transibimus, et professorem nobis nuper datum propterea praesertim animo laeto accipiemus, quod ingenio tam vivido, iudicio tam subacto est praeditus, in rebus minutissimis observandis tam subtilis, in rebus obscurissimis explicandis tam lucidus. Viro in ea parte medicinae quae manu curat insigni manus libenter tendimus, dextraeque tam sollerti dextram libenter iungimus.

Duco ad vos baronetti quidem illustris, Iacobi Paget, quondam adiutorem, equitis autem insignis, Georgii Humphry, nunc demum successorem, virum nobis omnibus acceptissimum, Professorem MARSH.

## 5 *Dec.* 1903

(377) FRANCOGALLORUM respublica, mari angusto a nobis divisa, concordiae vero vinculis indies artioribus nobis coniuncta, de archaeologiae studiis et domi et peregre quam praeclare merita sit, inter omnes constat. Inter archaeologiae autem sedes

[1] Niger (1873–4), Congo (1875), Nile (1882). [2] At a critical time in October 1899, Captain Percy Scott, then in command of H.M.S. *Terrible*, invented the gun-carriages which enabled naval guns to be promptly and effectively used on land, at Ladysmith. [3] Portsmouth, 23 Sept. 1902. [4] *Georg.* i 303. [5] Sir George Murray Humphry (1820—1896).

praecipuas a vicinis nostris olim fundatas, fama singulari floret schola celeberrima Athenis abhinc annos plus quam quinquaginta condita, cuius praesidem insignem hesterno quidem die libenter audivimus, hodie vero Academiae nomine non minus libenter salutamus. Quasi Mercurii ipsius alas paulisper mutuati, Athenas ipsas, Academiarum omnium matrem, protinus petamus. Ex Athenis profecti, trans Aegaeum mare ad insulam Delum deinceps transvolemus; collis Cynthii e vertice tot Cycladum circa surgentium coronam pulcherrimam prospiciamus; postea, ad litus delapsi, Apollinis templum, Apollinis τέμενος, tot aedificiorum et statuarum reliquiis sepultis, tot lapidum inscriptorum fragmentis absconditis tam diu repletum, a viro summa patientia, summo ingenii acumine praedito, diligentissime exploratum admiremur. Deinde, Apollinis insula natali statim relicta, Apollinis ipsius cursum secuti, sub monte Parnaso, geminarum rupium praeruptarum velut ante alas immensas positum, Apollinis Pythii oraculum Delphicum invisamus; regionis sanctae fines ingressi, viam sacram passibus lentis ascendamus; tot urbium antiquarum thesauros, saeculorum e pulvere erutos, pedetemtim transeamus; ultra murum ingentem titulorum minutissimorum multitudine infinita olim insculptum, ultra Apollinis ipsum delubrum, ad locum denique progrediamur, ubi, arte admirabili ex aere facta, statua a Polyzalo quondam dedicata haud ita pridem ab hoc viro diei luci est reddita, quem, ex itinere nostro celerrimo reversi, in hoc templo honoris praesentem conspicimus. Viro 'monumentum aere perennius'[1] merito, non aera quidem donare, non statuam hodie ponere possumus; titulum vero honorificum, observantiae et benevolentiae nostrae testem, animo laeto tribuimus. Qui Apollinis sedi utrique explorandae plus quam viginti annorum labores non sine fructu maximo dedicavit, est profecto, si quis alius, 'laurea donandus Apollinari'[2].

Duco ad vos Apollinis cultorem indefessum, lucis et veritatis ministrum insignem, virum de archaeologiae Graecae studiis praeclare meritum, THEOPHILUM HOMOLLE[3].

## 11 *Feb.* 1904

(378) ABHINC annos prope quindecim in hoc ipso loco provinciae Glasguensis episcopum, virum litteris humanioribus excultum, salutavimus[4]. Ille quidem, tot annorum laboribus feliciter exactis, munere suo sacro sese nuper abdicavit. Hodie vero successorem eius, alumnum nostrum alterum, virum in disciplina mathematica inter nosmet ipsos exercitatum, et Britanniae in regione plus quam una laborum sacrorum serie perpetua probatum, vestrum omnium benevolentiae commendamus. Cambria in australi militiae sacrae rudimentis olim positis[5], primum Norfolcensium prope castellum antiquissimum[6], deinde Eboracensium omnium in oppido maximo militavit[7]. Postea Caledoniae suae redditus, ecclesiae cathedrali praefuit, fluminis Tavae in ripa, 'urbis pulchrae'[8] in medio conditae, ubi ducis Agricolae milites Romani et Tiberis sui et Campi Martii imaginem novam animo laeto agnovisse perhibentur[9]. Idem nuper ad regionem

[1] Horace, *Carm.* iii 30, 1. [2] *ib.* iv 2, 9. [3] The explorer of Delos (1877–88) and of Delphi (1892—1901). [4] No. 154 *supra.* [5] Aberdare. [6] Castle Rising. [7] Leeds. [8] The 'Fair City' of Perth. [9] The exclamation *Ecce Tiberis! ecce Campus Martius!* ascribed to the Roman soldiers on this legendary occasion, is founded on a passage towards the end of the 'Third Muse' in *The Muses Threnodie* by Henry Adamson, Edinburgh, 1638 (a reference due to the Historiographer of Scotland). Cp. chap. i (and motto) of Sir Walter Scott's *Fair Maid of Perth* (1831), and T. H. Marshall's *History of Perth*, 1849, pp. 10, 521–3, where the *Threnodie* is reprinted.

aquilis Romanis ignotam, ad Africam australem, cum collegis insignibus duobus ecclesiae nuntius auspiciis optimis est profectus. Patriae denique inter milites voluntarios olim numeratus, nunc demum Valli Antonini prope terminum occidentalem stationi conspicuae praepositus, etiam in posterum, sicut antea, Christi sub vexillo fortiter (ut speramus) et prospere proeliabitur.

Duco ad vos stirpis generosae progeniem, Collegii antiquissimi quondam scholarem, virum strenuum, virum eloquentem, ARCHIBALDUM EAN CAMPBELL.

## 28 *April* 1904

(379) VIRI et rerum naturae in scientiis excolendis et scientiarum illarum in terminis propagandis prospere occupati, non unius tantum populi intra fines angustos cohibentur, sed orbis terrarum totius inter cives merito numerantur. Nuper apud Londinienses Faradaii nostri memoriam oratione luculenta prosecutus est vir scientiarum laude illustris, qui a Germanis olim oriundus, Germanorum ultra terminum orientalem Russorum in imperio natus et professoris officio functus[1], postea in ipsam Germaniam atque adeo ad universitatem insignem Lipsiensem vocatus, in scriptis suis omnibus Germanorum gravitatem cum Francogallorum stilo lucido consociavit. Idem ne Europae quidem terminis contentus est, auctumno proximo (nisi fallor), velut alter Mercurius, Atlantis nepos facundus, etiam aequor Atlanticum transiturus[2]. Quanta diligentia, memoria quam tenaci, ingenio quam multiplici praeditus, scientiae chemicae et scientiae physicae confinia quam diu quam feliciter lustravit, a collegis magnis sine ulla invidia peregre laudatus, a discipulis plurimis in omni orbis terrarum regione dilectus[3]. Quot opera, inter sese quam varia, scientiae suae explicandae destinavit[4]; idem etiam aliorum labores in Actis a sese tam diu editis quam diligenter in unum collegit, collectos in ordinem quam perspicuum redegit![5] Nemo mirabitur Actorum illorum librum prope quinquagesimum viri tanti in honorem nuper esse dedicatum, qui abhinc annos fere quinquaginta natus, vitae suae iam per partem dimidiam doctoris nomine decoratus est. Virum talem ad litora nostra honoris causa nuper vocatum, etiam nostro doctoris titulo libenter ornamus.

Duco ad vos WILLELMUM OSTWALD.

---

## 28 *May* 1904

### *Visit of Members of Foreign Academies*

IN ipso limine laudationis nostrae nihil auspicatius esse arbitramur quam ut tot viros insignes e tot Academiis feliciter advectos, sive titulo nostro iam antea decorati sunt, sive nunc primum decorantur, sive laudem aliquam aliunde sunt adepti, omnes Academiae nostrae nomine salvere iubeamus. Etenim Academiae nomine antiquo etiam nosmet ipsi

[1] Riga. [2] Harvard and Columbia Universities. [3] In 1903 a volume containing 147 scientific papers was published in his honour by his former pupils, with a highly appreciative account of his life's work by Prof. J. H. van 't Hoff of Berlin. [4] *Lehrbuch der allgemeinen Chemie*, *Schule der Chemie*, etc. [5] *Zeitschrift für physikalische Chemie.*

gloriamur; nobis non minus quam collegis atque amicis nostris transmarinis in perpetuum est propositum 'inter silvas Academi quaerere verum'[1].

(380) INTER doctores nostros novos primus hodie progreditur Scientiarum Academiae Amstelodamensis praeses, Batavorum astronomus insignis. Abhinc annos septemdecim consilii magni inter auctores fuit, quo caeli totius stellae, luminis ipsius auxilio chartis impressae, accuratissime redderentur. Etiam in opere immenso cum aliis consociatus est, quo caeli parte septentrionali in regiones sedecim divisa, stellarum multitudo infinita minutissime observaretur. Iuvat hodie recordari caeli regionem astronomo Leidensi assignatam regioni Cantabrigiensi esse conterminam. Idem latitudinis (ut aiunt) varietatem, orbis terrarum axe leviter vacillante exortam, diligenter exploravit. Talium virorum ope Europae gentes scientiae amore excitatae, etiam in orbe terrarum accuratius dimetiendo invicem certant, astronomi illius antiqui laudem aemulatae, 'descripsit radio totum qui gentibus orbem'[2].

Duco ad vos astronomiae professorem Leidensem, HENDRICUM GERARDUM VAN DE SANDE BAKHUYZEN[3].

(381) Russorum ab imperio adest botanicae professor eximius, qui studiorum provinciam nactus pulcherrimam, rerum omnium, quas terra gignit, physiologiam inter primos exploravit. Quam exquisitis usus experimentis, ostendit artificio quam admirabili herbarum genus omne solis radiis tactum virescat; etiam subter aquas algae minutissimae motu tremulo vibrent; foliorum denique omnium in cellis primordia quaedam viriditatis[4] sese explicent, sed eadem solem nimium reformident! Quam feliciter idem novo lumine rem obscuram illustravit, vitamque illam communem[5], quae inter animalia quaedam minutissima et algarum cellulas intercedit, diei in lucem nuper protraxit!

'sic unumquicquid paulatim protrahit aetas
in medium, ratioque in luminis erigit oras'[6].

Duco ad vos Scientiarum Academiae Petroburgensis socium, Professorem FAMINTSYN.

(382) Sequitur deinceps Francogallorum e republica vicina ad litora nostra non nunc primum cursu prospero advectus vir acceptissimus, qui Parisiis abhinc triennium tot Academiarum legatos hospitio elegantissimo feliciter excepit. Idem non modo Francogallorum Instituti celeberrimi historiam luculenter enarravit[7], sed etiam Angliae nostrae instituta omnia vitamque publicam suis oculis identidem conspexit, et summo iudicio, summa benevolentia, fidelissime descripsit[8]. Olim advena quidam, Anacharsis, genere nobili natus, qui Atheniensium instituta acri subtilique ingenio percensuit, inter septem sapientes (ut aiunt) numeratus et Atheniensium civitate donatus est[9]. Anacharsis noster, iuris nostri censor multo urbanior, multo benevolentior, hodie civitate nostra Academica merito donabitur, et inter duodecim doctores nostros merito numerabitur.

Duco ad vos Francogallorum Instituti haud ita pridem praesidem, COMITEM DE FRANQUEVILLE.

[1] Horace, *Epp.* ii 2, 45. [2] Virgil, *Ecl.* iii 41. [3] President of the Royal Academy of Sciences, Amsterdam, and Secretary of the International Geodetic Association. [4] *Chloroplasts.* [5] *Symbiosis.* [6] Lucretius, v 1454 f. [7] 1895. [8] *Les institutions politiques, judiciaires, et administratives de l'Angleterre*, 1863 (ed. 2, 1864); *Le gouvernement et le parlement..*, 1887; *Le système judiciaire..*, 1893; *Du régime des travaux publics..*, ed. 2, 1875. [9] Diog. Laërt. i 41; Lucian, *Scytha*, 8.

(383) Hungariae ex Academia ad nos pervenit vir doctissimus, qui, in urbe quod Aegypti caput est, in Collegio antiquissimo et frequentissimo linguam Arabicam penitus didicit[1]. Postea non modo linguae illius philologiam, sed etiam religionis Islamicae theologiam et historiam antiquam funditus exploravit, et studiis orientalibus in universum lucem plurimam attulit. Idem, linguae Arabicae cum professoribus nostris et nunc et olim amicitiae vinculis coniunctus, bibliothecae nostrae codicem Arabicum de senectute conscriptum egregie recensuit[2]. Viro tali nihil melius hodie exoptare possumus quam ut, omnium bonorum usus amicitia, inter eos numeretur qui etiam in senectute studiorum fructus indies uberiores ferant.

Duco ad vos philologiae Semiticae professorem Budensem, IGNATIUM GOLDZIHER.

(384) Academiae Vindobonensis inter decora iam dudum numeratus est vir eruditissimus, qui Demosthenis de vita publica olim egregie contionatus, postea et Herodotum et Euripidem et Aristotelis non modo artem poëticam sed etiam Atheniensium rempublicam feliciter tetigit, e papyris Herculanensibus Epicuri et Philodemi reliquias oculorum et mentis acie acerrima eruit, philosophiae denique Graecae historiam opere in magno ingenii sui lumine illustravit[3]. In honorem anni septuagesimi ab hoc viro nuper feliciter exacti, etiam e nostratibus nonnulli aut scripta sua contulerunt aut nomina saltem observantiae causa subscripserunt. Viri tanti nomen Academiae nostrae in tabulas honoris causa libenter inscribimus.

Duco ad vos philologiae inter Vindobonenses professorem emeritum, THEODORUM GOMPERZ.

(385) Bavariae ex Academia adest vir de medii aevi et aetatis recentioris philologia Graeca optime meritus, qui in Actis a sese iam pridem editis litterarum Byzantinarum thesaurum quendam perpetuum condidit; qui, litterarum illarum historia egregie conscripta, mille annorum memoriam in opere maximo feliciter inclusit; qui nuper denique in oratione magna scribendi genera in Graecia hodierna inter sese certantia comparavit, et linguam eam, quam ipsa rerum natura et consuetudo cotidiana genuerit, sermonis antiqui imitationi anxiae et artificiosae praetulit[4]. Habetis virum, qui non unius tantum saeculi sed saeculorum omnium litteras Graecas adamavit, quique, litterarum antiquarum studiis in fundamento quodam latiore positis, studia illa praeclara etiam in posterum permansura esse putat.

Duco ad vos philologiae Graecae et mediae et recentioris professorem Monacensem, CAROLUM KRUMBACHER.

(386) Francogallorum Instituti inter lumina numeratur vir insignis, qui inter Europae populos complures olim peregrinatus, litterarum disciplinae et opum publicarum scientiae vitam suam totam consecravit. Scientiae autem illi explicandae quantum contulerit, testantur Acta ab ipso iam per annos plus quam triginta edita[5], testantur libri eximii quam plurimi, stilo lucido conscripti[6], in quibus praeclare ostendit scientiam illam, olim a

[1] The University of Cairo. [2] The edition of 'The Book of those who have attained to an Advanced Age', dedicated to Prof. Browne and Prof. Bevan by the friend of Prof. Robertson Smith. [3] *Griechische Denker*, ed. 2, 1902–3. [4] *Byzantinische Zeitschrift*; *Geschichte der byzantinischen Litteratur*, ed. 2, 1897; *Festrede*, 1902. [5] *L'Economiste Français*. [6] *Traité de la science des finances*; *Essai sur la répartition des richesses*, etc.

quodam e nostratibus tristem male nominatam[1], esse revera iucundissimam. Scientiae vere tam iucundae in provincia amplissima nihil est quod nescit, nihil quod non iudicio aequo et veritatis studioso examinavit. Is igitur quem Scandinavia et Italia, quem Russorum et Belgarum Academiae, quem Caledoniae et Hiberniae Universitates titulis honorificis cumularunt, etiam inter Anglos hodie honore debito coronatur.

Duco ad vos oeconomiae publicae inter Parisienses professorem, PETRUM PAULUM LEROY-BEAULIEU.

(387) Vindobonensium ab Academia insigni ad nos advectus est vir de geologia praeclare meritus, qui duodequadraginta per annos palaeontologiae studiis deditus, Ammonis praesertim cornua, rupium in sinu insculpta, aevi prioris indicia (prope dixerim oracula) verissima existimavit[2]. Quid dicam de montium Dolomitorum serie et in Rhaetia et prope Venetos ab eodem dilucide descripta?[3] quid de ratione illa quam inter Europae atque Asiae montes maximos intercedere indicavit?[4] Oceanum certe ingentem, quem ex mari Mediterraneo ad oceanum Pacificum quondam extendere magister eius[5] probavit, argumentis novis revera exstitisse discipulus confirmavit, ultraque Atlantida quandam etiam maris 'Arcto-Pacifici' fines antiquos determinavit[6]. Nemo mortalium fortasse Oceanorum antiquorum amplitudines metiri audacius conatus est, nemo tot Alpium ingentium varietates accuratius inter sese comparare.

Duco ad vos 'maris et terrae mensorem'[7] indefessum, EDMUNDUM MOJSISOVICS, EDLEN VON MOJSVÁR.

(388) Adest vir in urbibus duabus celeberrimis, et Parisiis et Athenis, eruditus, qui primum Galatiam et Bithyniam, Thason et Cretam, feliciter exploravit; deinde et Atheniensium de iure publico[8], et de oratoribus Atticis[9], egregie disputavit; postremo, artium antiquarum historiam cum collega insigni aggressus, voluminum magnorum in serie splendida Aegypti, Chaldaeae, Assyriae, Phoeniciae, Persidis, Asiae minoris, Graeciae denique artes luculenter illustravit[10]. Qui ingenio tam versatili et artes antiquas et eloquentiam antiquam et archaeologiae studia litterarum monumentis mandavit, laude nostra hodierna est profecto dignissimus.

Duco ad vos scholae illustris inter Parisienses praesidem insignem, GEORGIUM PERROT.

(389) Scandinavia, cuius etiam Regem inter doctores nostros numeramus[11], auspiciis optimis ad nos misit anthropologiae physicae conditoris insignis[12] filium illustrem, qui anatomiam olim praeclare professus, eidem scientiae etiam otium suum et annos emeritos destinavit. Peritis nota sunt volumina illa maxima, eademque et typorum et imaginum splendore pulcherrima, et cerebri ipsius et sensuum omnium anatomiae et physiologiae explicandae dedicata[13]. Idem, patriae non immemor, etiam Scandinaviae priscae 'crania

[1] 'The Dismal Science', Carlyle in the *Precursor to Latter-Day Pamphlets* (1849), and in *Pamphlets*, I and IV (1850), xi 177, xix 52, 182 of 'Library Edition'. [2] The special value of *Ammonites* as a criterion for the classification of the older Mesozoic deposits. [3] *Die Dolomit-Riffe von Südtirol und Venetien*, 1879. [4] See the second item in note 6. [5] Eduard Suess. [6] *Arktische Trias-Faunen*, St Petersburg, 1886; and *Obertriadische Cephalopoden-Faunen des Himalaya*, Vienna, 1896 (E.T. Calcutta, 1899). [7] Horace, *Carm.* i 28, 2. [8] *Le droit public*, 1869². [9] *Les Precurseurs de Demosthène*, 1873. [10] Perrot et Chipiez, *Histoire de l'Art dans l'Antiquité*, 8 vols. 1881—1904. [11] No. 325 *supra*. [12] Anders Retzius. [13] *Anatomische* and *Biologische Untersuchungen* (1872 f and 1890 f); *Das Gehörorgan der Wirbelthiere*, 2 vols. (1881–4); and *Das Menschenhirn*, 2 vols. (1896).

antiqua', arte eximia depicta, in libro singulari ordinavit[1]. O terram felicem, quae non modo regia in domo artium et scientiarum tot cultores, tot patronos, numerat, sed etiam inter professores suos virum munificentia prope regia insignem non immerito admiratur.

Titulo nostro certe dignus est anatomiae in Scandinavia professor emeritus, GUSTAVUS RETZIUS.

(390) Academiae Goettingensis, et regiae domus Hanoverianae vinculo antiquo et hospitii iure vetere nobis coniunctae, socium eximium salutamus, qui scientiae physicae provincias multas peragravit; qui et de vi electrica cum crystallis consociata, et de corpusculis illis electricis inter nosmet ipsos primum indicatis, non minus breviter quam dilucide disputavit; qui denique, in scientiae illius experimentis libro in unico explicandis[2], inter tot res minutissimas ab alio aut alio observatas, rationem ipsam ubique eminere et apparere passus est. Illa vero rerum omnium domina est; illa nos praesertim et in scientiarum inventis praeteritis delectat et spe maioris in posterum incrementi excitat. Etenim de studiis ad lucis leges pertinentibus, non minus quam de ipsa luce, poëtae antiqui verba illa vera sunt:

'suppeditatur enim confestim lumine lumen,
et quasi protelo stimulatur fulgere fulgur'[3].

Duco ad vos scientiae physicae professorem Goettingensem, EDVARDUM RIECKE.

(391) Academiam Berolinensem, et in scientiis et in litteris celeberrimam, oculis nostris quasi praesentem hodie reddit vir eximius, Academiae ipsius in scientiis physicis et mathematicis alter e ministris praecipuis, qui anatomiae in provinciis plurimis plurima cum laude versatus, vitae nascentis praesertim e studiis famam singularem est adeptus. Neque vitae ipsius circa limina obscura moratus, etiam urbium magnarum in lucem progressus est. Is certe, qui morum urbanitate et sermonis eloquentia anatomiae professores illos antiquos, Herophilos et Erasistratos, sine dubio superavit, est profecto, velut alter Hippocrates medicinae pater a Celso laudatus, 'vir et arte et facundia insignis'[4].

Claudit hodie doctorum nostrorum seriem anatomiae in Universitate Berolinensi professor facundus, WILLELMUS WALDEYER[5].

---

## 9 *June* 1904

(392) ECCLESIAE Christianae pars illa orientalis, quae etiam Graeca nuncupatur, montium magis quam urbium ecclesia esse dicitur[6]. Atqui, ecclesiae illius inter sedes archiepiscopales, tres urbes celeberrimae, Hierosolyma, Alexandrea, Constantinopolis, dignitatis in ordine primae constitutae sunt; sequitur deinceps montis Sinaitici sedes, cui nuper designatus est vir eruditus, quem honoris causa hodie salutamus. Olim non modo in urbe, quod Aegypti caput est, sed etiam Principum inter insulas prope Constantinopolin

[1] 1899 f. [2] *Lehrbuch der Physik*, 1896 etc. [3] Lucretius, iv 189. [4] Celsus, *Prooemium*.
[5] Author of many important anatomical and embryological publications (list in *Wer ist's?*, 1909).
[6] 'A Church, not of cities and villages, but of mountains and rivers and caves and dens of the earth' (Stanley's *Eastern Church*, p. 4).

educatus, postea inter Germanos, primum apud Goettingenses, deinde apud Lipsienses, in philosophiae studiis multa cum laude versatus est. Nuper autem per annos novem Graecorum coloniae Parisiensi in rebus sacris praepositus, kalendis Maiis monachorum Sinaiticorum suffragiis omnibus archiepiscopus est electus. Laetamur viro tam docto, tum ceterarum rerum omnium curam esse traditam, tum praesertim bibliothecae illius montium in sinu remoto abditae, quam tot Cantabrigienses, linguarum orientalium peritia insignes, per mare, per terras, haud ita pridem petiverunt[1]. Viri talis autem tutelae creditus, sine dubio incolumis conservabitur evangeliorum sacrorum in linguam Syriacam redditorum palimpsestus ille antiquissimus, cuius inventrix Cantabrigiensis et domi et peregre titulo honorifico plus quam semel merito ornata est[2]. Codicis vero tam antiqui custos eruditus, sedis tam sacrae tantaque montium maiestate circumdatae archiepiscopus electus, honoris nostri titulo non minus merito hodie decoratur, qui honos etiam in totam ecclesiam Graecam nostrum omnium testatur benevolentiam.

Honore tali dignus profecto est Archimandrites PORPHYRIUS LOGOTHETES, montis Sinaitici archiepiscopus electus.

---

## 22 *August* 1904

## *Meeting of the British Association for the Advancement of Science*

DIGNISSIME domine, domine Procancellarie, viri Academici, reliquique omnes qui in Senaculo nostro adestis:—

In honorem Societatis Britannicae scientiarum finibus propagandis constitutae, et nunc demum post annorum quadraginta duorum intervallum ad hanc doctrinae sedem denuo convocatae, placuit Senatui nostro tot advenarum e numero nonnullos, velut exempli causa, titulo nostro decorare, qui honos, vestrum omnium praesentia illustratus, vestrum omnium, ut speramus, benevolentia comprobabitur.

(393) AB exteris exorsi, primum omnium salutamus nuntium quendam sidereum, ab arce illa celeberrima prope Petropolin stellis observandis dedicata[3] ad nos devectum, quae duorum deinceps Struviorum nominibus iam dudum gloriatur[4]. Ipse, talium virorum haeres dignissimus, planetarum potissimum in moles motusque perturbatos diligenter inquisivit, et Enckii praesertim cometen, ter in quoque decennio inter sidera nostra lucentem, indagandum sibi sumpsit. Dum cometae illius reditum in mense proximo spe certa expectamus, sideris illius indagatorem indefessum hodierni diei inter lumina libenter numeramus.

Duco ad vos astronomiae antistitem Petroburgensem, OSCAR BACKLUND.

(394) Francogallorum e republica vicina cursu prospero ad nos pervenit scientiarum Academiae Parisiensis socius illustris, cuius etiam patrem avumque honore eodem ornatos

[1] Mrs Lewis and Mrs Gibson; Mr and Mrs R. L. Bensly, Mr and Mrs F. C. Burkitt, and Mr J. Rendel Harris. [2] In Feb. 1892, the earliest known MS of the Four Gospels in Syriac was discovered in the library of the monastery of Mount Sinai by Mrs Lewis, who afterwards received honorary degrees at St Andrews, Halle, and Heidelberg. [3] At Pulkowa. [4] Dr Backlund was preceded at the Observatory by F. G. W. Struve (1793—1864), and his son Otto Struve (*ob.* 1906), whose two youngest sons are Professors of Astronomy in Berlin and Charkow.

fuisse constat. Ipse in vi magnetica praesertim exploranda diu praeclare versatus, nuper propterea imprimis famam est adeptus, quod metallum, sideris Urani inventoris in honorem, olim Uranium nominatum, primus omnium nuper probavit ipsum radios quosdam mirabiles emittere, quos etiam per metalla transire non dubitare[1]. Laetamur virum tam illustrem scientiae lumen a patre suo sibi olim traditum, splendore novo a sese exauctum, etiam aliis invicem iam dudum tradere. Etenim, scientiae quoque in lumine vitali per saecula hominum tradendo,

'sic rerum summa novatur
semper, et inter se mortales mutua vivunt,...
et quasi cursores vitai lampada tradunt'[2].

Duco ad vos scientiae physicae professorem Parisiensem, HENRICUM BECQUEREL[3].

(395) Salutamus deinceps virum urbis Palatinae inter professores illustres iam dudum numeratum, virum in scientia chemica insignem. Ut rem scientiae illius ad historiam pertinentem paulo altius repetamus, inter physicos antiquos olim, uti nostis, finem secandis corporibus esse negavit quidem Anaxagoras, Democritus autem affirmavit[4]; Democriti vero atomos, per duo milia annorum inutiles et infructuosas existimatas, scientiae chemicae saltem inter professores rursus in honore esse constat. Viri huiusce autem inter merita id potissimum commemoratur, quod, experimentis exquisitis iam per quattuor et viginti annos adhibitis, praeclare ostendit, quae potissimum inter res in unum revera compositas atque atomorum, rerum earum in particula quaque consociatarum, distributionem ratio intercedat[5]. Unde fit, ut etiam in rebus perquam multiplici modo compositis, atomorum illarum nexus accuratius explicentur, atque etiam in coloribus quibusdam novis vetera illa Lucretii verba denuo vera reddita sint, quo docente rerum primordia

'variis sunt praedita formis,
e quibus omne genus gignunt variantque colores
propterea, magni refert quod semina quaeque
cum quibus et quali positura contineantur'[6].

Duco ad vos scientiae chemicae professorem Heidelbergensem, IULIUM WILLELMUM BRUEHL.

(396) Universitatis Berolinensis e professoribus praeclaris adest vir, qui arborum et herbarum provinciam eximiam iam per annos quadraginta luculenter illustravit. Hoc iubente, quot arborum genera conifera, quot liliorum varietates, quot dicotyledonum species obscurae, e tenebris in lucem novam surrexerunt! Idem (ne plura commemorem) etiam scientiae suae Acta a se condita iam per annos tres et viginti edidit, genera plantarum omnia in ordinem optimum reduxit, ne palaeontologiam quidem neglexit,

[1] Becquerel's discovery of the radio-activity of *Uranium* (so called by Klaproth in 1789, in compliment to Sir William Herschel, who had discovered *Uranus* in 1781). [2] Lucretius, ii 75 f, 79. [3] Author of papers on radio-activity, collected in *Recherches sur une propriété nouvelle de la matière*, 1903, etc. [4] The 'atoms' of Democritus were (as their name implies) indivisible, while Anaxagoras maintained that the division of bodies went on to infinity (Zeller's *Pre-Socratic Philosophy*, E.T., ii 220, 341). [5] Prof. Brühl has established the relation between the optical properties of chemical compounds and the arrangement of the atoms in the molecule. In the case of certain colours discovered in modern times, his researches have given a new significance to Lucretius' description of the atoms of Democritus, quoted in the sequel. [6] ii 758 f.

neque Africam Orientalem neque Americam Australem inexploratam reliquit[1]. Quod ad alios attinet, Victoris Hehnii librum celeberrimum de transitu plantarum ex Asia in Europam conscriptum accuratiorem reddidit[2], etiam plantarum per orbem terrarum distributionem Alexandri Humboldtii in memoriam prosecutus[3]. In scientia botanica nemo fortasse hodie Plinii ipsius verba sibi verius potest arrogare :—'non unius terrae sed totius naturae interpretes sumus' (xviii 214).

Duco ad vos scientiae botanicae professorem Berolinensem, ADOLFUM ENGLER.

(397) Ex urbe pulcherrima, quod Bavariae totius caput est, ad nos pervenit vir studiorum in regione pulcherrima versatus, qui crystallorum scientiam physicam professus, Milleri nostri, viri insignis[4], crystallorum describendorum rationem et ipse praetulit et aliis omnibus per Europam totam commendavit. Quantum in scientia sua in ordinem redigenda atque etiam aliis tradenda profuerit, testantur Acta illa ab ipso condita et per annos plus quam quinque et viginti edita[5]; testantur tot discipulorum et amicorum etiam inter exteros gratulationes recentissimae; testatur praeceptoris tanti in honorem imago ipsius arte eximia depicta et anni huius paulo ante Kalendas Maias donata; testatur hodiernus denique dies, quo nomen viri 'quem rumor alba gemmeus vehit pinna'[6], tituli nostri signo honorifico consignamus. Etiam hodierni diei memor, poterit fortasse Martialis verba mutuari :—

'felix utraque lux, diesque nobis
signandi melioribus lapillis'[7].

Duco ad vos PAULUM HENRICUM DE GROTH, mineralogiae professorem Monacensem.

(398) Ex Athenis tandem adesse laetamur virum Ulixis in insula Cephalenia natum, qui, velut alter Ulixes, 'mores hominum multorum vidit et urbes'[8]. Primum Athenis ipsis, deinde inter Germanos, denique inter Francogallos archaeologiae studiis instructus, Graeciae totius et Museis et monumentis antiquis omnibus est praepositus. Idem, cum iam et Olympia et Delos artis priscae reliquias diei in lumen reddebant, operi utrique, gentibus exteris concesso, regis sui in nomine invigilavit; Scopae de sculpturis Tegea repertis optime disseruit[9]; et Olympiae et Samothraciae de Victoria, deque Athenae ipsius simulacro novo[10], egregie disputavit. Peritis notum exploratori tam felici quot (ut Graece dicam) ἕρμαια obtulerit, quantam gloriam addiderit, Epidaurus[11]. Aesculapii cultori tam assiduo (ut Pindari verbis utar) Ἐπιδαυρόθεν δέδορκεν φάος[12]. Eidem 'intactae Palladis arcem' identidem feliciter perscrutato, et a tot Europae Academiis iure coronato, iam dudum licuit 'undique decerptam fronti praeponere olivam'[13].

Ergo etiam nostra oliva est profecto dignissimus Academiae Atheniensis professor, πάσης Ἑλλάδος Ἑρμῆς ἔφορος, PANAGIOTIS KABBADIAS.

[1] *Botanische Jahrbücher*; *Die natürlichen Pflanzenfamilien*; *Versuch einer Entwickelungsgeschichte der Pflanzenwelt, insbes. der Florengebiete seit der Tertiärperiode*; *Die Pflanzenwelt Ostafrikas*; and *Das Pflanzenreich*; also *Araceae* in *Flora Brasiliensis*. [2] Hehn's *Kulturpflanzen*, ed. 7, 1902. [3] *Entwickelungsgeschichte der Pflanzengeographie in den letzten 100 Jahren* (1899), a summary of the work done on the subject since the time of Humboldt, who began his extensive travels in 1799. [4] The crystallographic notation first proposed by William Hallowes Miller, Professor of Mineralogy, 1832–70. [5] *Zeitschrift für Krystallographie und Mineralogie*. [6] Martial, x 3, 10. [7] *ib.* ix 53, 4 f. [8] *Odyssey*, i 3, translated in Horace, *Ars Poëtica*, 142. [9] Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική, 1886, 17, etc. [10] The *Varvakeion* statuette (1881). [11] *Fouilles d'Epidaure* (1891 etc.), where the various Victories are also discussed. [12] *Nem.* iii 80. [13] Horace, *Carm.* i 7, 7.

(399) Urbem Palatinam denuo in memoriam vocat physiologiae illius chemicae professor insignis, quae quicquid vivit perscrutata, tot corpuscula textu tenuissima explorat et explicat, tot cellulas absconditas in lucem protrahit et enucleat[1]. Abhinc annos sex eiusdem Universitatis, eiusdem scientiae, professorem in hoc ipso loco laudavimus, qui in unoquoque e tribus decenniis hanc scientiam magnopere adiuvit. In professore illo laudando sperabamus intra proximum decennium fore ut talium virorum laboribus physiologiae in provincia chemica laurus plurimae referrentur. Quod illo die sperabamus professoris illius successor feliciter ratum effecit[2].

Duco ad vos physiologiae chemicae professorem Heidelbergensem, ALBERTUM KOSSEL.

(400) E republica maxima trans aequor Atlanticum diu prospere constituta laetamur ad nos advectum esse virum palaeontologiae praesertim in scientia insignem, qui non modo in Universitate Columbiana, nobis et linguae et studiorum communium societate coniunctissima, zoologiam praeclare profitetur, sed etiam, Eboraci Novi in Museo maximo, animalium ingentium e rupibus ipsis effossorum multitudinem saxeam, sive Dinosauri sive Atlantosauri nominantur, sive alio aliquo nomine splendido gloriantur, summa sollertia conquisivit, summa arte disposuit, summa cura custodit. Gaudemus rempublicam illam, tot rerum novarum varietate excellentem, etiam vitae pristinae vestigia tam antiqua tanta cum alacritate persequi. Iuvat virum hospitii iure cum plurimis coniunctum Ennii ipsius verbis etiam propterea laudare, quod, in Museo illo 'multa tenens antiqua', ipse 'egregie cordatus homo' esse perhibetur'[3].

Duco ad vos Columbiana in Universitate zoologiae professorem, HENRICUM FAIRFIELD OSBORN.

(401) Batavorum ex urbe, quam Europa tota concordiae sedem perpetuam respicit, ad nos feliciter advectus est vir in pacis artibus egregie versatus, qui rei argentariae inter suos praepositus, et oeconomiam publicam professus, de scientia illa salutari scripta edidit, quae inter peritos auctoritate maxima fruuntur[4]. Olim a populo suo, vectigalium publicorum iniquitatem aegre passo, ad summam rerum vocatus, rei totius rationem protinus in melius mutavit atque ex inordinato in ordinem adduxit. Dixit olim Anaxagoras omnia quondam simul confusa fuisse, deinde mentem ipsam advenisse atque omnia separatim distinxisse et in ordinem duxisse[5]. Etiam Batavorum in vectigalibus in ordinem redigendis, viri huiusce opus fuit mente perspicaci.

Duco ad vos virum oeconomiae publicae in studiis spectatum et probatum, NICOLAUM GERARDUM PIERSON.

(402) Quem genuit Ancona, quem arx antiqua Etruriae suo nomine ornavit, quem primum Pisarum, Galilei cum memoria consociatarum, deinde Augustae Taurinorum, denique Romae ipsius Universitas inter professores suos numeravit, multis profecto nominibus observantiae vestrae commendatur. Sed, ut relictis nominibus ad res ipsas progrediamur, inter peritos constat virum hunc lucis praesertim in legibus investigandis

[1] Joint-author of *Gewebe des menschlichen Körpers*; editor of *Zeitschrift für physiologische Chemie.*
[2] Cp. no. 300 *supra.* [3] Ennius, ap. Gellium, xii 4, et ap. Cic. *De Or.* i 198. [4] *Grondbeginselen* (1875–6), and *Leerboek* (1896—1902[2]) *der Staathuishoudkunde.* [5] πάντα χρήματα ἦν ὁμοῦ· εἶτα νοῦς ἐλθὼν διεκόσμησε, Anagaxoras, ap. Diog. Laërt. ii 6.

esse imprimis illustrem atque scientiae dynamicae (ut aiunt) in ratione universa exploranda plurimum pollere. Viri Italiae totius inter mathematicos conspicui meritis accuratius explicandis gravamur prorsus imparem esse veterem illam linguam Latinam, quam ipsa Italia Britannis olim donavit. His saltem in studiis hodierna Italia antiquam superavit.

Hospitum nostrorum exterorum seriem claudit Regiae studiorum Universitatis Romanae professor, VITO VOLTERRA[1].

(403) Ad patriam reversi, quam libenter salutamus virum in stellis observandis insignem, qui inter Aberdonenses suos astronomiae studia olim auspicatus, planetae Veneris transitum in oceano Indico accurate observandum curavit! Idem et Aegypti et Africae Australis coloniae extremae[2] et Terrae Natalis spatia ampla dimensus est; stellarum omnium imaginum lucis ipsius auxilio reddendarum auctor fuit assiduus; Africae denique in promunturio remotissimo arcem caelestem sibi creditam quinque et viginti per annos fortiter et feliciter occupavit. In excubiis illis patria procul tolerandis quam fortem ipsum, in alios quam generosum sese praestitit; aliorum labores quantis stimulis incitavit, ad exitum felicem perductos quanta benevolentia excepit! Viri talis sub auspiciis, et unius e professoribus nostris[3] sub praesidio, pro scientiarum Societate Britannica in annum proximum Bonae Spei in Promunturio bene nominato licet omnia fausta augurari.

Duco ad vos astronomum insignem, equitem generosum, DAVID GILL.

(404) Australiae praesertim aborigines, in annos singulos ad minorem numerum redactos, nonnullis vero in locis prope funditus extinctos, simplicitatis pristinae mores antiquos diutissime conservasse constat. Hic autem, a collega optimo, Collegii vicini alumno[4] adiutus, indigenarum illorum primum consuetudines nuptiales, deinde adulescentium initiationes, denique religionis rudimenta prima, diligenter investigavit, et prioris aevi memoriam evanescentem litterarum monumentis fideliter mandavit[5]. Talium virorum laboribus historia, si non 'magistra vitae', at certe 'lux veritatis', 'nuntia vetustatis', 'vita memoriae' esse gloriatur[6].

Duco ad vos virum de Australiae anthropologia praeclare meritum, ALFREDUM WILLELMUM HOWITT.

(405) Inter astronomiae et scientiae physicae fines patet provincia, ubi, instrumentis subtilissimis adhibitis, etiam solis ipsius radii retexuntur, et, linearum varietate quadam minutissima observata, corpora prima, e quibus sol ipse est compositus, inter sese distinguuntur[7]. Adest vir in regione tam pulchra exploranda inter principes numeratus, qui, ne his quidem finibus contentus, non solis tantum defectus identidem observavit[8], sed etiam astronomiae provinciam amplissimam sibi vindicavit[9]. Idem, per annos prope quinque et triginta Actis quibusdam praeclaris luculenter editis, anni cuiusque septimo quoque die, rerum naturae totius varietatem orbi terrarum patefecit[10].

Duco ad vos equitem in rerum naturae studiis insignem, NORMAN LOCKYER.

[1] Author of Memoirs in the *Atti dei Lincei*, and of *Lezioni di meccanica* (1883–96), etc. [2] Cape Colony. [3] George Howard Darwin (K.C.B. 1905). [4] Rev. Lorimer Fison, Gonville and Caius College, joint-author of *Kamilaroi and Kurnai* etc. (1880). [5] *The Native Tribes of South-East Australia*, 1904. [6] Cicero, *De Or.* ii 36. [7] Spectrum analysis. [8] Eight eclipses observed in 1870—1900. [9] Numerous works on Astronomy and Solar Physics. [10] Editor of *Nature*.

(406) Adest deinceps militis insignis filius, miles mathematicis praesertim in studiis spectandus, qui praeter alios laudis titulos etiam scientiarum Societatis Britannicae inter ministros praecipuos numeratur. Studiorum suorum in caelo puro, in regione illa sublimi a Cayleio nostro feliciter peragrata, diu versatus, studiis illis caelestibus sermonis Latini Musam pedestrem, longe infra in terris relictam, nihil aliud quam numerorum theoriam quandam e longinquo contemplari passus est[1]. Cetera omnia scientiae tam sublimis mysteria, peritis patefacta, a nobis certe palam divulgari non concessum. Illud autem unum dixerim. Si, Syracusis captis, Archimedem, intentum formis, quas in pulvere illo erudito descripserat, Marcelli in exercitu miles talis aspexisset, caeli spectatorem illum unicum, tormentorum bellicorum machinatorem illum mirabilem, sine dubio numquam interfecisset, sed velut socium et fratrem statim esset amplexus[2].

Duco ad vos militem quem non iam Mars sed Mathesis inter cultores suos numerat, regionis non terrestris victorem, ALEXANDRUM MACMAHON.

(407) Virum inter Caledones suos atque inter Germanos educatum, titulo nostro Academico fortasse eo digniorem putabitis, quod iam in orbe terrarum toto Academiis fere viginti honoris causa est adscriptus. Per annos septendecim inter Londinienses scientiam chemicam praeclare professus, aëris praesertim elementa exploravit, et (cum alumno nostro insigni, Rayleio, consociatus) elementum illud *Argon* nuncupatum repperisse confitetur. Etiam propterea laudandus est, quod in metallis *Helium* invenit; quod in aëre ipso *Neon*, quod *Krypton*, quod *Xenon*, tot elementa ex ipsa rerum naturae origine latentia detexit, detecta nominibus pulchris, nominibus Graecis, ornavit. Nonnullis certe e nobis non ingratum, etiam in elementis novis nominandis linguae Graecae antiquae utilitatem comprobatam contemplari; iuvat etiam ipsius nomen gentile et olim et nuper propter linguarum peritiam inter Caledones celebratum, in rerum et nominum inventore tanto, etiam rerum naturae scientia illustratum admirari.

Duco ad vos equitem insignem, scientiae chemicae professorem Londiniensem, WILLELMUM RAMSAY[3].

(408) Virum libenter rursus agnoscimus, qui, primum Moeni sui in ripa, deinde inter Mancunienses, denique in urbe Palatina educatus[4], inter nosmet ipsos et Maxwellii et Rayleii nostri inter adiutores praecipuos olim numerabatur. Postea solis defectioni in India trans Gangen observandae quondam praepositus[5], a Societate Regia ob lucis arcana feliciter explorata numismate aureo est donatus[6]. Laetamur virum, qui fluminis paterni in ripa ad rem argentariam non sine lucro magno sese dedere potuisset, scientiae lucem lucro praetulisse et lucem ipsam explorandam elegisse. Virum talem dum coronat, Academia Virtutem ipsam aemulatur,

'diadema tutum
deferens uni propriamque laurum
quisquis ingentes oculo irretorto
spectat acervos'[7].

Duco ad vos scientiae physicae professorem Mancuniensem, ARTHURUM SCHUSTER[8].

[1] Memoirs on *Theory of Numbers*, *Partitions*, etc., chiefly in the *Philosophical Transactions*.
[2] Livy, xxiv 34, xxv 31.
[3] Author of *The Discovery of the Constituents of the Air*, etc. etc.
[4] Frankfurt-on-the-Main, Manchester, and Heidelberg.
[5] Eclipse Expedition to Siam, 1875.
[6] 1893.
[7] Horace, *Carm.* ii 2, 21.
[8] Author of *Theory of Optics*, and of Memoirs on light and electricity.

(409) Laurea nostra iuvat hodie decorare virum Florae in studiis insignem, cuius socerum in eisdem studiis illustrem abhinc annos duodequadraginta Academia libenter ornavit[1]. Fluminis Isis propter undas educatus, scientiam suam eximiam et in Anglia et in Hibernia professus, Tamesis in ripa, Florae in hortis pulcherrimis, iam per annos prope triginta vitae suae tabernaculum collocavit[2]. Nomen autem eius non modo regionis Tamesinae sed etiam Africae Australis, Africae denique interioris, cum floribus consociatur[3]. Satis amplus igitur laudandi campus patet, campus floribus consitus, omnique pulchritudinis varietate distinctus; sed Flora vocat, sed horti nostri vos invitant[4], sed oratorem vestrum, Maronis non immemorem, hortos canere volentem, temporis spatium excludit.

'Extremo ni iam sub fine laborum
vela traham et terris festinem advertere proram,
forsitan et pingues hortos quae cura colendi
ornaret canerem, biferique rosaria Paesti,...
verum haec ipse equidem, spatiis exclusus iniquis,
praetereo, atque aliis post me memoranda relinquo' (*Georg.* iv 116).

Laudis nostrae corolla libenter coronamus Florae antistitem illustrem, equitem insignem, WILLELMUM TURNER THISELTON-DYER.

---

## 27 *Oct.* 1904

(410) IN Oceano Indico insulam magnam, Gallia ipsa non minus late patentem, iacere meministis, cuius incolas, (velut Galliam antiquam) in tres partes divisos, Francogallorum in dicionem nuper redactos esse constat. Olim, tres et triginta per annos, regnante Ranavalona, omnes, quicumque fidem Christianam erant professi, aut de rupibus sunt deiecti, aut hastis transfixi, aut in crucem sublati, aut in servitutem crudelissimam venditi. Atqui, septem post annos, omnia in melius mutata; etenim, cum iam altera nominis eiusdem regina consecrabatur, prope solium regale positum erat et Verbi Divini et iuris humani exemplar, supraque solium verba illa praeclara inscripta:—*Deo gloria... Deus adiutor noster esto*[5]. Episcopi primi[6] successor, labores peractos animo grato recordatus, nihil aptius hodie dicere poterit quam *Deo gloria*; quod autem ad posterum attinet, nihil auspicatius quam *Deus adiutor noster esto.*

Duco ad vos virum admodum reverendum, GEORGIUM LANCHESTER KING, Collegii de Clare in litteris humanioribus quondam scholarem, in insula Madagascar episcopum constitutum.

(411) Olim in Australia, insularum omnium maxima, Tyrrellius ille noster, qui stationem sibi per annos plus quam triginta creditam numquam deseruit[7], munificentia solita fluminis Brisbanii in ripa sedem episcopalem novam constituendam curavit. Ad castra illa remota alumnum nostrum auspiciis optimis mittimus, qui, scholae Etonensis

[1] Sir Joseph Hooker, Hon. LL.D., 1866. [2] Director of the Royal Botanical Gardens, Kew, 1885—1900. [3] Joint author of *Flora of Middlesex*, and editor of *Flora Capensis* and *Flora of Tropical Africa*. [4] The Garden Party in the 'University Botanic Garden'. [5] H. W. Tucker, *The English Church in other lands*, 135–8. [6] R. K. Kestell-Cornish, D.D. [7] No. 34, note 3, *supra*.

in nomine, urbis Londiniensis in parte orientali, inter tenebras lucem tam diu extulit. Idem nuper ad excubias illas longinquas vocatus, ubi Australi in caelo sanctae crucis signum splendet, Ducis sui iussis animo laeto est obsecutus, atque ad sedem sibi destinatam inter omnium bonorum vota propediem proficiscetur.

Duco ad vos Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis in litteris humanioribus quondam scholarem, virum et suo et fratris sui[1] nomine nobis admodum acceptum, Georgium Alfredum Donaldson, Coloniae Brisbanensis episcopum designatum.

(412) Dum filios nostros trans maria magna ad solem orientem mittimus, etiam solis ab occasu advenam quendam filiorum nostrorum in numerum honoris causa adsciscimus. Ultra Oceanum Atlanticum Academia nulla nobiscum vinculis artioribus coniuncta est, quam Cantabrigia illa transmarina, quam, ab uno ex alumnis nostris[2] quondam feliciter fundatam, quasi filiam nostram non sine superbia iam dudum contemplamur. Filiae nostrae illustris filium eximium, virum historiae in studiis insignem, hodie libenter salutamus.

Duco ad vos Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis socium et in historiae studiis lectorem, virum nobis omnibus acceptissimum, Gaillard Thomam Lapsley.

---

## 3 *Dec.* 1904

(413) Adest viri inter editores Horatianos quondam conspicui[3] filius; adest alumnus noster, qui Academi ad silvas olim auspiciis optimis missus, mathematicis praecipue studiis multa cum laude incumbebat. Scholae Etonensis olim discipulus, Collegii Regalis quondam scholaris, vir theologicis non minus quam mathematicis studiis excultus, primum Caledoniae inter insulas occidentales in laboribus sacris versatus est; deinde, archi-episcopi Cantuariensis, alumni nostri desideratissimi[4], auspiciis, Assyriae in ecclesia orientali religionis purae nuntius primus per annos quinque peregrinatus; denique, ad Britannos suos abhinc annos tredecim reversus, libris plurimis Syriaca praesertim de lingua optime conscriptis[5], Caledonicae ecclesiae episcopalis inter lumina praecipua numeratur. Alumno nostro, poëtae paterni fortasse non immemori, 'neque fervidis pars inclusa caloribus mundi' ignota est, 'nec Boreae finitimum latus' erit ignotum[6]. Etenim Caledoniae provinciae Borealis episcopus nuper electus, per annos plurimos (ut speramus) e Caledonia septentrionali laudem non minorem consequetur, quam et telluris eiusdem inter insulas occidentales, et ex Assyriae regione orientali, 'inter urentes arenas litoris Assyrii viator', iam dudum est consecutus[7].

Duco ad vos virum admodum reverendum, Arthurum Ioannem Maclean, provinciae et Moraviensis et Rossensis et Cathanensis episcopum electum.

## 2 *March* 1905

(414) Adest vir et propter aetatis dignitatem et propter studia in rerum originibus primis exquirendis praeclare posita inter primos merito numerandus, quem iam dudum

[1] Stuart Alexander Donaldson, appointed Master of Magdalene, 1904. [2] John Harvard. [3] Arthur John Maclean, 1853. [4] Edward White Benson. [5] *East Syrian Lectionary* and *Liturgies*; *Old and New Syriac Grammars*; *Modern Syriac and English Vocabulary* (1889–91). [6] Horace, *Carm.* iii 24, 36, 38. [7] *ib.* iii 4, 32.

admirati, nunc demum honore diu debito decoramus. Abhinc annos quinque et quadraginta consuetudines Mexicanas antiquas diligenter exploravit. Deinde de prisco hominum cultu, opere in maximo et doctrinae variae plenissimo, plus quam semel disputavit. Illo vero in opere, animarum praesertim in regno perlustrando aliorum antecursor constitutus, successoribus omnibus facem splendidam praetulit. Denique de anthropologia universa egregie disseruit, hominum ipsorum studium hominibus imprimis proprium esse iure optimo arbitratus. Nemo fortasse magis merito liberalitatem illam Terentianam prae se ferre potest:—'homo sum, humani nil a me alienum puto'[1].

Duco ad vos anthropologiae professorem Oxoniensem, virum iam pridem illustrem, EDWARDUM BURNETT TYLOR[2].

## 25 *May* 1905

(415) COMITATUS Cantabrigiensis in parte septentrionali regionem quandam pulcherrimam, inter arundines ulvamque palustrem positam, et florum et avium et papilionum rariorum velut asylum quoddam a rerum natura seclusam, nuper viri huiusce auxilio integram et inviolatam conservatam esse constat[3]. Ipse, in vico regionis tam pulchrae propinquo[4], agris late colendis diu deditus, etiam Concilio Academico de agri culturae studiis constituto, studiorum illorum cum fructu magno, nuper interfuit. Idem Comitatus totius Concilio per annos complures praepositus, etiam de scholis sumptu publico aedificandis, et de liberis educandis, sine ullo partium studio praeclare meritus est. Habetis, Academici, exemplar viri in negotiis agendis strenui, viri aequitate et sapientia praesertim conspicui, qui salutem populi supremam legem esse arbitratus[5], populi salutem saluti suae praetulit. Nihil autem melius hodie exoptare possumus, quam ut Cereris et Minervae cultori tam assiduo sit propitius Aesculapius.

Duco ad vos ROBERTUM STEPHENSON[6].

---

## 14 *June* 1905

(416) FRANCOGALLORUM rempublicam maximam, mari angusto a nobis divisam, laetamur omnes nunc demum concordiae vinculis artissimis nobiscum esse coniunctam. Rei autem tam prospere gestae (ut meministis omnes) multum Rex noster, multum ipse reipublicae Praeses, multum etiam utrimque viri primarii et legati optimi contulerunt[7]. Atqui Francogallorum quidem legatum illustrem, virum patriae fidelissimum, virum Britannis acceptissimum, hodie absentem desideramus[8]. Sed 'primo avolso non deficit alter'[9]. Adest enim legatus alter insignis, qui Scholae Etonensis quondam discipulus, et

[1] Terence, *Heaut.* 77. [2] Author of *Mexico and the Mexicans*; *Researches into the Early History of Mankind*; *Primitive Culture*; and *Anthropology*. Degree deferred from 22 Aug. 1904. [3] Mr Stephenson formerly owned an area of about 70 acres in Wicken Fen, which he sold about 1904 to Mr G. H. Verrall of Newmarket, with a view to the Fen being ultimately handed over to Trustees for preservation in its present condition. [4] Burwell. [5] Cicero, *De Legibus*, iii 8. [6] Late Chairman of the Cambridgeshire County Council and of its Education Committee; and late Member of the Board of Agricultural Studies. [7] The 'Agreements between Great Britain and France', 8 April, 1904. [8] His Excellency M. Paul Cambon; no. 438 *infra*. [9] Virgil, *Aen.* vi 143.

Collegii Omnium Animarum inter Oxonienses postea socius, aequoris Atlantici in litore utroque per annos plurimos patriae causam prudenter sustinebat. Olim legationum nostrarum experientia prima Parisiis imbutus; deinde legatus ipse constitutus, et non modo inter adiutores suos, sed etiam inter rerum exterarum administros omnes, persona grata semper existimatus, inter Athenienses praesertim apud ipsum Regem auctoritate plurima feliciter usus est. Inter Parisienses denique, legati in munere summo fideliter obeundo, vitae suae velut coronam praecipuam iure optimo est adeptus. In concordia vero illa concilianda et confirmanda[1], quae inter vicinos nostros et nosmet ipsos nunc maxime intercedit, etiam legati nostri insignis auxilium animo grato libenter agnoscimus.

Duco ad vos virum admodum honorabilem, equitem non uno nomine insignem, EDMUNDUM MONSON.

(417) Caledonia ad nos misit et Academiae et Universitatis Edinensis alumnum, virum Graecorum praesertim poëtarum amore olim imbutum, virum et ludi campestris Caledonici in certamine[2] et rerum publicarum in controversiis diu spectatum, qui artem medicam paternam paulisper professus, deinceps e disciplina forensi laudem insignem est adeptus. In testibus praesertim interrogandis quot terrores incutit! Quotiens sollertia singulari rem acu tetigit; quotiens adversariorum argumenta infirmiora verbis apertis, verbis directis, detexit, aemulatus fortasse simplicitatem illam Graecam, *τὴν σκάφην σκάφην λέγων*[3]. Quotiens in causis difficillimis et prope desperatis, et in foro et in Senatu, advocati strenui et pertinacis opem et auxilium praestitit! Nuper denique controversia magna inter Britanniam ipsam et rempublicam Venezuelam ad arbitros relata, patriae iura non minus fortiter quam feliciter vindicavit[4].

Duco ad vos patriae vindicem fortem et felicem, iurisconsultum illustrem, equitem insignem, ROBERTUM FINLAY.

(418) Incedit proximus iurisprudentiae professor insignis, qui Russorum in imperio natus, deinde iuris Lombardorum studio inter Berolinenses imbutus, postea inter Mosquenses suos historiam professus, primum abhinc annos duo et viginti Angliae nostrae ad litora advectus est. Ibi, vicorum nostrorum historiam penitus perscrutatus, libro egregio post annos novem edito, et iuris et rei oeconomicae et reï agrariae studium magnopere excitavit[5]. Interim in Museo Britannico Bractonis commentarios, a professore quodam nostro postea praeclare editos, primus detexit[6]; deinde inter nosmet ipsos de Russorum historia animo aequo et veritatis studioso disseruit[7]; nuper denique inter Oxonienses ad iurisprudentiae cathedram, duorum deinceps alumnorum nostrorum nominibus ornatam[8], inter approbationem omnium est electus. Gratum profecto Britannis, quod in hoc libertatis asylo vir patriae amore tali instinctus inter hospites suos tantum iuris nostri antiqui, tantum historiae nostrae studium incendit, et argumento tanto illustrando mentem tam vividam, tot saeculorum notitia, tot linguarum scientia, tot terrarum experientia instructam contulit.

Duco ad vos iurisprudentiae professorem Oxoniensem, PAULUM VINOGRADOFF.

[1] The negotiations of 1898, and the agreements of 1904. [2] Golf. [3] Proverbial phrase from the Greek Comic Poets, quoted by Plutarch, *Mor.* 178 B; and by Lucian, *de hist. conscr.* 41, and *Iuppiter trag.* 32. [4] 1904. [5] *Villainage in England*, 1892 (followed by *The Growth of the Manor*, 1905). [6] Ed. F. W. Maitland. [7] *Lectures on the history of the 19th century* (Aug. 1902). [8] Sir Henry Maine, and Sir Frederick Pollock.

(419) Adest etiam vir alter linguarum peritia insignis, qui inter Caledones (qui ubique terrarum sentiunt sese esse domi) gentis illustris principatum obtinet. Olim inter Batavos illos, primum Erasmi, deinde Bentleii in saeculo nobiscum litterarum vinculis consociatos, natus est. Postea, primum Universitatis Caledonicae, cui nomen indidit Sanctus Andreas, rector constitutus; deinde Indiae occidentalis provinciae magnae per quinquennium praepositus, et de populo toto educando et de Indiae gentibus commercii vinculis inter sese coniungendis praeclare meritus; deinceps, inter Londinienses, et Regiae Societati Asiaticae, et Universitatis Londiniensis Collegio, et Concilio magno de liberis educandis constituto, multa cum laude praefuit. Nuper denique honorum omnium, inter Britannos saltem gestorum, velut cumulus accessit illo die, quo Litterarum Academiae Britannicae abhinc annos quattuor primum conditae praeses primus est vocatus. Academiae illius in praeside habetis, Academici, viri et linguarum peritia summa et artium liberalium disciplina et morum urbanitate eximia et naturali quadam ingenii dexteritate praediti exemplar.

Duco ad vos virum admodum honorabilem, BARONEM REAY.

(420) Vinculo fraternitatis artissimo cum Universitate nostra coniunctus est linguae Hebraicae professor Regius Oxoniensis. Scholae Wintonensis quondam discipulus, Collegii Novi postea socius, vir litterarum Graecarum Latinarum Hebraicarum Syriacarum peritia insignis, inter illos numeratus est, qui Testamenti Veteris libris in linguam nostram accuratius reddendis annos octo dedicarunt. Britannis potissimum noti sunt Commentarii, Testamenti illius in libros singulos ab eo conscripti; etiam inter externos non ignota Prolegomena Testamento illi toti illustrando destinati[1]. Olim non sine favore exceptus est liber de Temporibus Hebraicorum Verborum editus; etiam in Thesauris Biblicis lucet eius eruditio; ne lexici quidem Hebraici condendi laborem immensum pertimescit. Videtis, Academici, virum philologiae dotibus eximiis ornatum, virum in rebus minutissimis explicandis exactum, in rebus obscuris illustrandis lucidum, qui iudicio et sereno et imprimis moderato praeditus, de antiquitate Hebraica doctrinas novas etiam Britannis approbavit.

Duco ad vos linguae Hebraicae professorem Oxoniensem, SAMUELEM DRIVER.

(421) In Raetiam profecti, solum natale salutamus viri integerrimi, qui, veritatis amore insigni praeditus, tot rerum argumenta historiae in luce clara collocavit. Quid dicam de commentariis plurimis, quibus saeculi decimi tertii, quarti, quinti denique, historiam illustravit ecclesiasticam? Aedium Vaticanarum de historia nemo melius, nemo accuratius, disputavit[2]. Idem, e tribus illis aetatibus in quas Pontificum Romanorum Bibliothecae historiam divisam esse constat, aetatem mediam aggressus, inter labores suos doctos Bibliothecae Bonifatianae et Avenionensi dedicatos indicavit bibliothecarum historiam etiam ad litterarum et philosophiae historiam universam pertinere[3]. Laetamur bibliothecae maximae Vaticanae praepositum esse virum tanta etiam de bibliothecis antiquioribus eruditione praeditum, qui gentium omnium viros doctos summa cum benevolentia excipit, quique exemplo suo praeclare ostendit, bibliothecae magnae in

[1] *Introduction to the Literature of the Old Testament.* [2] *De aulis Borgianis et de Vaticanarum aedium historia.* [3] *Historia Bibliothecae Romanorum Pontificum, tum Bonifatianae, tum Avenionensis.*

praefecto nihil melius esse eruditione summa, nihil utilius negotiorum expedite gerendorum insigni peritia, nihil pulchrius denique morum exquisita urbanitate et comitate.

Duco ad vos Bibliothecae Apostolicae Vaticanae praefectum, FRANCISCUM EHRLE[1].

[1] On May 25 a Grace was passed for conferring the Degree of Doctor of Letters *honoris causa* on HEINRICH DENIFLE, O.P., one of the Archivists of the Vatican, author of *Die Universitäten des Mittelatters*; *La Désolation des Eglises de France*; *Luther und Lutherthum*, etc. On June 10 Father Denifle died in Munich, on his way from Rome to Cambridge. The following is the speech that had been prepared for the occasion of the proposed degree:—

(421 *b*) Raetiae inter montes, fluminis Aeni prope ripas[2], olim natus est Sanctae Sedis Romanae tabularius doctissimus, qui Praedicatorum Ordini insigni adscriptus, historiae praesertim studiis sese dedicavit. Non modo Pontificum Romanorum res gestas celebravit, sed etiam Medii Aevi Universitates plurimas penitus exploravit; Universitatis Bononiensis Statuta antiqua, Universitatis Parisiensis Chartularium, opus laboris immensi, erudite et diligenter edidit; calamitates denique ab ecclesia Gallicana in saeculo decimo quinto toleratas luculenter explicavit. Ut ad Germanos transeamus, non hodie prolixius prosequemur neque Martinum Luther, ab eodem ad fidem monumentorum nuper depictum, neque scriptores illos mysticos, in litterarum Archivis ab ipso et a collega eius magno[3] conditis, olim accurate examinatos. Italiam potius petamus, Romam ipsam et Palatium Vaticanum invisamus, et Pontificem illum venerabilem, poëtam illum Latinum, animo grato recordemur, qui virum doctrinae tam variae dotibus instructum Sanctae Sedis tabularium merito nominavit[4].

(422) Tot studiorum matre Italia relicta, ad fratres nostros transmarinos transeamus. Salutamus Universitatis Princetonensis alumnum, qui quondam inter Germanos virorum magnorum instructus disciplina, postea inter suos, primum per annos viginti in Virginiae Universitate, deinde per annos plus quam quinque et viginti inter Baltimorenses litteras Graecas praeclare est professus. Olim e litterarum studiis et e Sancto Iustino Martyre laudem feliciter aucupatus, postea Pindaro praesertim breviter et luculenter interpretando plurimum contulit[5]. Idem de Grammatica Latina egregie meritus, nuper etiam Syntaxin Graecam novam ominibus optimis auspicatus est. Novimus quam admirabilem in modum Philologiae Acta Americana trimestria plus quam centiens ediderit. Interim philologorum in studiis 'oscillationes nutationesque'[6] plurimas expertus, in honorem anni septuagesimi feliciter exacti, a discipulis suis transmarinis haud ita pridem insigne amoris perpetui et constantiae numquam interruptae accepit testimonium[7]. Is autem qui totiens discipulis suis tot stimulos indidit, etiam inter nosmet ipsos amicos numerat, qui virum scientia tam varia, tam exacta ornatum, virum tanta animi liberalitate, tanto scribendi lepore praeditum, iam dudum dilexerunt.

Duco ad vos linguae Graecae professorem Baltimorensem, BASILIUM GILDERSLEEVE.

(423) Etiam trans aequor Atlanticum non ignotus est vir litterarum laude illustris, qui saeculi Victoriani tot litterarum lumina ipse laudavit. Iurisprudentiae et historiae praesertim in studiis occupatus, historiae in vera significatione investiganda indicavit non iam singularum gentium sed humanitatis totius vitam cognitione esse dignam[8]. Idem virorum illustrium, Regis Alfredi, Cromwellii, Willelmi quem 'taciturnum' vocant, aliorum denique etiam in Calendario Comtiano per seriem digestorum vitas, quam lucide scripsit! Historiae vero Byzantinae, e fastis illis prorsus exclusae, studium meministis arte quali

[2] At Imst on the Inn. [3] Franz Ehrle. [4] Leo XIII in 1883. [5] Pindar, *Olympian and Pythian Odes*, 1885. [6] *Oscillations and Nutations of Philological Studies*, Philadelphia, 1900. [7] *Studies in honor of Professor Gildersleeve*, 1902. [8] *The Meaning of History*, p. 122.

in hoc ipso loco nobis haud ita pridem commendaverit; meministis etiam quam feliciter studium illud illustraverit Theophano, ab eodem nuper coloribus vividis verisque depicta. Sive Palatiorum Byzantinorum per splendorem incedit, sive inter populares suos villae rusticae annales antiquos evolvit, est ubique felix, ubique sermonis proprii, sermonis virilis et robusti magister atque artifex[1]. Si in villa illa describenda Plinium minorem[2] plus quam aemulatur, generis humani in vita universa cognoscenda Plinii maioris verba illa eximia maxime admiratur:—'Deus est mortali iuvare mortalem, et haec ad aeternam gloriam via'[3].

Duco ad vos virum a Collegio suo inter Oxonienses honoris causa socium electum, virum et historiae et litterarum et humanitatis studio insignem, FREDERICUM HARRISON[4].

(424) Poli Australis e regione salvum sospitemque nobis redditum laetamur virum intrepidum, cui disciplina et gloria navalis ab avo velut hereditate obvenerat. Abhinc annos quinque navis magister designatus est, rerum naturae miraculis prope polum Australem explorandis destinatae[5]. Illic, primum terrae Victoriae montes asperos conspicatus, deinde ex transverso oppositum glaciei velut murum immensum diu praetervectus, tandem nivis aeternae regionem quandam excelsam detexit, detectam Regis Edwardi nomine nuncupavit. Quid commemorem navem illam prope montem Erebum, prope ipsa Volcani spiracula, glaciei solidae in mediis molibus per biennium compressam? Quid geographiae, geologiae, meteorologiae, biologiae denique in studiis, scientiarum fines, talium virorum auxilio, feliciter propagatos? Quid itinera longa glaciei perpetuae inter pericula tolerata? Tot virorum fortium de duce intrepido illum primum dixerim:—omnium mortalium nemo umquam ad ipsum polum Australem propius penetravit. Deinde, 'numquam' sociis suis 'plus laboris imposuit quam sibi sumpsit; ipse cum fortis, tum etiam felix'[6].

Duco ad vos virum et rei navalis et scientiae geographicae peritissimum, ROBERTUM FALCON SCOTT[7].

(425) Hodie corona nostra suprema viro destinata est, qui matris suae fratrem, exploratorem indefessum[8], olim aemulatus, omnium mortalium solus, oceani Pacifici a litore trans Asiae mediae recessus intimos septem milia passuum milies emensus, montium formidulosorum per ambages prope inextricabiles, Indiae demum ad castra prima pervenit[9]. Idem nuper, Britanniae legatus, cum copiis nostris fortissimis, Indiae per Alpes silvasque, post moras infinitas fortiter et prudenter devictas, per apertam portam, Tibetorum ad loca praecelsa ultra lacum illum caeruleum progressus, tandem, inter nemora late virentia, arcis summae tecta aurea conspicatus, religionis antiquissimae sedem sacram, tot laborum, tot

[1] 'A recognised master of language,...direct, powerful, plain;...his periods are alive with the strong and manly pulse of the writer's own personality'. John Morley in *Nineteenth Century*, 1904 (2), p. 574 (cp. 1892 (1), p. 312 f). [2] *Epp.* ii 17, v 6. [3] *N.H.* ii 18; *The New Calendar*, p. 161. [4] Author of *American Addresses*; *Studies in Early Victorian Literature*; *Tennyson, Ruskin, Mill, and others*; *Life of Ruskin*; *The Meaning of History*; *The Millenary of King Alfred*; *Oliver Cromwell*; *William the Silent*; *The New Calendar of Great Men*; the *Rede Lecture on Byzantine History in the Early Middle Ages*; the 'romantic monograph' of *Theophano*; and the *Annals of an Old Manor House*. [5] *The Discovery*. [6] Cicero, *pro Murena*, 38. '(His sailors) would do anything for him, knowing that he would not ask them to do what he was not ready and willing to do himself' (George Croucher in the *Grimsby Times*, 7 Oct. 1904). [7] Author of *The Voyage of the 'Discovery'*, 1905. [8] Robert Shaw. [9] *The Heart of a Continent*.

itinerum metam ultimam, intravit[1]. In legatione vero illa obeunda, viri huiusce potissimum auspicio, terrae spatia immensa accuratissime explorata sunt; fluminum ingentium cursus patefacti; saeculorum denique priorum monumenta plurima aut intacta relicta aut diligenter conservata[2]. Iuvat autem recordari regionem illam remotissimam cum exercitu nostro legatum nostrum ita peragrasse, ut nullum crudelitatis, nullum inhumanitatis vestigium reliquerit, sed benevolentiae mutuae, etiam foedere ipso[3] potioris, fundamentum iecerit.

Laudis nostrae coronam supremam reportavit vir non modo geographiae sed etiam rerum publicarum de scientia bene meritus, imperii Indici eques insignis, FRANCISCUS YOUNGHUSBAND.

---

## 20 *June* 1905

(426) IN ipso limine laudationis nostrae HELENAM, ALBANIAE DUCISSAM, Dominam omni laude dignissimam, Academiae totius nomine iubemus salvere. Ipsa, domus regiae inter decora numerata, in hoc templo honoris, ubi virtus quoque in honore est, unum e conservatoribus imperii nostri sine dubio libenter aspiciet, virique tanti laudes libenter audiet[4].

Ab Aegypto paulisper patriae redditus est vir insignis, primum maris Ionii[5], deinde oceani Atlantici occidentalis inter insulas cum laude versatus[6], postea de imperii nostri inter Indos aerario per annos tres bene meritus[7], et in Aegypto per annos plurimos gloriam magnam adeptus. Ibi, primum abhinc annos duodetriginta fisci Aegyptiaci ⟨procuratoribus adscriptus et post biennium⟩ procurator alter constitutus[8], deinde abhinc annos duo et viginti patriae legati magis amplo munere ornatus et vox Britanniae in Aegypto merito nuncupatus[9], summo iudicio, summa prudentia, summa constantia, nominis nostri maiestatem auctoritatem dignitatem non modo illibatam conservavit, sed etiam magno adauxit incremento. Quantum autem huic viro Aegyptus ipsa debeat, omnibus notum. Ut exemplum unum saltem e plurimis proferam, cum, rebus desperatis, pecuniae immensae mutuae sumptae partem nonam terrae melius irrigandae reservasset, Cereris et Mercurii e donis faenore duplici in annos singulos reddito, populo toti et opem et salutem tulit[10]. Ne Martis quidem victoriae, a Britannorum et Aegyptiorum copiis reportatae, sine Minervae consiliis profuissent[11]. Gloriamur Angliae in regione nobis propinqua[12] Minervae et Musarum[13] cultorem tam eximium fuisse natum, cui pacis inter

[1] 3 Aug. 1904. [2] Illustrated account of the 'Geographical results' of the Tibet expedition in the *Geographical Journal* for May, 1905. [3] The convention of Lhasa, 7 Sept. 1904 (approved at Peking, 27 April, 1906). [4] Her Royal Highness the Duchess of Albany (who was on a visit to Cambridge in connexion with the Leys School) was seated on the dais, to the right of the Vice-Chancellor. [5] 1861. [6] 1865. [7] 1880–83. [8] One of the 'Commissioners of the Egyptian Debt', 1877–9, and (in 1879) one of the two 'Controllers-General' in the days of the Dual Control on the part of England and France. The date of the transition from the first position to the second is now more exactly indicated by the words inserted in the text. [9] A current phrase, probably suggested by 'the voice of England in the East' (from Tennyson's Epitaph on Lord Stratford de Redcliffe in Westminster Abbey). [10] Of the nine millions borrowed in 1885, one was devoted to new works of irrigation, which brought in a very large return, and proved the financial salvation of Egypt (Alfred Milner, *England in Egypt*, p. 228, ed. 1894; The Earl of Cromer's *Modern Egypt*, p. 463 f, 1909). [11] The preparations for the Khartoum expedition of 1898. [12] Cromer Hall, Norfolk. [13] *Paraphrases and Translations from the Greek*, 1905.

artes, velut inter arma et olim Horatio Nelson et nuper Horatio alteri[1], fluminis Nili a ripis nova gloria affulsit. Laetamur, foedere iusto inter rempublicam maximam vicinam et Britanniam nostram nuper facto, tot discordiarum causas in Aegypto prorsus evanuisse[2]. Eo magis hodie iuvat laurea nostra coronare pacis ministrum insignem, in quo et Britanni et Aegyptii respiciunt suarum 'grande decus columenque rerum'[3].

Duco ad vos Britanniae legatum illustrem, EVELYN BARING, COMITEM DE CROMER.

## 26 *Oct.* 1905

(427) COLLEGIUM Reginale, cuius praesides duo deinceps episcopatus ad munus sacrum nuper vocati sunt, hodie Collegium revera episcopale nominaverim[4]. Ad sedem nobis proximam nuperrime, omnium nostrum commodo, consecratus est Collegii illius praeses dilectus, quem procancellarii officium summum feliciter obeuntem haud ita pridem admirati, laetamur non modo adhuc inter nosmet ipsos adesse, sed etiam in posterum a nobis haud procul esse afuturum. Eodem vero die etiam alumnus eiusdem Collegii ad sedem a nobis remotissimam est consecratus, vir in insula inter Britanniam et Hiberniam media maioribus optimis oriundus, qui India in septentrionali in laboribus sacris spectatus, etiam Indiae australis in provincia sibi credita, sine dubio bonorum omnium sibi conciliabit approbationem. Ibi, laborum suorum regione mutata, veritatis tamen in eadem via semper ambulabit; idem neque cadet umquam neque titubabit, sed, insulae suae natalis non indignus, *quocunque ieceris stabit*[5].

Duco ad vos virum admodum reverendum, CAROLUM HOPE GILL, episcopum Travancoriensem consecratum.

## 9 *Nov.* 1905

(428) COLLEGIO antiquo, Erasmi cum memoria in perpetuum consociato, episcopos duos haud ita pridem additos nuper laudavimus[6]; hodie vero Scholae antiquae, Erasmi ab amico conditae et Sancti Pauli nomine nuncupatae, discipulum insignem salutamus. Is autem, qui Scholae Paulinae inter pueros quondam classem primam duxerat, Collegiorum nostrorum maximo deinceps adscriptus, etiam iuventutis Academicae velut Senatui non sine laude praefuit[7]. Postea ad oppidum insigne est vocatus, ubi, Verulamii prope vestigia, Collegii eiusdem decoris eximii, Francisci Baconis, monumentum cernitur; ubi Sancti Albani, Britanniae martyris primi, memoria et oppidi et ecclesiae late conspicuae in nomine superstes vivit. Ibi iam per annos septem et triginta Rector constitutus, per quinquennium etiam ecclesiae cathedrali feliciter est praepositus, cuius in aedificiis vix dicere hodie ausim, utrum vetera an nova visentium oculos magis ad sese attrahant. Illud autem audacter affirmaverim:—inter tot rerum vices alumnus noster, viri optimi, Vicarii Doncastrensis[8], disciplina olim imbutus, etiam in posterum oratoris sacri in munere, velut scriba ille 'doctus in regno caelorum', 'de thesauro suo' et nova et vetera proferet[9].

[1] Horatio Herbert Kitchener (no. 305 *supra*). [2] The Agreements of 8 April 1904. [3] Horace, *Carm.* ii 17, 4. [4] Herbert Edward Ryle, D.D., Bishop of Exeter 1901, Bishop of Winchester 1903; and Frederick Henry Chase, D.D., Vice-Chancellor 1902–4; consecrated Bishop of Ely 18 Oct. 1905. [5] No. 8 *supra, ad fin.* [6] No. 427. [7] President of the Union, Easter Term, 1862. [8] Charles John Vaughan. [9] *Ev. S. Matt.* xiii 52.

Duco ad vos virum litteris et antiquis et hodiernis excultum, WALTERUM IOANNEM LAWRANCE, Sancti Albani ecclesiae cathedralis Decanum.

2 *Dec.* 1905

(429) ADEST unus ex alumnis nostris, cuius pater pacis laboribus sacris Anglia in media diu deditus, abhinc annos nonaginta, Wellingtonii in exercitu signifer, legionis suae vexillum victor tulerat[1]. Adest vir, cuius frater inter nosmet ipsos in studiis mathematicis honores summos adeptus, Academiae nostrae in regione suburbana Ecclesiae signifer indefessus olim exstitit[2]. Ipse militiae sacrae rudimentis primis a patre imbutus, deinde episcopi Roffensis in provincia stipendia sacra plurima meritus, nuper Londinii Australis episcopi adiutor consecratus, episcopatus sui sedem in oppido illo collocavit, ubi Britanniae totius in armamentario maximo belli tormenta plurima comparantur[3]. Ibi, pacis in exercitu dux et signifer constitutus, urbis omnium maximae ultra portas orientales, populi in turba magna, velut miles fortis stationem sibi creditam numquam relinquet. Ibi verba illa divina exaudiet, exauditis obsequetur: *Transite, transite per portas, populo viam praeparate, ad populos signum elevate*[4].

Duco ad vos Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis alumnum, IOANNEM COX LEEKE, nuper episcopum adiutorem consecratum.

(430) Sequitur deinceps viri optimi filius, virorum et in ecclesia et in re militari insignium[5] frater, qui Scholae Paulinae quondam discipulus, Sanctae et Individuae Trinitatis in Collegio studiis sacris non sine laude erat deditus. Postea et in Anglia et in Caledonia laboribus sacris probatus, nuper inter Londinienses, prope portam Lancastriensem, iam per annos viginti viri eloquentissimi[6] successor dignissimus exstitit. In munere illo sacro, longum est enarrare, quot labores quam fortiter toleraverit, quantam in alios liberalitatem inter suos excitaverit, Ecclesiae Anglicanae coloniis transmarinis fovendis quam assidue invigilaverit. Nunc in urbem Angliae prope fines septentrionales, Valli Hadriani iuxta terminum occidentalem positam, honore novo insignis transibit; ibi ecclesiae cathedrali praepositus, quae flammarum pericula totiens perpessa, annos plus quam sexcentos respicit, labores novos sibi suscipiendos non reformidabit, sed urbis totius e titulo illo vires novas sibi sumet:—*iustus esto; nil timeto.*

Duco ad vos virum admodum reverendum, CAROLUM IOANNEM RIDGEWAY, Decanum de Carlisle[7].

1 *Feb.* 1906

(431) ABHINC annos decem, in hoc ipso loco, ex alumnis nostris unum, Corporis Christi in Collegio socium, Australiae episcopis additum salutavimus[8]; illo autem in patriam revocato et episcopo Roffensi nominato, in locum eius alumnus noster alter ab

[1] Rev. Wm Leeke (formerly Ensign Leeke), author of the *History of Lord Seaton's Regiment at the Battle of Waterloo*, London, 1866. [2] Rev. E. T. Leeke, Second Wrangler of 1863, Canon of Lincoln Cathedral. [3] Woolwich. [4] *Isaiah*, lxii 10. [5] Sir West Ridgeway (no. 352 *supra*) and the Bishop of Kensington. [6] Wm Boyd Carpenter, D.D. (no. 85 *supra*), formerly Vicar of Christ Church, Lancaster Gate. [7] Bishop of Chichester, 1907. [8] Bishop Harmer (no. 244 *supra*).

episcopis quinque merito est electus. Adest Collegii Pembrochiani scholaris, vir et divinis et humanioribus litteris excultus, in laboribus sacris in Anglia septentrionali diu spectatus, et insulae Australiae ad provinciam Australem nuper vocatus. Collegium vero eximium illud, Reginae Elissae tempore 'domus antiqua et religiosa' a Regina ipsa appellatum, Collegii episcopalis gloriam etiam in saeculo nostro plus quam semel renovavit. Etenim, episcopatus munere ornatus, ex alumnis eius unus ad Angliam septentrionalem, alter ad solis orientis regionem haud ita pridem missus est[1], tertius denique ad Austros auspiciis optimis propediem proficiscetur. Dum orbis terrarum in tot partibus et hos et alios ex alumnis nostris laboribus sacris intentos contemplamur, Vergili verbis usi, non sine superbia quadam exclamare possumus:—'Quae regio in terris nostri non plena laboris!'[2]

Duco ad vos virum reverendum, ARTHURUM NUTTER THOMAS, episcopum de Adelaide haud ita pridem electum.

## 15 *Feb.* 1906

(432) COLLEGII Sidneiani ex alumnis, archiepiscopi nomine[3] haud ita pridem ornati, laetamur alterum nuper episcopum esse consecratum. Adest vir a comitatu Devoniensi oriundus, qui Collegii illius et socius et decanus et praeceptor olim acceptissimus, postea per annos plurimos in Cornubia praesertim laboribus sacris non sine laude institit. Idem ecclesiae cathedrali Truronensi aedificandae plurimum profuit; inter ecclesiae canonicos primos honoris causa est adscriptus, et archidiaconi munere merito ornatus. Inter nomina autem ab episcopo primo Truronensi canonicorum sedilibus assignata, Sancti Germani nomen prope primum exstitit, qui olim ab ecclesia Britannica bis e Gallia vocatus[4], doctrinae sedem eximiam plus quam unam inter Britannos condidisse dicitur[5]. Laetamur episcopo novo Sancti Germani nomen a vico esse datum, ubi ecclesiae veteris in tabulis episcoporum Cornubiensium duodecim nomina inscripta sunt[6]. Alumnus vero noster, Britanniae occidentali per vitam prope totam deditus, in episcopo Truronensi adiuvando etiam in posterum erit sine dubio 'vel occidentis usque ad ultimum sinum' semper paratus progredi[7].

Duco ad vos virum admodum reverendum, IOANNEM RUNDLE CORNISH, Sancti Germani episcopum consecratum.

## 24 *May* 1906

(433) IMPERII Sinensis inter legatos insignes, Imperatoris consobrinum illustrem, virum genere antiquo et nobili oriundum, qui, velut alter Anacharsis, gentium exterarum institutis explorandis designatus, ad litora nostra nuper feliciter advectus est, Academiae totius nomine ea qua par est observantia iubemus salvere. Abhinc annos plus quam sexcentos, quo tempore Collegiorum nostrorum omnium antiquissimum conditum est[8],

[1] The Bishop of Wakefield (no. 168), and the Bishop of Japan (no. 96). [2] *Aen.* i 560. [3] Robert Machray, D.D., First Archbishop of Rupert's Land, 1893. [4] On the two visits of Germanus, Bishop of Auxerre (418—448), see Baeda *Hist. Eccl.* i 17 and 21. [5] The colleges of Llancarvan and Llanilltyd (Rice Rees, *Essay on the Welsh Saints*, 1836, p. 122). [6] From *c.* 1000 to *c.* 1100. [7] Horace, *Epodes* i 13. [8] Peterhouse founded, 1284.

Mongolorum imperium inter Sinenses nuper constitutum atque confirmatum fuisse constat[1]. Etiam tempore illo sacro, ex quo saeculi nostri anni numerantur, in tellure illa antiqua vigebat ratio fere eadem doctrinae et probandae et exornandae, quae, in imperii illius tot ministris per annos plurimos examinandis et tum demum eligendis, adhuc conservatur. Nos interim Socratis praeceptum, vitam examinationis expertem homini non esse vivendam[2], iuventuti quidem Academicae commendamus, senectuti autem nostrae tormenta tam severa condonamus. Atqui Sinensium sapientiam antiquam etiam nosmet ipsi admiramur; librorum Sinensium bibliotheca nostra, a legato insigni olim comparata[3], quamquam opera quaedam insignia desiderantur, tamen occidentales saltem inter orbis terrarum regiones locum primum obtinere perhibetur. Ceterum, neque occidentali neque orientali tantum in regione, sed in toto terrarum orbe sapientes omnes doctrinae amore communi inter sese sunt coniuncti. Occidentali quidem in orbis regione, operis praeclari in ipso limine, dixit olim Aristoteles, omnes homines sciendi desiderium habere a natura insitum[4]. Orientali vero in tellure, libri sui celeberrimi in eodem loco, affirmavit Confucius, nihil esse pulchrius quam discere, atque ea quae didiceris, vitae in usum convertere[5]. Orbis autem in utraque parte, nihil praestantius dici potest, quam philosophi eiusdem verba illa, generis humani amore plenissima:—in orbe terrarum toto sumus omnes fratres'[6].

Animi nostri fraterni in testimonium praesento vobis Ducem illustrem, TSAI TSE, Imperii Sinensis legatum extra ordinem missum.

(434) Incedit proximus, vir litterarum et philosophiae in studiis praeclarus, WANG TAHSIEH, Imperatoris Sinensis inter Britannos legatus illustris.

(435) Sequitur deinceps vir insignis, SHANG CHI-HENG, Imperii Sinensis e legatis extraordinariis unus.

(436) Seriem claudit PO JUI, vir eximius, legationis eiusdem litteris conscribendis praepositus.

## 7 *June* 1906

(437) ADEST vir in studiis theologicis eruditus, Collegii Corporis Christi alumnus, qui 'Sancti Benedicti' Collegio illi quondam adscriptus, Sancti Benedicti ecclesiae postea vicarius exstitit. Idem in provincia Dunelmensi episcopi adiutoris honori nuper designatus, titulum a loco in annalibus nostris sacris celeberrimo accipiet, ubi, Ordinis Benedictini in monasterio a Benedicto Episcopo paulo prius condito, Baeda ille Venerabilis vitam prope totam peregit[7]. In bibliotheca nostra vicina Historiae Ecclesiasticae ab illo conscriptae conservatur codex antiquissimus, etiam ab exteris in honore summo habitus. De scriptore autem ipso inter *Gesta Regum Anglorum* affertur praeclarum illud testimonium:—'Latinitas omnis eius fidei et magisterio palmam dedit'[8].

[1] Capital of Kublai Khan established at Peking, 1264. [2] Plato, *Apol.* 38 A. [3] Sir Thomas Wade, no. 114 *supra*. [4] *πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει*, *Met.* i 1. [5] 'To acquire knowledge, and (as occasion demands) to put it into practice, is not that delightful?' *Confucian Analects*, I 1. [6] 'If the superior man is careful of his own conduct, while treating others with a respectful propriety,—then all within the Four Seas will be brothers', *ib.* XII 5. This rendering (due to Professor Giles) shows that one of the popular versions, followed in the text here, and in no. 35 *ult.*, is not precise. [7] *i.e.* at the united monasteries of Wearmouth and Jarrow (*In Gyrvum*), founded by Benedict Biscop (Baeda, *Hist. Eccl. ad fin.* and *Hist. Abbatum*, 7). [8] Willelmus Malmesburiensis, *l.c.*, i 59.

Etiam alumno nostro, in ministerio suo sacro iam per annos duodeviginti spectato, in posterum, ut speramus, Baedae ipsius in vestigiis insistenti, laus non dissimilis attribuetur. Angliae septentrionalis regio, sub episcopo Dunelmensi, viro optimo[1], ei credita, 'eius fidei et magisterio palmam' dabit.

Duco ad vos virum reverendum GEORGIUM NICKSON, episcopum Gervensem designatum.

## 16 *June* 1906

(438) FRANCOGALLORUM rempublicam maximam, mari angusto a nobis divisam, laetamur omnes nunc demum concordiae vinculis artissimis nobiscum esse coniunctam. Populo in utroque ob rem tam faustam nemo est qui non sibi gratulatur, nemo est qui non gloriatur. Rei autem tam prospere gestae (ut meministis omnes) multum Rex noster, multum ipse reipublicae Praeses, multum etiam utrimque viri primarii et legati optimi contulerunt. Salutamus hodie Francogallorum legatum illustrem, virum patriae fidelissimum, virum Britannis acceptissimum. Olim in praefecturis plurimis et inter Tunisios praesertim patriae devotissimus, nuper inter populum utrumque pacis et concordiae internuntius admirabilis exstitit. Viri huiusce et rerum exterarum ministri nostri auxilio, benevolentiam illam mutuam, Regis nostri auspiciis abhinc triennium feliciter redintegratam, discordiarum causis omnibus in omni orbis terrarum parte prudentissime compositis, foedere utrimque iusto inter omnium gratulationes confirmatam vidimus[2].

Duco ad vos Francogallorum legatum illustrem, ordinis Victoriani equitem insignem, PAULUM CAMBON.

## 11 *Oct.* 1906

(439) ADEST philologiae Angliae in Universitate Vindobonensi professor insignis, Universitatis eiusdem nuper Rector Magnificus constitutus, cuius laudes eo libentius hodie inter Anglos aggredimur, quod easdem nuper, temporis spatiis iniquis exclusa, Caledonia invita silentio praetermisit[3]. Atqui Caledoniae de poëta quodam insigni praeclare erat meritus, qui (ne plura commemorem) Margaretae Reginae Caledonicae iter Aberdonense olim celebravit[4]. Inter nosmet ipsos autem professor noster Collegia duo, Reginae illius ab avia, Domina Margareta, condita paulisper contemplabitur. Etiam Corporis Christi Collegium, Marlovii nostri, Marlovii sui Collegium, libenter intrabit[5]. Admirabitur denique Collegiorum nostrorum omnium maximum, quod inter alumnos suos illustres Franciscum Baconem numerat, qui, gloria sua magna non contentus, iam per annos quinquaginta a nonnullis, insania quadam prope insanabili affectis, etiam Shakespearii fabulas conscripsisse creditur. Hospes vero noster pestilentem illum 'Baconis bacillum' non modo innocuum reddidit, sed etiam (ut speramus) prorsus exstinxit[6].

[1] Handley Carr Glyn Moule, D.D. [2] On the first page of the Despatch forwarding to Sir Edmund Monson the important Agreements of 8 April, 1904, Lord Lansdowne pays a warm tribute to the friendly spirit of the French Ambassador, 'to whose personal knowledge of many of the points involved and wide diplomatic experience it is largely due that I am able to announce to you the Agreement which has been arrived at'. Cp. no. 416 *supra*. [3] Honorary Degree at Aberdeen, Sept. 1906. [4] *The Poems of William Dunbar*, 1892–4, including *The Queenis Progress at Aberdeen* (1511). [5] *De versu Marlovii*, 1887. [6] *Zur Kritik der Shakespeare-Bacon Frage*, 1889; *Der Bacon-Bacillus*, 1896.

Illud autem maius, quod poëtarum Britannicorum omnium artem metricam diligenter exploravit, et argumento tanto tantis ambagibus impedito dilucide explicando opera duo magna, omnibus numeris absoluta, dedicavit[1]. Si etiam ab hoste doceri fas est[2], quanto magis iuvat ab hospite nostro acceptissimo de poëtis nostris tanto cum fructu erudiri!

Duco ad vos litterarum Britannicarum exploratorem indefessum, Imperatoris Austriaci concilio adscriptum, IACOBUM SCHIPPER.

## 1 *Dec.* 1906

(440) ADEST Baronetti filius, Scholae Harroviensis discipulus, Collegii maximi alumnus, qui litteris humanioribus inter nosmet ipsos excultus, et laboribus sacris in provincia Dunelmensi per annos septendecim probatus, abhinc annos quattuor sedem episcopalem in insulis illis est adeptus, quae in Oceano Atlantico ad Americae Australis partem a nobis remotissimam spectant. Atqui non insulae tantum illae sed Americae Australis regio prope tota alumni nostri in tutelam est tradita,—non Patagonia solum, sed etiam Argentina, non modo Atlantica in ora Monte Video, sed etiam Pacifico in litore Valparaiso; neque fluminis Amazonis alveo provinciae tantae fines terminantur. Quod si quando alumnus noster, provinciae tam immensae curis oppressus, Sancti Pauli verbis usus sese interrogabit,—'ad haec omnia quis sufficiet?'; vires novas fortasse sibi sumet, Apostoli eiusdem responso confirmatus—'sufficientia nostra a Deo est'[3].

Duco ad vos regionis et remotissimae et latissimae episcopum, virum admodum reverendum, EDWARDUM FRANCISCUM EVERY[4].

## 13 *Dec.* 1906

(441) HODIE purpura nostra vestimus virum iuris peritissimum, Africae Australis in colonia Australi olim senatorem electum, qui iam per annos sex et viginti iudex constitutus, coloniae totius iudicis summi vicem maxima cum dignitate identidem gessit. Idem militibus voluntariis quondam adscriptus, in bello haud ita pridem ad finem perducto Crucis Rubrae (ut aiunt) signifer exstitit, et Sancti Ioannis Hierosolymitani eques postea est vocatus. Etiam de coloniae illius iuventute erudienda per annos plurimos bene meritus, Africae Australis in Universitate unica, et concilio Academico per annos duodeviginti interfuit, et primum Cancellarii, deinde etiam illo tempore Procancellarii erat vicarius, quo Regis nostri filius unicus superstes et Cancellarii nomine et Doctoris titulo est ornatus. Quid dicam de sapientia illa, qua certamina honorum, qui inter colonias illas iuris peritis ubique patent, omnia Universitatis unius sub tutelam et praesidium ponenda curavit? Quid de sollertia, qua tot coloniarum quasi legatos Universitatis eiusdem in concilio feliciter coniunxit? Illud unum dixerim, virum de iuventute diligenter erudienda, de re militari strenue adiuvanda, de iuris prudentia praeclare profitenda, de tot coloniis denique inter sese propius adducendis tam egregie meritum, honore vestro, viri Academici, esse dignissimum. Virum talem igitur, tot necessitudinis vinculis vobiscum consociatum, hodie paulisper Athenarum vestrarum in

[1] *Altenglische* and *Neuenglische Metrik*, 1881–8; also *Grundriss*, 1895. [2] Ovid, *Met.* iv 428.
[3] 2 *Cor.* ii 16; iii 5. [4] Bishop of the Falkland Islands.

silvis morantem, vosmet ipsi ob vitae bene actae splendorem veste vestra splendida merito decoratis, interque civitatis vestrae hospites illos libenter numeratis, quos more optimo, ut Aeschyli verbis utar,

> φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι
> τιμᾶτε[1].

Duco ad vos hospitem acceptissimum, iudicem integerrimum, equitem denique insignem, IOANNEM BUCHANAN.

## 14 *May* 1907

(442) SOLIS orientis a regione ad insulas nostras occidentales nuper advectus, princeps illustris hodie nobis affulsit. Ex imperio Japonico nobis coniunctissimo adest principum omnium imperialium natu maximus, qui in honorem legationis splendidae e Rege nostro ad imperium illud anno proximo missae, ipse virorum insignium corona stipatus ad Regem nostrum invicem missus est. Adest e principibus illis unus, qui, non aliter quam domus nostra regia, officiis publicis devoti, ante omnia exoptant 'natalibus suis respondere'[2], et populo toti comitatis et virtutis proponere exemplar. Adest princeps, qui per annos plus quam triginta rei militari deditus, tribus e bellis laureas reportavit honorum gradus omnes ipse percucurrit, victoria denique in maritima filium illum non sine gloria vulneratum vidit[3], quem gentis aemulae principis ultimi cum filia in matrimonio coniunctum, imperialis concordiae pignus esse constat[4]. Adest denique vir, qui etiam pacis in artibus versatus, pacis in officiis obeundis trans maria magna plus quam semel navigavit. Virum igitur, qui inter suos ob virtutem bellicam ordine illustri est ornatus, nosmet ipsi, pacis praesertim cultores, iuris doctorem libenter creamus.

Duco ad vos principem imperialem, virum et belli et pacis artibus illustrem, SADANARU FUSHIMI.

## 6 *June* 1907

(443) SANCTUS Paulus, episcoporum omnium exemplar, vitam suam 'in laboribus plurimis' peractam quondam recordatus, haec verba inter alia (ut meministis) pronuntiavit:—'ter naufragium feci, nocte et die in profundo maris fui, in itineribus saepe, periculis fluminum,...periculis in solitudine, periculis in mari'[5]. Maris autem pericula perpessus est etiam alumnus ille noster quem nuper amisimus, Coloniae Victoriae in oceano Sinensi episcopus, qui haud ita pridem tempestate subita oppressus, maris inter undas mortem (ut nobis quidem videtur) immaturam invenit[6]. Alumni nostri desideratissimi in locum episcopus nominatus est Collegii eiusdem, Collegii maximi, alumnus, vir

[1] Aeschylus, *Eum.* 1028. At the recent performance of the *Eumenides*, the Furies in their final procession as reconciled denizens of Athens were robed in scarlet. It had been pointed out by Dr Walter Headlam that this was the colour of the dress worn by denizens in the Panathenaic procession. See his article on 'the last scene of the *Eumenides*', in the *Journal of Hellenic Studies*, xxvi 268—277.
[2] Cyprian, *Vita Pontii*, 9, 'respondere nos decet natalibus nostris',—a Latin equivalent for *noblesse oblige*.
[3] On Admiral Togo's flag-ship in the battle of the Yellow Sea, 27—28 May, 1905.
[4] The marriage of Prince Fushimi's son to a daughter of the last representative of the rival House symbolised the extinction of the old Dual Government, and the accomplishment of the complete unity of the Japanese Empire.
[5] 2 *Cor.* xi 23, 25, 26.
[6] Joseph Charles Hoare, D.D., Bishop of Victoria, Hong Kong, 1898—1907.

et litteris excultus, et rerum divinarum studio accuratissimo deditus, qui Episcopi Dunelmensis disciplina olim imbutus[1], et amicitia eius iam per annos quinque et viginti dignus existimatus, in loco alio ex alio gregis curae suae crediti pastor fidelis exstitit. In ecclesia vero Sancti Cypriani in honorem nominata nuper laboribus sacris occupatus[2], Sancti Petri in die propediem consecrabitur. In posterum autem in sede sua remota sine dubio non modo Sancti Cypriani, Sancti Pauli, Sancti Petri, ante oculos habebit exemplar, sed etiam Illius quem Sanctus Petrus ipse 'pastorem et episcopum animarum' omniumque 'pastorum principem' appellavit[3]. Insulae illi longinquae praepositus, diu (ut speramus) inter omnia maris pericula tutus navigabit.

Duco ad vos virum reverendum, GERARDUM HEATH LANDER, Victoriae episcopum designatum.

## 12 *June* 1907

DIGNISSIME domine, Domine Cancellarie, et tota Academia:—

(444) MORE antiquo, more identidem renovato, litterarum Universitas nostra, sine ullo partium studio, viros de patria bene meritos libenter salutat. Salutamus hodie partium liberalium in Senatu Britannico populi suffragiis electo ductorem, salutamus eiusdem Senatus patrem. In Caledonia natus, et Universitati primum Glasguensi, deinde Cantabrigiensi, adscriptus, olim regni totius rei navali, deinde Hiberniae administrandae interfuit; deinceps rebus bellicis plus quam semel praefuit; denique, annorum decem intervallo interposito, ministrorum publicorum in concilio minister primus nominatus est. Ergo Caledonia, abhinc annos ducentos cum Britannia auspiciis optimis, populi utriusque magno cum fructu, coniuncta, nuper denuo ministrum insignem regno toti dedit[4]. Virum sagacem, urbanum, facetum, virum in rebus publicis administrandis identidem spectatum, alumnum suum praeclarum, Palmerstonii Universitas laude debita coronat.

Duco ad vos virum admodum honorabilem, regni totius ministrum primum, senatorem conspicuum, equitem illustrem, HENRICUM CAMPBELL-BANNERMAN.

(445) Indiae proconsulis praeclari filium, ipsum quondam Indiae proconsulem praeclarum hodie contemplati, non imperii tantum illius splendorem statim recordamur, sed etiam coloniarum nostrarum per orbem terrarum totum dispersarum coronam,—provinciam illam immensam, etiam humeris Atlanteis graviorem, nuper viri eiusdem fidei et fortitudini commendatam. Non nobis saltem, rerum publicarum a cura remotis, consentaneum est de argumentis illis magnis, inter Regis nostri ministros et coloniarum nostrarum magnarum viros primarios nuper disputatis, hodie prolixius disputare. Illud unum speramus, e deliberationibus tantis nihil umquam esse oriturum, quod non sit provinciae maximae viri huiusce in manus traditae et nomini toti Britannico profuturum. Concilium illud sit perpetuum; nomen Britannicum sit sempiternum.

Duco ad vos virum admodum honorabilem, Collegii de Balliolo inter Oxonienses alumnum, VICTOREM ALEXANDRUM BRUCE, COMITEM DE ELGIN[5].

[1] At Ridley Hall, 1884. [2] Vicar of St Cyprian's, Edge Hill, Liverpool, 1905–7. [3] 1 *Pet.* ii 25; v 4. [4] Sir Henry Campbell-Bannerman became Prime Minister on 5 Dec. 1905, in succession to another eminent Scotsman, Mr A. J. Balfour. [5] Lord Elgin, son of the Viceroy of India in 1862, and himself Viceroy in 1894–9, was appointed Secretary of State for the Colonies in 1905, and, in that capacity, presided over the Conference of Colonial Premiers, which began on 15 April and ended on 14 May, 1907. 'We want a permanent Council' was the theme of letters from Sir James Blyth and Sir Frederick Pollock published in *The Times* on 18 and 20 May.

(446) Adest etiam alter eiusdem Universitatis, eiusdem Collegii, alumnus insignis, qui domi olim spectatus et probatus, primum in Aegypto aerario publico administrando per triennium interfuit; deinde, in patriam reversus, pecuniis publicis exigendis per annos quinque praefuit; denique, abhinc annos decem ad Africam Australem vocatus, muneribus magnis, imperii totius Britannici magno cum fructu, non minus prudenter quam fortiter functus est. Vir Britanniae totius gratiarum publicarum honore dignissimus, quot virorum bonorum merita eius collaudantium testimoniis privatis comprobatus est![1] Idem, in libello luculenter conscripto, Aegypti ab Anglis optime administrandae imaginem quam veram, quam vividam, delineavit![2] Universitatis igitur totius nomine, virum de imperio Britannico praeclare meritum, Scipionem nostrum Africanum, salutamus, qui non iam 'domita', sed bene administrata 'nomen ab Africa lucratus rediit'[3].

Duco ad vos virum admodum honorabilem, VICECOMITEM MILNER.

(447) Assurgit proximus Universitatis Oxoniensis, sororis nostrae venerabilis, Cancellarius, qui primum inter Etonenses educatus, deinde praemiis in historia Academicis ornatus, postea non modo Indiae sed etiam rerum exterarum in provincia administranda domi spectatus, Asiae trans partem magnam ab imperio Persico usque ad imperii Sinensis fines ultimos itinera magna confecit, confecta litterarum monumentis stilo lucido conditis commendavit[4]. Per annos duodecim inter Britanniae senatores electus, deinceps per septennium praeclarum Regis nostri vicarius illustris Indiae toti gubernandae cum laude plurima praefuit. Qui Indiae administrationem suam orationibus plurimis et feliciter illustravit et fortiter vindicavit[5], nullo alio quam oratoris maximi Romani praeconio dignus est. 'Quid autem' (ut oratoris illius verbis utar) 'reperiri tam eximium aut tam expetendum potest, quam istam virtutem, moderationem animi, temperantiam non latere in tenebris neque esse abditam, sed in luce Asiae, in oculis clarissimae provinciae atque in auribus omnium gentium ac nationum esse positam?'[6] 'Simul etiam illud' India 'cogitet, nullam ab se neque belli externi neque domesticarum discordiarum calamitatem afuturam fuisse, si hoc imperio non teneretur'[7].

Duco ad vos virum admodum honorabilem, BARONEM CURZON.

(448) Virum revera venerabilem hodie omnes veneratione imprimis debita contemplamur. Salutamus et Universitatis Londiniensis et Regiae Societatis et Academiae Britannicae socium insignem, per annos quindecim olim iudicem integerrimum, virum in historiae Britannicae fontibus aperiendis diu versatum, Hiberniae de legibus agrariis, Hiberniae de studiis Academicis investigatorem aequissimum[8], qui tot deliberationibus praepositus, comitatis summae semper exemplar exstitit, rem acu identidem tetigit, tactam verbis aptis et pressis enucleavit. Idem gentium Europae inter arbitros perpetuos numeratus, nuper titulo novo decoratus legatis nostris additus est, qui, cum gentium

[1] In the previous summer Lord Milner had privately received from more than 370,000 of his fellow-countrymen a testimonial recording their 'high appreciation of the services rendered' by him 'in Africa, to the Crown and the Empire' (*The Times*, 9 Aug. 1906). [2] *England in Egypt*, 1892. [3] Horace, *Carm.* iv 8, 19. [4] *Russia in Central Asia* (1889), *Persia and the Persian Question* (1892), and *Problems in the Far East* (1894). [5] *Lord Curzon in India* (a collection of less than 60 out of a total of more than 250 speeches delivered in 1899—1905). [6] Cicero, *ad Quintum fratrem*, I i 9. [7] *ib.* 34.
[8] Member of the Historical MSS Commission, and Chairman of the Royal Commissions on the Irish Land Acts, and on Irish University Education.

ceterarum legatis, orbis terrarum de pace propediem deliberabunt[1]. Inter Europae legatos nemo melius, nemo maiore cum dignitate, Britanniae personam sustinebit. Et patriae ipsius et gentium exterarum in iudicio, ut Catonis verba mutuemur, erit profecto

'clarum et venerabile nomen
gentibus, et multum nostrae quod proderat urbi'[2].

Duco ad vos virum etiam in posterum (ut speramus) patriae plurimum profuturum, arbitrum illustrem, iudicem et equitem insignem, EDWARDUM FRY.

(449) Hodie paulisper praesentem salutamus Universitatis Edinensis Rectorem, qui et Edinensium et Gottingensium in Universitate educatus, e scriptis suis ad philosophiam pertinentibus laudem singularem est adeptus[3], quique postea philosophiae adiunxit iurisprudentiam, iurisprudentiae denique rei militaris scientiam. Philosophus quidam Stoicus (ut aiunt) solos sapientes rei militari revera aptos esse disputavit, quod quamquam suaviter arridens Hannibal negavit[4], nostro saltem in philosopho, patriae totius rei militari praeposito, esse verum est probatum. Primum, velut alter Themistocles, merito 'existimat, qui mare teneat, eum necesse esse rerum potiri'[5]; deinde, in terrestribus nostris copiis in posterum comparandis, patriae amore incensus ipse, patriam totam amore eodem accendere destinat. Denique (ne plura commemoremus) etiam alumnis nostris privilegia quaedam magna rei militaris in ordine illo novo constituendo tribuenda curavit, in quo copiae omnes Britannicae, e militibus in regione unaquaque conductis, exercitus iusti ad cacumen, velut ad summi 'fastigia coni'[6], paulatim ascendunt.

Praesento vobis Martis Britannici velut verticem supremum, virum admodum versatilem, virum admodum honorabilem, RICHARDUM BURDON HALDANE.

(450) Sequitur deinceps Regiae Societatis Geographicae per annos quinquaginta quidem minister indefessus, per duodecim praeses praeclarus, cuius sub ductu Societas illa diu floruit, et non modo Britannorum in doctrinae sedibus honoris locum est adeptus, sed etiam terras remotissimas, et praesertim regionem polo Australi propinquam, exploravit. Idem quot iuvenes rei navalis peritos trans maria longinqua scientiarum finibus proferendis excitavit! Quam feliciter ipse ex intimis Peruviae penetralibus arborem contra febrium impetus vi salutari praeditam, etiam in Indiam, populi totius cum magno commodo, transtulit![7] Quot regiones peragravit, peragratas litterarum lumine illustravit![8] Ergo, et sibi ipsi, et collegis suis orbem terrarum totum explorantibus, nemo melius poëtarum Latinorum verba illa potest arrogare:—

'Quae regio in terris nostri non plena laboris?'
'Viximus insignes inter utrumque'—polum[9].

Duco ad vos Regiae Societatis Scientiarum socium, Regiae Societatis Geographicae diu decus et praesidium, equitem praeclarum, CLEMENTS ROBERTUM MARKHAM.

[1] Member of the Permanent Court of Arbitration at the Hague, and one of the British Plenipotentiaries at the Peace Conference of August—October 1907. [2] Lucan, ix 202. [3] *Essays in Philosophic Criticism* (with Prof. Seth); *Translations of Schopenhauer* (with Mr Kemp); and *The Pathway to Reality.* [4] Stobaeus, *Florilegium*, titulus 54. [5] Cicero, *ad Atticum*, x 8 § 4. [6] Lucretius, iv 429. The territorial force, proposed in the Bill introduced by Mr Haldane on March 4, had been popularly described as the 'base of a cone', which had the regular army for its 'apex'. [7] The introduction of the quinine-producing cinchona trees of Peru into British India in 1859–62. [8] *Travels in Peru and India*; *History of the Abyssinian Expedition*, etc. [9] Virgil, *Aeneid*, i 460; Propertius, iv 5 (11), 46.

(451) Societatis Geographicae praesidi emerito nemo potest opportunius succedere quam praesidis ipsius vicarius, miles fortissimus, Indiae totius explorator audax, qui praesertim in tellure Russorum imperio contermina, montium arduorum inter ambages, gentium barbararum inter arma, animo intrepido regionis difficillimae, regionis prope inextricabilis, fines designavit[1]. Idem in America Australi inter respublicas duas confines controversiam magnam de limite communi exortam, populi utriusque non sine magno commodo, terminavit[2]. Is autem qui scientiarum doctor hodie nominabitur, itinerum suorum libris stilo facili et facundo conscriptis, non immerito etiam laudem litterarum est adeptus[3].

Duco ad vos equitem fortissimum, THOMAM HUNGERFORD HOLDICH.

(452) In Universitate Edinensi iam per annos triginta materiam medicam est professus vir in remediorum vi et usu investigando iam dudum exercitatus. Abhinc annos plus quam quadraginta de magica illa faba, physostigmate venenoso, disputavit[4], et propterea Francogallorum ab Instituto laurea insigni est coronatus. Quid dicam de pestilentia illa per Indiam quondam grassante, ab hoc viro per triennium audacter investigata?[5] Quid de serpentium veneno ab eodem fortiter explorato? Quid de atropia et strophantho?[6] In medicina etiam venena nonnumquam prodesse ne antiquis quidem prorsus ignotum. Talium autem virorum auxilio disciplina illa, 'quondam paucarum scientia herbarum', 'in hanc pervenit tam multiplicem varietatem'[7].

Duco ad vos medicinae professorem illustrem Edinensem, equitem insignem, THOMAM RICHARDUM FRAZER.

(453) Scholae Marlburiensis alumnum, Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis socium, virum litteris humanioribus revera excultum, primum Oxonienses, deinde Edinenses, diu sunt a nobis mutuati[8]. Eundem nuper, non sine magno laudis faenore, Almae Matri redditum, et suffragiis nostris Senatui Britannico adscriptum esse, nobis omnibus gratulamur. Graecorum de ingenio, non modo Caledoniae in Athenis, sed etiam in Anglia nova, in Cantabrigia nova, trans oceanum Atlanticum feliciter disputavit[9]. Homeri Odysseam in linguam popularem cum collega disertissimo interpretatus[10], Aristotelis de arte poëtica libellum aureum et sermone nostro donavit et disputationibus lucidis explicavit[11]; Demosthenis denique olim sui orationes publicas auspiciis optimis nuper edidit[12]. Oratorum Atticorum interpretis eloquentissimi, amici sui desideratissimi[13], in locum Senator noster electus, diu (ut speramus) summa eloquentia, summa prudentia, Senatoris Academici dignitatem sustinebit.

Duco ad vos Academiae Britannicae socium eximium, HENRICUM BUTCHER.

[1] Afghan Boundary Commission (1884–86); Indian Frontier Surveys (1892–98); Asmar, Pamir, and Perso-Beluch Boundary Commissions (1894–96). [2] Argentine-Chile Boundary Commission, 1902 f. [3] Works on India, Afghanistan, and Tibet, and on the Argentine Republic and Chile. [4] The discovery of the action of the 'Ordeal Bean of Old Calabar', in contracting the pupil of the eye (1886). [5] President of the Indian Plague Commission, 1898—1901. [6] Author of Memoirs on the action of the venom of serpents, on the physiological and therapeutic action of *Atropia* and *Strophanthus*, and on the antagonism exercised by one remedy on another. [7] Seneca, *Ep.* 95 § 15. [8] Fellow and Lecturer of University College, Oxford, 1876–82, Professor of Greek in the University of Edinburgh, 1882—1903. [9] *On Some Aspects of the Greek Genius*, 1891–3; and *Harvard Lectures on Greek Subjects*, 1904. [10] 1879 (with Mr Andrew Lang). [11] 1895 etc. [12] *Demosthenes*, 1881; text, i, 1903. [13] Sir Richard Jebb.

(454) Gaudium nostrum cumulavit hodie vir in arte musica insignis, qui Russorum in imperio maximo iam per annos quinque et viginti in luce publica versatus, primum abhinc annos decem Britanniae innotuit. Argumenta magna vir magnus aggressus, popularium suorum artis musicae hodiernae in 'Raymonda' praesertim documentum splendidum protulisse dicitur. Inter peritos vero constat, 'nympham pulchram dormientem' illam a Tschaïkovskio, doctore olim nostro[1], musicis modis accommodatam, quasi statuarum elegantissimarum ordinem effingere; viri huius autem 'Raymondam' figuris potius ex aere fusis immensis comparari[2]. Iuvat nunc iterum ex imperio Russorum ad nos advectum salutare magistrorum in arte musica magnorum aemulum, qui artis suae genus pulchrum, genus severum et sobrium repraesentat, patriaeque cantus populares non minus fideliter quam feliciter exprimit.

Agmen nostrum claudit hodie in arte musica victor florentissimus[3], ALEXANDER GLAZOUNOW.

---

## 25 *June* 1907

### *At Devonshire House, the London residence of His Grace the Chancellor*[4]

(455) DIGNISSIME domine, Domine Procancellarie, et vos, quotquot adestis, Academici:

IN hoc loco, ubi non sine dolore Cancellarium nostrum, virum de Academia tam diu tamque praeclare meritum, absentem desideramus, non nunc primum licet more Academico Latine loqui. Abhinc annos quindecim, in hac ipsa domo, quo die patris optimi in locum Cancellarius est inauguratus, Senatus totius nomine Duci insigni gratias egimus[5]. Hodie ibidem, Senatus eiusdem nomine, ob beneficia singularia in Academiam nostram collata Regi illustri gratias agimus, qui solis ab ortu nuper advectus, nobis paulisper tantum affulsit. Ab occasu solis usque ad ortum, atque adeo 'omnibus in terris, quae sunt a Gadibus usque Auroram et Gangen'[6], Britannorum amicos quot Reges nominare possumus! Etiam ultra Gangen atque alia flumina immensa, iuxta imperii Britannici terminum, amicorum nostrorum in numero habemus Regem, qui inter maiores suos, Reges aut belli aut pacis in artibus insignes, Reges aut studiorum mathematicorum aut linguarum peritia praeclaros, computavit; quique ipse, non modo linguae nostrae et litterarum nostrarum scientia antecellit, sed etiam religionis suae libris sacris fluminis Isis in ripa in linguam eandem reddendis sese liberalissimum praestitit patronum[7].

Idem, telluris Siamensis e tot regibus, primus omnium vitae suae quasi legem proposuit, non sibi tantum vivere sed populi totius commodis inservire. Ibi quondam per longam annorum seriem principes plurimi, regibus antiquis vix aut ne vix quidem subiecti, velut saeculi cuiusdam heroici δημοβόροι βασιλῆες[8], populum suum non alere sed

[1] No. 217 *supra*. [2] While, in Tchaïkovsky's ballet of *The Sleeping Beauty*, each dance resembles an 'elegant statuette', Glazounow's ballet of *Raymonda* brings before us 'colossal groups cast in bronze' (Grove's *Dictionary of Music*, ed. 2, ii 176 *b*). [3] 'His career of unbroken prosperity has been described as the realisation of a fairy-tale set to music' (*ib.*). [4] Grace 4, of 6 June 1907. [5] 12 Jan. 1892. [6] Juvenal, x i. [7] *The Sacred Books of the Buddhists*, ed. Max Müller, published at Oxford, 1895–6, under the patronage of the King of Siam. [8] *Il.* i 231, δημοβόρος βασιλεύς.

'devorare' dicebantur[1]. Tum denique exortus est Rex, qui tot principum insolentiam statim repressit, consuetudines pravas longo saeculorum usu inveteratas prorsus abolevit, populi totius et altor et conservator et liberator et educator exstitit, quo regnante, primum nemo servus natus est, nemo postea servus factus est; deinde, genus hominum sua natura, sua sponte, sobrium intemperantiae peregrinae ab incitamentis est defensum; deinceps, vectigalia omnia in ordinem optimum redacta; denique, regni ipsius principes, in quibus regiae per tot annos 'stat fortuna domus'[2], ad scholam Harroviensem, ad scholas alias insignes, atque ad Universitates nostras veteres, identidem missi sunt.

Utinam, in hoc dierum intervallo brevissimo, Academiae nostrae nemora tot magnorum virorum memoria nobilitata Rex ipse invisere potuisset; Camum nostrum adire, ubi unus e filiis suis navem nostram contra fluminis Isis alumnos Tamesis inter undas certaturam gubernabat[3]; deinde, bibliothecam nostram intrare, ubi libri sacri Siamenses, volumina illa undequadraginta, munificentiae regiae monumenta, studio summo custodiuntur[4]; itineris denique ad regni Siamensis regionem Malayensem, abhinc annos octo ab Academia nostra suscepti, et Regis ipsius hospitalitate et liberalitate tam praeclare adiuti, fructus uberrimos contemplari! Itineris tanti memoriam libri Regi ipsi a scriptoribus duobus rerum Malayensium peritissimis animo grato dedicati in perpetuum conservabunt[5].

Interim tot scientiae archaeologicae monumentis Musei nostri atria nimis angusta non iam sufficiunt; et propterea praesertim, virorum liberalium muneribus adiuti, Museum magis amplum, scientia tanta magis dignum, aedificare decrevimus. Fortasse aliquando Rex ipse Cantabrigiam inviset; fortasse Museum munificentia sua in Academiam pristina non indignum ad exitum prosperum perductum contuebitur. Diei tam fausti in spe et exspectatione, Regi ipsi vitae annos felices quam plurimos exoptamus.

Praesento vobis virum in Academiam nostram liberalissimum, CHULALONGKORN, regni Siamensis Regem.

## 5 *July* 1907

(456) TRANS oceanum Atlanticum ad nos nuper advectus est vir et inter suos et inter Berolinenses Parisiensesque olim educatus, qui Novi Eboraci in Universitate Columbiana philosophiam praesertim et educationis rationem universam professus, primum praeceptorum Collegio a se fundato, deinde Universitati Columbianae toti praefuit. Novimus scholarum Americanarum inquisitioni Moselianae ordinandae quantum profuerit[6]; educationis ipsam vim et naturam quot orationibus, quot disputationibus, quam subtiliter investigaverit. Qua in re haec potissimum comperta habere confitetur:—ipsam educationem primum rerum humanarum esse maximam; deinde via et ratione debere

[1] The old feudal lords 'were graphically said to *eat* the province under them' (H. Warington Smyth's *Five Years in Siam*, 1898, i 22). [2] Virgil, *Georg.* iv 209, the motto of Harrow School. [3] *Collegii sui naves identidem gubernavit* would have been in strict accordance with the facts. H.R.H. Prince Yūgala coxed three of the First Trinity boats in 1903–5. The statement, that he coxed the University boat on the Cam, rested on definite information, which has since been ascertained to be incorrect. [4] *Phra Tripitake*, 'The Three Baskets', the Buddhist Sacred Canon, consisting of 39 vols. in the Pali language, and in Siamese characters, presented in 1895. [5] 'To His Majesty, CHULALONGKORN, King of Siam,... in gratitude for help extended to the Cambridge Expedition of 1899—1900, this result of international cooperation and good-will is respectfully dedicated'. *Pagan Races of the Malay Peninsula* by W. W. Skeat and C. O. Blagden, 1906. [6] See *Reports of the Mosely Commission*, London, 1904, p. vii f.

investigari; denique, populari saltem in civitatis genere, civium ipsorum ad officia semper referri[1]. Reipublicae maximae inter lumina Academica quantum iam pridem enituerit, declarat hoc anno ipsius imago, orbis terrarum totius virorum doctorum indici plenissimo praeposita, qui Minervae nomine nuncupatur[2]. Minervae de cultore tam eximio Quintiliani verba illa licet fortasse usurpare:—'Quem praesidentes studiis deae propius audirent? Cui magis suas artes aperiret familiare numen Minervae?'[3]

Praesentatur vobis Universitatis Columbianae decus et praesidium, vir discipulorum omnium a patrono praenomen nactus auspicatissimum, NICHOLAS MURRAY BUTLER.

---

## *Visit of Association of Directors and Secretaries for Education in England and Wales*

ETIAM in Anglia et in Wallia, pueritiae in educatione universa melius ordinanda, multum (nisi fallor) nuper profecimus. Hanc ipsam certe ob causam Societas quaedam ab eis nuper constituta est, qui, sive Comitatus sive Municipii cuiusque magni in Concilio unoquoque, rei toti aut dirigendae aut administrandae praesunt. Placuit Societati in hunc annum Cantabrigiae potissimum tantis de rebus deliberare: placuit Senatui Societatis utilissimae ministros praecipuos Magistri in Artibus titulo honoris causa decorare. Quod nobis propterea praesertim idoneum videtur, quod gradus huius ipsum nomen a septem illis artibus liberalibus ad nos pervenit, quae in medio aevo (ut aiunt) educationis rationem totam continebant. Qui gradum illum essent adepti, eis tantum ius docendi erat concessum. Quanto magis consentaneum est eos ipsos, qui tot praeceptores, tot magistros dirigunt, Artium Magistros honoris causa nominare.

(457) Incedit primus Societatis totius praeses, in municipio maximo Mancuniensi studiorum rector, qui non modo argentarias plurimas puerorum et puellarum vindemiolis recipiendis inter suos instituit[4], sed etiam Senatum Britannicum discipulorum pauperum de alimentis deliberantem plurimum adiuvit. Etiam inter Mancunienses suos Artium Magister honoris causa nominatus est CAROLUS HENRICUS WYATT.

(458) Sequitur deinceps praesidis vicarius, Collegii Wigorniensis apud Oxonienses Artium Magister, qui regni totius scholarum disciplinam luculenter explicavit, scriptorisque maximi, consobrini sui, vitam enarravit, vir litteris humanioribus excultus et litterarum recentiorum laude ipse insignis, GRAHAM BALFOUR[5].

(459) Assurgit proximus Societatis thesaurarius, in comitatu Hamptonensi studiorum rector, et inter Edinenses et paulisper etiam inter Oxonienses educatus, Europae denique scholarum investigator acerrimus, DAVID THOMAS COWAN.

(460) Seriem claudit Societatis totius epistolarum magister, in comitatu Cantabrigiensi studiorum rector. In Wallia praesertim educatus, primus omnium, non modo praeceptorum collegiis, sed etiam bibliothecis rusticis, more novo constituendis operam dedit. Deinde agri culturae studiorum in concilium ex ipsa origine ab Academia

[1] Introduction to *The Meaning of Education and other Essays and Addresses*, New York, 1898. [2] Frontispiece to *Minerva*, 1907. [3] Quintilian, x 1, 91. [4] Children's saving-banks. [5] Author of *The educational systems of Great Britain and Ireland*, and *The Life of Robert Louis Stevenson*.

cooptatus est. Denique annorum decem labores in comitatu nostro susceptos litteris mandavit, vir in laboribus plurimis diu non sine gloria exercitatus, AUGUSTINUS KEEN.

---

## 1 *Oct.* 1907

### *Visit of the guests of the Geological Society of London*[1].

SOCIETATIS Geologicae Londiniensis hospites, hesterno die ad nos paulisper advectos, omnes etiam nostrorum hospitum in numero libenter computamus; omnes, scientiarum in hac sede venerabili e tot orbis terrarum partibus praesentes, non sine fraterno quodam animi motu contemplamur. 'Saxa et solitudines voci respondent'[2]: quanto magis nos, litterarum humaniorum et scientiarum amore imbuti, eorum adventu vehementer commovemur, qui scientia quadam admirabili praediti, etiam ex ipsis saxis rerum naturae veritatem extorquent! Hospitibus nostris omnibus patent hodie Musea nostra, patent Collegia nostra omnia, patent omnium corda. In hoc templo denique honoris, dum hospites nostros omnes, e tot terris advectos, ea qua par est observantia excipimus, nonnullos, gentis uniuscuiusque quasi legatos praecipuos, titulo nostro velut exempli causa decoramus, qui honos aliorum hospitum insignium praesentia illustratus, vestrum omnium plausu sine dubio comprobabitur.

(461) Christiania ad nos misit Universitatis suae Rectorem, geologiae professorem insignem, qui patriae in rupibus et metallis explorandis non sine laude iam dudum exercitatus, Norwegiae Australis praesertim de saxis igneis praeclare disputavit[3]. Iuvat videre virum patriae devotissimum, virum Regni novi Senatoribus adscriptum, virum denique gentis totius Universitatis legatum auspiciis optimis nominatum. Doctorum nostrorum in serie primus hodie incedit WALDEMAR CRISTOPHER BRÖGGER.

(462) Assurgit deinceps Saxoniae explorator indefessus, Universitatis Lipsiensis professor eximius, qui Germania e septentrionali oriundus, palaeontologiae imprimis usus auxilio, Saxoniae in saxis serie perpetua ordinandis diu feliciter occupatus est[4]. Idem geologiae in elementis enarrandis quantum excellit[5]! Rerum naturae in penetralibus suo Marte explorandis quam fortis est! Rerum naturae in miraculis et observandis et explicandis quam subtilis! Praesentatur vobis Regni Saxonici unus e Consiliariis, geologiae professor Lipsiensis, HERMANN CREDNER.

(463) Progreditur proximus Musei Bruxellensis curator sollertissimus, vir in palaeontologia vertebrata (ut aiunt) investiganda diligentissimus. Meministis arte quali, ossibus immensis ordine apto collocatis, bestiam illam immanem, Iguanodon Bernissartensem, in speciem suam pristinam restituerit, cuius effigiem accuratissime expressam, et zoologiae in Museo nostro positam, Belgarum Regis liberalitati acceptam rettulimus. Nostri in Regem illum animi grati testimonium hodie sine dubio libenter audiet unus e ministris eius fidelissimis, LUDOVICUS DOLLO.

[1] About 60 of the participants in the Centenary Celebration visited Cambridge on 30 Sept.—3 Oct. (see *The Geological Society Centenary*, London, 1907, pp. 159—164). [2] Cicero, *pro Archia*, 19.
[3] Article on *Mineralien* in *Zeitschr. f. Kryst.* 1890; *Die Eruptivgesteine des Kristianiagebiets*, 1894 f.
[4] *Die sächsische Granulitgebirge*, 1884, etc. [5] *Elemente der Geologie*, 10th ed. 1906.

(464) Francogallorum respublica maxima, vicinitatis vinculis nobiscum consociata, trans fretum angustum, nonnullis tam formidulosum[1], ad litora nostra legatum transmisit acceptissimum. Hospes autem noster, qui Normannorum in provincia superiore vallem quandam viridem olim ab oceano denudatam penitus perscrutatus est[2], in Instituto Catholico Parisiensi geologiam praeclare profitetur. Scientiae vero illius in Actis edendis diu occupatus, Scientiarum ab Academia, viri magni[3] in locum, epistolarum minister perpetuus nuper est electus. Idem stili lucidi perspicuitate et verborum aptorum venustate insignis, opus ingens, summi laboris, summi acuminis monumentum, scientiae suae studiosis dedicavit[4], cuius in ipso limine professorem quendam Germanum, operis tanti aemulum generosissimum, aperte atque ingenue collaudat, qui, tempore eodem, laudis titulo eodem a nobis iure optimo exornatur[5]. Laudis eiusdem socius merito declaratur ALBERTUS AUGUSTUS DE LAPPARENT.

(465) Germaniae quidem e legatis alterum hodie non sine dolore desideramus[6], Scandinaviae vero legatum alterum non sine gaudio salutamus. Salutamus professorem, cuius Regem illustrem inter doctores nostros iam dudum libenter numeravimus[7], cuius popularem insignem, Linnaeum, cum orbe terrarum toto nuper celebravimus[8]. Hodie vero Florae antiquae potius quam hodiernae antistitem decoramus, qui scientiarum ardens amore, saepenumero etiam caeli arctoi frigora fortiter toleravit. Talium virorum auxilio vetera illa poëtae Romani verba denuo vera redduntur:—

> 'venient annis saecula seris,
> quibus Oceanus vincula rerum
> laxet, et ingens pateat tellus,
> Tethysque novos detegat orbes,
> nec sit terris ultima Thule'[9].

Interim velut ultimam Thulen hodie nobis repraesentat doctorum nostrorum illustrium in serie supremus, poli arctoi indagator audax, ALFREDUS GABRIEL NATHORST[10].

---

## 17 *Oct.* 1907

(466) SCIENTIAE chemicae professor Berolinensis, purpura nostra (ut videtis) vestitus, ex insperato nobis hodie paulisper affulsit. Novimus tamen quam subtiliter materiam illam investigaverit, quae cum aqua commixta lanam colore roseo pulcherrimo tingit[11]; novimus, via quam admirabili pedetemtim progressus[12], sacchari genera multa, aut olim nota aut ab ipso patefacta, in elementa sua prima resolverit, atque atomorum de ordine et positura leges novas[13] illustraverit. Peritis saltem nota sunt plurima alia viri huius inventa, quae scientiae intimae ad ipsa penetralia pertinent. Duo vero laboris eius monumenta

[1] As far back as 1876, M. Lapparent had been 'engaged in the preliminary studies connected with the proposed Channel-tunnel' (see his Speech delivered a few hours later in the Hall of St John's, and printed in *The Geological Society Centenary*, pp. 162–4). [2] Memoir on the *Pays de Bray*. [3] Berthelot. [4] *Traité de Géologie*. [5] Hermann Credner. [6] Prof. Rosenbusch of Heidelberg. [7] No. 325 *supra*. [8] Celebration of the Bicentenary of the Birth of Linnaeus, at Upsala and Stockholm, in April, 1907. [9] Seneca, *Medea*, 378 f. [10] Author of works on the Fossil Flora of Sweden, and of the Polar Regions; member of five Arctic expeditions in 1870–99, and leader of the Spitzbergen expedition of 1898. [11] *Rosaniline*. [12] Through his discovery of the *Hydrazines*. [13] The theory of Van 't Hoff and Le Bel.

multorum oculis sunt manifesta atque aperta. Berolinensibus praesertim patet Institutum illud magnum consiliis eius conditum; talium rerum studiosis ubique terrarum patet opus eius eximium sexies saltem in lucem editum[1]. Virum igitur tam insignem et salvere et valere hodie libenter iubemus, qui Faradaii in memoriam orationem inter Londinienses propediem habiturus est, quique, studiorum communium consuetudine nobiscum consociatus, eo artiore nobiscum vinculo coniunctus est, quod filium suum natu maximum Universitati nostrae in scientia chemica erudiendum haud ita pridem commendavit.

Duco ad vos virum in scientia chemica per orbem terrarum totum illustrem, AEMILIUM FISCHER.

## 5 *Dec.* 1907

(467) VESPERE proximo, in hoc ipso loco, annorum quinquaginta memoriam, Africae interioris cum exploratoris praeclari nomine coniunctam, celebravimus[2]. Hodie vero, ad alias orbis terrarum partes digressi, salutamus alumnum nostrum in Collegio vere episcopali[3] educatum, qui in India interiore annorum septendecim experientia probatus, imperii Sinensis ad provinciam mediam, episcopatus munere ornatus, propediem proficiscetur. Ibi habebit ante oculos episcopi prioris exemplar, habebit ducis illius emeriti auxilium, quem, et suo et fratrum suorum nomine nobis coniunctissimum, in hoc Senaculo abhinc annos septem et viginti libenter laudavimus[4]. Ibi, huius diei non immemor, alumnus noster nonnumquam recordabitur Cantabrigiae caros esse omnes, quorum auxilio lux divina etiam ultimas orbis terrarum regiones penetravit, sive Africam interiorem lumine caelesti illustrarunt, 'sive subiectos orientis orae Seras et Indos'[5].

Duco ad vos Collegii Pembrochiani alumnum, HERBERTUM IACOBUM MOLONY, episcopum Sinensem designatum.

## 12 *Dec.* 1907

(468) LUDI litterarii hypodidascalum, virum dignitatem magis idoneam iam dudum meritum, hodie ob singularem eius linguarum peritiam Artium Magistrum honoris causa nominamus. Nostis Academiam nostram, primum abhinc annos undeviginti, deinde abhinc annos novem, ad insulas quasdam contra Australiae partem septentrionalem positas, scientiarum finibus proferendis, exploratores suos auspiciis optimis misisse. Primo quidem ex itinere quicquid de incolarum linguis inter se diversis dux ipse collegerat domumque rettulerat[6], nemo hoc viro potuit melius interpretari, qui linguas in insulis illis (quas numquam viderat) usitatas, scientiae amore ingenuo captus, diu domi didicerat. Alteri autem itineri socius ipse additus, ex insulis illis philologiae spolia plurima reportavit, quae in opere quodam immenso, e prelo nostro nuper in lucem edito, licet nobis admirari. Ea vero omnia, quae opere in tanto tot linguarum de philologia comparativa ab hoc viro disputata sunt, non nostrum est hodie coram vobis fusius explicare. Placet potius, viro

[1] *Anleitung zur Darstellung organischer Präparate.* [2] The fiftieth anniversary of Livingstone's Senate House Lecture of 4 Dec. 1857. [3] Pembroke. [4] George Evans Moule, D.D., no. 35 *supra.* [5] Horace, *Carm.* i 12, 55 f. [6] A. C. Haddon, in 1889.

laude tam digno pro meritis eius laudato, laudationis nostrae in fine, fabularum ab ipso inter insulas illas collectarum finem usitatum, populo Romano antiquo non indignum, mutuari:—'haec hactenus; hic demum nostrae orationis finis est'[1].

Duco ad vos virum de Australiae septentrionalis et insulae Papuensis, deque Melanesiae et Polynesiae philologia praeclare meritum, SIDNEIUM HERBERTUM RAY.

## 7 *March* 1908

(469) ARTIUM Magistrum hodie honoris causa nominamus virum et Regis Henrici octavi et Reginae Elissae de annalibus edendis iam dudum bene meritum, qui primum non modo Reginae illius sed etiam Mariae, Scottorum Reginae, amores narravit; deinde et Willelmum Cecilium, Baronem Burghley, virum prudentissimum, olim Cancellarium nostrum, et Walterum Ralegh, virum fortissimum, regionum remotarum exploratorem intrepidum, celebravit; Hispaniae denique historiam identidem litterarum monumentis mandavit[2]. Idem iam per triennium a Collegio Pembrochiano auspiciis optimis Hispanorum linguae et litterarum lector constitutus, Hispaniam illam, quam Iuvenalis olim a iuventute Romana vitandam esse dixit[3], a iuventute academica studiorum provinciam perquam expetendam esse comprobavit. Idem denique in libello luculenter conscripto nuper praeclare ostendit, quantum Hispanorum litteris, inter scriptores nostros alios, etiam Edmundus Spenser, poëta Pembrochianus, debuerit[4].

Duco ad vos Collegii Pembrochiani unum e lectoribus acceptissimis, virum qui armis positis Artium Magistri togam non sine laude consecutus est, MARTINUM HUME.

(470) Artis musicae Magistri in gradu hodie primum honoris causa conferendo, a viro de arte illa docenda iam per annos duo et quadraginta praeclare merito perlibenter auspicamur. Olim inter Lipsienses pater eius, artis illius professor eximius[5], Mendelssohnii quidem erat adiutor atque amicus, praeceptor autem virorum duorum insignium quos nuper amisimus, Augusti Wilhelmi[6] et Iosephi Ioachim[7]. Quam libenter, amicorum in honorem, Orpheus ille noster, non modo Academiae nostrae nemora, sed etiam Scholae Uppinghamensis colles frequentabat! Ibi Odeum Marti prius dedicatum, etiam Musis, viri huius meritorum in memoriam consecravit; ibi in pariete inscripta licet contemplari philosophi Romani verba illa praeclara, *res severa verum gaudium*[8]; ibi, denique, admirari quantum artis tam severae, artis tam iucundae, amorem fautor veterum tam indefessus in schola tota per tot annos excitaverit. Quantum vero in pueris educandis ars musica apud antiquos valuerit, satis inter omnes constat; artis autem illius in scholis nostris hodiernis

[1] *Sina. Esemuda abele Malora mer*; 'Enough; this is the end of Malo's word'—the typical conclusion of the 'Stories of the Eastern Islanders', first translated and published by Mr S. H. Ray in pp. 229—250 of his monograph of 528 quarto pages on the languages of Torres Straits, British New Guinea, and Melanesia and Polynesia, forming vol. III (1907) of the *Reports of the Cambridge Anthropological Expedition to Torres Straits.* [2] Editor of Calendar of Spanish State Papers (Elizabeth and Henry VIII); and author of *The Courtships of Queen Elizabeth*; *The Love Affairs of Mary Queen of Scots*; *The Great Lord Burghley*; and *Sir Walter Ralegh*; and of several works on the History of Spain. [3] Juvenal, viii 116, 'horrida vitanda est Hispania'. [4] *Spanish Influence on English Litreature.* [5] Ferdinand David. [6] The violinist and composer, 1845—1908. [7] No. 3 *supra*. [8] Seneca, *Ep.* 23, 4, ed. Haase, verum gaudium res severa est. RES SEVERA VERUM GAUDIUM, the motto above the orchestra of the Old *Gewandhaus* of Mendelssohn's time in Leipzig, has been repeated on the architrave of the New *Gewandhaus* of 1884.

summo cum studio, summo cum fructu, praecipiendae, nemo Magistro nostro primo magis diuturnum, nemo magis auspicatum praebuit exemplar.

Duco ad vos artis musicae praeceptorem optimum, duorum deinceps Scholae magnae Magistrorum adiutorem admirabilem, PAULUM DAVID[1].

## 30 *April* 1908

(471) AFRICAE interioris episcopus primus erat, ut meministis, Collegii vicini socius insignis, Carolus Fredericus Mackenzie. Episcopi vero illius, viri optimi, in memoriam episcopatus novus abhinc annos duodequadraginta constitutus est; eum autem ipsum episcopatum iam per sex annos obtinuit alumnus noster, quem hodie salutamus. In Collegio nostro maximo litteris humanioribus imbutus, domus Carthusianae coloniae sacrae Londiniensi per annos complures praefuit; deinde ad provinciam Coloniae nostrae Natali proximam missus, paulo postea episcopus electus atque consecratus est. Illam vero regionem, episcopi prioris[2] in tempore bellorum periculis expositam, nunc demum meliore fortuna perfrui accepimus. Etenim ipsam Isandlanam, locum olim pugnae infelicis cum memoria consociatum, nuper auspiciis felicioribus occupavit pacis castellum novum, Collegium alumni nostri tutelae et fidei creditum.

Duco ad vos virum admodum reverendum, WILMOT LUSHINGTON VYVYAN, episcopum de Zululand.

## 11 *June* 1908

(472) PHILOLOGIAE professorem illustrem Berolinensem, Ernesti Curtii successorem insignem, Theodori Mommsen generum praeclarum, ea qua par est observantia hodie iubemus salvere. Salutamus philologum ingenio ad plurima pariter versatili praeditum, qui carminum Homericorum originem luculenter illustravit[3]; qui poëtarum tragicorum Graecorum fabulas patrio in sermone eloquentissime est interpretatus; qui Aeschyli praesertim Agamemnona et Choëphoros, Euripidis imprimis Heraclem, Timothei Persas nuper repertos, Callimachi denique et Theocriti carmina feliciter edidit; qui poëtarum non modo bucolicorum sed etiam lyricorum textus historiam sagaciter indagavit[4], qui (ne minora commemorem) Aristoteli denique et Athenis opus ingens, opus lucidum, dedicavit[5]. Olim Ottonis Iahnii, praeceptoris sui, iussu, Porsoni et Elmsleii potissimum in libris studiorum suorum fundamenta collocavit; haud ita pridem (nisi fallor) etiam Bentleii nonnulla denuo perlegit, ut animum quodammodo redderet Cantabrigiensem[6]. Hodie vero Bentleii et Porsoni in Universitate honoris causa iuris doctor creatus, iure optimo erit revera Cantabrigiensis.

Duco ad vos philologiae professorem illustrem Berolinensem, virum Regis sui concilio privato honoris causa adscriptum, UDALRICUM DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

[1] Appointed Music Master at Uppingham by the Rev. Edward Thring, whose successor from 1888 to 1907 was the Rev. E. C. Selwyn. Cp. *Musical Times*, 1 July, 1906, pp. 449—457, and (on Ferdinand David), *ib.* 457—461. [2] Douglas McKenzie, D.D., no. 98 *supra*. [3] *Homerische Untersuchungen*, 1884. [4] *Die Textgeschichte der griechischen Lyriker*, 1900; *Bukoliker*, 1906. [5] *Aristoteles und Athen*, 2 vols., 1893. [6] *Classical Review*, xx (1906), 444.

## 17 *June* 1908

### *The Inauguration of Lord Rayleigh as Chancellor*

Dignissime domine, Domine Cancellarie, et tota Academia:

(473) PRIMUS incedit Universitatis Oxoniensis alumnus insignis, in Collegio de Balliolo et scholaris et socius electus, cuius vitam honoribus plenam magister ipse optime auguratus est:—'it directo; longius ibit'[1]. Orator subtilis magis quam grandis, pressus magis quam copiosus iam dudum existimatus, non athletarum toros sed militum lacertos aemulatur[2]. Inter advocatos olim adversariorum in testibus percontandis perquam pertinax fuisse fertur[3]. Idem regni totius Senatoribus adscriptus, suis fidelis, in adversarios aequus, reipublicae in provincia domestica operariorum propugnator strenuus exstitit. Postea, commercii liberi defensor indefessus, aerario publico est praepositus; nuper denique, alumni nostri, viri desideratissimi, in loco, partium liberalium ductor salutatus est[4]. Ut poëtae nostri verbis utar, per vitam totam semper in altius tendens progreditur,

'vim donec instans protulit igneam,
et clave tandem praeditus aurea
stat Roma quid decernat auctor,
quo patribus sonet ore Caesar'[5].

Duco ad vos regni totius ministrum primum, virum iuris peritissimum, virum patriae et imperio toti devotissimum, HERBERTUM HENRICUM ASQUITH.

(474) Assurgit proximus vir genere nobili natus, qui inter maiores suos illustres Universitatis nostrae Cancellarium illum, virum liberalissimum, numerat, qui astronomiae templum nostrum instrumento splendido adornavit[6]. Ipse Britanniae totius Instituto Regio praesidet, scientiarum patronus generosissimus, cuius auspiciis scientiarum templum illud, abhinc annos plus quam centum conditum, et Cancellarii nostri et aliorum virorum insignium Cantabrigiensium cum auxilio, populi nostri mentes rerum naturae lumine totiens illustravit.

Duco ad vos Regiae Societatis socium, Universitatis Oxoniensis alumnum admodum nobilem, HENRICUM GEORGIUM PERCY, Ducem Northumbriae septimum.

(475) Exoritur deinceps vir inter iuris Britannici lumina iam dudum numeratus, qui etiam iuris inter controversias semper serenus, semper amabilis exstitit; qui, abhinc annos tres et viginti, Britanniae Cancellarii ad munus summum vocatus, erat

'insigne maestis praesidium reis,
et consulenti Pollio curiae'[7].

[1] 'Yes, he will get on; he is so direct', Jowett, quoted by T. Herbert Warren in J. P. Alderson's *Mr Asquith* (1905), p. 23. [2] *ib.* p. 25. [3] As Junior to Sir Charles Russell in the 'Parnell Commission' trial, etc. [4] In succession to Sir Henry Campbell-Bannerman, no. 444 *supra*. [5] Tennyson, *In Memoriam*, lxiv (Jebb's *Translations*, p. 47, ed. 2, 1907). [6] Hugh Percy, third Duke of Northumberland, LL.D., St John's, Chancellor in 1840–47, who, as High Steward in 1835, was the donor of the 'Northumberland equatorial telescope', together with the building, and the revolving dome. [7] Horace, *Carm.* ii 1, 13.

Nuper animi ardore prope iuvenili instinctus, rem imprimis arduam aggressus est. Nempe orbem quendam doctrinae forensis, in ordinem idoneum redactum, edendum suscepit, qui iurisprudentiae studiis sine dubio maxime proderit[1]. Opere in tanto ad exitum prosperum perducendo, Nestori nostro annos felices quam plurimos exoptamus.

Duco ad vos virum iuris peritissimum, Collegii Mertoniani honoris causa socium, Universitatis Oxoniensis Senescallum Summum, COMITEM DE HALSBURY.

(476) Patriae salutem primam in navibus nostris esse positam inter omnes constat. Adest vir in classe nostra laborum assiduorum cursu continuo exercitatus, qui in navalibus nostris magnis torpedinum (ut aiunt) scholam primam aperuisse perhibetur[2]. Idem, abhinc annos sex et viginti, primum, navi suae indomitae praepositus, Alexandriae oppugnandae atque adeo expugnandae interfuit[3]; deinde, Aegypti in tellure, ordinem vehiculorum per vias ferreas vapore motorum primus armatura perpetua munivit[4]. Denique, e muneribus quae classis nostrae praefectis patent, tribus omnium summis feliciter functus est. Fortunae suae fabro felici gratulamur,

'cui, belli insigne superbum,
tempora navali fulgent rostrata corona'[5].

Duco ad vos classis nostrae unum e praefectis praecipuis, equitem insignem, virorum optime meritorum ordini adscriptum, IOANNEM ARBUTHNOT FISHER[6].

(477) Subinde salutamus pictorem praeclarum, et inter Oxonienses et prope Harrovienses artis pingendi olim praeceptorem admirabilem. Sive Bavariae suae sive Cambriae solitudines depingit, sive vitae communis e societate, sive militum emeritorum sive operariorum veterum e turba, artis suae argumenta sumit, ubique rerum naturae interpres fidelissimus exstitit[7]. Idem quot virorum insignium imagines posteritati tradiderit, Collegiorum nostrorum, Collegii Regalis, Collegii Trinitatis, Collegii Divi Ioannis, parietes in perpetuum testantur[8]; quot feminarum pulcherrimarum, testatur identidem Academia Regia Londiniensis, ubi etiam nuperrime Collegarum suorum Academicorum concilium tanta cum verisimilitudine, tanta cum dignitate, imitatus est[9], ut saeculi nostri FRANCISCUS HALS iure optimo nominari debeat.

Duco ad vos Academiae Regiae socium insignem, pictorem magnum, equitem illustrem, HUBERTUM DE HERKOMER.

(478) Regiae Societatis praesidis, Astronomiae fautoris maximi[10] filius, quem hodie decoramus, etiam in ipsa pueritia machinarum novarum inventor felix fuisse dicitur. Postea Dominae Margaretae Collegii alterius scholaribus adscriptus, honorum mathematicorum in classe prima, Dominae Margaretae in nave prima, locum insignem est adeptus. Deinde Archimedis aemulis hodiernis additus, non grammophoni tantum tubam terribilem sonitus suaviores edere docuit, sed etiam navium vi vaporis impulsarum more

[1] Editor in chief of *The Laws of England*, 1907— . [2] The Torpedo School at Portsmouth. [3] In command of the *Inflexible* at the bombardment of Alexandria, 1882. [4] The armoured train used during the campaign of 1882. [5] Virgil, *Aen.* viii 683 f. [6] Raised to the peerage, 1909. [7] 'After the Toil of the Day'; 'The Gloom of Idwal'; 'The Lady in White'; 'The Lady in Black'; 'The Last Muster'; 'The Chapel of Charterhouse'; 'Hard Times'; 'On Strike'; etc. [8] Lord Stratford de Redcliffe, Richard Okes and Henry Bradshaw; W. H. Thompson; J. E. B. Mayor. [9] 'The Council of the Royal Academy, 1907'. [10] The third Earl of Rosse, cp. no. 327, note 3.

novo movendarum opus difficillimum exitu prospero est aggressus[1]. Machinae genus illud novum, a Societate Regia numismatis aurei honore approbatum[2], etiam navibus maximis oceanum transeuntibus postea est accommodatum. Quod si Neptunum ipsum alumni nostri de meritis interrogare volueritis, sine dubio Neptunus ipse protinus respondebit:—

'experto credite quantus'
per pontum properet, 'quo turbine torqueat' undas[3].

Duco ad vos scientiarum amatorem omni mercedis amore maiorem, virum honorabilem, Collegii sui honoris causa socium, CAROLUM ALGERNON PARSONS.

(479) Ex alumnis nostris alium libenter agnoscimus, qui Academi nostri inter silvas olim litteris humanioribus excultus, et Horatium Athenis commorantem et Dionysia Cantabrigiensia et ipsas Ecclesiazusas[4] 'leviore plectro'[5] celebravit. Idem ab India domum reversus, argumenta ab India graviora mutuatus est, famam etiam maiorem avunculi sui illustris e vita et litteris optime editis paulo serius adepturus[6]. Postea, Britanniae Senatoribus adscriptus, partium liberalium ductoris cuiusdam celeberrimi vitam priorem egregie narravit[7]; deinde et Hibernia et Caledonia in administranda paulisper exercitatus est; postremo litteris sese totum dedicavit et Coloniarum nostrarum Americanarum ab imperio nostro discidium tam feliciter narravit, ut Britannorum in Colonias illas amorem fraternum luculenter indicaverit[8]. Talium virorum opera, et Academiae nostrae gloriam litteris partam exaugent, et linguae nostrae communis participes omnes, aequore Atlantico divisos, vinculis artioribus inter sese coniungunt.

Duco ad vos Angliae baronettum litterarum laude insignem, Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis socium honoris causa electum, GEORGIUM OTTO TREVELYAN.

(480) Baronettus alter deinceps incedit, vir adfinitatis iure cum Collegio nostro maximo coniunctus[9], qui Caledonia oriundus Angliae historiam per immensum annorum spatium, per annos (nisi fallor) mille quadringentos sex et quadraginta, ex ipsis fontibus derivavit. A saeculo decimo quinto exorsus, deinde historiae nostrae ad ipsas origines reversus et saeculorum duodecim historiam emensus, domus Andegavensis trium deinceps regum annales evolvit, denique civitatis nostrae legibus constitutae ortum primum veritatis luce illustravit[10]. Magnum profecto est vitae prope totius otium negotio tam laborioso tanto cum fructu dedicasse; magnum, inquam, nomini litterarum humaniorum laude iam dudum in Caledonia illustrato, etiam laudem ex historia accuratissime conscribenda partam addidisse.

Duco ad vos Caledoniae baronettum insignem, Aedis Christi apud Oxonienses alumnum, IACOBUM HENRICUM RAMSAY.

[1] The invention of the steam-turbine. [2] Described in 1902 by the President of the Royal Society, in the award of the Rumford medal, as 'marking an epoch in the application of steam to industry', and as probably 'the greatest advance since the time of Watt'. [3] Partly from *Aen.* xi 283. [4] *The Ladies in Parliament*, etc. 1868. [5] Horace, *Carm.* ii 1, 40. [6] *The Competition Wallah*; *Cawnpore*; *Life and Letters of Lord Macaulay.* [7] *Charles James Fox.* [8] *The American Revolution.* [9] In 1888, the Master of Trinity married Sir James Ramsay's daughter, Agnata Frances Ramsay. [10] *Lancaster and York* (1399—1485); *The Foundations of England* (55 B.C.—1154 A.D.); *The Angevin Empire* (1154—1216); and *The Dawn of the Constitution* (1216—1307).

(481) Ballistarum scientiam hodiernam baronetti huius ingenio plurimum debere inter omnes constat. Milites nostri, machinarum bellicarum in apparatu neque terra neque mari rerum novarum cupidi, viri huius praesertim consiliis admoniti, meliora didicerunt. In ballistis vero nostris in melius mutandis, atque etiam imperii Japonici in navibus aedificandis, nemo Archimede nostro venerabili plus effecit. Nemo operariis nostris cessantibus et mercedem maiorem flagitantibus potiora suasit[1]. Quid autem est praeclarius quam honoribus perfunctum senem posse dicere idem quod apud Ennium dicat ille Pythius Apollo, se esse eum, unde sibi et populi et reges et omnes sui cives, summarum rerum incerti, consilium expetant?[2]

Duco ad vos Regiae Societatis socium, baronettum venerabilem, ANDREAM NOBLE[3].

(482) Cancellarii nostri auspiciis nunc demum eum ipsum praesentem videmus quem diu desideravimus, quem alia ex alia scientiarum in studiis occupata Societas praesidem suum olim suspexit[4]. De scientia chemica et physica exploranda per annos plus quam quinquaginta praeclare meritus, in rerum primordiis primis spectri (ut aiunt) auxilio examinandis, eam ipsam provinciam feliciter exploravit, quae etiam scientiae physicae in officina nostra maximo cum fructu indagata est. In observando quam acutus est, in experiendo quam peritus, in rebus difficillimis investigandis quam pertinax! Viri tanti exemplo Vergili dictum denuo praeclare confirmatum est:—'Labor omnia vicit improbus'[5].

Duco ad vos Regiae Societatis socium, virum numismate Copleyano honoris causa haud ita pridem donatum[6], equitem insignem, WILLELMUM CROOKES.

(483) Sequitur deinceps et poëmatum et sermonis pedestris artifex peritissimus, qui in India occidentali inter palmas et mare olim natus[7], temporis in spatio brevissimo litterarum laudem immensam est adeptus. In scriptis eius plurimis prope ubique vim et vitam, veritatem et varietatem reperietis. In narrando quam concisus, quam vividus![8] vitae totius in philosophia quantum vigorem, in ingenio universo quantam virilitatem ostendit! Idem in carminibus pangendis quam eloquens, quam varius, sive militum nostrorum orientalium mores et merita et desideria Mandalayensia depingit, sive hostium nostrorum in Aegypto virtutem indomitam admiratur[9], sive, ad altiora evectus, Deum ipsum proeliorum omnium arbitrum veneratur[10], sive Britannis post proelia peracta incuriosis, obliviosis, grave illud 'memento, memento', insusurrat[11]. Sit unus saltem hodie laudatus versus ille dignitatis plenus, in quo filia nostra Canadensis, inter nives suas domina, trans maria magna matrem suam alloquitur:—*Filia matris in domo, Domina sum tamen domi*[12].

Duco ad vos et navium et militum nostrorum et imperii totius Britannici poëtam laureatum, RUDYARD KIPLING.

[1] The recent settlement of an important strike. [2] Cicero, *De Or.* i 199. [3] Author of Collected Essays and Lectures on *Artillery and Explosives*, pp. 548 (1906). [4] Chemical Society, British Association, and Institute of Electrical Engineers. [5] *Georg.* i 145. [6] 1904. [7] 'For I was born in her gate, *Between the palms and the sea*' (dedication of the *Seven Seas* to the City of Bombay). [8] *Plain Tales from the Hills*, and many other short stories; also *Kim*, and *The Light that Failed.* [9] *Mandalay* and *Fuzzy-Wuzzy* in *Barrack-Room Ballads* (1892 etc.). [10] The *Hymn before Action* in the *Seven Seas* (1896 etc.). [11] The *Recessional* of 17 July, 1897. [12] 'Daughter am I in my mother's house, But mistress in my own', *Our Lady of the Snows* (27 April, 1897).

(484) Abhinc annos septem et triginta Newtoni in Collegio alumnum nostrum Newtoni disciplinam perquam feliciter coluisse constat. Postea in Australia professor nominatus, in colonia nostra remotissima studiorum mathematicorum, studiorum physicorum, diu duratura posuit fundamenta. Deinde scriptorum eius propter merita insignia a Mancuniensibus domum revocatus, ea quae ipse de vi electrica disputationum suarum in regione pura invenerat, ab aliis in machinis fabricandis vita nova donata vidit. Peritis nota sunt 'Hydrodynamica' eius, in editione nova in maius exaucta. Etiam aliis innotuit oratio Societatis Britannicae in conventu Cantabrigiensi haud ita pridem pronuntiata, in qua primum studiorum mathematicorum historiam recentiorem dilucide delineavit; deinde etiam in studiis illis severis aliquid audendum, aliquid periclitandum esse dixit; denique rerum naturam nondum omnem esse exhaustam, sed miraculis etiam nunc esse plenam, quae scientiarum cultores per plurima in posterum saecula sint exercitura[1].

Duco ad vos Collegii sui quondam socium, Victoriae Universitatis Mancuniensis professorem insignem, Universitatis nostrae adiutorem semper alacrem, HORATIUM LAMB.

(485) Abhinc annos duo et sexaginta Cantabrigiam primum petivit vir intra proximum quinquennium in disciplina mathematica et in rerum naturae studiis honores summos adeptus[2], qui, post itinera sua Berolinensia, scientiae chemicae inter nosmet ipsos docendae sese strenue dedicavit, et Divi Ioannis in Collegio primam scientiae illius officinam Cantabrigiensem aedificandam curavit[3]. Postea Universitatis professor nominatus[4], horum studiorum officinae amplissimae publice condendae summam diligentiam, summam operum exterorum experientiam, feliciter adhibuit[5]. Lucis vero radiis spectri (ut aiunt) ope retexendis, et rerum naturae penetralibus examinandis, quot annorum labores dedicavit! quot discipulis studiorum uno tenore assidue peractorum exemplar quam pulchrum praebuit! In operibus bonis adiuvandis liberalissimus, in negotiis academicis partium liberalium defensor indefessus, per tot annos inter tantas rerum vicissitudines animum serenum, aequum, prudentem, modestum conservavit. Virum talem praeconio eodem dignum esse crediderim, quo populi Americani praeses quidam magnus, professoris nostri in anno primo munus suum ingressus, populi sui a poëta eximio postea est laudatus:—

> en vir benigne intentus, fortis, providus,
> sagax patiensque, laudem non culpam timens[6].

In laboribus suis ad exitum felicem perducendis per annos plurimos supersit Collegii sui socius perpetuus, scientiae chemicae professor emeritus, GEORGIUS DOWNING LIVEING.

(486) Honorum hodiernorum in serie supremus adest vir honorum mathematicorum in certamine quondam Cancellario nostro proximus renuntiatus[7]. Postea Collegio Bristolensi praepositus et a Collegio de Balliolo socius et lector constitutus, eis tandem est adscriptus, quibus operariorum de labore deliberare auctoritate regia erat mandatum[8]. Interim oeconomiae politicae professor inter nosmet ipsos nominatus[9], studiorum suorum in castris factiones complures inter sese dissidentes suo exemplo, sua auctoritate, ad

[1] *British Association Report*, Cambridge, 1904; *Nature*, 18 Aug. 1904, p. 372 f. [2] First in the first class of the first *Natural Sciences Tripos*, 1851. [3] Oct. 1853. [4] 1861. [5] 1887.
[6] (Abraham Lincoln) 'The kindly-earnest, brave, foreseeing man, Sagacious, patient, dreading praise, not blame'. Lowell's *Commemoration Ode*, vi *ad finem* (the comparison is due to Dr Peile, cp. *Eagle*, xxii 385).
[7] Second Wrangler of 1865. [8] Royal Commission on Labour, 1891. [9] 1885.

concordiam adduxit. Maluit autem scriptorum veterum in fundamentis aedificare videri, quam scholae novae condendae ambitionem et gloriam adfectare. Idem litteris humanioribus olim excultus, non iam litterarum sed scientiarum per viam progressus, in scriptis suis plurimis spiritum quendam mathematicum, non nisi peritis apertum, more tam dextro insinuare adsuetus est, ut, velut artifex summus, artem suam imperitiores saltem prorsus celaverit. Artificis tanti imaginem, arte eximia depictam, amici et discipuli eius, in tot doctrinae sedibus studia eadem profitentes, posteritati tradituri sunt[1]. Interim ipse diu inter nosmet ipsos supersit, et operum novorum ferax, et in his studiis tamquam oraculum ab orbe terrarum toto expetitum.

Seriem nostram claudit oeconomiae politicae professor noster emeritus, a Collegio suo et a Francogallorum Instituto honoris causa socius nuper electus, ALFREDUS MARSHALL.

---

## 18 *June* 1908

(487) SAEPENUMERO in hoc loco coloniarum nostrarum episcopos aut designatos aut nuper consecratos salutavimus, et laborum suorum ad provincias destinatas proficiscentes votis optimis prosecuti sumus. Hodie vero unum ex alumnis nostris, in Collegio nostro maximo abhinc annos duodequinquaginta lauream nostram in studiis mathematicis adeptum, abhinc annos quadraginta ad Novam Zealandiam primum profectum, post annorum sedecim episcopatum, post annorum trium et triginta absentiam, laboribus plurimis fideliter exactis, ad nos paulisper reducem iubemus salvere. Novae Zealandiae autem in insula australi episcopatus sui provinciam per tot annos habuit regionem illam septentrionalem, cuius caput est una ex insularum illarum sex coloniis primis, classis nostrae praefecti celeberrimi, NELSONI, nomine nuncupata. Non nautas tantum nostros diei unius in certamine, sed etiam episcopos nostros trans maria magna in laboribus sacris per annos plurimos occupatos, ad officia sua pro virili parte in perpetuum fideliter facienda non frustra hortantur imperatoris illius verba praeclara :—'exspectat Anglia unumquemque officium suum esse facturum'[2].

Duco ad vos virum admodum reverendum, CAROLUM OLIVER MULES, episcopum de Nelson.

---

## 15 *July* 1908

### *Visit of Bishops attending the fifth Lambeth Conference*

POST annorum viginti intervallum nominis Anglici episcopos nonnullos insignes Cantabrigiam hodie invisentes Senatus totius nomine denuo iubemus salvere[3].

(488) Africam australem denuo non sine desiderio intactam relinquimus[4], et 'occi-

[1] Portrait by Mr William Rothenstein, presented to St John's College by Mrs Marshall, 10 Dec. 1909.
[2] Cp. no. 366 *supra*. [3] Cp. p. 72 *supra*. [4] The Archbishop of Capetown was prevented from receiving an honorary degree owing to his illness in 1888, and his death in 1908 (21 May).

dentis usque ad ultimum sinum'[1] protinus pergimus. Abhinc annos septem et viginti consecratus est insularum occidentalium episcopus quidam metropolitanus, qui sedem suam episcopalem in insula[2] habet haud ita pridem procellis violentissimis vexatam, nuper autem terrae motu formiduloso concussam et prope funditus eversam[3]. Tempore illo diro insula tot calamitatibus obnoxia in episcopo suo virum in laboribus publicis strenuum, tot malis immotum vidit; vidit 'iustum et tenacem propositi virum' praeconio illo Horatiano non indignum:—

'si fractus illabatur orbis,
impavidum ferient ruinae'[4].

Duco ad vos virum reverendissimum, ENOS NUTTALL, Indiarum occidentalium archiepiscopum.

(489) Indiarum occidentalium ab insulis ad Indiam orientalem profecti, Indiae totius sedem metropolitanam tangimus, abhinc annos decem et ducentos a Britannis primum occupatam, per annos vixdum centum episcopi sedem nominatam, per annos sexaginta ecclesia cathedrali exornatam. Ibi, ante hos sex annos, alumno nostro dilecto, episcopo Calcuttensi[5], successor datus est vir litteris humanioribus excultus, septem et viginti per annos episcopus Columbensis, iuris episcopalis assertor fidelissimus[6], Buddhistarum religionis antiquae investigator eruditissimus[7], orator denique orientalium linguarum plurimarum peritia praeclarus, cuius ab ore, velut olim Pentecostes die, magna opera Dei suis linguis gentes plurimae inter se diversae admirantes audierunt.

Duco ad vos virum reverendissimum, Collegii Divi Ioannis Baptistae inter Oxonienses quondam socium, REGINALDUM STEPHANUM COPLESTON, Indiae totius archiepiscopum metropolitanum, qui non modo inter cognatos suos episcopum indefessum, professorem quondam eximium Oxoniensem, honoris causa doctorem Cantabrigiensem[8], sed etiam inter maiores suos Collegii Regalis praepositum, procancellarium Cantabrigiensem[9], numerare confitetur.

(490) Fluminum ingentium a terra orientali fluminum ingentium ad terram occidentalem, ab episcopo quondam Columbensi ad Collegii Columbiani alumnum, transeamus. Amnium maximorum prope confluentes, Sancti Ludovici in urbe, iam per annos viginti sedem habuit episcopalem vir abhinc annos quadraginta in republica eadem maxima regionis montanae episcopus consecratus. Nemo vitae peractae spatia inter se tam diversa animo grato remensus, cantici illius sacri verba potest aptius pronuntiare:— *Benedicite Domino montes et colles: maria et flumina Domino benedicite*[10].

Duco ad vos virum reverendissimum, DANIEL SYLVESTER TUTTLE, episcopum de Missouri, reipublicae maximae episcoporum omnium praesidem venerabilem[11].

[1] Horace, *Epod.* i 13. [2] Jamaica. [3] The hurricane of August 1903, and the earthquake of 1 Jan. 1908. [4] *Carm.* iii 3, 1 and 7 f. [5] Bishop Welldon, no. 304 *supra.* [6] Ceylon Mission of C.M.S., *Correspondence*, 1879. [7] *Buddhism, Primitive and Present.* [8] The Archbishop's grand-uncle, Edward Copleston, Fellow of Oriel, author of *Praelectiones Academicae*, and Bishop of Llandaff, LL.D. Cambridge, 6 July 1835 (at the 'Installation' of the Marquess Camden as Chancellor; cp. *Life of Edward Copleston*, 160 f). [9] John Copleston, Provost 1681–9, Vice-Chancellor 1682. [10] Cp. the Latin form of the *Benedicite* in the Vulgate version of the Septuagint, *Daniel*, iii 53, 56. [11] Bishop of Montana and the adjacent States from 1867 to 1886.

(491) Trans oceanum Atlanticum Principis Ruperti a provincia immensa ad nos advectus est vir ab alumno nostro, Roberto Machray, Sancti Ioannis in Collegio Manitobensi olim educatus, et postea episcopi tam venerabilis primum adiutor, deinde successor constitutus. Nuper regionibus episcopalibus novem est praepositus vir acceptissimus, quem eo maiore cum gaudio salutamus quod cum alumno nostro, sedis eiusdem per annos quadraginta episcopo, tam honorifice est consociatus.

Duco ad vos virum reverendissimum, SAMUEL PRITCHARD MATHESON, Principis Ruperti in provincia archiepiscopum.

(492) Neque respublica maxima illa transmarina, neque coloniarum nostrarum Canadensium regio immensa, episcopo Londiniensi, viro ubique acceptissimo, ignota est, qui summa morum comitate, summa animi sinceritate, auditores suos transmarinos omnes, etiam Mercurii ipsius in medio templo[1], allexit, commovit, ad altiora denique vocavit. Quotiens Dei in templo nostro vicino, quotiens theologiae pastoralis in schola nostra, eundem omnium animos eloquentia sua sacra moventem audivimus! Quotiens, Sancti Pauli in ecclesia sua metropolitana, fidei Christianae vexillum fortiter tenuit; pastoris boni partes fideliter sustinuit[2]; Reginae magnae mortem, Regis magni consecrationem pro rei dignitate celebravit; diebus denique supplicationi et gratiarum actioni publice indictis, populi totius corda ad caelestia convertit!

Duco ad vos dominum admodum honorabilem, dominum admodum reverendum, ARTHURUM FOLEY WINNINGTON-INGRAM, episcopum Londiniensem.

(493) Londinium linquimus; ruris remoti ad urbem episcopalem deinceps properamus, cuius a nomine quondam nuncupabatur vir quidam doctissimus, episcopus Carnotensis, Ioannes Saresburiensis. Ioannem Saresburiensem alterum, episcopum doctissimum, hodie iubemus salvere, qui ordinum sacrorum Anglicanorum validitatem oratione Latina quondam eruditissime defendit[3], ecclesiae Christianae in historia exploranda Ennii olim sui laudatione non indignus:—'multa tenens antiqua sepulta'[4]. Idem abhinc annos plus quam viginti Testamenti Novi Latinam editionem Hieronymianam edendam sumpsit[5], partemque priorem postea felicibus auspiciis Victoriae Reginae dedicavit[6], opere in tanto adornando etiam Bentleii et aliorum philologorum nostrorum[7] laboribus diligenter usus.

Duco ad vos dominum admodum reverendum, IOANNEM WORDSWORTH, alumnorum nostrorum illustrium et filium et nepotem[8], Collegii sui inter Oxonienses quondam socium insignem, episcopum Saresburiensem.

(494) Londinium reversi, virum insignem salutamus, cuius tutelae episcopali coloniae sacrae Cantabrigienses trans Tamesim positae omnes iam dudum sunt traditae. Idem et Iudaeorum et gentium exterarum in historia praeparationem quandam evangelicam praeclare quondam exploravit[9]. Postea et collegae et necessarii sui et alumni nostri insignis, Arthuri Lyttelton, vitam et scripta diligenter edidit. Quotiens viros in negotiis

[1] Wall Street, New York, 15 Oct. 1907 (*Guardian*, 23 Oct.). [2] *The Banners of the Christian Faith*, and *Good Shepherds*, 1899. [3] 1894. [4] John Wordsworth's *Fragments and Specimens of Early Latin*, 1874, p. 304. [5] 1887. [6] 1898. [7] Westcott and Hort. [8] Son of the Bishop of Lincoln, and grandson of the Master of Trinity. [9] Essay in *Lux Mundi*.

cotidianis occupatos, quotiens etiam iuvenes nostros nondum vitae in negotiis demersos, quanta cum auctoritate cohortatus est![1]

Duco ad vos dominum admodum reverendum, EDWARDUM STUART TALBOT, quondam Aedis Christi inter Oxonienses socium, episcopum de Southwark.

(495) Quam libenter ad Cantabrigiam transmarinam, ad filiam nostram dilectam transimus, quae acceptissimum hunc virum, primum inter discipulos suos, deinde inter professores atque adeo inter curatores suos fuisse, denique episcopum suum esse gloriatur. Qui episcopi proximi, viri eloquentissimi et sanctissimi[2], et virorum aliorum insignium[3] vitas tam feliciter enarravit, ipse propterea praesertim litterarum laude dignus est. Idem et sapientiae et prudentiae laudem idcirco meruit, quod reipublicae maximae episcoporum omnium deliberationibus est praepositus.

Duco ad vos virum admodum reverendum, Collegiorum nostrorum praefecti non unius hospitem atque amicum, WILLELMUM LAWRENCE, episcopum de Massachusetts.

(496) Aequoris Atlantici fluctus remensi, Angliae occidentalis in portum maximum pervenimus. Ibi ecclesiae Anglicanae in comitatu Lancastriensi iam per annos octo clavum tenuit vir et iuris et historiae in studiis quondam inter Oxonienses insignis, qui ecclesiae emendandae rationes prudenter exploravit[4], qui in rebus sacris, sine ullo partium studio, omnium bonorum fautor et adiutor aequissimus exstitit, qui denique sedis suae episcopalis ecclesiam cathedralem auspiciis optimis aedificandam curavit.

Duco ad vos Universitatis Oxoniensis alumnum eximium, dominum admodum reverendum, FRANCISCUM IACOBUM CHAVASSE, episcopum de Liverpool.

(497) Patria procul, Africa in media, orationis nostrae hodiernae cursus terminatur. Fluminis Nili prope fontes, inter lacus immensos Lunae montibus propinquos, patet provincia haud ita pridem Africae mediae, nunc autem Ugandae episcopi tutelae tradita. Quid si provinciarum episcopalium termini mutati sunt? Episcopatus illius, immo vero ecclesiae totius Anglicanae in annalibus, Africae mediae episcopi primi, Iacobi Hannington, martyris fidelissimi memoria superstes manet. Hodie vero successorem eius alterum salutamus, cuius itinera remota stilo lucido conscripta, arte eximia depicta, iuvat contemplari[5].

Duco ad vos Ugandae episcopum, virum admodum reverendum, ALFREDUM ROBERTUM TUCKER, Aedis Christi apud Oxonienses alumnum.

Viro tali et fratribus eius omnibus, ad labores suos sacros aut peregre aut domi propediem redituris, omnia prospera ex animo exoptamus.

---

## 15 *Oct.* 1908

(498) COLLEGII Divi Ioannis in Magistro, Sacrae Theologiae Doctore eruditissimo, multum nuper amisimus, qui studiorum Semiticorum, studiorum etiam Sanskriticorum in provincia, quam liberalis in Bibliothecam nostram fuerit, vobis omnibus notum esse

[1] *Addresses to business men*, and on College Missions in South London. [2] Phillipps Brooks. [3] Amos A. Lawrence, and Roger Wolcott. [4] Introduction to Essays on *The Church and Reform*, 1902. [5] *Toro* (1899), followed by *Eighteen Years in Uganda*, 2 vols. (1908).

arbitror[1]. Hodie vero Collegii eiusdem alterum alumnum eximium dignitatis iure Doctorem creamus, virum abhinc annos prope septem et triginta in Scientiis Moralibus (ut aiunt) lauream insignem adeptum, qui Angliae in provincia septentrionali laboribus sacris per annos plurimos deinceps deditus, Dunelmensi cum episcopo proximo operariorum de ordine consiliis optimis adiuvando praeclare meritus est. Eundem, in locis plurimis per annos septem lucis Academicae dispensatorem indefessum[2], postea Academiae in templo de urbium magnarum cura, de pauperum condicione, egregie contionantem audivimus[3]. Doctoris gradu a nobis statim decoratus, tempore opportuno Decani ad cathedram iure optimo perveniet[4]. Iuvat interim Erasmi verbis ad Decanum quendam designatum olim scriptis Doctorem nostrum novum hodie alloqui. 'De Doctoris titulo ac Decanatus honore neque non aliis quibusdam ornamentis quae tuis virtutibus ultro delata esse audio, non tam tibi gratulor, . . quam ipsis honoribus, qui tum demum hoc nomine digni videntur, cum inciderint in promerentem neque tamen ambientem'[5].

Duco ad vos virum reverendum WILLELMUM MOORE EDE, Decanum Wigorniensem nominatum.

---

## 17 *Oct.* 1908

### *Visit of Members of the International Conference on Electric Units*

(499) SCANDINAVIAM hodie nobis quasi praesentem reddit Upsalae et Holmiae alumnus insignis, qui 'electrolysis' (ut aiunt) praesertim in provincia investigatorum omnium dux et signifer merito existimatur; qui scientiae chemicae in regione physica inter conditores praecipuos numeratur; qui e scientia illa praemium orbi terrarum toti propositum reportavit[6], cuius laudis inter participes illustres et Cancellarium nostrum et rei physicae Professorem nostrum esse gloriamur[7]. Idem solis ipsius naturae inter exploratores patientissimus, tempestatum inter augures perspicacissimus, (ut Aristophanis verbis[8] paululum mutatis utar) τῶν νῦν μετεωρολογούντων quasi princeps iure optimo esse fertur.

Ergo Scientiarum Doctor hodie merito creatur scientiae chemicae in provincia physica Instituti Nobilis Scientiarum in Academia Regia Holmensi Rector, SVANTIUS AUGUSTUS ARRHENIUS.

(500) Francogallorum respublica maxima, nobis vicina, nobis amicitiae vinculis indies artioribus coniuncta, viri desideratissimi[9] in vicem, successorem eius misit dignissimum, qui non modo inter Germanos sed etiam inter Francogallos educatus, Parisiensium

[1] Charles Taylor, D.D., Master of St John's, died on 12 August, 1908. [2] University Extension Lecturer, 1874–81. [3] Hulsean Lecturer, 1895; (Lecturer on Pastoral Theology, 1906). [4] By the Statutes of Worcester Cathedral, the Dean must be a D.D. before he is admitted. The Statutes of the University mention 'Deans of Cathedral Churches' among those entitled to complete Degrees *honoris causa*, without specifying 'Deans Designate'. Mr Moore Ede was described in the Grace as 'appointed Dean of Worcester'. Precedents for conferring the Degree on a Dean, before his admission, may be found in no. 30 and no. 221 *supra*. [5] 'Erasmus Ioanni Coleto suo' (*c*. December 1504). *Erasmi Epistolae*, ed. P. S. Allen, i (1906), p. 404, n. 18, 'Colet did not actually become Dean until May 1505'. [6] The Nobel prize for Chemistry. [7] Lord Rayleigh and Professor J. J. Thomson. [8] *Nubes*, 360. [9] E. Mascart.

in Universitate iam per annos duo et viginti scientiam physicam praeclare professus est. Rerum Naturae quidem studiosis non ignotum est *electrometron* illud ab eodem inventum. Etiam plurium oculis obversatae sunt imagines illae pulcherrimae in quibus lucis auxilio et colores varii et luminis ipsius spectrum (ut aiunt) accuratissime redduntur[1]. Peritioribus autem nota sunt volumina, quae ab eo et audiendi et videndi rationi universae explicandae dedicata sunt, quae et vim caloris et vim electricam modulosque eius[2] ordine lucido enuclearunt. In his modulis sollertissime metiendis, iuvat recordari Cancellarii nostri cum rationibus hospitis nostri hodierni rationes minutissime quadrare. Ceterum de re tam subtili non nostrum est hodie fusius disputare; oratoris vestri ex animo nondum excidit monitum illud Horatianum :—'metiri se quemque suo modulo ac pede verum est'[3].

Praesento vobis Francogallorum Instituti socium illustrem, GABRIELEM LIPPMANN.

(501) Etiam e republica maxima trans aequor Atlanticum, nobis coniunctissima, ad nos advectus est vir insignis, Washingtonii in urbe illustri mensurae et ponderis provinciae[4] praepositus, qui pecuniae publicae summam ingentem sibi liberaliter creditam, et scientiae ipsius et populi industrii maximo cum fructu, his rebus omnibus ad normam accuratam redigendis dedicavit; qui quantum operariorum industriae scientiarum exquisita cognitio conferat, luculenter demonstravit. Non inter antiquos tantum sed etiam nostro in saeculo trans aequor Atlanticum cognitum est, Mercurio, Atlantis nepoti, negotiatorum omnium numini, Divam Minervam, scientiarum omnium reginam, sororem esse omnium dignissimam. Animi nostri fraterni in testimonium, eo libentius hodie salutamus virum eloquentem, quem etiam ipsum Atlantis nepotem facundum[5] nominaverim, SAMUELEM WESLEY STRATTON.

(502) Olim Altonae natus, a Berolinensibus educatus et ab eisdem scientiae physicae ad cathedram revocatus, adest sonitus in aëre clausi velocitatis investigator clarissimus, qui itineris sui inter comites insigniores Cancellarium nostrum numeravit. Idem rei magneticae phaenomena illa perquam impedita expedivit, quae Professor quidam noster[6] postea *Hysteresis* nomine nuncupavit. Denique scientiae physicae Imperii totius Germanici Instituto celeberrimo praepositus, virorum magnorum successor magnus merito esse existimatur. Inter Doctores nostros honoris causa olim Helmholtzium numeravimus[7]: hodie successorem eius recentissimum ordini eidem libenter addimus.

Doctorum nostrorum seriem claudit hodie scientiae physicae honoris causa Professor Berolinensis, AEMILIUS WARBURG.

---

## 29 *Oct.* 1908

(503) VIRI in Academiam nostram liberalissimi, viri Scientiarum Doctoris nuper honoris causa merito creati[8], cathedram vacuam relictam occupat hodie vir inter Londinienses natus atque educatus, vir non modo inter Londinienses sed etiam inter Mancunienses

[1] Colour-photography. [2] Three distinct methods of measuring the *ohm* (about 1881). [3] *Epp.* i 7, 98. [4] The 'Bureau of Standards'. [5] Horace, *Carm.* i 10, 1. [6] Prof. Ewing. [7] No. 53 *supra.* [8] Professor Liveing, no. 485 *supra.*

scientiam chemicam praeclare professus. Peritis nota sunt opera eius plurima de scientiae illius provincia organica (ut aiunt), deque metallis et crystallis praesertim conscripta. Quae autem ratio intercedat inter corporum naturam pellucidam et primordiorum e quibus corpora illa constent dispositionem, primus omnium (nisi fallor) detexit, et sulphuris, selenii, stanni praesertim in particulis inaequaliter distributis luculenter illustravit[1]. Hodie vero nobis vix necesse est haec omnia subtilius persequi. Satis in hunc diem erit, si professori nostro novo munus suum feliciter auspicato omnia prospera ex animo exoptamus.

Duco ad vos Willelmum Jackson Pope, scientiae chemicae professorem nuper nominatum.

(504) Viri optimi, viri iuris peritissimi[2] in vicem, iuris gentium professor nuperrime electus est iuris doctor Goettingensis, qui primum inter Badenses, deinde inter Basilienses, denique inter Londinienses, in iure docendo praeclare est versatus. Salutamus virum doctissimum, qui olim Germanorum in lingua opera plurima iuris prudentiae explicandae per decennium dedicavit, quique nuper Britannorum in sermone de iure gentium, de bello et pace, opus ingens iuris in historia comparativa (ut aiunt) fundatum, et exemplis antiquis, exemplis hodiernis instructum, orbi terrarum toti donavit[3]. Haec autem studia praeclara professor noster novus non inter terminos artiores includet, sed, gentium inter sese foederibus mutuisque commerciis adscitis, sine dubio in sensu latiore magisque liberali interpretabitur. Ergo praeceptorem inter Germanos natum atque educatum, gentium comitatis causa iuris gentium professorem nostrum congruenter nominamus, virumque civitate Britannica iam antea donatum, Senatus nostri ordini libenter addimus.

Duco ad vos iuris gentium professorem nostrum, Lassa Franciscum Laurentium Oppenheim.

## 12 *Nov.* 1908

(505) Spectandus olim in certamine campestri, adest vir in Collegio Iesu abhinc annos duodetriginta tirocinii sui rudimenta prima expertus, qui triennio inter nos exacto, Anglia in Australi per annos octo probatus, ultra Australiae insulam magnam Melanesiae ad insulas, episcopatus munere ornatus, abhinc annos quattuordecim missus est. Ibi, in laboribus sacris diu occupatus, habebat semper ante oculos et Melanesiae episcopi primi[4] et utriusque Selwyn, et patris[5] et filii[6], venerabile exemplar. Ibi, labores novos, labores indies difficiliores aggressus, provinciae suae septentrionalibus praesertim terminis insulas plurimas additas vidit. Idem anni cuiusque per menses octo gregem suum trans oceanum late dispersum identidem invisebat, caelo sub Australi in navigio bene nominato, Crucis Australis sub tutela, maris pericula perpessus. Dum alumni nostri itinera longinqua inter insulas illas fortiter tolerata recordamur, vatis Hebraei verba illa sacra denuo exaudire nobis videmur:—'Cantate Domino canticum novum, laus eius ab extremis terrae; qui

[1] Discoverer of the 'optical activity due to asymmetry' of the atoms of sulphur, selenium, tin, etc.
[2] Professor Westlake, no. 239 *supra*. [3] 2 vols., *Peace* (1905), *War and Neutrality* (1906). [4] John Coleridge Patteson. [5] George Augustus Selwyn (cp. no. 15). [6] John Richardson Selwyn, no. 90 *supra*.

descenditis in mare, et plenitudo eius, insulae et habitatores earum...; ponent Domino gloriam, et laudem eius in insulis nunciabunt'[1].

Duco ad vos virum admodum reverendum, CECILIUM WILSON, Melanesiae episcopum.

## 4 *March* 1909

(506) SCANDINAVIAE filium intrepidum, post tot pericula peregre suscepta denuo Britannis redditum, Academiae totius nomine libenter salutamus. Salutamus quattuor universitatum[2] illustrium alumnum insignem, qui et Persiam et Mesopotamiam et Caucasi montes[3] et regiones trans mare Caspium late patentes[4] olim peragravit, quique postea per annos decem Asiam mediam ter penetravit, ter scientiarum spolia plurima victor reportavit[5]. Quid commemorem camporum praecelsorum longitudines infinitas, quid nivis aeternae solitudines immensas, ab eodem perlustratas? Quid grandinis saxeae tempestates intolerabiles fortiter toleratas? Quid montium ignotorum labyrinthos inextricabiles identidem pererratos? Quid Trans-himalayae lacus procellosos, quid fluminum ingentium fontes audacter exploratos? Ibi originem illam tricipitem primus conspexit, e qua rex fluviorum, Brahmae filius nuncupatus, itineris longi cursum Indiam in orientalem dirigit. Idem in eadem regione rupem illam humilem primus detexit, unde Indus ipse exortus Indiam in occidentalem, Alexandri magni victoriarum olim conscius, defluit[6]. Atqui (ut poëtae verbis utar)

'magnus Alexander, totum cum vicerat orbem,
non potuit sese vincere; maius erat'[7].

Hic autem, et sui ipsius et rerum naturae victor Alexandro felicior, etiam trans Asiam interiorem scientiarum imperium fortiter propagavit. Idem, Alexandro humanior, terram periculis plurimis plenissimam sic obiit, ut in regione tam immensa nullum crudelitatis, nullum inhumanitatis, vestigium reliquerit[8].

Ergo laurea nostra libenter coronamus virum a Societate Regia Geographica numismate aureo plus quam semel merito donatum, philosophiae doctorem illustrem, SVEN ANDERS HEDIN[9].

## 6 *March* 1909

(507) ADEST unus ex alumnis nostris, archidiaconi Oxoniensis nepos, episcopi Londiniensis pronepos, qui abhinc annos plus quam viginti in litteris humanioribus baccalaurei gradum est adeptus. Olim in theatro nostro spectandus[10], hodie ad nos reversus est (ut Sophoclis utar verbis) ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος[11]. In theatro illo ab alumno nostro illustri, archiepiscopo Cantuariensi[12], quondam spectatus, postea ab eodem ordinatus est. Deinde in alio ex alio oppido per oram Angliae maritimam in laboribus sacris probatus, nuper episcopi Wintonensis, alumni nostri insignis[13], adiutor

[1] *Isaiah*, xlii 10, 12. [2] Upsala, Stockholm, Berlin, Halle. [3] 1885–6. [4] 1890–91. [5] 1893–97; 1899—1902; 1905–8. [6] Address of 8 Feb. 1909, *Geographical Journal*, xxxiii 353—392. [7] Anon.? [8] Cicero, *pro Murena*, 20. 'There has been no bloodshed, so far as I can understand, in any of his explorations. He has raised no ill-will anywhere' (Lord Morley, 8 Feb. 1909). [9] Author of *Scientific Results of a Journey in Central Asia* (6 vols. text and 2 vols. maps); also of *Central Asia and Tibet*; *Through Asia*; and *Adventures in Tibet*; followed by *Trans-Himalaya* (Nov. 1909). [10] 1887. [11] *Oed. Tyr.* 8. [12] Edward White Benson. [13] Herbert Edward Ryle.

consecratus, episcopatus sui sedem in oppido amoenissimo collocavit. Alumno nostro dilecto, partes novas auspicio optimo propediem acturo, omnia prospera ex animo exoptamus.

Duco ad vos Collegii Sanctae Trinitatis alumnum, virum admodum reverendum, IOANNEM HUGONEM GRANVILLE RANDOLPH, episcopum de Guildford.

(508) Quem anno proximo absentem desideravimus[1], hodie salvum sospitemque nobis redditum salutamus. Adest militum dux et signifer duodecim illorum, quorum in vexillo verba illa praeclara LUX MUNDI inscripta sunt. Olim cum professore nostro, postea episcopo Dunelmensi, rerum divinarum interprete subtilissimo[2], adhuc iuvenis consociatus est. Ipse identidem, velut 'scriba doctus in regno caelorum', 'profert e thesauro suo nova et vetera'[3]; vetera quidem in ecclesiae Christianae veritate antiqua fortiter defendenda[4], nova vero in saeculi novi quaestionibus audacter explorandis, in consiliis dandis de ecclesia Anglicana in melius mutanda, vitae denique communis in societate universa ante oculos nostros in perpetuum proponenda[5].

Duco ad vos dominum admodum reverendum, CAROLUM GORE, Collegii Sanctae Trinitatis apud Oxonienses diu socium, episcopum de Birmingham.

## 16 *June* 1909

(509) SANCTAE Trinitatis Aula, iuris potissimum studiis a fundatore suo, episcopo quodam Norvicensi, olim dedicata, praeter saeculi decimi sexti episcopos tres insignes[6], inter alumnos suos episcoporum nomina non multa numeravit. Eo maiore gaudio virum litteris humanioribus feliciter excultum, Aulae illius quondam socium acceptissimum, episcopum Burnleiensem designatum, episcopi Mancuniensis adiutorem salutamus. Baccalaurei gradum honorificum abhinc annos duodetriginta adeptus, in anno sexto ad labores sacros in comitatu Lancastriensi vocatus est; deinde per annos sex Cantabrigiensibus suis redditus, et ad Lancastrienses deinceps revocatus, post annos sex Boltonensium in urbe magna rebus sacris est praepositus. Episcopo Mancuniensi propterea imprimis gratulamur, quod in adiutore suo virum et mentis et corporis dotibus eximiis exornatum nactus est. Episcopi certe in laboribus arduis obeundis, ante omnia (ut Iuvenalis verbis utar) 'orandum est, ut sit mens sana in corpore sano'[7].

Duco ad vos virum amicis suis et Cantabrigiensibus et Lancastriensibus carissimum, HENRICUM HENN, episcopum Burnleiensem designatum.

## 22 *June* 1909

(510) IURE optimo Regia Scientiarum Academia Berolinensis eum potissimum legatum ad nos misit, qui abhinc annos triginta opere egregio de Doxographis Graecis conscripto Litterarum ab Academia Berolinensi praemium insigne reportavit[8]. Salutamus

[1] 15 *July* 1908. [2] Then Canon Westcott of Peterborough. [3] *Ev. S. Matt.* xiii 52. [4] *The Incarnation*; *The Mission of the Church*; *The Creed of the Christian*, etc. [5] *New Century Problems* (1901); ed. *Essays on Church Reform*; *Good Citizenship*. [6] Stephen Gardiner, Richard Sampson, and Thomas Thirlby; preceded by Marmaduke Lumley (d. 1450) and succeeded by Wm Barlow (d. 1619), Samuel Hallifax (d. 1790), and Samuel Horsley (d. 1806). [7] Juvenal, x 356. [8] *Doxographi Graeci*, 1879.

et Parmenidis[1] et Heracliti denuo nuper editi[2] editorem eximium, qui Demosthenis interpretem Didymum[3], Aristotelis Physicorum interpretem Simplicium[4], Aristotelis denique discipuli, Theophrasti, de characteribus libellum aureolum[5], optime recensuit. Quid dicam de medicorum Graecorum serie magna ab Academia Berolinensi auspiciis optimis edenda, de qua ipse, Academiae illius unus e ministris praecipuis, totiens tam erudite rettulit?[6] Hodie, Caroli Darwin memoriam propediem celebraturi, recordamur Empedoclis in placitis ab hoc viro inter Fragmenta Praesocratica[7] plus quam semel feliciter editis, 'quattuor saltem veritatis scintillas fuisse abstrusas; primum, vitae originem paulatim esse exortam; deinde, plantas prius quam animalia esse natas; tertio, formarum imperfectarum in locum formas perfectas esse ortas; denique formarum perfectarum ortum formarum minus perfectarum interitus esse causam'[8].

Duco ad vos virum in philosophia praesertim Graeca eruditum, virum de tot litterarum et scientiarum Academiis vinculis artioribus consociandis bene meritum, HERMANNUM DIELS.

---

## 24 *June* 1909

## *Centenary of the Birth of Charles Darwin, and Fiftieth Anniversary of the Publication of the Origin of Species*

DIGNISSIME Domine, Domine Cancellarie, et tota Academia:—

(511) AGMEN honorum nostrorum ducit hodie imperatoris magni fratris natu minoris[9] nepos, cuius avunculi insignes scientiarum e provinciis inter se diversis palmas plurimas tulerunt[10]. Ipse, Francogallorum in Republica maxima, et Instituti celeberrimi socius et Societatis Geographicae praeses iure optimo est electus. Olim geologiae, botanicae, zoologiae, anthropologiae, studiis non sine gloria deditus, non modo gentis suae incunabula, insulam Corsicam, sed etiam solis orientis in regione insulas remotiores[11] victor felix exploravit. Idem orbis veteris e scientiarum castris trans aequor Atlanticum pacis satelles est profectus, velut alter Caesar 'victrices aquilas alium laturus in orbem'[12].

Praesento vobis pacis in artibus victorem felicem, Principem ROLANDUM BONAPARTE.

(512) Ductori nostro proximus progreditur Belgarum e gente vicina, Leodiensium ex Universitate insigni, professor praeclarus, Biologiae Archivorum fundator, cytologiae hodiernae conditor, qui, in opere singulari de *Ascaride megalocephala* conscripto, utriusque sexus cellularum nucleos etiam in morphologia idem valere diligenter demonstravit. Idem de vespertilionum, rodentium, crustaceorum, tunicatorum embryologia, deque *Dicyemidorum* formis, egregie disputavit. Atqui haec omnia nonnullis vestrum quam nobis notiora sunt; illud autem nobis non ignotum, zoologiae professorem tam illustrem Francisci Balfourii nostri amicum olim fidelem fuisse.

Duco ad vos EDVARDUM DE BENEDEN.

[1] 1897, and in *Poëtae Philosophi*, 1901. [2] June 1909. [3] 1904. [4] 1882–95. [5] 1909. [6] 1905–6. [7] ed. 2, 1906–7. [8] H. F. Osborn, *From the Greeks to Darwin*, p. 41, quoted in *Darwin and Modern Science*, 1909, p. 4. [9] Prince Lucien. [10] Prince Charles, the naturalist, and Prince Louis, the philologist. [11] Surinam and Java. [12] Lucan, v 238.

(513) Zoologiae professorem Heidelbergensem ovi cellulae in auctu investigando plurimis praecursorem praeclarum exstitisse constat. Idem *Infusoriorum* de vita tota, cellularum binarum praesertim de coniugatione, opus egregium conscripsit; in aliorum et sui ipsius circa *Protozoa* laboribus recensendis, ceteros superavit; etiam bacteriorum ipsam structuram explicavit; porro, in *Protozois* et *Protophytis* illis, quae nomine uno *Protista* appellantur, amylum quomodo conformatum, quomodo distributum sit, aperte demonstravit; olim denique, non sine labore multo et minuto, *protoplasma* non iam reticulatam sed alveolarem quandam formam spumeam habere comprobavit[1]. Nonnullorum fama, cito peritura, velut spuma in fluctibus summis evanescit; viri huius in rerum natura penitus exploranda virtutem 'merses profundo; pulchrior evenit'[2].

Duco ad vos OTTONEM BÜTSCHLI.

(514) Genevensi in Universitate, abhinc annos plus quam centum, plantarum physiologiae chemicae scientiam condidit vir illustris, Horatius Benedictus de Saussure. In eadem doctrinae sede, viri tanti vestigiis summa cum laude insistit botanicae professor insignis, quem hodie salutamus. Scientiae illius de principiis praeclare disputavit; experimentis plurimis adhibitis, plantarum cotidie crescentium leges explicavit; fermentorum denique in plantis naturam ipsam patefecit. Idem, florum in scientia universa sollertissimus, non modo herbario celeberrimo inter populares suos praefuit[3], sed etiam algas virides minutissimas illas, quae patriae pulcherrimae lacus immensos incolunt, arte eximia depinxit, libro egregio descripsit[4].

Duco ad vos ROBERTUM CHODAT[5].

(515) Patris illustris e filiis insignibus adest unus, qui patris cum operibus consociatus ultimis, viri tanti vitam et litteras diei in lucem non sine laude protulit. Botanicae provincia physiologica et libris et experimentis suis inter nosmet ipsos praeclare propagata, patris a Collegio propterea honoris causa socius merito est nominatus. Nuper, in libro egregio patris sui in honorem a plurimis conscripto, ipse et patris et sua et aliorum de motibus plantarum inventa luculenter perlustravit[6]. Idem in anno praeterito Societatis Britannicae scientiarum finibus proferendis disputationes oratione egregia auspicatus, plantarum in motibus explicandis, plantis ipsis annorum volventium in serie memoriam quandam tribuebat[7]. Hanc potissimum ob causam, non modo patris, sed etiam proavi, Florae poëtae eximii[8], ingenium praeclarum utriusque in progenie revixisse crediderim.

Duco ad vos FRANCISCUM DARWIN[9].

(516) Bavaria ad nos misit Florae ministrum insignem Monacensem, qui, post peregrinationes longinquas in India, in Venezuela, in Australia toleratas, de studiis suis pulcherrimis cum oratore Romano potest dicere:—'haec studia delectant domi; haec studia nobiscum peregrinantur'[10]. Florum de biologia universa[11], florum de formis inter se diversis et originis et loci e natura varia exortis[12], florum de partibus minutissimis

[1] *Investigations on Microscopic Foams and on Protoplasm*, E. T., 1894. [2] Horace, *Carm.* iv 4, 65. [3] *Herbier Boissier.* [4] *Algues vertes de la Suisse.* [5] Author of *Principes de Botanique* (1906), etc. [6] *Darwin and Modern Science*, 385 f. [7] *Nature*, 3 Sept. 1908, 416 f. [8] Erasmus Darwin, author of *The Loves of the Plants*, etc. [9] Author of *The Life and Letters of Charles Darwin* (1887); *The Physiology of Plants*; and *The Elements of Botany.* [10] See Cicero, *pro Archia*, 16. [11] *Darwin and Modern Science*, 401 f. [12] *Pflanzenmorphologie.*

accuratissime describendis[1], quam praeclare meritus est! Darwini nostri de florum scientia inventa insignia quam penitus perscrutatus est! Etiam ipse rerum naturae provinciae illius pulcherrimae in penetralia intima quam feliciter penetravit!

Duco ad vos CAROLUM DE GOEBEL.

(517) Salutamus deinceps virum genere insigni natum, Academiae et Berolinensis et Vindobonensis socium, in Universitate Graecina[2] zoologiae professorem iucundissimum, qui liliorum marinorum parasiti cuiusdam anatomiam impeditam primus explicavit; quique non modo opera tria egregia de *Turbellariis* conscripsit, sed etiam de animalium parasitis in universum praeclare disputavit. Hodie vero magis iucundum, immo magis opportunum est, orationem illam eximiam recordari, quam abhinc annos tredecim zoologiae post Darwinum nostrum fortunis describendis dedicavit[3]. Quod autem ad annum proximum attinet, auguramur virum tanta benignitate, tanta comitate praeditum, gentium omnium zoologis in Universitatem suam convocatis praesidem fore sine dubio acceptissimum.

Duco ad vos LUDOVICUM DE GRAFF.

(518) Zoologiae professorem insignem Monacensem deinceps contemplatus, protinus videor mihi ante oculos ponere 'par nobile fratrum'[4]. Cum fratre suo illustri Berolinensi consociatus, quem hodie praesentem honoris causa salutamus[5], *Medusarum* et *Polyporum* de nervis sensibusque, anemones marinae de embryologia et anatomia, cellularum in universum de morphologia et physiologia, animantium denique de corporis inferioris intervallo quodam interiore quod *κοῖλον* nominatur[6], plurima praeclare conscripsit. Ipse, non modo zoologiae studiosis encheiridion doctrinae variae plenum donavit[7], sed etiam peritiorum in usum de *Radiolariorum* morphologia, de *Actiniariis* a nostratibus e profundo mari reportatis[8], de *Protozoorum* denique structura vitaque tota, erudite disputavit. Per orbem terrarum totum nota est praeceptoris tanti schola zoologica Monacensis, ex qua, 'tamquam ex equo Troiano'[9], tot milites optimi exierunt.

Duco ad vos RICARDUM HERTWIG.

(519) Philosophiae professorem insignem Hauniensem Darwini in honorem legatum esse missum nemo mirabitur, qui ex opere eius novissimo didicit inter philosophiam et rerum naturae scientiam prorsus distinguere perquam esse arduum[10]. Philosophiae in historia sua in tot linguas reddita, quid potissimum spectet, fortasse requiritis. Respondeo:—philosophi cuiusque personam. Etiam in psychologiae studio, quid praesertim praesumit? Personam. Deinde, religionis in philosophia, et officiorum in finibus proponendis, quid demum magis indies ante oculos nostros positum esse existimat? Ordinis magis continui adpetitio, partim in unaquaque persona, partim inter se diversis in personis[11]. Quid denique professorem ipsum, non modo Reginae nostrae, populari suae, sed etiam amicis suis omnibus, tam amabilem reddit? Ipsius persona. Videtis virum sagacem, qui caritate summa adversus omnes imbutus, 'omnia sperat'[12]; quique ingenio bene temperato,

[1] *Organographie.* [2] Graz. [3] *Zoologie seit Darwin.* [4] Horace, *Serm.* ii 3, 243. [5] Oscar Hertwig, Director of the Anatomical-Biological Institute, Berlin. [6] The *Coelom.* [7] *Lehrbuch der Zoologie*, ed. 9 (1907). [8] The 'Challenger' expedition. [9] Cicero, *De Oratore*, ii 94. [10] *Darwin and Modern Science*, 446 f. [11] *Philosophical Problems*, p. 158. [12] S. Pauli *Ep. ad Cor.* I xiii 7.

animo bene librato praeditus, monitum illud Horatianum constanter conservat:—'aequam memento rebus in arduis servare mentem'[1].

Duco ad vos HARALDUM HÖFFDING.

(520) Oceani Pacifici a litore legatus ad nos advectus est Californiae in Universitate physiologiae professor, veritatis indagator pertinax, qui, experimentis exquisitis adhibitis, rerum earum, quarum in medio animalia versantur, effectus inter se diversos distinguere est conatus. Non modo de caloris sed etiam de coloris et luminis vi, de geminorum origine, echinorum denique de ovi maturitate aut sanguine iniecto aut sale infuso in maius exaucto, quam subtiliter disputavit! Etiam in alia rerum provincia, Horati in saeculo, Epicuri (nisi fallor) sectator quidam tractabat 'echinos, ut melius, muria'[2].

Duco ad vos IACOBUM LOEB[3].

(521) Sequitur deinceps Francogallorum Instituti celeberrimi et Academiae Medicae socius insignis, qui historiae naturalis Museum Parisiense tutelae suae creditum optime ordinavit. Olim, in philosophiae zoologicae incrementis enarrandis, populari suo, Stephano Godofredo Saint-Hilaire, inter Darwini nostri praenuntios locum praeclarum vindicavit. Ipse postea zoologiae universae describendae opus eximium consecravit. Quid dicam de animalium coloniis ab eodem accuratissime examinatis? quid de vermibus terrenis, quid de maris Mediterranei liliis dilucide descriptis? Illud unum dixerim: mari profundo penitus explorando plus quam semel peregre praefuit, interque rerum naturae interpretes optimos exstitit, qui patriae in gloriam numquam perituram

'referebant navibus altis
occulta spolia, et plures de pace triumphos'[4].

Duco ad vos EDMUNDUM PERRIER[5].

(522) Anatomiae professor Argentoratensis, in Aegypto et in America Septentrionali orbis novi et orbis antiqui explorator, anthropologiae provinciam totam peragravit; sensuum humanorum rationem universam explicavit; hominum antiquissimorum capita et ossa hic et illic reperta accuratissime descripsit. Homo est; humani nil a se alienum putat[6]. Stilo perquam lucido praeditus, non modo *Hominem primigenium* sed etiam *Pithecanthropum erectum* litterarum monumentis mandavit. Atqui, si antiquas quoque litteras licet hodie recordari, non de hominis propinquo quodam paupere, non de simia quadam mentis sublimioris nescia, sed de homine ipso donis optimis divinitus donato poëtae antiqui verba illa dicta sunt:—

'os homini sublime dedit, caelumque tueri
iussit, et erectos ad sidera tollere vultus'[7].

Duco ad vos GUSTAVUM ALBERTUM SCHWALBE[8].

[1] *Carm.* ii 3, 1. [2] *Serm.* ii 8, 52 f. [3] Author of *Influence of Environment on Animals*, in *Darwin and Modern Science*, 247 f. [4] Juvenal, viii 106 f. [5] Author of *La philosophie zoologique avant Darwin*; *Traité de zoologie*; *Les colonies animales*; *Les explorations sous-marines*; etc. [6] Terence, *Heaut.* 77. [7] Ovid, *Met.* i 85 f. [8] Author of *Lehrbuch der Anatomie der Sinnes-organen*; *Studien über den Pithecanthropus erectus*; *Der Neanderthalschädel*; *Die Vorgeschichte des Menschen*; and *The Descent of Man* in *Darwin and Modern Science*, 112 f.

(523) Salutamus etiam botanicae professorem Argentoratensem, virum genere antiquo, genere per annos prope octingentos nobili oriundum, qui arborum et plantarum reliquias antiquissimas saxorum in latebris conservatas opere in illo eximio descripsit, quod etiam in Britannia palaeophytologiae ad studium aditus faciliores plurimis patefecit. Idem, non modo Actis Botanicis edendis iam per annos viginti feliciter interfuit, sed etiam ipse de geographiae botanicae principiis, de floribus parasitis, de fungis et algis, de sinus Neapolitani corallinis, de fragaria, de tritico, de tulipa, de ficu, de aliis denique hortorum nostrorum plantis plurima non sine gloria conscripsit.

'Patriam obruit olim
gloria paucorum, et laudis titulique cupido
haesuri saxis cinerum custodibus, ad quae
discutienda valent sterilis mala robora ficus'[1];

haec autem generis nobilis progenies, vir iucundus, lepidus, modestus, titulo nostro dignissimus, tot rebus ingenio summo penitus exploratis, omnium bonorum in laude 'monumentum aere perennius'[2] invenit.

Duco ad vos HERMANNUM COMITEM DE SOLMS-LAUBACH[3].

(524) Meministis fabulosum illum Collegiorum nostrorum unius[4] alumnum, qui ad insulam *Laputa* peregrinatus, incolas eius omnes solis de salute cotidie sollicitos invenit, inque Academia celeberrima Lagadensi professorem quendam venerabilem vidit, qui solis radiis e cucumerum cellulis eliciendis annorum octo labores incassum impenderat[5]. Consilium tam mirum non prorsus absurdum fuisse botanicae professor quidam Moscuensis coram Regia Societate nostra non sine lepore indicavit. Scilicet per longos labores ipse comprobavit, non modo solis radios in cucumi esse inclusos, sed etiam fructuum frondiumque omnium partem viridem solis e lumine radios illos tremulos eligere, quorum auxilio carbonium (ut aiunt) in aëre toto diffusum in materiam quandam vivam permutat. Idem spectri (quod dicitur) e parte rubra radios illos exortos esse docuit, qui frondium in vitam mutati, omnium hominum, omnium animalium corpora per tot saecula aluerunt[6]. Ergo de spectri illius exemplo pulcherrimo, de arcu caelesti, verba olim divinitus dicta saeculo nostro sensu novo denuo commendata sunt—'Erit arcus in nubibus, et recordabor foederis sempiterni quod pactum est inter Deum et omnem animam viventem universae carnis, quae est super terram'[7].

Duco ad vos CLEMENTEM TIMIRIAZEFF.

(525) Bohemorum in Universitate Pragensi zoologiae professor praeclarus, patriae inter flumina lacusque, spongillarum vermiumque[8] in varietate maxima, studiorum suorum argumenta plurima invenit. Idem, bacteriorum in structura investiganda, etiam nucleum secundum ipsam normam invenisse dicitur. Deinde, de nucleorum natura in universum, deque ovi fecundi reddendi ratione omni, nunc maxime inquirit. Denique, ne laudationis nostrae in fine aculeum quendam desideretis, ne scorpionum quidem genus intactum reliquit.

Duco ad vos FRANTIŠEK VEJDOVSKÝ.

[1] Juvenal, x 143 f. [2] Horace, *Carm.* iii 30, 1. [3] Author of *Fossil Botany*, E. T., 1891, etc.
[4] Emmanuel; see *Gulliver's Travels*, p. 1. [5] *ib.* Part III, chap. ii and v, pp. 200 f, 221 f, ed. 1894.
[6] *The Cosmical Function of the Green Plant*, Croonian Lecture of 1903. [7] *Genesis*, ix 16.
[8] *Rhynchelmis*, etc.

(526) Goettingensis Universitas, vinculo antiquo cum Britannis coniuncta, legatum ad nos misit physiologiae professorem insignem, virum ingenio versatili et multiplici praeditum, qui non modo archaeologiae regionem antiquissimam, aevi medii artes, scientiam denique numismaticam temporis subsicivi in deliciis habuit, sed etiam ante omnia scientiae illi magnae, quae vitam universam investigat, vitam prope totam dedicavit. Peritis notum est (ne minora commemorem) opus illud ingens annorum quattuordecim in spatio iam quinquies in lucem editum, in quo a cellulis singulis exorsus physiologiae provinciam totam ita peragravit, ut non modo scientiae ipsius historiam, philosophiam, psychologiam ipse suo Marte tractaverit, sed etiam aliorum inventa praeclara ingenii sui lumine illustraverit[1].

Duco ad vos MAX VERWORN.

(527) Florae in sacerdote celeberrimo Tuebingensi Darwini nostri discipulum praeclarum agnoscimus, qui plantarum in motibus accuratissime examinandis felicissimus, docet libramento quam exquisito nutet tremulae flos violae, caput aureolum exserat narcissus; quanta sollertia herba quaeque viridis frondes suas ita explicet, ut solis lumen vitale quam plurimum accipiat. Idem, 'polaritatis' secundum legem quandam, ostendit in arborum ramis amputatis quantum a parte summa pars ima discrepet; quot quaestiones subtilissimas sapientissimo cuique subiciat rusticus ille simplex, qui ex omni hominum memoria in perpetuum conservat

'quos ipse via sibi repperit usus:
hic plantas tenero abscindens de corpore matrum
deposuit sulcis, hic stirpes obruit arvo'[2].

Duco ad vos HERMANNUM DE VÖCHTING[3].

(528) Darwini nostri in memoriam decoramus hodie botanicae professorem Amstelodamensem, virum a Societate Regia numismate aureo Darwini in honorem instituto donatum[4]. Quam pulchre ostendit, quam varium, quam mutabile sit florum genus illud pulchrum, quod primula vespertina vel potius *Oenothera* nominatur! Alii, inter quos honoris causa Raium nostrum[5] nominamus, aiunt: 'Natura non facit saltus'; hic autem speciem unamquamque, non e fluctuatione tam tarda ut oculorum aciem effugiat, sed e mutatione subita censet exoriri. Natura saltus igitur nonnumquam facit.

Duco ad vos HUGONEM DE VRIES[6].

(529) Trans aequor Atlanticum alter ad nos venit legatus insignis, Instituti celeberrimi Washingtonensis administrator indefessus, Americanorum in Republica maxima explorationi geologicae universae quondam praepositus. Zonae Olenelli, rupium illarum antiquissimarum, in quibus vitae formae fossiles (ut aiunt) repertae sunt, de incolis extinctis praeclare disputavit. Idem Cambriae in saxis, non modo *Brachiopoda* subtilissime examinavit, sed etiam *Trilobites* illos, quorum in oculo uno, saxi in caligine aeterna

[1] *Allgemeine Physiologie*, ed. 5, 1909. [2] Virg. *Georg.* ii 22 f. [3] Author of *Ueber der Lichtstellung der Laubblätter*; *Ueber Transplantation am Pflanzenkörper*, etc. [4] Cp. *Nature*, 6 Dec. 1906, p. 133. [5] John Ray, *Historia Plantarum*, i (1686) 50, 'Cum enim *Natura* (ut dici solet) *non faciat saltus*, nec *ab extremo ad extremum transeat, nisi per medium...*'; cp. Linnaeus, *Philosophia Botanica* (1770), p. 27, § 77. [6] Author of *Mutationstheorie* (1903); and Essay on *Variation*, in *Darwin and Modern Science*, 66 f.

clauso, radiorum lucidorum sex milia olim scintillabant. Rerum natura, in magnis magna, in minimis quam immensa!

Duco ad vos CAROLUM DOOLITTLE WALCOTT[1].

(530) Populari suo proximus adsurgit Novi Eboraci in Universitate Columbiana zoologiae professor, qui saltationes illas, *karyokinesis* nomine nuncupatas, descripsit, quas ovorum in cellulis dividendis nucleorum fragmenta certatim exercent. In insectis autem nonnullis, docente doctore nostro novo, determinatur sexus, prout nucleorum fragmentum unum aut adest aut abest. Genus femininum tot fragmenta efficiunt; fragmenta uno tantum minora masculinum. Videtis, Academici, discrimine quam tenui genus masculinum a genere feminino separetur, ne dicam superetur.

Duco ad vos EDMUNDUM BEECHER WILSON[2].

(531) E tot doctoribus supremus adest Francogallorum Instituti celeberrimi socius, palaeobotanicae professor praeclarus Parisiensis, qui iam per annos triginta plantas fossiles (ut aiunt) accuratissime examinavit; Africae, Americae, Indiae, Asiae Minoris flores extinctos, non sine summo iudicio, non sine summo ingenio, investigavit. Viri huius auxilio, Florae antiquae e monumentis non iam unum alterumve capitulum perbreve, non iam paginae cuiusque lineae paucissimae[3], sed novae paginae plurimae, orbis terrarum quasi vitae perpetuae ad catenam continuam anulos novos addiderunt.

> 'Sic unumquicquid paulatim protrahit aetas
> in medium, ratioque in luminis erigit oras.
> namque alid ex alio clarescere et ordine debet
> *omnibus*, ad summum donec venere cacumen'[4].

Rerum naturae seriem aeternam claudit *Homo sapiens*: honorum nostrorum seriem hodiernam claudit vir in Flora antiqua sapientissimus, CAROLUS RENATUS ZEILLER[5].

[1] Author of *The Trilobite*; *The Cambrian Faunas of North America*. [2] Author of *The Cell*. [3] 'Only here and there a short chapter has been preserved; and, of each page, only here and there a few lines' (Darwin on the geological record, *Origin of Species*, chap. ix, *prope finem*). [4] Lucretius, v *ad finem* (part of the passage quoted in presenting Darwin, 17 Nov. 1877, no. 7 *supra*). [5] Author of *Végétaux fossiles...*; *Eléments de Paléobotanique*, etc.

## *Explicit Orationum,*
## *Incipit Epistolarum Liber.*

# *Epistolae*

*Academiae Upsaliensi S. P. D. Academia Cantabrigiensis.*

(532) PER nobis gratum fuit, viri doctissimi, quod memoriam Academiae vestrae ante quattuor saecula conditae mox celebraturi, nos quoque gaudiorum vestrorum participes esse voluistis. Quantum enim vobis debeant quotquot ubique sunt naturae verique cultores, animo grato licet nobis confiteri; neque nos fugit hunc ipsum annum, quem ineuntem ab origine vestra quadringentesimum numeratis, eundem desinentem centesimum esse ab illo tempore, quo decessit artis herbariae florentissimus auctor, Carolus Linnaeus; quo lumine extincto, effulsit vobis anno proximo Berzelius ille, ex eadem rerum naturae provincia, unde Dalton noster, lauream insignem sibi vobisque relaturus.

Testem vero atque adeo participem laetitiae vestrae est nobis in animo legatum mittere unum e Professoribus nostris, virum in ea parte medicinae quae manu curat admodum peritum, GEORGIUM MURRAY HUMPHRY, Societatis Regiae Socium, Anatomiae Professorem Cantabrigiensem. Audiet ille praesens vestras voces exultantium, audiet quantum in arte musica polleant alumni vestri, quorum e numero chorum egregium, cum populari suo Christina Nillson consociatum, nostrates nuper admirati sunt. Nos interim procul degentes, vobis, Nonis Septembribus (Daltonis nostri natali die) sacra sollennia auspicaturis, omnia fausta optabimus,—ut CAROLINA vestra REDIVIVA, per tot annos feliciter conservata, etiam plura valeat 'vivendo vitalia vincere saecla'[1]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
XII *Kal. Quint.*
*A. S.* MDCCCLXXVII[2].

*Illustrissimo Principi*

**GULIELMO CAVENDISH,**

*Duci Devoniae,*

*Academiae Cantabrigiensis Cancellario, S. D. Procancellarius Senatusque Cantabrigiensis.*

(533) MUNIFICENTIAM tuam, Illustrissime Princeps, quam tribus abhinc annis[3] litteris publice scriptis animo gratissimo prosecuti sumus[4], idcirco ea qua par est observantia denuo commemorandam esse duximus, quod ex illo deinceps tempore magnum beneficium tuum magno cumulo augere numquam destitisti. Etenim officinam illam tua liberalitate propagandis scientiarum finibus dedicatam, nuper tanta apparatus copia locupletandam curavisti, ut iam ex omni parte instructa et omnibus numeris absoluta esse videatur.

[1] Lucr. i 202. [2] Written on behalf of the Vice-Chancellor, Dr Atkinson, Master of Clare.
[3] Nunc praetulerim 'abhinc triennium'. [4] *Cambridge University Reporter*, 23 June 1874, p. 480.

Ipsa vero supellex, quam ampla, quam varia, quam lucido ordine ita per seriem disposita, ut tuis aedibus quasi corpori pulchro mentem esse additam gaudeamus. Iuvat ipsum auditorium ingredi, elegantissimum quodque instrumentum admirari legibus illis indagandis accommodatum, quae et magneticam vim et electricam moderantur, quae sonorum varietates dinumerant, quae lucem denique ipsam et calorem temperant. Iuvat speculam illam nitidam contemplari in Arcton positam et Cynosurae soli observandae destinatam; lubet ipsas fornaces quae Cyclopum nominantur invisere, nisi forte quis musicae magis deditus inter tua subsellia malit morari,

ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃ Σειρήνοιιν[1].

Tantis igitur dotibus exornasti aedificium illa domo vere dignum, quae tibi in proferendis talium scientiarum terminis domesticum praetulit exemplar, virum illum cuius praeclara scripta, suo saeculo maiora, temporibus magis faustis mox (uti speramus) in lucem emittentur[2]; quae te ipsum ita nostris ascripsit alumnis, ut, in studiis Academicis fortiter et feliciter excolendis, non modo annis iuvenilibus iuventuti patriciae exemplar exstiteris, sed matura etiam aetate non recusaris praeesse nostrae, atque adeo prodesse, reipublicae. Vale.

*Datum e Senaculo*
*die* XXII° *Novembris*
*A.S.* MDCCCLXXVII[3].

*Academia Cantabrigiensis Instituto Archaeologico Imperii Germanici S. P. D.*

(534) CUM nuper nobis nuntiatum sit, societatem vestram annum quinquagesimum ex quo in Capitolio condita est, propediem celebraturam esse, placuit Senatui nostro litteris publice scriptis ultro vobis ostendere, vestro cum gaudio nos quoque velle consociari. Ut enim omnes, qui artium liberalium studiis excolendis dediti sunt, necessitudine quadam inter sese continentur; ita vestra praesertim societas cum omnibus, qui ubique sunt antiquitatis studiosi, eo artiore vinculo coniuncta est, quod plus quam unius populi a viris primariis ipsam originem duxit. Nobis certe vobiscum vetus hospitium propterea intercedit, quod inter primos socios (ne plures commemoremus) unum numerastis ex alumnis nostris, virum clarum Gulielmum Gell, atque inter ipsos conditores habuistis virum egregium, non uno nomine cum Britannis feliciter consociatum, Carolum Bunsen.

Exteris igitur cum gentibus tot annos litterarum commerciis coniuncti, quam multos multorum labores dispersos in unum collegistis, collectos rursus in communem usum distribuistis! Litterarum de republica quam bene meriti sitis, testantur acta vestra singulis mensibus edita, testatur annalium vestrorum series, testantur artium antiquarum monumenta monumentis litterarum vestro consilio mandata. Vestro auxilio, artes Etruriae, diu sepultae, rursus e terra exstiterunt; Pompeiorum picti parietes, vestro

[1] *Odyssey*, xii 52; a reference to the 'double siren'. [2] The *Electrical Researches* of Henry Cavendish (1731—1810), grandson of the second Duke of Devonshire, were edited by J. Clerk Maxwell in 1879. [3] Letter of thanks to His Grace the Chancellor (William Cavendish, seventh Duke of Devonshire) for his munificent gift of a complete apparatus of scientific instruments for the Cavendish Laboratory. See *Reporter*, 20 May 1876, p. 496 f, and 15 May 1877, p. 433 f (Cyclops forge, and 'Helmholtz's double siren', &c.).

ingenio illustrati, vestras laudes loquuntur; e lapidibus insculptis populi Romani rerum gestarum vitaeque privatae memoriam eruistis; fori Romani lites longas, nondum prorsus ad finem perductas, vos pro virili composuistis. Ut in Graeciam transeamus, vestris auspiciis, simulacra mirae venustatis, in Tanagrae tumulis reperta, ad pristinam speciem depicta prodierunt; vestro e numero unus omnium artificum Graecorum historiam optime enarravit[1]; alter Phidiae Parthenona opere eximio descripsit[2]. Quod si, ex eis quos mortuos desideratis, nonnullos nomine commemorare licet, nos quoque recordamur merita praeclara conditoris atque adeo servatoris vestri, Eduardi Gerhard; nos quoque, dum vestri socii Ottonis Jahn libros elegantissimos evolvimus, iuvat excerpere (ut ipse dictitabat) 'inter folia fructus'[3]; nos Tragoediae Graecae criticum subtilem in illo agnoscimus, qui inter vestros archaeologos quasi alter Nestor diu imperitabat, Fredericus Welcker; denique nostrum quoque in usum et artium et litterarum Graecarum historias ille conscripsit, qui prope ipsas Athenas patria procul sepultus est, ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνὸς[4], Carolus Ottofredus Mueller[5]. Artium vero antiquarum vivida illa effigies talium virorum in libris expressa, vix dici potest quantam litterarum antiquarum studiis vim et vigorem indiderit; clamant omnes bibliothecae quantam et Latinis et Graecis scriptoribus lucem vestri labores attulerint; inter omnes constat quantum vestris vigiliis Capitolinis Palatinus Apollo debeat.

Quod autem ante diem XI Kalendas Maias, ipsis Parilibus, vestra sollennia celebrare constituistis, laetum augurium esse arbitramur; quo enim anni die lustrum decimum condituri estis, eodem, non modo urbem ipsam conditam esse, sed arcem Romanam primum ab extera gente captam esse accepimus. Felix igitur faustusque sit vobis et vester et urbis natalis dies; urbis aeternae inter monumenta et diei et loci genius ita vestros labores per plurima in futurum lustra fortunet, ut arcem Tarpeiam et ipsius Italiae et exterarum gentium magno cum fructu diutissime teneatis. Valete.

*Datum e Curia Cantabrigiensium,*
*a. d. iii Non. Apriles*
*A. S.* MDCCCLXXIX.

*Edinensium Universitati*

*S. P. D. Cancellarius Magistri Scholares Academiae Cantabrigiensis.*

(535) PERGRATUM nobis fecistis, viri doctissimi, quod memoriam Universitatis vestrae abhinc annos trecentos conditae propediem celebraturi, nos quoque vestro cum gaudio consociare voluistis. Ergo, ut diem tam faustum eo quo par est honore prosequamur, e Professoribus nostris unum, virum de lucis legibus investigandis praeclare meritum, vestrae laetitiae testem atque adeo participem, libenter mittimus[6]. Ille igitur urbem vestram pulcherrimam, legatus noster, inviset; Athenas illas vestras hospes felix admirabitur; Professorum vestrorum ordini illustri paulisper saltem interesse gaudebit; toti denique Universitati vestrae, cuius historiam a Praeside vestro luculenter narratam

[1] Heinrich Brunn, *Geschichte der griechischen Künstler*, Rom, 1852 (München, 1889²). [2] Adolf Michaelis, *Der Parthenon*, Leipzig, 1871. [3] The motto of his book-plate. [4] Aristoph. *Aves*, 998. [5] Commemorated by a monument on the hill of Colonos. [6] G. G. Stokes, M.A., Lucasian Professor of Mathematics.

nuper vidimus[1], nostrum omnium nomine praesens gratulabitur. Nos interim vobis omnibus, sacra vestra saecularia celebrantibus, omnia fausta precati, etiam absentes optabimus, ut Universitas illa vestra, tot annos per varios casus feliciter conservata, alumnorum suorum cum fructu maximo plurima etiam in posterum valeat 'vivendo vitalia vincere saecla'[2]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*Kalendis Aprilibus*
*A. S.* MDCCCLXXXIV.

*Academiae Heidelbergensi S. P. D. Academia Cantabrigiensis.*

(536) REM nobis pergratam fecistis, viri doctissimi, quod Academiae vestrae ludos saeculares propediem celebraturi, etiam nostram Academiam gaudii vestri voluistis fieri participem. Etenim nos quoque gaudemus tam antiquam tamque insignem Musarum sedem tot fortunae casus tam feliciter superasse, et annis iam quingentis ab origine sua exactis, inter doctrinae domicilia florentissima numerari. Sicut ipsa Roma, Gallorum quondam incendiis et ruinis desolata, in sede pristina denuo aedificata est, ita urbs illa Palatina, quam vestram esse gloriamini, plus quam semel olim ferro et igne vastata, inter colles illos saluberrimos prope flumen amoenissimum auspiciis optimis ab integro condita est[3]. Vestra vero fama non tam aedificiorum recentiorum in splendore neque turrium veterum in magnificentia posita est, quam in memoria summorum virorum qui vestram Academiam variae et multiplicis eruditionis lumine per tot saecula illustrarunt. Supervacaneum profecto est professores illos omnes percensere, nobis quidem non ignotos, a vobis autem diu in honore habitos, qui annales vestros antiquitus exornarunt; ornant nunc etiam Academiam vestram praeceptores clarissimi qui olim nominabuntur, nunc intelleguntur. Nihil igitur hodie vobis auspicatius precari possumus quam ut talium virorum suboles etiam in posterum vobis in perpetuum adsit, locique pulcherrimi genius ille, qui vestra quoque in urbe 'Palatinas videt aequus arces'[4], vestram illam arcem et propugnaculum doctrinae, hominum doctorum qui ubique sunt ad fructum, plurima in saecula feliciter conservet. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Iulii die nono*
*A. S.* MDCCCLXXXVI[5].

*Academia Cantabrigiensis Cantabrigiae Transatlanticae salutem dicit plurimam.*

(537) QUANTA cum voluptate epistolam illam nuperrime accepimus, in qua Academiae nobiscum et nomine et origine coniunctissimae sacra saecularia celebraturi, etiam nostram Academiam sacris illis interesse voluistis! Iuvat profecto diem illum faustum prope praesentem contemplari, quem nuper illo die appropinquantem prospeximus, quo vestris ex alumnis unum, virum litterarum laude insignem, titulo nostro honorifico ornavimus[6]. Iuvat Academiam illam, cuius professores illustres in senaculo nostro

[1] Sir Alexander Grant's *Story of the University of Edinburgh*. [2] Lucr. i 202. [3] Livy, vi 54 f.
[4] Hor. *Carmen Saeculare*, 65. [5] The Delegate was the Rev. Coutts Trotter, M.A., Trinity College.
[6] Oliver Wendell Holmes, no. 100 *supra*.

identidem salutavimus[1], ipsam litteris hisce vetera hospitii iura testantibus e longinquo saltem affari. Nos certe temporis et spatii intervallo iniquo exclusi, et negotiis Academicis impediti, non possumus qua voluissemus frequentia ludos illos vestros praesentes celebrare. Unum tamen nostro e numero delegimus qui nostro omnium nomine nostras omnium gratulationes legatus ad vos perferat[2]. Non aliter vosmet ipsi (iuvat recordari) e professorum vestrorum ordine insigni virum eximium Collegium illud antiquum non ita pridem salutatum misistis[3], unde profectus unus ex alumnis nostris, ducentesimo quinquagesimo abhinc anno, extra Britanniae terminos artiores Collegium primum illorum ad fructum condidit, qui eadem ac nos utuntur lingua, eisdem ac nos litterarum monumentis antiquis gloriantur. Laetamur Academiam illam vestram, quam velut filiam nostram non sine superbia contemplamur, ipsam tot Collegiis novis trans aequor Atlanticum quasi matrem exstitisse. Etenim flamma illa prima quam conditor ille vester trans oceanum secum pertulit, e vobis usque ad ulterioris oceani fluctus transmissa, aliud ex alio culmen igne novo deinceps accendit:—

> *ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νωτίσαι...*
> *σθένουσα λαμπὰς οὐδέπω μαυρουμένη...*
> *ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός*[4].

Facem illam doctrinae utinam fratribus nostris Transatlanticis diutissime praetendatis, locique nomen, non minus nobis quam vobis carum, plurima in saecula indies illustrius reddatis. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*pridie idus Octobres*
*A. S.* MDCCCLXXXVI.

*Senatus Cantabrigiensis*
*Illustrissimae Litterarum et Artium Universitati Bononiensi S. P. D.*

(538) ANIMO quam laeto nuper audivimus, societatem vestram antiquitate tanta venerabilem, ut orbis terrarum inter Universitates vetustissimas numeretur, annis fere octingentis ab origine sua expletis, sacra saecularia esse celebraturam! O diem faustum et felicem, quo sapientiae sedes tam insignis, diu alterum Europae lumen, ad condendas Academias alterum exemplar, doctorum omnium qui ubique sunt oculos ad sese convertit, et vetera amicitiae iura cum illis denuo confirmat! Iuvat nos quoque professorum vestrorum fastos evolvere; iuvat illius praesertim memoriam revocare, qui iuris Romani disciplinam inter vosmet ipsos plus quam septem abhinc saecula illuminavit[5]; iuvat praeceptorum plurimorum nomina illustria recordari, qui sive in medicina docenda sive in rerum natura investiganda[6] sive in aliis studiis postea enituerunt; iuvat illarum denique laudes commemorare, quae in vestris sapientiae sacrariis, virginum Vestalium ritu, doctrinae flammam illibatam conservarunt[7].

[1] A. Agassiz, J. P. Cooke, W. W. Goodwin, Asa Gray, and C. E. Norton. [2] Charles Taylor, D.D., Master of St John's, and Vice-Chancellor-elect. [3] Charles Eliot Norton, the envoy of Harvard at the Tercentenary of Emmanuel, no. 86 *supra*. [4] Aesch. *Agam.* 286—299. [5] Irnerius, *c.* 1113. [6] *e.g.* Aldrovandi (1522—1607), Malpighi (1628—1694), and Galvani (1737—1798). [7] Novella d' Andrea (cent. xiv), Laura Bassi (d. 1778), Clotilda Tambroni (d. 1817).

Tam praeclaris igitur professoribus ornata Universitas illa vestra, in civitate florentissima collocata, olim per Europam totam legum nutrix, studiorum mater iure optimo nominata est; quin etiam urbs ipsa, prope centum abhinc annos, nostratium ab oratore quodam 'libera illa et fertilis et felix Bononiae civitas, iurisprudentiae denuo nascentis incunabula, scientiarum atque artium sedes dilecta' merito appellata est[1]. Urbem vero tam insignem, tanta advenarum multitudine quotannis frequentatam, si quis nostro e numero forte invisit, libenter ille quidem vestra artium monumenta, vestras porticus, vestra palatia, vestra musea admiratur; sed singulari quadam veneratione atrium illud antiquum contemplatur, ubi tot clipei coloribus vividis depicti illorum nomina et gentes indicant, quoscumque titulo vestro honorifico olim ornavistis[2]. Recordatur deinceps etiam ab ipsa Britannia quondam iuvenes veritatis avidos ad doctrinae domicilium illud, tamquam ad oraculum, adventare solitos. Inde ad sedem vestram recentiorem digressus, audit idem scientiarum Institutum vestrum celeberrimum ab uno e Newtoni nostri amicis fuisse conditum[3].

Ergo tot hospitii veteris vinculis vobiscum coniuncti, et communium studiorum cultu consociati, nihil hodie vobis auspicatius exoptare possumus, quam ut plurima in saecula amorem doctrinae, amorem libertatis, vobis ingenitum, fovere perseveretis; et veterem illam laudem, 'Bononia docet', vobis velut olim in perpetuum vindicetis. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*a. d.* ix *Kal. Iunias*
*A. S.* MDCCCLXXXVIII[4].

*Viri honoratissimo*

## COMITI DE PORTSMOUTH

*S. D. Procancellarius reliquusque Senatus Cantabrigiensis.*

(539) NEWTONI fama, quamvis per totum orbem terrarum tam late sit diffusa, ut omnibus, qui scientiae amore vel mediocriter imbuti sint, quasi iure publico curae esse videatur, tamen, lege quadam propria et peculiari, et tibi, vir honoratissime, et nobis custodienda tradita est. Tu enim inter maiores tuos insignes Newtoni sororis filiam, feminam spectatissimam, non sine superbia numeras: nos autem inter Academiae nostrae decora praecipua ipsum Newtonum fuisse gloriamur. Nuper annus est ab illo ducentesimus peractus, quo primum in lucem missum est viri tanti opus illud immortale, quod Philosophiae Naturalis Principia Mathematica nominatur. Nos igitur singulari quadam voluptate rei tantae memoriam inter nosmet ipsos celebratam vidimus[5]. Tu interim liberalitate eximia viri eiusdem codices omnes, quos hereditarios accepisti, per annos complures ab eis, quos in hanc rem delegimus, accuratissime examinandos tradidisti; et

[1] Burke's *Letters on a Regicide Peace*, iii (1797); *Works*, ii 327, ed. 1834. [2] The *Archiginnasio Antico* of 1562, with the walls of its cloistered court adorned with the coats of arms of the honorary graduates of 1590—1797. [3] The University, established since 1803 in the Palazzo Cellesi, the former home of the *Istituto* founded in 1713 by General Count Luigi Ferdinando Marsigli, F.R.S., the friend of Sir Isaac Newton. [4] The Delegates were Prof. J. C. Adams, Prof. J. H. Middleton, and R. C. Jebb, Litt.D., Trinity College, then Professor of Greek in the University of Glasgow. It was for this occasion that he wrote one of his celebrated Pindaric Odes (*Translations*, 264—273, ed. 1907). [5] 19 April 1888.

ex illis scripta omnia, quae ad scientiam pertinent, munificentia summa nobis donavisti[1]. Ergo litterarum monumenta tam insignia, quae in omnium saeculorum posteritatem custodiae nostrae tam liberaliter credidisti, scientiae studiosorum omnium ad communem fructum summa diligentia, summa fide, conservanda curabimus; dumque Newtoni tui, Newtoni nostri, gloria inter nosmet ipsos colitur, numquam munificentiae tantae, et in nos et in studia illa a te collatae, memoria interibit. Vale.

*Dabamus e Senaculo*
*pridie Idus Iunias*
*A. S.* MDCCCLXXXVIII.

*Universitatis Cantabrigiensis Procancellarius*
*Orientalistarum conventus octavi Curatoribus amplissimis S. P. D.*

(540) HAUD ita pridem a vobis benigne invitati, ut vestrum ad conventum Universitatis nostrae sodalem legatum mitteremus, virum Syriacis praesertim in litteris eruditum, ROBERTUM LUBBOCK BENSLY, linguae Arabicae e professoribus nostris alterum, huic honori libenter delegimus. Linguae autem eiusdem professorem alterum, cuius fama inter studiorum orientalium cultores ultra Europae ipsius terminos exierat, nuper, uti nostis, non sine virorum doctorum omnium dolore, morte immatura abreptum amisimus[2]. Viri tanti collegam, quem nobis superesse laetamur, vos certe qui, studiorum communium societate nobiscum coniuncti, non minus gaudii quam doloris nostri estis participes, ea qua par est benevolentia sine dubio excipietis. Vobis praesertim satis notum est proverbium, quod dicit ex oriente esse lucem. Utinam vosmet ipsi, orientalibus de litteris deliberaturi, orientis remoti velut e caelo matutino Europae occidentali novum lumen afferatis, et Scandinaviae ex urbe celeberrima, e regione septentrionibus subiecta, orbis terrarum gentibus praeclare ostendatis, sicut in ipsa rerum natura, non aliter orientalium linguarum in studiis, Boreali sub polo novam Auroram posse nasci! Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*Idibus Iuniis*
*A. S.* MDCCCLXXXIX[3].

*Academiae Lugduno-Batavae Curatoribus Professoribus Doctoribus Salutem.*

(541) QUANTO animi dolore commoti nuperrime audivimus, obisse mortem magnum illum virum, qui non modo Academiae vestrae illustrissimae inter decora praecipua sed etiam per totum orbem terrarum a doctissimo quoque litterarum Graecarum inter lumina insignia merito numerabatur! Nos autem collegae vestri interitum eo maiore desiderio prosequimur, quod vobiscum in communium studiorum societate nomine non uno sumus coniuncti. Recordamur enim epistularum consuetudinem quae Bentleio nostro, non modo cum Graevio iam sene, sed etiam cum Hemsterhusio illo vestro adhuc iuvene, intercessit; recordamur Ruhnkenii vestri et Porsoni nostri litteras fato iniquo nobis perditas;

[1] On the Collection of Scientific Books and Papers, written by or belonging to Sir Isaac Newton, and presented to the University by the fifth Earl of Portsmouth (d. 1891), see *Reporter*, 29 May and 19 June, 1888, pp. 716, 907, and *Catalogue*, 1888.
[2] William Wright, Professor of Arabic, 1870–89.
[3] Written on behalf of the Vice-Chancellor, Dr Butler, Master of Trinity.

recordamur hospitio quam iucundo et olim Dobraeum, qui postea litterarum Graecarum Professor nobis erat, et nuper linguae Latinae Professorem nostrum[1], ad ferias vestras saeculares legatum a nobis missum, exceperitis; recordamur denique amicitiam ex communi studiorum amore natam, quae inter alumnum nostrum, Carolum Badham, et illum ipsum exorta est, quem nunc maxime desideratis. Multum sane in COBETO et vos, viri doctissimi, et nosmet ipsi nuper amisimus; atqui in libris suis, et doctrina et acumine et lepore plenis, Aristarchus ille vester nobis non minus quam vobis diu superstes vivet. Adulescentium studiosorum manibus teruntur et Xenophontis et Lysiae editiones illae nitidissimae, et ipsius et aliorum ingenio luculenter emendatae. Doctioribus loquuntur *Miscellanea* illa *Critica*, et Homero illustrando et Demostheni recognoscendo praesertim dedicata; diu eruditissimi cuiusque in deliciis habitae sunt et *Variae* eius et *Novae Lectiones*, in quibus non sine singulari quadam sermonis Latini elegantia egregie demonstravit quantum linguae Graecae antiquae sanitas et integritas et lucida simplicitas saeculorum recentiorum vitiis imminuta et inquinata esset. Nemo certe inter aevi huiusce philologos scriptorum Atticorum pedestris praesertim sermonis consuetudinem incorruptam magis penitus perspexit, magis constanter conservavit, adeo ut in illo, non minus quam in Hemsterhusio a Ruhnkenio laudato, ipsae 'Athenae in Bataviam commigrasse viderentur'[2]. Etiam de ipso imprimis vera est laus illa, quam in oratione elegantissima, qua Professoris munus auspicatus est, Scaligero vestro aptissime tribuit:—illum sibi visum esse paene perfecti critici imaginem referre[3]. Restat ut nos quoque, vobiscum eodem dolore hodie coniuncti, viri tanti memoriam veneratione debita etiam in posterum colamus. Interim philologi magni verba ab ipso quondam laudata mutuati, exemplar tam admirabile velut e longinquo alloquemur:—'Tu nobis effigiem ingenii et doctrinae expressam dabis quam intueantur bonarum artium studiosi'[4].

Valete et vestri omnium maeroris nos quoque participes esse patimini.

*Datum Cantabrigiae*
*pridie idus Novembres*
*A. S.* MDCCCLXXXIX[5].

*Academiae Montepessulanae Rectori et Professoribus S. P. D. Academia Cantabrigiensis.*

(542) NON sine pudore aliquo confitemur, litteras hasce nostram erga vos benevolentiam animumque fraternum testantes aliquanto serius ad vos mitti quam oportuit. Atqui ex ipsa mora, quam non consulto sed casu interpositam esse nostis, id saltem nobis in lucro esse deputamus, quod non tantum ob annos sexcentos ab Academia vestra feliciter expletos, sed etiam ob ipsas ferias vestras saeculares, occasionis tam laetae in memoriam tanto cum splendore nuper celebratas, nunc demum tempore opportuno vobis omnibus gratulari possumus. Vestros certe inter annales viri plurimi elucent, aut in litteris aut in iure aut in medicina rerumque naturae investigatione illustres, quorum nomina etiam exteras inter gentes non ignota sunt. Hodie vero non iam saeculorum praeteritorum in commemoratione versari volumus: iuvat potius in posterum optare, ut

[1] J. E. B. Mayor, 1875. [2] *Elogium Hemsterhusii*, p. 48, ed. 1789. [3] *Oratio*, 1847, p. 25.
[4] *Oratio*, 1864, p. 13. [5] Unofficially written at the suggestion of Professor Jebb and the request of the Special Board for Classics, and signed by more than 70 scholars resident in Cambridge.

vestra in Academia tot studiorum varietates non iam seorsum separatae maneant, sed artius inter sese coniunctae velut corpus in unum coalescant, utque, vestrum omnium et patriae ipsius ad communem utilitatem, libera in republica Universitas vobis revera libera constituatur[1]. E poëtis nostris unus, qui inter lacus montesque vitae suae tabernaculum posuit, dixit olim in rerum natura duas esse voces, maris unam, alteram montium; esse utramque gloriosam; in utraque ex saeculo in saeculum exsultare Libertatem[2]. Vestra igitur Academia, quae, in colle saluberrimo condita, parte ex altera mare, ex altera montes prospicit, utinam regione ex utraque fortunae futurae velut omen accipiat, et libertatis pristinae legibus bene temperatae sedes et asylum etiam in posterum fiat! Nihil autem de vestro artium liberalium scientiarumque generi humano salutarium domicilio nuntiari nobis auspicatius potest, quam de libertate vestra vestrum omnium spem, vestrum omnium vota, auspiciis optimis ad exitum felicem esse perducta. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*a. d.* xv *Kal. Iul.*
*A. S.* MDCCCXC[3].

## FRANCISCO McCLEAN

*S. P. D. Procancellarius reliquusque Senatus Cantabrigiensis.*

(543) QUID iucundius Academiae potest contingere, quam alumnorum suorum liberalitate adiuvari? Quid iustius invicem praestare debemus, quam munificentiae documenta insignia, animum gratum testantia, animo non minus grato accipere? Rem certe nobis pergratam fecisti, vir liberalissime, quod astronomiae praecipue studiis inter nosmet ipsos fovendis tantam pecuniae summam in perpetuum dedicasti. Qua in re quod de beneficiis dixit Seneca, id in te praesertim verum esse constat; nempe in beneficio iucundissimam esse tribuentis voluntatem[4]; etenim in toto negotio nemo faciliorem, nemo benigniorem sese praebere potuit. Auget vero voluptatem nostram quod, qua es modestia, non tuo ipsius sed Newtoni nostri cum nomine liberalitatis tuae memoriam consociare voluisti. Quo quidem nihil potuit opportunius accidere. Annum enim ab eo ducentesimum, quo Philosophiae Naturalis Principia Mathematica in lucem data sunt, a Collegio maximo, cuius alumnus exstitisti, haud ita pridem celebratum vidimus[5]. Quamdiu igitur Newtoni in Academia astronomiae scientia iuventutis Academicae studia accendet, munificentiae tuae memoria, cum tanto nomine coniuncta, superstes vivet. Vale.

*Dabamus e Senaculo*
*a. d.* iv *Idus Martias*
*A. S.* MDCCCXCI[6].

[1] During the Sexcentenary Festival 'the Minister of Education said that the Government recognised the justice of the desire expressed by Montpellier and the other great Schools to resume the name of University and the privileges associated therewith' (*The Times*, 24 May 1890, p. 7).

[2] 'Two Voices are there; one is of the sea,
One of the mountains; each a mighty Voice:
In both from age to age thou didst rejoice,
They were thy chosen music, Liberty'. WORDSWORTH, 1802.

[3] On May 22 the Grace was passed appointing Mr Sedley Taylor to represent the University at Montpellier (on May 22—25), but it was not until after that date that the Orator was requested to prepare the above Address. [4] Seneca, *De Beneficiis*, II i 2. [5] 19 April 1888. [6] Letter of thanks to Mr Frank McClean, M.A., Trinity College, for his gift of £12,500 for the founding of Isaac Newton Studentships in Astronomy and Physical Optics.

*Universitas Cantabrigiensis Universitati Dublinensi S. P. D.*

(544) REM nobis periucundam fecistis, viri doctissimi, quod Universitatis vestrae ludos saeculares celebraturi, etiam nostram Universitatem gaudii vestri in partem vocare voluistis. Ut enim cum omnibus doctrinae domiciliis studiorum communium consuetudine sumus consociati, ita vobiscum praesertim eo artiore vinculo sumus coniuncti, quod Universitas illa vestra, quae nunc certe Professorum suorum in ordine tot alumnos suos varia et multiplici doctrina insignes numerat, tribus abhinc saeculis nostro potissimum e coetu quinque deinceps Praesides eligere dignata est[1]. Eo libentius igitur vestrae voluntati obsecuti, e Senatu nostro legatos quattuor delegimus, proximo (ut speramus) in anno vestrum omnium laetitiae non modo testes sed etiam participes futuros. Iuvat legatorum nostrorum nomina ipsa apponere. Ergo primus erit Universitatis nostrae Procancellarius, IOANNES PEILE, Litterarum Doctor, Christi Collegio praepositus; deinde Collegii Sanctae et Individuae Trinitatis Magister, HENRICUS MONTAGU BUTLER, Sacrae Theologiae Professor; deinceps Iuris et Scientiarum Doctor, GEORGIUS GABRIEL STOKES, Baronettus, Scientiae Mathematicae Professor Lucasianus, Collegii Pembrochiani Socius, Universitatis nostrae in nomine Senatui Britannico adscriptus; denique Medicinae Doctor, ALEXANDER MACALISTER, Collegii Divi Ioannis Socius, Anatomiae Professor. Habetis nomina virorum et litterarum humaniorum et scientiae non unius amore insignium; quos eo benignius sine dubio accipietis, quod uni ex eis, quondam a vobis honoris causa Iuris Doctori nominato, ipsa Hibernia patria natalis fuit; quod alter a Caledonia Hiberniae donatus, a vobis deinceps auspiciis optimis Britanniae redditus est; quod e Collegiorum denique Praefectis uterque Angliam ipsam patriam esse profitetur, quae imperii Britannici partem eximiam insulam illam esse gloriatur, ubi vestra Universitas trium saeculorum per vices arx et asylum doctrinae et libertatis legibus temperatae propugnaculum exstitit. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*die* xvii° *Decembris*
*A. S.* MDCCCXCI.

*Viro Nobilissimo*

## SPENCER COMPTON CAVENDISH

*Duci Devoniae*

*Academiae Cancellario Designato S. D. Procancellarius Senatusque Cantabrigiensis.*

(545) ETIAM nobis hodie tecum, vir illustrissime, licet quasi communi dolore propterea consociari, quod in patre tuo, viro vere venerabili, a nobis nuper abrepto, Academiae patronum insignem amisimus, qui loco splendido natus et Academicis in studiis honores amplissimos adeptus, fere triginta annos Cancellarii munere summa dignitate, summa liberalitate functus est. Viri tanti autem munificentiam aedificium nobile scientiarum terminis proferendis ab ipso dedicatum, et omni apparatus genere ab eodem instructum, in perpetuum celebrabit[2]. Viri tanti memoria non modo in

[1] Adam Loftus (Trinity), Walter Travers (Trinity), Henry Alvey (St John's), Sir William Temple (King's), William Bedell (Christ's). Fuller's *Church History*, ed. Brewer, v 175 f. [2] The Cavendish Laboratory (no. 533 *supra*).

Academiae annalibus fideliter conservabitur, sed etiam in imagine ipsius a pictore eximio expressa, inter posteros semper superstes vivet[1].

Hodie vero animi grati testimonium, quod patri tuo, dum inter vivos erat, plus quam semel unanimo consensu obtulimus, non sine reverentia quadam denuo offerre volumus, dum litteris hisce publice scriptis filium eius certiorem facimus, ipsum Cancellarii nostri in locum suffragiis unanimis esse electum. Neque nos fugit, etiam publicis ex causis eundem imprimis Cancellarii nostri successorem esse omnium dignissimum.

Tu igitur, qui publicis in rebus tanta cum laude versatus, patriae toti tam diu profuisti, fortasse non dedignaberis praeesse nostrae, atque adeo prodesse, reipublicae; sed Academiae officio summo a tot viris illustribus et a patre tuo praesertim ornato (si tibi commodum erit) accepto, nostrum omnium imminues dolorem, nostrum omnium explebis desiderium. Vale.

*Datum e Senaculo*
*die* iv° *Ianuarii*
*A. S.* MDCCCXCII.

*Devonshire House*, 12 *January* 1892.

*Admission of His Grace the Duke of Devonshire as Chancellor*[2].

DIGNISSIME Domine, Domine Cancellarie:—

(546) QUOD munus a nobis libenter oblatum tam benigne suscipere dignatus es, tibi, vir illustrissime, Senatus totius nomine gratias et agimus et habemus maximas. Etiam ipso in dolore et desiderio nostro laetamur tamen sedem nostram curulem, Cancellarii optimi obitu nuper vacuam relictam, a filio eiusdem insigni occupatum iri, recordati olim inter Romanos, cum Quintus Fabius Maximus, plenus annis, plenus honoribus, decessit, viri tanti in locum filium eius fuisse inauguratum[3]. Si vitae tuae cursum hodie paulisper contemplari licet, patre ab ipso liberaliter educatus, laurea Academica solito maturius ornatus, solito maturius scholarum ex umbra rerum civilium in lucem egressus, negotiorum publicorum provincias complures non sine laude administrasti; in Senatu Britannico vir primarius exstitisti; summa denique animi integritate et constantia patriae universae saluti et imperii totius commodis praeclare consuluisti. Quod autem ad Academiam nostram attinet, sine dubio, patris tui merita insignia aemulatus, disciplinam nostram veterem, iura et privilegia nostra omnia ex antiquo stabilita, tuam in tutelam tradita, si quando opus fuerit, fortiter defendes. Tu civitati nostrae cavendo dum invigilas, satis superque erimus tuti[4]. Tuo (ut speramus) sub patrocinio inter iuventutem Academicam certaminibus quotannis propositis studiorum amor, sicut antea, accendetur. Quod si quis Musas colere negligit, agris potius colendis operam daturus, nonnullis fortasse non ingratum erit, 'si facis ut patriae sit idoneus, utilis agris'[5]. Tu certe, si quid vitae ante actae ex omine hodie licet augurari, patriae totius utilitati et artium revera liberalium studiis ne in posterum quidem umquam deeris. Nos interim hodierni diei sollemnia

[1] The portrait by G. F. Watts, R.A. (no. 75). [2] Reginald Cleaver's sketch in the *Daily Graphic* for 13 Jan. 1892 represents the moment of the Admission, which was immediately followed by the delivery of the above Address. For the rest of the proceedings see *University Reporter*, 19 Jan., p. 415 f. [3] Livy, xxx 26, 10. [4] *Cavendo tutus*, the motto of the House of Cavendish. [5] Juvenal, xiv 71.

animo grato recordati, non immerito gloriabimur, uno in saeculo gentem eandem illustrissimam bis patronum nobis egregium dedisse, et patris imperio prospero viri tanti in herede insigni feliciter continuato, auspiciis optimis sellam nostram curulem denuo honestavisse.

*Universitas Cantabrigiensis Universitati Dublinensi S. P. D.*

(547) QUOD vobis, viri doctissimi, auspiciis optimis illo die sumus ominati, quo primum nobis ferias vestras saeculares indixistis, idem hodie feliciter evenisse vehementer laetamur. Namque vestrae Universitatis vocem trans maria lata vocantis plurimae doctrinae sedes procul audiverunt, auditae libenter obsecutae sunt. Nostra vero Academia, necessitudinis vinculo artissimo vobiscum olim consociata, per legatos suos[1] velut ipsa ludis vestris interesse videbitur; vestra per atria spatiari; vestra templa venerari; vestras aulas, sive litterarum studiis sive hospitii oblectamentis variis dedicatas, ingredi; vestram eloquentiam admirari; vestro in theatro fabulas lepidas spectare[2]; vestros denique inter hortos[3], factionum a clamoribus dissonis remotos, quasi inter ipsas Musarum sedes vagari, quasi ipsos Hesperidum susurros audire, ipsi Hesperiae omnia fausta precari.

Quod ad vestram autem Academiam attinet, nihil hodie auspicatius arbitramur, quam doctrinae sedi tam insigni annos iam trecentos feliciter exactos gratulari, atque etiam in posterum per saecula plurima fortunam indies feliciorem exoptare. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Iunii die* xxi°
*A. S.* MDCCCXCII.

*Universitas Cantabrigiensis Universitati Patavinae S. P. D.*

(548) LITTERAS vestras, viri doctissimi, GALILAEI GALILAEI Professoris vestri celeberrimi in laudem conscriptas vixdum nuper perlegeramus, cum statim in mentes nostras rediit non una Italiae regio viri tanti cum memoria in perpetuum consociata. Etenim nostro quoque e numero nonnulli urbem eius natalem plus quam semel invisimus, ubi Pisano in templo lucernam pensilem temporis intervallis aequis ultro citroque moveri adhuc iuvenis animadvertit; etiam Vallombrosae nemora pererravimus, ubi antea scholarum in umbra litteris antiquis animum puerilem imbuerat; ipsa in Roma ecclesiam illam Florentinam[4] intravimus, ubi doctrinae suae de telluris motu veritatem fato iniquo abiurare est coactus; Florentiae denique clivos suburbanos praeterivimus[5], ubi provecta aetate caeli nocturni sidera solus contemplabatur, ubi extrema in senectute diei lumine orbatus cum MILTONO nostro collocutus est, ubi eodem demum in anno mortalitatem explevit, quo NEWTONUS noster lucem diei primum suspexit[6].

Hodie vero ante omnia non sine singulari voluptate sedem quandam doctrinae insignem, intra colles Euganeos urbemque olim maris dominam positam, recordamur, ubi trecentos abhinc annos saeculi sui ARCHIMEDES discipulorum ex omni Europae parte confluentium numero ingenti erudiendo vitam suam maturam maxima cum laude dedicavit; ubi, ut LIVII vestri verbis paulum mutatis utamur, ultra colles camposque

[1] No. 544 *supra*. [2] Sheridan's *Rivals*, etc., on 7 July. [3] Garden Parties of 5, 6 and 7 July.
[4] *Santa Maria sopra Minerva*. [5] Verbi forma a Cicerone vitata: nunc praetulerim 'ascendimus'.
[6] 1642.

et flumen et assuetam oculis vestris regionem[1] late prospiciens, caelo in eodem, sub quo vosmet ipsi nati estis et educati, instrumento novo adhibito inter rerum naturae miracula primus omnium Lunae faciem accuratius exploravit, Iovis satellites quattuor primus detexit, Saturni speciem tergeminam primus observavit, ultraque mundi orbem ingentem a Saturno lustratum fore suspicatus est, ut etiam alii planetae aliquando invenirentur.

Ergo vatis tam veracis, auguris tam providi in honorem, nos certe, qui Professorum nostrorum in ordine planetae etiam Saturno magis remoti ex inventoribus alterum[2] non sine superbia nuper numerabamus, hodie alterum ex Astronomiae Professoribus nostris, Georgium Darwin, nominis magni heredem, nostrum omnium legatum, quasi Nuntium nostrum Sidereum[3], ad vosmet ipsos libenter mittimus. Vobis autem omnibus idcirco gratulamur quod tum Italiae totius, tum vestrae praesertim tutelae tradita est viri tanti gloria, qui divino quodam ingenio praeditus, rerum naturae in provincia non una, ultra terminos prius notos scientiae humanae imperium propagavit, quique caeli altitudines immensas perscrutatus mundi spatia ampliora gentibus patefecit. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*a. d.* viii *Kal. Decembres*
*A. S.* MDCCCXCII[4].

*Academiae Cadomensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(549) Nuper a Rectore vestro benignissime certiores facti, ineunte mense proximo Academiae vestrae in usum quasi palatium novum auspiciis optimis dedicatum iri, de re tam felici vobis omnibus ex animo gratulamur. Etenim, quamquam cum omnibus doctrinae domiciliis studiorum communium commercio sumus aliquatenus consociati, vobiscum praesertim per saecula compluria necessitudinis vinculo quodam singulari fuimus coniuncti. Primum enim ipsa urbs, quae Academiae vestrae sedes tam diu fuisse gloriatur, per annos plus quam octingentos templorum splendore gemino ornata est, quae Regis nostri Wilelmi, Normannorum Ducis, et Reginae eius memoriam in perpetuum conservabunt[5]. Deinde Academiam vestram, patriae per tot saecula fidelissimam, abhinc annos fere quadringentos sexaginta Principem nostrum serenissimum Henricum Sextum inter conditores suos habuisse constat[6]. Etiam nosmet ipsi Universitatis nostrae inter ornamenta Collegium numeramus fere eodem tempore ab eodem Rege fundatum[7]. Eo libentius igitur hoc ipso anno, quo Collegii Regalis Praeses Universitati toti est praepositus[8], Collegii eiusdem Socium ad Academiam vestram honoris causa legatum mittimus; quem tum alias propter causas ea qua soletis comitate et benevolentia accipietis, tum propterea praesertim, quod solus Universitatis nostrae inter praeceptores Reipublicae vestrae illustrissimae a Praeside honoris titulo haud ita pridem est ornatus[9]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Maii die* xxiv°
*A. S.* MDCCCXCIV.

[1] Livy, v 54, 3. [2] Adams, no. 142 *supra*. [3] *Sydereus Nuncius*, or the Astronomical Messenger, was the title of one of Galileo's publications. [4] For an account of the Commemoration, see *Nature*, Nov. Dec. 1892, pp. 82, 180, 207, and *The Lancet*, 17 Dec., p. 1417 f. [5] The *Abbaye aux Hommes* and the *Abbaye aux Dames*, Caen. [6] Charter granted at Rouen, 31 Jan. 1431. [7] King's College, founded 1441. [8] Augustus Austen Leigh, M.A. [9] The Delegate, Mr Oscar Browning, was literally the only *Officier d'Académie* among the *praeceptores* of the University, but it ought to have been remembered that the same distinction had been conferred on Mr Sedley Taylor.

*Universitati Hallensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(550) QUOD annos ducentos ab origine vestra feliciter exactos ludis saecularibus celebraturi, nos quoque legatis ad vos mittendis gaudii vestri participes esse voluistis, gratias propterea vobis omnibus et agimus et habemus maximas. Iuvat Universitatis vestrae fastos iam inde a principio evolvere, et annalium vestrorum inter primordia professorum par conspicuum contemplari, qui vestra in urbe libertatis asylum olim invenerunt; e quibus alter, iuris prudentiam professus, primus omnium inter populares vestros patrio in sermone praelectiones habuit Academicas[1]; alter theologiae docendae deditus, et generis humani amore insignis, urbem vestram pietatis monumentis in perpetuum duraturis exornavit[2]. Iuvat deinde circa nomen professoris illius vestri paulisper morari, qui, disciplina mathematica cum philosophiae studiis coniuncta, non modo 'philosophiam rationalem' sed etiam 'elementa matheseos universae' tractavit[3]. Iuvat denique Universitate in eadem nomen idem a professore altero denuo nobilitatum agnoscere, qui, prolegomenis suis ad Homerum prope centum abhinc annos in lucem editis, philologorum studia novis stimulis magnopere incitavit, quique in vita sua universa disciplinae philologicae et naturam et dignitatem egregie demonstravit[4]. Longum est professorum vestrorum illustrium nomina omnia percensere. Ornant etiam nunc Universitatem vestram nomina insignia, quae non modo per Europam totam sed etiam trans aequor Atlanticum nota sunt. Laetamur Universitatem tot nominibus splendidis tam diu illustratam monumentis duobus, et Gymnasio et Templo Academico, dedicandis saeculorum duorum memoriam esse celebraturam. Aedificium alterum, liberalitate privata conditum, una saltem ex parte Wolfii illius vestri verba denuo confirmabit, cui iuventutis educandae finis erat 'cultura et corporis et animi, ducens ad perfectionem humanitatis'[5]. Alterum, pecunia publica et munificentia regia in castello vestro vetere instauratum[6], iuventuti Academicae virtutis viam cotidie ostendet. De virtute autem, iuventutis vestrae ante oculos in templo illo proposita, licet nobis hodie verba usurpare, quae olim ab uno e professoribus vestris de veritate dicta sunt; vestra enim in arce virtus non minus quam 'veritas adhuc in medio posita est; qui potest, adscendat; qui audet, rapiat; et applaudemus'[7]. Valete, et sacris vestris saecularibus prospere peractis Universitatis vestrae gloriam veterem etiam in posterum per saecula plurima illibatam conservate[8].

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Iunii die* xiv°
*A. S.* MDCCCXCIV.

*Collegii Neocaesariensis*[9] *Praesidi Curatoribus Professoribus*
*S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(551) VEHEMENTER laetamur, viri doctissimi, Collegium vestrum abhinc annos centum et quinquaginta feliciter fundatum ferias saeculares esse celebraturum, et tot

[1] Thomasius. [2] A. H. Francke. [3] Christian Wolf. [4] F. A. Wolf. [5] *Consilia Scholastica*, § 6, in F. A. Wolf's *Kleine Schriften*, p. 457. [6] The *Magdalenen Kapelle* in the *Moritzburg*. [7] N. H. Gundling, *De libertate Fridericianae* (1711), quoted in Paulsen's *Geschichte des gelehrten Unterrichts*, III 4 (i 530, ed. 1896). [8] The Delegates were Prof. Sir George Stokes, Dr Sandys, and Prof. J. Armitage Robinson. [9] The College of New Jersey founded in 1746. The State was so named by a former Governor of the Isle of Jersey (*Caesarea*).

annorum vicibus spectatum probatumque, etiam Universitatis nomen auspiciis optimis esse adepturum[1]. Iuvat hodie recordari Collegium vestrum insigne eo tempore fuisse constitutum, quo regio tota, quae circum iacebat, adhuc imperii Britannici inter colonias florentissimas numerabatur. Iuvat nunc quoque doctrinae sedem vestram, quamquam aequore Atlantico a nobis disiunctam, tamen communis generis, communis linguae, communium denique studiorum necessitudine, cum Universitate nostra consociatam contemplari. Ergo, voluntati vestrae libenter obsecuti, e professoribus nostris unum honoris causa legatum ad vos mittimus, qui, his litteris ad vos perlatis, nostrum omnium nomine, non modo praeteritos annos prospere peractos Collegio vestro gratuletur, sed etiam in posterum Universitati vestrae per saecula plurima (ut speramus) duraturae omnia fausta exoptet[2]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Iunii die quarto*
*A. S.* MDCCCXCVI.

## BARONI KELVIN

*Regiae Societatis nuper Praesidi*
*Philosophiae Naturalis inter Glasguenses per annos quinquaginta Professori*
*S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(552) DUM tot tantaeque Universitates praeceptori tam illustri annos quinquaginta Professoris in munere feliciter exactos certatim gratulantur, Universitati nostrae imprimis consentaneum est ob rem tam laetam tamque honorificam suum gaudium confiteri, suam superbiam testificari. Etenim nostra inter nemora (iuvat recordari) quinquagesimo primo abhinc anno studiorum mathematicorum e certamine primo lauream prope primam reportasti, studiorum eorundem in certamine altero victor renuntiatus. Nostris umbraculis egressus, et alios ex aliis honores serie perpetua propter insignia merita adeptus, physicorum praesertim studiorum provinciam et inventis tuis et exemplo tuo praeclare illustrasti. Tu trans maria magna navigantibus securitatem novam dedisti, septentrionum regionem accuratius indicasti, vada periculosa etiam in ipso transcursu metiri docuisti[3]; tu oceani denique Atlantici litus utrumque vinculo novo coniunxisti[4]. Haec et alia inventa egregia dum contemplamur, non sine superbia recordamur plus quam quinquaginta per annos ipsum inventorem etiam nostra cum Universitate vinculo artissimo fuisse coniunctum. Alumno igitur nostro insigni, non modo annos quinquaginta Professoris in munere prospere peractos, sed etiam vitae annum septuagesimum primum feliciter expletum libenter gratulati, etiam in posterum plurimos per annos omnia fausta ex animo exoptamus. Vale.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Iunii die* xi°
*A. S.* MDCCCXCVI.

[1] Princeton University. [2] The Delegate was Professor J. J. Thomson. [3] As inventor of the new mariner's compass, and the navigational sounding machine. [4] As electrician for the Atlantic cables of 1857–8, 1865–6, etc.

*From the Senate of the University of Cambridge*
*to Mrs John Hopkinson, Mr Bertram Hopkinson, and Miss Ellen Hopkinson.*

(553) THE Senate of the University of Cambridge has recently been informed of an offer on the part of MRS JOHN HOPKINSON and her son BERTRAM and her daughter ELLEN to apply the sum of five thousand pounds to the building of a Memorial of her late husband and of her son JOHN GUSTAVE in connexion with the Cambridge School of Engineering. This most generous offer having been gratefully accepted by the Senate, it is now the duty of the University to convey to the donors the most cordial thanks for their munificent benefaction. No gift could be more noble in itself, none more pathetic in its origin, none more appropriate in its purpose.

A sense of gratitude for the gift is blended with a feeling of sympathy and sorrow for the sudden and untimely death of those in whose memory it is offered. By the death of JOHN HOPKINSON in the fulness of his bodily and intellectual powers the University has lost one of her most distinguished sons, who, after winning the highest honours in the study of Mathematics, attained eminence as an Engineer by the integrity of his character and the soundness of his judgment, by the practical sagacity which he felicitously combined with profound knowledge and genius, and by the brilliancy and originality of the work which he accomplished in the cause of Science. The University also laments the death of one in the prime of youth who had looked forward to entering the School of Engineering in the present Term with the hope of following in his father's footsteps.

The memory of the father and the son will be enshrined in the most fitting of Memorials, and will be permanently associated with the expansion of the scientific study of Engineering in Cambridge; while the names of the benefactors to whose generosity the Memorial is due will ever be retained in the grateful remembrance of the University.

*Sealed with the Common Seal of the University*
*this tenth day of November*, A.D. MDCCCXCVIII[1].

*Viro Reverendo* **CAROLO TAYLOR** *Sacrae Theologiae Professori*
*Collegii Sancti Ioannis Evangelistae Magistro*
*S. P. D. Universitatis Cantabrigiensis Senatus.*

(554) QUOD codicum Hebraeorum multitudo ingens in Aegypto reperta bibliothecae nostrae nuper accessit, tibi inter primos, vir liberalissime, acceptum rettulimus. Etenim incepti magni, quo codices illi et reperti et ad nos perlati sunt, tu praesertim patronus exstitisti. Tu munificentia singulari litterarum Rabbinicarum Lectoris nostri peregrinationem non modo facilem sed etiam iucundam reddidisti. Tua et inventoris ipsius liberalitate codicum fragmenta fere quadraginta milia nobis donata sunt, inter quae (ut alia omittamus) primum inventum est scripturae Hebraeae, cuius quidem aetas accurate

[1] There have been two cases in which ladies have received Latin Letters of thanks from the University, (1) that of Miss Anne Sheepshanks (1858), and (2) that of Mrs Elizabeth Ellison (1863). In view, however, of all the circumstances connected with the above benefaction, it was proposed by the Orator, with the approval of the Vice-Chancellor (Dr Hill, Master of Downing), and the other Members of the Council of the Senate, that on this occasion the gratitude of the University should be expressed in English. A printed copy of the Letter was afterwards placed by Professor Ewing in the Lecture-room of the Memorial Building.

definiri potest, exemplum omnium antiquissimum; deinde Veteris Testamenti ab Aquila in linguam Graecam totidem verbis redditi reliquiae, quae et Origenem et Sanctum Hieronymum vera scripsisse testantur; libri denique Ecclesiastici capitum complurium fons Hebraeus, Sancto Hieronymo non ignotus et a viris doctis usque ad tertium abhinc annum desideratus. Haec omnia, quae tibi, vir doctissime, quam nobis notiora sunt, spem non mediocrem excitant, fore ut in thesauro tam amplo etiam plura memoratu digna in posterum reperiantur. Interim, ut ex ipso libro, cuius fons antiquus nuper repertus est, verba quaedam mutuemur, novimus esse donum alterum quidem quod non sit utile, alterum autem cuius duplex sit remuneratio[1]. Tuum vere donum, viris doctis utilissimum, confitemur nos non posse munere ullo remunerari; gratias tamen ob liberalitatem tuam in nos collatam et agimus et habemus maximas. Vale.

*Datum in Senaculo*
*mensis Decembris die* xv°
*A. S.* MDCCCXCVIII.

*Viro Doctissimo* SOLOMONI SCHECHTER *in Litteris Doctori*
*Litterarum Rabbinicarum Lectori Cantabrigiensi*
*S. P. D. Universitatis Cantabrigiensis Senatus.*

(555) GRATULAMUR tibi, vir doctissime, quod codicum Hebraeorum thesaurum quendam in Aegypto esse absconditum sagacitate singulari divinasti; quod, prope urbem quod Aegypti caput est, tot voluminum ipsas latebras, ipsum sepulcrum invenisti; quod tam immensam, tam variam librorum multitudinem, in tenebris quasi inter sese deproeliantium, tandem in lucem non sine labore, non sine pulvere, eruisti, et bibliothecae nostrae in pacem victor reportasti. Gratulamur etiam nobis quod, tuam inter primos propter liberalitatem, munus tam magnum, tam multiplex, tanto labore a te paratum, tanta hominum eruditorum cum spe exspectatum, condicionibus tam aequis ad nos delatum est. Speramus, codicum varietate tanta in ordinem redacta et in indices relata, litteris antiquis maius indies lumen esse accessurum. Patrum tuorum inter sententias dicitur, diem esse brevem, opus autem magnum, praemium vero multum; dicitur etiam, neque tibi soli licere opus ad finem perducere neque incohatum derelinquere[2]. Videant omnes, qui, in explorando thesauro a te invento, tecum aliquando consociabuntur, ut in veritate investiganda patientiam tuam indomitam aemulentur, de sapientia conquirenda monitum antiquum recordati, cuius fontem ipsum invenisti—Investiga illam et examina; exquire et inveni; et compos eius factus, ne derelinquas eam[3]. In thesauro tanto quicquid veritatis in posterum invenietur, inventoris ipsius nomen, animi nostri grati in tabulis inscriptum, numquam profecto peribit. Vale.

*Datum in Senaculo*
*mensis Decembris die* xv°
MDCCCXCVIII.

*Viris egregiis Iudaeorum Communi in urbe quod Aegypti caput est commorantium*
*praepositis S. P. D. Universitatis Cantabrigiensis Senatus.*

(556) GRATIAS vobis, viri egregii, libenter agimus non modo propter benevolentiam singularem, qua litterarum Rabbinicarum Lectorem nostrum ad vos allatum excepistis, sed

[1] *Ecclesiasticus*, xx 10. [2] *Pirqe Aboth*, ii 19. [3] *Ecclesiasticus*, vi 27.

etiam ob liberalitatem eximiam, qua eidem tot librorum fragmentis vestro e thesauro erutis ad nos redire onerato permisistis. In libris scriptis fideliter conservandis, vobis velut lex quaedam verba illa fuisse videntur:—'littera scripta manet'[1]. Hanc propter legem diu a vobis observatam, manet certe diuque, ut speramus, mansura est sacrarii vestri veteris fama, quod, scribae maximi nomine nuncupatum, Nili fluminis in ripa plus quam mille annorum memoriam retinet[2]. Vestrum vere Commune etiam Prophetae verba illa multo antiquiora non sine reverentia respicit:—In die illa erit altare DOMINI in medio terrae Aegypti, et columna DOMINI iuxta terminum eius erit in signum et in testimonium DOMINO exercituum in terra Aegypti[3]. Ergo etiam propter vestram in nos liberalitatem in medio terrae Aegypti sit populus vester annos per plurimos benedictus. Nonne etiam Regis sapientissimi in Proverbiis scriptum est, esse eum qui, quamvis aliis spargat, tamen rem suam crescentem videat?[4] Libris certe vestris antiquis legato nostro liberalissime donatis, non modo vestram famam veterem auxistis, sed etiam litterarum vestrarum historiae antiquae magnum attulistis incrementum. Etenim sine dubio etiam nostris ex insulis, occidentem prope solem positis, luminis aliquid vestris quoque litteris erit redditum, quarum gloriam antiquam recordati, etiam nunc libenter confitemur ex Oriente esse lucem. DOMINI nomen sit benedictum ex hoc tempore et in perpetuum: solis ab ortu usque ad occasum sit laudatum nomen DOMINI[5]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Decembris die* xv°
MDCCCXCVIII.

*Baronetto insigni*

**GEORGIO GABRIELI STOKES**

*Iuris et Scientiarum Doctori, Regiae Societatis quondam Praesidi*
*Scientiae Mathematicae per annos quinquaginta inter Cantabrigienses Professori*
*S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(557) QUOD per annos quinquaginta inter nosmet ipsos Professoris munus tam praeclare ornavisti, et tibi, vir venerabilis, et nobis ipsis vehementer gratulamur. Iuvat vitam tam longam, tam serenam, tot studiorum fructibus maturis felicem, tot tantisque honoribus illustrem, tanta morum modestia et benignitate insignem, hodie paulisper contemplari. Anno eodem, quo Regina nostra Victoria insularum nostrarum solio et sceptro potita est, ipse eodem aetatis anno Newtoni nostri Universitatem iuvenis petisti, Newtoni cathedram postea per decem lustra ornaturus, Newtoni exemplum et in Senatu

[1] Mediaeval maxim. [2] The Synagogue of Ezra the Scribe. [3] *Isaiah*, xix 19. [4] *Proverbs*, xi 24. [5] *Psalm* cxiii 2—3. The above three Letters were written in accordance with a Grace of the Senate approving the Recommendation of the Library Syndicate, 'that the Collection of MSS from the Genizah of Old Cairo, offered on certain conditions to the University by Dr Taylor, Master of St John's College, and Dr Schechter, Reader in Talmudic, be gratefully accepted, and that the thanks of the University be given to Dr Taylor and to Dr Schechter, and also to the heads of the Jewish Community in Cairo, with whose consent the MSS were brought to England' (*Reporter*, 8 Nov. 1898, p. 207). The three Letters deal with the same general subject under three different aspects. The last of the three was composed with a special view to its being translated into the Hebrew language for the information of the Jewish Community in Cairo. Hence it includes certain Biblical quotations, and ends with a text, as is customary in Jewish documents of this character.

Britannico et in Societate Regia ante oculos habiturus, Newtoni vestigia in scientiarum terminis proferendis pressurus et ingenii tanti imaginem etiam nostro in saeculo praesentem redditurus. Olim studiorum mathematicorum e certamine laurea prima reportata, postea (ne plura commemoremus) primum aquae et immotae et turbatae rationes, quae hydrostatica et hydrodynamica nominantur, subtilissime examinasti; deinde vel aquae vel aëris fluctibus corporum motus paulatim tardatos minutissime perpendisti; lucis denique leges obscuras ingenii tui lumine luculenter illustrasti. Idem etiam scientiae mathematicae in puro quodam caelo diu vixisti, atque hominum e controversiis procul remotus, sapientiae quasi in templo quodam sereno per vitam totam securus habitasti. In posterum autem famam diuturnam tibi propterea praesertim auguramur, quod, in inventis tuis pervulgandis perquam cautus et consideratus, nihil praeproperum, nihil immaturum, nihil temporis cursu postea obsolefactum, sed omnia matura et perfecta, omnia omnibus numeris absoluta, protulisti. Talia propter merita non modo in insulis nostris doctrinae sedes septem te doctorem honoris causa nominaverunt[1], sed etiam exterae gentes honoribus eximiis certatim cumulaverunt[2]. Hodie eodem doctoris titulo studiorum tuorum socios nonnullos exteris e gentibus ad nos advectos, et ipsorum et tuum in honorem, velut exempli causa, libenter ornamus[3]. In perpetuum denique observantiae nostrae et reverentiae testimonium, in honorem alumni diu a nobis dilecti et ab aliis nomismate honorifico non uno donati, ipsi nomisma novum cudendum curavimus. In honore nostro novo in te primum conferendo, inter vitae ante actae gratulationes, tibi omnia prospera etiam in posterum exoptamus. Vale.

*Datum in Senaculo*
*mensis Iuniii die secundo*
*A. S.* MDCCCXCIX.

*Pennsylvaniae Universitati S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(558) Vestris ex litteris, viri doctissimi, non sine gaudio nuper didicimus, Universitatem vestram, plus quam uno in studiorum genere florentissimam, iurisprudentiae praesertim in honorem aedificium novum auspiciis optimis propediem esse dedicaturam. Iuvat in provincia pacis a cultoribus abhinc annos plus quam ducentos e Britannia profectis prospere occupata, et ex ipso coloniae in silvas vestras deductae conditoris nomine feliciter nominata, primum Academiam, abhinc annos centum et quinquaginta, civis vestri celeberrimi[4] consilio conditam recordari, deinde nomine mutato Universitatem, quadraginta annis post, auspiciis novis constitutam contemplari. Iuvat iuris studiis, Universitatis vestrae ab origine plus quam centum per annos Professoris ex cathedra iuventuti vestrae traditis[5], nunc demum comperire domicilium dedicatum iri, tot illustrium iurisconsultorum nominibus non indignum, qui vestris ex umbraculis egressi, rei publicae vestrae maximae in lucem per tot annos exierunt[6]. Laetamur nunc praesertim inter fratres nostros transmarinos et Britanniam nostram tot animi fraterni documenta esse

[1] Oxford, Edinburgh, Glasgow, Aberdeen, Dublin, Victoria, Cambridge (no. 138 *supra*). [2] Knight of the Prussian Order *Pour le Mérite*; Foreign Associate of the Institute of France, etc. [3] p. 149 *supra*. [4] Franklin. [5] The names of Professors James Wilson (1790) and George Sharswood (1850) appear on the main door of the New Law School. [6] *e.g.* Wilson was an Associate Justice of the Supreme Court of the United States, and Sharswood Chief Justice of the Supreme Court of Pennsylvania (1878–82).

data, quod nullis aliis libentius confitemur, quam vobismet ipsis, qui in urbe fraterno ex amore olim nominata vitae vestrae velut tabernaculum posuistis. Et nos Academi nostri inter nemora iurisprudentiae studiis quasi templum novum consecrare volumus; eo libentius igitur, per legatum nostrum, quem benevolentiae vestrae commendamus[1], litteris his datis, vobis omnibus ob inceptum idem ad exitum prosperum perductum ex animo gratulamur. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Decembris die* xiv°
*A. S.* MDCCCXCIX.

*Brunovici Novi*[2] *Universitati Canadensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(559) NON sine gaudio nuper certiores facti sumus Universitatem vestram, annis centum ab origine sua feliciter exactis, ludos saeculares propediem esse celebraturam. Vos autem in colonia illa longinqua, trans Oceanum Atlanticum, ultra Acadiae litorum anfractus, ultra aestuarii vestri fluctus immensos, Sancti Ioannis in flumine, Principis Frederici in oppido[3], iam centum per annos sapientiae sedem tranquillam tenuistis, non modo studiorum communium vinculo nobiscum consociati, sed etiam cum reliquis omnibus provinciae maximae Canadensis partibus patriae nostrae coniunctissimi. Inter colonias tam fideles ipsamque Britanniam crescit indies amor, etiam belli inter pericula spectatus probatusque; etiam inter doctrinae sedes pacis artibus fovendis destinatas crescit indies benevolentia, quam ne Oceanus quidem interpositus minuere poterit. Atqui vos praesertim eo cariores estis Cantabrigiae, partim quod ex alumnis nostris unus, cuius memoriam colitis, inter vosmet ipsos litteras humaniores per annos decem profitebatur[4]; partim quod ex eisdem alter, qui episcopatus sui sedem Universitatis vestrae in sede positam exornat, iam undeviginti per annos concilio vestro honoris causa est adscriptus[5]. Nostrae igitur erga vosmet ipsos benevolentiae in testimonium, has litteras a legato nostro ad vos perferendas tradimus, quem vestrae libenter commendamus benevolentiae[6]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Aprilis die* xxvi°
*A. S.* MCM°.

*Universitati Cracoviensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(560) NUPER nobis nuntiatum est, viri doctissimi, Universitatem vestram annum quingentesimum, ex quo denuo feliciter condita est, auspiciis optimis propediem esse celebraturam. Novimus quanto animi ardore abhinc annos quadringentos Universitas vestra astronomiae imprimis[7] et litterarum humaniorum studia coluerit; recordamur

[1] Gerard Brown Finch, M.A., Honorary Fellow of Queens'. [2] The English colony of New Brunswick was so called (in 1784) from the House of Brunswick, whose ancient capital derived its name of Bruneswic, or *Brunonis vicus*, from its founder, Bruno, Duke of Saxony (861). [3] Fredericton. [4] G. M. Campbell, late Fellow of Magdalene, Professor of Classics 1861–71. [5] H. T. Kingdon, D.D.; no. 52 *supra*. [6] J. G. Adami, M.D., late Fellow of Jesus College, Professor of Pathology, Montreal; and Rev. John de Soyres, M.A., Gonville and Caius, of St John, New Brunswick. [7] The University of Copernicus.

quam diu Europae regioni ad orientem solem spectanti veritatis facem splendidam praetulerit; confitemur denique quantum nunc quoque, iuris praesertim et rerum naturae in provinciis, professoribus vestris orbis terrarum debeat[1]. Ergo, festi vestri saecularis in honorem, legatos ad vos mittere volebamus, qui in eis ipsis studiis, quae Universitati vestrae magno sunt ornamento, vitae suae velut tabernaculum posuerunt. Unus certe nostrum omnium nomine ad vos proficiscetur, medicinae doctor, nuper procancellarius noster, qui vestrum omnium voluptatis testis erit atque adeo particeps[2]. Nos interim, dum mentis saltem oculis et Universitatem et urbem vestram antiquissimam, Vistulae in valle per tot annos positam, collium late conspicuorum corona circumdatam, turrium et templorum veterum multitudine superbientem, e longinquo prospicimus, turres illas, famam vestram etiam alia per saecula tradituras, quasi per seriem numerabimus, et collium aeternorum in corona vitae vestrae per saecula plurima duraturae velut omen libenter accipiemus, atque omnia fausta vobis etiam in posterum ex animo exoptabimus. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Maii die decimo*
*A. S.* MCM°.

*Universitati Glasguensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(561) LITTERAS vestras, viri doctissimi, non sine gaudio perlegimus, in quibus sacra vestra saecularia nobis nuper indixistis, atque etiam nostram Universitatem legatis ad vos missis vestrum omnium voluptatis participem fieri voluistis. Sunt sane multa necessitudinis vincula, neque vobis neque nobis ignota, quae Universitatem vestram cum nostra per annos complures feliciter coniunxerunt. Etenim, ne plura commemoremus, haud ita pridem uni e professoribus vestris, alumno nostro, annos quinquaginta professoris in munere multa cum laude exactos libenter gratulati sumus[3]. Postea legatos vestros insignes, etiam nostris e professoribus uni vitae felicitatem eandem adepto gratulantes, non minus libenter excepimus[4]. Ergo necessitudinis nostrae non immemores praeceptorum nostrorum ex ordine legatos maxime idoneos ad vos mittere decrevimus[5], eisdemque hanc epistolam ad vos perferendam tradimus, in qua Universitati vestrae venerabili duas praesertim propter causas gratulamur; primum, quod litterarum denuo florentium saeculo primo exacto quondam constituta, et aedificiorum novorum splendore conspicuo nuper exornata, tot virorum doctrina insignium serie perpetua adhuc gloriatur; deinde, quod fluminis magni in aestuario, praesidiis militaribus a Romanis olim occupato, pacis in usus feliciter fundata, Britanniae in parte septentrionali artium et scientiarum inter propugnacula praecipua per tot annos exstitit. Etiam urbis vestrae *πανήγυρις* illa, quae multitudine tanta ex orbe terrarum toto confluente nunc maxime frequentatur[6], gratulationem quandam poscit panegyricam. Universitatis certe vestrae *πανήγυρις* laude ab Isocrate ipso in conventus Graecorum celeberrimos olim collata propterea est dignis-

[1] *e.g.* Karol Olszewski, Professor of Chemistry. [2] Alex Hill, M.D., Master of Downing. [3] Jubilee of Lord Kelvin, no. 552 *supra*. [4] Jubilee of Professor Stokes, no. 557 *supra*. [5] Professor Sir Richard Jebb, Dr Jackson, and Professor J. J. Thomson. [6] The Glasgow International Exhibition.

sima, quod, talium conventuum occasione oblata, necessitudinis pristinae iura denuo confirmantur, et benevolentiae mutuae foedera etiam in posterum perpetuantur[1]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Maii die* xxiii°
*A. S.* MCMI°.

*Universitati Yaleanae S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(562) LITTERIS vestris, viri nomine non uno nobis coniunctissimi, trans oceanum Atlanticum ad nos nuper perlatis, libenter intelleximus Universitatem vestram, inter Musarum sedes transmarinos prope omnium vetustissimam, annis iam ducentis ab origine sua feliciter exactis, sacra saecularia paucos post menses esse celebraturam. Trans oceanum illum, non iam ut olim dissociabilem, plus quam sexaginta (ut accepimus) ante originem vestram annis, Insulae Longae e regione, Fluminis Longi inter ripas, Britannorum coloni Portum Novum invenerunt, ubi postea, Collegio vestro antiquo[2] nomine novo indito, civis Londiniensis liberalitatem etiam illustriorem effecistis. Ergo et animi nostri fraterni in testimonium, et diei tam fausti in honorem, tres viros amicitiae foederi novo vobiscum feriundo libenter delegimus, primum Astronomiae professorem nostrum facundum, quem quasi nuntium nostrum sidereum, velut alterum Mercurium Pleiadis filium Atlantis nepotem, trans maria ad vos mittimus; deinde, e vestra orbis terrarum parte, non modo Universitatis Cantabrigiensis utriusque alumnum, cuius eloquentia olim Cami nostri nomen Angliae Novae inter cives magis notum reddidit, sed etiam Universitatis nostrae alumnum alterum, qui provinciae Canadensis Universitatum inter professores numeratur[3]. Has igitur litteras a legatione nostra ad vos perferendas Mercurio nostro tradimus, in quibus Universitati vestrae florentissimae propterea praesertim gratulamur, quod nuper tam insigne vivacitatis documentum dedistis, ut ex alumnis vestris, quos quindecim milium ad numerum per annos ducentos laurea vestra coronastis, partem plus quam dimidiam adhuc inter vivos numerare potueritis. Valete atque etiam in posterum plurimos per annos felices vivite.

*Datum Cantabrigiae*
*Idibus Iuniis*
*A. S.* MCMI°.

*Universitatis Victorianae Collegium Owensianum apud Mancunienses salvere iubet Universitas Cantabrigiensis.*

(563) REM nobis pergratam fecistis, viri doctissimi, quod annum quinquagesimum Collegii vestri ab origine feliciter exactum propediem celebraturi, etiam nostram Universitatem laetitiae vestrae participem esse voluistis. Sunt sane multae benevolentiae mutuae causae, quae Universitati nostrae cum Collegio vestro intercedunt. Primum, imperii Britannici in eadem parte positi, studiorum communium consuetudine vobiscum sumus consociati; deinde Professorum vestrorum in ordine insigni ex alumnis nostris complures

[1] Isocr. *Panegyricus*, 43. [2] The Collegiate School of Connecticut, formerly at Saybrook (1701—1716). [3] Professor Sir Robert Ball, the Hon. William Everett, M.A., Trinity, and John Cox, M.A., Trinity, Professor of Physics, Montreal.

non sine gaudio numeramus; denique non modo Collegii vestri in Praeside illustri, Cancellario nostro[1], sed etiam in Procancellario nostro, Universitatis vestrae Victorianae plus quam semel Procancellario[2], habemus magna necessitudinis vincula. Ergo ad Collegium vestrum, Universitatis Victorianae e Collegiis tribus natu maximum, legatos tres libenter mittimus, primum Procancellarium nostrum vobis omnibus notissimum, deinde unum e Professoribus nostris, unum etiam e Senatus nostri Concilio, quorum uterque vobis erit eo gratior quod, vestri Collegii ex umbraculis egressus, Academiae nostrae nemora non sine laude intravit[3]. Nuntios igitur nostros, nostrum omnium nomine honoris causa ad vos missos, et feriis vestris celebrandis, et aulae illi novae Academicos in usus dedicandae, multum iuvabit ipsos interesse. Nos interim Collegio vestro insigni, Universitatis quoque nomine iam dudum dignissimo, per saecula plurima etiam in posterum omnia prospera exoptabimus. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*Idibus Februariis*
*A. S.* MCMII.

*Christianiae Universitati Regiae Fridericianae S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(564) LITTERAE vestrae, viri doctissimi, ad nos nuper perlatae sunt, in quibus certiores facti sumus, annum centesimum ex eo quo natus est alumnus vester insignis, NICOLAUS HENRICUS ABEL, Universitatem vestram Nonis Septembribus esse celebraturam. Alumnus ille vester, ut studiorum mathematicorum inter peritos ubique constat, inter scientiae illius ipsos principes merito iam dudum numeratus est, neque in sua tantum vita, intra annorum septem et viginti spatium angustum, nomen immortale est adeptus, sed etiam saeculo in eodem inter Europae gentes scientiae analyticae cultoribus plurimis novos stimulos indidit, et studiorum suorum ad regiones novas explorandas excitavit; e quibus unus, non secus atque alumnus ille vester, provinciae suae pulchritudine singulari commotus, existimavit 'functiones ellipticas non aliis adnumerari debere transcendentibus, sed speciem quandam iis inesse perfecti et absoluti'[4]. Iuvat vitae illius annales ab uno e professoribus vestris summa cum scientia, summa cum humanitate, conscriptos evolvere[5]; iuvat inter socios illius exteros, unum audire suis laudibus, suis laboribus omnibus illum maiorem esse dicentem[6]; alterum, ab illo temporis exigui intra terminos 'monumentum aere perennius' esse exactum, quod indicaret quantum ex ingenio eius sperare licuisset, 'ni fata obstitissent'[7]; iuvat nos quoque inter praeceptores nostros nonnullos numerare, qui alumni vestri vestigiis institerunt, alumni vestri famam indies latius extenderunt[8]. Unum ex eis, etiam in Scandinavia horum studiorum cultoribus non ignotum, nuntium et legatum ad vos honoris causa mittimus, qui nostrum omnium vota optima ad vos perferat, et nostrum omnium nomine viri tanti memoriae celebrandae laetus intersit[9]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Maii die* xxii°
*A. S.* MCMII.

[1] Spencer Compton Cavendish, Duke of Devonshire. [2] A. W. Ward, Litt.D., Master of Peterhouse. [3] The Master of Peterhouse, Professor J. J. Thomson, and Mr R. T. Wright. Eventually, Professor Sir Richard Jebb went in place of the Master of Peterhouse. [4] Jacobi's *Gesammelte Werke*, i (1881) 87. [5] C. A. Bjerknes, *Niels-Henrik Abel* (1802—1829), *tableau de sa vie et de son action scientifique* (Fr. trans., Paris, 1885). [6] C. G. J. Jacobi to Legendre (Bjerknes, p. 223). [7] A. M. Legendre to Crelle (*ib.* p. 243). [8] J. W. L. Glaisher, A. Berry, H. F. Baker, etc. [9] Professor A. R. Forsyth, Sc.D.

*Universitati Oxoniensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(565) Cum nuper nobis nuntiatum sit, Universitatem vestram illustrem annos trecentos Bibliothecae Bodleianae ex origine feliciter exactos propediem esse celebraturam, vobis omnibus, viri nobiscum litterarum studiis coniunctissimi, ob rem tam laetam libenter gratulamur, et hanc epistolam gaudium nostrum testantem a legatis nostris honoris causa ad vos perferendam tradimus[1]. Bibliothecae autem vestrae conditor insignis, vir singulari quodam litterarum amore praeditus, propterea, si quis alius, laudandus est, quod, velut alter Pollio, 'bibliothecam dicando ingenia hominum rem publicam fecit'[2]. Idem non modo ab hospite vestro, Casaubono, iure optimo 'opus vel rege dignum, nedum homine privato' exegisse dicitur[3], sed etiam ab alumno vestro, Athenarum vestrarum scriptore diligentissimo, idcirco inter litterarum lumina vestra merito laudatur, quod, ingenio nobili quodam et liberali praeditus, scriptores publicos plurimos excitaverit, et litterarum rempublicam magnopere adiuverit[4]. Consentaneum profecto est eo potissimum in anno bibliothecae vestrae sacra saecularia celebrari, quo Procancellarii vestri munus exornat vir litteris humanioribus eruditissimus[5], qui nuper carminum Homericorum fortunas iam inde Pisistrati tyranni ex tempore, qui 'libros Athenis disciplinarum liberalium publice ad legendum praebendos primus posuisse dicitur'[6], usque ad bibliothecae Alexandrinae saeculum luculenter enarravit[7]. Hodie vero nihil auspicatius comprecari possumus, quam ut bibliotheca vestra celeberrima, quam etiam belli civilis inter flammas partium utrarumque duces eadem reverentia, eadem liberalitate, dignam esse existimarunt, quamque incendio ab omni tutam anni trecenti ad aetatem nostram salvam sospitemque tradiderunt, etiam in posterum plurimos per annos incolumis conservata, doctissimo cuique plurimas per horas cotidie pateat; litterarum studiosos inter recessus suos amoenissimos, inter angulos illos sapientiae et silentio consecratos, diligenter lectitantes, librorum optimorum copia identidem adiuvet; et bonis artibus continuo fovendis, Academiae, patriae, litterarum denique reipublicae universae ad communem fructum, in perpetuum floreat. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*Nonis Iuniis*
*A. S.* MCMII.

*Universitati Sydneiensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(566) Litteris vestris, viri doctissimi, ad nos haud ita pridem perlatis, non sine gaudio intelleximus, Universitatem vestram annum quinquagesimum ab origine sua feliciter exactum ante Kalendas Octobres esse celebraturam. Quicquid Universitati vestrae, quicquid vobis omnibus, qui Australiae totius provinciam antiquissimam incolitis, curae esse constat, idem etiam nosmet ipsos ipsamque Britanniam tangit; neque ad Britannos pertinent verba illa Scipionis in Somnio a duce Romano quondam audita:—'Australis ille orbis terrarum cingulus, in quo qui insistunt adversa vobis urgent vestigia, nihil ad vestrum genus'[8]. Quamquam enim vestigia vestra nostris vestigiis sunt adversa,

[1] Dr Jackson (Chairman of the University Library Syndicate), Mr J. W. Clark (Registrary), and Mr F. J. H. Jenkinson (Librarian). [2] Pliny, *N. H.* xxxv 10. [3] *Ep.* 98, p. 826, ed. 1638; no. 899, p. 557 *b*, ed. 1709. [4] Anthony Wood's *Athenae Oxonienses*, ii 124, ed. Bliss. [5] D. B. Monro, Provost of Oriel. [6] Aulus Gellius, vii 17. [7] Appendix to *Odyssey*, xii—xxiv, ed. 1901. [8] Cicero, *De Rep.* vi 21.

easdem per vias eundem ad finem nobiscum progredimini; quamquam alia sidera suspicitis, caelo mutato animum non mutavistis. Orbe toto a nobis divisi, tamen non modo in pace sed etiam in bello, non patriae tantum sed imperii Britannici totius amore, nobiscum estis coniuncti. Nos certe, etiam studiorum communium vinculis vobis consociati, libenter recordamur, primum unum e Cancellariis vestris, iudicem integerrimum[1], deinde unum e Senatoribus vestris, Australiae in provinciis nuper feliciter foederatis virum primarium constitutum[2], doctoris titulo a nobis nuper ornatum fuisse; denique Professorum vestrorum in ordine etiam nunc, ut olim, alumnos nostros complures numerari[3]. Ergo ludorum vestrorum saecularium in sollenni die hae litterae ad vos trans maria perlatae nostrum omnium benevolentiam testabuntur. Nos interim urbis vestrae portum pulcherrimum, et Universitatis vestrae aedificia urbi superaddita, mentis saltem oculis e longinquo contemplabimur, caelique nostri sub auctumno vobis omnibus, anni in tempore verno exsultantibus, et Universitati vestrae, aetatis suae in ipso vere florenti, omnia prospera etiam in posterum exoptabimus. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*Nonis Iuniis*
*A. S.* MCMII[4].

*Viro admodum honorabili*

**IOANNI MORLEY**

*Regni totius Senatoribus et Regis ipsius Consiliariis adscripto*
*S. P. D. Cancellarius reliquusque Senatus Cantabrigiensis.*

(567) GRATIAS tibi maximas, vir litterarum laude illustrissime, hodie propterea libenter agimus, quod librorum multitudinem ingentem a viro liberalissimo[5] tibi nuper donatam, ipse liberalitate non minore Universitati nostrae nuperrime dono dedisti. Non nostris quidem in umbraculis educatus, inter doctores autem nostros abhinc annos decem honoris causa adscitus[6], non alumnis tantum nostris sed etiam aliis omnibus munificentiae exemplum insigne praebuisti. Beneficium autem tantum a te in nos collatum eo gratius nobis contigisse confitemur, quod libri illi, plus quam sexaginta milium ad numerum, a te nobis donati, ab historiae recentioris Professore nostro eruditissimo, quem praesentem admirati absentem desideramus[7], omnes idcirco erant undique conquisiti, ut libertatis praesertim historiae universae condendae inservirent. Professoris vero tam eruditi doctrina immensa, librorum e tot milibus hausta, etiam in posterum per tot libros in unum semper coniunctos passim diffusa, animi generosi velut spiritus quidam magno in corpore inclusus, per annos plurimos superstes vivet. Vivet cum Bibliotheca Actoniana feliciter consociata etiam tui ipsius, vir in nos liberalissime, memoria, qui in munere tanto Universitati potissimum in perpetuum tradendo, velut alter Plinius, 'privatis utilitatibus publicas, mortalibus aeternas anteferre' voluisti[8]. Non per temporis cito transituri

[1] No. 119 *supra.* [2] No. 324 *supra.* [3] Professors Badham (d. 1884), Liversidge, T. T. Gurney, etc. [4] The Delegate was T. G. Tucker, Litt.D., late Fellow of St John's College, Professor of Classical Philology in the University of Melbourne. [5] Andrew Carnegie. [6] No. 194 *supra.* [7] Lord Acton, Regius Professor of Modern History, 1895—1902. [8] Pliny, *Epp.* vii 18, 5.

intervallum sed per plurima in posterum saecula, nomen tuum, Professoris nostri cum nomine coniunctum, Universitatis nostrae in animo grato permanebit. Vale.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Novembris die sexto*
*A. S.* MCMII[1].

*Viro reverendo et admodum honorabili*
**LATIMER NEVILLE**
**SEXTO BARONI DE BRAYBROOKE**
*Collegii Sanctae Mariae Magdalenae Magistro*
*S. P. D. Cancellarius reliquusque Senatus Cantabrigiensis.*

(568) CUM iam finis appropinquet anni quinquagesimi, ex quo Collegio a maioribus tuis fundato primum praefuisti, nihil nobis omnibus est antiquius quam ut tibi, vir venerabilis, propterea gratulemur, quod per tot annos tam prospere exactos munere illo insigni tanta cum dignitate perfunctus fuisti. Vixdum ex adulescentia egressus, ad honorem illum merito es vocatus, qui in Collegii tui statutis antiquis iure optimo virum doctum 'bonis moribus, vita integra, fama constanti' postulare dicitur. Dignitatis autem tantae in persona velut uno tenore tam diu sustinenda, legi illi Horatianae semper paruisti:—'servetur ad imum qualis ab incepto processerit et sibi constet'[2]. Olim per duos deinceps annos Procancellarii munere summo feliciter functus[3], res multas tuis auspiciis bene gestas annalibus nostris mandatas reliquisti; tanta vero e rerum multitudine tria saltem exempla iuvat hodie proferre:—studiorum et antiquorum et novorum ordinem, secundum statuta a Regina nostra Victoria paulo prius nobis data diligenter conformatum; Reginae in verba milites voluntarios, tum primum nomina professos, in Senaculo nostro a te ipso ad ius iurandum more sollenni adactos[4]; Reginae denique filium natu maximum, Principem nostrum, postea Regem nostrum, iuventuti Academicae ominibus optimis adscriptum. Haud ita pridem autem, paulo ante Regis nostri consecrationem, regni totius Senatorum ordini superiori additus, non deseruisti tamen neque Collegium, cui tam diu tanta cum laude praefuisti, neque Academiam ipsam, quae libenter hodie confitetur, a te ipso iam dudum didicisse, in negotiis Academicis prospere gerendis nihil melius esse morum constantia, nihil pulchrius comitate. Nuper, inter amicorum plurimorum gratulationes, annorum quinquaginta matrimonium felix non sine modorum musicorum concentu dulcissimo celebrasti, in rebus gravioribus non oblitus multo magis in vita videndum esse ne quid discrepet, 'quo maior et melior actionum quam sonorum concentus est'[5]. Hodie vero, in Collegio tuo non sine summa concordia gubernando annis totidem prope iam exactis, nihil auspicatius exoptare possumus, quam ut, placide et leniter vesperascente vitae die, inter Academiae nostrae umbracula tot annorum memoria suavissima collustrata, in honore perpetuo diutissime supersis. Vale.

*Datum in Senaculo*
*Nonis Decembribus*
*A. S.* MCMIII°.

[1] The authorities of the University Library have placed a specially printed copy of this Letter near the portraits of Lord Acton in the Acton Library. [2] Horace, *A. P.* 127. [3] 1859–60. [4] 5 March, 1860. [5] Cicero, *De Officiis*, i 145.

*Universitati de Wisconsin S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(569) NON sine gaudio nuper certiores facti sumus, Universitatem vestram florentissimam annum quinquagesimum ex eo die, quo primum Comitia Maxima habuistis, mense proximo esse celebraturam. Maris quidem et terrae spatiis immensis a nobis divisi, non generis tantum et linguae et studiorum societate sed etiam hospitii iure nobis estis coniuncti. Iuvat mentis saltem oculis e longinquo contemplari Universitatis vestrae sedem, in colle saluberrimo prope lacus pulcherrimos positam, ubi sapientiae porta omnibus patet, ubi etiam agri culturae studia iam pridem floruerunt, ubi scientiae caelestis arx quaedam celeberrima stellis observandis diu dedicata est, ubi bibliotheca denique eximia reipublicae vestrae maximae regionem occidentalem historiae praesertim lumine illustrat. Haec omnia, quorum fama ad nos pervenit, legati ex alumnis nostris electi ipsi praesentes videbunt, quos e provincia nostra Canadensi fluminis Laurenti a ripa ultra lacus illos ingentes ad Universitatem vestram honoris causa mittimus[1]. Nos interim vobis omnibus per plurimos in posterum annos omnia prospera exoptabimus. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Maii die* xii°
*A. S.* MCMIV°.

*Regiae Studiorum Universitati Taurinensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(570) NON sine dolore magno, viri studiorum communium societate nobis coniunctissimi, haud ita pridem cognovimus, bibliothecam vestram publicam, cum Universitate vestra tam diu consociatam, incendii cladem gravissimam esse passam[2]. Universitati vero calamitate tanta vix ulla maior accidere potuit. Etenim musea quidem artium et scientiarum singularum ad singulas praesertim Universitatis partes pertinere perhibentur; Universitatis autem totius bibliothecam, quasi artium et scientiarum omnium commune templum, Universitas tota veneratur. Tanta vero librorum multitudine in bibliotheca vestra publica incendio fatali consumpta, propterea tamen vobis, ut inter damna tam magna, libenter gratulamur, quod e flammis feliciter erepta sunt litterarum non modo Latinarum sed etiam Hibernicarum monumenta quaedam vetustissima, doctrinae in sede illa quondam conservata, quam Sanctus Columbanus ex insulis nostris exortus montium vestrorum in sinu antiquitus condidit[3]. Ergo manent ignibus intacta vetera illa studiorum nostrorum communium pignora. Manent irrupta etiam alia inter Italiam vestram et Britannorum insulas necessitudinis vincula; etenim, non modo litterae antiquae in Italia primum renatae insulas nostras novo lumine olim illustrarunt, sed etiam nuper Italia tota, domus Sabaudae sub regibus in unum coniuncta, Britannorum benevolentiam singularem excitavit. Quod ad nosmet ipsos denique attinet, nostra certe Universitas, cuius e prelo, codicum vestrorum auxilio, Hibernorum linguae antiquae Thesaurus novus in lucem nuper exiit[4], his saltem litteris nostrum omnium benevolentiam testantibus vestrum

[1] J. G. Adami, M.D., Jesus College, Professor of Pathology, and H. T. Bovey, M.A., Queens', Professor of Engineering, Montreal. [2] 26 Jan. 1904. [3] MSS from Bobbio, SE. of Pavia. It was afterwards ascertained that some of these MSS had been destroyed, cp. Reply in *Reporter*, 24 June, 1904, p. 1001 f, and *History of Classical Scholarship*, i (1906) 454. [4] Whitley Stokes and John Strachan, *Thesaurus Palaeohibernicus*, 2 vols., 1901–4.

omnium dolorem voluit aliquatenus levare, et doctrinae sedi tam praeclarae, tot praeceptorum insignium nominibus illustratae, omnia prospera in posterum exoptare. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Martii die quinto*
*A. S.* MCMIV°.

*Provinciae Illinoisensis Universitati S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(571) LITTERAS vestras, viri nobiscum studiorum communium societate coniuncti, libenter accepimus, in quibus auctumni proximi dies Praesidi vestro inaugurando destinatos Universitati nostrae indicitis, nosque, ut rei tam laetae in honorem legatos ad vos mittamus, tam benigne rogatis. Primum igitur vobis omnibus propterea praesertim gratulamur, quod in alia doctrinae sede Praeses vester designatus non modo oeconomiam publicam praeclare est professus, sed etiam Praesidis ipsius in munere est spectatus et probatus[1]. Non ignotum autem nobis, in republica vestra maxima, tot vinculis cum Britannia nostra consociata, Universitatis cuiusque Praeses quanta dignitate ornatus sit, quam magna, quam diuturna fruatur auctoritate. Ergo, voluntati vestrae libenter obsecuti, alumnorum nostrorum e numero nonnullos honoris causa nominavimus, qui has litteras ad vos perferant, et nostrum omnium nomine novi velut regni initio auspicatissimo intersint[2]. Nos interim pro Universitate vestra, quae tanta discipulorum floret multitudine[3], tanta studiorum varietate gloriatur, nihil melius exoptare possimus, quam ut, Praesidis novi auspicio, finem vobis ab origine vestra propositum etiam in posterum identidem respiciatis, et plurimos per annos etiam artes, quae ad industriam et laborem pertinent, litterarum et scientiarum lumine illustretis[4]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Iunii die* XV°
*A. S.* MCMV.

*Universitati Melburniensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(572) LITTERAS vestras, viri nobiscum et studiorum communium et generis eiusdem vinculis coniunctissimi, libenter accepimus, in quibus, annorum quinquaginta feliciter exactorum memoriam celebraturi, etiam nosmet ipsos gaudii vestri in partem vocare voluistis. Ex animo igitur vobis omnibus gratulamur, iam tot annos tot discipulis tanto cum fructu docendis dedicatos Universitati vestrae tam prospere processisse. Quamquam enim 'penitus toto divisos orbe'[5] vos e longinquo contemplamur, generis tamen propinquitate adducti, orbis Australis Britannos non sine superbia quadam salutamus, orbe toto a vobis separati, corde toto vobiscum coniuncti. Nostrum autem omnium in vos

[1] Edmund J. James, Ph.D., formerly Professor in the Universities of Pennsylvania and Chicago, and President of the North-Western University. [2] The Hon. W. Everett, M.A., Trinity; H. T. Bovey, M.A., Queens', Professor of Engineering, Montreal; and R. G. Moulton, M.A., Christ's, Professor of 'Literature in English', Chicago. [3] 3006 men and 723 women, in 1904–5. [4] The 'Industrial University', founded at Urbana in 1867–8, has been known, since 1885, as the 'University of Illinois'. Its motto is 'Learning and Labor', and its badge an open book, inscribed with *Agriculture, Science and Art*, shedding rays of light on a plough, a rake, a hammer and anvil, and a steam-engine. [5] Virgil, *Ecl.* i 67.

observantiae et amicitiae testificandae causa, ex alumnis nostris unum, virum studiis et mathematicis et theologicis excultum, provinciae Victoriae Archiepiscopum, legatum nostrum nominavimus, qui Universitatem nostram apud vos ea quae par est dignitate repraesentet, et has litteras sigillo nostro communi obsignatas Cancellario vestro reddat[1]. Vestro vero in sigillo venientis aevi auspicium optimum indicare nobis videtur Iris illa stellarum Australium in luce conspicua, cuius sub pedibus vatis Romani verba illa famae futurae praescia, POSTERA CRESCAM LAUDE, inscripta sunt[2]. Haec autem epistola, benevolentiae nostrae nuntia, quae propediem ad Austros maria magna transvolabit, vota nulla meliora ad vos potest perferre, quam ut caeli sidera omnia sint semper vobis propitia, ipsique etiam in posterum laude perpetua crescatis. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Ianuarii die* xviii°
*A. S.* MCMVI°.

*Viri reverendo et venerabili*
**EDVARDO ATKINSON, S.T.P.,**
*Collegii de Clare Magistro*
*salutem plurimam dicit Senatus Cantabrigiensis.*

(573) CUM nuper annos quinquaginta feliciter exactos esse constet, ex quo Collegii in custodiam tuam traditi auspiciis optimis Magister es electus, nihil hodie praestantius esse arbitramur quam ut tibi, vir venerabilis, et Collegio tuo eximio, de re tam laeta ex animo gratulemur. Abhinc annos quattuor et sexaginta in litteris humanioribus honores summos adeptus, aequalium tuorum pari insigni proximus es renuntiatus, quorum alter iuris Britannici decus, alter studiorum Latinorum lumen postea enitebat[3]. Ipse interim non modo Collegio tuo praesidium ac decus diuturnum exstitisti, sed etiam Academiae totius consiliis identidem lumen attulisti. Per annos plurimos et Preli Academici Syndicis praepositus et inter Consiliarios nostros praecipuos numeratus, nostra saltem memoria solus omnium sedecim annorum in spatio quinquies Procancellarii munus summum summa dignitate, summa comitate, summa morum integritate ornavisti[4]. In negotiis vero Academicis ad finem felicem perferendis plurimum nobis profuit rerum memoria illa, qua praesertim excelluisti; profuit etiam in Collegii tui statutis antiquissimis laudata illa 'experientia, quae rerum omnium est Magistra'[5]. Ergo tot annos a te Magistri in munere felicitatis perpetuae velut uno tenore exactos tibi libenter hodie gratulamur. Nihil autem auspicatius in praesentia exoptare possumus, quam ut in posterum sit tibi, nec tibi soli, per longum dierum spatium placida et serena senectus, utque vitae terrestris in tempore vespertino caeleste lumen plurimum supersit. Vale.

*Datum e Senaculo*
*mensis Ianuarii die* xviii°
*A. S.* MCMVI°.

[1] Henry Lowther Clarke, D.D., no. 360 *supra*. [2] Horace, *Carm.* iii 30, 7. [3] Classical Tripos, 1842; Hon. G. Denman, *Trin.*; Munro, *Trin.*; Atkinson, *Clare*. [4] Vice-Chancellor, 1862, 1868, 1869, 1876, 1877. Dr Cookson, Master of Peterhouse, was five times Vice-Chancellor in *twenty-six* years (1848–73). [5] *Regula Aulae de Clare* (1359), l. 3.

*Societati Philosophicae Americanae S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(574) Rem nobis pergratam fecistis, viri nobiscum et generis et linguae et studiorum communium vinculis coniunctissimi, quod annos ducentos Conditoris vestri a die natali nuper feliciter exactos propediem celebraturi, feriis vestris saecularibus etiam nostram Universitatem interesse voluistis. Societatis enim vestrae Conditor ille insignis, non modo reipublicae vestrae maximae inter cives maximos erat numeratus, sed etiam universi generis humani amore summo praeditus[1]. In publicis autem rebus diu versatus, populi magni vixdum nascentis legatus erat inter exteros acceptissimus. Philosophiae vero illius, quae ad vitae cotidianae commoda praesertim spectat, imprimis studiosus, per annos plurimos e prelo suo quot libros, quanta animi prudentia, quanto sententiarum acumine instinctos, civium suorum in multitudinem immensam emisit! Idem, scientiae novae velut augur et praenuntius perspicax, vim electricam etiam nubium fulgura generare primus omnium comprobavit, ipsoque caelo fulmen eripuit[2]. Non immerito igitur Societatis vestrae patrona est Minerva ipsa, non iam belli praeses sed scientiarum regina, quam vestro in sigillo caeli in nubibus inter lucis radios sedere cernimus. Ergo ad Societatem, numinis tam benigni patrocinio defensam, professorum nostrorum ex ordine legatum imprimis idoneum mittimus, qui festis illis diebus Conditoris vestri sepulcrum non sine reverentia inviset, Societatis vestrae incunabula non sine gaudio contemplabitur, urbis vestrae per vias, tot arborum silvestrium nominibus feliciter ornatas[3], ad aulam vestram hospitalem libenter incedet, in ipsa denique amoris fraterni sede bene nominata nostrum omnium in vos omnes animum fraternum declarabit[4]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*Kalendis Martiis*
*A. S.* MCMVI°[5].

*Universitati Aberdonensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(575) Quod annos quadringentos ab origine vestra feliciter exactos auctumno proximo estis celebraturi, de re tam laeta vobis omnibus, viri nobis coniunctissimi, ex animo gratulamur. Habetis patriam doctrinae amore insignem; habetis etiam Universitatem antiquam, in eodem amore patria ipsa dignissimam. Iuvat annales vestros veteres evolvere; iuvat mentis saltem oculis urbis vestrae antiquae inter amnes duos collocatae sedem pristinam arboribus consitam contemplari, ubi Collegii Regalis turris pulcherrima, corona regia cincta, trans oceani fluctus solem orientem prospicit[6]. Iuvat Collegii illius in ipso sacello etiam sepulcra adire, non modo conditoris vestri, viri optimi, sed etiam praesidis vestri primi, Hectoris Boëthii, Erasmi condiscipuli, Livium ipsum in scriptis suis aemulati[7]. Iuvat in urbe nova Collegium vestrum alterum prope centum annis postea conditum, et

[1] Benjamin Franklin. [2] *Eripuit caelo fulmen*, an allusion to the invention of the lightning-conductor in Turgot's inscription for Houdon's bust of Franklin. [3] The streets of Philadelphia, in the language of Longfellow's *Evangeline*, 'still reëcho the names of the trees of the forest',—Chestnut, Walnut, Spruce, and Pine Streets, etc. [4] Professor Sir George Howard Darwin. [5] In the spring of the previous year the writer of this Letter had the advantage of visiting all the Franklin sites of Philadelphia under the guidance of (the late) Professor Albert H. Smyth, the biographer of Franklin and the editor of his works. [6] The Chapel of King's College (founded 1494), with its massive tower surmounted by a royal crown. [7] Monumental slabs in memory of Bp Elphinstone and Hector Boece.

aedificiorum novorum splendore nuper exornatum, invisere[1]. Iuvat denique Collegii utriusque et alumnos et professores insignes recordari, sive in historia conscribenda, sive in scientia grammatica explicanda, sive in versibus pangendis, sive in litteris Graecis illustrandis, sive astronomorum in usum instrumentis novis inveniendis, sive studiis mathematicis excolendis floruerunt[2]. Et vestros et nostros inter professores Maxwellii nomen praeclarum numeratur; vosmet ipsi nobis haud ita pridem virum eruditissimum, linguae Arabicae professorem et Academiae bibliothecarium, dedistis; dedistis etiam linguae et Graecae et Sanscriticae cultorem eximium, quem morte immatura abreptum amisimus[3]. Inter vivos quoque nonnulli e praeceptoribus nostris vinculo artissimo vobiscum sunt coniuncti. Eo libentius has litteras benevolentiam nostram testantes legatis nostris, viris maxime idoneis, tradimus, qui nostrum omnium nomine feriis vestris saecularibus interfuturi, vobis omnibus omnia prospera etiam in posterum exoptabunt[4]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Iunii die* vii°
*A. S.* MCMVI°.

## IOANNI ROBINSON McCLEAN
*S. P. D. Senatus Cantabrigiensis.*

(576) ABHINC annos quindecim (iuvat recordari) Patri tuo, viri liberalissimo, ob munificentiam eius insignem, Newtoni nostri cum nomine consociatam, litteris publice scriptis gratias libenter egimus[5]. Ab eodem deinceps etiam plura beneficia eximia animi grati in tabulas accepta rettulimus. Denique, munificentiae tantae in memoriam perpetuam, nomen eius, virorum de Academia praeclare meritorum in numero, more sollemni quotannis recitamus.

Hodie vero te ipsum, non nominis solum sed etiam liberalitatis tantae heredem, non minus libenter salutamus. Etenim Numismata Graeca, quae ille abhinc annos plus quam viginti undique comparabat, ipse summo studio in modum admirabilem auxisti, atque Museo nostro summa liberalitate donavisti. Magnum profecto est Museo, artium in genere illo exquisito iam antea conspicuo, numismatum antiquorum plus quam quinque milia donavisse. Beneficium vero tantum eo maius reddidisti, quod tot numismatum etiam Indicem omnibus numeris absolutum conscribere, et Prelo nostro excudendum tradere constituisti[6]. Novimus in nullo alio artium antiquarum genere rerum gestarum memoriam aut pulchrius conspici aut diutius conservari. Scito autem, etiam tuum nomen, vir liberalissime, cum munere tam amplo, tam pulchro coniunctum, Matris Almae in animo grato in perpetuum esse inscriptum, et ad posteritatem seram certo perventurum. Vale.

*Datum in Senaculo nostro*
*mensis Novembris die* xxii°
*A. S.* MCMVI°.

[1] Marischal College (founded in 1593) in New Aberdeen. [2] Gilbert Burnet, Thomas Ruddiman, Arthur Johnston and David Wedderburn, John Stuart Blackie and Sir William Geddes, and James Gregory (d. 1675), etc. [3] James Clerk Maxwell, W. Robertson Smith, and R. A. Neil. [4] Dr Jackson, Dr Adam, and Mr W. L. Mollison. [5] No. 543 *supra*. [6] Dr M. R. James in *Reporter*, 30 Oct. 1906, p. 171.

*Instituti Carnegiani Praesidi et Fiduciariis S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(577) URBEM vestram, viri ornatissimi, fluminum magnorum ad confluentes positam, et Senatoris Britannici nobilis nomine nuncupatam, fama certe novimus quam immensa sit, quanta incolarum multitudine floreat, quot artium inter se diversarum officinis glorietur. Illud autem nos profecto vel pluris aestimamus, quod urbs tanta, non modo Universitatis abhinc annos plus quam centum conditae, sed etiam Instituti novi sedes constituta est, quod in posterum tot civium in negotiis cotidianis occupatorum mentes ad altiora vocabit, et Reipublicae toti doctrinae variae facem splendidam praeferet. Instituti vero tanti conditor liberalissimus[1] abhinc annos decem, ut accepimus, a Bibliotheca magna condenda exorsus, nunc demum non tantum Bibliothecam illam sumptu maximo denuo condidit, sed etiam operi tam magno Museum rerum naturae miraculis instructum, scientiarum musicarum Odeum, artium omnium quae ad industriam pertinent Scholam, Pinacothecam denique pulcherrimam addidit. Aedificium autem ipsum, arcuum et columnarum dignitate decora conspicuum, sine dubio posteritati serae nomen viri illustris tradet, qui vestrarum est (ut Horati verbis utamur) 'grande decus columenque rerum'[2]. Gratulamur igitur vobis omnibus quod studiorum vestrorum omnium patronum tam munificum estis nacti, et patroni ipsius et vestrum omnium in honorem, Procancellarium nostrum, virum summa dignitate praeditum, legatum nostrum mittimus, qui nostrum omnium nomine Instituto tanto dedicando intersit, et epistola nostra vobis reddita nostram in vos omnes, et Rempublicam vestram maximam, declaret benevolentiam[3]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*pridie Kalendas Martias*
*A. S.* MCMVII°.

*Universitati Regiae Upsaliensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(578) LITTERAE vestrae, viri doctissimi, ad nos haud ita pridem perlatae sunt, e quibus intelleximus Universitatem vestram annum ducentesimum alumni vestri illustris, CAROLI LINNAEI, a die natali exactum propediem esse celebraturam. Iuvat viri tanti sedem natalem, Scandinaviae in rure remoto locum illum amoenum, lacus pulcherrimi in margine inter colles vallesque, inter silvas et agros positum, e longinquo contemplari. Iuvat opera eius insignia, botanicae praesertim scientiae adaugendae dedicata, admirari. 'Sunt et sine nomine flores' dixit olim poëta quidam Romanus[4]; Linnaeus autem vester flores omnes, quotquot sibi innotuerunt, accuratissime nominavit atque minutissime ordinavit; etiam Linnaeae Borealis, flosculi illius Alpini tenerrimi, in nomine nomen ipsius per saecula plurima durabit. Cantabrigiensibus vero e poëtis unus, GRAIUS ille noster, alumni vestri Systema Naturae diligentia singulari adversariis nitidissimis totum adnotavit et animalium plurimorum picturis pulcherrimis exornavit[5]. Haec autem

[1] Andrew Carnegie. [2] Horace, *Carm.* ii 17, 4. 'The Carnegie Institute, Pittsburg', was illustrated and described in the *Daily Graphic*, 30 Jan. 1907, and in a special pamphlet. [3] E. S. Roberts, M.A., Master of Gonville and Caius College. [4] Ovid, *Fasti*, iv 441. [5] Charles Eliot Norton, *The Poet Gray as a Naturalist, with Selections from his Notes on the Systema Naturae of Linnaeus and Facsimiles of some of his Drawings* (Boston, 1903).

minora; illa vero maiora. Primum, alumnus ille vester, velut alter Plinius, opus immensum, eruditum, 'nec minus varium quam ipsa natura'[1], conscripsit. Deinde, in rerum natura exploranda, non modo saeculi sui inter viros illustres effulsit, sed etiam venientis aevi inventa insignia mente provida praesagiebat. Rerum autem naturae exploratoris celeberrimi, CAROLI DARWIN, alumni nostri abhinc annos prope centum nati, filios insignes inter alumnos nostros superstites numeramus. Ergo e tribus unum, in scientia botanica Academiae quondam praeceptorem praeclarum, honoris causa ad vos mittimus, qui has litteras ad vestram doctrinae sedem illustrem perferat et ludis vestris saecularibus nostrum omnium nomine libenter intersit[2]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*pridie Kalendas Martias*
*A. S.* MCMVII°.

*Regiae Academiae Scientiarum Suecicae S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(579) ACADEMIAE vestrae, viri scientiarum amore nobis coniunctissimi, litteras libenter accepimus, in quibus conditoris vestri praeclari, CAROLI LINNAEI, memoriam celebraturi, etiam nosmet ipsos gaudii vestri in partem vocare voluistis. Scilicet anni iam ducenti sunt exacti, ex quo diei lucem conditor ille vester primum aspexit, qui scientiae lampada, a saeculis prioribus sibi traditam, ipse non sine magno luminis incremento posteritati serae erat traditurus. Iuvat hodie praeceptum illud antiquum recordari, quod et inter alias Europae gentes et inter nosmet ipsos unus et alter olim commendavit:—*Natura non facit saltus*[3]. Illud autem praeceptum, quod inter alumnos nostros iuris consultus quidam insignis de iure verum esse indicavit[4], idem conditor ille vester, in libro ex urbe vestra emisso, botanica praesertim in scientia constare comprobavit[5]. Legem vero eandem etiam in aliis rerum naturae provinciis alumnus noster illustris, CAROLUS DARWIN, postea ratam esse demonstravit. Iure igitur optimo viri tanti e filiis unum, scientiae botanicae praeceptorem de nobis bene meritum, et Academiae vestrae et conditoris vestri in honorem, ad vos mittimus, quem et patris et suo nomine vobis omnibus acceptissimum futurum esse confidimus[6]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*a. d.* vii *Kalendas Maias*
*A. S.* MCMVII°.

*Illustrissimae Litterarum et Artium Universitati Bononiensi*[7]
*S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(580) ABHINC annos undeviginti, viri doctissimi, Universitati vestrae antiquissimae annos octingentos ab origine sua feliciter exactos libenter gratulati sumus[8]. Hodie vero non minus libenter vobis omnibus propterea gratulamur, quod, una cum Universitatis

[1] Pliny, *Epp.* iii 5, 6. [2] Francis Darwin, M.A., Christ's. [3] Jacques Tissot (*Discours Véritable*, etc., 1613), Leibniz (*Nouveaux Essais*, written about 1700, p. 135, ed. 1886). [4] Coke upon Littleton (1628, etc., p. 238 *b*). [5] No. 528, n. 5 *supra*. [6] Francis Darwin, M.A., Christ's. [7] Strictly speaking, the invitation came, not from the University, but from a Committee, the President and Secretary of which were associated with the Rector of the University. [8] No. 538 *supra*.

vestrae die natali, etiam alumni vestri insignis, ULYSSIS ALDROVANDI, memoriam propediem estis celebraturi. Rerum autem naturae indagator ille indefessus, qui abhinc annos trecentos de vita decessit, olim, velut alter Ulixes, orbis terrarum regiones remotissimas peragravit, atque, operibus magnis eruditissime conscriptis, etiam Varronis Bononiensis nomen est adeptus. Ingenio pariter ad plurima versatili praeditus, primum, adhuc iuvenis, urbis Romae de statuis antiquis Italiae in lingua hodierna opus eximium condidit[1]; postea, pictoribus et sculptoribus optimis aere suo conductis, animantium exemplis accuratissime delineandis et uberrime explicandis volumina ingentia, Romae antiquae in lingua universa conscripta, dedicavit[2]. Non immerito igitur unus e poëtis vestris ab alumno vestro insigni laboriossime descriptas miratur

> 'multiplices rerum formas, quas pontus et aether
> exhibet, et quidquid promit et abdit humus'[3].

Ille ergo, qui vobismet ipsis Museum suo labore per annos plurimos rerum naturae miraculis instructum legavit, orbi terrarum reliquit litterarum monumenta a se condita; reliquit rerum naturae studiosissimo cuique nominis memoriam in perpetuum colendam et conservandam. Viri autem tanti fama, quae patriae profecto gloria est, patriae tamen finibus nequaquam terminatur. Septentrionali quidem Europae in regione Carolus Linnaeus, cuius memoria in anno eodem celebratur, ALDROVANDI nomen inter antecessores suos honoris causa memoravit[4]. Nos autem, eiusdem in honorem, ex insulis nostris ad occidentem solem spectantibus scientiae botanicae professorem nostrum eximium ad sacra vestra saecularia mittimus, qui nostrum omnium nomine et Italiam, tot studiorum nostrorum matrem, et Bononiam inter tot doctrinae sedes antiquissimam, reverentia debita salutet[5]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*Idibus Martiis*
*A. S.* MCMVII°.

*Societati Geologicae Londiniensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(581) ABHINC annos prope centum, scientiae vestrae in saeculo (ut aiunt) heroico, Societas vestra praeclara mensis Novembris die tertio decimo a viris tredecim, auspiciis tamen optimis, condita est. Centum autem annorum series, studiorum quidem vestrorum in provincia, orbis terrarum quasi in vita, spatium minimum est; vitae vero humanae terminum solitum longe excedit. Atqui centum illorum annorum per partem plus quam dimidiam inter nos regnabat scientiae vestrae signifer ille indefessus, ADAM SEDGWICK, abhinc annos duodeseptuaginta Societatis vestrae praeses electus[6]. Regem Cambriae[7], Regem etiam Siluriae[8], par nobile amicorum, finium suorum utrumque propugnatorem acerrimum, non sine laude vobis olim praefuisse profitemini. Sunt etiam alii inter praesides vestros viri insignes, quos aut alumnorum nostrorum in numero vel esse vel

[1] Venice, 1556 etc. [2] *Ornithologia*, *De Animalibus*, *De Piscibus*, *Dendrologia*, *Museum Metallicum*, etc. [3] From the eulogy by Maffeo Barberini (afterwards Pope Urban VIII), in Mazzuchelli's *Scrittori*, *s. v.* Aldrovandi. [4] *Systema Naturae*, pp. 23, 113, 421, ed. 1767. [5] Professor Seward. [6] 1829–31. [7] Sedgwick. [8] Murchison.

fuisse gloriamur[1], aut propter merita eorum eximia inter doctores nostros honoris causa adscivimus[2]. E doctoribus illis unum laetamur Societati vestrae in hoc biennium electum esse denuo praesidem[3]. Laetamur etiam alumni nostri illustris, FRANCISCI BACONIS, e Novo Organo verba illa praeclara Actorum vestrorum in ipso limine per tot annos inscripta contemplari, in quibus ei, quibus 'cordi et curae sit, non tantum inventis haerere', 'sed ad ulteriora penetrare', 'tanquam veri scientiarum filii' in Societatem vestram invitantur[4]. Gratulamur igitur Societati vestrae, viri studiorum communium vinculo nobis coniunctissimi, quod scientiarum tot filios veros sociorum vestrorum numero per tot annos addidistis, et congressus vestri saecularis in honorem has litteras benevolentiam nostram testantes legato nostro perquam idoneo, scientiae vestrae Professori nostro venerabili[5], ad vos tradimus perferendas. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Iunii die sexto*
*A. S.* MCMVII°.

*Principi illustrissimo*

**GUSTAVO QUINTO, Regi Sueciae,**

*S. P. D. Cancellarius reliquusque Senatus Cantabrigiensis.*

(582) NON sine dolore nuper audivimus, Rex augustissime, Patrem tuum, Regem optimum, Europae inter Reges omnes natu maximum, post vitam longam populi sui commodis consecratam, inter omnium bonorum desiderium mortalitatem explevisse. Regis tam dilecti memoria et inter suos et inter exteros diu superstes vivet. Nosmet ipsi certe recordamur Regem illum et Regiae nostrae Domus et imperii Britannici amicum fuisse fidelissimum. Recordamur etiam maiestate quam venerabili abhinc annos septem in Senaculo nostro inter omnes eminuerit, quo die artis musicae et Musarum cultor ille eximius, rerum militarium et navalium scriptor eruditissimus, pacis denique usque ad finem vitae defensor indefessus, gradum Doctoris in iure honoris causa oblatum accipere est dignatus[6]. Novimus etiam in Universitatem Regiam Upsaliensis quam liberalis exstiterit patronus, quae Regum tot illustrium auxilio 'ex tenebris per umbras ad lucem'[7] iam dudum pervenit. Tu vero, Universitatis eiusdem alumnus insignis, sine dubio artium et scientiarum patronus etiam posthac permanebis. Patriae quidem pater patriam orbatam nuper reliquit; tu autem regnandi experientia identidem probatus, 'cum populo pro patria'[8] in posterum laboraturus, populi maerentis desiderium, diu (ut speramus) superstes, explebis. Nos interim Britannos, quorum a Domo Regia Filii tui natu maximi Uxorem accepisti[9], Domus tuae Regiae non modo dolorum sed etiam gaudiorum omnium inter participes benevolentissimos in perpetuum numerabis. Vale[10].

*Datum in Senaculo nostro*
*mensis Decembris die* xii°
*A. S.* MCMVII°.

[1] In 1833—1906, Greenough, Whewell, Hopkins, W. W. Smyth, Bonney, Hudleston, Teall, and Marr (1908 f, Sollas). [2] Murchison, Duke of Argyll, Phillips, Lyell, Huxley (no. 24 *supra*), Sorby (no. 25), Sir John Evans (no. 163). [3] 1906–8, Sir Archibald Geikie (no. 176). [4] *Novum Organum, Praefatio*, p. 184, ed. Fowler. [5] Professor Thomas McKenny Hughes. [6] No. 325 *supra*. [7] The motto of the University. [8] The motto of the new King. [9] Princess Margaret of Connaught. [10] The King's Reply is printed in the *Reporter*, 18 Feb. 1908, p. 586.

*Viro Honoratissimo Ioanni Willelmo Strutt*
**BARONI RAYLEIGH**
*Academiae Cancellario designato*
*S. P. D. Procancellarius Senatusque Cantabrigiensis.*

(583) CANCELLARIUM optimum, civem patriae amantissimum, Academiae praesidem prudentissimum, non sine dolore et desiderio nuper amisimus, qui Senatus Britannici inter viros primarios diu eminebat, qui summa animi constantia praeditus, patriae universae saluti et imperii totius commodis praeclare consulebat, qui in Academiam denique ipse liberalissimus, aliorum in studia nostra liberalitatem sollertissime excitabat[1]. Ducis et patroni tanti praesidio privati, ad te potissimum confugimus, virum propter insignem animi liberalitatem spectatum, virum scientiarum in republica conspicuum, virum Academiae experientia probatum, qui in studiis mathematicis honores summos olim adeptus, postea Professoris in munere obeundo per quinquennium felix eam ipsam scientiae provinciam inter nosmet ipsos excolebas, quae Ducis Devoniae septimi, Cancellarii quondam nostri, cum liberalitate erit in perpetuum consociata[2]. Ergo, quem abhinc annos prope viginti ob insignia in Academiam merita in Scientiis Doctorem honoris causa creavimus[3], eum ipsum hodie Ducis Devoniae octavi, viri desideratissimi, in locum, suffragiis unanimis Cancellarium nostrum elegimus. Cuius rei in testimonium has litteras publice scripsimus et a viro maxime idoneo ad te perferendas tradimus[4]. Quod si Academiae officium summum a tot viris illustribus ornatum, ipse a nobis honoris causa oblatum accipere eris dignatus, rem profecto facies et nobis omnibus pergratam et Academiae toti imprimis profuturam. Vale.

*Datum in Senaculo*
*mensis Aprilis die decimo*
*A. S.* MCMVIII°.

4, *Carlton Gardens, London, S.W.*, 1 *May* 1908.
*Admission of the Right Hon. Baron Rayleigh as Chancellor.*

DIGNISSIME Domine, Domine Cancellarie:—

(584) KALENDIS Maiis, Floralium nostrorum festo et sollemni die, animo laeto agnoscimus auspiciis quam bonis, 'quo praebente domum'[5], non iam Academi inter umbras sed urbis magnae in luce, Cancellarii novi in honorem purpura nostra vestiti, hic potissimum simus congregati. Tibi vero, vir honoratissime, quod Academiae officium summum a nobis libenter oblatum tam benigne accepisti, Senatus totius nomine gratias propterea et agimus et habemus maximas. In honoribus quidem Academicis Duci Devoniae septimo, quondam Cancellario nostro, comparandus, inter nosmet ipsos illam ipsam scientiarum provinciam per quinquennium illustrasti, quae Henricum Cavendish,

[1] Spencer Compton Cavendish, eighth Duke of Devonshire, elected Chancellor in 1892 (no. 545 *supra*). [2] No. 533 *supra*. [3] No. 139 *supra*. [4] Alfred Paget Humphry, M.A., Senior Esquire Bedell. [5] Horace, *Carm.* iii 19, 7. The ceremony took place at 4, Carlton Gardens, S.W., the London residence of the Chancellor's brother-in-law, the Right Hon. A. J. Balfour, M.A., Hon. LL.D., M.P., Honorary Fellow of Trinity College. Cp. *Reporter*, 5 May 1908, 863–6. The above Address was delivered immediately after the Admission of the Chancellor. A portrait-group of the Chancellor and his Page, taken after the ceremony, appeared in the *Daily Graphic*, 2 May, p. 8.

alumnum nostrum, inter conditores suos numerat[1], quae Willelmi Cavendish, Cancellarii nostri, munificentiae et officinam splendidam et experimentorum omnium supellectilem amplam iam dudum debuit[2]. Cancellarium alterum, Cancellarii illius filium illustrem, virum de nobis praeclare meritum nuper amisimus, qui qualis in Academiam et in patriam universam quantusque vir fuerit, non est quod longius inter peritos exsequamur. Te vero, muneri illi insigni suffragiis nostris unanimis designate, virum salutamus et Regiae Maiestatis concilio privato et virorum optime meritorum ordini adscriptum, Regiae Societatis Praesidem, scientiarum in republica principem, qui lucis sonitusque leges penitus indagasti, qui vis electricae modulos accuratissime determinasti, qui aëris ipsius partem inertem illam prius ignotam detexisti[3], qui scientiarum physicarum in provincia praemium orbi terrarum toti propositum haud ita pridem adeptus[4], pecuniae summam magnam non inertem reliquisti, sed Matris Almae in manus totam collocasti, et Matris eiusdem filiis omnibus liberalitatis exemplar conspicuum praebuisti. Cancellarii autem ad officium hodie admissus, sine dubio iura et privilegia nostra omnia in tutelam tuam tradita, si quando opus fuerit, fortiter defendes. Tuo, ut speramus, sub patrocinio, non scientiarum modo studia florebunt, sed etiam, praemiis a Cancellario ipso iuventuti Academicae quotannis propositis, et iuris et litterarum Graecarum, Latinarum, Anglicarum, amor, sicut antea, accendetur. Dum gratias tibi hodie omnes ex animo agimus, nihil amplius restat quam ut tibi, vir honoratissime, Cancellarii in munere magno feliciter obeundo, annos prosperos quam plurimos exoptemus.

*Universitatis Litterariae Ovetensis Rectori et Doctoribus*
*S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(585) LITTERARUM Latinarum per commercium hodie vobis, viri doctissimi, eo libentius coniungimur, primum quod 'Cantabros et Astures, gentes valdissimas'[5], quae, libertatis in asylo quodam inter montes et mare seclusae, Caesaris Augusti demum in saeculo Romanorum imperio erant additae, inter maiores vestros fuisse gloriamini; deinde quod Asturiae provinciam antiquam incolitis, cuius nomen abhinc annos viginti et quingentos, primum Ducis Britannici, Ducis celeberrimi Lancastriensis, rogatu, iuventutis Hispanae Principi, regni totius heredi, datum est[6]; denique quod, non modo Regis Alphonsi, Regis in Britannos amicissimi, sed etiam Principis vestri, amicitiae illius pignoris acceptissimi, sub auspiciis[7], Universitatis vestrae, Universitatum Hispanarum omnium nobis proximae, annos trecentos feliciter exactos estis celebraturi. Conditoris vestri generosissimi[8] ex obitu usque ad Universitatis vestrae ortum auspicatum[9], propter lites infinitas plus quam quadraginta annorum moras perpessi, iam inde ex ortu vestro iurisprudentiae potissimum studiis excolendis maximo cum fructu incubuistis. Laetamur imprimis quod Conditoris vestri memoriae honorem statuae decrevistis, quae et ipsius imaginem veram posteritati tradet, et vestrum omnium animos gratos in perpetuum

[1] Henry Cavendish (1731—1810), of Peterhouse, natural philosopher, grandson of the second Duke of Devonshire. [2] No. 533 *supra.* [3] *Argon.* [4] The Nobel prize for Physics. [5] Florus, ii 33, 46. [6] The title of 'Prince of Asturias' was first conferred at the request of John of Gaunt, Duke of Lancaster, in 1388, when his daughter Constance was married to the eldest son of the King of Castile and Leon. [7] The Prince of Asturias was born 10 May 1907. [8] Fernando de Valdés (d. 9 Dec. 1568), Archbishop of Seville and Grand Inquisitor under Philip II. [9] 21 Sept. 1608.

indicabit. Ut nostram in vos benevolentiam more sollemni significemus, has litteras amicitiam nostram testantes legatis nostris, viris maxime idoneis, tradimus, quorum unumquemque (ut verbis vestris benignissimis utamur) pro vestra in nos benevolentia 'pro amico et sodali habere' voluistis[1]. Vale.

*Datum Cantabrigiae*
*Pridie Idus Maias*
*A. S.* MCMVIII°.

*Universitas Cantabrigiensis Universitati Catholicae Lovaniensi S. P. D.*

(586) GRATULAMUR vobis omnibus, viri doctissimi, quod Brabantiae inter colles saluberrimos, in loco 'vinetis, pratis, rivulis, frugibus et fructibus referto'[2], ubi Universitas Lovaniensis antiqua olim constituta erat; in urbe eadem quam Universitatis illius decus eximium, IUSTUS LIPSIUS, Athenarum Belgicarum nomine appellavit[3]; Universitatis novae, Universitatis religioni vestrae accommodatae, annos quinque et septuaginta prospere exactos propediem estis celebraturi. Ex alumnis autem vestris non ignotus nobis est litterarum antiquarum et linguarum orientalium professor ille illustris, FÉLIX NÈVE, qui, et Collegii Trilinguis et litterarum inter Belgas renascentium cum historia, et ERASMI et MORI memoriam consociavit[4]. Recordamur etiam quantum studiorum philologicorum inter vosmet ipsos historiae lumen attulerit alumnus ille vester, LUDOVICUS CHRISTIANUS ROERSCH[5]; quanto acumine et Graeciae antiquae et Athenarum ipsarum et patriae Belgicae instituta illustraverit et senator et iuris professor vester insignis, IOANNES IOSEPHUS THONISSEN[6]; quam lucido denique ordine professor ille alter non minus praeclarus, PETRUS WILLEMS, populi Romani iura et reipublicae Romanae senatum tractaverit[7]. Nunc autem professores vestri eruditi, ne plura commemoremus, non modo litteras Anglicas sed etiam SANCTI THOMAE AQUINATIS philosophiam Aristotelicam praeclare profitentur[8]. Theologiae quidem in Doctoribus creandis nosmet ipsi olim anuli aurei vinculo cum reliquis Europae Universitatibus eramus coniuncti, quam consuetudinem, a BENTLEIO nostro quondam luculenter explicatam, iam per annos quinquaginta neglеximus, vos autem in honore solito conservastis[9]. Vinculum tamen alterum illud manet irruptum, quod, non aliter quam Angliae Universitates antiquissimae, non Universitatem tantum sed etiam Collegia habere gloriamini. Ergo, ut in Collegia vestra singula, non minus quam in Universitatem vestram totam, benevolentiam nostram aliquatenus indicemus, Sanctae et Individuae Trinitatis e Collegio maximo virum reverendissimum, ROGERI BACONIS grammaticae Graecae editorem primum, legatum ad vos imprimis idoneum mittimus, qui, et humanitatis et religionis vinculis communibus vobiscum omnibus feliciter coniunctus, vobis sine dubio erit hospes acceptissimus[10]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Aprilis die* xxix°
*A. S.* MCMIX°.

[1] B. E. Hammond, M.A., and F. A. Kirkpatrick, M.A., Trinity, and J. E. Purvis, M.A., St John's. The festival was described by Mr Hammond in the *Cambridge Review*, 19 Nov. 1908. [2] The description given by the founder, the Duke of Brabant, quoted in Baron de Reiffenberg's *Mémoires*, 1829, p. 192. [3] *Lovanium*, Lib. iii, cap. 1. [4] *History of Classical Scholarship*, iii 303 f. [5] *ib.* 299 f. [6] *ib.* 305. [7] *ib.* 306 f. [8] W. Bang and M. De Wulf. [9] J. E. Sandys, *Ancient University Ceremonies*, in *Fasciculus J. W. Clark dicatus*, 1909, pp. 217—239. [10] Monsignor Edmond Nolan, M.A., Trinity.

*Universitati Genevensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(587) PERGRATUM nobis est, viri doctissimi, quod non modo annum quadrin gentesimum Conditoris vestri insignis[1] a natali die, sed etiam annum trecentesimum quinquagesimum doctrinae sedis vestrae ab origine feliciter exactum, propediem estis celebraturi. Seminarium autem illud antiquum, a Conditore vestro propterea constitutum, ut urbis vestrae iuventus bonis artibus et disciplinis domi potissimum erudiretur, postea per annos plurimos virorum doctorum, virorum piorum, multitudini magnae, religionis ergo patria procul exsulanti, asylum tutum et securum praebuit. Quo factum est, ut in urbe vestra hospitali philosophiam et philologiam eodem in saeculo profiterentur philologorum par nobile illud, IOSEPHUS SCALIGER et ISAACUS CASAUBON. Vestris vero e civibus olim nobis fama noti sunt Academiae vestrae professores illi illustrissimi, rerum naturae investigatores indefessi, HORATIUS BENEDICTUS DE SAUSSURE et AUGUSTINUS DE CANDOLLE. Deinde, abhinc annos sex et triginta, Academia vestra antiqua Universitatis nomen novum adepta atque aedificiorum splendidorum amplitudine exaucta, (ut inter omnes constat) etiam gloriae spatium novum ingressa est. Nunc denique, inter tot studia recentiora a vobis feliciter exculta, ne litterarum quidem antiquarum in Aegypto repertarum reliquias neglexistis[2]. Ad Universitatem igitur doctrina tam varia exornatam PROCANCELLARIUM NOSTRUM legatum nostrum libenter mittimus, qui in urbe vestra, hospitii iure cum Britannis iam dudum coniunctissima, sine dubio ea qua par est dignitate Universitatis nostrae personam sustinebit[3]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Martii die* xi°
*A. S.* MCMIX°.

*Universitati Lipsiensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(588) GRATULAMUR vobis omnibus, viri eruditissimi, quod annos quingentos Universitatis vestrae ab origine feliciter exactos ludis saecularibus estis celebraturi. Etenim vetere quodam hospitii iure Universitatem nostram cum vestra coniunctam esse laetamur. Scilicet, litterarum renascentium in saeculo, vir quidam doctus Cantabrigiensis, RICARDUS CROCUS, postea Orator noster primus nominatus, litteras Graecas Lipsiae docebat, qui, teste CAMERARIO vestro, discipulo eius illustri, 'primus putabatur ita docuisse Graecam linguam in Germania, ut plane perdisci illam posse . . arbitrarentur'[4]. Ut ad recentiora transeamus, CLARKII nostri ex editione Homerica, ERNESTII vestri labore in lucem denuo missa, Homeri studium in Germania denuo floruisse dicitur[5]. Postea philologi vestri insignes, primum GODOFREDUS HERMANNUS, deinde FREDERICUS RITSCHL, denique OTTO RIBBECK (ne plures commemoremus), per scripta sua egregia litterarum antiquarum studium illustrantia, etiam nostra in Universitate admirationem summam sunt adepti[6]. Etiam nunc Universitatis vestrae famam exaugent Europae totius praeceptores quidam

[1] John Calvin. [2] A reference to Prof. Nicole. [3] A. J. Mason, D.D., Master of Pembroke.
[4] *History of Classical Scholarship*, ii 231. [5] Cp. *ib.* iii 8. [6] *ib.* iii 88 f, 139 f, 188 f.

illustres, qui olim nominabuntur, nunc intelleguntur. Ergo, ad doctrinae sedem eruditionis tantae gloria per tot annos celebrem, Oratorem nostrum, Oratoris nostri primi successorem novissimum, legatum idoneum mittimus, qui nostrum omnium nomine ludis vestris saecularibus hospes vester intersit[1]. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Maii die* xiii°
*A. S.* MCMIX°.

*Universitati Bruxellensi S. P. D. Universitas Cantabrigiensis.*

(589) NON sine gaudio nuper certiores facti sumus Universitatem vestram, viri libertatis amore praestantissimi, annos ab origine sua quinque et septuaginta ad finem felicem perductos propediem esse celebraturam. Gratulamur vobis omnibus primum, quod Universitatis vestrae sedem habetis urbem florentissimam, inter hortos et nemora agrosque fertiles in loco late conspicuo collocatam. Gratulamur vobis deinceps, quod urbis vestrae curiam antiquam, turris pulcherrimae altitudine exornatam, velut incunabula vestra veneramini, cuius olim in aula splendida orationes, et ab urbis vestrae praefecto, et ab uno e conditoribus vestris[2], illo mensis Novembris die sunt habitae, quem diem vestrum natalem appellare consuevistis. Gratulamur vobis postremo, quod urbis vestrae a concilio munificentissimo per tot annorum vices varias liberaliter adiuti, in aedibus amplissimis, cum dominatione externa primum consociatis, deinde iuri dicundo auspicio meliore dedicatis, libertatis asylum illud securum invenistis, quod conditoris vestri praecipui statua insigni merito exornastis[3]. Iuvat hodie recordari conditorem vestrum alterum, diei vestri natalis oratorem alterum, AUGUSTUM ALEXIM BARONEM, virum studiorum liberalium amore conspicuum, et linguam nostram et litteras nostras perquam dilexisse penitusque cognovisse[4]. Iuvat denique alumnum nostrum iuris peritissimum, IOANNEM WESTLAKE, iuris gentium nuper professorem nostrum praeclarum, virum amicitiae vinculis plurimis cum patria vestra coniunctum, legatum nostrum honoris causa nominare, qui hoc benevolentiae nostrae testimonium ad vos perferat, et Senatus nostri verbis Universitati vestrae omnia prospera in posterum exoptet. Valete.

*Datum Cantabrigiae*
*mensis Octobris die* xxviii°
*A. S.* MCMIX°.

[1] The festival was described by the Delegate (Dr Sandys) in the *Cambridge Review* for 9 Dec. 1909. [2] Auguste Alexis Baron. [3] Statue of Théodore Verhaegen, in front of the former palace of Cardinal Granvelle. [4] Life in A. Le Roy, *L'Université de Liége*, ii 51 f.

*'Hic locus est metae: liber explicit, atque valete'.*

*Colophon of a MS of Persius* (*Bodl.* 8879).

# INDEX

The references (unless preceded by the abbreviation for 'page') denote the numbers prefixed to each *Oratio* or *Epistola*. The number of the *Oratio* is preceded by the abbreviation for the degree conferred.

Complete degrees *honoris causa* are printed in Roman type, D.D., LL.D., Litt.D., Mus.D., M.A. Titular degrees *honoris causa*, in Italics, *LL.D.*, *Litt.D.*, *Sc.D.*, *Mus.D.*, *Mus.M.*, *M.A.*

*Addendum to Index*, p. 278.

CAMBRIDGE: PRINTED BY JOHN CLAY, M.A. AT THE UNIVERSITY PRESS.